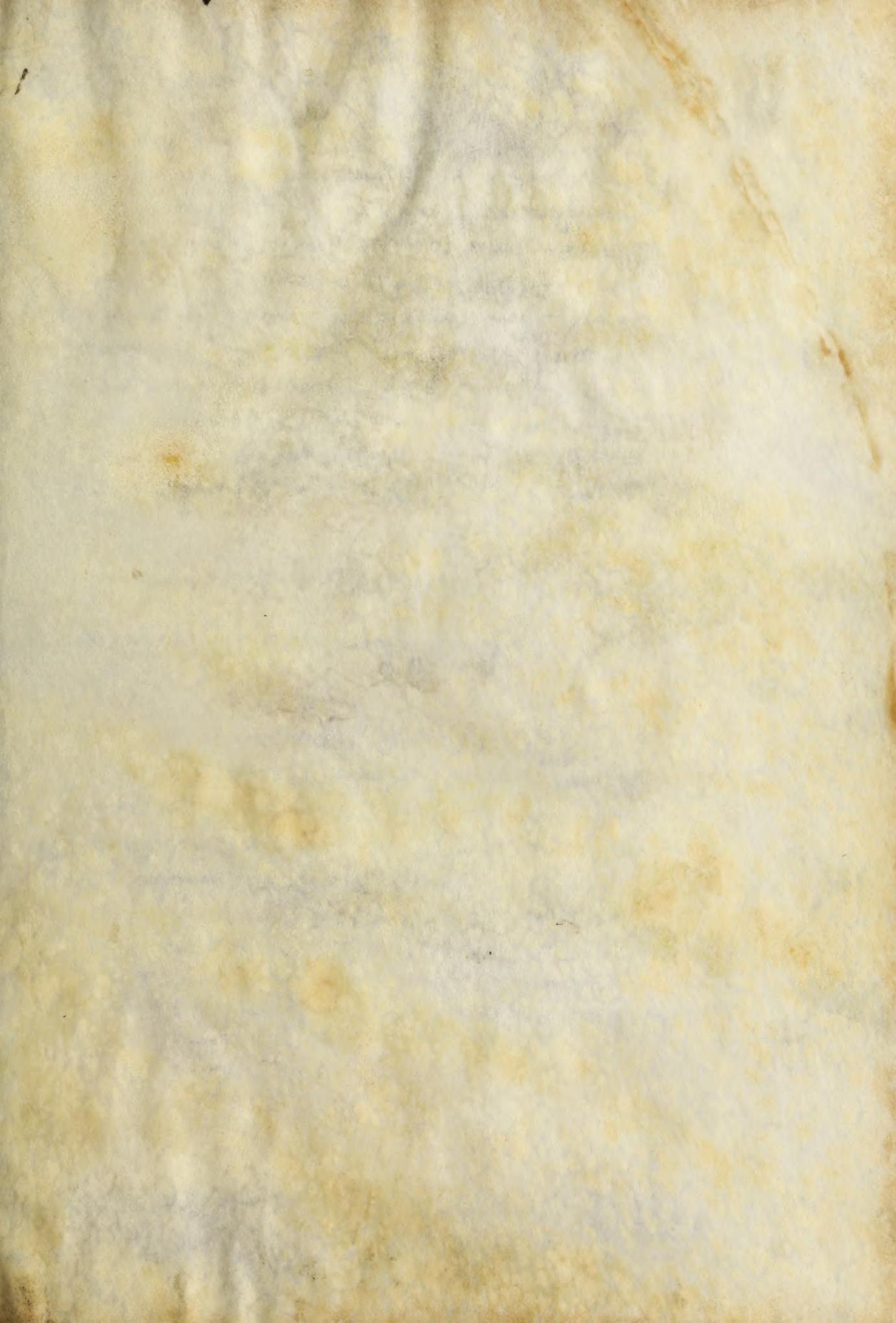

No. **Q.XOK.67**
The Public Library of the City of Boston

þe wære ofer eadum tider. 25. 26. 27.
þe wære ofer eadum tider. 28. 29. 30. 31.
þe wære ofer eadum tider. 32. 33. 34. 35. 36.
þe wære ofer eadum tider. 37. 38. 39. 40. 41.
þe wære ofer eadum tider. 42. 43. 44. 45. 46.

þe wære ofer eadum tider. 47. 48. 49. 50. 51.
þe wære ofer eadum tider. 52. 53. 54. 55. 56.

þe wære ofer eadum tider. 57. 58. 59. 60. 61.
þe wære ofer eadum tider. 62. 63. 64. 65. 66.
þe wære ofer eadum tider. 67. 68. 69. 70. 71.
þe wære ofer eadum tider. 72. 73. 74. 75. 76.
þe wære ofer eadum tider. 77. 78. 79. 80. 81.
þe wære ofer eadum tider. 82. 83. 84. 85. 86.
þe wære ofer eadum tider. 87. 88. 89. 90. 91.
þe wære ofer eadum tider. 92. 93. 94. 95. 96.
þe wære ofer eadum tider. 97. 98. 99. 100. 101.
þe wære ofer eadum tider. 102. 103. 104. 105. 106.

þe wære ofer eadum tider. 107. 108. 109. 110. 111.

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Boston Public Library

<https://archive.org/details/expositiobreuisse00torq>

collat.

Josiah H. Benton Ed

Nov. 19, 1939

R

13

Beatissimo patri et clementissimo domino pio
secundo pontifici maximo Iohannes de tur-
recremata sabiniensis ep[iscop]us / se[nsu]e rōne eccie
cardinalis sancti fixti vulgariter nūcu-
patus / post hūlē recomēdatō; ad pedū
oscula bēator[um]. Perscrutātī mhi studiose psalmoꝝ li-
brū quē alij soliloquiuꝝ dicūt qđ ē collocucō hois cū deo
singlariter vel secū tātū. quoruꝝ vtrūq[ue] laudati ouemt et
oranti. alij librū ymnoꝝ (ymnus aut est laus dei cū cāti-
co) alij psalteriuꝝ qđ intus dīma inspiracōe dauid p̄cipi
ebat. hec medullato carmē p̄ferebat. mira occurit pul-
critudo sensuꝝ. et stillatiū medicina verboꝝ. et aplissma
copia v̄tutū ad oēm aie p̄fectionē ut merito aptetur il-
lud p̄phete. p̄s. abudātia ī turrib[us] tuis. i. ī psalmis tuis.
qui recte turres appellari p̄nt. tū ppter īcōphēsibilē al-
titudinē sapiētie ī eis ostēte. tū ppter īdeficiētis defensi-
onis auxiliū qđ adūsus hostiles īcursus p̄stat h̄is qđ
intento sensuꝝ vigilanti mente psalmo diam om̄ipotēti
deo nro exsoluit. In h̄is turrib[us] ē abundātia maxia v̄tū
litatis. Plane h̄ psalmoꝝ liber registrū ē totius sacre
scripture / et oīūmacō totius theologice pagīme. Alia
nāq[ue] sūt ut ait augustinus qđ p̄phete tradūt. alia qđ histo-
rica libri. Ex qđ alia. alia liber p̄ublioꝝ. **P**salmoꝝ ve-
ro liber quecūq[ue] v̄tilia sūt ex oīb[us] otinet/futura p̄dicat.
Hic ēnī ānūciacō xp̄i ī carnē futuri. Hic oīm xp̄i miste-
rioꝝ reuelacō. Hic oīus resurrectionis spes p̄dicitur/
supplicioꝝ metus/glorie pollicitacō. Liber iste veterū ge-
sta oīmemorat/legē viuētib[us] tribuit/gerēdoꝝ statuit
modū/et ut breuiter dicā. oīumis quidē bone doctrīne
thesaurus est. Quid enim ē qđ nō discatur ex psalmis.
Hic oīmis maḡmitudo v̄tutis/norma iusticie/pudicitie

deco: prudētie oſūmacō/patiētie regula. Psalmodia ut
ait augustinus fugat de mō es/angelos i adiutoriū vo-
cat/excitat deuocōnē/placat deū/impetrat veniā/hilarat
aīaz/illumiāt oſciētiā. Et cassiodorus. Psalmodia ē oſo-
lacō flētiū/cura dolētiū/sanitas egrotatiū/aie remediuū/
miserorū omiū refugiuū. Verū hāc psalmoꝝ vtilitatē q̄
plem sūt ſupmīs mſterijs et ſmguli celeſti dulcedime re-
dūdātes/nemo plane picipit/nemo eoz ſuauitatē de-
gustaē valēt q̄ ipoꝝ psalmoꝝ ſpūale intelligētiā ſe la-
tentē nō ophēderit. Nō enī līraz ſacrāz cortex ſi medul-
la incluse ſapiētie eſt q̄ mentē viuificat/reficit/atq; oble-
ctat. Nō enī putemus inqt ieromimus in vībis ſc̄ptura-
rū ee euāgelii ſi ſenſu. Nō in ſupſicie ſi medulla. Nō
in ſmonū foliis ſi iradice racōmis. Hinc augustinus a-
it. In omī copia ſc̄pturaz ſanctaz aptis paſcimur/ob-
ſcuris exercem. Hinc ad iudeos līre obſtruatores. inqt
ſaluator nr̄. Jo. v. Scrutamī ſc̄pturas. ip̄e teſtimoniū
phibet de me.i. nō līraz extēriora tñ ſi intus p quirite di-
uinoꝝ ſenſuū theſaurū/qui intra fragileν aſculū viliſ li-
tere tenetur incluſus. Sup quo eriſoſtomus ita ait. Nō
ad lectōnē ſimplicē ſc̄pturaz ſi ad ſcrutacōz exquiftā
eos mſit/q̄ que de deo dicebātur in ſc̄pturis deſup ob-
umbrabātur/nec in ſupſicie exp̄mebātur. ſi ut quidā the-
ſaurus intus recōdebātur. Hinc augustinus i omelia q̄:
dā ait. Cū de diuiniſ opibꝫ q̄ legūtūr ip̄o inſpirāte q̄ fe-
cīt intellectū alicuius mifcī ſiḡfīacōis ſcrutam̄. quas
fi de obſcuris fauicellis mella p ducimur veluti xpi diſci-
pulos imitātes. ſpicas mambō oſricam⁹. ut ad latētia ḡ-
na pueniam⁹. Jā manifeſte neceſſariā ee dimoſciſ psal-
moꝝ intelligētiā/ut q̄s eoz ſuauitatē deguſtet. Per-
cipitur aut̄ h̄c psalmoꝝ intelligētiā à reuclacōne dīma

q̄ docet fugē mel de petra/ oleū q̄ de saxo durissimo à ma-
gistroꝝ doctrīna quos ad diuinā elucidā dā sapiam et
occulta pcedendū ī luce q̄li dīmitatis organa/ dīma p-
uidētia/ mēccia īstitutos esse ognoscimus. Ceterū bea-
tissime p̄ cū siderasse q̄ tibi iānris pauci sapie stu-
dent/ pauciores pscrutādis diuīmis mīsterīis insudant.
paucissimi q̄ antiquorꝝ fīmōe scīaꝝ clarissimorꝝ patrū
explanacōes ē omentaria sup psalmos plegere curāt.
venit ī mēte meā ut īter alios studij mei labores hūc
īnterponerē/ ut ex sentētis glohissimorꝝ ac p̄ clarissimo
rū s̄ieromimi auḡ. remigii & cassiodori q̄ hūc psalmorꝝ
librū exuberatissimis flūibꝝ p̄fundissime īterptati sūt
aliq̄ brevē ḥpendiosamq; ītel' igētiā psalmorū exscul-
perē que p̄ ceteris a pluribꝝ et etiā pauperibꝝ clericis
haberi poss̄ ī intelligi. Quod d̄ eo maxime efficere cupie-
bā. quo augeri īde honorem dei existimabā. īdubita-
tū habens q̄ cū mīstīri ecclesie latētia psalmorū mella
degustarēt/ alacriori feruētioriꝝ deuotione laudes dño
decantarent. Sed ecce mentē meā ab hac scribendi co-
gitacōne alienabat senectutis pondus/ īfirmitatū fre-
quentia/ latentis ī psalmis sapiētie p̄funditas/ para-
bolarꝝ quibꝝ vallatur pene īexplicabilis obscuritas/ et
sup om̄ia exiguitas īgeniū īmbeallitas intellectus.
Sed occurrit ex aduerso amor publice utilitatis q̄ so-
lus nomen difficultatis erubescat. qui q̄ ut ait augusti-
nus nichil tam durū atq; ferreū quod nō amoris igne
vincatur impulit me vi sua victum ad preconceptū la-
borē audacter subeundum sub illius fiducia qui sapiē-
tie fons ē/ qui et cecis visum/ et mutis dicēdi prestare co-
piā solet. ¶ Est autē ī hac explanatione psalterij ad-
uertendū. q̄ virgule rubrē non tantū supponūtur literē

textus/sed etia; illis que loco litere tanquā expositoria
eius ponuntur. Precoz autē omnes qui huius mei laboris
fructū gustabūt/dūm exorare/ut labore ip̄m a merce-
de vacuū nō simat/sed p̄ sua clemētia beata vita openset!
quā elucidātib⁹ diuinā sapientiā scriptura sacra teste le-
git p̄misste. Et q̄ beatissime pater apostolice sedis iu-
dicō om̄ia d̄cā mea et sc̄pta s̄b mitte sp̄ solitus sū/credēs
me nō eē securū m̄hi s̄b eius militarē doctrina. hāc psal-
mo & explanacō; sic d̄ma largitate studiolo meo elabo-
ratā sanctitati tue in eadē sede dignissimē p̄sidēti emen-
dādā corrigēdāq; si opus fuerit/hūliter offero/q̄ nō sos-
lū aucte s̄ m̄gemo et sapientia prestantissimus haberis.

Psalmus primus in quo describitur processus in beatitudinem.

Eatus vir qui non

Babit via recta recedendo (in oblio in piorum) prauis eorum machinationibus consentiendo (qui in via peccatorum non stetit) sed vitam suam immaculatae uersacere trahit (et quod pestilentialis dogmatis) venena non seminavit nec posteris pmiciose doctrina exempla reliquit. Sed in lege domini fuit voluntas eius) ut diuine legis misericordia perficiat (et in lege eius) adimplenda (meditatur assidue in prosperis et in aduersis) non tantum lectione legis sed iugis observatione sanctitatis. Et erit tanquam ligamen quod plantatum est secus flueta aquarum virore domine semper viuus qui bonorum operum plenitudine fecundus (fructus dabit tempore vite sue) dignum felicitatis eternae.

Et uba eius non defluet) a ueritate in mediacione in causa sua sine utilitate sed ad aliorum eruditionem et salutem proficiens (et omnia quecumque faciet super sperabuntur) sibi ad consecutionem vite eternae. **N**on sic in pigno non sic sed tanquam puluis infensus et siccus ab humore domine gracie (quem aura diaboli percitat a facie) stabilitatis eternae. **I**s deo quod sunt sic puluis (non resurgent in pigno) scilicet infideles (in iudicio) discussi ut examinetur quod non credentes primis certissimis iudicati sunt (neque peccatores) professione christiani sed minoribus peccatis obnoxii resurgent (in congregacione iustorum) quod non admittentur ad uitam eternam ad quam iusti congregabuntur.

Quoniam nouit dominus noticia approbationis (viam

istorū ut pote quia munda splendida et delectabilis/
q̄ expedita via ad beatitudinem (iter autē impiorum) nō ap-
probat. h̄ reprobat. ut pote quia immūdū tenebrosū et
triste deducens in p̄ditionē.

Psalmus secundus in quo de machinatione
et rebellione molientium otrā regnū xp̄i et de
ipius xp̄i excellētia et dignitate.

Propheta admirans maliciā p̄secutorū xp̄i quā preui-
debat spiritui ait.

Quare tremuerūt more ferarū sine rati-
one (gentiles) romani
milites crucifixores xp̄i (appelli) iudeorū (meditati sunt
in maria) credētes p̄ xp̄i mortē extinguerē nomē et famā
et regnū eius. **A**ffuerūt huic malicie p̄bētes fauore/
herodes et pilatus / sacrilegis mētib⁹ in hoc scelere con-
sentētes. et sacerdotū (principes ouenerūt ī vna p̄ua vo-
luntate aduersus dñm) deū patrē (et aduersus xp̄m) filiū
(eius) **D**icētes. **D**irūpamus vincula sc; doctrinaz
et miracula et p̄missio es quibus xp̄pus et eius discipuli nos
sibi astrinxere volūt. demusq; opera ut diruptis vincu-
lis (p̄ciamus a nobis dñm ip̄oz.)

Et dominus. **Q**ui habitat in celis sc; ī sanctis (redi-
det illos dignos irrisione et subsanatione) ī futuro/ et
ōndet illis in maria esse meditatos. cūctis gentib⁹ iugo
xp̄iane religionis colla sua subiciētib⁹. **T**unc ī futuro
iudicio (loqtur ad eos) eorū maliciā increpans et vindici-
ete sn̄iam ī eos p̄ferens/ quia execūtōi demandās (ī
furore) id ē acerbissimis p̄emis (eos) pumiens ī anima
et corpore (conturbabit) **V**ox xp̄i iniuste uidei vim
cula mandatorū meorū dirūpere et legis mee iugū me-
ditati sūt abicere. qm̄ **E**go xp̄pus (constitutus sum)

ad opatre(rex) cui obediēdū est(sup syon)ecciamiu-
deoz(p dicās)m ea(legē eius) Nō tñ sup syō et su-
per mīdeos rex sū p̄stitutus/h̄ etiā sup oīes gentes do-
mīmū habeo/tā iure hereditario q̄ meritorio.heredita-
rio quidē qm̄. Dñs p̄ meus q̄ vniuers̄ dñs ē(dixit
ad me filius meus)naturalis singularis/et substācias
lis(estu ego)eternaliter(genui te) M̄ iure autē meitorio
sup oīes gētes dñiū habeo/qm̄ dñs deus p̄ dixit ad me
Postula a me)passiōis tue merito/quā p̄ totius hu-
mam generis salutē assumes(gentes et dabo tibi)eas
(m hereditatē tuā)ut sc̄licet copulētur nomīni xpiano/
quas tū ut deus mecum possides(et dabo possessionē tuā
termīnos orbis terraꝝ). Reges eos potestate regalī
et inflexibili iusticia)et eos qui nō receperūt disciplinā
tuā(steres eos)quos dā ad correctōne/ut de infidelibꝫ
fideles efficiātur/ quos dā ad eternā dānacōz. ita leuiter
(sicut figulivasa)leuiter cōfrm̄gūtur.

Proph̄a reges terre monēs ut oīes xp̄m debito vene-
rētūr ait. Et nūc reges intelligite)q̄ntus sit ip̄e xp̄s/
q̄ ex celsus q̄ potēs(q̄scitote vos q̄ alios iudicatis) vos
habē supiōrē qui nō tñ vniuse terre h̄ etiā celoz dñs ē.
Seruite dño om̄i in timore)filiali(exultate ei)p̄ devo-
tionē(cū tremore)tñ ne exultatio effundatur in dissolu-
tionē.aut negligētes redēt. Apprehendite disciplinā
xp̄i.q̄ si mūmē clipeis tra noxiā vicia p̄fecturū t̄ sibi
cite vos hūlitter ei(ne quādo deus)pater(irascitur a se
paremī a via iusta)se; a celesti rege xp̄o qui ē via re-
cte ambulantū ad vitam.dux euntiū iter ad beatitudi-
nē festmantū. Cum exarserit subito ira eius)m vīndi
ctā impioz in die iudicij(beati q̄ fidūt in dño) q̄ eos
nō solū nō attinget ira dei.h̄ ad beatitudinē p̄ dei gratiā

gum est eternā ubi bonorum omnium summa est.

Psalmus tercarius in quo de passione et resurrectione Christi.

Homo Christus admirans cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

Domine cur multiplicari sunt

qui tribulat me: doleo de cecitate eorum quod salutare suum ita obstinati mentibus respuit: mirum est enim quod nichil ab eis permerui (multi insurgunt) ut obstinato animo deprimit me detrahentes quod falsum testimonium ferentes (aduersum me) **M**ultus (dicunt de meis persecutoribus) ut audatus me precepsit (dicunt michi) non saluabit cum ille quem habet deum facit/ nec filius dei est ut ipse dicit. **N**erutamem (contra) tot persecutores tu es refugium meum (qui susceptor es) mee humanitatis / in virtute divine persone (et gloria mea) tecum una est/ qui ita ab alto defigis mente meam ut nulla passione evincatur. **E**t hoc ideo quod **N**oce cordis mei (ad dominum clamauit) et exaudiuit me de sublimitate iusticie sue iustum enim erat ut innocentem occisum et cui retributa fuit mala per hominem/ resuscita est a mortuis / et donaret in celis omnium creaturarum principatum. **E**xaudiuit autem me in hoc domino quod.

Ego dominum spiritu non coactus (et somnum cepi) in morte voluntate meae (et soporatus sum) securus in mente quiescens nullam habebes conscientiam peccati (et exurrexi) diuinitatis virtute quod naturam in qua passus sum suscepit in virtute persone. **E**t quod dominus suscepit me in protectione sua.

Non timebo milia populi circumdantis me (pendente in cruce) et ideo exurge domine ostende potentiam tuam (et salvum me fac) non solum faciendo me resurgentem a morte/

sed etiam inimicos meos exterminando.

Et sic factū est. **Q**uā tu percussisti per titum et wespasianū (omnes) iudeos (aduersantes michi sine causa) et maledica verboꝝ eoz quibus dilacerabant me et mēbra mea (in irritū p̄duxisti)

Hinc pater quoniam solius. **D**omini est salus) et ideo o domine sit (benedictio tua super populuꝝ tuū) de te salutē sperantem non ab alio.

Psalmus quartus in quo exhortatur vir iustus ad bonā operacōnē.

Vox ecclesie in tribulatione posite.

Quā in iudearē deū in auxiliū meū (exaudi-
me de iusticie mee) actor et remuneratōꝝ q̄ (in tribula-
tōne) ab agustis tristicie (in latitudinē) gaudioꝝ (e-
duxisti me) **O**iseré mei contra miseras huius vite!
tā pene q̄ culpe (et exaudi oracōnē meā) ut in me cepta
phiciātur. **V**ox p̄phe in ceteris iudeos et paganos et
oēs in peccatis p̄seueratēs. **M**ilī hoīm qui in hoīem vi-
uitis nō in deū usquequo aggreditur et de p̄ssuꝝ infidelis-
tate et p̄dere in quietatis (cor) habetis (ut qđ diligitis va-
mitatē) q̄ peritis. colēdo idola q̄ vana sūt. in quibꝝ nō est
vitas qm̄ veri dñi nō sūt (ut qđ) tā ardēti desiderio (q̄=
ritis) terrena (q̄ mēdacia sūt) decipiūt enī amatores su-
os. q̄ nō faciunt qđ p̄mittūt se; felices. vos iudei et pa-
gam ceteri qz p̄cōres nolite infidelitate detineri et va-
na huius seculi sequi. sed ouerāmī ad xp̄m. **G**räctes
quoniam dñs deus pater xp̄m suū sanctū sanctorū mira-
bilē et glorioſu ostendit) tercia die resuscitando a mor-
tuis et ad dexterā suam colloquando per quē deus pater

Exaudi et me cu**m** bonis opib*s* sue omittati (supp*li*caue*r*o) **N**olite dico quere mendaciū h*s*. **I**frascimini vos bismetipis ut horreatis qd fecistis (et vtterius peccare desistite) et si vos peccare contingat (co*pungim* i*m*) p penitē*tia* et de h*s* q*u* tractatis (in cor*dib*o*v*estris) ut sūt cogitationes male et de h*s* q*u* (in cubilib*v*ris) opam*m* ut sūt opa carm*s*. **Q**ui a*ver*o iusticia exigit ut penitē*s* satisfaciat p peccis sequitur. **S**acrificate o*w*os penitē*s* id ē afferte (sacrificiū) nō peccati*h* iusticie i*m* opa sufficiatō*m* post penitē*tie* lamēta (et sperate in d*n*o) de recipi*endo* p talib*s* et peccoz remā*q* beatitudinē eterne p*m* lie*z* (multi) stulti carnaliter sapiētes i*m* suoz peccoz excusationē quasi dubitātes q*u* sūt opa iusticie (querūt quis ostēdit nobis) cognoscere huiusmodi (bona)

Propheta o*n*dit tales nō veraciter h*s* false dicē se ignorare que sūt iusticie opa. **Q**ua signatū ē sup nos i*m* supiori p*te* a*ie* n*re* i*m* qua tibi fil*s* sumus (lumē) natura*lis* racō*m* q*d* est quedam imp*ssi*oci*at* irradia*cō* lumi*m* (vultus tui) q*d* sufficiēter ostēdit nobis q*u* sūt opa iusticie / ita ut p*ignorantia* iusticie nullus p*te* se excusare a peccato p*quod* lumē quo a*te* cognoscimus (dedisti i*le*ticā) spiritualē (in cor*d*e meo)

Sed mali nō i*m* tūs i*m* spūalib*s* bonis h*s* foris i*m* tpalib*s* delectātur. **A** fructu frumenti vini et olei sui aliarūq*z* rex tpalū*m* (multiplicati) dilatati et exaltati putantes i*m* h*s* esse osūmatū bonū. **S**ir a*it* bonus i*m* spūalib*s* exultas dicit o*tra* humanos tumultus et felicitates caducas. **I**n pace i*mentis* (dormiā) quā habere nō p*nt* qui secularib*s* actib*s* implicātur. h*m* e oblitus mudi tendens (nndip*m*) sumū bonū tandem (requiescam) i*m* futuro i*m* pa*ce* immutabilis etermitatis

Ideo requiescā securē. **N**ī tu dñe ī vna (spe) firmis-
simā q̄ (singulariter) ī vnu t̄ verū bonū speratur (ostitu-
isti me)

Psalmus quintus ī quo de h̄is quib⁹
acquiritur hereditas eterne beatitudis.

Terba oris n̄i p̄cōpe domīne

et intellige intelligentia approbaciōis cordis mei af-
fectu; quo ad te clamo. **E**x audi orationē meam rex
meus) specialē curam t̄ p̄tectionē (et deus meus) quē so-
lū veneror vero cultu religionis ut pote creatorē meū.

Etiā aliquādo orauit nō sū exaudit⁹/nō t̄n orare des-
tam. **Q**uomā ad te orabo dñe et cū tenebre p̄ccoz
fugere ceperint exaudies vocē meā.

Peracta erroris mei nocte ⁊ discedētib⁹ tenebris quas
michi p̄ccis meis feci. **O** Jane religiose deuocōis ob-
ſuacōe ſtinua (aſtabo tibi) ī te ſum o bono beatitudinē
q̄rēs (et intelligā qm̄ nō placit⁹ tibi) ſa solo mū-
do corde ſpiceris. **N**ō habitabit ī p̄nti p̄ grām nec
ī futuro p̄ gloriā (ī ſocietate tua malignus nec pma-
nebūt muſti ante oculos tuos) quia reprobi eſcentur
a ſortio ſanctorū et viſione ſui conditoris. tolletur enī
impius ne videat gloriā dei.

Disti ōmes qui operātur ī iniquitatē ī maliciā ſua p-
ſeuerates (q̄p des ōmes qui loquuntur mendaciū) p̄mci
oſū ⁊ potiſſime mendaciū ī doctrina xp̄iane religiōis.
Virū ſanguinū qui huano cruore polluitur (et virū
dolis ⁊ mendacijs) alios ducēt ī errore (abominabit⁹
dominus. ego autē ī multa miſeria tua) oſſis nō me-
is meritis. **I**n troibo ī domū glorie tuē/hyp⁹us (ado-
rabo te) hic ī ecclia tua ſanct⁹ a timore) reverentiali.

Domine deduc me ad eternam gaudiā q̄ dūieris fā-
tigor angustijs. et hoc peto nō solū ex sola misericordia h̄c in
tua iusticia q̄ exigit q̄ sic dānas īm̄pios / ita remune-
ras iustos (pter īm̄icos meos) o fundēdos / q̄ me post
se trahere conātur (dirige opa mea ut ī ſpectu tuo) ſint
grata et accepta ut p ea ad celestem patriā merear p-
uemre. **O**pus ē ut dirigas vias meas. **N**ī nō ē ī
ore aduersarior̄ meor̄ (veritas) q̄ falsa loquitur de
xpo (cor enī eoz vanū est) recte ī ore eoz nō ē veritas/
quoz cor vanitas poffidebat. lingua enī ī imperio cor dis
naturali ordīne famulatur. **F**etida et turpia. **H**uttur
eoz exalat ut sepulera mortuor̄ patētia ad corrūpen-
dū alios / et si nō p̄ficiunt (linguis suis) mali (dolose a-
gūt) mēdacijs et blāda adulacō e alios seducētes. ſen-
tiāt te dñe iudicē ut timeāt. **F**rustrantur a co gitacō-
mīb̄ suis) ut nō poffim̄ deducē ad effectū qđ male cogi-
tant (et ut merētur īm̄pietates eoz expelle eos) longe
ab hereditate eterna (qm̄ irritauerit te dñe) peccādo cō-
trate. **E**cōtra. **V**e, etētur ī futuro de habita hēditā
te (omnes q̄ ſperāt) mō ī te) et certe ī eternū exulta-
būt) q̄ habebūt te (habitatorē) ī cor dib̄ suis. hec est
eterna exultacō beator̄ cū tēplū dei fiēt. **O**magna ī-
effabilis largitas donatoris qđ ſilē p̄cedi! q̄ vbi co-
gnoscitur rex dñs ip̄e ſcedi! **E**t gloriabūtūr ī te)
fonte om̄is boni (q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu) exuberatissi-
ma largitate (benedices iusto) **D**ñe tua bona volūta
te nō iusticia nīa (tanq̄ ſcuto) rotundo qđ ſupra pectus
poſtū p̄tegit / et capiti ſup̄ poſtū coronat. ita nos h̄. pte-
gis ſtrama la p̄ntia et ī futuro coronas glia ſem̄ p̄terna
Pſalmus ſextus ī quo monet peccato-
re ad p̄mitētā timore futuri iudicij.

Ceteritus p̄c̄or̄ immunitate suor̄ p̄c̄ator̄ et iuxto furore futuri iudicij p̄catur ne eternaliter dānetur dicens.

Omnīne qui in p̄tāte magna et maiestate ad iudiciū venturus es (ne in furore tuo pumias me). In rigorē tue iusticie/ sed magis in dulcere tue misericordie. **N**ō arguas me dñe in furore tuo sed. **D**iferere mei in p̄nti misericordia impendēdo/ et opus ē (quoniam infirmus sum) et fragilitate nature et mole p̄catorū/ o clemētia magna creatoris/ a iudice/ p̄cipim⁹ quid dicere debemus/ docuit pietatē peterre/ ne nos iusticia possit assumere (sanam me) per tuā misericordia qm̄ infirmitas mea a deo oculauit q usq; ad robur et vires Cura me o sapientissime medice quia **A**ie puenit. **M**inima mea dualescentib⁹ morbis (turbata ē valde) territa districtōe iudicij usq; quo tu dñe differs offerre sanitatem egrotōe noli differre q usq; ad finē p̄ces suppliciū nō soles obliuisci. **C**ouertere ergo dñe qui p̄us eras adūsus ppter p̄cā meā (teripe aīaz meā) p̄cāis ligatā ab inimicitā supplicio qd debet erratib⁹ (saluū me fac) nō meritis meis/ sed (pter multā misericordia tuā) **S**ic festino curari. **M**in post mortē nō est q memor fit tui) memoria fructuosa ad salutē (nec in inferno offitebit tibi aliquis) confessio ad veniam/ q ibi nulla ē sp̄es venie aut redēptōis. **M**iserere mei dñe cū iā p̄niā fecerī de p̄cāis meis. **L**aboravi enī i gemitū meo p̄ axiētate cordis meis sideras qd feci si h̄ parū fit (lauabo) i secretos sciazz (laēmis meis) discurrendo p̄ singula p̄cā q noctes dicūtur et inuidatiā laēmar̄ mear̄ cumulū p̄cōr̄ dissoluā. **T**urbat⁹ ē ocl's mētis mee (ab ira dei) vīdictat⁹ p̄ quā supplicia tū meo p̄cōr̄ib⁹ p̄parata (q̄ in veteris hoīs ade

antiq̄tate p̄r̄ alī īter om̄es īm̄icos meos) siue īter
sp̄us diabolicos siue īter peccāta que om̄ia adūsa sūt m̄.
Anima penitētis peracta penitētia p̄sumens de rema re
fugit oſorta male vniūtū dices. Discedite a me oēs)
tam parui q̄ magm̄(qui operam̄ īiquitatē) inducē-
tes me ad peccatū. ſocietatē emm̄ vestrā amplius nolo
(quomā exaudiuit dominus vocē fletus mei) p̄ peccatis
comiſſis. Ex audiuit dñs depacōnē meā) remoue-
do mala ne deme p̄cecem(et dñs oracōnē meā ſufce-
pit) tribuendo mihi virtutes quib⁹ puemā ad regnum
eius. Om̄nes īm̄ici mei erubescant) de actib⁹ ſuis p̄-
m̄icos q̄ malī ſūt(turbentur vehementer) timore diuini
iudicij ad p̄niaz(conuertātur) a malis ne p̄mittātur ire
quo tendūt(et erubescat) cor a oculis dñi(valde veloci-
ter) nō differētes cōuerſionē ſuā de die ī diē.

Pſalmus septimus ī quo vir iustus petie
ab om̄ib⁹ pſecutōib⁹ liberari.

Domine Deus meus in te ſpe

raui)nō ī virtute mea nō ī virib⁹ meis/ h̄i auxilio gra-
tie tue/ id eo qz(ſaluū me fac ex om̄ib⁹ pſeq̄ntib⁹ me) vi-
ens diabolo & malis homib⁹(et libera me) de om̄ib⁹ hñſ
liberū me reddēdo. Ne aliquādo rapiat) diabolus
(ut leo) rugiēs(animā meā) quā pfecto rapiet mihi tu
qui potens es(redeme riis et ſaluā feceris.

Propheta de ſua liberacōe loquēs ait. Dñe deus me-
us) libera me a pſeq̄ntib⁹ me qm̄ īnocēs ego ſū. Vnde
(si ego feci) aliqd qd̄ huic pſecutōni mee cauſaz dede-
rit/ vel(si ē īiquitas ī operib⁹ meis) vel(si) patiētiā tu-
am nō imitatus. Oala reddidi retribuētib⁹ ī mala
deadā iuste ab īm̄icis meis ſuperatus) et ī gloriis.

Ite si innocentis non fuero in super. **N**on selecetur inimicus
saul. si me ipsum (et apprehendat me) ut effugere non possum
(et culcet in terra vita mea) occidendo me. vel totaliter
persternendo (et gloriam meam) regni israel michi promissam
(deducat in puluerem) et dispagat ad nichil deduces me.
Cum ergo innoceas tu. **E**xurge domine in vindicta contra
hostes meos (et ostende te magnificum in simbo inimicorum
meorum) tuam iusticiam ostendendo in eis. **E**xurge domine deus
meus. et imple preceptum quod mandasti iudicabo sanctum
et a sume de malis et fac vindictam de me presequentibus inimicis
meorum (et ogregatio populi sequeatur tuam ordinacionem) reuertere
do se ad me. **E**t ut hec impleatur. **O**stende altitudinem
potestie et magnificetie tue ut non solu in vindicta facias de
hostibus meis sed etiam ut omnis populus reuertatur ad me.

Et quod iudex es. **J**udica me domine et quod iustus es iudi-
ca me (secundum iusticiam meam) quam dedisti michi secundum quam iu-
stus es (sed secundum innocentiam meam) quorum utrumque non ex me sed
de super a patre lumine descendit in me.

Faciant quicquid possunt peccatores quia tandem.
Consumetur et terminabitur (nequaquam iporum) quantum
ad effectus nocendi (iustos vero ad te diriges) tu deus
facies hoc (qui scrutaris cogitationes et oia opera hominum)
Quare attesta innocentiam meam. **A**diutorium quod a te domine
peto (iustum) est (qui saluos facis) saluatione glorie (qui
corde recto conformatur voluntati tue)

Prophet a commendans prisonom iudicis ait.
Deus iudex iustus singularis reddens secundum operam
eorum (fortis) cui nemo resistere potest (et patiens) qui licet
omni hora offendatur (non tamquam punit per singulos dies)
sed exspectat nos ad penitentiam.

Pecatores atque dite bene quod si dominus meus patiens est tu

Illi si cōuersi fueritis) a malis vris et penitētiā egeritis
(gladiū suū) id ē vīndictā suā manifestam(exerct) in
vos sicut om̄matus ē p̄ saerā scripturā q̄i(arcū tēderet
et pararet) ad sagittā dū. **I**n quo) sacre sc̄p̄ tuē(arcu
cōmmacōnes mortis) eterne peccatoribus(p̄parauit) de
quo arcu egressē sūt tanquā(sagitte) apostoli alijq̄s do
ctores qui(ardentib⁹) ammis in modū sagittarū p̄ce
pta salutaria transmisserūt unde et in p̄nī sauciaretur et si
delib⁹ efficax cura p̄uemret hoc(effecit) id ē operatus ē.
Licet hoc ita sit manifestū tñ est q̄ nō deus h̄ homo ipse
dāna cōis causa ē **Q**ui parturit iusticiā)nā(cepit)
per suggestionē diaboli p̄positū operandi(malū) qđ si
ne dolore nō est(et peperit iniquitatē) oſsumādo p̄cēm.
Laicū apuit) m̄ferm̄ cōcipiēdo fraudē(et effodit eū)
ampliādo parturiēdo iniquitatē(et incidit iſoueā) ip
sam quādo moritur i p̄cēs. **O**halū) qđ cepit(ouerte
tur i malū) anime eius(et iniquitas) quā peperit(deſce
det) et grauabit(suprem i mēis p̄tē) p̄ems etermis subi
ciens eā. **L**audabo dñm p̄ter iusticiā eius) qua ius
tos p̄tegit malos iuste pumit(et psallā) o pere(nomī
dñi altissimi) qui iustos a lamentis tristiae in ḡaudia
sem̄ p̄terna perducit.

Psalmus octauus in quo de exalta
tione xp̄i et eccelie dilatacōne.

Domine dominus noster val
de admirabile est nomē) tue dimitatis sup omne nomē/
nomē ineffabile et inenarrabile nō in iudea tñ/h̄ i vni
uersa terra. Per hoc te dñe admiratur om̄es q̄ incolue
terrā. **M**ini filius tuus) quē tu magnificasti(elevatus ē)

de terrena humilitate (sup celos) ad dexterā tuā sedens
sup omnes creaturas rationales exaltatus. Ex ore
infantiū hebreorū (perfec̄tā fecisti laude) magnificēte
tue qui spiritu sancto inspirāte et instigante te deū. et sal-
uatorē mūdi cōfessi sunt (pter inimicos tuos) p̄fidos
iudeos offendendos (ut destruas inimicū) sc̄; p̄plim ui-
dācū te p̄sequente et diabolū sue secte (defensorē)

Vere dñe admirabile ē nomē tuū. In video celos
opera digitorū tuorū lunā et stellas) in ornamentū firma-
mentū in quibz admirabilis potētia et sapiētia tua relucet.
Propheta admirās exultacōnē humane nature in xp̄o
ait. Quid ē homo sc̄; vilis et miser (quod memor ei⁹
es) eū a peccō liberādo (aut quis est filius hominis) ade
(quod visitas eū) assumēdo eius hūamitatis naturā in
psōnā filij dei visitasti eū: verbū caro factū est. et habitat
uit in nobis. Domiūsti eū paulomimus ab angelis) ex
passibilē et mortale fecisti. cuiusmōi angeli nō sūt facti
p̄ meritū tñ passionis sue (gloria) resurrectōnis (et ho-
nore) ascēsiōmis sup oēs celos. et angelos (coronasti eū
et constitūsti eū) caput et regē (sup omnia opa manū tuas
rū) Domina subiecisti sub dñio et p̄tāte eius) ut p̄sset
omibz et dñaretur cunctis ad nutū (oues et boues vniū-
tas insup̄ ipco: a cāpi) Volucres celi et pisces maris
qui p̄ambulāt se mitas maris) ad que omnia dīma p̄iū-
dentia se extēdit. Ostensa tantā dignitate xp̄i cōclu-
dens ait. Domine) cui omnis potestas data ē in celo
et in terra (dñs noster) nostrā naturā assumens et in ea
nos redmiens vere (valde admirabile est nomē tuum
in vniuersa terra)

¶ Psalmus nonus in quo de iudicaria potestate xp̄i.

Confitebor tibi domine confessione laudis (in
toto corde meo) non in pte tm (predicabo) excellētia (ques-
dā) opera tua. quia certe sūt admiracōe digna) **L**e-
tabor interius (et exultabo) exterius intensa leticia (in
te) non in rebus secularibus non in iocunditate rerū labilium qu-
i bi non est vera leticia (psallaz) ope grās agens (nomini
tuo) quod altissimum est.

Letabor dico et exultabo gratias agens **M**aria imitator
humani generis diabolus per te couertetur retrorsum defici-
endo a proposito malicie sue et immici nři satellites (m̄firma-
būtur) in sua prāte quod bonis nocē non poterūt (et pibūt) in
die iudicij (a facie tua) sententiāte et pumēte eorum maliciā
Letabor insup et exultabo tā animo quod corpe in te.

Muoniam fecisti iudicium meum sumendo humanam
naturam et penalitates eius ut pro me satis faceres (et
cām mēā) fecisti et confirmasti aduersario meo odēnato!
quod me ito (super tronū) futuri iudicij cū maiestate magna
(cessurus es) iusticiā singulis tribuēs hī meīta singlorū
Increpasti per predicationē aplorū (gētes) de idolatria
cui erat dedit (aperit impius) diabolus amissa potesta-
te quod adeo perit ut (noia) idolorū (deleueis) de terra (in
eternū) **E**rrores diuersi quibus diaboli aias occi-
dūt defecert per xp̄m et aplos per magna pte in primo ad-
uentu. In secūdo vero ex toto deficiet (et ciuitates eorum)
demonū cultui deditas per principes catholicos (destruxi-
sti) idolorū culturā ab eis excludēdo et eas dei suūtio sub-
iungādo **P**erit memoria idolorū et idolatrāz (per som-
tū) predicatoris aplorū et aliorū predicatorū (dñiū) vero et
regnū xp̄i (permanet in eternū) Ex me ito illius iudicij quod
iudicatus ē in morte (parata) hī pte (iudicariā) ad

iudicandū (et ipse) cui pater dedit omne iudicium facere (iudicabit orbem terre et populos in equitate et iustitia) vniuersitatemque mentis propria dignare reddēs. **E**t sc̄us ē d̄ns refugium paupiri spiritu populo catholicō. paup̄ aut̄ dicitur quod terre na cupiditate evacuatus celesti desiderat largitate descendere (adiuutor in tribulacione quando opportunus est) illud est adiuutorium dulcissimum quod in necessitate prestatur.

Et quod refugium es et adiuutor. Pererent in te non in se aut in rebus quod tuis volubilitate pertransiuit (quod nouerūt) per veram fidem (potestiam et magnitudinem tuā. quā nō dereliquisti) omnino absque consolacione (querentes te) fide et sanctis opibus. Et ideo vos o fideles per tantum beneficium. Laudate dominū gratias agendo (qui habitat in ecclesia catholicā) in qua illuminati celesti gratia per fidem ostendebitis deum (et predicate inter gentes admirationem prudentiam et studiosam diligentiam) in reparacione humani generis.

Nolite timere si tiranni occidunt corpus.

Quoniam dominus nō est oblitus clamore pauperum occisorum. quoniam recordatus est clamores eorum glorificando eos et consolando et imperfectores puniendo (requiriens sanguinem eorum) de manu tiranorum aliquando per penitentiam temporalem. aliquando per eternam. aliquando utroque modo.

Propheta in persona ecclesie.

O Sacerdote mei domine vide oculos passionis (de passione) quam sustineo ab inimicis meis.

Tu vide domine. Qui elongas me a persecutoribus hereticorum et paganorum ac iudeorum et sectis eorum (quod sunt portae mortis) quod per eas est introitus ad eternam mortem (ut annūciem predicatione omnia opera laudabilia tua) per quem nomen tuum eximium toto orbe celebratur. annūciem dico

existentibus (in portis ecclesie) militantis / que ecclie tri
umphantis filia est.

Quia exaltas me de portis mortis. Ideo exultabo in Christo
Ihesu saluatore electorum tuorum exultabo etiam in desperatione
ne inimicorum meorum multi enim gentiles (in peccato quod fe-
cerunt) occidendo corpora scorum (obstinati mortui sunt) et
in infernum demersi. In laqueo mortis quem fraudulento
osilio scis viris (parauerunt apprehensus est pes eorum) ipsi
fis pena mortis aiebat corporis in sempiternum illaqueatis
Lognoscet iudicaria probitas dei iudicia facies) cum red-
det vicique secundum operam sua (peccator vero) ex operibus manus
uum suorum (apprehensus est) quod dignus sit eternis suppliciis
Louerter in finali iudicio (peccatores in infernum) quod erit
qui proximam Christi deicitur in inferni profundum cuiusmodi sunt
(gentes qui obliuiscuntur deum) scilicet in fine morte sine pene
Propheta de remuneracione scorum loquens ait. **R**emedio
In finali iudicio non erit obliuio pauporis spurius huius
autem aliquem esse in obliuione (pacientia enim pauperum non carere-
bit remuneracionem) quod si defertur non auferetur auxiliu dei a
Propheta spurius uidens aduentum antichristi et **I**scis suis.
piculi magnitudine perterritus clamans ait.

Exurge domine ad iudicandum excita potentiam tuam (non
proualeat face quod vult homo) peccatores; antichristus homo pessimus
in quo tanta erit versutia et probitas ut sola virtus tua
possit supare eius nequiciam. et celerrime (iudicetur gen-
tes) que cum ipso severissime scelera magna facture sunt.
Constitue promissione (legislatore) scilicet a christo (super
eos) quod eum sequuntur non ad regendum sed ad eorum ruinam et sub-
versionem (sciat gentes) quod antichristus adhuc erubet scientia ex-
perientie (quomodo homines sunt) fragiles et stulti ponen-
tes fidem et spem in aucto Christo omnium hominum pessimo.

Dicit quid dñe recessisti longe) a sanctis tuis tpe an-
tixpim quo(despicer videis eos)nō liberādo cito eos
in tā(oportuno tpe) qđ est tēpus tribulacōmis.

Vere oportunū tpus erit s̄buemēdi fidēlib⁹ iustis. qm̄
Cū supbit impius) antixpus in potestate(p aūp po-
pulus xpianus obedire sibi nolēs(cruciabit) om̄ ge-
nere tormentor⁹. verū tamē ipē et satellites eius(opten-
dantur in oīlīs quib⁹ cogitāt) cruciari sanctos q̄ ipi m̄
fine cruciatib⁹ pib⁹ cū dñs spiritu oris sui interficiat an-
tixpm. **S**upbiet quidē impius. **M**m̄ tu antixpus
(hō peccati laudabitur a bñ dicetur) a suis adulatoriib⁹
eleuatus in supbiā maḡ ac maḡ delectabitur(in crucia-
tib⁹ scōr⁹) pccor antixpus ex mīmia adulacōe adherē-
tiū sibi ita eleuabitur in supbiā q̄(blasphemabit deum)
usurpās sibi dīmitatis nomē qui(fī multitudine dīmē ire) di-
uiue oīra se p̄uocate(non queret) penitētā s̄ morictur m̄
sua obstīmacōe in duratus. **N**ō ē deus i aspectu eius)
nō enī dīderat deū om̄ia ognoscētē nec dīderat eū fu-
turū iudicē/ et ideo(vice illius) cogitacōes confilia et o-
pera(soīdent in om̄i tpe) vite sue. **A**uferētur) a memo-
ria sua(iudicia tua) et ideo nō metu et illa supuentura si-
bi p̄e elacōne a obstīmacōne mīmia(omnes vero mīmī-
cos suos) reges terre potentia et dolis(sibi subiect) ut
solus regnet et sedeat in templo dei extollens se super
omne qđ colitur et dicitur deus.

Et dicet) ex mīmia elatione(in corde suo) ego secu-
rus sū in statu meo(nō mouebor de gente in gente) sup
om̄es regnabo! domīmū enī meū stabile erit atq̄ firmū
sme malo) inquietudinis aut aduersitatis.

Cuius os blasphemis) in xpm(et otumelīs) in scōs
(plenū eīt a maris om̄imacōib⁹ a dolis) decipiet mītos

(et lingua sua mā dabit labore et dolorē) īferri sanctis.
Sedebit semp̄ cogitans ponē occulte (m̄fidias) sc̄is
(adherētib⁹ sibi malis hoīb⁹) huīs sc̄li cupidis quos
munerib⁹ accumulabit sibi ut eoꝝ oſilio (interficiat in-
nocentē) ſalicet fidelē populū ſibi nō obedientē.

Duili eius ī pauperē) populū xp̄ianū crudeliter (re-
ſicient) quoꝝ de pauperabit eum / (et quaſi leo ī ſpelūca
ſua meditabitur m̄fidias) et artes quibus fraudulen-
ter poſſit xp̄ianū ipl̄mo ſumere. **I**nſidiabitur rapere)
violētia (pauperē) ipl̄m xp̄ianū. h̄ vero ſic nō poterit/cu-
rabit (rapere pauperē) fraudulētia (dum) cū blandicīs
et poſſeſſionib⁹ ad ſuas nequicias (flectere faciet)
Captū vero fidelez. **I**n laqueo) p̄miſſionis diuīcīaz.
(humiliabit eū) trahendo eū ad obſcenitēdū ei/ et ſubici-
et domīnatiōne ſue/ et cū antixp̄us nimia felicitate i oculū
reimiserit animū (m̄climabit ſe) ad delicias ⁊ voluptate;
carnalē. h̄ dñō nō patiente eū amplius ſeuire ī ſanctos
repentino m̄teritu a ſuo domino (cadet)

Merito ca det quomā. **D**ixit in corde ſuo obliuſt eſt
deus) ſanctorū ſuor̄ ut eos ſaluet (auertit faciē ſuā ne
videat) ea que ī terra et ī hoc mundo agūtur vnde q̄-
diū ſeculū durabit ſme fine regna bo.

Prophetā ut p̄dicta mala cito fini-
antur petit accelerari iudiciū dices.

Exurge) a diuiciū (dñe deus) q̄ vi deris dñare p-
mitēdo antixpo tāta mala īferre ſanctis tuis / (et exal-
tetur p̄tā ſua) īvindictaz eius (ne obliuſcaris tuor̄
fidelū) **I**n opter quid imp̄ius) antixp̄us ſuis bla-
phemys (irritabit deū) mihi q̄ (credit) q̄ deus tanq̄ neſ-
ciēs aut imp̄otēs (nō requiret) facta ſua ad pumēdum.
Sed ip̄e antixp̄us fallitur/ qm̄ tu dñe qui noſti om̄ma

Iides labore et dolore) quos scis tuis intulerit (et co-
sideras) q̄liter antixpm̄ oplices suos (tradas in manu
iusticie tue) ad pumēdū. Et hoc meito. **N**on in tota spes
ppli xp̄iam i te ē ut eu ptegas. et ideo ip̄tāq̄ (orpha-
no) paterno solacō destituto (tu eis adiutor) **V**otere
potētiā antixpi (peccoris) in se (q̄maligni) in alios discu-
ties a te (peccm̄ illius) si fit ap̄lius vtile da purgacō; ele-
ctorū (quō m̄uemetur) ultra ad hoc ēē vtile eo q̄ suffici-
ēter ert purgatiq̄ sic antixps oplices decietur in igne in-
ferni. **T**ūc destructo antixpo manifeste. **A**nnotescet
regnū eternū et dñū xp̄i sine fine pacificū (pibūt aut)
antixpus oplices sui pagam iudei heretici et falsi xp̄i-
am (de terra illius). i. de regno quo soli beati pfruuntur.
In quo. **D**esiderū iustorū exaudiuit dñs ardore vero
desideri eorum ad participadū b̄stū dñmē tuā (intellexit
clemētia) **J**udicare ergo p̄ pplo xpiano huili qui eit
in fine mudi p̄ eo ferēdo sententiā sic (ut nō apponat ma-
gnificaē se sup terrā) supbi ille antixps ut fecit q̄ erit pu-
rus hō nō de9 licet a demō e possessus oñdet se tāq̄ fit de9

Psalmus decimus in quo docet resistere hereticis
qui fideles intūtur in suā prauitatē cōuertere.

Vox ecclesie.

In domino confido tenens eius fidē
cē mōtiū (quō) ergo vos o heretici dicatis aie mee trans-
migrā ad nos qui sumus p̄ excellētiā sicut mons altus
sciētia et vita. O heretici petitis a me trahre de veritate ad
falsitatē a luce ad tenebras hētice prauitatis hoc ego
non faciā q̄ si hoc facerē ero (sicut passer) instabilis et
vagus qui ad nequissimas p̄dicacōnes leuitate incon-
stantis animi transfertur.

Ideo autem in domino confido.

Quoniam peccatores scilicet heretici intenderunt potest
naturam verboitatis sue parauerunt insidiose. Vnde aveneno
sunt acutas sententias quas de scripturis sanctis iuxta
voluntatem suam detorunt ut ambiguis et obscuris senten-
tias vulnerent animas simplicius.

Odine. Intellectum verum et sanum legis tue quem de scripturis
sanctis per sanctos tuos doctores ecclesie exponendo
perfekte edidisti heretici male exponendo puererunt et de-
struxerunt quantum in eis fuit qui falsis interpretationibus
scripturas sanctas lacerare moluntur querentes in quo-
rumdam necem que a domino plena sunt ad salutem iustus aut
felix christus quid faciet respondeatur quod reddet bona bo-
nis et mala malis. Dominus enim facit fideles suos bonos
(templum suum) in habitando in eis per gratiam et inhabi-
tando sanctificat et celestes efficit in quibus ipse sedet.
Deculi eius in populo christiani respiciunt ei misericordia et ad
ipsum protegendum et oculi eius scrutatur actus et cogita-
ciones filiorum hominum. Dominus scrutatur et inquirit iustus
actus eius iniquitatem hoc ad remunerandum in peccato aut
ad puniendum qui diligit iniquitatem odit animam suam quod
ei eterna supplicia preparat.

Propheta de pena malorum ait.

Moluit super peccatores laqueos in dissolubiles pena-
rum quod eterne erunt pene eorum (ignis) inextinguibilis (fe-
tor) intolerabilis (remorsus) conscientie incessabilis. et
hunc pene (pars calicis eorum) mensurabitur iuxta modum
et mensura meritorum eorum. **E**t hoc faciet dominus.

Multa iustus est et iusticias dilexit unumque secundum
proprium opus iudicans (et equitate videt vultus eius) ut
iustis prima peccatoribus penas tribuat condignas.

Psalmus undecimus in quo prophetā
perit a malis huius mundi liberari.

SAluu me fac dñe a mudi malis et pi-
culis qm̄ in aliquo
alio nō ē salus/ ideo timētē et exclamātē exaudi(qm̄ defe-
cit sanctitas) in homib⁹ pauci sancti sūt inter tot malos
(qm̄ diminute sūt reitates) sc; vite et doctrine et iusticie
a filiis homīm. **V**ere diminute sūt reitates a filiis homīm
qm̄. **D**ana sc; falsa locuti sūt unusquisq; ad decipiē-
dū (suū p̄ximū labia dolosa) existētes q̄ garrula ad ob-
littādū. idolohi ad decipiēdū et vere dolohi sūt q̄ duplīcī
(corde locuti sūt) aliquid dicētes et aliquid i co: de retinētes.
Disp̄ dat dñs vniuersa labia dolosa ut iudeorū qui do-
sole et fraudulēter loquuntur de xp̄o et hēticorū (et l̄nguā
magmiloq;) arrogātē et extollētē se ut ē supborū vpoz-
eritārū et vanorū philosophātū. **M**is sc; phī(dixi-
tūt l̄nguā n̄ram magnificabimus) loqūtate se extollē-
tes et de p̄tāte labiorū se iactātes dicētes (labia n̄ra) fa-
cūdia n̄ra sententie q̄s p̄ferimus n̄ro magemo et studio
habite sūt/doctores(ex nobis ip̄is habemus) nō aliū-
de(q̄s n̄ dñs est et a quo p̄dicta ut a dño cognoscamus
et cuius legi nos subiciamur/ quasi dicerēt nullus.

Quia mala h̄ dicta faciūt dicit deus pr̄. **I**n opter mi-
seriā tollēdā quā sustinet iusti (et geminā eoz nūc) tpe
grēne diutina tribulacōne grauētur (apparebo) in filio
meo incarnato qđ an in p̄ori sclo nō feci. **D**onā in ihu
filio meo solacōz pauperū (et potēter et efficaciter agā)
omia (per eū) genus hūanū liberādo. itaq; ei n̄l resistet.
Et hec certissime euement q̄. **E**loq; a dñi eloq; a casta
sūt nulla adulterīa falsitate corrupta pulera pura et

rata sicut (argentuz examinatū purgatū multipliciter) ab omni terrena cōmixture et ideo certissima habēda sūt. **¶** Quia talia sunt eloquia tua. Tu dñe pro certo seruabis nos hic in pñtiā ab hostibz ptegēdo p gratiā (et custodis nos) liberādo ab omnī generacōe mālorū in futurū per gloriā.

Tu dñe seruabis nos. sed Impñ qui sūt absq; piez tate religiomis in deū et opassiomis in proximū (in circu- itu) vicioz ambulant nō ptingentes ad mediū virtutis et ideo nunq; ad rectā possunt semitā puemre et per consequēs peruemre nequeūt ad requiē beatā secūdū altitudinē autē confūntui qđ est incoprehensibile (multipliasti electos tuos) in virtutibz per quas eos facis ad participandā beatitudinē tuā peruemre.

Psalmus duodecimus in quo de desiderio sanctorū patrū ad aduentū cristi.

Propheta in persona iustorū.

Asquequo dñe obliuisceris ^{me} pre sentia mea nacōis differēdo (nūquid) hoc erit (finaliter) usquequo pñtiā filij tui tādiū desideratā (absco dis a me). **Q**uā diu ponā oſilia in anima mea) tractans et oſiderās quādovemēs (quā diu) hanc afflictōmis et in estimabilis anxietatis magitudinē patiar otinue ex dilatacōe aduētus tuus. **¶** Asquequo exaltabit̄ aglia bitur (mimetus meus) diabolus (sup me) q; totū genus hūanū habeat captiuūs (respice) mitte quē missurus es (et exaudi me) cito ne dilacōe diutina totus mūdus rapuis erroribz peat (dñe deus meo) cuius ego fuius sūi creature Iſſumia oclōs meos) lumie tue solacōis (ne vñq; obdormiā in mortē) mortalis culpe (ne qñ dicat)

insultādo (imicus meus). s. diabolus (pūalū adūsus
eū) **Q**ui tribulāt me). s. diabolus rāgeli eius (exulta
būt si motus fuero) a stabilitate fidei et a caritate tua (e-
go autē) non in iusticia mea (hī in miseria tua sperauī) ab
hīs tribulacōmīs liberari. **N**ō tū sperauit hī **E**x-
ultauit cor meū (leticiā īteriori (in salutari tuo)). s. xpō
quē et si carnalib⁹ oculis nō videā īteriorib⁹ tū oculis
fide ītueor saluatorē om̄m esse venturū. et ideo (cātabo do-
mino) mente et voce (q̄ bona) tādū desiderata et pmissa
certissime (tribueret mīhi et psallā) bonis opib⁹ ad lau-
dem nomīnis tui altissime.

Psalmus. xiiij. in quo propheta īcrepat
iudeos quiventeri xpō nō crediderut.

Populus iudaicus.

Inspiens vides xp̄m hūana carne tectū et
in hūilitate (dirit) nō solū ore sed
etia (cor de nō ē) hic hō (deus) nec q̄ pdictus ē a pphetiſ.
Et ideo dixerūt. quia **C**orrupti sūt dū a scripturaꝝ
sanitate recedētes i sensu pbatī sūt m̄cidisse viciōsos
(ab hominib⁹) i. delecti et despīcābiles in oculis dñi
(in cogitatōib⁹ suis nō ē qui faciat bonū) meritorū mī
qui puererint fide et caritate usq; ad xp̄m de quorū nū-
mero fuerūt omnes sancti noui et veteris testamenti.
Et hoc verū est. **Q**uomā deus (pater de altitudine sue
diuinitatis p̄spexit sup) iudeos patriarcharꝝ homin̄ raz-
tionabilū (filios) ut videri faceret si aliquis forte dīmis-
tate filij in assumpta hūamitate latente vera fide ognos-
ceret et bona operatione requireret.

Ruales autē repit oñ dit dices. **D**omnes tā maiores q̄
m̄ores (decimauerūt) a rectitudine iusticie origīnalis/

totū enī huanūz genus obnoxū fuit pēco origīnali qm̄
omnes (simul) m̄ primis parētib⁹ pēco infecti (mutiles
facti sūt). i. nō valētes cōsequi vitā eternā ad quā par-
ticipādā factus erat homō (nec) vñus rep̄tus ē (qui fa-
ciat bonū) meitorū supne beatitudinis (nec etiā vñus)
inter filios homīm (rep̄tus est)

Fvere mutiles facti sūt qm̄. **S**e pulcrū patens est gu-
tūr eoꝝ fetidos odores exalās (wrba eoꝝ fetida sūt
et pestifera corruptiua bonorꝫ morꝫ) qne soli pereāt (in
guis suis dolose agebāt) qꝫ sub specie boni habet filia
dolosa/dogmata labiorꝫ suoꝫ venenosa sūt a mortife-
ra (sicut ē venenū aspidū insanabile) **Q**uorū os male
dictione id ē blasphēmia in deū (et amaritudine) in pri-
mū (plenuꝫ est) p̄mpti et expediti sūt affectus eoꝝ (ad
effundendū sanguinē) cristi. ⁊ suoꝝ.

Duo sūt potissima mala quē in dei p̄fidi incurrit ex ope-
ribus eoꝝ malis. prīmuꝫ est. **C**ontritio hue punitio
in presenti per romanos / alterum est perpetua in futuro
(damnatio) vbi est omnis miseria/et hoc ideo (qꝫ cri-
stum qui est Pax nostra) cecati corde (intelligere nolue-
rūt que omnia ideo contigerūt quia (non fuit timor dei
ante oculos eoꝝ)

Nō timēt nūc. sed **N**ō ne cognoscēt om̄es qui operā-
tur iniquitatē quādoꝫ dei iusticiā: vt iꝫqꝫ cognoscēt ex-
periēdo in futuro iudicio qn̄. s. viderint bonos ad eter-
na p̄mia dimitis inuitari. se vēo ad eterna supplicia nūqꝫ
fimēda trāsmitti (qꝫ deoꝫat plebē meā) simplices xpia-
nos quotidiana rapina (sicut escam patis) osumerēt.
Hoc enī ideo dūgit iudeis qr. **D**eū) verū venētē i car-
ne (nō credidēt illuc). s. in dāno rerū tpalū (trepidau-
rūt timoꝫ vbi nō fuit) iusta racō timoris sic pilatus timoꝫ

cesaris ut iudei timore romanorū ne locū a gente pde-
ret abieco timoē dei xp̄m occidēt. Cognoscet m̄q̄.
Quoniam deus in ḡnacōne iustorū ē iustus enī est. et iustis
cias diligit. h̄ vos o miseri iudei (osiliū xp̄i in op̄is susci-
peren o iustis) q̄ ad vos wenerat liberādos hūlē adue-
tū et osilia eius otēp̄siltis q̄ i eo nō vidistis pompā se-
culi. q̄ ideo i hūlītate remit ut quos vocabat diceret (m̄
deo solo sp̄em ponere) in rebus seculi transētib⁹.

O vos iudei o hūlītis id ē repulisti osiliū xp̄i hoc stul-
tū fuit q̄ **M**ūs dabit vementē ex iudeis q̄ sit saluator
israel) et ecce gentiū mīlī deus pater q̄ xp̄m dñm mitte-
re dignatus ē oīm recte credētū saluatorē: q̄ (cū dāna
uerit diabolū) q̄ impia crudēitate plebē dei pseq̄tur et
tenebat captiuā (exultabit et letabit iudeoz a gētū po-
pulus) q̄n ad regnū celoz diuina misericōde p̄uenerit.

Psalmus. xiiii. in quo propheta querit
quis digne in presenti ecclesia deo mil-
tat et in futura vita requie fit habiturus.

Domine quis digne habitabit in taber-
naculo tuo scilicet in p̄sentā
ecclesia militante in quo multi sunt corpore qui nō sunt fi-
de. multi nomine qui nō sunt numine (aut quis requies-
cet in monte eterne beatitudinis tue?)

Responso.

Qui immunit ē ab omī labore peccati mortis (q̄ op̄atur in
sticā) dei p̄cepta inuolabiliter obſuādo. **Q**ui loquit
veritatē p̄ ut exīlit in corde q̄ nō egit dolū in lingua
sua) aliud habēs in ore et aliud in corde ad decipiēdū p̄xi-
mū. **N**e fecit cuiq̄ hoīm malū ī facto nec corporaliter

nec spūaliter nulli fraudēs machinatus ē (et opprobri-
um) detractionis (aduersus pr̄imos suos) nō accepit
in cor de temere aut libēter criminatorib⁹ credēdo aut
ore defectus eorū p̄teritos improprietādo aut ad eorū m-
famā alijs ppalādo nec in aure libenter detractores au-
diēdo. ¶ Qui ita fortis ē qđ. Ad nichilū reputatus ē
im̄spectu eius malignus) diabolus vel homo mala sug-
gerens h̄ (timētes dēū) ut pote virtuosos dignos gloria
et honore (indicat et honorādo demonstrat) Qui iurat
pr̄imo suo) aliqua facturus (et non decipit) h̄ ea fir mi-
ter obſuat (qui pecunia suā nō dedit ad vſurā et mune-
ra) ut īnocētis causam de primat (non accepit) Qui
facit hec) qđ dicta sunt īcōcussa stabilitate (in pace re-
quiescit ī monte sancto dei in monte felicitatis eterne)

Psalmus. x v. ī quo agitatur de xp̄i resurrectione.

¶ Vox christi.

Conserua me domine īter pericula
morte et fac cito resuscitari de sepulcro et debes (quomā
sperau ī te) nō ī alio (et dixi dño) corde et ore et opere
(deus meus es tu) ī eo qđ homo sū et vere deus (quomā
bonorū meorū) aut alicuius alterius (nō eḡes) hoc enī
est ppriū tue diuinitatis qui fons ē omissis bonis sed ego
secundū qđ homo et mei egemus bonis tuis!

¶ Inter alia a patre meo hoc obtinui qđ. In sanctis) as-
postolis et discipulis meis qui spe (ciues sūt terreviēn-
tiū mirifice adimpleuit volūtates meas) illustrādo e-
os luce sue sapientie et scientia p̄dicādi et confirmingando
miraculis p̄dicacōnes eorū.

Bene autē mirificasti volūtates meas p̄ sanctos meos

apostolos qm̄ et si. **M**ultiplicati fuerint ap̄s ḡēt̄les
(ceccates idolatrie) m̄chilom̄inus p̄ ap̄los meor̄ p̄di-
cācō iē dimissis idolis ad fidē v̄lo citer occurrit. **N**ō
congregabo p̄ apostolos (ouentus fidelū) secūdū ri-
tū veteris legis. nō enī cōuentuseor̄ erūt carnales nec
(de sanguīm̄) pecudū p̄piciatus cōgregabo eos (nec
memor ero nomēeor̄ p̄ labia meor̄) q̄r̄ noia illa antiq̄
qm̄ h̄ deles hab uerūt/p̄ sequētē gr̄am sūt omutata. p̄us
enī dicti sūt filiū ire. filiū diaboli. filiū carnis. post aduētū
dñi sacris fontib̄ renat̄ appellat̄ sūt xp̄iam. filiū dei. ami-
cis p̄oh. **D**ortio enī h̄editaria mea) et meor̄ nō ē ter-
rena tota delectatio (et potus meus) q̄meor̄ nō ē carna-
lis h̄ ē deus(tu) p̄(es qui) p̄ meritū passionis mee(re-
stitues hereditatē) eterne glorie(meis) quā m̄ adā p̄-
diderūt. **L**imites hereditatis mee) q̄hi sorte(cecide-
rūt) nō tñ calu aut fortuitu h̄ tue d̄mitatis dispositio(m̄
p̄clarisqz) nō in animalib̄ homib̄ h̄ i sanctis fide doctri-
na ammiraculis fulgētib̄ (q̄ h̄editas mea p̄clara ē m̄) mi-
chi placet. i cara ē licet nō mūdo. **D**indicā dñm) gra-
tiās agēs (q̄ tribuit michi intellectū) quo oia michi no-
ta sunt. i meis in dilectū dedit qui p̄us m̄docti erat(m̄
super) inter alia mala mea ē q̄(renes mei) id ē iudei ex
quib̄ secundū carnē descendit(m̄crepuerūt me) vexan-
do in murijs a blasphemis a v̄berib̄ usq; ad morte;).
m̄crepuerūt me iudei. h̄ in h̄is attēte. i p̄uide. **A**spi-
ciebam dñm existente in conspectu meo semp) ut omnia
iuxta volūtate suam agerē omnia trālitura otemnā (qui
adexteris est michi) ut in eo stabilis p̄maneāt ideo m̄
chil sm̄stri michi p̄ualet.

Drop ter hoc) q̄ ita fauet in dñs ut stabiliter i eo p̄-
maneā letatū ē cor meū) gaudio interiori(er exultauit

lingua mea) exterius a lacri sermone (in sup) preter p-
dicta creuit michi leticia quia (caro mea) non deficit in
interitu ut inimici mei existimat h(m spe) resurrectom
certissima (requiescat) tanquam dormiens in sepulcro.

Letatū est in sup cor meū. **M**ū nō derelinques more
omum (ammā meā in inferno) ubi descendet ad liberā-
dū scōs h(gaudēs) et trūphās captā p̄da reunit a corpori
ascēdā in celos (nec patieris corpus meū) a te sanctific-
atū (videre putrefactionē)

Non solū p̄dicta facies imo iā pro me. **R**otas fecisti
homīb̄ vias vite) ut in mādatis tuis hūliter ambulā-
tes mortifere supbie venena declinarēt (et adimplebis
meos leticia cū vultu tuo) ita ut michil vltra desiderēt cū
facie ad faciē te viderint i quib⁹ ego fū q̄ etiā (delecta-
cōes) habebūt (i bonis tuis) eternis sine fine duraturas.
Psalmus. xvi. in quo ē oracō xp̄i ad p̄fem p̄ seccā.

Vox xp̄i ex humilitate.

Exaudi domine iusticiam ^{meā} cla-
mantē ad te impleas quod iusticia mea petit et diligē-
ter (ausculta ad deprecationē meā) liberādo me a malis
mūrib⁹) tue clementie (percipe orationē meā) fusaz
veraciter ex corde meo (nō in labiis dolosis sed simili-
cib⁹) nō alia ore profero et alia mente retineo.

Exaudi inq̄ q̄ hoc i oratione mea peto ut (Iudicium)
quo iudicatus fū a pilato et a iudeis (manifestetur pro-
dīsse) de noticia et volūtate tua et (oculi tui videat eq̄-
tatem) iudicādo inter me et illos retribuēdo michi p̄mū
resurrectom̄. iudeis vero penā cōdignā sue iniquitatis.
Ideo scē pater fac qđ peto. qm̄ (Drobbasti cor meū)
uerū tibi obediēs esse; et utrū usq; ad mortē tuis iussiōib⁹

paterem hoc p multas iudeoz i me irrisioes qmolestias
(et visitasti) aduersitate tribulacionis (et igne) acerbissi
me passiois (me examinasti qnō ē mueta i me inqas)
hs p hūle et obedientē iustū me p omia p basti.

Terterū ita iustus inuentus sū patiēs. **O**t nō loqua
tur os meū opera hōim que non oportet mchil o pater
locutus sū mī quod ad tuā gloriā pertineat (ego susti
nuī vias laboriosas) passibilitatis et mortalitatis pau
pertatis et afflictōis et passionis. non p culpa mea sed
(p verba) q pcesserūt (de labijs tuis). s. de pphetis opere
da. **M**erifice gressus meos) actiones meas qibz i
hoc mundo qslī quibusdā pcdibz ambulamus o serua (m
mandatis tuis usq ad finez) vbi est meritorū ac pmi
tota pfectio ut imitantes me (nō moueatitur abs te)
qm exaudiisti me alias certissime me scio exaudiēdū et
ideo **E**go clamaui in clima aurē misericordie tue nū hūli
(et exaudi verba mea) q sequuntur. **O**mirabilcs fac mi
sericordias tuas) quibz me vtutibz fulgere et miraculis
coruscare cōcedis id ē ad effectū p due q si nō credat
tn sub admiracō e spiciāt ne misericordie tue vilescant et mi
nus app̄cietur. tu fac hoc qui sperates i te i eterna vita
cōstitues. **A**resistētibz michi iudeis q demomaco i
stmetu aduersus me seuūt qui dextera tua sū p quē p
gnus pacis dedisti mundo (custodi me) secūdū humas
mitate ita diligenter (ut custoditur pupilla oculi.)

Sub munimēto alarū tuarū id est misericordie et caritatis
(protege me) et meos (ab instātia impiorū) demonū et
iudeorū (qui me) et meos (affixerūt) usq ad mortē.
Ita affixerūt q **I**mimi ci mei iudei (circū dederūt vis
tā meā) gladis et fustibz oīlijs et infidis volētes eam
perdere (adipem) id est abūdantē maliciam suā (tanta

obstinatione firmauerūt) ut absq; ulla miseria p sequeretur meos insuper eoz locutū ē) o tra me(supbia) dicētes aue rex uideoz t̄ huiusmodi. ¶ Droicētes me) extra ciuitatē q̄si locus de me macularetur(circū dederūt me) nō obsequio sed furore in cruce quasi ad spectaculū ouemētes ut me deriderēt t̄ hoc cideo(q̄ oculos) co dis eoz(statuēt) nō eleuare ad deū(h declinare ad terrā) suā gentē conseruandā putantes se locū t̄ gentē t̄ diuinias amissuros si xp̄m nō occiderent.

Guisce perunt me) prīcipes uideoz a pilato dicente eis/tollite eum et secundū legem vestrā iudicate(ut leo famelicus paratus ad predā) et populus reliquus ius deoz(hic catulus leonis pmanēs in mfidns) ut siue crudelitatis votū more ferarū in me adimplerēt. **E**xurge dñe) ad vim dictā o tra uideos. quē dormire arbitrātur malii aut im̄q̄ rates hominēs nō curare dum nichil nō sanguinis(et pueri) factū eoz vim dicta execucōmis t̄ deſtitue eos et deice eos ut locū t̄ gentē pdant p quibus retinēdis me filiū tuū occiderūt eripe animā meā ab impiō) diabolo resuscitādo me a morte illata ab impijs(fra meā tuā) id ē animā meā qua v̄sus es tanq̄ framea ad debellādū regna im̄q̄tans(cōtra hostes v̄tutis tue.

Diuide hos im̄micos) v̄tutis tue(a paucis) fidelib⁹ q̄ habitāt israelē t̄ disp̄tire ad diuinas orbis ptes(m visita eoz) q̄(de peccatis) que tanq̄ tenebre a lumine veritatis tue absconditūt(plena ē memoria eoz) ita ut obliuiscantur deū. **S**aturati sūt) viens t̄ peccatis(q̄ ipi sibi genuerūt)o im̄q̄tas execranda audiebat sensus eoz mandata dei t̄ illi saturabātur sordido pecatorū(et dimiserūt reliquias) siue maledictōmis(parvulis suis) et postteris suis clamātes peccati eius supra nos et super filios

nros. **E**go autem in iusticia id est cum victorie triumpho
(apparebo in aspectu tuo) quoniam mundum ab interitu mortis
sanguinis mei effusione saluauero/ad te assumptus fu-
ero(satiabor) omnibus bonis repletus(cum apparuerit glo-
ria tua) in sanctis electis meis qui in me crediderunt.

Psalmus. xvii. in quo de leticia resurrectionis Christi.

Vox Christi in memoria tanti beneficij dicit.

Diligam te Domine ^{toto corde meo} quia tu es(fortitudo)
quia super inimicos meos fortior existo quia(tu es firmas-
mentum) patientie in tolerancia adulatorum(trafiguum meum)
quia in alijs munitionibus non confido(et liberator meus) de
inimicis meis. **P**rope etiam est. Deus meus adiutor meus
qui me creavit secundum quod homo adiutor in tempore tribula-
tions et eo adiuuante(sperabo in eum) quem in posterito spiritu sensi
adiutorium. **P**rotector meus otra insurgetes hostes
quia non de me presumphi et firma celitudo salutis mee ad
dissipados inimicos(et susceptor meus) per gloriam cum triumpho. **E**t ideo pro hijs omnibus. Laudans non mea
gloria sed gloria dei quereres et illi vniuersa tribuere quod digna-
tus es cuncta prestatore(et invocabo) intus in corde meo(domi-
num) et sic per dei adiutorium(ab inimicis saluus ero)

Vox prophete in persona generis humani.
Ab initio saluus ero a hoc michi necessariu[m] est quia **C**ircum-
dederunt me dolores non de rebus mundi sed dolores domini(mor-
tis) quod per peccatum intravit in orbem terrarum(et iniuriantes abun-
dantes) rapide ut torrentes conturbauerunt me. **D**olores
egregies ex timore(inferni) circum dederunt me per occupauerunt
me laquei mortis). i.e. originales peccatum unde est mors quod a nati-
gavit me quod ex propria voluntate peccare quia an quod nasceret

ab ipso conceptu me reddidit obnoxium. **A**n hæc tanta
(tribulacione in uocauimus dñm) in oratione mea qd est vnū
et singulare inter mala remediu(m) deū meū clamaui qui
solus potest tante calamitatí medicinā afferre.

Et ipse dñs et deus meus. **E**xaudiuit de celo) qd est
templū glorie eius (vo cem meā et clamor meus) quo
clamo p mundi salute (introiunt i aures) potētie a clemē-
tie (eius) **E**xaudiuit aut (dñs vocē meā) qd incar-
nacōis tempore p p̄dicationē xp̄i et ap̄lor̄ (cōmoti sūt)
multi peccatores interius per cōtricōne ad penitentiam
et qui terremis erant dediti (contremuerūt) exterius (di-
uitie et honores et dignitates) quas superbi habent in
seculo que dicuntur (fundamenta eorū conturbata sunt
et cōmota) ut iam spes falsa mundi non habeat firma-
mentum in cordib⁹ hominū et hoc quia (mnotuit eis ira
dei) contra peccatores.

Ascendit lacrimosa depeatio penitētiū) cū cognoue-
rūt quid comminetur deus imp̄ns (et feruor caritatis) a
facie dñi pcedēs in homib⁹ (exarsit) ira ut qui p peccātū
velut carbones extincti a tenebris remāserāt rursus sp̄i-
ritus sancti gratia (accensi) et illuminati reuixerūt a ex-
mortuis primis viui in cipiūt esse (carbones)

Et hoc aduemēte filio dei in carnē q. **I**nclivauit altitu-
dinem potētie sapientie sue (qdescēdit) ad nos naturā nre
hūamitatis in ueritate sue psone assumēs (et diabolus) q
metes obnubilat (sub pedib⁹ eius) est subiectus. **E**t
ascendit secūdū hūanā naturā sup omnē angelicā cel-
stitudinem et (supat eius sublimitas) uim ueras sanctarū
animarū v̄tutes q velut penitus se a terremis timorib⁹ in
auras libertatis attollūt. **D**obscurū id ē p fundū posuit
incarnacōis misteriu(m) dimitatē suā carnis nube tegēdo.

(ipm) ex omni parte eccl esia q ei militat (anibit) sic cen
trū cui fide & caritate omes fideles dūgūtur licet p spe-
cie videat eū nūc nec etiā per scripturā multū clare qm
(obscura ē) m p̄hetis et in alijs pdicatorib⁹ (q veluti nu-
bes) a terrenis eleuati cōpluūt verbū dei. ¶ Obscura est
dico sc̄ptura. In opacōe fulgoris q erit in ospectu ma-
ifestacōis eius) qn. s. videtur facie ad faciē p̄fulgide
et splēdide p alij (nubes). s. apostoli traherūt a iudeis
ad gentes/ traherūt qui dē ut (grādo) ob in grāto cōmīb⁹
dura corda feriēdo et (ut carbones iḡmis) hūana corda
igne diuine caritatis ardore fidei accendendo.
Per q̄s nubes. s. pdicatores. Intonuit excelsus dñs)
verba cōmīacōis contra malos (et idē altissimus de-
dit vocē suā) suauē. promittendo immensa p̄mia iustis
(grāndo) respicit p̄missionē factā bonis.

¶ Dicit) apostolicos viros (sagittas suas) per veloci-
tate cursus & strenuitate officij virtutū penitus recte wo-
lātes (& dissipauit vicia in eis) ad quos misit illos/ et in
manifestacōne sue potētie (multiplicauit miracula & con-
turbauit eos). i. pre admiracōe ea pauore reddidit oēs
stupides. Et aperuit) veritatē duorū testamentoꝝ q
sunt (fontes aquarū) salientiū i vitā eternā aplis quādo
christus aperuit eius intellectū ut intelligeret sc̄pturas.
ex tunc ex eoꝝ pdicacōe (reuelata sūt) dicta p̄pletarū
que ante nō intelligebātur sup quos totius ecclie (fun-
damenta) locātur.

¶ Verū dñe lic̄ista exterius ab aplis p̄cesserint sicut a
inimicis tñ facta sūt te interius docete & opante. nam
Ab increpacōne tua dñe) increpacō eoꝝ habuit effi-
caciā et pdicacō eoꝝ (ab inspiracōne spūs sancti) inspi-
ratis et docentis (iram tuā) futuram timendam.

Vox ecclie est de temporibz xpiamis.

Hoc totū factū est q̄ deus p̄ **O**disit filiū suū (de se ipo sūmo) a n̄ secula natū (q̄ accipiens carnē in vtero vir ḡmis assumpt̄ me de ipsiis multis). s. uideoꝝ a ḡealū collectā i spōla; sibi fedē sempiterno. **Q**ui eripuit me de inimicis meis (mūdo carnea diabolo (forassimis) et potissime a demomibz (q̄ odēt mē) et opus erat (qm̄ cō fortati sūt sup me) q̄i vīncē potuissent mihi fortior aduersiſ; qui eoꝝ potētā cōtriuiſ;. **N**reuenēt me inimicā mei p̄ ualeō in t̄p̄ aliter ad affligendā t̄p̄alē vitā meā (in t̄p̄ p̄secutois) in arārū h̄otra istas afflietē es (fūs ē dñs p̄tector meus). **E**t eduxit me de agustīns carna libo q̄s patiebar (in latitudinē) solacōis a bone sp̄ci cū p̄seuiciā p̄secutorū numerus augebatur fidelū a hoc bo mtate suā nō meritis meis (gratis enī elegit me i spon ſam sibi). **E**t retribuet in dñs i p̄nā (secūdū iusticiā) mee bone volūtatis quā ip̄e in mē opatus ē (et fūm puritate operū meorū) q̄ viens nō sunt admixta (retribuet michi) in futuro vitā sempiternā. **E**t hoc retribuet in. **Q**ua studioſiſſime custodiū vias dñi) dilecōnē dī et caritatē p̄ximī (nec īmpie gessi) recedēdo p̄ p̄cēm (a deo meo). **E**t hoc custodiui. **N**ō oia iudicia eius sc̄; p̄ma iustorū i penas īmpiorū flagella corrigēdoꝝ a tē p̄atōnes p̄bandorū p̄ſeuerrant templacōne ſidero (et iusticias eius). s. flagella michi inficta (nō repuli a me) h̄ patēter sustinui. **P**erſeuero i īnocētia mea in qua vocatus sūi. **E**t obſuabo me ab īiquitate mea) quatenus īiquitatis antiquae calamitatibz nō īuoluar (et ita miraculatus adh̄erebo ei) qui nō patitur ſortū maculatorū cū ſit sanctus sanctorū. **E**t hoc eit q̄m ſco q̄. **R**etribuet michi dñs i futuro (secūdū iusticiā meā

et secundū puritatē operū meorū) q̄ semper sūt (in aspectu
dimitatis eius) **D**ixi secundū iusticiā meā et puritatem
manū mearū non ideo q̄ hec a me sunt sed a te sūt q̄ ad
hoc q̄ hō sit sanctus p̄ grām necessario. **C**ū scō tu eris
sanctus) effectiue. i. sanctificas illū q̄ ad hoc q̄ sit īno-
cens) necessario (tu eris īnocens) id ē īnocētiā tribu-
ens huc īnocentē faciens. **E**t ad hoc q̄ aliquis sit.
Electus) id ē separatus a societate malorum necessa-
rio (tu) eris (electus) effectiue. i. elector eius. et si hō
diabolū (puerū) psequitur cū ipso pariter (s̄bueretur)
Mī p̄fīm̄ huīlē) cristianorū (saluū facies) cū i dīe iu-
diciū ad dexterā collocabitur (et oculos supborū huīlia-
bis) q̄ cū puerō adiutorē suo diabolo s̄bueretur et tū
ī tartari p̄ fundo mergētur quantū se ad altiora corde
tumido sustulerūt. **T**u dñe. **Q**ui illumīasti) pfe-
ctos. s. ap̄los et alios p̄mitiūos p̄dicatores qui mūdo
fuerūt (lucerne) et lumiaria quedā (illumīnā) etiā p̄ do-
ctorēs alios q̄ adhuc carnis obscuritate tenētur)
Et ideo rogo ut illumīnes me. **M**ī fī illumīas (in tua
virtute eripiar a tēptacō e) diaboli ut nō cadā p̄ oīsensū
(et ī deo meo trāsgrediar obstatulū) qđ īter hōies et
celū p̄ccā hōim extruxerūt. **V**ere ī deo eripiar qm̄.
Deus meus) talis ē q̄ (īpollutavia eius) nichil enī
īmmundū p̄cipit / lex enī dñi īmaculata est (et eloquia
sua) sūt purissima et splēdida (ut argentiūgne exami-
natū) et plenus pietate (qm̄ p̄tector est oīm sperantū ī
se) **P**rophā oīra pagānorū īsamā q̄ hībi deos multi-
faria vāntate finixerūt dicit. **B**n̄ dixi deus meus. **M**ī
quis deus p̄ter dñm) cui ex debito suimus (aut quis de⁹
preter deū n̄m) quē iustissime adoramus et colimus et q̄i
diceret nullus quia alii sūt dñi falsi sicut idola gentiū.

Et ipse ē. **D**eus qui primo atrauit me et p̄cinxit vir
tute ut fortis sum et ad pugnādū cōtra diabolū hue ad
aggrediēdū ardua et posuit immaculatā viā meā sine
sorde pccī. **S**videtur vox xp̄i.

Et ipse deus ē. **Q**ui pfecit affectus meos) directos in
via dei agiles et veloces (tāq̄ ceruoz̄) ad trāfiliēda si-
ne lesionē huius sc̄li impedimēta vmbrosa et sp̄mosa (et
collocavit et fixit) in celo cordis mei int̄isionēq̄ desideriū.
Et ipse ē. **Q**ui me cautū ab emīmēab⁹ infideli⁹ et prudē-
tē in expugnacōe diaboli fecit (et posuisti ut arcū enēū
brachia mea) dādo in inflexibilē cōstātiā ad bñ opa-
dū. **E**t p̄terixisti me ad salutē q̄ fortitudo mea parū
p̄dēss̄ misi p̄tectionia tua adess̄ (et potētia diuinitatis tue)
hūamitatē meā assumptā in eterna maiestate cōstituit.
Disciplina tua paterna q̄ quos diligis corripis (cor-
rexit meos) dirigēdo (in fine) debitū. i. in eternā salutē.
(et disciplia tua ip̄a meos docbit) p̄ mouēdo ad meli-
ora.. **N**ec in itinere meo impediūt me angustie tpales.
Quā latā fecisti caritatē meā opantē hilariter etiā in
hns q̄ s̄btus me sūt mortalib⁹ ut nō habeā cor strictū
p̄ avariciā vel irā vel hmōi⁹ sic (nō sūt infirmata) p̄ mala
mūdi (vestigia meoz̄ operū) q̄ imp̄ssi imitāda seqñtib⁹
me.. **N**ō sūt infirmata dico vestigia mea s̄. **D**eris q̄r
fimicos meos) q̄ doctrine mee tradicūt (p̄fendā il-
los) in racōe q̄ nō habet quō possent resistē (et nō ouer-
tar ab merepactōe illorū donēc deficiāt) **L**ōfrīngā il-
los) tribula cōmbo (nec potēt p̄seuerare) adūsus me s̄
potius (cadet s̄btus pedes meos) plenarie michi s̄bieci i.
Hoc totū ē ex eo q̄ tu dñe **D**reāxisti me v̄tute ut pa-
tiētē fortitudie inq̄rū adūsa suparē (teos q̄ insanaōsp̄i
racōe otrā me int̄umueit s̄b plānis pedū meoz̄ s̄bieci.

Inimicos meos iudeos aliquos eorum dedisti michi dorsum quod in salutem etiam victoriā fugati emergerunt subito cristianū facti discipuli mei ut paulus et alii plures et eos quoniam odio meo obstat manserunt dispisti per orbē. In qua dispersione clamauerunt ad hoīes vel deos quos coluerunt auxiliū petentes (sed non erat ex eis qui saluos faceret eos) quod solus deus potest saluare quod deficiente eis auxilio humano clamauerunt (ad dominum nec exaudiuit eos) quod iudicauit eos indignos exauditione manentes in sua malitia. Et post dispersionē. **C**ommunā eos ad vilem statū et instabilē redigēdo (ut puluerē quod ante faciebā) semp mouetur et spargitur (et ut) vilissimum (luti platearū) quod ab omnibus occulatur (delebo eos). **E**xripies me de contradictionib⁹ ipsi iudeorū quod semp michi contradixit et erexit ab illis perfidis (ostitūes me) ut sim (caput) rector (gētū) ut iudeis exclusis gētib⁹ imperē. **N**opulus gentium (quem non visitauit) p̄nitia corporalē vel lege aut prophetis (fuiūt in) fuitate larrue michi credēdo et adorādo et colēdo (in auditu auris) quod oculis non vidit me predicātē et miracula faciētē (obediunt) aplice vocis audito euāgelio credidit. Laus ista gētū. exprobacō est magna iudeorū. Non sic iudei sed ipse p̄mis. **N**ihil sed nūc facti (aliem mentitū sūt) blasphemātes contra me (filii alieni in ueterā tū sūt) in peccato in infidelitate sua (et claudicauerunt) quod si uno pēde debiles quod vetus testamētū tenētes et nouū respūētes claudi effecti sūt. claudicāt ecclā a semitis suis legē et prophetis sequentes līram non sp̄m et tradicōnes suas potius quod dei.

Vox est exultantis ecclesie.

Illi autē mentiti sūt et claudicauerunt. sed **D**ominus in se vita nobilissima et vita sempiterna. viuit autē etiam in me quem in p̄nitia mea semp conspicio in quem firmiter credo

bendictus deus meus) et laudatus probenficijs collatis
(et exalteatur auctor salutis mee) ut toto orbi dominetur prof*ide*
de*a* deuoc*o*z. O eito bendictus es tu. Deus quod as verm
dictas min de im*mi*nicis meis me verlciscedo sed domido eos min quod
fidei tue vernum (sed dis proprios sed me) ut quod ante erat o*rum* aces
ad te o*rum* fat proficia deuoc*o*ne sed b*ie*c*t*i. tu dico (liberator
meus de im*mi*nicis meis furiosis) et feruida malig*int*itate
succ*es*sis. Et eti*am* tu excelsiore me facies om*ni*bi prosecu*to*rib*o*
meis rationabile en*im* est ut quodto altius i*n*ra surre*x*erut
i*n*imici toto amplius exalteatur quod protulit (a viro i*m*is
quo) sc*es* quolib*et* heretico vel scismatico quod pueri do*g*ma*ti*
tis i*m*iquetate crassatur (eripies me) Id reter ea) quod di*ct*a
sunt quod insurge*tes* ad*u*sus me hu*ili*asti (ofitebor tibi)
off*er*si*o*e laudis (m*in* di*u*sis g*et*ib*o*) et voce*ope* mo*m* tu*u*
glificabo. O eito laudabo quod*pi*pe. O agnus e*st* fac*ien*
ens et o*nd*es toto orbi terraz salutes) quod*s* x*p*us rex ab
eo*st*itutus opatus e*st* m*in* h*u*ano g*ne*quod*s* o*tin*ue*o* pat*ur*
i*cre*detib*o* (q*uo*d*e* fac*ies* m*is*ced*ia* x*p*o ma*u*forti) q*uo*d*li*berato*r*
resuscitado e*u* a mortuis ad dexter*am* sed*e* fecit a m*is*ced*ia*
eti*am* fac*it* (e*ius* sp*u*ali p*ro*p*lo* m*in* e*u* cred*ent*ia hoc sine fine)

Psalmus. xviii. in quo de incarnatione domini.

Apostoli dicti.

O Eli p*ec*cul*tu*dm*en* seruac*o*mis (enarrat) gentib*o*
(glori*ia*) maiestatis x*p*i m*in* quod est equalis pri*u*
et i*p*ri*u* apostoli dei (firmamentu*z*) q*uo*d virtute sp*u*is sancti
firmati (annunciant op*a* d*omi*ni) que secund*u* homin*e* ges*se*lit
scilicet nativitat*e* passion*e* a mort*e* a huiusmodi.
Ecce q*uo*d discrete apl*i* p*re*dic*at* q*uo*d n*on* om*ni*bi . apl*i* en*im*
ta*q*o*p*. Dies clara sp*u*alis a*u* p*ref*ecta (diei). i*u* claris a*u* spi*rit*ualib*o*
ac p*ref*ectis audit*orib*o** eructat pleitud*in*ne*l*u*m*is) d*omi*ne sapi*ent*ia secreta ruelado s*ed* audit*orib*o** infirmis

carnalib⁹ a tenebris ipsi apli audiitorū talium infirmitas
tio descendentes q̄i (nox) facti (indicat) nō sapiētiā q̄ est
de dīmis ut q̄ ybū ē in principio apd̄ deū / s̄ (sciētiā) q̄ ē de
hūamis ut de hūamitate xp̄ia / passiōe eius et huiusmōi
grossa respectu alioꝝ. Et hoc pdicacōis officiū aplitā
mirifice explauerūt ut omnib⁹ līnguis loquerētur.

Nō enī sūt līngue aut genera dicendi p̄ que loquē-
tes (nō audiētur) et intelligerētur (voces eoꝝ)
Qui apostoli etiā ita late pdicarūt. q̄ **I**n omnē par-
tē ambitus terre exiut ybū pdicacōis) q̄ fama miracu-
loꝝ eoꝝ (et in finēs orbis terre verba eoꝝ) per se aut p̄
alios a se missos vnde ante defecit eis terra q̄ līngua.

Propheta narrat quid pdicauerūt apostoli.
Dei filius. **D**osuit corpus assumptū in quo venit pu-
gnare otrā imīmīcū (in sole) id ē in manifestacōne mūdi
q̄ qui inūsibilis erat factus ē visibilis oculis homī (et
ip̄e dñs tanq̄ sponsus) ecclie copulatūs quā sibi copu-
lavit casto / impolluto amore (pcessit) in mūdū (de tha-
lamo suo) sibi quēmēti id est de intacto vtero yḡmali;
Qui letis spūah leticia. **D**icit gigas fortissimus et ce-
teros homēs insupabili v̄tute trāscendēs (festinauit ad
currēndā viā) quā suscepit p̄ redēpcōe humam genēs
qui (a sumo) p̄ce (egressus) p̄ eternā ḡnacōnē venit in
mundū factus hō. **Q**ui pacto hūane redēpcōis ope
ascēdes in celū. **D**ecurrit plenitudie dīmitatis usq; ad
eq̄ilitatē pris q̄ sup oēs celos exaltatus sp̄m sc̄m sup dis-
ciplos m̄fit (de cuius ḡredomis nemo ē q̄ digne petat q̄
nō recipiat) ip̄e enī oīm electorꝝ suorꝝ corda accēdit et
illumiāt. **P**rophās mēdat legē quā apli p̄ dicāt. Pri-
mo a latore q̄ **L**ex dñi deus enī illā dedit otrā mani-
ches negātes legē veterē ēē a deo. Sed o a sāctitate et

puritate quod (immaculata) oia enī mala excludit nichil
enī immundū aut malū cedit tanque licitu. otrariū facit
lex machometi. Tercio ab utilitate quod (ouertes aias). s.
de malo ad bonū de infidelitate ad fidē. otraria facit do-
ctrina hētiorū. Quarto ab infallibilitate veritatis quod certi-
tudis quod (testimoniū dñi si dele) plementis maxitate reco-
gnitū quod adimplēs quod promisit/quod nō facit doctrina phiz-
olophorum. Quito a suauitate gustus quod (sapientia) quod dele
et at affectū (prostas huilibus) nō tumida se elatōe iactāti-
bus quod nō facit sciētia mūdanorū. Iusticie dñi recte quod
nō aliter cognoscit seasse quod docuit (letificates corda) bo-
norū spiritu prom̄i eterni (preceptū dñi). s. nouū testamentū (lu-
cidū) clarū et immaculatū quod a preluminū prodire dicit
(illuminas oculos) nō carnales sed mētis quod dño munere
spiritualiter clarificatur. **I**mor dñi sanctus quod dicitur si-
hialis ex amore scō precedēs (promanet) in sc̄is (min sc̄m sc̄i)
caritas eius nūque excidit ex quod oris (iudicia dñi). s. mā-
data dñi in vetria in nouo testamēto scripta sunt (vera)
quod immutabili veritate presuerat (iustificata in semetipro o)
qua otinent manifestā iusticiā vnde nō egent alterius
auctoritate ut firma i*u*stā habeātur quod ipuis dei.

Et quia talia sunt iudicia dñi et eius precepta merito sunt
professa omibus rebus mūdi delectabilibus scilicet diuis-
tis secularibus et delectacōmbus corporalibus.

Nvere aut sunt dulcia. **L**etenī scruus tuus quod vere et de-
uote fuit tibi expitit (et custodit ea) ope adimplendo
quod (in custodiēdis ē illis retributio multa) scilicet brati-
tudo supna incomprehensibilis et ineffabilis.

Sed quod timeo dñe ne lōge sunt a iudiciis tuis pro occulta
delicta mea quod quod impossibilia sunt beagnosci oro ab omibus
bus precēs mūdari dicēs. **M**uis enī delicta). s. tā maiora

q̄ minorata om̄issa q̄ obmissionis peccat pfecte intellige
tis nullus m̄ si tu q̄ om̄ia nosti/ ideo ab occultis meis
mūda me et ab alienis) q̄ suadētib⁹ demomib⁹ aut ma-
lis hominib⁹ fiunt (parce seruo tuo)

Ideo peto mūdari a peccatis meis omnib⁹ qm̄ **S**in nulla
eorum fuerint michi dominata tunc inimiculatus ero) a
criminali macula et sapient michi iudicia tua (tunc autē
emūdabor a peccato) supbie q̄ dicta est peccatum maximū/tū
qe ea cecidit diabolus et hominem traxit/tū q̄ iniūcū ē om̄is
Ideo etiā mūdari peto q̄ si emūdatus fuero a **P**ecci.
peccatis. **E**t loqua oris mei sc̄; orationes et laudes erunt
talia (ut placeat tibi) cū pcedat ex mūdo corde (et me-
ditatio cordis mei) erit talis ut grata sit et accepta (in
ospectu tuo sp̄) qui intus vides et conscientia pura inspicis.
In ospectu tuo dico. q̄ tu **D**ñe es adiutor meus) in bo-
nis agēdis et redēptor meus) a malis. adiutor ut habi-
te in caritate tua. redēptor ut liberes me ab iniqtate mea.

Psalmus. x viii. in quo propheta tagit diui-
nitatē cristi sc̄; sacerdotalem et regalem.

O criste.

Affaudiat te **D**eus pater in die passiois
tue qui vere appellat-
tus est dies (tribulacionis) in qua tanq̄ sacerdos offre-
res ei hostiam pro nobis (et protegat) te virtus dei popu-
li xp̄iani. **O**mittat tibi de sancto) id est de ecclesia (au-
xiliu) eam ad credentiu generacionē tibi formando sicut
euam ade ad generacionē carnalem in paradiſo (et de sy-
on) id ē de divinitate p̄ quā speculatur om̄ia (tueatur te)
O demor sit om̄is sacrificij tui totius passiois tue ei⁹
memores nos faciendo (holocaustū) in quo totū in cruce
te p̄ nobis deo obtulisti placidū et acceptū dō (fiat) et in

leticiā resurrectōnis oīeitat. **E**ribuat dñs effectū et efficaciā passionis tue (uxta desideriū et intencionē tuā) et nō fīm eoꝝ crudelē intencionē qui passionē intulerūt (et om̄e oīlū tuū) oīpleat qm̄ om̄ia alto oīlīo facīs.

Ideo hoc oīro oīxp̄e qꝝ **L**etabīmūr iī salutē quā nob̄ p̄ tuā mortē operatus es (et in nom̄iūs tui participacē magnificabīmūr) cū a tuo noīe dicti sumus xp̄iam.

Amplieat dñs om̄es peccōes tuas (nō solū quas iī terra fecisti sed etiā eas quas in celo facies interpellans p̄ nobis. nec in de dubito qꝝ ex nūc ante q̄ fīat p̄ spiritū p̄ prophetie (in mōstratiꝝ est) qm̄ dñs resuscitabit xp̄m līū a mortuis. **E**xaudiēt illū) orantē dñs (de celo sc̄o suo) ubi sedēs ad dexterā pris interpellat p̄ nobis (in cuiꝝ fortitudine virtutis et potētie) salutis sp̄ualis oīsistit fideiū. **R**eprobī vero volubili successiōe tēporalū bonorū que quasi rote volūūtūr et trahūtūr.

Min incurribō supbīs efferuntur honoribō atq; in eis exultant (nos autē) serui dei spem nostrā figentes in extermis (in noīe dñi mōocabīnius diuinā clementiā)

Gisp̄i reprobi sumbō peccatorū suorū et rerū tēporalū cupiditate (ligati ceiderūt) de spe celesti in mortē et in nā (nos vero) electi (surreximus) ab infidelitate ad fidē avicīs ad virtutes (et erecti sumus) auxilio grē tuē ad oīplāda et amīda celestia qui p̄mo tortuofī sumus in percīs. **D**ñe saluū fac regē) xp̄m/refuscatōdo cū a mortuis qꝝ saluo regē saluū erīmus ut ip̄o sedente a dext̄ris tuis et interpellente p̄ nob̄ (exaudiās nos) p̄ eu (in die necessitatis nře)

Psalminus. xx. in quo de dupli ci natus
ra in cristo diuinitate et huamitate.

Propheta loquens ex parte huamitatis xp̄i ait.

Domine in virtute tua et omnipotē.
tia maiestatis tue (letabitur) cr̄istus (rex) regū. et in eo q̄ per eum
disposui saluare mūdū (exultabit vehementer)
Desideriū cordis eius). s. animā suā ponere p̄ fedē-
ptione mūdi et desideriū glorificacōis sui corporis et desi-
deriū vocacōis credentiū (tribuisti ei) ocedēdo ut hoc
sicut vellet impleret (et petīcōnes labiorū suorū) que ex
volūtate deliberata p̄cesserūt (nō fraudasti) qm̄ omnia
que fieri iussit implera sūt

Et hoc ideo erit. **I**nde p̄uemisti eum in būdicitōib⁹
gratiae tue) ab instāti ocepōmis (posuisti insup in eo ho-
norē a virtutē regie dignitatis) sup omnē creaturā.

Vitā) i. resurrectionē glorioſaz (petit a te tribuisti
ei) accelerādo resurrectionē a petit a te (lōgitudinē die-
rū) et tribuisti ei indeſciētē immortitatē (in seculū seculi)

Odagna est gloria xp̄i homīs. in eius salutari) resur-
rectione demonstrata in qua īnotuit potestas hibi data
in celo et in terra (gloriā magnū decorē addes sup eū)
cū in celo ad dexterā tuā collocaueris.

Et vere magna est gloria xp̄i homīs. **Q**uoniam dabis
eū in būdicitōne) hijs qui in te credūt ut in ipso benedi-
cātur om̄es ḡetes sic p̄ missis fuit abrahe (letificās eū)
secūdū hoīez (in gaudio) qd̄ sui habebūt vihōē vultus
tui. **E**t meito hoc eit. **M**ī rex) hō xps ut hūlis cor-
de (sperat in dñō) solū (et in misericōdia altissimi) exequēda p̄
eū hūano generi (nō turbabitur) hūliās serobedies
usq̄ ad mortē crucis. **P**ropheta de pumicōe malorū.
O xp̄e ex quo talis a tātus es. **I**nuenias vtrix p̄tās
tua) cū ad iudicū venies pumicōe p̄cca (om̄ib⁹ inimicis
tuis) q̄ eā in hūilitate nō agnouerūt iniurias patientē

et maiestas tua) in iudicio apparet (inueniat) ad puni-
endū (omnes qui te oderunt)

Et sic erit qm̄ **N**ones eos) scilicet peccatores qui cō-
tra regulas domini obstinata mente vixerūt (similes cli-
bano ignis) datos ppetuis flāmis ex omnipotē (in tēpo
re manifestatiōis tue) in iudicio ad eos addemandū
(dñs in vindicta sua turbabit eos) pferens oīra eos
sententiā dānacōis dicēs. **I**te maledicti in ignē eternū q̄
(deuorabit eos) nō sumēdo s; eternaliter affigendo.

Fructū eoz) quē habuissent (in terra). s. viuētiū h̄ cre-
didiſſent xp̄o (pdes) q̄ nō crediderūt a mādatiſ eius
stumaci ſpū reſtitirēt (et imitatores eoz) vel quos ſedu-
xerūt nō deputabīs (inter filios homīm) quos i hēditatē
ſempiternā vocasti. **O**erito inter alios iudei pibūt.

Mī declinauerūt in te mala) **V**ba dicētes q̄ demomū
habes et huiusmodi (et cogitauerūt oīlia) maligna di-
centes expedit ut unus moriatur p p̄lo et cetera. s; iſta
nō (potuerūt stabilire) iuxta voluntatē eoz nesciētes q̄ d
dicerēt. **V**erū quidē dictū est ſed malo voto pbatū cſt.
Tolerabūt aut iudei in vita pſenti ſed nō ſine pena.

Mī pones eos dorsū) id est in fuitutē ſibiēdo (et in
extremis vite tue) que ſunt paſſio et mors (parabis) ap-
tabiſ (māla eoz intencōne) occidēdite ad ſalutē hu-
mani geneiſ que inde ſeq̄tur. **I**lli ita cogitauerūt de pri-
mere s; **E**xaltare dñe) scilicet in gloria reſurgēdo et
ad celos ascēdēdo et hoc (in virtute deitatis) et merito
hūilitatis a paſſionis a nos (catabimus) in terius duō
cōe cordis (et psallemus) exterius deuo cōe opis a anū
ciabimus (excellētiā p̄tatis tue) et mirabilia q̄ ḡeſſisti.

Pſalmuſ. xxii. i quo agit de paſſione et reſuſtatione xp̄i

Xpus homo omia puidens quasi iam vicina passione
pmotus ait ad patrem.

Deus deus meus racone huamitatis a
te create(respice in
me) in afflictione mea pendere in cruce(q̄liter me dereli
quistis) i m am b̄ iudeor̄ me pseqntū traditū eoz volū
tati. q̄liter nō me pseruas a morte michi pparatas q̄ met
respōdēs s̄buigit(lōge a salute mea) corpali.i. q̄ nō re
fuer a morte tpali faciūt(vba) clamoris(mēbrorū me
oz) postulatiū mortē meā sime q̄ eoz delicta expiari nō
possunt quoq̄ delicta quo dāmō sua dicit q̄ p eis pena
ip̄e sustinuit. **S**ignū qđ me dereliquisti ē. qm̄ **D**e⁹
meus clamabo p diē). s. circa horā nonā h̄eli h̄eli et cetera
et(p noctē) pcedentē pater si possibile est trāseat a me
calix iste(et nō exaudies) s̄ hoc qđ nō sim exauditus in
hae mea oracōe nō scribetur(ad inspiētiā meā) q̄i nesci
uisse quid aut quō peterē. sed ad sapientiā maximā; q̄
cū modus iste huane liberacōmis p passionē meā fuerit
ouemētissimus ut sic hō solueret qđ debebat et deus redi
meret q̄ poterat. ofermaui voluntatē meā volūtati tue q̄
me ad hoc misisti. Quāvis enī non me in hae mea ora
cōne exaudiisti tū nō me totaliter dereliquisti sic iudei cre
dūt dicētes deus dereliquit eū et cetera. sed **L**u habi
tas in me sancto tuo) inseparabiliter mūdū tibi reconciliās
cuius(laus est i ecclēsia) que ē ogregatio vidētiū
te p fidē. **H**ec est consolacō mea q̄ **M**atres anti
quos in te sperantes audisti et liberasti a malis) quādo
expediuit eis. quia ex hoc gnosco q̄ nunc me audires
si scires in expedire. **A**d te clamauerūt) p̄es antiqui
in oracōe(et liberasti eos) de fuitute egip̄tia de captiuitate
babilōis(in te sperauerūt) q̄ nō i alio. q̄ ideo(nō sūt

ofus) q̄ affecuti sūt liberacōes q̄ liberacōes fuerūt figurae qdā hui⁹ liberacōis p̄ mortē mēā facte. **L**e go aut̄ h̄ sm maior om̄ib⁹ natura q̄ deus & merito q̄ sc̄us sanctorū dei nichilominus (Vm̄is) et vīlis sū ī oſpectu iudeoz vñ spuerit i facie meā & alapis eā cederit tāq̄ d̄ tēpti bīlē. ita vīlis reputatus sū ut nō videar reputari (hō) s̄ nullius fortitudinis ut Vm̄is abommabilis. vñ factus sū (opprobriū) ap̄d maiores ſac̄dotes aſcribas (et abiectō) ap̄d om̄inē plebē. **D**om̄s hui⁹ mali tā maioēs q̄ m̄ores (vidētes me derisēt locutū ſūt labijs) me vitupādo et blasphemādo (i mouerit capita) ſua irridētes & dicētes Vba q̄ ſequit̄. **S**perauit i dño). s. p̄f̄ ſuo ut ait (eripiāt eū) de mamb⁹ nr̄is eū crucifigi nō p̄mittēdo. vel si nō eripiāt ſaltē (ſaluū faciat eū) a mortuis reiſcitatō qm̄ ut ait (deus p̄ diliḡt eū) **H**ec mala m̄ illi fecerūt ſed p̄cor dñe ne diſcēſſeris a me. **M**ā tu es q̄ ſup̄ naturam naſci fecisti me) de Vḡime glia Vḡimitatis eius p̄manēte (Sp̄s mea a iuuētute meā i te iactatus ſū ex vtero). i. ex quo factus ſū hō ut tu ſolus eſſes Sp̄s m̄. **O**ro dñe ne diſcēſſeis a me ſb̄ trahēdo auxiliū tuū quē **D**e vētre ma tris mee deū meū cognosco & colo) et hoc necelle ē (qm̄ tribulatio paſſiōis mee p̄ prima ē) ſed m̄ tēpus q̄ imminet (q̄ nō ē aliud q̄ adniuet) eripiēdo me de mamb⁹ uide orū m̄h̄ tu ſolus deus. **D**escribit ordinē paſſiōis. **V**ir cūdabūt me m̄ſti). ſ. p̄pli iudeoz dicti (vituli) q̄ ignorato dei iuḡo in coſide'ata peccitate laſciuūt o tra me xp̄m cū gladijs & fūſtib⁹ (tauri p̄mgues). ſ. p̄ncipes ſac̄dotū ſupbiq̄ grallitu die malicie o tra dñm recalitrātes (obſerūt me) ne poſſim eoꝝ manus euadē. **A**puerūt ſup me os ſuū) q̄i ferē volētes me deglutiē exiſtētes o tra me crudeles (ſi leo rapiēs) moþkenhōe mea (et ſic rugiēs

cū clamarūt crucifige cruefīge eū. **S**icut aq̄ effusus ē sanguis meus ita vilater apte et abū dāter hē aq̄ effunditur (et disp̄i sūt discipuli mei) q̄ erāt futuri. firmamēta corporis mei eccl̄ie q̄ relictō me fugerunt. **F**actū est cor meū) horrore naturali terribilis passiōis inimicētis (sic cera) resolutū (in medio vētris mei). i. in pte sensitua.

Aruit in passiōe (v̄tus mea) opīmione iudeor̄ (sic testa) fragilis et mutilis ad aliquid notabile pagendū q̄ prius floruit multis miraculis (et lingua mea adhesit fauīb̄ meis) q̄ cū rācōnabiliter possez respō dē ad accusacōnes omīmo tacui nō respondi eis v̄bū. ideo etiam aruit q̄ ita vīlē mortē me pati fecisti. **D**escribit ordīnē passiōis. • Primo captus fui. **N**on circūcederūt mē) iudei nō ut hoīes s̄ h̄ut (canes) rabidi. Sed o illusus (olī lūi malignātiū) iudeor̄ sc̄; sacerdotū et semorū (obse=dit me) vndiq̄ ad illudēdū aut me morti ad iudicarēt. Tercio affixus cruci i qua (federūt manus meas et pes des meos) grossis clavis affigentes ligno. Quarto ita dure et erudeliter iligno extēsus ut (ossa mea) hūamis oculis (numerabilia viderētur) Quinto despectus q̄i pus=rus hō p̄ pccis suis mortuus. quomā Isp̄i obiderauē=rūt me et insp̄exerūt me) et despixerūt estimātes me puz=tū hominē eo q̄ videbat metalia patientē. **S**exto nudatus vestimentis suis / vnde sequitur (diuiserūt sibi vesti menta mea) q̄ erāt plura et diuhibilia (et sup̄ veste meā) incōsūtile q̄ nō erat suemēter diuhibilis (misērī sorte) **T**u autē dñe ne elōgaueris usq̄ ad omnē resurrectiōne (auxiliū tuū) s̄ statim refuscita me et ita factū ē q̄ tercia die resurrexit (ad defensionē meā conspice) omnia nocumēta quib̄ impēdire resurrectionē meā parāt amo uēdo. **E**rue a morte) q̄ velut gladius separat animā

a corpore (deus anima mea) scilicet ut non detineatur multum
in morte (et de potestate inferi) qui more camino deuorat
animas (anima mea) innocentissimam (libera)

Salua me a crudelitate leonina (proliuidaici) et (a cor-
mbus) supbie iudeorum (salua me humile)

Quo dñe sancte si feceris. **N**arrabo nomine tuum admirabile
gloriosum atque sublimem (fratribus meis) apostolis et
discipulis. quod fecit quoniam manifestauit eis resurrectionem
suam factam auctute dei patris et in publico et manifesto (in con-
gregacione fidelium) post resurrectionem meam faciam per me-
os annunciar virtutem tuam (ad laudem et gloriam nois tui).

Inuitat alios ad laudem dei.

Qui timetis deum timore filiali (claudate deum) corde et
ore (et vobis imitatores fidei et operum iacob glorifica-
te eum) coram omnibus.

Emeat eum timore reverentie (omne semen) spirituale
(israhel) id est omnes fideles (quoniam non desperavit nec spre-
uit despacitatem pauperis) scilicet Christi qui cum omnibus diuines
esset pro nobis omnibus pauper esse volunt ut nos sua
paupertate diuines faceret. **N**e auertit faciem suam a
me) repellendo orationem meam ut resurgeremus cum clamarem
ad eum exaudiuit me) resurrectando me a mortuis.

Cristus ad patrem loquens gratiarum actionem ages ait.

Apud te laus mea) te laudabo omnia ad tuam laudem
referendo (in ecclesia) que est (magna) tam fidelium multi-
tudine quam bonorum amplitudine spiritualium et (vota mea)
scilicet sacrificium corporis et sanguinis quod voluntarie in
cruce obtuli (tibi offerri faciam) continue in memoriâ passi-
onis mee (in aspectu timentium te) ut intelligatur et verum cor-
pus esse et per illud se saluari.

Quod sacrificium corporis et sanguinis mei.

Edent pauperes spiritu. oportentes seculi. et huiles
(et saturabuntur) pinguedie diuine gratie (et laudabunt
domini) spiritualiter exultantes (quod requirunt eum) cum cordis
desiderio (et vivent cor da eorum) quod dignus sum ut illud hinc
vita gratiae (et in seculii seculi) vita glorie.

Potes remiscetur per predicationem apostolorum dei sui cuius
cognitionem licet naturaliter esset inserta diabolus obsecu-
tauerat et cognoscetes se esse in tenebris obvolutos (co-
uertitur ad dominum de vniuersis firmis terre)

Et adorabunt eum adoracione latrue (aliqui de vniuer-
sibus ramulis gentium) **E**t hoc ideo.

Mia domini i. christi (in regnum) genialiter. ipse enim est rex re-
gum dominus dominantium (et ipse dominabitur gentium) cui dictum est a
patre postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam.

Propheta ostendit quibus sumere sacramentum altaris sit
dano scilicet reprobis de quibus ait.

Od aduauerunt non soli pauperes i. huiles et deuoti sed
etiam pingues terre terrenorum cupidia sectatores. sed
diuermode. quod primi s. boni sacramentaliter et spiritualiter.
malivero sacramentaliter tamen (et adorabunt) specie tenus
non simplicia et puro corde et licet simul manducant mali cum
bonis (in conpectu tamquam eius cadet) invisibili casu per
peccata omnes qui descendunt ab amore dei ad amorem
terrenorum. **P**ropheta in persona cuiuslibet iusti.

Pingues cadent sed **A**nima mea qui pauper sum et hu-
milius illi scilicet deo (vivit) ad honorem eius illi placebit
mandata obseruando (et filii mei) per imitationem fidei (ser-
uent ipsi dominum. **A**nnuntiabitur domino per angelos nu-
tios suos non quod deum quicquid lateat sed ut ipsi ministerium
impleatur (generatio vetura) generatio christiana que ex
aqua et spiritu sancto erat deo largiente percreanda (et celi)

id est apostoli doctores (annūciabūt) filiū eius q̄ ip̄e
iusticia p̄ quē om̄es iustificamur (pplo q̄ nascetur) ex/a:
qua et spū scō (quē dominus p̄destinavit) ante secula.

Psalmus. xxij. in quo de misericordia dei.

Vox ecclesie scientis se xpi passio e sal-
uatā. et per gratiā baptismatis innouatā
iocunditate dulcissima confiterit dicens.

Dominus regit me eripiendo me a se-
ductōnib⁹ impio-
rū si c̄ bonus pastor regit oves suas. et eo regēte (michi
michi deerit) de eo qđ est necessariū ad salutē etiam in
temporalib⁹ (in loco pascue) in lectioне sacre scripture
(me collocavit) ut ibi pascar et reficiat. quia sermo diu-
nus animā nouit saginare fideliter meditatus.

Sup aquā baptismū quo reficiuntur q̄ integritatē et vi-
tes amiserunt et aīa ariditate pccorū sterilis ad bonos
fructus in serēdos diuīns munerib⁹ irrigatur (educa-
uit me) spūaliter ad pfectū nutriēdo et post (aiam meā
ouertit) q̄ post baptismū de peccatrice facta est iusta de-
fetulēta mūdissima destracta s̄me ruga sic aplus dicit.

Deduxit me p̄ artiora mandata iusticie et pfectiora
dilia p̄ que iusti citius celestē cōuersacionē sequuntur et
hoc nō ex meis meritis (s̄ ex misericordia nommis sui)

Svere deduxit me p̄ semitas iusticie. q̄ **G**iābulauero
in medio huius vite q̄ est (vmbra mortis) q̄ caligine
pccorū ē obscura et ad mortē deducit (nō timebo mala)
sive oculta sive manifesta (qm̄ tu meū es) p̄tector vite
mee cū quo nemo perire p̄t. **L**Dirga tua scilicet leuis
disciplina q̄ impōnit infirmis (et baculus tuus). s. durioe

disciplina que impominatur grandioribus non me afflixerunt
mortificando sed (consolata sunt) potius. sunt enim signa
paterni amoris.

Consolatus etiam quod **I**darasti domine in aspectu meo scilicet
fidelium non infidelium (mensam) sancte eucaristie ut in ea
possent refici. O beata communio. epulatio felix. saturitas
fidei. esca celestis. parasti dico (aduersus eos qui) in ali
qua pueritate dimicasti ecclesiam dei suo graviter errore
(contristant) **I**n qua mensa. **L**egitificasti spiritualite
ticia mente (caput) amime mee (et calix) id est amor diuin:
intatis michi datus quo me inebriasti et obliuisci me fe
cisti omnium misericordiarum et curarum huius seculi. valde (pre:
clarus est) quoniam feces carnalium cogitationum et affectionum
non miscetur in illo quod pducit in super ad claritatem eternae vite.
Et misericordia tua subsequetur me custos et pastor
ut perseverem in bono (omnibus diebus vita) plentis. **V**is
ricordia tua subsequetur me adiuuans et efficiens. **E**t
inhabitare in futuro (in celesti iherusalene eternaliter)

Psalmus. xxiiij. in quo de glorificatione
christi et hominis reparacione.

Propheta ostendit christum dominum esse orbis terrarum ut si cut
nullus ab eius imperio probatus exceptus ita nec ab eius
fide quis debeat esse alienus dicens.

Domini id est christi qui est rex regum et dominus do-
minatum (est terra) quam creauit et omnia
quibus plena est (tornata) orbis terrarum cum habitatoribus
suis. **Q**uia ipse iuxta maria firmam statuit ut mare non
ea tota occupet ut homines et animalia in ea possent vivere
(et iuxta flumina preparavit). s. orbem. **P**ropheta querit quod

fit dignus qui in culmine virtutum possit ascendere dicens.
Quisque dicet pauci (ascendet in monte) perfectis iusticie (aut quis) dignus in illa eterna beatitudine cum domino sp̄ manere? **R**espondet ipha.

Durus in opib⁹ (mūdus) in cogitationib⁹ (qui non accepit in vano animā suā) deputado eā seu implicando rebus terrenis et caducis quod vane sūt sed magis applicuit eā rebus spiritualib⁹ et eternis cum ipsa sit creatura spiritualis et immortalis (nec iurauit in dolo proximo suo) ipsius fallaciter decipiendo. **H**ic accipiet benedictionē a domino in hac vita incrementū virtutū et alia beatitudinis premiū. erit enim inter illos quibus in die iudicii dicturus est dominus. venite benedicti patris mei precipite regnum et cetera (et misericordia) totaliter liberantē ab omnī miseria accipiet a deo salutari suo christo qui vere est salvatoris a quo et peccata relaxatur et beatitudo tribuitur.

Tales enim qui predictis virtutibus student ascendere in altitudinem celestis patrie sūt. **G**eneratio comūniter omnium querentium dominum et (qui faciem dei iacob) videre cupunt. **Q**uia nullus ascendit in monte domini nisi predictis virtutibusolleat inquit propheta o vos. **M**onarcas ductores et rectores aliorū peccantiū (auferte) ab animis vestris vicia et peccata que sunt (porte) quibus aditus fit diabolo in cordibus hominum. O vos virtutes eternales per quas est introitus ad eternam vitam per quas etiam rex glorie dignatus est introire (eleuamini) ut in humeris cordib⁹ exaltemini (quoniam intrabit) ad ea per fidem et caritatem christus qui est (rex glorie). Propheta querit ad conuincendā perfidiā iudeorum. **Q**uis estis rex glorie? qui intratus est ad corda? Respondet dominus qui absolute omnibus dominatur (fortis).

in rebus agendis (potens) contra potestates terrenas
quoniam sicut in aspectu eius (dominus potens in prelio)
quo contra mortem et diabolum pugnauit et vicit in omnibus.

Repent idem dicens

Attollite portas principes vestras et eleuamini portas
eternales et introibit rex glorie)

Muus est iste rex glorie? Responso (dominus virtutum
celestium) id est angelorum vel super omnem virtutem et fortitudinem
et super omnia sublimis (ipse est rex glorie)

Psalmus. xxvij. in quo doctur vir iustus in aduersis
non murmurare sed dominum expectare adiutorium.

RPropheta in persona ecclie.

Ad te leuaui spirituali desiderio (animam meam)
que carnalibus desideriis conculcata premebatur in terra leuauit ad te aplexadum
et ostendit plandum (deus meus) ego exptus in malis meam
firmitatem in tua bonitate (fiducia) quoniam potes es mihi aegido
(non confundar) de peccatis meis cora te aegelis tuis in fina
studiicio. Hoc quippe oro ut similia mei visibiles et
imvisibiles aperciue illici quoniam serpentis ac oculis fugget
omnes insidiates ad hec mala me deiecerunt non habentes
ant facultatem (me irridendi) ad quod parati sunt certus
sum de hoc quod peto quia (vniuersi qui) sub malorum
persecutione auxilium tuum fiducialiter expectant non confundentur
nec hic nec in futuro.

Red (confundetur) in die iudicii (omnes inquit agentes)
rebus inutilibus vanis et infructuosis occupati.

Ne autem sum de numero inique agentium. **D**icas tuas propter
quas itur ad te et per quas ad nos venis (demonstrans
ibi) ne aberrem ab illis (et semitas obilioz tuorum) que

ducunt in pfectio[n]e maiore (edoce me)

Dirige me in veritate tua ut recte et pie vivam sicut veritas tua exigit (doce me) ut nichil puerle agam in quo a te exaudiri debeo. tu quia tu es saluator meus salus autem consistit in agnitione veritatis. tu quia quia toto temporis mei tractatu exspectavi misericordiam tuam.

Propheta persuadet exaudiri in consuetudine semper misericordi dicens. Reminiscere miserationum tuarum quas fidelibus semper impendisti et misericordiarum naturaliter tibi insertarum que ab initio seculi sunt nunquam enim sine misericordia sustineat peccati homini miseration tua defuit. Ita domine reminiscere misericordie tue ut per misericordiam tuam. Non reserues michi ad vincendum dictam perpetuam (delicta mea) quibus viam equitatis dereliqueris (delicta iuuentutis mee) que scilicet audacter et precipitanter et ex fragilitate perpertraui et que ignorantia gessi non serues ad vincendum dictam. O remento mei non secundum iram qua dignus sum sed secundum misericordiam tuam que te digna est non per merita mea que nulla sunt sed propter beatitudinem tuam domine

Fac fiducia motus suu ad petendum. quia Dulcis es et restatus dominus misericors et iustus et (per hoc legem) dulcissimam et rectissimam dedit errantibus in via presentis vite. quia lex ut si vere peniteat misericordia consequatur et saluentur sed autem non eternaliter permanebat tantum sua misericordia abutentes. Diriget manus tuos humiles et quietos in iudicio cum eos a reprobis discerneret et ne declinet a via recta (mites docebit vias suas) quibus ad se pervenire possint. Omnes vero vie domini licet sint innumerabiles comprehenduntur tandem sub duabus que in omni opere domini simul sunt scilicet misericordia

et veritas) misericordia. quia puenit cuncta bonitate. veritas. qd omnia sub integritate diuidicata hoc patet (re-
quenteribz et testamentu) nouu in quo xpus legitur passi s
et mortuus pro redēpcōne nostra et requirētibz (ora eu
la prophetarū) que manifeste hoc testatur.

Dropter gloriā nominis tui dñe) quod est dulce et
suave (propiciaberis) oblato tibi sacrificio spiritus cō-
tribulati (peccato meo) ipm remittēdo (multū est c min) excedit enim facultatē virtutis mee ad satisfaciendū p
eo. **Q**uis est hō qui timet dominū) timore fuitus id est
qualis et quātus e quasi dicere. iste est sume omendans
dus qm (deus statuit ei legē) diuinā et naturalē q ditis
gūt eū (in via) iusticie q est p omnibus eligēda (quā)
voluntarie (elegit) seruandā ut sciat quid a gendū et qd
cauendū sit. **A**mma) sic timentis deū et amatis post dis
solucōnē corporis a hi nō immediate consequatur pfectaz
beatitudinē recipies simplā stolā usq ad resurrectōms
tempus nichilominus interius (demorabit' in bonis) glo
rie deū vidento amando et laudādo (et opus bonū ei)
hereditabit solida hereditatē) instaurati corporis quādo
in resurrectione stolā glorificati corporis eripies.

Firmamentū est dñs timētibz se) stabilit enī eos in fi
de sua et firmat i boro ne ullis temptacōmbz succubat qz
bus (et iā testamētaria dispositōe dedit quod manifesta
bit se illis) in quo ē summa felicitas. **O**culi cordis (mei
sp ad dñm) de cuius gratia cōfido q (cuellet affectus
meos de laqueo) diaboli a quo prius p voluptatibz fe-
culi capiebar. **Q**ua oculi mei sūt ad te dñe. **R**espice
in me pietatis affectu aspicientē te (et misericordie) in
effectu. locus enī est misericordie (quoniam vincus) sine
auxilio amicorū (et paup) a mundi rebo (sum ego)

Ite miserere mei qm̄. **T**ribulacōes cordis mei multipli-
cate sūt et de aduersitatib⁹ extēriorib⁹ (que īmeuita-
bles sūt) h̄is qui pie ī cristo vniere volūt(erue me)
Vide huīlitate meā ī corde et habe eam gratā (et
laborē meū) ī corpore h̄is sacrificijs placatus (dimitte
vniuersa delicta mea) **R**espice īmīcos meos ad re-
primendū eos (qm̄ multiplicati sūt) nō solū foris infide-
les s̄ etiā īntus ī ecclia nō desūt falsi xp̄iam (et odio īmī-
sto) q̄ sine causa (odēt me) sine ītermisiōe me p̄secū-
tes. **V**ustodi animā meā ab eoz fraudib⁹ ne declinē
ad lequelā eoz (et erue me) si forte īslurgāt aduersum
me et si nō p̄ aliud saltē ideo ut (spes mea) quā habeo de-
te (nō sit michi ad confusione).

Adeo erue me q̄ **D**omi adheserūt michi) nam īno-
centes) qui nec actu nec voluntate nocere voluerūt (et
recti) q̄ ī bono p̄ficere studuerūt (adheserūt michi) cō-
sensoe cordis et vnius volūtatis (q̄ sustinui te) pacie-
ter aduersitates sustinēdo. **L**ibera deus israhel) po-
pulū tuū quē ad tuā visionē p̄destiasti (ex omīb⁹ tribu-
lacōmb⁹ suis) quib⁹ īterius vel exterius opprimitur.

Psalmus. xxv. ī quo orat iustus a cōsortio malorū se-
parari. **V**ox viri iusti.

Iudicō discreco-
me a peccorib⁹ odēnādis (q̄ īnocēter īcessi viā huius
vite et ī dñō oīdēs nō oīfirmabor) deficiēdo ab īnocētia
mea. **D**ixi dñe q̄ īnocēs ego sū. **D**roba me) tribu-
lacōes ī mittēdo notū me (fac p̄batū) et hoc nō ut īno-
tescat ubi q̄ oīa nosti s̄ m̄ et alīs. qđ post q̄ feceris (vre-

cogitacōes meas) igne spūs sancti si quā vīciorū ma-
culā in me inueniēs hāc oro(exuere) hanc spūs sancti
calore osūme. ¶ Tempta me et vre dico nō presūptue
dico s̄ ut emēdācōis ḡia qm̄ O D̄isericordiā tuā toto
corde in tueor) q̄ magna sit a dulcis et i bonis tuis i qui-
bus ē(veritas) et iusticia(placui) fiduciā habeo q̄ nō
fimes me supravires meas temptari.

¶ Quia complacui in veritate tua. ¶ Non aposui cor meū
aut cōsenhi cōsilio eoz) qui in trāscētū rerū q̄ vane sūt
fruicōne beatitudinē ponūt quo d̄ est oīm in q̄tatū cau-
sa ideo etiā(cū iniqua gerētib⁹). s. h̄eticis aut scismati-
cis q̄ questio m̄b⁹ p̄fidis scripturas diuinās de p̄uare cō-
tendūt(nō me assōciāu) eoz doct̄rimis à impietatib⁹
omūmādo. ¶ Nō tm̄ vitaū oīliū malorū s̄ etiā D̄i
ui ogregacōne ip̄am malignātū i malo p̄seuerātū(et
cū imp̄is) qui cultū dei impugnant(placitū nō habro.
Sed inter mnocentes conuersate i m̄ter quos positus.
¶ Lauabo) et mūdabo p̄ p̄mitentiā a cunctis vīciorū
sordib⁹ opera mea i mente m̄ qua tanq̄ in altari) sacri-
ficū spūs strībulati tibi offero(circūdabo) virtutibus
et bonis morib⁹ quasi ornamētis ornando.

Cōuersabor. ¶ Inter mnocētes ut audiāt addiscā) eo-
rū exemplo i m̄structōne(quomodo te laudē) et cū di-
dicero expo nā alīs aliqua de tuis operib⁹ que(omnia)
sūt(mirabilia) ¶ Et si eccl̄ia tua adhuc hab; malos ade-
mixtos cū bonis. ego tñ D̄ine dilexi) i eccl̄ia tua bo-
nos et sanctos q̄ vita a doctrina sūt(decor domus tue)
sunt a loco(habitacōis glorie tue) quia nō suā s̄ glo-
riam tuā querūt.

¶ Et quia ita me habui ita dileri domū tuā oro ut deus.

¶ Ne p̄das cū imp̄is) qui pietatēt cultū tuū abnegāt

animā meā) p̄dendo vel p̄mēdo eam nec (cū viris qui carnaliter viuūt) et p̄ximū oderūt (vitā meā) qui a me valde dissimiles sūt. **Q**uorū opa miusta sūt i mīqua et d̄ extera eoz repleta ē munerib⁹ pro quib⁹ iusticiā et iudiciū subuerterūt īnocētes condemnarūt rexarūt vel interfecerūt. **E**go aut īnocēter p̄ studiū sancte vite (ambulaui) et i deo (libera me) a p̄dicō e īpiōz futura et ī p̄culis huius vite (misericordia tua) nō deserat me sed ī oñib⁹ me concomitetur.

Voc fac dñe quia **D**ilectio mea et affectio que faciē labi solet nō recessit a rectitudine et fidei et iusticie inter cōcūtientes hereses et mūdi grauiter sciūctes angustias semp stetit immobilis et phistēs i directo itinere mādatorū tuorū et i deo misere mei. qđ si feceris qđ diu ero ī ogregacōib⁹ hominū publice (benedicā te dñe) laudando et glorificando pro bñficijs michi collatis a te.

Psalmus. xxvi. ī quo vir iustus petit a deo grām ut sic ī pñti pugnādo p̄ualeat oīra hostes spirituales ut p̄ueniat ad regnū.

Propheta exaltās quēquā hoīm nō timere quomama deo fuerat illuminatus ait.

Dñs illuminatio mea ^{illumīnās et} docēs me cōtra tenebras ignorātie (et fortitudo salutis mee) rob̄as infirmitatē meā ut ī bello possim resistere (quē ego timebo) nullū vereor vel timeo hostē ī fidatiōre vel p̄secutorē. **D**ñs p̄tector vite mee ip̄e enī repellit omnes impetus et īfidias hostiū meorū (a quo ergo trepidabo) habendo talem p̄tectorem a nullo. **T**ixi non timeo aliquē quia **D**um p̄secutores nocē (appropiant

michi) ut corpus meū rabido dente lacerēt nō magis
facio qm̄ nō timeo eos q̄ occidūt corpus aīam aut occi-
dere nō possunt. **Q**ua dñs p̄tector vite mee ē. **I**m-
mici mei q̄ secūtur me infirmati sūt nō potētes p̄ficē qd̄
intendebāt (et ceciderūt i ruinā) aie sue puenētes. **S**i
fortitudo demōmorū si impetus vicioꝝ si molimina ho-
stū aduersus me oſtāt non timebit cor meū qm̄ deus
bellator fortis pugnat p̄ me. **S**i exlurgat fortius (ad
uersus me plū) a p̄dictis inimicis (in hoc meo adiuto-
rio figā spem victorie) tremuneraōis ap̄lioris glorie
eterne. **D**ñā rē peti a dñō p̄ ceteris (ab hāc requirā)
oracōne p̄seuerāter p̄ obtentu ipius (ut in habite in do-
mo dñi) sc̄; militatis ecclie ut q̄ diu viuonulla aduersi-
tas me excludat ab vnitate fidelium q̄ vnitatē et veritatē
dñice fidei p̄ orbē terrarū tenent h̄ in ea p̄maneā semp.
Hoc p̄eo fine. **D**t rāndē (videā) p̄ gustū (bomi-
tate dei) in qua summa delectatio est et summa puleritudo
(et vilitate celeste templū eius) vbi cū sanctis fruar cla-
ra otemplacōne eius.

Ideo hoc michi spero. **M**ī iam in dispensacōne verbi
sui incarnati p̄ fidē et spem (abscondit me i die malorū)
homīm me p̄sequētū (et p̄texit me) ne lederer (in potē-
tia diuinitatis abscondita) sub hūamitate que fuit taber-
naculū in quo xp̄us cōtra diabolū militauit.

Hoc etiā fecit qz. **I**n petra) xp̄o (exaltauit me) dñs qz
in ip̄o et per ip̄m p̄moueoz de virtute in virtutē (et nūc)
in p̄senti vita (exaltauit mentē meā sup̄ prauos motus
et appetitus meos viciosos) ne mei dominetur.

Post hec om̄ia q̄ fecit michi dñs. **C**ircuiū om̄ia bñ-
ficia memorie om̄endādo a potissime redēpcōmis bene-
ficiū et ego nō in gratus (immolau) in ecclēsia catholica

toto orbe diffusa hostiā ineffabilis laudis et corde et ope
(letabor in domino) et ideo tu audi vocē meā) in interiorē
quā in aures tuas forti intensione direxi dices. Nonā pe-
tū a dño et cetera (exaudi me) dñe ex tua clemētia p illa
vna et (miserere mei) **L**ibi nō homībū (aperui) in cor-
de meo ubi solus audis (desideriū meum). s. qđ aīa mea
facta ad imaginē tuā (exquisiuit te) q nō aliquid extra
te pīmū misi (vultū tuū) pīlentia vīsiōmis tue dñe (req̄rā)
hunc inquisiōmī pīseuerāter instabo q̄ pīcōlius aliquid
nō inuenio. illa enī est summa felicitas q̄ beatitudo omnīū
scōr. **S**ot autē inueniā quod quero dñe. **N**ō auer-
tas lumen gratie tue a me) peccatore q̄ non est in manu
mea obtinere qđ peto et (nō) simas me labi in peccatū per
qđ (declimes in ira seruo tuo)

Ruia enī ego nō sufficio te inuenire nisi tu adiuues ideo
deprecor. **A**diutor meus esto) in hac via ut ad hoc p-
uemā (nō derelīm quas me) cū ceperis adiuuaē (nec de-
spicias me) q̄ ego mortalis te eternū audeo querere
q̄ tu es (deus meus) qui ad īmā gīmē tuā me creasti (et
salutaris meus) qui sanas plagas peccati mei. frustra
autē creasti et recreasti si mortales despiciis.

Ideo etiā nō despicias me mortale quia nō mea propria
a me commissa s; parentalis culpa est qua in hāc mōr-
litatē descendī. **M**ī pater meus) adā (et mater mea)
euā (dereliquerunt mē) expositū miseris pīlentis vite. p-
eoꝝ enim peccatū mōrs intravit in omnes homines (do-
minus aut) carne assumpta (assumpit me) ad immorta-
litatē. nō ergo despicias me.

Exquo assumpisti carnē meā **D**a michilegē (vīuēdi)
(ut in via tua) regia firmiter pīsistens nec ad dexterā nec
ad sinistrā declinē (et dirige me ī semitā rectā) et in hāc

dirige me quia nō sufficit inchoare nisi pueniatur et hoc
(pter inimicos meos) demones prauos hoies appetis
tus carnis et praua desideria q̄ invidiari nō cessant ut ius
pedimentū prestent in via eundi ad te dēū meū.

Ne tradidcris me in volutiones p sequētiū meū nec fiz
nas ees satiari de malis meis (qm̄ insurrexerūt ostra me
testes iniqui) de me falsa dicētes ut remoueāta reuocet
me a te. s̄ tñ (mentita ē iniquas hibi) q̄ ad dānū suū mē
titū sūt. omnē enī peccatū in suū redit auctore.

Sir iustus ohisus de misericordia dei ait **N**ō obstatē psecu
tōe inimicorū. q̄ falsitas a mēdaciū mereuerit ostra me.
Vredo vidē bona dñm electis p missa (in terra beata) bona
quidē veria dulcia immortalia sempiterna a mēcomu
tabilia vbi nullus falsitatis locus vbi nullus boni dese
ctus. **Q**ua fortassis amime amanti hoc tardū videt
sequitur vox consolatoria. **E**xspecta patiēter (dñm)
secure qui nō fallit. omnipotens pmissit. certus pmissit.
verax pmissit. qui mentiri nō p̄t. s̄ tu ut oscularis (virili
ter age) nō remisse (ofortetur eo: tuū) ne lasselis a bonis
operib⁹ etiā si mala euemāt (fist me) pseuerādo. nō nes
gatū putas qđ nō dū accepisti q̄ s̄ differtur nō auferē.

Psalmus. xxvij. in quo est vox cristi
bonis de passione et resurrectione sua.

Ad te dñe sancte p̄ ex magno affectu clama
(bo) auxilii tuū inuocabo (ne h̄teas a
me) cū te dep̄catus fuerō subtrahēdo mēb̄ibñficū resur
rectōis (q̄ ne taceas) deferēdo me totaliter in passiōe.
alias (similis esse) alijs homib⁹ (descēdētib⁹ ilacū) m̄
ferm̄ sic inimici existimāt. **Q**uod ne fiat. **E**xaudi

vocē deprecatōis mēē dū oro ad te) pro totius mundi
salute (dū extollo manus meas) i cruce (ut templū san-
ctū tuū) qđ est ecēia tibi oſtruā p passionē meā. ¶ Ex-
audi me dñe. ¶ Ne ſmul me tradas) in mortē (cū pecca-
torib⁹ ſmul. i. ex q alij tradūtur cauſa ſimili. s. p peccatis
ſuis (et nec p das me cū operatib⁹ iniquitatē) eo fine et
incencōe qua illi me trident ut. s. nomē meū deleāt a ex-
tinguāt. ¶ u). ſi iudei immici mei (pacē dolose loquū
tur michi proximo) ſecūdū carnē et p impensam eis mul-
tiplicē mifricordiā dicētes ſcamus q̄ a deo remiſti ma-
gister et viā dei in veritate doces ſi licet censū dari cesari
(mala autē in cordib⁹ eoz) quia mala intencōne inter-
rogant ut. s. captū in verbis rephendere poſſent.

¶ Quibus dabis retribuconē) o dignā ſecūdū opera ma-
ſailloz) que michi intulerunt flagellātes cōſpuētes et
occidentes (et ſecundū nequiciā adiuenēnum ipoz)
quibus falsa adiueniebat contra me dicentes me ſedu-
ctorē. demomiacū. et huiusmodi (retribue illis)

¶ Quamvis ex paſſiōe mea ſequatur utilitas toti huma-
no generi ad ſalutē. Tribue tamē illis mercedē ſed om-
nilitatē mala a intencōne operū ipoz) et hec ipi redi-
vidērūt michi mala (ita retribue eis) mala. Et hec i ideo
otingēt eis. ¶ Uomā nō intellexerūt opera domini) in
uifibilia ut verbū carnē factū eſſe (neco fiderauerūt ope-
ra manū eius) viſibilia. ſ. miracula eius que ſufficiens
teſtimonū phibebāt de eo cū a nullo alio taliter fieri po-
ſent. i ideo (deſtrucſ illos) nūc p romanos irreparabili-
ter (qnō edificabis eos) poſteauſ solebas olim poſt ca-
ptiuitates reducē eos h̄ de hac captiuitate nō reducēt.
Sciens xp̄us hō oplēda eſſe omnia q̄ petebat q̄i iam ex-
auditus gratias refert dicens. ¶ Benedictus dñs qm

eraudiuit deuocōnē dē p̄catōm̄ mee.

Certe eraudiuit me dñs qm̄. **A**dūtor meus et p̄tector meus est et in ipso sperauit cor meū) in morte (et adiutus sum) in resurrectione.

Certe adiutus sū in resurrectione. **M**in̄ refloruit caro mea) p̄cedes de tumulo in corrupta impassibilis et gloriola. vñ iam metu mortis consupto libera voluntate hilare et gaudenter p̄ me et fideles meos (confitebor ei) confessione laudis.

Merito fideles mei confitebūtur ei qm̄. **F**ortitudo) in pugna otra diabolū (est plebis sue) que credit et confidit in eo (et p̄tector omnī) qui passione filii sui sūt (redempti) tam in p̄nti q̄ in futuro eos seruādo.

Interpello et oro domine sancte pater ut **N**opulum tuū ad salutē) p̄ducas q̄ et meus est q̄ omnia mea nia sūt (et benedic ecclie tue) que est hereditas tua virtus et numero augendo (et rege eos) in hac mortali vita ne declīment ad praua (extolle illos) a terrenis ad celestia eos glorificādo (eternaliter)

Psalmus. xxviii. in quo mouentur
fideles afferre spūales hostias deo.'

Filiij dei afferete domino vosmetip-
sos nō corruptos errorib⁹ qui estis filij apostolor⁹ q̄ vos genuerūt p̄ euāgeliū (qui arictes dicūtur) tū quia duces gregū fuerūt tū quia duob⁹ cornib⁹ id ē vtriusq; testamētū auctoritatib⁹ p̄ualuerūt otra hereticos et supsticōes et idola q̄i dura fronte eos diruentes. **A**fferte dño deo p̄t(gliā) q̄ ē omnis creaturē p̄ncipiū (et honor ē) q̄ ē omnis creature fīmis. qđ tūc deo afferimus qn̄ exhibemus nos

tales in quibus deus honoretur et glorificetur / afferite domino filio qui est noticia intelligentie paternae (gloria) per dicendo eum equaliter esse prius et omnia opera tua ad eius gloriam dirigendo (adorate dominum spiritum sanctum) qui est sanctificator et inhabitator ecclesie sancte sue. Ideo afferite domino gloriam. **¶** **I**or xpi tam per se quam per suos fuit (super multos populos) super quos ipse christus rex glorie in humana natura terribiliter (monuit) omnime futuri iudicij et flagore apostolice predicationis per universum mundum quo metes hominem ad conversionem comovit.

Ior predicationis (domini) per se et per suos (in virtute) quia opera contra multorum miraculorum (et vox domini in magna misericordia) quod simplices et indoctos magnificos fecit in omnib[us] sapientia cui non poterat resistere omnes sapientes mundi. **I**or predicationis (domini) per se et per suos (quasi orationes regales cedros) quia a multis sublimes et altos diuites et potentes de gentibus voce sue predicationis contingeret (oratio regis) ad permissionem et humiliabit sub iugo euangelij et eodem modo (cedros libani) quia ceteris cedris sunt altiores iudeos scilicet qui ratione legis se gentibus superiores gloriabantur confirming ad permissionem.

Succissa atque fracta in eis superbia. **V**omine et eos humiliando (tanquam vitulum pingue) ad imitationem christi ut ipsi etiam sint parati pro christo mori si sit opus quemadmodum dominus christus filius secundum carnem iudeorum fecit pro nobis omnibus qui iudei propter eos superbiam dicuntur vinctores.

Ior predicationis (christi) quasi intercedentis flammam ignis (que vicia carnis que concupiscentias resecat et prohibet) vox predicationis per suos (comovit) etiam gentiles ad fidem quod ideo (desertum) dicti sunt quia sine leges me deo, sine prophetis fuerat (comovabit etiam dominus) ad fidem conuertendo

videos qui dicuntur (desertū cades) qđ interpretatur san-
ctū legis a quo sancto legis desertū sunt qm̄ sanctū le-
gis id est spūalē intellectū eius nō habent.

Lorā p̄dicacōmis (xpi quasi p̄paratis ceteros) qđ tri-
buit spiritū sapientie qui busdā pfectis qui veluti ceteri re-
pellūt venenosas l̄nguas hereticoꝝ et sicut ceteri p̄ spir-
itas incedūt sine lesionē ita ip̄i per vanitatem mundi sūt e-
delectacōre quibus dñs (reuelabit ea que alii sūt ab-
scōndita) scilicet umbracula misteriorū a om̄es q̄ sūt (in
templo) sic os̄umato pro tātis bñf̄ens (dicēt gloriā dño)
Ideo etiā date gloriā dño quia sanctos suos in ecclesia
quasi in archa noe ostitutos. Inter fluctus huius se-
culi illesos in habitare facit sicut seruavit inter fluctus
et aquarū inundacōes existentes in archa noe et deinde
in templo (sedebit dñs rex) regnans in eis a regens eos
usq; quo deducat eos ad portū stabilitatis eternae.

Dñs virtutē p̄plo suo dabit contra hūnis mudi pele-
las et turbines dimicanti a tandem (dñs bñdicet populo
suo) in eū credenti et mādata eius obseruati (in pace)
eterna in seipso qui est pax nostra.

Psalmus. xxix. in quo de resurrectione xpi.

Xps hō gratias agens pro resurrectione sua inquit.

Domine sublimitatez tuā gloriose (laudabo)
ampliādo nomē tuū p̄ multas gētis
(quomā suscepisti me) de morte in resurrectione dedicādo
me gloria immortalitatis et quia nō p̄misisti diu inimici-
cos meos uideos et demones iocūdari (et delectari sup
me) quia inimici qui letati sunt in cruce in resurrectione
tristes effecti sūt et deuoti ḡaudio magno floruerūt.
Dñe deus meus clamau ad te in passione et sanasti

me in resurrectione ab omni corruptione et infirmitate
carnis quod in corpore glorioso et immortali me resurgere fecisti.
Celeriter o domine. **E**xististi ab inferis animam meam cum
alios animos sanctis qui ibi detinebatur (saluasti me de lacu
inferni) ubi sunt animi peccatorum ne sicut illi precepit ca-
derem in morte. **R**qua autem resurrectio quod processit in capite
speratur in membris sic promissum est eis hortatus propterea ut agat
gratias deo dicentes. **I**deo vos dominus sancti dei habetis promissio-
nes habentes (psallite dominum) bene operando (et laudate eum)
quod ex sua bonditate (in sanctitate memor fuit noster ut sancti
ficeret nos). **I**deo etiam psallite dominum et item dominum. **M**in
ira eius cito transibit (est) quod si aliquis irascatur suis ad cor-
rectiōnē est et in breui tempore (vita) vero (in voluntate eius)
sive propiciacione eius est non enim vult morte peccoris sed ut con-
uerteretur et vivat. **N**unquam misericordie et clementie diuine
signum ostendit propheta dicitur. In tantum modo tempore sicut est inter
Desperum et matutinum fletus ira dei ad misericordiam si in
vespero ducatur (fletum) peccatores permissio cito transibit (et
in manu) dabit (licitiam) eos solado. **E**go autem in confi-
dentiā diuinitatis cuius plenitudo habitat in me (dixi)
hoc (non mouebor) a voluntate dei sed quod placita sunt ei spacio-
riā. Et sic ego dixi tu ex gratia tua fecisti quoniam (processisti) puri-
tatem mee et innocentiam mee (virtutem) perpetue stabilitatis
in bono quod non de humana natura habeo sed de tua voluntate
et gratia quod natura humanae meee tu diuinitati copulasti.
Quod patet quod **D**omiui auertere revisus es tue diuinitatis
plentiā a me quoniam passim me exposuisti infirmitas car-
nis mee (attrita est) et sensualitas turbata.

Tunc dixi. **A**d te preci (domine) preci (clamabo) iustifico pas-
sim petes auxilium (et ad deum meum deprecabor) per immortali-
tatis gloria habenda et per redemptio proposito morte mea dicens.

Mue ueritatis in effusione sanguinis mei qui sine europa mea effusus est si non statim resurgam aut corpus meum fuerit in sepulcro corruptum corruptio et putrefactio missa certe nulla. quia in tali casu non fuisset credita eius diuinitas et prosequens hoies non fuissent consecuti ueritate.

Induces aliam rationem ait. **N**on uero dicitur tibi confessione laudis corpus resolutum in puluerem plamum est quia non aut annunciat veritatem tuam certe non. Non apostoli essuerunt a predicatione quam diu fuisti in sepulcro.

Haud enim Christus de resurrectione sua ait. **A**udiuit dominus me de peccato (et misericordia mea) faciendo me a mortuis resurgentem (dominus factus est adiutor meus) quia non dedit semini suu videre corruptionem sed me dedicauit gloria immortalitatis. Christus exponens modum quo pater misericordia est ei ait ad patrem. **C**onuertisti planetum meum quem habui tempore passionis quo dixi tristis es anima mea usque ad mortem et planetum quo me plangebant apostoli et sancte muselieres (in gaudiu) in resurrectione mea. et carnem meam (sacrum) in quo latebat precium redemptoris (scidi permisisti) clavis et lancea in morte sed in resurrectione mortalitate destructa immortaliter fecisti vita (circumdedisti me) gloria immortalitatis cui summa leticia. **H**oc quod michi fecisti.

Vedet in gloriam tuam erit enim causa ut lauderis a me et a meis et vere circumdedisti me leticia quia ultra (non sensatio punctiones passionis) sicut ante quia mors non dominabitur michi ultra (domine deus meus in eternum laudes) maiestatis tue (decantabo) per me et meos.

Psalmus. xxx. in quo monetur iustus ne de se presumat sed de deo in seruicordia presumat.

Vox filii ex afflitione impetu amicitate ait. o deus pro-

In te Dñe speravi sicut in ptectore fortis
fimo non confundar in
eternū et si temporalē sustinēā confusione a iudeis (in iusti-
cia tua libera me) ut nō sim detentus in morte. hoc enim ex-
igit tua iusticia ut cū nō sim debitor mortis/mortē tñ pro
redēpcōne hūana suscep̄im̄ in morte nō sim detentus s̄
celeriter resuscitatus exsurgā. **E**xaudi me humile. et
festina ut eruas me) a morte tertia die resuscitando ne
differes usq; in omnē omniū resurrectionē meā.

O tu deus pater q̄ oīia saluas a protegis. **E**xaudi mi-
chi deus ptector ut me vndiq; tuo valles auxilio) ut mul-
le iudeorū impugnacōnes me ledāt. sis michi securitas
in qua quiescaz id est fac me resurgere (ut saluū me fa-
cias) a morte quā se iudei putat me posse damnare.

Ideo te et nō aliū quero. **Q**uonā fortitudo mea) ad
tolerandū psecutores (et refugiū) ad euadendū eos tu
michi es (pter nomen tuū deduces me) id ē facies me
transire de morte ad vitā de corruptōne ad incorruptō-
nem de pena ad gloriam (et enutries me) multiplicādo et
paulatim augendo corpus meū quod est ecclesia.

Et a **L**aqueo mortis quo me oīimo pde iudei ocul-
tis machinabātur m̄hi dñs (educes) bñficio resurrectō-
nis frustratis oīib⁹ iudeorū dñls contra me pparatis
(q; dño ptegēte) nulla potest aduersitas pualere.

Notestati tue omēdo spm̄ meū cito eū recepturus.
Demde plius fidelis xp̄i passione redēptus de resurre-
ctione capit̄ letis dicit gratias agens (redemisti me
dñe deus veritatis) nō fallēs in pmmissione. qđ enī p p-
plexias pmisi in tua morte adimpleuisti.

Populū tuū redemisti s̄ **D**isti obſuātes i amātes va-
nā beatitudinē sc̄lī diuitias. dignitates. gaudia seculi.

q̄ vtiq; vana sūt q̄ talia nō tm̄ vacue h̄ (supuacue) obſ-
uātur quādo ita amātur ut celestia otēnātur.

Illi obſeruāt vanitates. **E**go autē ſperauit nō in peccati
ma honore aut in aliqua haūne potestatis ſblimitate q̄
om̄ia pereūt (h̄ in dñō) qui eſt veritas et vita et ideo (ex-
ultabor et letabor i mſcedia tua) q̄ nō fallit nō in mea iu-
ſticia. **Q**uia miſertus es huūitatis mee) tā mentis q̄
corpis qua uſq; ad mortē me exāmīni et grata tibi fuit
(ſaluasti a peccatis) a quib; hō ſe ſaluare nequit (a iam
meā) immunē ab om̄i peccato conſeruādo.

Quia ſie ſaluasti me ideo **N**ec cōcluſisti me in p̄tāte
diaboli) eū michi dñari p̄mitte do ita ut nō re p̄irarē in li-
bertatē qui nō habz i me queq; imo (ſtatuiſti i loco spa-
cioso pedes meos) q̄ nō ſolū i uidea h̄ p̄ oīa regna mūdi
apostoli firma fidei ſtabilitate firmitati ſucessoreſ eoz
p̄dicat nomē meu. **E**t q̄ licet me nō ocluſeriſ i manib;
im̄mici ſurgūt tñ aduersus me im̄ſicie multe uideoz
ideo. **O**Disererere mei qm̄ tribulor) adeo (q̄ turbatus ē
in furore) uideoz ſeu entū in me (oculus) racōmis mee
(affectus) ſenſualitatis (et memoria mea)

Poic turbatus ſū. **Q**uonāmā vita mea) tēporalis p̄loni-
gas et graues paſſiōes uſq; ad mortē p̄ducta ē et om̄e
tempus quo in hoc ſeculo vixi (defecit) in gemiſib; i an-
gustiis et ſuppliejs diuerſis.

Infirmata eſt virtus) et confidētia animi (in paupertate
et defectu bonorū et pauceitate credentiū qm̄ in pſen-
ti vita plures ſūt pecōres in fideles/pauci vero sancti
(et firmitas et virtus) q̄ eō pago corporis mei fuſtinctur
debilitata eſt (q̄i deficiēs a vigore ſuo. **P**reter p̄dicta
turbatus ſū q̄ **F**actus ſū ſup om̄es im̄micos meos) ſez
qui torquētur p̄ ſcelerib; ſuis (opprobriū) et ſtēptib;lis

valde (viciniis meis) qui i vicinitate fidel appropinquebant qui licet adhuc non crederet credere tamen disponebat huiusmodi me in cruce pendisse a credulitatis vicinitate remoti sunt dum pati videbant quem adorandum esse putauerunt. et etiam factus sum (timor notis meis) apostolis et discipulis meis qui me capto fugerunt.

Et etiam illi. **M**inimus scripturis credentes (viderunt me) i cruce politum (foras). i.e. a fide deitatis latenter i me (fugerunt) estimantes spem suam morte mea fuisse finitam. sic (oblitus sum) estimacione phidiorum uideoꝝ (tanquam vas proficuum) ad nullos usus valeat persequentes abiciendum a hoc i deo (quoniam audiuimus) et patienter sustinui (vituperacionem multorum hominum in circuitu). s. circa crucem assistetium vel quod in iherusalim morabatur qui non cognoscet me esse deum.

Num simul ouemitteret aduersum me i eo affiliati sunt ut acciperent seu tollerent per mortem (vitam meam) Sed nostra eorum osilia inter hec opprobria et scandala (ego in te sperauimus) non in hoie nichil enim securius est quod sperari in domino (dixi deus meus es tu) quod me creasti (in disponacione tua sunt sortes) tanta vite quam mortis (meae) quod quoniam vis vivimus vel morimur. Et quod tu es deus meus. **E**ripe me de potestate diaboli et ministrorum eius qui me odio habent (et a persequentiibus me) qui in me mala inferunt.

Illustratio respectus tui super me seruum tuum secundum formam humanitatis effulgeat infundendo gratiam (saluum me fac) non in iusticia mea non in meritis meis (sed in tua misericordia non erubescam) exultanti bene michi malis sed salvare ab his persecutoribus (quoniam in uocauimus te) qui potens es me exaudire. **E**rubescant impie scilicet uidei christum crucifixos gentes et gentiles qui deum uerum non cognoscentes idola et

lapides inuocant ut vmbbris infernalibz societur fac ob
mutescere labia dolosa) q̄ hic ḡarrula sūt dū nō timent
iudiciū. **Q**ue labia dolosa locutur aduersus iustuz
xpm iniquitatē irridentes crucifixū et ostēnētes rāq̄ purū
hoiem et pccorē in quo peccauerūt pmo (in supbia) q̄r cre
atorē suū ostēperūt. secūdo (in abusione) q̄r eū cui plus
rimū debebāt racōne beneficiorū crucifixerūt.

Cilla cernens propheta et admirās ait.

Dquā magna multitudo dulcedimis tue deus) o q̄n=ta glia i futura beatitudine disposita sit (electis tuis) pla=ne inestimabilis in cōp̄re h̄ibilis quā mō (abscōdīsti)
in temetip̄o ut plus desideretur in futuro vero patebit.
Quā dulcedmē mō abscōditā **D**ōsumabis) i apto i fu=tura vita h̄ns q̄ usq; in finē p̄seuerātes (te exspectant) q̄
(in aspectu hoīm) nō erub scūt cōf̄teri qđ credūt h̄ fidē
suā libere ostētetur. **V**orā facie tua q̄ nūc abscōdita est
hoīmbo) tāra pace et quiete fructur electi tui (ut ab om̄i
hūana p̄turbacōe) in ppetuū s̄nt securi. **D**icit electos
tuos i futuro abscōdes ita nūc. **I**n tabnaculo) eccl̄ie mī=litātis in qua militā exercemus (pteges a contradictione
in l̄guarū) emmū scismatū et heresū q̄ cōtradicūt veri=tati xp̄iane doct̄rīne. In eccl̄ia enī inuenitur defensio
secura ab hūusmodi contradictione l̄guarū.

Rqua tot facit sanctis suis. **B**enedictus d̄ns quoniam
mirabile fecit misericordiā suam) in me (in ciuitate ihesu=s
rusalē munita) tunc quando me ibi et docere et miracu=la facere ibi etiam pro hoīm salute mori voluisti ibi quo=q̄ gloriā resur rectionis mee ostendisti ut merito sit qđ
in iherusalem potentia tua misericordiā suam miram fe=cit vbi declarare tam in gentia sacramenta delegisti.

Ego stupefactus cū in me horribiliter iudei seūrēt

(dixi in stupore meo) ita vilis reputatus sum ut videar esse
(pietus a facie oculorum tuorum) id est a conspectu misericordie tue. ¶ Et quod sic humili me exhibuit illi me dres-
sicut pietum a te omnes putabant. Ideo exaudiisti vocem orationis mee dum clamare ad te quoniam in cruce dixi deus tuus quare me dereliquisti. quibus clamoribus exaudi-
tum est cum resurrectionis gratia secutum ad tuam dexteram me collocasti. ¶ Christus homo pro collatis sibi beneficiis sanctos
monet ut ament dominum dicentes. Diligite dominum omnes sancti eius quoniam veritate requiret in iudicio propria diligenterbo
se offerendo et retribuet abundanter super his dignam punitionem. Ergo vos omnes qui incepistis bona operari.
Diriliter agite in inceptis bonis ostentissime preuen-
tando ne feminea mollicie deficiatis et confortetur cor
vum ne a recto proposito aliqua carnis imbecillitate se-
ducatur (omnes qui speratis in domino)

¶ Psalmus. xxxi. in quo agitur de peccata.

Vox prophete.

Beatissimum beatitudinem spiriti (quorum remisso sunt iniqui-
tates et quorum deleta sunt peccata) ut a deo
non puniantur amplius propter ea. **B**eatissimus vir cui non im-
putabit dominus peccatum ad eternaliter puniendum (et non est in
spiritu eius dolus) siue fraus ut aliud in labore aliud
in cogitatione ut cum sit peccator iustum se predicet.

Et ostendens quod periculosum sit peccatum celare in confessione ait.

Quoniam tacui confessione peccatorum meorum (defecerunt et
in fortitudine omnes vires) mee interioris peccatorum mo-
le depresso et debiles facte sunt ad resistendum peccato (dum
clamarerum) presumptuose (tota die) me iustum iactando
merita mea cum ex me non haberem miseri peccatum. iste tacuit
confessionem clamauit de meritis presumptionemque tacuit

nde proficeret non tacuit unde deficeret.

Verū. **Q**uia baculus correctōnis tuē me supbū tetigit assidue et in ipa assidua tribulacōne flagellorum meorū (ouersus) sū (ad cognoscēdū miseriā meā et culpā meā) plāgēdaz dū (remorsus oscētis īfigit) co:di meo. **P**ostq̄ te iratū ī cōpēri q̄ tacuerā nō vltērūs tacui. h̄ Delictū meū obmissiōmis (ogmītū tibi feci) p̄ verā ḥfessionē satiſfactionē (et mīsticiā meā) quā cōmisi faciēdo nō faciēda (nō abscōdi) h̄ apui ut operires tu. dēteri ut tegēs tu. **D**roposui ḥfiteri mīsticiā meā dñō) accusando et dānādo me nō alios (et tu) mīsericor diter (indulisti īpietatē peccī mei) **D**ro hae) peccōrū remiſſione et remia (orabit ad te omis sanctus) ut eā fibivaleat īpetrare q̄ nemo ē hic a peccatis īmmunis. vñ nullus sanctorū ē qui assidue nō dicit dimitte nobis debita nra. orandū aut̄ est (in tpe oportuno) sc̄i gratie et vīte presentis q̄ ī alia vita nemo pficue cohītetur.

Derūtamē et si sanctus orat provenia peccatorū et etiā ī tēpōre oportuno. illi tamē qui sūt defluētes et nātantes ī carnalibz concupiscentibz vel erroribz diuerſarū ſectarū (nō approximabunt ad dēū) q̄ errores ſequūtur mihi prius aqua ḥfessionis peccatorū et humiliaē ūmis cordis mundētur.

Merito sancti orare debent. q̄ **T**u es refugīū meum a tribulacōne) hūnis ſeculivel peccatorū (que cīcū dedit me exultatio mea) cuius ope ſubfīto cuius ſemp preſi-
bio titus sum i cuius ſpē ſolacōne requiesco (erue me a cīcū dantibz me) demomibz et malis homimibz querē-
tibus me impellere ad recidiū.

Respondet dñs petīcōm penitētis.

Intellectum ubi dabo) ad cognoscēdū agenda (et

instruā te vitare vitanda(m via hac) mandatorū dei
(qua gradieris firmabo sup te oculos misericordie mee) te
protectendo ne aliquis tibi nocere possit.

Illuminatus vero iam pentēs cōuerit se ad alios super-
bos peccata sua defendēt monens eos ad pententiam
dicēs. o vos peccatores **N**olite fieri supbi sic equis
qui erecta ceruice incedit. aut stolidi et pigri sicut mul-
lus quibus nō est intellectus sed sequuntur appetitū sen-
sualē viuētes vita brutalī. **P**entēs dolēs de pdicōne
taliū homīm qui more brutoriū animaliū viuūt orat ut no-
lentes acq̄escere arceātur flagellis ad acquiescēdū dī-
cens. **A**n chamo et freno. s. maior et minor tribulacōe
secūdū diueritatē culparū. et psonarū (supbiā et otima
cā cōstrmge) et ostunde iactantiā eoz (qui nō approxi-
mant ad te) humiliādo se et obediēdo ad nutū.

Bene moniu vos nolite fieri sicut equus et mulus. quia
Oulta sūt flagella peccatorib⁹ sp̄arata hie et in futu-
ro maxime vbi peccatorib⁹ obstinati gravissima sūt re-
fūata (sperantes aut ī dño) vera spe (misericordia circūdabit)
vndiq̄ ne sit locus hosti ad intrādū. **Q**uia misericordia
dīa dicitur circūdare sperantes ī dño / p̄ha iūtit iū-
stos ad exultandū dicens. o vos iusti quibus iudicia dei
placent. **L**aetamini ī dño qui iuste omib⁹ retribuit
gaudio interiori (et exultate) gaudio exteriori (et vos
recti corde) qui oformatis volūtate vīram volūtan diui-
ne (gloriamimi) ī dño omia bona opa vīra ad gloriā dei
referētes.

Psalmus. xxxii. ī quo propheta
exhortatur fideles laudare dū.

Axultate o iusti in domino

nō in
mudo

alias nō essetis iusti. Nō enim ē iustus q̄ nō gaudet in iustitia. deus aut iustus ē iusticias diligit. et declarans quoz laudatio sit deo accepta subiūgit dices (rectos decet collaudatio) recti aut dicuntur q̄ conformātur volūta ti diuine q̄ est p̄ma regula rectitudinis a qua qui deviat distortus et curuus ē. Carea modū laudā di deū p̄pha describēs in strumenta musicē spūalis quib⁹ dīne laudes sūt cantāde dicit. Laudate dñm i eithara). i. in operib⁹ actiue vite (et i psalterio) id ē in operib⁹ ōteplatiue vite q̄ sursum in deū tendit p̄ obseruatiā decē p̄ceptor⁹. Cantate ei canticum) grāte qđ nouus homo nouus rex attulit mudo. cantate ei q̄ incarnatus est / cantate q̄ natus est nobis. cantate q̄ nouālēgē dedit mudo. cātate quia passus ē. cantate q̄ resurrexit. quia ascendit et sedet ad dexterā p̄ris. noua sūt om̄ia ista cantica a p̄orib⁹ inaudita (bx ne psallite) ei bonis opib⁹ (leticia maiori q̄ potestis. Cantate) dico (dño qm̄ verbū) p̄missio mis eius verū est in om̄ib⁹ et nullū fallit (et om̄ia opa ei⁹ fidelia) nichil enim p̄mittit sanctis suis qđ nō red dat.

Bene dixi rectū ē verbū dñi. q̄ Diligit misericordiā) et vbiq̄ lōge lateq̄ disseminat videlicet vbi fūstinet peccatores. vbi blasphemos patiēter exspectat. vbi vitam p̄stat indiḡnis. et h̄is similib⁹. diligit q̄ (iudiciū) cū p̄ os sequestrat ab imp̄ns et eoz merita equitatis q̄litate discernit (misericordia dñi plena ē terra) vbiq̄ terra rū p̄dicata est. vbiq̄ a dñō occesa est penitētib⁹ remissio peccator⁹. in om̄i re appetit eius misericordia quia om̄ia ex volūtate et misericordia eius dependent.

Laudādus est deus racōne potestatis cū c̄ta crēatis. nā

Verbo dñi celi) id ē filio dei patris (firmati sūt) stabiles et incorruptibiles facti (et spū sancto) qui p̄cedit a filio q̄ est os pris (om̄is virtus eoz) regēdit influēdī sup ista īferiora. **T**ē ip̄e est q̄ **A**quas maris) q̄ primo erāt diffuse (cōgregauit ī vñū locū sicut ī vtre) quia mare litorib⁹ clausit et coartauit (p̄mit etiā ī cōcauitatib⁹ occultis) siue viscerib⁹ terre (abissos) id ē copiositates immensas aquarū.

Ruia aut̄ tā potēs est dñs. **T**imeat cum timore filiali (om̄is homo et ab eo om̄oueātur) et si nō amore salte timore om̄is peccatores terre de statu peccati ad penitētiā. Ideo ip̄m timeat cūcta. **M**ī eius īperio ei iussu facta sunt) et sicut simplici voluntate sua om̄ia creauit de nichilo ita potest ad nichilū cuncta redigere.

Timēdus etiā et laudādus ē dñs qm̄ ip̄e ē ita potēs q̄ dissipat) nō tantū facta s̄ (consilia) secrēta (gentū) ut nō habeat effectū secundū q̄ cōfiliator. sed secundū q̄ deus dispōnit/spiritualiter dissipauit oſilia volentū diffi pare legem xp̄i (reprobat cogitacōes populorū) ut fecit de cogitacō m̄b̄ iudeoz qui cogitauerūt ip̄m interficiendo nomē xp̄ianū extingue re de terra (et reprobat oſilia principū) tirānorū ī ſurgētiū contra ecclesiā quia non est ī potestate eorū q̄ secundū ī tentū affequātur effectū sed ī ordīnacōe diuina. **C**onſiliū aut̄ dñi) qđ ī telligim̄us ī carnacōm̄s archanū qđ ad oſulendum humano generi conſtat esse oſcessu; nulla etate dissoluitur sed (ī eternū stat. et disposicōes ſapiētie eius) nō ſunt mutabiles sed (ī ſempiternū ſtant)

Seata ergo gens cuius est dñs deus eius) p̄verā fidem et verū cultū (populus quē elegit) electōne p̄destis nacōis q̄ īfallibiliter cōſequetur effectū ī possessionē

ppetiuā tanq̄ (hereditatē sibi)

Bene beata gens illa q̄ dñs de altitudine sue maiestatis respexit oculo misericordie mittendo ei filiū suū m̄carinādū (vidit) misericorditer om̄s filios hom̄im p̄tinētes ad corpus filij sui amādo q̄ approbādo. **D**e habitaculo assumpte h̄uamitatis ī q̄ habitat om̄is plenitudo diuinitatis qđ ab īicio ī p̄destinacōe (p̄parati) sue dispositū est ad salutē mūdi cepit tñ ī tēpore esse p̄ mariā virginē nascēdo (respexit) misericorditer ut presit illis ad regendū om̄es (qui habitat p̄ om̄es p̄tes terre)

Vere respexit om̄es q̄ ip̄e est. **N**isi finxit) sue forma uit (om̄es animas) ī singulis homīm b̄ ex nichilo p̄ se ip̄m nō ex vna om̄es nec ex sua substantia ut quidā heretici dixerūt et ex hoc concludēs ait (qui intelligit oia opera eoz) tā bona q̄ mala t̄nō tantū opera h̄ etiā eoz cogitacōes plene cognoscit. **C**eterū colēdus ē de q̄m ip̄e ē a quo om̄is salus tā spūalis q̄ corporalis p̄det q̄ **N**ō saluabit rex p̄ multā v̄tute) sui exercitus nisi assūstat sibi diuinū auxilū (et gigas nō saluabit ī multitu dme virū corporis sui) nisi diuina virtute sit adiutus.

Equis etiā ē fallax ad salutē) se p̄ fallit sessori suo et ita (p̄ abundantia fortitudinis sue) sessor eius nō saluat h̄ spe eū ad ruinā ī interitū terre collidit ī ita supba potētia mudane felicitatis fallit ī ad interitū eterne dā nacōis p̄ducit. **C**ū ergo nullus ī v̄tute sua saluat vñ q̄renda ē salus respondet p̄pha q̄ a deo dices. **E**cce oculi dñi id ē respectus misericordie sue est qui saluat et protegit qui oculi sūt (sup̄ timentes eū) et amātes et nō sup̄ de se presumētes ut eos diligēter custodiat (q̄m eis quisperat) nō ī virib⁹ suis aut mēritis (sed ī misericordia eius). **O**culi dñi sunt sup̄ timentes eum. **V**it

tandē eruat eos a morte) id ē a potestate diaboli quod
facit cū p̄ indulgentiā efficit liberos quos peccati dānatio
ficerat eē captiuos (et alat eos) sempiterne reūtatis pa
ne nutriēdo. **I**deoq;. **A**ia nīra interim sustinet dñm
patienter exspectas p̄missionē eius. et potest sustinere
(qm̄ dñs adiutor) noster ad bonū (et p̄tector) otrama
lū (noster ē) **I**deo sustinēdū. **M**ia tūc in alia vi
ta cū pro operib⁹ p̄mia suscipiemus plene (letabitur co
nīr m̄ in eo) a interī (sperabimus) nō in meritis nīris sed
(in filio suo sancto) et bñdicto saluatore nro q̄ cūctos
saluat sperātes in se. **S**peraui mus q̄ ideo. **F**iat miseri
cordia tua sup nos quēadmodū speraui mus in miseri
cordia tua) nō in potentia aut in iusticia nostra.

Psalmus. xxxiiii. i quo de mutacōe veteis sacrificij in nonū
Vox prophete in persona omnī electorū.

Benedicam dñm corde q̄ ope (in omni
tpe) p̄spicitatis, rad
ueritatis nec p̄ aliquo timore rachebo (assidue) tēporib⁹
oportumis (laus eius in ore meo) **I**n dño laudabitur
aia mea) nō in sapientia mudi aut sublimitate vborū s̄ in
dño a quo ē omē qđ laudabile ē in me (audiāt) hoc (mā
sueti) qui. s. tēperatiā habent omnū rerū (et letentur) qđ
habet me sociū laudantē abūdicentē ut s̄nt participes
remunē acōmis eterne. **E**t ideo propheta ex feruore cari
tatis s̄biūgit . o māsueti. **O**magnifice dñm meū (lau
dādo eum a p̄dicādo magnū esse (et exaltandū p̄dice
mus) cultū nominis eius recorditer.

Merito mutavi vos ad magnificādū deū qm̄ plurimū
utilitatis in de michi p̄uemt. **L**e xquishū enim dñm)
in oratione (et exaudiuit me et eripuit me) hic (a multis

tribulacōmb) h̄ vniuersaliter eripiet ab om̄ib⁹ in futu-
ro cū mortale hoc induerit immortalitatē.

Ruox circa. **A**ccedite ad novi sacrificiū om̄umōne paf-
fiom̄ib⁹ mētis p eo ḡmīcōnē et deuocōnē (et illumīmamī-
mī) ab eo q̄ est lux vera (et facies vestre nō patientur re-
pulsa;) in oracōib⁹ suis nec frustrabūtur mercede sua.

Vere accedentes cū deuocōne ad cū nō ofundētur qm̄
ego. **H**aup̄ spū (elam aui) in oracōne (et dñs exau-
diuit me. et ex om̄ib⁹ tribulacōmb⁹ meis eripiet me) in
obitu transeunte ad se. **S**aluauit quidē q̄ magmī cō-
fili angelus ihsus xp̄us. **I**mmittet splendore sui lu-
minis ptegēdo (in circuitu timentiū eū et eripiet eos)
ab om̄im̄ impugnacone demonū et hostiū ceterorū.

Nortās pphā fideles ad papiendā sanctissimā om̄u-
caconē corporis et sanguinis xp̄i ait. **V**ustate dñici cor-
poris refectionē (videte) id ē intelligite (qm̄ suauis est
dñs) palato cordis q̄ peccata dimittit et hoīes v̄tutibus
ornat et tandem confert vitā eternā. et q̄ talis ē beatus vir
qui nō in leg alib⁹ sacrificijs h̄ qui (sperat in eo). s. dñō/
miser qui sperat in se vel hom̄ib⁹ h̄ qui in dñō iā beatus ē
quia eū iam habet spe qui est om̄e bonū.

Ruāuis aut̄ dñs suavis fit. **T**imete tñ dñm timore si-
hali cauete offendē eū (om̄s sancti eius. qm̄ nō ē mōpia
timētib⁹ deū) pñtia enī xp̄i p grām quā in se sentiūt timē-
tes eū sufficit eis p omm̄ bono imo alia bona eis dissipī
unt m̄hi qntū ncēitas exigit. **N**ō ē mōpia spūalis q̄ ve-
ri boni timētib⁹ deū h̄ **D**ivites sc̄li supbi deū nō timen-
tes (eguerūt) mētali refectōe (et esurierūt) q̄ m̄me dñi cor-
pis satiātur. o q̄ multi magnas copias diuītiāz habēt
in sc̄lo et saturati ventre q̄ paupes sūt fide ipa (m̄q̄rētes
aut̄ dñm) toto corde fidei deuocōe (nō minūetur pfecto

bono) q̄ spūalia h̄ abebūt ad votū et tēporale ad necessi-
tate. Nācū diligimus dī m̄ i p̄ o om̄ia reperimus. vñ
est q̄ queritur h̄ i quo om̄ia otinetur. o lucrū mirabile. o
op̄edūsm̄ gulare. cur nos p̄ diversa fatigamus ad ip̄m
ergo vnam m̄iter festinemus post quē bona cūcta nō q̄-
remus h̄ tenemus. ¶ Ne aliquis p̄tendat ignorātiā tis-
moris de p̄phetā subiungit de hoc doctrinā dices. De
mite filij p̄ desideriū discipline (audite me a timore) filia-
lē(dñi) qui ē initū sapiētie scōz (doceboros) Quis ē
h̄ qui vult vitā) beatā in qua nullus moritur (et diligit
dies videre bonos) p̄speros & eternos i quib⁹ iocude-
tur cū sanctis in regno dei faciat supple qđ sequitur.
¶ Prohibe lingua tuā a malo) blasphemie detractio-
nis infamacōis et oracōis (et labia tua ne loquātur de-
cep̄cōes et falsitates) Otra p̄ximū. Declina diuerte a
malo) opere et (fac bonū inquire) cū magno desiderio
(pacē) q̄ sūmū bonū ē in hac vita et p̄seuerāter (p̄sque
re eā) bonis opib⁹ quoisq; ad pacē eternā p̄tingas.
Et hoc i deo. q̄ Dūcili dīne pietatis oteplātūr iustos)
tanq̄ spūaliter dilectos et (autres eius) parate sūt ad
exaudiēdū eos ut qđ petūt det eis. ¶ Exposita iustorū
grācūtūtūr ad penas maloz. ¶ Iultus aut̄ire et in-
dignacōis (dei sup faciētes mala) ad pumendū eos et
p̄dendū eos sic (ut nō remaneat i terra inter iustos illa
eoz) memoracō) ¶ Vere ocli dñi sup iustos. qm̄ Clā
mauerūt iusti) atiq̄ sic abrahā et ceteri iusti orādo p̄ libe-
racōe sua (qdñs exaudiunt eos) p̄ mouēdo i bonis (q̄ ex
omib⁹ tribulacōib⁹ liberauit eos) p̄tegēdo eos a malis
spūalib⁹ & aliqñ etiā a corpib⁹ ut tres pueros i camīo
& damele ilaci leonū & cetera. Nō ē m̄rādū si dñs exau-
dit iustos. qm̄ Jux̄ ē dñs) nō loco q̄ de h̄ nō ē localis h̄

auxilio paratus ad suuendū vel liberādo eos vel vir
tutē paciētie tribuēdo ad maius eoz meritū (et huīles
spiritu saluabit) qm̄ ipoz est regnū celoz.

Dico huīles saluabit nō vtq; ut nichil hic patiātur. qz
Oulte tribulacō es iustorū) qz a diabolo et ab ini-
dis homīb; sive ex ppris passiomb; sepe affligūtur hoc
pmittēte deo ut p paciētie meritū remāt ad manus pmiū
hī in futuro (de omīb; hīs liberauit eos dñs) qn̄ abster-
get deus omnē lacrimā ab oculis sanctorū suorū.

Interim in electis suis. **D**issa se; firmamēta fidei pa-
tiētiā et alias v̄tutes illesa finaliter (custodit vnū ex hīs
nō pibit in eis) nō māsuetudo p irā qz nō murmur reso-
nat nō paciētia p iusticiā imo in patiētia possidebunt
animas suas. **N**ō sic erit de malis. qz **M**ors peccorū
pessima) mors corporis mala ideo qz ē p̄uacō corporis
vite. mors spūalis qz est p̄uacō vite grē peccatorū quāto vita
grē est melior vita nature / hī tñ nō ē pessima qn̄ peccator
est in pñti vita in qua p̄t redire ad spūalē p pemtentiā s;
mors gehenne est pessima/ a qua nō est possibilis reuer-
sio. aborū peccorū potissime mors erit pessima (qui odēt
iustū) xp̄m dñm nr̄m qui p excellētiā dicitur iustus.

Mors aut iustorū nō sic. qm̄ **R**edimet dñs aias suorū
suorū) p̄cio mortis sive qm̄ qz in ip̄m recte crediderint a
peccorū debita captiuitate redimentur (qn̄ delinquent)
finaliter qui spe caritate formata (sperat in eo) qui est re-
missio peccatorū.

Psalmus. xxiiij. in quo de cristi passione.

Vox xp̄i ex pte huīitatē cōquerētis de iudeis. et vle-
tione expetētis de eoz m̄huīatissima psecuōnē ait.

Iudica Dñe iudicō cōdēnationis iudeos
(nocc̄tes mē) reddēdo eis se-
cundū opa eorū (et expugna) deinceps (impugnantes
mē) misse. **E**xpugna inquā et ad hoc. App̄hende
arma pro me ad impugnādū dādo nob̄ v̄tutes quib⁹
im̄micos arceamus et opprimamus (scutū) ad p̄tegens
dū dādo nob̄ v̄tutes quib⁹ possimus iectus im̄micoz re-
pellē (exsurge) manifeste (in adiutoriū m̄) p̄sentialiter
michi succurre. **F**uagma gladiū ire tue in iudeos
mitte: titū: a vespasianū quib⁹ p̄dātur iūndictā mēā (co-
clude eos) tāta hostiū multitū die ut nec v̄nus quidē de-
cūitate egredi vel ingredi possit h̄ibi fame osumantur
(q̄ p̄sequuntur me) fac manifestū p̄ effectū (aīe mee q̄ tu
es salus eius). **L**ōfundātur oīus mala (et timore
horrescant q̄ sat agūt auferre vitā mēā). **A**uerterātur a
deo ut s̄nt (retrofū) nō valētes p̄ficere qđ intēdūt h̄ de-
ficiāt in posterius (et oīundātur) de p̄cēis suis (cogitan-
tes mala oīra me). **P**iant tanq̄ puluis ut sicut puluis
nō p̄t resistere ventis ita nec ip̄i hostib⁹ (et angelus ma-
lus) v̄biciūq; fuerint semp̄ eos (affligat̄ eis dñetur)
Piat via eorū tenebrosa ut nō videāt quo fugē pos-
sint (et lubricosa) ut fugientes cadāt (et angelus dñi p̄:
sequens eos) et cogens ut facile capiātur.

Et hoc ideo. **M**īn s̄me causa) cui nichil mali eis fecissez
(absconderūt michi) iūdei (m̄sidiās) latēter sic aucep̄
cū rēthē m̄sidiatur aīi ut me occiderēt (et s̄me aliq̄ eorū
v̄tilitate exprobauerit aīam mēā) opprobria michi mē-
daciter inferētes. **L**aque⁹ captiuitatis p̄ rōnos p̄n-
cipes (quē igno: at v̄emiat illis aī fraus q̄) ap̄d̄ se (occul-
te disposerit) ut me occulte⁹ improuise caperēt (app̄hē-
dat eos) absito aī improuise capiātur (et in laqueū eūdē

mortis) quē michi moliebātur (cadāt ipī) ¶ Hec p̄dī
et illis fiet. **A**ia aut mea in dño a malis omib⁹ libe-
rata (exultabit i dño) recognoscēdo a deo suscepta bñ-
ficia (et delectabit̄ in saluacō e q̄ saluata ē in resurrecti-
one. **V**e, et abūtur) etiā mei i resurrectōe mea qm̄ (oia
ossa) id ē apli i p̄dicatorē es fortior a mēbra corpis mei le-
tabūtur ḡtias agētes q̄ post resurrectōe vbiq; terrarū
laudabūt̄ p̄dicabūt̄ (dicētes dñe q̄ s̄ similis tui) nullus.
Quonā tu es. **Q**ui eripuit genus hūanū cui nō erat
aduitor (de potestate diaboli et membroz) qui naturali-
ter fortiores sūt hoie et idē genus hūanū (egenū) sapi-
entia et (paupem) v̄titib⁹ (eripuit) a potestatib⁹ tene-
brarū quarū tāta ē potestas ut possent (diripe) paupes
tuos m̄hi tu adiuues. **S**urgētes testes inq; sic p̄ncipes
uideoz c̄mducti ab eis (interrogabāt me) ut possent
extor quē aliqd̄ verbū aut factū dignū reprehēsione qd̄
sciētia approbacōis (ignorabā). i. qd̄ nūq̄ sciūsem fa-
cere. **D**e ipoz m̄ḡtudie sbūgens ait. **R**etribuāt
m̄ mala p̄ bonis factis tā i veteri testamēto q̄ in nouo.
ego attuli eis vitā i p̄ morte retribuerūt. ego honores.
ip̄i otumelias. ego medicinā. ip̄i vulnera. cū tñ cib⁹ me-
us eñ fides et salus eoz. in omib⁹ hñs retribuebāt (ste-
ritatē aie mee) q̄ in eis fructū fidei repire nō potui.
Illi retribuebāt michi mala. **E**go aut cū michi mole-
sti essent et i me seūrēt̄ (indutus cilicio) carnis hūane
similis alñs homib⁹ nō exercui potētā dimitatis i eos h̄
maḡ q̄i vn⁹ de peccorib⁹ r̄putatus oia paciēter sustinui.
Affligebar i aia mea i euimo) eo q̄ nulla bona opa in-
uideis muenirē q̄ in epulas spūales assumere q̄ tñ esuri-
ebā et sitiebā salutē eoz et nichilominus (oracō mea) ex
quo detestabiles uidei suscip̄e nō merentur (in secretum

peccatoris mel vnde fuerat egressa remeabat)

Licet michi molesti foret indei ego tñ. **G**ic michi opla-
cebā m̄ eis habēdome ad eos sic ad (pximū) et sic ad
(fratrē) qn̄ eos docebā ne delinqueret. qn̄ p̄ ip̄is ī cruce
positis supplicabā et tñ cū nollet dñi ego sic humiliabar
q̄i p̄ (luctēs) filiū et (otristatus) de morte filii mei sic aff-
fligebat de p̄dicōe eorū. h̄ns nō obstatib⁹ i p̄i uidei m-
gratiā maluoli impia libtate (letati sūt) i h̄ns q̄m adū-
sa fuert (ouenert i vñā p̄uā volūtate) ut me oſ h̄elū cruz-
efigeret (parata sūt sup me varia tormenta q̄g norabā)
quaē hoc ī faciebat q̄. s. nō p̄merui. **D**issipati sūt) i-
dissoluti et attomni vihs miraculis i p̄alioe dñi. sol tene-
bras accepit. terra tremuit velū tēpli sc̄issiz ē. nec tñ pre-
duicia cordis (opūcti sūt) de sua īq̄tate ad p̄ m̄tētā h̄.
(teptauert me) dicētes h̄ fili⁹ dei es descēde nūc de cruce
(et sbsannauert) deridētes (me) dicētes vah q̄ destruas
tēplū et i trib⁹ dieb⁹ reedificas illō q̄cetera (frenduerūt
sup me dētib⁹ suis) fermoq̄ bestiali more ī me scuiētes.
Hec ī illi faciūt h̄ o **D**ñe qn̄ respicies me) oclō tue p̄i
etatis et misc̄die ut me resuscites; oro nō dñi differas h̄.
(restitue) tercia die (aīaz meā) corpi meo (pter malig-
tate uideor) q̄ morte volūt̄ eludi et detineri. q̄a supbia-
eorū q̄ ut leones scuiūt libera (vnicā meā). i carnē meā q̄
sic sit filis alioz hoīm carni. vnicā tñ dicit̄ q̄ de v̄gime.
q̄ sime peccō. q̄ vmita filio dei. Restitue dico aīaz meā q̄
si hoc fecesis. **A**udabo te) ḡfas agēs (ī ecclia ma-
gna) q̄ de omnib⁹ ḡtib⁹ collecta ē (et i p̄plo graui) p̄o de-
ratū v̄tutib⁹ ac grauē et honestū bonis opib⁹ et stabili p̄
v̄tutē quē nō mouet ventus teptacōms (laudabo te)
Nō supgaudeat m̄) nō letetur sup me (q̄ adūsatū m̄
īmīq̄) q̄i victores. qd̄ faceret m̄hi mortuus resurgerē qui

oderunt me (sme causa et annuit oculis) nutib⁹ et signis
me diligē simulātes vel alios occitātes et provocātes ad de-
risionē met. **N**vere annuit in oculis ut ipocrite ostendentes
nephāda dolositate vultus et vobis qđ nō habet in
corde. **Q**uoniam in quidē pacifice loquebātur dicētes ma-
gister scimus qđ verax es et viā dei in veitatem doces et ce-
tera hec et similia vba pacifica sūt h̄ sub adulacōis figu-
ra dolū stinebāt (et in iraeū dia graui quā de terra nō p-
denda habebāt). si ne pderet locū et gentē loqñtes (do-
los cogitabāt) quō me occideret. **E**t dilataueit in
passione (sup me os suū) nō iā annūctes oculis h̄ libera-
et apta voce mortē in clamātes crucifige crucifige eū/o
se celeste facinus. negavit iudex fieri. qđ plius clamabat
impleri. seqñter i ipa morte (dixerit) insultādo et irri-
tendo (euge euge iā viderūt oculi nr̄i) facta tua et mira-
bilia qđ nichil sūt à dolosa. vidi mus iā qđ de te desidera-
vimus effice ut suasor plebis eū latromib⁹ i cruce pende-
res. **D**idisti dñe impietatē eoz qđ crudeles sūt illi-
michi. vidi sti eoz neq̄ciā et meā īnocētiā et ideo (ne
fileas) h̄ profer sentētiā (ne discedas) a me in passione
subtrahendo michi auxiliū.

Nō discedas a me dñe sancte p̄ h̄ potius. **E**xurge
ostendēdo potentia tuā qđ dormire videris dissimulādo
et (intende iudicio) quo iudicatus sū a iudeis et fidera
quale iudiciū sit iudiciū sme iure. tormenta sme scelere.
mortē sme peccato (dñe deus meus intēde i causaz meā)
pro qua patior qđ pia est qđ pro redēpcōne humani ge-
ris patior et morior nō pro peccatis meis.

Judica me secundū iusticiā tuā que nō dēnat īno-
cētes sed īpios. et ostende me iustū et īnocētē faci-
ens me tercia die resuscitari (qđ nō supgaudeat michi qđ

victores i causa qui gaudet me s̄p̄ bendisse et morti tradidisse. **O**ro insup. **N**ō dicat in cor dīb̄ suis euge euge anime nře) id est bñ bene est nobis q̄ fecimus qđ volūmus. occidimus. ostende eis me tercia die resusci tando q̄ nichil fecerint et ut nō gaudeat dicentes (de uorauimus) et extinximus nomen eius.

Sz potius in clarificacōne resurrectionis mee) **E**, ruz bescāt) tanq̄ frustrati intencōe sua pessima (timeāt om̄is simul) penā a repētinū interitū (q̄ gratulāt̄ malis meis) **I**s induātur cōfusione) hic (et erubescētia) smē timore ex' om̄i parte (qui maligna loquuntur sup̄ me)

Econtra orat xp̄us p̄ fidelib̄ ad herentib̄ sibi dicens. **E**, rultet) exterius (et letetur) interius (q̄ volūt iusticiā meā) imitari (et dicat semp magis et tur dīs q̄ diligunt pacē) quā ego sumus dei posui mea morte inter dū et hoīem. **E**, t̄ lingua mea). i. sancti mei p̄ quos q̄i per ppriā linguā meas in ecclā denūcio volūtates (meditabitur iusticiā tuā) nouā legē p̄ dicādo et (tota die) p̄nitas vīte (te laudabile in ecclā annūciabit)

Psalmus. xx v. in quo ostēditur mala

nobis/bona vero attribuenda esse deo.

Duo sūt genera peccantū vnū qđ credens legi p̄ infirmitatē tñ carnis que sunt iussa legis nō splet. Aliud est genus peccatis audax quod sibi ppom̄t libera mente peccare et de isto xl̄xtra loquens ait.

Dixit iustus id est deliberauit et statuit apud se ut delinquat ut semp peccet obduratū cor habet et hoc ideo (q̄ nō ē timor dei) qui ē frenū peccati (an̄ oculos eius) **E**t hoc patet. **M** in dolose egit iōspectu eius) q̄cū scaret deū om̄ia vidē timore tñ eius postposito

et legē eius contempta deliberauit in corde suo peccare
quaē cū p̄pria volūtate nullo impellēte peccet (iniquitas
eius odio habetur) apud deū ad vīndictā sempiternā.
Nerba oris iniusti huius inīq̄. s. iudeū heretici cuius-
libz (plena sūt inīq̄tate) quo ad aptamala (adolo) quo
ad occulta a hoc ideo q̄ (noluit intelligē ut bñ aḡt) s̄
avero intellectu suo vicio declinās pueris errorib⁹ pot-
luit a ideo remānō mereatur. **I**n inīq̄tate longa delibera-
tione (meditatus ē) i secreto cordis sui dedit se studio-
se om̄i generi peccū (maliciā aut̄) oīm criminū matrē (nō
odivit) s̄ dilexit. **P**ropheta ostēdens bona oīa a deo
esse inquit. **D**ñe in celo id ē celestib⁹ viris specialiter
(est misericordia tua) vbi copiosus dona a te emanauerūt/
hoc em̄ bonū quod habent ut. s. smt celestes viri altitudi-
ne contēplacōmis nobilitate ouersacōis et sanctimonia
vite nō est ab eis/ s̄ a te. similiter a te ē q̄ amplior (no-
ticia veritatis veniat p̄ reuelacionē ad doctores p̄ quos
tanq̄ per nubes pluentes) verbis. coruscantes miracul-
lis imbrē salutis emittis ut fideles fructū dent fidei qui
steriles fuerāt ariditate peccati. **I**usticia tua id ē iu-
sti tui et marie apli q̄ capaces diuine iusticie deuotis vni-
bus extiterūt (sic montes dei) q̄ solis ortu radios noue
lucis excipiūt et ad oualles terrarū refusa claritate trās-
mittūt (iudicia) quib⁹ horū misereris et hos execas sūt
incōprehensibilia et inscrubilia ad modū (abissi)
Sub tua prouidētia est status tam hom̄im electorū q̄ re-
proborū. **G**aluabis hos. s. reprobos salute corpali tū
nature necessaria om̄um inter prouidēdo. electos vero spūa-
liter aīas eoz saluādo. o deus (quē ad modū multipli-
casti misericordiam tuā) i. q̄ incomprehensibiliter et mirabilis-
ter multiplicasti. **F**ilii hom̄im vero ratiōabilitet viuētes

specialiter in pfectōne spūalitūa (sperabūt) se recepitu-
ros eterna bona q(alarū tuarū). i. veteris & noui testa-
mentorū testimonijs describūtur. ¶ Merito sperabunt
iusti in pfectōne tua qm ab ūdāter & deliciose reficis eos.
¶ Inebriabūtur). i. satiabūtur enīsme fastidio (ab vber-
tate domus celestis glorie. et torrente copiose delecta-
cōmis tue potabis eos. ¶ Quod facere poteris o xp̄e.
¶ In apud te ē fons vite) in deficiens (et in lumine glo-
rie tue) eleuati & fortati (videbimus lumē) tuē dimita-
tis ¶ Retende) et lōge lateqz diffunde (misericordia tuā)
recte in te corde firmissimo (eredētib⁹) ut in isto seculo
sub dñi pietate degant (et iusticiā) id ē vite rectitudinē
(bñs qui dirigūt se ad volūtatem tuā) ut qd bñ volūt p-
ficiat. ¶ Pretende dñe misericordia tuā. ut ¶ Nō remat mi-
chi pes supbie) supba affectio. nulla mentis elatio mi-
chi surrepat (et manus pccoris). i. diaboli impulsio si-
ue tēptacō (nō moueat me) a statu rectitudinis et salu-
tis. ¶ Benē dixi nō remat michi pes supbie. q(¶ Ibice-
ciderūt) qd de alto in profundā foueā corrūetes omes (qui
opantur iniquitatē) omes enī supbie vicio cadūt q(dñi
iussa contēnūt ut p̄mus angelus q(p̄mus homo qui ex-
puli sunt) angēlus de celo et homo p̄mus de paradiſo
(nec potuerūt stare) quia dñs expulit eos cui nemo re-
sistere potest.

¶ Psalmus. xxxvi. in quo ostenditur
prosperitas malorum ostēnenda.

¶ Fuerūt qui murmurabāt de flore malorum & labore bonoz
rū quasi omia casu regantur. contra hūc errorē occurrit
propheta inquiens.

Noli iniudicare male agentibus

in suis opib⁹ ut eadē facias aut iniudicē pſperitati eoz.
ut illā occupicas (nec amaueris faciētes iniquitatē) ſer-
q̄ndo eoz ouerationē q̄r licet eoz natura sit diligēda
iniquitas tñ eoz odio habēda ē. **I**deo ne emuleris.

Mī tāq̄ fenū gloria et pſperitas malor⁹ (velociter
areſcet q̄r quē admodū viriditas herbarū cito decidet) q̄i
diceret. breuiter durabit ſic iſta breuiter durat. **N**oli
ergo vir iuste malor⁹ pſperitati iniudicare. ſed **G**pera in
dño) hoc m̄troitus fides. hoc iñtiū ſalutis ē (et fac boni
tate) q̄r fides ſine opib⁹ mortua ē. et iñhabita p oſfatio
nē fidei ecclesiā nō recedēdo ab ea (et paſceris) ad ſati-
ritatē i ſuauitatem pennē (m diuītis) ſpiritualib⁹ (eius)
quarū theſaurus ē ip̄e xp̄us cuius beata viſio ē eterna
ſcōz oīm reſectio. **D**electa ē ergo. nō i desiderijs car-
mis nō i rebus trāſitorijs ſeculi (hī dño) pone omnē dele-
ctacōnē et dulcedimē. ac deſideriū mētis tue i eo oſti-
tue. ut ſuavis fit tibi recordacō eius. ut ames quē timet
ſpreta mūdi iocūditate (et dabit tibi petiōnes cordis
tui) quas. f. ſpūs rācōnalis petiſ ſe; bona ḡrea v̄tutis.
Quas ut det. **R**euela) explica i oracōne tua (vitā tuā)
deſideriū tuū (dño) m̄dica quid pateris qđ velis dire-
ctionē eius petendo (et oſide i eo) qđ retribuet tibi (et
ip̄e faciet) illō qđ ſperas oſidēdo/exſpectas. **F**aciēt
quidē. qm̄ **E**, ducet i publici opa iuſticie tue q̄i lumē
alii i exēplū v̄tutis et (q̄ ſecūdū habitū iuſticie tue iudi-
cas) facienda faciet pſperari uſq̄ ad pfectionē iuſticie
debitā ſic aſcensus ſolis p̄ficitur i meridię faciet clara
et laude digna i ſpectu hoīm ſicut meridiē q̄ est clari-
or pars diei. interim vero (ſbditus eſto deo) ei hūliter

et deuote fuit edo (et ora eū) p te pie et p seuerater et cōse-
queris intentuz. **N**oli indignari tūm hōie qui p speratur
in mūdo isto ut velis imitari eū nō te terreat impī felici-
tas q̄ breuis ē. noli etiā imitari (hōiez faciente in iustici-
as) p seq̄ntē iustos libere et impune licet videatur p spe-
rari in malitia sua. **C**ontra tu. **D**esme ab ira ne irascaris de
flore maloz q̄ inde irasci in indignari ē otrā dñm mur-
rare et ppe blasphemāē (et derelīq̄ indignacōz noli in di-
gnari) de p speritate malozū (ut si formes te eis mala fa-
ciēdo) **M**ī q̄ mali fūt et si mō floreāt (piciētur tū in
futuro extra terminos terre) viuentū (sustinetes aut). s.
q̄ adūsa ferūt et p sentia despiciūt pp ter (dñm) q̄ nō fallit
et oīa p̄t (ipi hereditabūt terrā) viuentū. **C**onsumē-
tiā aut istā nō longissimā putas qm̄. **A**d huc pūillū
id ē parū tēporis restat nō ergo tedeat te (et nō erit im-
pius) p quo gemis subtractus de medio (et queres felici-
tate eius et nō inuenies) q̄ euauit. **O** dāsueti aut
q̄ patiēter exspectāt bñplacitū dñi q̄ cor suū in puritate
possidēt (hereditabūt terrā) viuentū (et delectabūt in
multitudine) supne (pacis) q̄ ē pfecta vbi nulla guerra
nulla sedicō nulla discordia s̄ req̄es opulēta. **T**ūc in
futuro eit pax iustis s̄ nec bellū. qm̄ **P**ecor dolēs de
bono vñtis iusti (obſuat) occultis in hidjs si aliquid pos-
sit habē otrā eū hue ut capta oportunitate eū illiciat ad
osmīlē vitā et si nō p̄t allicerē motus ad irā (stridet sup
eū dentib⁹) malicie ut ſurēs belua ut quē nō p̄t ſubuer-
tere conat occidē. Pecor aut sic faciet. s̄ **D**ñs faci
et et ostēdet (eū irribilē) et dignū opprobrio iudicabit
q̄ ab intēto fraudabit eū (qm̄ p̄spicit q̄ veniat dies iſri
bucōms (eius))

Merito dominus irridebit tales. quomiam **G**ladium

multiplicis psecutōis manifeste euag inauerūt peccōres adūlos scōs q̄n sic nō pficiūt (intēdēt arcū suū) i. dolos q̄b occulte noceāt. Intēdēt arcū. Ut de c̄ piāt dolis (paupem) xp̄i et hūlē spū et euag mauerūt gladiū (ut trucidēt) ostātes affirmos i fide xp̄i ut mar tares q̄ recti sūt corde. Gladus eoz intret i corda ip soz i moriātir morte quā alīs parauerit (q̄ dolus t̄m fidie eoz) hue ptas nocēdi (frustrētur) ne valeāt ad implē qđ male cūpūt. Bñ d̄m ē supnus nolt emulari in hoie q̄ pspēratur i rebus hūnis sc̄li. M̄ m̄ melius ē mo dicū iusto cū iusticia (q̄ multa i peccō) melior enī ē pau per cū timore dei q̄ thesauri magm. Vere melius est. M̄ m̄ brachia i. ptas a fortitudi quibz im pñ psumūt (oterētur) i futuro i diuiniti i quibz fidēbat (iustos aut confirmat dñs) ne a bono v̄titis moueātir i pspēris vel adūlis. Confirmat aut iustos dñs. M̄ m̄ nōm̄ dñs) noticia approbacois (op̄a) v̄titū q̄ iusti fecerit. et q̄ smē macula sūt (hēchitas eoz i eternū eit) Q̄ o sfundētur idie iudicij h̄ honorabūt q̄ tūc eis dicet remte bñdī eti p̄is mei. h̄ im pñ (sfundētur) quibz dicitur ite male dicti ignē eti rñū tūc im pñ cluriēt p̄ carēti à om̄is boni (iusti aut saturabūt) p̄ adepeōnē sūmi boni satietate eterna q̄ dñs iusticiā exereebit i peccores vere peccato res pibūt. Peribūt quidē peccatores. M̄ m̄ inimici dñi mox ut honorificati fuerint q̄ exaltati honoribz a po tētia (quēadmodū sumus) qui q̄ntomagis (ascēdit) tāto citius euanscīt statū (deficient) Deficiēt meito peccatores q̄m O Nutriabitur peccor i nō soluet q̄n dei ver bñ audita nō illud finis o pibz im plet q̄n dei diuersa bñficia recipit et nullā grāz restituit actionē h̄ contra p̄teruus et tanq̄ mebit acceperit semp ingratis ē iustus

aūt) quāvis hic pauca suscipiat pia deuocōe plura (restituit largiter) i omibꝫ gr̄as aḡes miseretur paupibꝫ et distribuit eis si h; terū facultatē qđ p̄t finō hab; dat b̄emulētiā d̄at osiliū vel saltē oracōne. **A**deo miseretur iustus q̄dat q̄ sit q̄ **D**indicētes ipi) deo gr̄as de om̄ibꝫ bus bonis suscep̄tis aḡetes nō solū p̄b̄is h̄vita (h̄editabūt terrā) vniētiū (maledicētes aut̄) tā lingua q̄ vi- tant blasphem̄i t̄ dei legibꝫ mōbedicētes a iustorū p̄ mis- sa beatitudinē (dispibūt) **I**Hoīs iusti gressus a dñō dirigētur ut nō declinēt a rectitudine iusticie q̄ iustus q̄ iā cor de directus fuerat (viā dñi cupiet) nimis sequi sal- uatorē amādo q̄ est verenā via veritas et vita. In qua via dñi. **L**ū ceciderit iustus) etiā p̄ p̄cēm mortale (nō collidetur) irreparabiliter sive p̄ desperacionē. h̄redit p̄ pententiā si fit de p̄destimatis (q̄ dñs suppōnit manū) miscōdie sive reducendo eū p̄ pententiā ad gr̄am.

Nā ut ait xp̄ha. **I**umor fui etenī senui et nō vidi iustuz derelictū a deo finaliter (nec imitatores) iusticie illius (querētes panē) t̄p alē in egestate existētes q̄ntū ad ve- tus testamentū t̄ hoc omūter. q̄ntū vero ad sensū sp̄ualē tales nō querit panē sp̄ualē. s. delectacōe bonis opibꝫ co- uīctā smēpt̄cipacōe sapietie t̄ iusticie xp̄i q̄ talis pam̄ p̄sto ē q̄rētibꝫ ip̄m. **V**ere iustus nō eḡet. **M**ua om̄i- tpe miseret) affectu miscōdie mediā patiētibꝫ (et como- dat) vñ diues ē de doctrina. de pietate. de iusticia. de pa- ciētia. ceterisq; bonis quibꝫ fruit̄ mēs illa sanctissima (et semē) bonorū operū (eiō) sive imitatori dei eius (i bñ di- ctōne ḡfie eit) audiēs remte b̄ndictia cetera. **E**t ideo ta q̄cūq; es. **D**eclina a malo). i. a p̄cō obſuādo p̄ce- ptā negatiā (et fac bonū) obſuādo p̄cepta affirmāet p̄ hoc (m̄habitabis) cui deo i eterna b̄titudie (i sc̄lm sc̄l)

Et hoc ideo. **Q**uia dñs amat iudicium id est equitatē iustū enī ē et equū ut ipse auctor iusticie (nō derelinquit eos) q̄ eius eligūt p̄cepta op̄lere. nō ergo (derelinquit sc̄os suos) h̄ (meternū oſeruabūtur). **E**contra. **I**n iusti pumēetur pena eterna (et imitatores eoz pibunt) cū eis. iustis i eternū saluatis et cū dño pmanētib⁹. **I**usti aut̄ h̄editabūt terra vniētū (et mhabitabūt in sc̄im seculi sup̄ eā). **V**erito iusti h̄editabūt terra. qm̄ **D**icit iusti sapiētiā q̄ ē de deo et eternis (loq̄tūr) pcedentē ex corde recte sapiat (et lingua eius) q̄ sentiat de deo cū iudicio et discrecōe (pferet ad iſtructōz alioꝝ). **N**ō solū iore iusti ē. **L**ex dei h̄ (i corde ipsius) ē p iugē medi vitacōz et q̄ lex dei peccātē vetat et bona facē docet ideo (nō declinabūt gressus eius) a via iusticie p q̄m cū q̄ de monis ab hoīs suggestionē. **G**ressus iusti nō supplata būt tamē **L**ohiderat peccor iustū callide inſidiādo ut occasione accepta ei nocē possit q̄ iustus quis est ei ad vidētū q̄ dissilis ē alīs vita eius. ideo p mudiā (q̄nit) oportunitatē (mortificare eū) corporaliter vel spūaliter. **S**i iustus defendit. qm̄ **D**ñs nō dereliquerit eū totalitē p̄ptate imp̄nūt ei sentiat h̄ ad hoīa imp̄nū habeāt p̄tātē sup̄ iustos. in corpib⁹ non tū sp̄. sup̄ aīas aut̄ nullā habet/ nec dānabit eū cū audiet causaz eius) i ſuturo iudicio licet ab homīb⁹ reprobis hie falſereus et morte diḡnus iudicet. **T**u ergo vir iuste nō deficias i tribulacōe mīb⁹ h̄. **R**ex p̄specta patiēter (dñm) q̄ iudicabit te q̄ne m̄ uatuū et p̄spectes interim (custodi mādata ei⁹ et exaltabit te) hie meīas bonoz operū apliādo (ut h̄editate) firma poffessiōe (capias terrā) ſupne p̄rie quā nemo p̄ſualet h̄ bñ mētus adipisci (cū pierint peccores videbis) audiēs q̄ dicetur eis discedite a me maledicti icetera

Peccatores quidē certe pibūt. nā **D**idi impiū id ē
peccorē supra statū suē dicōis (et supra) hūanū modū
potētia et honorib⁹ seculi (eleuatū sicut cedri libam) que
sūt maxie alte. Et trahui mēte ad nouissima sua ostēda
et **E**cce nō erat) iste q̄ sic intumuerat (et reduxi cū
ad memoriam (et nō ē inuictus) splēdor pompe eius. et ve-
stigium sup̄be glorie eius. in dignitate. in diuitiis et am-
plitudine familie q̄ locus eius cū eius p̄spicitate dissol-
uitur cū totius orbis corruptibilis gloria terminetur.

Et ne ad impiorū similitudinem tū percas. **I**ustodim-
nocētiā) vite quantū ad dēū (iudica eq̄itatē iuste cū pri-
ma agendo (qm̄ bona opa eius q̄ pacifice vixit) qui sc̄z
bellū. et impetus viciorū in se oprimit (nō pereūt) sed post
hāc vitā viuūt remunerata et p̄mata felicitate eterna.
Econtra erit de impiis. qm̄ **I**n iusti simul cū suis operi-
bus (dispibūt) traditi flāmis eterne p̄dicōis (et reliq̄e
corz) sc̄lacet diuitie et fama (simul interibūt) qm̄ sup̄ue-
mēte interitu eoz falsa laus et fragilis dissoluetur.

Salus aut̄ iustorū a dño) nō aliudē est. ip̄e emmē sa-
lus nostra (et p̄tector eoz in tēpore tribulaōnis) sc̄lis-
cet p̄ntis. ne etiā corporaliter opprimātur vel tēpore tribu-
laōnis futuri iudicen quia ex ip̄a eripi et iustos.

Et adiuuabit eos dñs) eis ad p̄seueracōz boni coe-
pando (et liberabit eos) de omib⁹ angustiis eruet eos
ne fides eoz p̄uertatur a diabolo et ministris eius (et sal-
uabit eos) in futuro deducēdo ad gloriam (q̄ sperauerūt
in dño) hec enī salus debetur h̄is qui sp̄e suā i dei pietas-
te posuerūt.

Psalmus. xxxvii. In quo docetur fidelis
peccatores memoriam peccatorū habere ut
lugeat p̄terita et caueat futura.

Vox cuiuslibz penitentis

Domine ne punias me secundū rīgorē tue nūsticie) q̄e hoc esset importabile s̄ magis secundū tēperamentū misere die tue (nec in ira tua corripias me) peto corrigi. s̄ nō in ira à furore. talis enī est correctio tñ ad vindictā s̄ bñ correctione q̄ est ad emēdaciō; q̄ est ex misericordia et cū pietate. **O**dñe ne arguas me in furore tuo qm sufficē tibi post multa quibz vexemēter affligor. **N**ū in multe molestie et miserie) aie a corpis quas ex adā m vīndicta sui pccī excepī sic sagitte mītme (mītce sūt i me) i p manū tuā pūmentē (firmate sūt) nō ad hōrā s̄ usq ad finē hūnis miserabilis vite. **O**dñe ne pūmas me i furore q̄ satis sū sagittatus. tot enī miserīs s̄b dītus sū. ut **N**ō sit sanitas i carne mea ab i stātia vīdīcte tue) i adā et i me implete (nō ē par i mīterioribz viribz aie mee) q̄ carnis vīcīs impugnat (q̄ hoc tñ ppter pccā mea) Et aptius exponēs mala sua ait. **N**ū i mīqtates mee i mīaluerit sup me) dñando ut aīa mea vīcta fuētū beret q̄ (sic oīus ḡue grauiter de p̄mūt me) ad ter rāne me erigere possim. **I**n hoc etiā afflictus sū q̄. **M**olage pccōr) p baptismū i penitētiā saluare (opū truerit) i cogitacōe mea delectādo me i illis (et corrupte sunt) extēnius ad actū pducēdo et hoc ppter (stulticiā meā) multū enī insipīcēs est q̄ semel sanatus iterū spōte recidui at. Et q̄ putruerit cicatrices mee. **O**ultis mīserīs afflictus sū) et pccōr meor) pō dē (curuatus usq ad mortē tota vita mea tristatus) indignū me ēē uedi cās erigē oclōs ad celū incēdebā. **C**ōtristat⁹ sū **N**ū i mīsensualitas seu carnalitas mea impleta ē illū omibz) q̄ a diabolo varijs tēptacōm̄ fatigat et p hoc iterū nō

est sanitas in carne mea) quā diabolus affigit.

Hinc. **A**fflictus sum nimis) ita ut nihil me liberum fiat calamitate. n̄ deo vehementi gemitu cordis mei dolebam me peccasse. **R**qd tu quidē nosti. **M**in an te) quē nullū latet secretū est (omne desideriū meū. et gemitus meus) p̄ peccatis meis (a te nō est absconditus) h̄ exauditus q̄ p̄ us es cū nō pro terremis h̄ p̄ anima liberacōe soluat. Inde dolor et gemitus. q̄ **L**or meū turbatū ē in me) q̄ mens mea succubuit passiōm h̄ vita pacē suā amisit (de reliquit me virtus mea) robur paciētiae (et lumen oculorum meorum) id ē rācō impturbati in dīch ergo (nō est metū) ppter ingentes molestias quas sustineo.

Vox xp̄i.

Amicī mei facti et cogitati mei iudei aduersū me appro p̄m quauerūt) corpe ut me apprehenderet et oīilijs ac dōlis (steterūt) cōtra me p̄seuerāter ut me occideret.

Apostoli. **M**inimā passionē (iuxta me erant de longe steterūt) q̄ relictō me om̄s fugerūt timētes mori. iudei (qui inq̄rebāt vñā meā) p̄dere (vñi faciebāt) violēter me captū trahētes ad p̄ncipes sacerdotū. **E**t iudei. **M**ui inqurebāt mala michi) crīmina. s. q̄ op̄poneret nō inueniētes (locuti sūt falsa) fingētes ī me falsa testimonia (et dolos tota die meditabātur) ut accepta occasiōe romane p̄ testati me traderet. **E**go autē tāq̄ surdus nō respondebā) q̄i nō audire maledicta et irrisiōes eorum (et sic mutus nō ap̄ies os suū) patiēter oīia fui. **N**ō solū nō audiebam h̄ **F**actus sum sicut hō q̄ audire nō poss̄ nō h̄ns ī ore suo redarguōes) tāq̄ nescire q̄ nō haberē qd̄ eorum blasphemis r̄ndē posse cū vñiq̄ eos manifeste valuisse r̄dargue. **I**deo tacui ī passiōe ideo oīia patiēter fui. **M**in in te dñe) iusto iudice (sperau) qui potes

tristiciā in gaudiū cōmutare sciens q̄ cū videris nullā
causam mortis esse in me (tu exaudies me dñe deus me:
us) ut me resuscites. Ideo tu exaudies. **Q** uia dixi in
oracōne mea te dēpcans ut cīta resurrectione me clarifi-
cates (ne) uidei (in mīci mei gaudētes) insultarēt mi-
chi si me morte detineri viderēt quaē oro exaudi me. itē
ideo q̄ (dū pedes mei) discipuli mei infirmi (omouētur)
ad casū vacillātes et turbātes in fide si cito nō resurgaz
(sup me magna locuturi sūt) mīstī insultātes q̄ gaudētes
de casu meo. **N**ō recuso o p̄/cedi a crucifixi p̄ salutē
totius mūdi. **Q** uia ego i flagella paratus sū). i. p̄ordi-
natus ate et ideo hec flagella patior spōte tue volūtati
meo formās (et dolor meus i aspectu meo ē) michi patet
(manifestus) ē michi dolor quē patior. intelligo enī me
pati nō p culpa mea s̄ tua dispensacōe. **I**deo etiā in fla-
gella paratus sū. **Q** uia iniquitatē meor̄ in causaz ee
ognosco sic a alīs (pnūciabo) et (ego cogitabo) operā
dando qualiter (peccato totius mūdi mea passione absol-
uā) **C**ū tāta patior. **I**n mīci mei tñ viuūt et p̄ sperā-
tur om̄i sanitate gaudēt (affirmati sūt). i. roborat sup
me psequēdo (et multiplicati sūt q̄ odēt me inuiste). s.
sime culpa mea. **O**derūt me certe inique. qm̄ **R** etris-
buerit mala in p̄ bonis) odīū p̄ dilectōe. mortē p̄ vita.
quā multis eoꝝ dūli (detrahēbat michi) dicētes nō ē sa-
lus illi in deo eius et hoc nulla alia causa nisi (qm̄ seque-
bar bonitatē) et tñ felic conscientia cui nō potest impōni
nisi q̄ seruat legē dei sui. **N**e dereliquas me domine
deus meus) volūtati infidelū me exponēdo (ne discess-
seris a me) sed potius mecuꝝ p̄mane ut me facias resur-
gere. **I**ntende in adiutoriū meū domine deus) qui me
ad salutē humani generis incarnari et pati misisti.

Psalmus. xxx viii. in quo docetur vir iustus
inter blasphemos et iniquos lingue contine-
tam seruare certamina et rixas opprimere

Loquitur vir iustus.

Dixi id est statui et posui firmiter in corde meo (cum
stodie vias meas) actiones meas tali dilig-
gentia (ut) etiam in lingua mea non offendam (loquendo fa-
tua et ociosa vba aut generaliter que locutum me fuisse perni-
teret. Ut non delinq. Posui oris meo custodiā cau-
telā illoquendo ut etiam statuerim a bonis filtrere et a predica-
tione abstinerem hoc (cum cohisteret peccor) ut hēc vel
reprobo (aduersū me) querēs vñ ex vībis meis calūmīa
possit efficiē. Posui custodiā oris meo usq; adeo q; Quid
mutui volēs vitare ostēnoz cū peccorib; impugnātib;
me sed afflictus sum q; ppter hoc (sicut a bonis) enunciādis
homib; desideratib; veitatem audiē vñ (dolor meus reno-
uatus est) p̄us dolui de m̄discreta locutione mō doleo de m̄-
discreta tacitura m̄tate. Verū vidēs hic mēde picula.
Inq̄etū factū ē cor meū) et iba fluctuacōe tace di m̄-
ter calūmosos et loquendi inter audiē paratos (scitatus
ē calor caritatis in corde meo) ad loquendū amoē proximorū.
Inter has difficultates querēs locū vbi hec nō patiar.
Locutus sum deo meo (in lingua mea) toto corde et ore
eū dep̄cando (notū fac in fine meū) xpm q̄ ē simis nr. osu-
matio in p̄nti ad iusticiā et in futuro ad coronā/ibi enim ga-
debo de socio/nō timebo de adiutorio/ibi eniōteplator me
eū eit amicus nō calūmator inimicus. Et numerū die-
rū meorū quo in hoc me vivere decreuisti oñ de m̄ (quis
est). i. q̄ntū sup̄fit (ut scia qd̄ desit m̄) de tpe vite mee.
Ideo autem velle scie ut sp̄parare me aduetui tuo et disponere
de his q̄ ad me spectat. Ideo autem scie velle numerū diez

meorū q̄ breuis est vita mea. **V**nde. **O**nsurab
les sc̄; breues et transitōes (posuisti dies meos. et st̄-
stantia mea) que in adā pectante corrupta est (tanq̄ m-
chilū est) in opacōne (ad te) qui eternus es.

Bene dixi. q̄ vita mea in cōspectu tuo sit quā si nō sit. nō
solū propter breuitatē sed etiā propter vanitatē.

Domina enī que apud nos (sunt vanitas) om̄ia enim
sunt subiecta mutabilitati et etiā inter ea (om̄is homo)
hic (vivens) est subiectus mutabilitati et sic etiā ē va-
nitas. **L**icet om̄is homo vivens hic sit vanitati subie-
ctus. **V**erū tamē in imagine dei ad quā formatus ē
semp̄ stabilis (permanet) q̄ illa nunq̄ deletur in hoc et niz
chilominus a puritate mētis in actib⁹ seculi deducitur
vbi caducis desiderijs (turbatus) varia sollicitudie cō-
fundit. **V**ere frustra turbatur a stulta vanitate/nā:
Exsauriat et cū magna sollicitudie cupit pitura ser-
uaē marie cū possessio eoꝝ p̄betur incerta/nā (ignorat
cui congregat ea) vtrū s. fratrib⁹ à hostib⁹ à extraneis à
fisco.. Cogmita aut̄ sibi vanitate ocludit vir iust⁹ om̄ez
sollicitudinē et sp̄e suā ponēdā in deo dicēs. **I**n tūc q̄
ē exspectatio mea) et finis meus (nōne dñs ē) qui ē sup
oia/certe ip̄m solū finē exspecto et st̄stātia diuiniarū osci-
entie mee (apud te) refuat. **V**erū q̄ nemo etiā iustus
in vita p̄nti ē sine peccō p̄ter te. **A**b om̄ib⁹ iniquitatib⁹
meis p̄teritis p̄sentib⁹ et futuris (erue me) et debes me
merito eruē q̄ eū sie sapio q̄ hūana ostēno. q̄ letari in re-
bus pituris nolo. q̄ p̄nia; ago (dedisti me opprobrū)
i. in derisu stulto peccorū q̄ illos magis irridē solitus est
q̄s bonis morib⁹ studē ognoscit. **L**icet ap̄d talē stultū
habitū sū opprobrio. **T**acui nō eḡi ostēto se otra eū
(nec ap̄ui os meū) in murmure cōtra deū et hoc venit a te

qm̄ tu fecisti) me talē dās michi patiētiā! et q̄ talis sum
(amoue a me flagella tua) quib⁹ p̄ peccis meis a te ui-
stissime v̄beror. **R**ecesse ē q̄ amoue eas. qm̄ **A**fortitu-
dine) potētie tue (defeci vi plagarū tuarū) infirmatus et
debilitatus virib⁹/nō potens āpluis sustinē duras pu-
nicōes tuas/ q̄ lic̄ ḡues s̄nt/sūt tñ uiste qm̄ (pter inq-
tatē) flagellis tuis corripuisti hoiez ut p̄ correctōne fla-
gelloz tuoz. **T**abescē feceris aīam eius) ut dehicata
hūilitate i p̄m ḡuedime carnalia i de posita supbia infir-
ma fieret p̄ hūilitatē (q̄hi aranea) q̄r mēhil ē tabidius q̄
leuiter tacta dīgitō deficit. h̄ sepe licet hō sit correctus li-
cet in crepetur/ lic̄ tabefiat/ tñ fragilitate hūamtatis dī-
uersarū rerū varietate (cōfundit) a qua pturbacōne
ille solus excipitur qui dēū pura mente contēplatur.

Et ideo tu dñe. **E**xaudi oraconē meā i humilē suppli-
cacionē meā. p̄ces autē meas cū lacrimis fusas) exaudi
p̄ effectū liberacōis mee. **O**dñe oro **N**e fileas a me)
imo fac me audiē voce tuā mterūis. s. salus tua ego sū/
vel illā/ remissa sūt peccata tua/ et finaliter illā cū sanctis
omībo remittē bñdicti i cetera(qm̄ aduena ego sū apō
te) nō habēs hic mātionē manentē h̄ sū sic (pegrimus)
tendēs alibi. s. ad patriā vite eterne (sic oēs p̄s mei)
fuerūt. **C**ū autē trāfiturus sim restat hoc petendū. **R**ē
mitte michi) peccā mea ut p̄ tuā misericōia (osolatus) certus
ad tua iudicia puenā i quandā recreacōne sentiam in
pñti vita de illius regnū tui securitate suscep ta i hoc (pri-
usq̄ abeā) a pñti vita/ q̄r āpluis nō ero in statu merēdi
nec p̄ sequēs in statu p̄cipiendi remissionē peccoz.

Psalmus. xxxix. in quo ecclesia gratias
agit de beneficio incarnacōmis filii dei.

Ecclēsia ī psona sanctorū p̄m p̄stolās aduentū xp̄i ait;

Aspetans ex p̄petuā ex int̄mis et cū
desiderio assi-
due (dominū) ī carnādū qui solus salua ē potest (q̄ipē)
p̄ sua clemētia (int̄edit michi) ī plēdo desideriū amo-
ris nostri mittēdo xp̄m / vnde sequitur. **E**t exaudi-
uit preces meas) xp̄m mittēdo quē optabā (et deduxit
me de lacu miserie) ī fidelitatis & ignoratiōe quib⁹ deāne
bar et (luto fecis) carnalib⁹ concepīscentie.

Et statuit et firmauit (supra petrā) crīstuz (affectus
meos et direxit actus meos) ad vitā eternā.

Et immisit ī os meū canticū nouū) nō devamitatem nō
de turpib⁹ s̄ de nouo et inaudito diuine pietatis bñficio/
qd̄ etas antea nulla sp̄exit/ quod nouus homo attulit
mūdo. nouus ergo p̄pli noua cantat se; de ī carnacō e
dñi de resurrectione/ de ascensōe/ et de alīs huiusmodi/
canticū dico (carmen) siue ymnū acceptabile (deo nr̄o)
ut iā nō sonos turpes et theatralē concinā s̄ m̄ dei viuē-
tis ymmis p̄ armomā noui testamēti delecter. **N**ide-
būt multi p̄pli posteri xp̄m annūciatū venisse quē p̄ores
exspectabāt/ videbūt etiā uersacōnē meā (et timebūt)
dānai si ī infidelitate pm̄aserint. occisi ergo salubriter-
tore facti xp̄iam (sperabūt in dñō) remissionē consequi
peccatorū. **H**eatus vir cuius sp̄es) salutis siue (ē nomē
domini) qđ est ihesus quod īterptatur saluator q̄ nō ē
aliud nomē s̄b celo ī quo oporteat nos saluos fieri (et
nō respergit ī vanitates) ī fidelitatis & ydolatrie gētū
(et ī famas fallas). i. ī errores iudeoz obstinatoz
otra xp̄m. **I**storū op̄a sūt falsa s̄ op̄a tua mirabilia qm̄
Oulta fecisti tu dñe deus me⁹ mirabilia ī corporib⁹

et spiritualib⁹ inter que manus mirabile ē recreacō mū-
dip incarnacōnē ⁊ passionē tuā ad que omnia facienda
p te sufficiēs es nō ab alio īstructus (h̄c cogitacōib⁹)
dispositiōib⁹ tue sapiētē ī quib⁹ (nō est qui similis sit
tibi) **Vox xp̄i.** **A**nnūciāui ego xp̄us p̄ prophetas (et
locutus sū) ego ipse ī psona et p me et meos discipulos
tot crediderūt ut credētes multiplicati sūt sup nume-
rū quē aliquis posset numerare. **Vox xp̄i ad patrē.**
Sacrificiū quod siebat de animalib⁹ et avib⁹ (et obla-
tionē) q̄ siebat de rebi māmatis ut de pane & simila et
thure a huiusmodi (nolusti) quia ista sacrificia erāt īm-
pfecta q̄ nō poterāt auferre peccāta aures aut pfectas
(dedisti michi) ad obediendū tibi deo p̄fū usq; ad mortē
vbi me ī cruce offerrē sacrificiū pfectū qđ omib⁹ le-
gis veteris sacrificijs succedēt. **E**xponit qđ dixerat.
Dlocaustū qđ totū incendebatur ad honorē dei (pro
peccāto nō postulaasti) q̄ talia sacrificia nō erant tibi acce-
pta (tūc dixi) ego xp̄us ecce letis (venio) ad offerēduz
acceptissimū deo. **I**n capite libri p̄destinacōis ē (pre-
scritū ⁊ dispositū ut facerē volūtate tuā deus meus volui)
hoc idē ego ⁊ ad hoc desce di de celo (et legē tuā ī medio
cordis mei) p̄ meditacōz sp̄ habui. **A**nnūciāui p̄ ap̄los
meos ⁊ alios p̄dicatores (op̄a iusticie) dogmatā verita-
tis ⁊ bñficia dī me misericōde (ī eccl̄ia catholica q̄ magna ē)
potestate ⁊ firmitate ⁊ aplitudīne (ecce labia mea nō p-
hibeo) nō op̄mā territus mīnis ⁊ otium elīsp̄ seqñtiū a p-
mulgacō exeatatis (vñne tu es testis) q̄ p̄dicta sīt vera.
Iusticiā nō absco di ī corde meo (qñ potui p̄ desse alij
h̄c vñbis ⁊ factis illā manifestau ⁊ palā annūciāui (et ve-
ratē tuā). s. p̄missorū exhibicōnē ⁊ meip̄m q̄ siū via veri-
tas et vita (a te missum saluatorē) hominū (predicau)

Odisetico: diā tuā) qua peccā donas (et veritatē tuā) qua q̄ pmittis a mīmaris adimples (nō celau nō absco-
di a ogregacōe) denissima pflor. **N**ox xp̄i p statu
corpis sui mīstici. **A**ttende dñe mēbra saucia atēde
peccores. **E**t nō elonges h̄ppē facias (miseracōnes
tuas mēbris meis) nec debes q̄ hactenus nō clōgasti
q̄ (misericōdia tua et vitas) a pmo iusto usq; ad vltimū (sp
fusce perut me) oracōne mēa exaudiēdo. **N**ec mirū q̄
te hoc p mēbris meis dēpcor. **M**ī circūdederunt me
mala) pene (quoz nō ē numerus) apd hoies (vallauer-
rūt me vndiqz). i. mēbra mea et (op̄hendēt). i. suo pon-
dere ligauerūt (inq̄tates sic ut nō possent videre dēū)
qm̄ abstracta fuerat ab eis lux veritatis. **O**pus ē au-
xiliū tui. **M**ī multiplicata fūt inq̄tates eoꝝ) mnum es-
tabiliter (et lumē racōis aufuḡit ab eis) **L**ōplaceat
ergo (tibi dñe ut eruas) mēbra corporis mei i dolorib; po-
bita a malis pteritis (et ad adiuuādū ea respice) contra
mala impugnātia de futuro. **O**rat p imīcīs ut ouer-
tātur. **L**ōfundātur imīcī mei vnliter ut resipiscāt de-
factis suis (erubescētes) timeāt vltra peccare ne pereāt
(qui fideliū meoꝝ vitā querūt ut auferāt eam)
Lōuertātur retroſū cadētes ut ab intentione mala
eoꝝ desistāt (et erubescant) cogita eoꝝ inq̄tate (qui
gaudent de malis meoꝝ)
Ferant confestim ſuionē ſuā) ne diutius īgrauetur
malū/ quā cito ab hostib; ſubuertātur (qui dicunt meis
euge euge) dolose laudādo aut deridendo.

Orat pro fidelib; suis.

Exultent et letētūr ſup te) deum patrē de bono quod
daturus es eis (qui querūt te) p verā fidē et dilectioneꝝ
(et magnificū pdicent ſemper te dēū) ſicut magnus es

In te omnes qui diligunt me xp̄m filiū tuū p̄ quē salutē
omniū operaris. **P**eto hec om̄ia dñe deus ex forma sui
qr̄ p̄ me nō sufficio aliquid facere. qr̄ O Dendicus su)
et ideo necesse habeo mendicare auxiliū gratie a te (et
paup) qr̄ mis̄ia tua gr̄ia clarificer ex me nō sufficio. qui ne
hanc paupertate; vilē abiectāq; iudicaremus subiungit
(dñs curā mei hab;) Et qr̄ indigeo auxilio tu dñe esto
Aduitor meus et protector meus) et pp̄ter piculū oro
(ne tardaueris) nobis auxiliari m̄ p̄dictis.

Psalmus. xl. in quo de passione
christi et eius resurrectione.
Vox prophete.

Beatū qui super xp̄m egenū
et pauperē ita intus legit q̄ s̄b paupertate quā gessit in
forma nr̄i hūamitatis intus legat p̄ verā fidē diuitias sue
diuinitatis ut sicut credit eū esse hominē ita etiā credat
deū esse (et talē credentē liberabit dñs) i die iudicij ad
nacōne eterna ad quā iudicati sūt nō credētes.

Dominus cōseruet eū) inter mala huius seculi ne ab
hoc intellectu cadat s̄ in hoc manēte (viuificet eū) eter
na et immortali vita (et beatū faciat eū in terra) viuētiū
vbi ē vera et perfecta beatitudo (et nō tradat eū ad vo
lūtatem inimicorū eius) diaboli et ministrorū eius.
Cum autē contigerit illū iacere. **S**up lectū) afflictū a
liquo dolore corporis aut mentis ita (domīmus opem fe
rat illi in infirmitate eius) ut amplius non indigat le
cto parato ad iacendū/ s̄ (trāsueretur lectus) tanq; nō
necessarius amplius. **P**ropheta orans pro se. **E**go

sciens me peccasse sentiēs ēgritu dīmē meā. **V**lamaui
ad te) medicuz meū(miserere mei sana animā meā)qm
nullo mō excuso peccatū h̄ accuso dicens (q̄ peccavi tibi)
mea propria t̄ praua volūtate. **T**or xpi. **I**mimi
mei) uide i scribe t̄ pharisei vidētes p̄lm me sequi ppter
miracula q̄ operabat ut retraherent p̄lm a sequela mea
(dix̄it multa mala falsa t̄ oprobria m̄) dicebat insup
optates mortē meā(qn̄ morietur iste ut nō sit memoria
nominis eius) **E**t si ingrediebat aliqs de imimicis
meis ad oso: tuū meū ut faciebat iudas nō ingredieba-
tur causa amicitie aut reuerētie h̄ ad pdendū potius do-
bosus m̄trabat à causa explorādi qd̄ agerē à dicere(et
vana et ficta loquebatur) fingens t̄ simulās michivel-
le oculere(et cor eius congregauit iniquitatē sibi). i. ad
dānū suū t̄ detrimentū amime t̄ corporis. **M**ui egressus
ad vulgares p̄los (loquebatur idipm). s. falsa t̄ ficta
ad infamā meā ut auerteret deuocōnē populi a me.
Nō modo amici ficti ingrediētes ad me. h̄ **D**īmes im-
mici mei latēter detrahēbat michi) scribe i pharisei a cō-
similes (aduersū me cogitabat) m̄ferre in mortē contē-
ptibile t̄ oprobriosa; **V**erbū iniquū) o tra om̄ez ui-
sticā (or dīmauerit) imimici mei (aduersū me) in suo cōci-
lio dicētes crucifigatur/ et si hūc dimittis nō es amicus
cesaris. h̄ istis insultās p̄pheta dicit (nūquid q̄) ab im-
quis inuiste (sōmno mortis oprimit. nō addet ut resur-
gat) certes sic. q̄ qui habuit potestate ponēdi aiam suā
hab; resumēdi eam. **R**und in rū si imimici mei loque-
bātur t̄ moliebātur adūsūz me. qn̄ **H**omo pacis mee
familiaris meus om̄ensalis iudas (m̄ quo ostēdi me cō-
fidere) tractando eū si ē alios discipulos t̄ sibi speciali-
terō mitēdo custodiā pecume fecit magnā supplātatorū.

contra me) ut p osculū traderet iudeis. O deus pater
illi ita crudeliter in me deserviūt. Tu aut miserere mei
et resuscita me) gloria resurrectione tercia die(et re-
tribuā eis) vicissitudinē horū qm̄ me gerunt. In hoc
cognoui) p experientiā(qm̄ me semp placuit tibi/qm̄ nō
gaudebit) finaliter plus iudaicus(sup ī me) quia licet
gaudi sūt ad horā de morte mea/tristati sūt multo plus
de resurrectiōne mea in q̄ maxie declarata fuit gloria mea.

Ode aut propter meritū īnocētiē mee) q̄ semp simē
peccato fui(suscepisti me) animā meā ab īferis/ corpus
meū de sepulcro/cū gloria īpassibilitatis et immortali-
tis(erofirmasti me) ī p̄ntia tua(stabiliter ī eternū) me
ad dexterā tuā collocādo. **H**inc. **D**indictus dñs de
īsrl̄ a seculo et ī sc̄lm) nos aut(amē amē) respōdeamus.

Psalmus. xli. ī quo monetur fidelis ne seculi
tristicie retrahant cū a desiderio eterne vite.

Vox fidelis dēū desideratīs.

Quemadmodū seruus veratus a
venatorib⁹
et calefactus(desiderat fontes aquarū) ut sitū et stū ex-
tinguat(ita aia mea) demonū tēptacōmb⁹ et malis secu-
li afflīcta(desiderat venire ad te deus) **S**ūme desidera
ut aia mea ad dēū fontē viuuū) vñ oia bona fluūt/cupio
plane dissolui q̄ sitio ī hac pegrinacōe/sitio ī cursu hu-
ius vite/satiabor ī aduentu eius(hqñ remāt apparebo
ante faciē dei).i. qñ erit dies illa qua exutus vñculis
corpis p̄sens ōspectui mei redēptoris videā eū facie ad
faciē. **I**nterim aut dū curro dū pegrinor hue ī p̄speris
hue ī aduersis. **D**esiderij mei lacrimas fundo) q̄ la-
crime nō ī mediā sed satietatē intulerūt/nec ī mīrito q̄

Aetius ille cib⁹ est animarū corroboracō sensuū/ ablutio
peccator⁹/ refectio mētiū/ lauaerū culparū (fuerūt) īsu-
p (m̄ lacrime. dū) īproperādo et īsultādo (dicitur) a
pagans (fideli⁹ meis vbi⁹ deus tuus e.) veniat liberet
vos **H**ec recordatus sū. si īproperia infidelū dicētiū
vbi⁹ deus et hac occasiōne (quesiu meditatus) p om̄ia
visibilia si p ea īm̄hibilē ognoscerē creatorē meū/ et cū
hec nō on̄derēt/ qz solū muem̄ quedā vestigia eius (effu-
di) dilataui (m̄ me aīam mēā) ut relictis om̄ibi exteri-
orib⁹ oēplarer in me ipso aliquid tale qd̄ fit deus meus/
s̄ cū nec i exteriorib⁹ nec in aīa mea deū īmuem̄re/ qz hec
variabilia īm̄ariabilis deus exceedit/ hoc feci (qm̄ trāfi-
bo i eccliam tabernaculū dñi) vbi⁹ deus multa mirabilia fe-
cit sanctis suis. et ibi īm̄tear sapiētiā admirabilē fidei q̄
docetur i ea q admirādas. Virtutes qbz multi fidelū resplē-
dent/ et in de mente p oēplacōnē puenā usq; ad domū
dñi in q̄ clare videbo deū meū. **I**nde trahor in de suspiro
festimāter accedere ad domū dei q̄ ibi erit. **E**audiū et
exultatio de bonis habitis (confessio laudis) de bñficijs
gratiae suscep̄tis (spiritualis refectio mire suavitatis)
Propheta loquitur ad animā suā eamq; oſolatur tabe-
centē pſecucōnib⁹ et calamitatib⁹ huius seculi dicens.

Qware tristis es aīa mea et quare cōturbas me? cū
de adiutorio diuino certa hs. quare tristarise
Aduersus hec salutare remedū seq̄tur. **G**perā in dño
qz spes eius om̄ia om̄utati melius et ad eternū gaudū
pducit quos seculib⁹ huius tristicia īflicta ocluserit/ be-
ati enī qui lugent qm̄ ipi oſolabūtur! oſolare ergo aīa
mea (qm̄ adhuc laudabo eū) dices (tu es salutare) par-
ticeps hūmitatis mee (et deus meus) **Q**z quia ī me
nō ē firmitas/ p strepit enī mūdus. et caro grauat nec ē

michi spes de virib⁹ meis. **A**d meipm aia mea turbata ē ppter ea ut euadā istas tribulacōnes (memor ero tui) id ē summa velocitate recurro ad te (in hūilitatē quā iordamis designat) memor abrenūtiacōis (diaboli) quā in baptismo feci qd p(hermomim) intelligitur et cūxoxalitate facie di q̄ tibi deo meo placita sūt semp. Debet aut simi memor tui qm euangeliū et lex q̄ ppter pfunditatem sapiētie agnīcōis dei dicūtur.

Rabissus in hoc cordāt) q̄ memor simi tui q̄ i vtroq; pmittitur auxiliū homin⁹ q̄ memor est dei et hoc (in voce p̄dicatorū et doctōrū qui catharacte dicuntur) q̄ p̄ eos fluente diuine sapiētie nobis emanāt. **I**deo etiā memor ero tui qm. **D**om̄es tribulacōes tam grauiores q̄ dicūtur (excelsa) q̄ m̄inores q̄ designātur p (fluctus) q̄ superat vires meas (trāsibūt) a me in futuro. **C**ideo es ero memor dei. q̄ **I**n die i. in qualicūq; huius seculi p̄speritate (mādauit dñs misericōdia suā) q̄ sola misericōdia sua et pietate dat pacē et bona cūcta fidelib⁹ (et nos ēte) id ē in qlicūq; aduersitate mādauit. i. p̄misit (canticū) id ē exultacōne opere qd in p̄speritate p̄misera speciosa enī est misericōdia in tēpore tribulacōnis q̄ tūc frustus eius demonstratur. **C**ū vndiq; mala sūt in hac mea pegrinacōne singularē solamē est michi. **D**racō q̄ est apō me intus habeo in me qd offerā nō enī ut exaudiat me dñs naūigabo ut de lōg in quo afferā thura et aromata aut de grege vitulū aut arietē intus habeo victimā quā immolē intus habeo thus qd imponā apō me ē oratio q̄ fidē ē auctorit̄ obuatori vite mee q̄ orationē (dicā deo susceptor meus es) tu q̄ me pemtētē suscipis q̄ vota oracōnū mearū nō spermis. **S**pir iustus sentīes quāta illius quietis dulcedo futura sit et mudi istius.

pīcula/dicit moe humano. **Q**uare oblitus es mei
pmittendo metā diu hīs mīserīs vexariē cur tā diu dif-
fers ut me ī ducas ī domū tuā: (quaē otristatus īce-
do) p viā huius vite: ideo otristatus (q̄ diabolus affi-
git me) tēptādo q̄ carnis vicia ī multo ā repugnāte a-
mmo sustīmo. **V**ox ecclesie lamētantis casū maiorū.
Ita affligit me īmīcūs ut non solū ḍfringātur carnes
mīee. s. debiles fideles h̄ etiā (ossa mea). s. maiores ecclē-
siastici plati ī quib⁹ putabatur ēē aliq̄ fortitudo ut cedāt
fracti p īmpaciētā tribulacōmb⁹ a scandalis a cadāt p
pcēm a statu rectitudinis de quo exprobrauerūt ī vībis
īmūriosis (q̄ tribulat me īmīci mei) hēticī a malī xpia-
mī. **H**oc mō exprobrauerūt. **D**ū dicāt meis fidelib⁹
maxime martirib⁹ p xpī fidei afflictōib⁹ ostitutis (vbi
est deus tuus?) vel nullus ē/ vel si ē de te nō curat/ et si cu-
rat liberet te si ppter hoc (turbata ē aīa mea) qđ aut
suadeā/nō īuemo mīsi qđ supra. **Q**uare tristis es a-
mīma mea/ et quaē otrubas mes? h̄ ne dicas ideo turbor
q̄ hic mala patior fortæ o aīa (spērā i deo qm adhuc)
īn futuro (ofitebor ei) q̄ ip̄e ē saluta ē vultus mei a deus
meus).

Psalmus. xlī. ī quo monemur ne ī pīluris deficiamus.
Cū vir fidelis seculi huius īiquitatib⁹ angeretur cele-
sti desiderio affectus ait.

Iudica me deus iudicio disrecois siue
sep aracois ī futuro iu-
dicio separādo me a malis (et discerne) merita mea ab
impīns. distet īter illū q̄ ī te credit a illū q̄ nō credit (de-
gēte nō sancta) mala a puersa. s. (ab hoī ī quo a dolo
lo erue me) **C**ū nō michi arro gē fortitudinē qua opus
est īter mala huius seculi h̄ tu deus sis. **F**ortitudo mea.

quare ergo me repulisti?) secundū q̄ videtur · repulsi⁹
enī me puto cū nō statim habeā qd̄ opto(et quare tri-
stis meedo)m̄hi q̄(affligit me inimicus;) quotidiamis
temptacōmbo hic in p̄nti quod nō ibi faciet in futuro.

Sunt aut̄ excludatur inimicus me affligens or̄o domine.

Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā) aufer tenebras ⁊ duliu-
tem/ aufer errorē ⁊ dawitatem(ipa) tantū lux tua ⁊ veri-
tas(deduxerūt)a peccatis(et adduxerūt)ad firmā cre-
dulitatem dñi saluatoris qui mons dicitur(et i tabernacu-
la tua) in ecclesiā p̄sentē in qua sūt diuerditates sancto-
rum que sūt quedā pegrinacōnes super terrā.

¶ Deduxisti mē dñe i tabernacula vbi positus spero q̄ in de-
ſintroibo ad altare) inuibile celestis ihesuſale quo-
nō accedit aliquis inuictus/ at/ qui aceedit sumitur i olo-
caustū diuino igne totus incensus(ad dominū in troibo
q̄ letificat iuuētūtē meā) dando michi immortalitatem et
impassibilitatem. ¶ Itē **L**ohitior nbi cithara deus me-
us) confessione laudis in tribulacō e gr̄as agens/ nunq̄
enī ppter quecūq; huius seculi aduersa a tua laude rece-
dā. Conseq̄nter vir alloqtur animā suā p̄suadēs citri-
ticiā huius seculi fugiendā p̄ quā pacientie robur frangi-
tur/ p̄ hāc caritatis lumē extinguitur/ p̄ hāc spei nre defi-
derūt v̄tusq; mollescit ⁊ om̄is vita confundit v̄n ait(quaē
tristis es aia mea/ et quaē cōturbas me) dū deū adiutor-
ē habeas: ¶ Consolare aia mea. **G**perai dño) q̄ om̄es
seculi fluctus mitigat et in temptacōmbo p̄ tegit. q̄ om̄ia
peccā odonat(qm̄ adhuc ohitior illi) confessione laudis dī-
cēs(tu es salus mea/ tu es salutare vultus mei ⁊ deus me-
us) ¶ **P**salmus. xlviij. in quo oſortātur infirmi fideles ad
mirātes cur martires vide at̄ hic deus derelinque-
cū p̄res antiquos i manu valida legat̄ uiuiffe.

Propheta in persona martirum recolens beneficia antiquis
collata ait/ o/

DEUS ancibz nřis andiuimus

intellectu nřo cognouimus et (patres nři) prophete q̄ ge
sta sūt illorū tēpore retulerūt nobis scilicet. **O**pus qđ
opatus es i diebꝫ eoz) O oīsiōsue. et aliorū patrū. s. in
diebꝫ antiquis. **O**patus aut̄ es opus hoc. s. q̄ **I**do-
tentia tua) morte. et alijs modis (gētes disp̄ didit) terre
pmissiōis. s. amorreū eucū et alios (et plātasti filios isra-
hel. affixisti p̄plos) q̄ ibi erāt / et expulisti eos de terra
pmissiōis ut alios introduceres i regnū eoz tua m̄
sericordia firmares. **L**ua v̄tute tua potētia hec facta
sūt nō eoz / nec enī in gladio suo) nō p̄ bella sua (possi-
derūt terrā. nec robur eoz saluauit eos) q̄ nō ruerēt in
manus inimicorū. **S**ed potētia tua saluauit eos et forti-
tudo tua et sapiens oīlū a te eis datū / quoniam oīlū placuit
tibi in illis scilicet ex benevolentia et gratia tua. **T**u)
īpē q̄ hec illis fecisti (es rex meus et deus meus) non mu-
tatus nō dīminutus et si tpa s̄m̄tmutata et variata crea-
tor tēporū nō mutat̄ / tu dico (q̄ mādas victorias i bellis
p̄plo iudaico q̄ exiuit de iacob) sic ergo illi oīlū sūt de te/
ita et ego oīfido. **Q**d̄ sicut tua v̄tute assistēte filij israhel
inimicos suos disp̄ diderūt ita. **I**n tua v̄tute inimicos
nřos v̄tilabimus) disp̄ demus p̄tate nobis a te data / et
p̄ v̄tute tuā spernemus hostes nřos) in p̄nti vel in futuro
q̄ nichil poterit nobis nocere. **B**n̄ dico in v̄tute tua. q̄
Nec i melis meis) aut armis aut viribꝫ (sperabo) sic
nec p̄ res nři sperauerūt in suis. **G**aluabis enī nos) si fu-
turo de immūdis spiritibꝫ q̄ hic nos m̄tiplicit (affligūt
et odiētes nos offendes) dānacōe eterna q̄n̄ dicetur eis

discedite a me maledicti. **L**audes dicemus deo nostro i ppetuum) qz nos eripuit de affligenibz nos (et in nomine tuo) quod est ihesus laudabimus te sine fine/ confitentes saluacione nram et omnia bona nostra habere a te/ nichil meritis nostris tribuetes.

Propheta in persona martirum. **T**u domine tot beneficia contulisti patribz antiquis (nunc aut repulisti nos) ita promisisti et permisisti nos affligi q reputamur a te repulsi (et confidisti nos) no in conscientia s in facie hominum/ cū enim fustibz verberibus et iniurijs affligimur/ et ut criminibz obnoxii morti macipamur reputamur ab eis confusibiles/ procedimus ad inimicos nros (q tu no pcedis nobiscum) amittis angelum pugnae p nobis sicut faciebas cū iudeis/ illi enim tua virtute prostrabatur qui se contra electum populu erigere temerabat/ nos vero inualidi sumus contra inimicos nros. vnde sequitur. **A**ueristi id est verti permisisti (nos retrorsu post inimicos nostros) fugiendo quia illi victores et nos victi plures enim de nostris pernari timore retrorsu auersi sunt a via veritatis declinantes (et qui oderunt nos deripiebant eos sibi) in predam et carceres ut plagis et reliquis tormentis vexarent oiam bona eorum sibi vendicantes. **D**edisti autem nos in fide persistentes firmiter (deuorandos tanquam oves) q moribz luporum deuorande exponuntur (et in gentibus dispersisti eos) nam petrus rome est crucifixus/ et thomas in india est occisus/ et sic de alijs qui in diuersis exilijs persecutorum traxerunt sunt. **D**endicisti id est permisisti (fideles tuos) ita facile capi ut huiusque eos emebatur (precium p eis dare non indigeret) et non fuit (multitudinem in empombz eorum) qz minimo a nullo pretio ducebatur in fuos. **M**osuisti nos opprobriu psecutoribus nris qui vicini nri sunt sed omnes

habitatōnē hūanā et subsannacōnē a derissū eis q̄ sepa
exprobrat nobis) irridēdo dicētes/ remiat deus vester/
eruat vos de mambō nr̄is. **I**dsuistinōs gentib⁹ i si-
militudinē ut de nobis formā maledictōis sumāt alios
maledicēdi. sic pereas sic moriaris/ sic xpianus ille aut
lapidatus ut stephanus/ vel arsus ut laurentius (et po-
suisti nos omoconē capitīs i plis) ad insultādū nos et
deridēdū dicētib⁹ nobis q̄ pp̄ter scelera nr̄a damnacōm
sumus deputati. **R**uid p singula currimuse. **T**ota die
verecūdia opprobriū meor̄ cōtinue ē in ōspectu meo/ et
ōfusio faciei mee induit vultū meū rubedme) signū enī
verecūdie ē rubor in facie. Et hoc. **A** voce exprobrā
tis) sc̄z īgerentis ī opprobriū in facie (q̄ occulte detra-
hētis) ex om̄i enī parte audio opprobria et blasphemias
(ab īstānia īmīcī odio habētis me/ et actu pseqñtis)

Dicunt martires.

Hec om̄ia malavenerūt sup nos) quasi fera terribi-
lis quasi fluuius turbulētus et patienter ptulimus (nec)
propter om̄es pdictas grauissimas molestias (oblit⁹
sumus te) s̄ semp habuumus te in iugi memoria (in q̄
non egim⁹) timore mortis (in lege tua) quā parati su-
mus obseruare. **N**ec recessit retro cor nr̄m) auerten-
do se a fide et caritate tua (et semitas nostras) que erāt
in prosperitate et voluptate seculi (dimisisti avia tua) q̄
semper fuit bona et sancta et ostendisti nobis viā artam
et angustā que dicit ad vitā

Nō sumus obliti te. **M**alia humiliasti nos i loco affli-
ctōmis et coopuit nos hec mors) tpalis (q̄ vmbra mors-
tis ē) nō vera mors sola/ illa ē vera mors q̄ est spūalis dā-
na cōis eterne. **N**ō sumus obliti te pp̄ter has tribula-
tōes sciētes q̄. **S**i obliti sumus nomē dei nr̄i) a vijs ei⁹

declinates autem si expadimus manus nostras in oratione
adorando ydolum. **M**one deus requiret ut punit. certe
te sic (ipse enim novit abscondita cordis)

Vox martirum

Quoniam longis passionibus mortificamur non per extremis
minibus nostris habentes te ut fides tua in gentibus auges-
atur (et extimati sumus) digna morte (hunc quies occisi-
onis) que non reputatur viles nisi ad occidendum (exsur-
ge ergo in adiutorium nostrum)

Exurge in auxiliu nostrum loquitur more humano et co-
fortantes qui negligere videris (exsurge ne repel-
las finaliter) et si videaris nos repulisse ad tempus.

Quare auertis faciem tuam quod si non velis exaudire nos
(et obliuisceris in opere nostre) non dando nobis spiritum
fortitudinis sine quo inopes sumus (a tribula cois nre)
quam propter te patimur eam mitigando nos nescimus quae
ita facis licet credamus quod iuste et pie facias.

Ideo ne obliuiscaris. **Q**uoniam anima nostra humiliata est
ut te inuocemus in auxiliu inter manus impiorum et per se-
quentium qui sunt puluis quem proicit ventus a facie terre.
et quia quod cum dolore dico (venter noster) scilicet miseri-
ci nostri inter nos adheserunt terrenis hominibus et con-
senserunt in quis recedentes a fide et cum ita sit oramus.

Exurge domine adiuua nos) tatis malis oppressos
(et redime nos) ab his malis non propter meritum nrum
sed (propter nomine tuum)

Psalmus. xlviij. in quo cantatur laus
sponsi et sponsorum scilicet ecclesie.

Vox prophete.

Mens mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Afructauit verbū bonū quia consola-
toriū cū sit mi-
sterij xp̄i et ecclie exp̄ssiū (qd̄ dicere int̄ēdo et oīa alia o-
pera mea dirigē ad laudē et honorē regis regū ihu xp̄i)
Nemo putet aliquid a me dicē h̄a spiritu sancto. cuius
Língua mea calamus velociter doct̄is siue inspirā-
tis m̄ quo laus et vtus huius p̄phetie onditur. **M**ōmen-
datio sp̄si. **P**roph̄a om̄edat sp̄su multipliciter. Pri-
mo à forma dices. **S**peciosus forma p̄filiis hoīm) tū
ex pte corporis qd̄ sp̄us sancti vtute formatū est in cuius
ope nō p̄t esse error aut defectus/tū ex parte aie q ab in-
stanti creacōis omnib⁹ gratijs et scientijs repleta fuit.
Secundo om̄edat a gratiositate doct̄rie dices (diffusa ē
grā in labijs tuis) q̄r eo loquēte mūdus grām recōcilia-
cōis accepit (ppter ea bñdixit te deus) bñdictōne spi-
ritualis regm cuius nō erit finis. Tercio om̄edat p̄pha
sponsiū a vtute et fortitudine dices. o tu xp̄e. **A**cceingere
in carne assumpta. gladio acutissimo sp̄us qd̄ est vbū
dei. assume pdicacōis vbū q̄ diuidat filiū a p̄re/filiam a
m̄re/nurū a socrū/ qui male coherētia separat (potētissi-
me) nō segin̄ter h̄ viriliter qm̄ tibi nemo obhistē valebit.
Quarto om̄edat sponsiū a p̄bitate dices. **S**pecie tua et
puleritudine iusticie tue accinctus (int̄ēde) ut p̄ficias
cursū legacōis tue (felicit̄ p̄cede) velut sp̄sus deute-
ro vḡmali (et regna) p̄ fidē i cordib⁹ hoīm oppresso moe-
tis imperio. **P**rocedē et regna et hoc. q̄ **D**rop terre
ritatē doct̄me et vite quā tu et tu dœct̄ (qm̄lāsuetudinē)
quā tu et tu sustinūstis patiēter molestias et iniuriās (et
iusticiā) abūdantē quā ostēdisti et tua passione offerē-
do te deo p̄ri p̄ offensa hūam generis (deducet te mira-
biliter maiestas tue diuinitatis) q̄ te assumpit/deducet

te p̄ huius vite cursū et hoc (mirabiliter) q̄ mortuos sus-
citabis / leprosos mūdabis et multa alia miracula facis-
es. ¶ Verba tua et tuor̄ apostolor̄ qui a te missi sunt
ad p̄dicandū sicut. **G**agitte penetrabūt (corda īm̄ de-
lū īmīcōr̄ regis) x̄pi qui talib⁹ iaculis (p̄strati ouer-
tentur et sub tua obediētia hūiliabūt) corde te ado-
rantes et qui primo nō credēdo erant īmīci regis fūt
credēdo amici. ¶ Quinto p̄phā omēdat x̄pm a iudici-
aria potestate dicens. **G**edes tua). i. iudicaria. ⁊ rega-
lis potestas tua o deus nō est tpalis (h̄ sempiterna / disci-
plina regm̄ tui. disciplina eq̄tatis) q̄ veraciter recta est.
q̄ nulla prauitate curuatur / v̄ga ista iustos regit et īm-
pios p̄cutit. q̄ ab ipius diuinitate p̄redit fortitudo īmī-
cta. equitas rectissima. īflexibilis disciplina. ¶ Vere
v̄ga regm̄ tui v̄rga directōis q̄ nō solū ī te iustus es
h̄ etiā ī alijs. Diligis iusticiā ⁊ odis īmītate p̄ptere a
vnxit te deus puritate oscētū ⁊ plenitudine gr̄e p̄ om̄i-
bus sc̄s. ¶ Sexto omēdat x̄pm sponsū ab oenatu vestis
et a pulcritudine habitacōis dicēs / odores v̄tutū hijs
aromatib⁹ designati. ¶ Dirre ⁊ gutte ⁊ cetera (spira-
būt de carne tua q̄ velut vestimēto diuinitatis se circū de-
dit ⁊ a cordib⁹ sc̄ōr̄ ī quib⁹ habitas q̄ domus eburnee)
dicūt p̄pter castitatē ⁊ decorē v̄tutū ex quib⁹ odor amē-
tis om̄s ecclie q̄s apli tibi ī fide genuerit (delectabilē te
h̄ntes exultabūt honorādo nomē maiestatis tue. ¶ Se-
ptimo omēdat p̄phā sponsū a spōsa / quā describit q̄ntū
ad quīqz. Primo quo ad sponsi p̄ntiā quia. **A**stigit sp̄
deo īherēs ⁊ ouicta. Sēdo quo ad dignitatē q̄ (regi-
na) q̄ s̄b rege regit. Tercio quo ad gloriā hue p̄rogati-
uā q̄ (a dextris) stat. s. ī potionib⁹ bonis gr̄e p̄ntis vite.
Quarto q̄ntū ad oenatū (īvestitu deaurato). i. ī doctrīna

aplorum et prophetarum. Quanto quo ad expectabilem societatem quod circudata varietate virtutum et meritorum scororum scilicet gemmis Virginum / croco martirum / purpura penitentium / hinc enim ornatur ecclesia. vel circudata varietate omnium linguarum in una fide et disciplina conuenientium. ¶ Propheta quasi unus de apostolis quod predicationis verbo plenum genuerunt christianum dicit / o filia / predictione gemita non his negligens / non surda / aut incauta sed audi et vide / et intellige tale et tu regem cui es sponsata / et in celo aurum tuum / ad obediendum / et obliuiscere plenius iudeorum et generalitatis vestrum venies / et universitate confortum diaboli quod promovet fedem genuit et sic fides decora. ¶ Si feceris haec quod dicta sunt fides decora. Et rex delectabitur in decoro tuo / quem ipse dedit tibi per gloriam in te imaginem suam reparas quod magnus est et desideradus quod iste rex est magnus in potestate / quoniam ipse est dominus / quod omni genti dominatur magnus naturae nobilitate quod deus tuus magnus in honore / quod adorabunt eum / et de peccabuntur omnes populi totius mundi. ¶ O filia si feceris quod dico venies plurimum honoranda / nam filii tui aie fidelium / diuites plebis / nobiles et sapientes quod degentilitate / apostolorum predicatione intentur ad regem quod sponsum tuum cum muneribus vultum tuum de peccabuntur / magnificas elemosinas offerentes tibi ad ornamentum tuum desiderantes societatem et confortatatem tuam. ¶ Sed do comedat sponsa a gloria dicentes Domini gloria ecclesie / filie / et spose regis / consistit non in exteriori apparatu sed interiori / ornatus in te circa ornatus sunt conscientia pura / ibi videt Christum / ibi amat Christum / ibi loquitur Christus / ibi coronat Christum / confortit etiam gloria ecclesie in doctrina sapientie / quod regnum est / circuamque et a varietatibus / ad decorum scilicet varietate linguarum diuersarum / varietate statuum / varietate gratiarum / virtutum quod sunt in plenis huiusmodi statuum

Tercio omendat sponsam a societate sive a domicellis. q̄ sequuntur sp̄sam dices. **A**dducētur regi ḡmes fideles. s. q̄ p̄mū retinēt inter om̄es gradus locū (post eā). s. vniuersalē eccl̄iam que est ḡnialis mater fidelū adducētur quidē ḡra dei q̄ nemovemt ad me inquit xp̄us nisi pater traxerit eū (proxime etiā) reg me i fide et vnitib⁹ ut vidue caste q̄ secundū optinēt locū a in matrimonio continētes que tercū locū tenēt (afferentur tibi) o rex.

Afferentur quidē in leticia et exultacione ministerij angelorū a nō solū adducētur ad cōspectū. verū etiā (in penetralib⁹ regis) id est in iherusalē futurā.

Quarto omendat sp̄sam a ple dicēs o sponsa. **D**ro patrib⁹ tuis id ē loco aploꝝ qui fuerūt patres tui ip̄i enī sūt que te genuerūt spirituali generacōe (nati sunt tibi filii). s. episcopi (ostitives eos p̄ncipes) loco aposto loꝝ sup om̄es populos (per vniuersitatem orbē) Qui p̄incipes cōstituti. **O**demores erūt noīs tui dñe tue fame tue glorie. p̄dicādo ipsū in memoria habētes et alijs in memoriam adducētes et hoc (per om̄es successiones usq; in finē seculi) **D**roptere a q̄ cōstitives p̄ncipes sup omnē terrā (populi) credētes p eoꝝ p̄dicacōne a do et r̄i nā quā seminauerūt. quā in scripto dimiserūt (cōfitebūz tibi) confessione laudis. nō solū in p̄nti sed etiā in futuro ubi est eterna et pfecta laus.

Psalmus. xlvi. in quo de aduentu xp̄i
qui singularē fidelū refugū est.

Propheta in psona fidelū dicit. nihil ē timendum qm.

Deus noster refugū et virtus
ad quē inter pressuras calamitatū fugimus et i quo ab
om̄ib⁹ p̄iculis liberamur (q̄ in tribulacōib⁹) seculi q̄ nos.

plurimū fatigāt(adiutor) validus ē potēs sufficiēter
nos defendere. **P**ropterea q̄ talis est nobis ī te se
curitas(nō timebimus dū)ī aduentu tuo ex nouitate
tantī miraculi(turbabitur terra). i. generacō ī deoz(et
mōtes) id ē apli qui relictis m̄credulis iudeis(trafze-
rūtur) ad p̄dicandū gentibusq; ad extrema maris.

Cum aut̄ apli ingrederetur ad ḡetes barbaras. **E**t
sono p̄dicacōmis ānūciarēt euāgelii cristi(turbati sūt
populi oturbati sūt) excelsiores seculi pt̄ates q̄ de eoz
p̄dicacōe fuerāt p̄terrīte visa fortitudie dei q̄ assistebat
apostolis talis sanctis p̄dicatorib;. **I**nter hos sc̄li fiu-
et us a somitus nō timēt q̄ ad diuinū auxiliū refugūt q̄
Sp̄us sancti mūdaciō letificat)cōsc̄latur leticia sp̄uas-
li(ecclesiā dei)eā sua gratia ofirmādo cōtra tribulacō-
nes q̄ īferūtur ei(quā altissimus sanctificat) aqua bap-
tismatis a viens abluendo et incremēt a virtutī p̄stādo.
Letificat aut̄ et sanctificat ecclesiā deus. q̄ **D**eus ī me-
dio eccl̄ie habitās. omib; equaliter oculens (non se-
parabitur ab ea) h̄ semper ī ea manebit supra se firmā pe-
trā eā solidans (adiuuabit eā deus mane diluculo) qm̄
illud lumen exorietur qm̄ de eternī solis splēdore illustra-
bitur. adiuuabit eā dico seculi adūstitate laborantē.
Hoc patet qm̄ ītonāte p̄ p̄dicatorēs suos. et miraculis
coruscāte.

Qonturbate sunt gentes) per p̄dicacōnē apostolorz
nō tñ sic ut euertāt eccl̄iā h̄ salubriter q̄ relictā ḡētili-
tate ad xp̄m dūtūtūr (et regna) q̄ erecta erāt p̄ supbiā ut
seuirēt(melmata sūt) ad suscipiēdaz fidē ut adoraret et
se iugo xp̄i s̄bmitterēt(dedit vocē suā) p̄ ora ap̄lorz ī-
sonuit apostolica tuba(terrena cor da mota sūt) timore
iudicij ab infidelitate ad fidē. a viens ad virtutes.

Quis est iste ad cuius vocē mota ē terra: respōdit p̄phā
nō quecūq; ptās nō angelus nō aliq; creatura sive ter-
rena sive celestis. h̄ D̄ns Vtūtū est cui Vtutes celestes
seruiūt/cui oīs potētia famulatur. qui ē(nobiscū)assum-
pta carne nīra. p̄prie enī deus oīm nrōz dicitur ēē(sus-
cepor) qñ carnē p̄ fideliū salute suscepit(deus iacob)
.i. designator p̄ iacob. Et ideo oīos p̄pli. D̄emite
passib; fidei(et intelligite) intellectu fidei illuminato ma-
gnalia(opa dñi) nr̄is saluatoris q̄ fecit s̄icarnacōe sua ut
de pace nimia q̄ huiusmōi(q̄ posuit sup terrā) et illa opa
erāt. pdigia q̄ aliq;d p̄tendebāt. q̄d: ho c.s. qd ip̄e est
(auferēs bella) spūalia fidei quib; rebellatū ē oīra deū p̄
ydolatras et paganos (usq; ad fines terre) hoc autiā
factū ē cū p̄ xp̄i aduentū ydolatria. et supstatio totus q̄
orbis perīt et multi i pacē xp̄i deducēt sūt vere religiōis
xp̄iane fidei suscipiētes/ et hoc significabit illa pax q̄ tpe
dñice natūritatis totus mūdus legit̄ ēē pacatus qd non
hūamis virib; h̄ xp̄i dñi corporali p̄ntia p̄batur effectū.
In ciuis pacis signū ip̄e. Arcuoteret). s. occultas ma-
lignorū infidias (et cōfringet arma) supsticōsa certa-
mīa paganorū (et scuta). s. p̄tectōnē phide p̄supcōmis
(igne spūs sanctioburet) exue nos bone rex armis dia-
bolicis et indue nos armis tuis. s. euāgelice veritatis oī-
nētiae fidei spei et caritatis. D̄acate ergo oīoīes qui
mūdamis illūsōib; armabamini et militiā diaboli page-
batis vacate ab armis diaboli. a vītīs et tumultib; cō-
tētōsis (qm̄ ego sū dñs) non ille q̄ vos armabat q̄ vos
ad nephanda certamīa p̄ducebat h̄ ego sū deus (q̄ ex-
altabor) p̄ fidē(m̄gentib; et iudea) Ut iā omes cō-
fiteātur et dicant. D̄ns Vtūtū ē nobiscū et suscep̄toz nr̄
deus) xp̄iam p̄pli figurati(p̄ iacob) q̄ dilectus fuit a deo

Psalmus. xl vi. in quo omnes fideles.

mutatur ad laudandum deum.

Propheta in persona apostolorum ait/ cu[m] tot beneficia vobis fecerit deus

Omnes gentes ad quos peruenit gratia dei
(gaudete bonis opibus!) iubilate deo voce exulta cois) cor det manus et lingua.
ille operetur. hec sicut est. **M**erito iubilandum et psallendum
est deo. **N**on enim est dominus qui dominatur omni creaturae (excelsus)
nobilitate nature quam prius fuerat respectus a iudeis ter-
ribilis ipse enim iudicaturus mundum potestate (rex magnus
super omnem terram) quem rex regum est et dominus dominatum.

Propheta in persona apostolorum inquit.

Plaudite etiam quod deus. Subiecit nobis). i. vniuersitati
christianorum (p[ro]prios) iudeorum. vel per fidem ut credentes. vel per
dignam sue iniquitatis vltionem ut phidios obstitutos (et
genites) oueras ad fidem (sicut predicatores nostri) subiecat per
fidem obedientes plenarie domino christo quod per omnibus mor-
tuis est. **P**laudite etiam quod dominus sua gloriano merito nostro.
Elegit dare nobis vitam eternam sequentibus specie id est
illud quod mystica significatio (iacob quem dilexit) deus pre-
monuit. scilicet terrena dare pro celestibus. Dominus non solu[m]
agit dare nobis hereditatem suam sed ascendit parare nobis
locum. Ascendit quidem dominus in iubilo multorum angelorum
et sanctorum ascendit cum eo/ quo ascendente audita est
vox clara quam tuba angelorum dicentium admirantibus et stupenti-
bus aplis. **S**virg[ine] alilei quod statim hic aspicietes in celum.
Et quod talis est et sic ascendet. **P**salrite deo nostro gratias
agendo (psallite) bonis actionibus laudando (psallite re-
gum nostro) sed christum non alieno quem non decet ista laudatio quem
solus est merito qui laudes accipiat quem ipse et vniuersa
creata et creata iungiter administrat.

Psallite cristo sapiēter dīcrēteq; deuote nō solū ore sed
corde debet merito. **D**īnipotētes rex vniuersaliter co-
li qui solus creator et liberator pbatur esse cūctoꝝ.

Ideo etiā psallite. q; **R**egnabit dñs sup gētēs qui
olim sup vnā gentē regnabat/regnabit dico qm̄ iā as-
cendēs (ad dexterā pris sedet sup sedē sanctā suā). s.a
dexteris dei. et sic nichil restat mīhi q; om̄es sbiciātur ei.
Nō solū gentes sbiciētur ei. s; etiā **P**rincipes p̄plōꝝ
ommū (gregabūtū) p̄ fidē et amorē cū xpo q; est (de
abrahā) et hoc ideo q; apostoli dñi ppter iudicariā po-
testatē et p̄ticipacōe diuine ḡrē fortes fidei dilectōne
(valde a xpo eleuati sūt) doctrīna et p̄tāte miracula fa-
endi ita ut prīncipū colla fidei iugo submitterent.

Psalmus. xlviij. in quo de multiplici omēdatōe ecclie.
Propheta omēdās ciuitatē ecclie. p̄mo omēdat a di-
gmitate ōditoris et a situ dicens.

Magnus dīminus q; dñs vniuersoꝝ
ē et q; potēter oia
facit (et laudabilis valde) ppter excellētiā nobilitatis
et sapiētie eius q; pulera et mira facit (laudabilis quidē
in ciuitate dei nr̄i) sc; ecclia que est fundata ī xpo (monte
sancto eius) tercio omēdat ecclia ab amplitudine dicēs.
Fūdatur de habitatorib; vniuerse terre exultantib;
de remissione p̄ccōꝝ (nā p̄plus uidaicus p̄ monte) deſi-
gnatus (et p̄plus gētalis p̄ latera aq̄lomis) significatus
vmiti sūt ī vna fide xpi ex qb; duob; p̄plis ecclia vniua-
lis ciuitas regis magmī sc; dei ōsurgit. Quarto omē-
dat ciuitatē dei a sapiētia ciuiū q; vera ōfistit ī cogmīcōe
dei dicēs. **D**eus ī domib; eius id ē ī fidelib; ī quib;
habitat (ognoscetur deus) cogmīcōne fidei et hoc (cum
suscipiet eā) mouendo eā ad hāc gratiā.

Quāto smendat ciuitatē dei a dignitate dicens. **E**cce reges terre p̄ncipes seculi quoꝝ regna et dñatores cultu demōnorū dedita erāt ad p̄dicacōꝝ ap̄lorū (o gre gati sūt) cū ceteris fidelibꝝ iuvitatem fidei ut fieret una ciuitas & vnū ouile. **I**spī. s. reges ognoscētes p̄ fidē miracula q̄ xp̄s & apli faciebāt (admirati sūt) et post ad mira cōnē glīa miraculorū xp̄i (cōturbati sūt) p̄ peccis (eromoti sūt) ad penitentiā & hoc q̄ (timor) futuri iudicij (app̄hēdit eos) **A**ln q̄ turbacōe gētiū p̄ peccis erūt. **D**olores magna ḡues ut parturientis) hoc q̄ (in spū scō eteres) supbiā & cupiditates huius mudi in gētiū q̄ designātur p̄ (naues tharsis) q̄ quondā in nauigacōe negotiorū supba fuit. **I**spī iā credētes effecti clamāt cū gaudio dicētes. **G**icut audiūmus i legē & p̄phetis nū ciatū (sic vidimus) i euāgelio in ecclīa catholica (ciuitate dei nr̄i quā deus fundauit) nō ad tēpus sic tabnaculū moyshī (hī in eternū) **I**spī credentes grās agētes de aduētu xp̄i & de fidei grā suscep̄ta dicūt. **S**uscep̄imus de⁹ misericōdīā tuā) xp̄m nob̄ misericorditer datū. aptū nomen certa p̄missio ut ille misericōdia vocaretur q̄ & saluator verē dicit̄ & redēptor (in medio cordis nr̄i) q̄ p̄ grām tuā facti sumus (tēplū tuū) **Q**uēadmodū deus nomē tuū) vbiq; diffusū ē q̄ nullus ē q̄ huic nō se sbiciat (sic laus tua) et reuerētia tui nois dilatat̄ (vbiq; terrarū dextera tua). s. eterna beatitudō (plenā ē iusticia) q̄ i illā partē dextere solū recipiūt q̄ ip̄ius munere iusti ēē meruerit. **L**etetur ergo mōs syon). i. fideles iudei qui dicūtur montes q̄ p̄mo fidei radios suscep̄t iudea (et exultent gentes filie iudee) p̄ p̄dicacōnē ap̄lorū qui de iudea descedērīt (ppter iudicia tua dñe) q̄ recta sūt quibꝝ quoſdā assūms et quoſdā reprobas.

Vos ergo fideles amime **C**ircuлатe honorates (sanctā ecclēsiā) dignos ei exhibendo honores (et oplecte mīni) aplexib⁹ caritatis **V**tutes illius et mores seruādo. quibus acceptis (narrate) laudes eius iuxta dōctrinā et rīam aploꝝ qui sūt (turtures) munīcōes huius ciuitatis contra hereticos. **N**e amime fideliū audiendo leticiā et exultacōnē aliqua remissione lentescerent ait. **P**onite corda vīa in vīte caritatis spūs sancti q̄ hanc ciuitatē p̄tegit. fortis enī est ut mors dilectio et vos maiores eccie distīcta et canonica ordinatione (disponite gradus) officior⁹ i ecclia ut episcopos p̄bitteros diaconos et cetera ut p̄ eos magnalia dei nō soluz hīs q̄ credūt s̄ et hīs qui credituri sūt debeāt p̄ dicari. **N**arrate hoc. **M**ībic sc̄; xp̄us qui ī terris visus est et cū homīb⁹ ouersatus (est dñs deus nr̄) p̄ quē creati sumus a hi ī homī lateat et hoc (ī eternū) nō ad tēpus ut falsi dñ (et ip̄e reget nos) q̄ rex nr̄ est ī p̄nti ab immīmētib⁹ piculis defendēdo. et reget ī futuro (ad eternā) nos dirigēdo patriā. **P**salmus. xlviij. ī quo docemur ut om̄s p̄ntis vite dīctates et voluptates p̄ nichilo ducamus q̄ stables nō sūt. **D**rophā volēs om̄es auditores attētos reddere ad ea q̄ dicturus est ait.

Audite hec que dicturus siū (om̄es ḡtētes) nō audiē (aurib⁹ audiēdo p̄cipite q̄ habitatis ī q̄cūq̄ p̄te orbis) qm̄ qd̄ ē hic dicendū vīle ē p̄ bono om̄um om̄. prophā qd̄ dixerat exponēs ait. **M**ūq̄ terrīgme). i. ignobiles (et filii homīm). i. nobiles quarūcūq̄ nacōnū et statū. siue fūus siue liber. diues et paup̄ remite ad audiendū nullū excipio nulli claudio f̄monē. **P**ropheta reddēs auditores bēmuolos ex vīlitate dicēdoꝝ ait.

Dis meū loquetur sapientiā) q̄ est altissimarū. et diuinatū rerū cogmīcō quā audire et discere vtile ē (et meditatio cordis mei loquetur prudētiā) q̄ est ad mores p̄biles instituēdos. in hijs enī duob̄ om̄is f̄mo diuinus q̄od h̄icit. **P**roph̄are dēs auditores dociles ex mōlo quēdi intelligibili dicit. **I**nclīabo aurē meā sp̄ritū scō i me loquēti i parabolis) q̄ p̄ emiḡma ē. et lucide tradā vob̄ mea opacōne (qđ p̄posui dicendū in psalteio). i. nō solū verbo s̄ etiā exēplo ut qđ doceo ore/cōpleā opere.

Proph̄eta incipiēs narrare q̄ supra p̄misserat se dicturū et p̄mo de pena malor̄ i persona ḡnialis hoīs querit causam dānacōmis et timoris dicēs. **L**ur timebo i die illa tremēda iudicij q̄ erit (mala) malis respondēt (iniquitas calcanei mei). i. finalis iniquitas siue q̄ p̄seuerabit usq; ad finē vite (circūdabit) nichil enī timēdū est m̄hi p̄cēm q̄ nulla nocebbit adūlitas si nulla dominetur iniquitas. i m̄ hoc patet opposita pars q̄ absoluti ab iniquitate nō habebut tūc timorē. **V**n illi timeat et diē iudicij formidet. **M**ui fidūt) aut p̄sumūt sicut supbiq̄ potētes seculi (in p̄tate sua) tpali aut amicoz (i q̄ in multitudine diuīciarū sua) tāq̄ i somno bono (gloriātur) ut auari. A cuius iudicij sentētia nullus. **R**edimī p̄t) nec prece nec p̄cio sanguineoz aut amicoz. s̄ nūquid ip̄e q̄ peccauit (redimē se poterit) respondetur (q̄ nō q̄ nō poterit dare sacrificiū à oblacōz vñ placetur) siue p̄picietur sibi (deus) **E**t similiter nec dare poterit i alia vita. **T**re cū vñ redimatur aia sua) cū sit extra tempus merēdi i ideo (laborabit in eternū). i. patietur tormenta eterna (et viuet i sempiternū) ut semp sentiat penā. viuet ut sp̄ m̄tereat ut sit eis mors sine morte et defectus sine defectu.

Sed homo carnalis et mūdanus; **N**ō intelliget im-
mīere sibi interitū gehenne/nā vidēs iustos et pecca-
tores (sapiētes) et stultos (eque mori) reputat q̄ nō sit
alia vita ī qua p̄miētūr boni et ī qua pumātūr mali (s̄ in-
ficiēs) qui nō credit futurā vitā (istultus) q̄ licet credat
nō tū cauet s̄ ī trahitorijs rebus spē p̄mit vno eodē mō p-
ibūt. **E**t relinquit dñitias app̄ter quas multa mala
omiserūt (alienis) et si etiā filii relinquit alienis tū re-
linquit q̄ nichil eis p̄delle possunt. **E**t licet. **S**epul-
chra q̄ oſtruxerūt magiſtice ad memoriam sui est inētūt
secūdū opinionē eorū (domus illorū eterne) tū q̄ aliam
vitā futurā nō credit secūdū tū vītate aie eorū ī infer-
no manent. **H**ic fructus diuitiarū quē eorū p̄ſſesso-
res qui aliā vitā nō esse credūt afferre possunt est q̄.
Tabnacula habitacula pulera caſtra palacia domus
maneāt post eos (ī multas ḡnaſōes) ut hic illis mane-
at eorū fama vñ ſeq̄tur (vocauert). i. queſiert vocari (no-
mia ſua) et famā eorū celebrē haberip̄ multos ānos (m-
terrī ſuis). **C**ausa huius erroris īde p̄uenit q̄. **H**ō
cū ī honore eſſi q̄ ad īmagīnē dei factus īde aptus
eſſi ad p̄ſſidēda celeſtia (nō intellectus) vel hī egit ac hi
nō intelligeret et id eo (op̄atus ē iūmētis) ī eligēdo vi-
ta voluptuosaz q̄ ē vita pecudū et iūmentorū (et filii fa-
ctus eſſt illis) q̄ ſbtracto honore ī magīnis nō differt a
bruto. nā tolle homī dei ſideracōnē. omīmo pecus inſipi-
ens ē/pſiuptio vana. et caduca ſupbia. **H**ec via illorū
qui hic agūt (via p̄dicōmis) q̄ ſtimulū et dolore ſuis au-
ctorib⁹ facit et poſtea quaſi ſtulti (ut ī ore ſuo ſibi op̄la-
ceant) poſtq̄ vōtum nequissime diſpōſicōmis īpleue-
runt mox diuinitati gratias referūt q̄ ad ſuū velle p̄du-
cti ſunt tanq̄ alſecuti eſſent felicitatē homī pſſibile.

Sed quid talib⁹ in futuro erit prophet⁹ ostēdit dīcēs.
Gicut oues ducte ad occisionē hoc ignorantes (sic isti in inferno ponētur) post mortē et diabolus qui dicitur (mors deducet eos) de pena i penā. **I**usti vero dñabū-
būtūr eoz. s. maloz qn accipiēt iudicariā potestatē
in die iudicij in quo domus sua claritate om̄ia q prius
erāt i nocte illustrabit (et auxiliū eoz). s. maloz quod
habebāt ab amicis carnalib⁹ i potētia et diuīc̄is eoz in
pnti vita (veterascēt). i. pibit om̄imo i inferno (et a glia
ez) trāsibūt ad ſuſionē maximā. **O**ali iſta habent.
Derūtamē ego. loqtur quilib; iustus. liberabor ab
iſtis. qm̄ deus redimet aī am meā de p̄tāte diaboli) ſub
q̄ erāt hoīes ante aduentū xp̄i (cū acceperit me) de pnti
vita. **E**xquo ſic mali pibūt. t dñs iustos redimet allo-
q̄tūr pp̄havnuquēqz fidelē. o hō **N**e timueris) ut vel-
les deſtē avia v̄tutis (cū videis) malos pſperari. a florē
in ſeculo qm̄ nō ē magnū (q̄ diuies factus fit hō peccor)
et q̄ (multipliata fuerit glia domus eius) i parētib⁹ in
plea i honorib⁹ a possessionib⁹. **M**ī cū m̄tei erit nō ſu-
met ſecū aliq̄ de hijs q̄ hic poſſedit (nec deſcedet cū eo)
i infernū (gloria vite pntis) vñ deſcedet ſme glia ſecula-
ri. ſme turb a ſatellitū. ſme pſupco e gazarū. **Q**ua aia
eius i vita i p̄i bñdicet) nō de bono actu ſi deliciarū ſpa-
racōe laudat̄ ab adulatorib⁹. aſſiſtētib⁹ talib⁹ (omēda
bit te) et ḡias aget o deus (cū o patiſ fueris aliqd i ho-
norē vel lucru eius) **I**ſte peccor ſic diuies. **D**eſcedet ad
infernū vbi p̄es eius) impn iact̄t quoz ſcelerū fuit imi-
tator (et in cternū nō videbit lumē) q̄ ſiē peccā tenebro-
ſa ſit ita peccorib⁹ ſapiētē lumē auferūt vñ tenebras ex-
teriorē ſi m̄teiores patiētūr. **E**t quaē hoc. **Q**ua cū
eſſ p̄ditū ſumē ſracōis ut pote i honore dñe ſilitudimē

conditus noluit illo lumine regi sed sensualitate instar iumentorum. Pulcherrime hunc versum prophetia repetit ut se peccator a malo proposito remoueret cum nota diffinitate suam in tanta merefactione cognosceret.

Psalmus. xlix. in quo de utroque aduentu Christi.

DeuS verus et natura et substancialiter deus (deus deorum). i. sanctorum deificatorum per gloriam qui etiam est dominus dominatum (locutus est) per se in humilitate assumpta. et per prophetas suos qui olim multiphariani prophetis loquebatur (et vocavit) ad fidem suam universos habitatores terrae per se et apostolos quos misit in mundo ad docendum omnes gentes. **V**ocavit quidem omnem terram. **A** solis ortu usque ad occasum et incepit ista vocacio (ex syon). i. ex iherusalim inde enim cepit decus euangelij annuntiari et deriuari ad alias partes inde (species decoris Christi) cepit annuntiari in totum orbem terrarum. **P**ropheta de aduentu ad iudicium (deus) Christus qui occultus venit ad uitam redempcionem. i. maiestate sua carne celata (manifeste veniet) et gloriosus ad iudicandum totum mundum (et deus non silebit) non silebit ex parte et adam peccatores ad penitentiam tunc in iudicio non silebit quoniam sceleratis dicturus est ita in ignem eternum et cetera et quoniam iustus dicturus est ex parte benedicti. **I**gmaris conflagracionis quo exuretur facies mundi huius quo in bonis purgabitur si quid erit purgandum et quod tandem muoluet malos in infernum (precedet faciem iudicis) et in circuitu eius tempestas validus surgens ex omnibus elementorum motu et ante iudicium. **V**irtutes celorum etiam mouebuntur ita ut omnis creatura miretur. erunt enim signa in sole et luna et stellis. **V**enies autem iudex ad iudicium. **D**ocabit angelos quod cum eo descendet ad iudicium et prefectos viros secum iudicaturos et vocabit omnes iudicados. quod vocatio erit ut discernatur

pij ab impijs) ne vltorius sicut hic cōfusis habitacōib⁹
m̄sceātur. **D**rophavidēs futura tāq̄ p̄ntia exultans
exhortatur āgelos executores dīm iudicij dicēs. **L**ō
gregate dño xp̄o (sanctos eius) eos. s. (q̄) post positis
legib⁹ (recto ordine nouū testam̄tū sequūtur) ope ad:
implētes ea q̄ i testam̄tū serie ognouerit faciēda. **L**ñs
manifestevmet ad iudiciū qm̄ (ānūciabūt) viri aposto
lici ⁊ doctores celestis vbi disp̄latores (iusticiā eius) q̄
iusti remunerabūt ⁊ rōprobi iuste dānabit (qm̄ de 9
iudex est) viuorūa mortuorū qui nec fallit nec fallitur
et cui nichil sup̄primit. **V**ox dñi. **A**udi aure cordis
et diligēter intellige tu q̄ es (pp̄lus meus ⁊ loqr̄ tibi isrl̄
et testificabor te) p̄ testimonia p̄phetarū et p̄ miracula hoc
s. q̄ (ego deus ille) q̄ ḡnalis est oim p̄ potētiā deus qua
omma creavi (et deus tuus) pp̄rie ⁊ familiaris q̄ te ha
beo seruū peculialem ⁊ q̄ m̄ pp̄b̄x̄tis tibi p̄missus sum.
Cūvenero ad iudiciū. **N**ō i sacrificiis tuis nō exhibitis
tanq̄ irrep̄hēbile ea obmittedo (arguā te) q̄ nō que
ro aialia i sacrificiū (holocausta) q̄ sunt de tua p̄sona scz
cū aiam tuā igne caritatis inflāmatā totā m̄ suiciū meū
offeres / talia (holocausta sūt i ōspectu meo semp̄) grata
Bū dixi nō arguā te si michi sacrificiū pecudū nō obtu
seris. si euā offeres. **N**ō accipiā de domo tuā vitulos!
nec de ḡregib⁹ tuis hircos) q̄ talia sacrificia nō sūt mi
chi accepta. **N**ō accipiā dico q̄ nō indigeo eis. q̄ si in
digerē. nō quererē a te. **M**ī mee sūt om̄es fere filia
rū. uimēt ⁊ boues q̄ pascuntur i mōnb⁹) **C**ognoui oia
volatilia celi) de quib⁹ solebāt fieri sacrificia ut sūt turtu
res colubē ⁊ cetera (et vbertas oim q̄ terra gigmit m̄ sūt
Et si) ita ess; q̄ ego (esurirē) qd̄ ē impossibile nō opos
teret q̄ a te aliquid peterem (meus enim est orbis terræ

et plenitudo eius) id est omes creature. **Q**uāquid su
ego talis nature aut condicōmis (q̄ māducabo carnes
thaurorū aut sanguinē hircorū potabo;) certe nō īmo
īnsania eſſ hoc cogitare q̄ deus thaurorū carmbus pas
catur ā sanguine potetur hircorū. **O**n̄dit q̄ sacrificia
velit dicens. **I**mola deo sacrificiū laudis (qđ in te est
hoc ē sacrificiū acceptabile hoc ē olocaustū p̄m̄gue ut
laudet̄ deus ab hoīe quē creauit quē redemit. cui etiā
regnū celeste p̄mittit. tu aut̄ (redde altissimo vota tua)
si qđ v̄ouisti deo. ne moreris reddē. **E**t tunc īmuoca
me) nō p̄sumas de virib⁹ tuis (ī die tribulacōis) et adū
fitatis tue (eruā te et honorificabis me) et magnificabis
me grās agēs cū fuis a p̄iculis liberatus. **Q**ua nō est
speciosa laus ī ore peccoris p̄hib; ne ī lingua eoꝝ p̄sumat
laudes deo canē quib⁹ turpis osciētia obuiat dices pec
catori q̄ bñ p̄dicat. et male viuit. **Q**ua ē tu p̄sumis p̄di
cāe iusticias meas) vel etiā mū f̄mōe ad p̄plim aliqđ de
mea maiestate p̄ferre; optet enī os ēē iustū qđ iustici
as dñi enarraē p̄sumit (qua ē tu p̄sumis p̄ os tuū) scelera
tū et blasphemū (testam̄tu meū sc̄m̄) alīs p̄dicaēs scā enī
et venerādaꝝ baos pollutū docē p̄sumē nō d;. **T**u vero
odisti disciplinā) q̄ ad correctōes iustas ī q̄ p̄sumē
murmuras et nō vis dñm ī te vīdicaē qđ peccas (et piecisti
f̄mōes meos retrorsū) eos otenēdo vbi nō vīdeāt̄ a te ī
plēdi et nō eos alīs p̄dicaē p̄sumis. **P**roiecisti qđē ser
mōes meos retrorsū. q̄ **S**i vīdebas furē cur rebas cū
eo) ope vel oſilio vel oſensu vel fauore vel enīs exēplo ali
ud furtū omittēdo (et cū adulteis porcō; tuā ponebas) se
qñdo occupiscētā carnis. q̄ enī laudādo eū vel auxiliādo
vel ſiliādo à dādo pecūias à aliq̄ admīnīcula p̄bēdo q̄
bus adulter vīta sua p̄ficiat ſme dubio cum adultero

babere porcōz dīmōscitur. **Q**arguens eū de oscētie prā-
uitate q̄ lingue dolositate ait. **D**s. i. cogitacō tua ab-
undauit maliciā p̄ diuersa ḡnā pccoz īmq̄ volūtate te
īngrassando (et l̄ngua sponebat dolos) aut falle lau-
dādo aut īmique osulēdo aut mēdacia colorādo ad de-
cepcoz p̄ ximiv̄ seqtur. **S**edens aduersus fratrē tuū
ex īndustria (loquebaris) detrahendo vel in iudicio ca-
lumose obiurgādo ip̄m (et aduersus filiū m̄ris tue) sc̄z
eccie (ponebas scandalū) p̄ bendo ei v̄bo aut exēplo oc-
cationē ruine (hec p̄dicta fecisti tacui) nō statim v̄m-
dicauit h̄ ex clementia mea ī ms̄dia ad penitētiā exspecta-
ui. **T**erū q̄ ex hoc q̄ deus ex ms̄dia sua nō statim
punit mali credūt q̄ nō debeat alias punire ideo dicit.
Le xistimasti īnī q̄ ero tuī similis) cōsentīedo malis
aut q̄ scelerata tua statū nō v̄mlico/putes illa michi pla-
cuisse/īmiquū ē hoc de me sentire v̄n (arguāte) īdefici-
entib⁹ flagellis pumiēdo (et statuā cōtra faciē tuā) pccā
tua q̄ tu mō nō attendis ut videas feditatē tuā. nō corri-
gas h̄ ut erubescas. **E**t ideo pp̄ha nō admonet oīs fi-
deles dices. **I**ntelligite hec) q̄ iā ōmemorauī vos (qui
obliuiscemī dēū) ēius mādata īmq̄ p̄sūp cōneotēdo
(ne q̄n rapiat vos) de p̄nti vita ad eternā dānacōz (q̄ nō
fit q̄ eripiat) q̄ iā īferno nulla est redēpcō. **I**ntelligi-
te) etiā hoc q̄ (sacrificiū laudis) nō q̄le scelerati canūt h̄
q̄le pura mens osueuit offerre ip̄m enī q̄n cū fidēi pu-
nitate q̄ pp̄ba actōne fueit immolatū (honorificabit mīe)
quo sacrificio laudis (est iter quo ostēdā) offerēti (sal-
uacōne dī) O gloria ſemita que ducit ad celi terreqz
creatore q̄ si puro cor de pagatū fit nobis illa ſcalaria-
cob que ascēdētes p̄ducebat ad celos.

Pſalm⁹. li quo pp̄ha monet pccorē exēplo ſui ad pñiaz

Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam quod magna est miseria mea/ magna o dñe/m digo misericordia. subueni ergo gradu vulneri meo secundum magnam misericordiam. **E**t secundum misericordiem misericordium tuum dele iniqtatem meam. **I**n fugio ad misericordias ut gaudiu vulneribus meis tiriaca remissio infundas. multe sunt misericordies tue. multe sunt iniqutates mee. sed misericordies tue omnem exsupant magnitudinem quorundam peccatorum. misericordies ergo tue deleat peccata mea quibus videatur ingentia. **D**ixi quidem et amplius dicitur hoc iterum iterumque repetam nec semel repulsus perdi desistam. laua me domine ab iniqute mea et a peccato meo munda me fonte misericordie. amplius laua me amplius munda quod petere intelligam. sed ita munda quantum nichil inimicu maneat in me. **L**aua me domine. **M**in iniqute mea ego cognosco. **S**hitior peccatum cognosco me iniquum. non nego me peccasse. et peccatum meum non tradam obliuionem habitu. **A**pona autem oculos meos. **H**oc dicit propheta quod quoties talia corde respicimus toties omessa deploramus. **M**unda dico et meito te oro ut mades me. quod **L**ibi soli peccavi. **T**anquam uidi et poteris pumere quod solus tu es superior me quod potes peccata mea discutere. **E**t malum coram te feci. **T**e presente et videte quod ubique es et remitte mihi ut verax inueniaris. indulgentiam peccati dabo ad te dominis sic permittis in famomibus tuis et vincas. **N**on cedo de medacio illos qui indicant te quod non debeas implere missam in nec delere peccata mea. **P**ropheta psuacione remissionis peccati sui induces ex humanae fragilitate. dicit ne mirum quod peccavi. **E**cce enim in iniqutibus receptus sum in peccato originali sic et omnes homines ex quo ratione formati ad actualia per nos existo. **E**t in peccatiscepit me misericordia eis usque. **E**cce enim veraciter fido de rematu quod veritate

dilexisti) et ita si me defectu adimplebis permissoes tuas.
tu q̄ (mcerta) sc̄; q̄ de sui natura sūt variabilia (et oculata) q̄ excedūt oculū mētis mee q̄ tñ a sapientia tua op̄he-
dūtur p̄ sp̄ni pp̄hetie (reuelasti m̄) inter q̄o numeratur mi-
steriū incarnacōmis et misericōdia q̄ remittis peccā vñ iā re-
dēptōrē video / iā filij dei incarnacōz p̄cognosco / iā intue-
or q̄ de semie meo nascetur i quo bñdicetur om̄es ḡna-
cōes. **I**nter alia tue dispositōmis sacramenta m̄ reuelata
video passionē tuā q̄ mūdus redimēdus ē et ita certus
sui. q̄ Asp̄ges me sanḡne tuo q̄ p̄ psopū que ē herba
huūlis et medicinalis designat (et lauabis me) et (incō-
pabiliter dealbabor). **A**uditui meo dabis gaudū) de
absoluōe peccī qñ audi dire meruero dimissa sūt tibi pec-
cata tua (et leticiā de etermis bonis q̄ permittis absolutis
dices venite bñdicti pris mei et cetera (et exultabūt vi-
res mee) q̄ p̄us peccis erat (huūlate) Et ut possint exul-
tae. **A**uerte faciē tuā a peccis meis) ut aplius ea nō as-
picias ad pumēdū (et om̄es) alias (m̄iquitates meas de-
le) p̄teitas p̄ntes et futuras. **V**eles m̄iquitates meas oro / q̄
eis deletis **L**or mūdū crēa i me deus) p̄ grāz iustificatē
quā tu solus restituē potes. q̄ p̄ icuruata ē p̄ peccām rectitu-
do sp̄us mei ad terrena (sp̄ni rectū) tēdētē i deū (i noua
intus iā me virib⁹). **N**e picias me) a p̄ntia tua vñ
lumēq̄ sanitas remit (et sp̄us sancti grāz) quā m̄ pemtēti
et oſtitētē tua benignitate iā dedisti (nō auferas a me) vel
sp̄ni hic intellige prophētie donū qđ hib⁹ p̄ciosus est
oib⁹ reb⁹. **R**edde m̄ leticiā salutaris tui). s. xp̄i p̄ quē
fit remissio p̄cōr (et sp̄u p̄ncipali). i. scō p̄ncipāte et do-
mīnāte sup̄ oia (ofirma me) ne iterū peccē ne a te cū mu-
tabilitate discedā. **C**ū reddideis m̄ leticiā nō iegratus
ero. **S**ocebo m̄iquos vias tuas) p̄cepta tua vñ bo ut

declinātes a vñs prauis penitētiā agentes misericordiā o se-
quātur. docebo etiā exēplo qz dū m̄ pccorī parcitur. alijs
spes venie datur. Quis enim ad hūsionē nō paret animū!
vbi rex q̄ pphā occesse sibi venie p̄stabat exemplū hinc
seqntur (et impn̄ ouertetur ad te) p penitētiā. **N**ot aut̄ di-
gne alijs pdicere vias tuas mercar. **L**ibera me de
multis pccis meis ut ab hñs desinā qz tu solus potens
(deus auctor salutis mee) libera ēt cū mūdatus fuerō cū
exultacōe (ānūciabo iusticiā tuā) q sp̄ tue pietatiū uigīt.
Ne videar p̄suptuosus in pdicacōne mea. **D**ñe labia
mea) q̄ ppter pccā fuerāt clausa (apies) dādo ḡram̄ sc̄i
entiā loqndi (et os meu) cū fiducia ānūciabit laudē tuā
q̄ creatus sū. laudē tuā q̄ peccās nō derelictus sū/ laudē
tuā q̄ ut p̄fiterer āmōritus sū/ laudē tuā q̄ ut securus es
mūdatus sū. **O**s meu dico ānūciabit laudē tuā. **N**isi
voluisses illō sacrificiū qd̄ p expiacōe pccī debebatur
slege (paratus erāt sū daē) h̄ nō offero (q̄ olocaustis)
q̄ sūt inter sacrificia digmōra (non delectaberis) nō enī
sūt tibi accepta q̄ etiā ī aduētu tuo q̄ es verū futurū sacri-
ficiū p pccō totius gñis hñam̄ deo pri offerēdū ego re-
spuēda p̄uideo. **N**ec tñ nos sine sacrificio relieti sum⁹
nā **S**acrificiū deo) acceptissimū ī quo pccā soluūtūr ē
(spūs otribulatus). i. de om̄ib⁹ pccis simul tristatus (cor
otritū ī hñiliatū) vñ nō sanguis egreditur h̄ lacrimarū
fluēta decurrūt (de nō despicies) **H**emigne fac dñe
i. on̄de benignitatē voluntatis tue ecclie) sancte ut (mu-
mēta) immortalitatis nre q̄ p pm̄ boiem fuēt destru-
cta ī q̄ dādo sūt ī futuro (ostruātū) mō ī fide spe et cari-
tate. **T**ūc cū muri ihrlm̄ edificati fuerit. s. ī futuro tūc
(acceptū habebis sacrificiū iusticie). i. passiōz filij tui glo-
riosaz q̄ se sacrificiū ī ara crucis obtulit p om̄ib⁹ et fidelū

(oblações et holocausta) cordis otriti et humiliati et tunc
ecclesia stracta multi (imponet sup altare) fidei sup quod est
offerendū quicquid offerendū est (vitulos) id est scipos
hostiā viuentē sanctā tibi placentē.

Psalmus. li. in quo confortantur fideles
contra antichristum et complices eius.

Propheta in spiritu predicto a Christo per totum corpus suum. i. vniuersitate reproborum intelligens eum virum sceleratum de sola se maliginitate iactantem cum indignacione redarguit dicens / o anti Christus.

Quid gloriariis in malitia cum re-
lis de
malis actibus gloriari vnde deberes potius conscientia teste confundi cum non nisi de bono sit gloriamur et potentiam et honorum existimas (opari iniquitatem) cum tamen posse peccare non sit posse. **D**omi Christe vite tue in quo malitia tua propagata est sine intermissione (iusticiam cogitauit cor tuum et lingua tua locuta est. et sic nouacula acuta) ita subtiliter et expedite fecisti dolum et permisisti beatitudinem terrenorum quae beatitudine non est. **N**on autem fecisti malum sed dilexisti malitiam ex affectu studio (super benignitatem) quod est contra naturam quam naturale est diligere bonum/bonum est quod omnia appetunt et malitiam odire in quo execrabilis morbos probatis corruptus illud magis appetibile iudicatis quod naturam boni mores accusant/ ita dilexisti (magis faciem iusticiam quam loquitur equitatem) **T**u insuper a Christo. **D**icitur linguosus et dolosus dilexisti omnia vestra propter capitatorem et dolositatem ad precipitandum in mortem suos dei. **I**n propria deinde destruet te in fine et in supplicijs deputando sed permittat te ad modicum regnare. hoc modo destruet. quoniam permodum euellit te) tamquam pestiferam flammam auferendo a te dignitate tuam et post hoc faciet te trahi de hac gloria vanam in quod es

ad tēpūs (et de tabernaculo tuo) id ē de domo tua et statu tuo et finaliter te (et radicē tuā). i. splices tuos mīmīstros diaboli (euellēt de terra viuentū) q̄ cū sanctis dei nec diabolus nec antīxp̄us nec sequaces eorū habebūt aliquā portionē. **V**idebūt iusti hāc antīxp̄i iustissimā deiectionē et destruētionē (et timebūt) dēū timore reuerētialī. eius iusticiā laudātes (et ridebūt) super antīxp̄m a merito qmī sancta dei pacientia a p̄fido hoīe iniquō volūtate ostēpta est. irridētes eū de supbia sua dicent ecce homo (qui nō posuit dēū adiutorē suū) nō credidit q̄ in dīgeret dei auxilio sed se dēū fecit. **S**ed sperabit in multitudine dīuinaꝝ suarꝝ auris et argenti et potentie et glorie quas male acquisiuit et p̄ quas multos ad se traxit (et p̄ualuit in vanitate sua) in mūdiali pompa. p̄ualuit in malicia sua q̄ nullus īmpioꝝ tot fideles decipiet et sanctos p̄sequetur et ideo in merito sup̄ eū hec vīndicta descēdet. **P**rophā ipsōna fidēlis p̄pli ait sic antīxp̄s et sequaces sperat in dīuiths et in vanis rebus non sic ego nā ego. **S**icut oliua q̄ omni tpe viret fidei fructifera bomis opibꝫ in domo dei. s. in ecclia sancta dei sperauit in misericordia dei q̄ duratura ē in eternū et in seculū seculi.

Vōfitebor tibi confessione laudis p̄petuo (q̄ fecisti) nō ex meritis meis s̄ ex misericordia tua ipa q̄ dicta sūt. s. q̄ sū oliua fructifera in domo dei et q̄ spero in misericordia dei et exspectabo rē noīs tui qd̄ ē ihesus. i. saluacōꝝ meā (qmī non men tuū bonū est). i. dulce et hoc (in obiectu scōꝝ tuorꝝ) īipijs vero terribile et horrendū.

Psalms. lī. in quo prophetā solatur
fideles cōtra p̄secutores suos.

Dixit insipiens id est iudeus vel antixps
(in corde suo non est deus). s. xpus qui dictus fuit deus.
vni est quod hoc ide hoc die multi dicunt quod s. Corrupti sunt
ab omni viracosis in quo vbo oms heretici notati sunt. nam deo
recte non credidisse corruptum est et quod a mala fide iteratur iter
pes mores et acerrimas iniqtates habentes abominabiles facti
sunt deo in desideriis suis (et non est de illis) reprobis (quod fa
ciat bonum) meritorum quod fieri non potest sine fide per dilectionem
operante. **P**ro examinanda veritate. **D**ns per sanctos
viros celestes qui examinatores veritatis faciet per spicem
super filios hominum. ut videat siue sciatur si est aliquis ex illis
(intelligens) vera cognitio deum aut recta opacitatem (re
quires deum) **D**ns filii hominum quod s. nephariis persuasiōibus
excecatur (omnis declinaverit) a rectitudine iusticie hic in
epti facti sunt ad persecutorum vite eternae non de numero illo
rum incedulorum (est quod faciat bonum) meritorum usque ad unum.
None cognoscet se impie agere isti (quod operantur iniqt
tates) vti quod cognoscet penarum experimentum quod fideles domini
lamiae ostendunt quod otra mandata eius viduas opprimunt
pupilos expoliant quod malicie dentibus (plebe meam) assidue
et delectabiliter ac si cibum pams comedenter deglutiunt
et consumunt. **E**t meito hoc eis accedit quoniam **D**eum non mu
tuerit in cordem per eternis bonis quod in eum non credide
runt (illic trepidauerit timor). s. ne adepta felicitate frau
detur ne diutius minus fruatur mentis ne acquiritur puer
honoribus (vbi non erat timor) iustus. quod oia ista humana
dilectione sunt relinquentia illa vero non cogitat per que veris
simo timore torquedivemunt in eternum. **T**quare trepi
dauerit vbi non fuit timor. **M**in deus dissipavit virtutem
eorum qui hominibus placere queruntur et non deo quod sceleratorum

specialiter esse dimoscitur (tales difundentur) qd a regno
dei separabuntur (qm̄ deus spreuit eos) qd specialiter re-
spicit iudeos qui timentes ne locuz pderent occiderunt
xpm. Ad quos iudeos ouersus prophet ait / stulti iudei.
Quis dabit ex syô ex gente nra iudeorū (salutē isra-
hel) nullus m̄hi iste quē negastis esse dñi. iste solus da-
bit q̄ (cū euerterit). i. p̄sus amouerit (captiuitatē) oēs
fideles a padiso exules et q̄ captiu habetur in die iudi-
cij ad beatā patriā reduceet (exultabit iacob). i. credē-
tes iudei (et letabitur israhel). i. om̄es q̄ m̄te vidēt dñi.

Psalmus. lxx. i quo docet vir iustus i adiūcis laudāe dñi
Orat propheta in persona viri iusti dicens.

Deus in virtute nominis tui
a me inuocati (saluū me fac) scio qd nō ē aliud nomē sub-
celo m̄hi tuū in quo oporteat nos saluos fieri. i in futuro
iudicio vbi i maiestatis tue (virtute) apparebis (secerne
me) a massa p̄ditorū. Deus exaudi oracōnē meā ta-
citā/ etiā (vba oris mei) ut iā nō solū cordis instictū
h̄etiā vocis exaudiās affectū. quo desiderio a malis li-
berari (pcipē) dicit qd illa pprie pcipere dicim̄. q̄ m̄tis ar-
chano recōdūtur. Ideo oro. Qm̄ mali alieni a deo
fidei opib⁹ (insurrexerūt aduersū me) et luorē insane
m̄tis armati (q̄ fierūt vitā meā) et scōz pdere (qui nō
pposuerūt dñi an̄ os̄pectū suū) ignorare dñi credētes q̄
scelerata m̄te ceperūt. **E**cce gratias ago deo meo
qd oracō mea exaudita ē (qm̄ deus adiuuat me) laborā-
tē ferre patiēter q̄ impij sup me mitibātur īgerere. adiu-
uat aut̄ hoc mō. qm̄ (costrctor ē anime mee) etiā si ca-
ro mea p̄iculis exponatur ad tēpus.

Auerte mala ab inimicis meis) aduersum me cogita-
ta (et in virtute tua disp[on]e illos) ne possint perficere quod cogita-
rauerunt contra me. **E**go vero ne ingratus videar.

Dolutarie sacrificabo tibi puritatē bone mentis tibi offerendo (et confessio[n]e nomini tuo) confessione laudis (quoniam bonū est) immo eo nichil melius inuenio. illū enim velle laudare deū mestimabile bonū est. vnde mens sancta reficitur amūdi istius aduersitas effugatur. **I**deo confessio[n]e nomini tuo. **N**on ex omni tribulacione eripuisti me) in p[re]terito. et ita spero quod facies in futuro (et super inimicos meos) florentes (oculus meus) sursū tendes mente rapta deū quasi cito arescentes (desperat[ur]).

Psalmus. lxxij. in quo de passione Christi.

Vox Christi ex forma serui.

Audi Deus orationē meam

et ne despereris de peccato meā) quod ex misericordia tuā infirmitate carnis suscepisti in te de me et exaudi me. Et hoc ideo oro. quod **V**otristatus sum in exercitacōe mea) quam pro mūdi salute suscepisti. videlicet predicatione miracula faciendo. infirmos sanando/ h[ab]e h[ab]e exercitacōe votristatus sum eo maxime quod inde fructū iusticie profici non potestatur afferre/ o bonitatem p[ro]fissimi creatoris/ ut se votristatus et turbatu dicat quod predicationib[us] salubrīmis obstat[ur] populi vesania non credebāt/ in super turbatus sum a facie inimici/ populi iudeorum dicens/ si rex Israhel est descendat de cruce et credimus ei/ et a tribulacione peccoris quod me alapis et flagellis cedebāt. ore sacra lego ospuebāt/ spiritus cor: onabāt/ cruci affigebāt. Verito auctoritate inimici turbatus sum. **N**on declinauerunt in me iniqtates perferentes super me medacia et falsa testimonia cuius furētis populi impetus quod si fluminis cursus erat in me

qr nullā volētes recipere acōnē/effusionē sanguinis īno-
centis exspectabāt (et ī furore suo molestia seueri erāt
michi). **E**t formido mortis ecclidit sup me) ad tē pūs.
vñ (et ppter hoc turbatū ē cor meū) scđm hoīem ī mē ce-
pi tristari. et molestus ēē/et tristis facta est aīa mea usq;
ad mortē. **E**t separacō aīe a corpore sime turbacōe maxi-
ma nō p̄t euemire. inqt (timor) ī corde (et tremor) ī cor-
pe (venerūt sup me) vñ ait. pater si possibile ē trāseat a
me calix iste (et otepserit me tenebre) qr extincti sūt oēs
sensus mei. **Q**ui ut turbacōes p̄dictas. et molestias
īdeoz vitaret/ liberacōz expetēs ait. **M**ius dabit ī
pennas hīc colubē. et volabo et requiescā ī pace ppetua/
vbi tu p̄t qui hūanā naturā usq; ad celoz regna pdu-
cens/ad tuā dexterā collocabis. **E**cce elōgau me fu-
glēs) a p̄fidis iudeis quoz durissima corda īuemo (et
manū ī solitudine gēnū) **L**ieet aut timor et tremor mor-
tis venerint sup me. **E**xpectabā) tñ p̄sidiū p̄s (qui
me saluū fecit a puillaminitate spūs) ne cederē malis.
fui deficerē ī passione (et tēpestate) tribulacōis iude-
oz. **D** recipita dñe eos) qui ī altū supbie erecti sūt
ī otepū hoīm (et dispge eos) p̄ diuersas naōnes (et
līnguas) ne p̄micosaz ofluant vanitatē et hoc īdeo (qr
vidi p̄fidia eoz) ī nō credēdo michi (et otradictōne
michi faciēdo ī ciuitate) iherusalē. **D**ie (cū docerē tur-
bas et p̄i iudei nō credērent (et nocte) cū paterer et illi
blasphemarēt/ ita (ciuitas illarepleta ē inq̄tate) tā ma-
iores q̄ minorēs (ut sup muros redūdare vidētur inq̄
tas eius) ī omum aut plebe erat studiū malignādi ad
mortē ī inferēdā (et iūsticia) qr sime meito meo. **E**t
nō defecit de plateis eius vſura et dolus) omnia enī q̄ ī le-
ge p̄hibita sūt ad augendū pccē cumulū excreuerit ī ea.

Exprobrat specialiter iniquitatē p̄fidii iude dicēs. **M**ī
hi inimicus meus) aptus publicus iurgiūs (maledixiss
michi) eo qđ fibi nocuisse; causam haberē (pacienter su-
stinetēdī) **S**i is qđ oderat me) manifeste (sup me magna
locutus fuiss) sup be mīnsultādo. omīnādo. aliqd malū
vel mortē (abscōdisse; me fortā ab eo) nō vīndicasse m
me. **F** Tu vero o uida. **H**ōvnammis) .i. cūlīdē amīni
reputatus inter apłos (dux) missus cū ceteis ad p̄dicā-
dū. huc dux qđ itineris p̄cursor (et notus meus) i eadē so-
cietate et i eodē collegio mecum manēs. **M**ui simul mecum
capiebas cibos cū dulcedime) caritatis (et sp̄e i tēplo) sa-
lomonis pari oſensu (abulasti mecum) cū alīs disciplīs
ad p̄dicādū atn̄ tradidisti me i manus peccor. **P**ro-
phai p̄sona xp̄i imprecās penā p̄dictis inimicis ait.
Lemiat mors sup illos). s. uidāt socios suos qđ ope-
rā oſilio inwēdēdo et tradēdo xp̄m fuerit (et descēdāt i m-
fernū vīrētes). i. ita grauiter pumātur ac si viui crema-
rētur. Et hoc ideo. **M**ītā p̄cordia qđ opa eoꝝ neq;
cīs plurimis ap̄mīciofīsmīs plena sūt tā i occulto qđ
apto. **E**go aut̄ ex forma būi (ad dñm clamaui/ et de-
us) p̄ (exaudiuit me) cōseqūs erat illū exaudiri qui a
maiestate sua nō poterat segregari/ alia litera hab; sal-
uauit me. s. resuscitās me/ et ideo nec iude p̄dicōnē nec
alioꝝ īmpioꝝ cōplicū īiquitatē timeo. **E**t qđ salua-
bit me. **N**arrabo et īnūciabo vesp̄e). i. ī cena discipulis
qđ fecit cū dixit vado ad eū qđ me misit. et alia multa (et
narrabo etiā mane) qđ fecit cū pīlato qđrenti an ēſſet rex
iudeor. respōdit. tu dicas (et narrabo ī meridie) qđ fecit
cū dixit. o ſūmatū ēt emſit sp̄m (et dñs ad exitū p̄ducet
vōcē meā) ut sic dīcā ita erit. **E**xaudiuit quidē me qđ
bñficio resurrectōis. **L**iberabit ī pace animā meā

Liberabit in pace animam meam ab his qui op-
propinquant michi id est ab his qui laudibus fe-
ctis reddere videbantur obsequum corde nichil
omnis fauebant inimicis (quoniam inter multos) q-
me precequebantur (erant tales) qui me sicut laudaz
bat dicentes scimus quia verax es magister et tu las-
tenter fauebant aduersariis.

Exaudiet deus me orante (quia deus) pater qui
est ante secula humiliabit illos perfidos iudeos
tollens eis locum et gentem per romanos.

Merito humiliabit illos. quoniam

Sicut comutantur de malo in bonum de peccato ad
penitentiam sed permaneunt in perueritate sua obsti-
nati et hoc ideo (quia non timuerunt deum) filii dei
crucifigentes nam qui timet deum a sua p[re]fidia con-
mutatur dum iudicij pauore et caritatis studio eli-
git dominicis iussi omnibus obedire et ideo (deus ex-
tendit vim dictam suam ad retribuendum eis pe-
nam pro peccato secundum ordinem sue sapientie con-
dignum).

Merito extendit vim dictam super eos. quia.

Contaminauerunt testamentum dei prauo intel-
lectu interpretantes sacram scripturam et nolentes
credere quod eis cognoscitur scripturarum veritas p[re]-
dicasse et ideo (diuidetur in die v[er]midicte a societate
fidelium tanquam arsura palee) a gramis et hoc erit in die
iudicij quando voluntas dei omnibus innotescet. tunc
emin illud quod hic per prophetas precinuit et per

apostolos' predicauit generalitas manifestissime
tunc videbit.

Cur deus faciet illa que dicta sunt: quomiam.

Onollerunt perfidiū dei sermones suos super
oleum) quando dicebant magister scimus quia a
deo remisi et viam dei in veritate doces (et ipi tamē
fuerunt iacula) quando dixerunt reus est mortis/
o execranda diuersitas. Potuissent homines mol-
lialoqui dum essent tam dura facturi.

Loquitur cristus ad vnumquemqz fidelem. Et qz
tales sunt isti non in eos sed in deum.

Isa et a curam tuam) tanquam in portum (a ipse te
fouebit/ et si iustus fueris non patietur te finaliter
fluctibus fatigari) et si in hoc seculo nō adimat ius-
tis fluctuationes/ est quia eos temporaliter pro-
bat ut in eterna vita quos coronet inueniat.

Et vero deus) qui iustos nutris foues et conser-
uas (deduces eos) qui me persequuntur (in puteis
infernī) ut qui noluerunt bibere de fonte aque viue
in puteum eterni interitus demergantur/o pietas
inaudita iudicantis. totum hominibus predicitur
ut culpa plectibilis eritetur. **Synde.**

Ediri sanguinem et dolos) qui effusuri sunt san-
guinem innocentissimi redemptoris nostri(nō dī-
mī diabunt dies suos) voluntarios scilicet non
autem a deo constitutos. quia illi in predestinatio-
ne dei nesciuntur esse diffini. sed suos. nō enim p-
ficiēt tot annos quantum putant/ sed infra tem-
pus peribunt quod sperabunt(ego autem) vox si-
lh ad patrem a diebus temporalibus veniam ad di-
em eternum quia(sperauim te domine)quod non
faciunt illi.

Psalmus. lv. in quo populus fidelis
confortatur ora plectuones maiorū.

Vox ecclesie orantis deum ne fideles opprimantur ab
inimicis dicit.

Miserere mei **D**eus presta auxiliū. porri-
ge scutū mīscōdie. ne
deficiā mī tribulacōne (qm̄ īmīcūs). s. diabolus p se et
p suos (psequitūr me) multis modis me affligēdo (toto
tēpore īmpugnās) vīsiblēter a īvīsiblēter (tribulauit
me). **N**ecesse ē ut mīserarīs. **M**ī multi sūt īmīci
mei) mēbra diaboli (qui bellātes toto tpevīte mee adū-
fū me) ī mēbris meis quāsi pedib⁹ (cōculauerūt me)
Sed nūquid. **A**b altitudīne supbie et elacōis istor⁹
qui me psequitūr q̄ breui tēpore duratura est (timebo)
sperando. abfit/ non enī timebo q̄ (ego ī te sperabo) ī
quo nulli sperāti timēdū est. **N**ūs enīsperauit ī dño et
cōfusus est: nullus. **I**n deo laudabo fīmōes meos)
attribuēs ei sic fonti sapientie qđ bñ loquor (ī dño spē-
raui) ī quo confirmatus (nō timebo quid faciat ī hō). i. car-
nalis quicūqz. **T**ota die vība mea) lic̄ essent a deo. lic̄
essent salutaria (execrabātur) oīenēbat a p̄fidis īmī-
cīs meis (oīa oīilia eoz erat ad īferēdū malū michi)
Iphi subdoli xp̄iam **I**nhabitabūt) mixtim cū bōms.
publice enī videbātur esse ī ecclīa) gregacōes sequi-
quentisqz populoz h̄ virus pueritatis sue (abscōdūt)
ipi si nō possunt statū decipe īmitātes magistrū suū dia-
bolū q̄ semp ītitur ī fine hominē decipe (calcaneū meū)
finēvīte mee (obſuabūt). Illi ita agēt̄ tra me utpote
quib⁹ grauis sū ad vīdeēdū mali enī quāsi graue pōdus
ferūt vitā iistorū h̄ tñ ego nō euro/qm̄ tu. **D**dñe sal-
uos facies illos) et hoc (p nichilo). i. s. me aliquo meito
ez̄ h̄ gratis p pietatez et p hoc saluabis quia (mīra)
correctōmis tue p flagella (plos) a statu supbie (ofrim-
ges) ad huūlitatē et per diuersarū angustiarū numero-
fitatē reuocati ḡpellētūr tibi dño oīteri.

Vñ ego ut exēplū eis dare queriōis. Annūciavi tibi vitā meā p hūlē confessionē (a lacrimis meas) q̄s tibi p h̄ns fudi p tua clemētia (acceptas habuisti i ḥspectu tuo) Sicut erat (in pmissione tua exaudisti me de spante) p miseras enī te exauditurū flētē ac tribulatū/ mūem ergo te misericordē in pmittēdo/ veracē i reddē do/ cū exauditus sū nō timeo inimicos/ qm adūsarij mei (in fugā ūtentur) In quacūq̄ die) et i quacūq̄ etate (muocauero te ecce ognoui) q̄ i om̄i necessitate tu deus assistis misericordiā p̄stās tuis aita (cognoui q̄ deus meus es) p̄prie q̄ in omnib⁹ michi aduersis tā clemēter subuemis/ quē colo quē amo. Et ideo. In deo laudabo verbū filiū i deo p̄re intelligēdo i p̄dicādo eū p̄r̄i ūsubstā ciālē coeternū a om̄ipotēte/ et quicqd de p̄re se dū ūbstātiā dicitur de eo esse sentiēdū (afmonē). i. p̄dicacōnē xp̄i p quā regulā viuēdimūdo p̄stitit a salutē/ laudabo in dño sp̄u scō p quē est facta. et ideo (in dño sperauī) q̄ ppter hoc (nō timebo quid faciat michi homo). i. diabolus q̄ me iniqua semp volūtate psequitur. Nō timebo dico q̄ si auferātur in hec t̄palia tñ remanebit in vñ tibi seruire possim q̄. In me sūt vota tua deus). i. desideia tibi ūiedi/nō ē opus extra querere q̄ i me sūt que vota ego redde; tibi. s. laudacōnes nois tui/ q̄ de cordis area p fertur laudis incensū a de telario bone ūsciētie p fertur fidei sacrificiū. ista sūt vota p̄ncipaliter tibi grata si caritate fuerint incensa. Verito debo laudare te. Meripies i alia vita (animā meā de morte) ppetua (oculos meos a lacrimis) quia ibi nullus mala sua deflet (i pedes a lapsu) q̄ ibi nulli labūtūr i malū. eripuisti dico (ut placeā corā deo in splendorib⁹ scōz) i eternū.

Psalmus. Ivi. in quo de passione et resurrectione Christi.
Vox Christi ex parte humanitatis per se et corpus suo ad prem
inquit regulam nobis sancte orationis ostendens.

Miserere mei deus misere mei

repetendo hoc. piculum immovere magnu ostendit (miserere
mei deus quia te fidit anima mea) tue enim o dic omnes est propter
illis permanere misericordiam quia in te habent fidem. **B**onum debes
facere. **N**on in protectione materne pietatis tue) in hoc tribulacionis est tu ne arescas (sperabo) ut umbraculum prebeat
michi. hoc in membris iugiter facit (donec trahatur iniquitas)
quod in fine complebitur. nam ante finem seculi nec iniquitas
debet permanere nec iusticia paties. **C**lamabo ad deum altissimum
ad quem non vocem valida si puritate conscientie puemus
(qui bonum facit in) maiestate cum excellens in carnacionis ar-
changelum sua gratia humano genitum tulit. unde sequitur **V**ox ecclie
Bene fecit mihi et ita bene. quod **D**icit propter filium suum (de
celo). id est secreta essentia sua quia me et totum genus humani
sanguine suo redemit et dabit in opprobriu impios et
peccatis obnoxios (culpates me) **V**ox Christi. **D**eus
pater misericorditer egit mecum secundum veritatem promissi
onis suarum quia eripuit animam meam de medio populi iudeorum
a principibus eorum seducti/ unde illi leones tilli catuli
leonum omnes tremuerunt omnes occiderunt (ego dormiui)
sonno mortis secundum carnem (perturbatus) ex timore et an-
gustia passionis. **S** vere fui turbatus. quod **F**ilii hominum
si uidei quod deberet esse filii dei et sunt filii diaboli quod licet in passio-
ne manus haberent mermes/ os tamen habuerunt armatum/nas
(dentes eorum sunt arma). similia eorum offilia (sagittae) **R**u-
ba volatilia usque ad opacorum mortis emissam quod lingua eorum
gladius acutus dum clamaret crucifige crucifige eum.

O de⁹ p̄ mi illi ita faciūt o tra me. ita me deridet. **G**ēd
tu fac me resurgē et exaltari sup celos) ad dexterā tuā et
p hoc (i omnē terrā dilatabit̄ gloria tua) Postq̄ xp̄s
inter posuit de sua exaltacōe reūtitur ad inceptā narrā
cōnē de sua passiōe dices. **L**aqueū paraueit pedib⁹
meis) q̄i latēter dū interrogacōes inferebat dololas ut
filiat censū daē cesari⁹ de adultera cū interrogāt q̄d
ip̄e dicerē (et incuruauert vitā meā) decidiēdo me i mortē
Foderāt an faciē meā foueā) et hoc cū i facie mea dixe
rūt clamātes reus ē mortis. q̄ i dico dicti sūt foueā fodē
qr̄ eū neci vihi sūt tradidisse/ h̄ hoc agēdo xp̄o q̄ patiēs
fuit nō obfuerit h̄ ipis iudeis qui (eccederāt i foueā ip̄am
mortis) qn̄ post xp̄i resurrectōne capti disp̄siā interfecit
sūt/ interfecerūt xp̄m a interfeciti sūt/ et vñ se regnū obti
nere putabāt/ m̄de p̄diderūt. **O** deus p̄ et si imīni
mei laqueū paraueit pedib⁹ meis a foueā foderūt an fa
ciē meā nichilomin⁹. **P**aratū ē cor meū) ad toleratiā
passiōis usq; ad mortē. et p̄ resurrectōis glia quā mo
vis oib⁹ m̄spero affuturā (paratū cor meū) ad agēdas
gr̄as. nāc cātabo) ore (q̄ psalmū) ope (dicā). Et ut hoc
possim explere. **E**xsurge glia mea) q̄ haec tenus latu
isti (exurge) potēter caro q̄ fūsti (psalterii) d̄ma opans
(i cathara) hūana patiēs. exsurge dico a letare qr̄ cer
tus sū q̄ (exurgā diluculo) quo t̄ p̄ eū surrexisse euā
gēlī lectio scā testat. **D**ōfitebor tibi) o fessione laudis
postq̄ surrexero p̄ meos (corā p̄plis) p̄dicādo laudes
tūas (et psallā tibi) v̄ tuohis opib⁹ ut tu p̄ glorificeris
Mī
maḡificata ē misericōdia tua usq; ad celos) cum hūamtas
mea usq; ad celoz regna p̄ducta ē (et veitas tua) quā
p̄ p̄phas dixeras q̄ (nubes) dicūtur p̄ me adimpieta ē.

Agentes ergo gratias dicimus cu^m pphā. o xp̄e **E**x
altare sup celos deus et sup omnē terrā manifestabit
(gloria tua) cu^m spūs sancti donūm omnē carnē effūdeis.

Psalmus. l viij. in quo redarguitur
malicia iudeorū contra xp̄m.

Propheta ḡnaliter monēs om̄es fid̄les recte iudica
re & vere loqui. & specialiter in psona xp̄i in cœpans iude
os q̄ aliud de xp̄o loquebātur & aliud iudicabāt ait.

Hilij hoīm patriarcharū et ppharū quos imi
tari debetis (si vere) qd̄ vtiq; verū ē
(iusticiā loquimini) dicēdo nichim agister scimus qz a
deo venisti & viā dei i veritate doces (recte iudicate) quō
aut dicitis post corā pilato crucifige crucifige eū sic aut
iudicātes si te locuti sūt iusticiā / o probamini / aliud i la
bijs aliud in corde habētes. **S**ed vos o iudei quō po
testis de me recte iudicare. **Q**ui imiquas cogitacōes
in corde vro (contra me operamini i terra). i. pplo vestro /
et sic male cogitatis (ita inique opamini) malis enī co
gitacōib; vris / opa vra o cor dār / manus enī sequitur
cor. vñ inq; ellis corde & manu. Et hoc ideo faciūt. qz
Alienati sūt peccatores iudei a veritate a vita beata (a
vulua). i. ab ipso origine / nō qz extūc peccauerūt h̄ quia
p̄cognouit dñs ab vtero illos peccaturos. vñ sequitur
(errauerūt ab vtero) id ē errare p̄scitū sūt ab vtero (locu
ti sūt falsa) dicētes se filios abrahē cu^m opa abrahē nō fa
cerēt. **Q**uib; sunt. **F**uroz si malo (ad similitudinē ser
pentis) nō curuscū p̄ h̄ (aspidis furde) nō quidē caretis
aurib; h̄ (obtutatis aures suas) terra & caduca ne audi
at / vñ seq̄itur. Que aspis qz obturat aures. **N**ō exaudi
et vocē incātātiū ut ad lucē educat (q̄ veneficā incātāti

sapiēter) scđ; arte suā. cui mēito uide op̄parātur q̄ cordis
aurib⁹ obduratis nolūt audire scripture scē salubrimā
doctrinā p̄ quā reuocari possent ab errore q̄ de tenebris
veniē ad luce obturātes aures suas / vnā amoē terreno-
rū alterā cauda. i. delectacōe peccorū p̄teitorū. Prophā
pdicēs penā eoz dic. **D**eus inimicoz sterct̄ deducet
ad nichilū dētes). i. dolosa v̄baq̄ captiosas interrogacō-
nes q̄ hoc (i ore ipoz) ut nō audeat p̄ fusione loq̄ sicut
qñ posuit filiū saduceis q̄ phariseis interrogātib⁹ fili-
cet cēlū dari cesari (q̄ molas leonū). i. inclamacōes mor-
tis q̄s fecerit uidei crūeto oē clamātes crucifige crucifi-
ge eu (ofrīng et dñs hoz) mole ofracte sūt qñ xp̄s re-
surrexit. **A**d nichilū deuemēt tāq̄ aq̄ decurrēs) q̄ cito
absorbet a terra h̄ deus p̄ misericōdā ad salutē eoz (arcū)
. s. mīmas q̄b⁹ terret (m̄tēdit) et tādū terret mīmis a fla-
gellis (donec infirmati a huiliati) ad p̄niaz q̄ fessiōis sa-
lute meliorata se mēte ouertāt. **S**icut cera) q̄ igne dis-
soluntur sic illi mali q̄ in pfidia sua in durati fuerint i futu-
ro iudicio (igne p̄mētur. supcedidit igmis) supbie oeu-
pisctie. ire sup eos q̄ideo (nō vidēt solē) iusticie a quo
oēs gētes illumīnatūr. **I**triūsq̄ sp̄me v̄re). i. q̄ sp̄ma
rū more p̄mo delectat postmodū pungūt (manifeste p̄
cipiat) p̄ expiētiā (rānū). i. acutissimā dānacō; i extremo
igmis vicioz (absorb; eos dū adhuc viuūt) i vita ista/
q̄ dicūt nō absoluti viuētes h̄ sic viuētes q̄ vita impioz
nō ē vera h̄ falsa/ et hoc fit i ra q̄ deus rāq̄ iratus pumet
peccores. **L**etabitur iustus cū videit pumicō; peccorū
nō zelo v̄ndicte h̄ zelo dīne iusticie oordās se dīne
volūtati (manus suas lauabit in sanguine peccatoris)
id ē opa sua p̄seruabit mūda ab iniquinamētis maloz
vila eoz pumicōe/q̄ Stulto pereute sapiēs astutiae erit

Quibus consideratis dicit quicunq; racōnabiliter loquens.
Multa utiq; ē fructus iusto) de bonis opib; suis/ siue
de sua iusticia/ ergo a contrariis (utiq; dñs diuidicans
eos). i. malos de iniqtatib; eoz non solū i futuro s; etiā
in vita pñti vbi florē videtur/ vult ergo intelligi q; nec
mali in hoc seculo omnino a pena sūt liberi q; iwis florē vi-
deātur/nec boni abūficio sequestrati licet mūdams one-
rib; opprimātur.

Psalmus. I viij.

Svox xp̄i et membrorum eius.

Aripe me de inimicis meis) qui oderunt me (de
meus) q; nō possum eripi sine tuo ad
iutorio (q; ab insurgetib; i me) Vbi otium eliosis (libera
me) Eripe me) non solū (de cogitantibus in mala sed
de his etiā q; iniqtate oceptā mēte) durata etiā (opacō-
ne opereret) de viris paratis ad effundēdū sanguinē in
nocētū xp̄ia suor̄. Salua me dico q; ecce. Ceperit a-
nimā meā) i. me ipm (irruerit) cū impetu sine omni racōne
(in me) hūlē (fortes) supbi iudei pñcipes sacerdotū et
semores ipsi de sua iusticia pñsumētes ut morti me trade-
rēt. Ita phidi iudei sup me irruerit sine causa q;. Nec
iniqtas mea peccādo tra pñmū (nec pñcm mcū) factū
atra deū meruerūt q; hoc in facere debuissent (q; sine ini-
qtate cursū vite pñtis p̄egi adirexi) Vbo meo. pñdicacō-
ne mea et vite mee exēplo. pñnos et distortos hoīes qntū
i me fuit ad rectū finē (direxi) Occurre michi ad te ve-
mēta) q; scdm naturā diuinā a te nunq; discessisti fac ut (q;
nō vidēt videāt) p f dē q; ego equalis tibi sū. fac notā
homib; equalitatē nrām/nō putent iudei se purū hoīem
crucifixisse (et tu dñe deus r̄ tutū). S. angelor̄ (deus isra-
hel). i. q; videis deus solius isti. i. vnius ḡtis q; te colit.

Intende ad visitandas omes gentes ut tibi credetum.
copia crescat ex genibz qz sterilitate fidei in iudaico po-
pulo operisti (no miserearis hys q) ex certa malicia et
obstinata mente (i peccatis pseuerat) qz tales no sunt digni
misericordia. **P**ropheta de iudaici populi futura querit.
Intende domine a vere intendes et salubriter. qm **I**n vul-
tima etate seculi adhuc iudei qui fidei fuerunt ante (co-
uertentur) ad fidem tuam ita ardenter qz sicut nunc crudelis-
simia obstinacioe duratio sicut ita tunc (ut canes famelici) fi-
dei avidissima desideria (pacienter) qz cambo merito co-
paratur qm antixpm illum humamissimam beluam fidei calo-
re raptati religiosis latratibus insequetur meliores erunt
tunc canes qz nunc sicut hoies qn legem in qz modo delinquunt tunc
fideliter defensare ostendent qz ovi (ciuitatem). i. sancta ec-
clesia defendent a munera straheticis impugnaciones qua
correctis predicacionibus (circuibut) **E**cce loquiatur in ore
suo qd nuchabent no merentur in corde aliosqz ad bona
ouertent qz ipi pius credentes noluerunt et erit viaqz (in labijs
eoz gladius) celestis vbis dei qz gladius legitur bis a-
cutus ex vtroqz testamento ferient ad sanitatem felices as-
similas sua vulneracione producens et ita omes mirabuntur
dicentes (qm quis audiunt) sc talia. **E**t tu domine deride
bis eos qui predicationes rectas audire noluerint (et ad
michilum deduces omnes getes malignates qz obstinacione
crudeli inscelerata antixpi religione permanenterint. **V**ox
filij ad prem ex forma humitatis. **F**ortitudinem meam qz
te custodi (suntio tuo applicadam et exponendam ad gliaz
tuas qz tu deus ad altitudinem tuam suscepisti me et misericordia
tua) ante qz quicqz boni agerem (puem me) pre sortibus
meis dabo in sine mensura spiritu sanctu. **D**eus ondit in
quantam misericordiam exhibuerit michi (super inimicos meos)

ut totaliter nō pereant ut etiā inter inimicos meos **X**tus
maiestatis poss̄ oñdi. s. ut de blasphemis fiat religioſi/
q̄ de inq̄ ſuſa cōe iuſtissimi. ego vero impleſ pceptū tuū
oro (ne occidas eos) ne penitus pereat h̄ magis erraffe
ſe glorioſa ſatisfactōe ognofcant (et ne qn̄ obliuſcatur
ppli) xp̄iam aliquo tp̄e (mei). i. mee paſſionis. ſi nō ſint
teſtes legiſ et mortiſ mee/iudei multū quidē uiuāt au-
toritatē xp̄ianā q̄ pdicta om̄ia muemūtūr i libriſ eo-
eoꝝ/qd̄ mīlī eſſ̄/ofinxifſer admuemifſe xp̄iam putaren-
tur. Et hi rogo deus meus ut iudei om̄imonō pereant.
Dispge tñ illos iuſtute tua) p diuerſas terras ut iu-
bae diſphione ſceluſ ſuū penitēdo deplorent (et depone
eoꝝ) de ſupbia ſua/a potestate/a iudicēs/a regno/a fa-
cerdotio ut ſims i opprobriū om̄ibꝫ (ptector meus dñe)
Et hi rogo deus meus ut nō occidas eos. **D**eſcide tñ de-
lictū oris eoꝝ). i. iuſanas cogitacōes eoꝝ qn̄ conſilii
iuerūt ut ucci me traſcrēt (et fmonē labiorꝫ ſuoꝝ) qn̄
dixerūt reuſ ē mortis. reuſuſtādo aut̄ me quē pdē volue-
rūt occidis delicta oris eoꝝ et fmonē labiorꝫ ſuoꝝ q̄
tūe q̄pe quē pdēdū clamauerūt viuē expauſcēt. et quē
iuſ terra oteplēt i celo ab om̄ibꝫ gētibꝫ adorari mirēt
(a ophēdātūr i ſupbia ſua) vidētes ſe ſupbe egifta iu-
amter q̄ fruſtria irruēt fortes i huſlē. **J**udei ophēnſi
i ſupbia ſua faci huſles. **D**e exēracōe ſue maledi-
cto otra xp̄m (et de mendacō) otra eu. penitētes (annūci
abūtūr i oſi:macōne). i. iuſ pfectōne x̄tū. annūciabitur
enī alīs q̄ iudei q̄ pmo erāt xp̄i inimici iā ſūt ouerſi q̄ p-
fecti x̄tūbꝫ ita q̄ vbi abūdauit delictū exēracōis et
mēdaci. ſupabūdabit grā pfectōmis. et hoc factū (eft
i uia oſi:macōms) q̄ eſt qn̄ deus vīndicat ad ſalutē (et
ita nō erūt tales) q̄les p̄us fuerūt ſupbiablaſphemī.

Et isti iudei cū fuerint pfecta religiō ex veraciter instructi
Luc scīt q̄ ḡnoscēt xp̄m dñm esse iacob) patriarche
sui qđ p̄mitus nō credebāt (et simū terre) ḡtētū p̄ om̄es
partes terre qđ modo durato corde nō sapuīt. **C**ōuer
tētū sup̄a ē positus versus iste vbi ouerio a salus iu-
deor̄ futura affirmātur. **I**sp̄ixero iudei q̄ verā merue-
rūt habere doctrinā (disp̄ḡtētū) vbiq̄ inter ḡtētes (ad
māducandū) cibū sp̄ualē scilicet ut alios lucētūr pdica
cōm̄bo suis et i corpus ecclēsie trāsformēt credētes (si nō
fuerint saturati) de credulitate pp̄loꝝ vidētes vba sua
non fructificare in mētibꝫ phidor̄ ut vellent (murmura-
būt) otr̄a pigros increpātes alios nolētes credere.
vtroq̄ pariete s. pp̄lo iudaico ⁊ populo gentili in angu-
ari lapide dñi cōto ecclēsia tota gaudens dicit.

Ego aut̄ cantabo potentiā tuā (qua liberasti me et iu-
deos ⁊ gentes ouerasti (et exultabo mane misericordia tua)
cū se; nox seculi istius obscura trāsierit q̄n iam misericor-
dia tua in sanctorū remuneracōm̄bo elucescet.

Et hoc iuste faciā. **M**ia factus es susceptor meus id ē meor̄ ad maximā dignitatē (refugiū) mei q̄mcoꝝ
michi (in die tribulacōis) o q̄ gratū est refugiū q̄n tpe
tribulacōis odonat. Quapropter. **A**ditor meus) nō tantū cantabo h̄ (tibi psallā) bonis opibꝫ quia (deus
susceptor meus es) otr̄a p̄secuētō es hostiū (deus meus)
id ē creator meus (misericordia mea) q̄r̄ totū quicquid sū de
tua misericordia est.

Psalmus. lxi. in quo docemur ut deserētes dia-
bolū regem nobis xp̄m esse cognoscamus.

Propheta in voce populi qui in p̄m̄stiniis erroribꝫ erat
alligatus gratias agens de cōuersione eorū dicit.

Deus nōs q̄ mali eramus (repulisti nos) ab errore et a peccatis (et destruxisti nos) male edificatos ut erigeres i bonū edificiū qđ dūret i ppetuū (iratus es) malicie nře / vetustati nře ut pereat (im̄stus es nob̄) ad cultū vere religiomis adducēdo nos / o ira m̄sericors / o m̄dignacō salutaris / captiuitas libera / aduersatio fructuosa. **L**ōmouisti corda eorū qñ culturas suas deo cognoverūt ab omnib⁹ extitit se / qñ aīaduertert dñitias. honorēs. ceteraqz mūdi huius bona apud dēū postrema. q̄ aī putauerūt p̄cipua (et turbasti eos) terrore futuri iudicij / o medice. iā strītis corde op̄tentī medicina succurre (sana strītis eūis) passiones / sana vulnera eūis (q̄ cōmota est) a pristino errore trāslata ut tibi dño pareat q̄ aī idolis fuiebat. Quia enī licet peccata per cōmocōnē strītis remissa sint / nō tñ statim dñs ad requiē colligit fideles h̄ tribulações quib⁹ purgentur exponit. sequitur.

Distēdisti nō sola cōgnicōne h̄ etiā ipa rei experīētia (populo tuo) factō tibi ſbiugato ac deuoto (dura) grauissimas tribulacōes. ostēdit vero ipſo suo dura tū quādo martirū cateruas ſeuis paſſionib⁹ acquiſuit / tū quādo p̄ scripturā ſacré phibuit ſeruos ſuos p̄ delectabilia et mollia atqz ſuavia p̄pria deſideria ſubſternē do ciuit ut duris laborib⁹ exterminati adūfus ſpūalia neq̄cie aīm̄ ſurgētiū cogitacōnū bellaviriliter erecti ad palmā gloriosaz eūis m̄ſecdia mererentur adduci (et potastinōs vīno) nō vbi ēvīcioz copia h̄ (cōpunctōmis) vbertas peccatorū. **Q**uantū ſint viles tribulacōes p̄ntis vīte fi delib⁹ oñdisti qñ p̄ scripturas docuisti i hoc mūdo paſſiones multiplices tuos fidelissimos ſuſtimere **L**et hāc ſiḡficacō; dedisti meūētib⁹ te ut fugiāt a facie arcus)

a facie futuri iudicij dedisti etiam significacionem ut in futuro
(liberentur dilecti) ab erummis scelis saluum fac ipsam tuum
ad dexteram tuam collocando ubi eterna salus est sine fine leti-
cia (et exaudi me) in his quod peto. **R**uia. **D**eus locutus
est in seculo suo secundum Christum quem habui caro factum est et mundi salvato-
ris apparuit in quo promisit haec saluacionem de qua locutione
(letabor) vox ecclesie et hac fiducia oro (et partibor) sicca-
mam. i. humeros genitum imponens super eos sarcinam gloriam
finitutis et fidei Christi. quod sarcina quibusdam s. bonis erit le-
uis/iungu enim Christi suave est et onus leue/alijs vero s. ma-
lis erit grauis quod non omnino erit fides/et eodem modo conuale-
tabnaculoz. i. humeros iudeorum (partibor) quod de gen-
te iudaica aliquam portionem cui iungu Christi suave erit et onus
leue habebbo non stat de variis nationibus ecclesia domini esse
collectam. **V**ox etiam ecclesie. **D**eus est. i. ad corpus
meum pertinet est ouentus martirum per Galadum quod interpre-
tatur aceruus testimonij designatus et plus fidelium quod per
oris vite oblitus in anteriora se extedit per manassen
figuratus quod interpretatur oblitus (meus est plus) fidelis
quod in bonis operibus suis fructificat quod per effraim intelligit
quod interpretatur fructificatio (fortitudo est capitum meum). i. Christi
inquit ecclesia quod carne moriendo per gloriam resurrectio suam tu-
lit spiritu copiosissimum fructum Iuda. i. Christus quod de stirpe
iudee secundum carnem descendit est rex meus hec est fidelium glo-
riosus confessio et genitum moabitum tribulacionis persecutio s. il-
la quam in hoc mundo sanctissimi sustinet Christum est colla. i.
refectio (spiritus meus) quod ad spiritu vite eterne domino perstat porri-
gitur gloriamur enim in tribulacionibus inquit aplius scientes quod
tribulacionis pacientia operatur/patientia autem probacionem proba-
tio autem spiritus. **L**etabor etiam quod **E**sus noster dum eam extendit cal-
ciamentum quod est calciamentum quod nos munit

in via. hec est defensio q̄ seculi huius sp̄mosa transcedit
(gentes q̄ p̄us alienigenae erāt subditæ sūt mō nichil)
quia fidē nostrā receperūt. ¶ Deiderit future beatitudi-
nis fidelis p̄plus exclamat ad dominū. Q̄ uis deducet
me). i. nullus mihi solus deus (in ciuitatē munīta) iheru-
salē futurā que sic munīta et p̄fecta ē ut nulla persecutō-
ne quatiatur (aut quis deducet me usq; in ydumeā) id
est gētilitatē terrenā p̄ cupiditatē. et rubeā p̄ crudelita-
tē mihi tu ip̄e deus ad quos gentiles deduci desiderat ut
multi ex gētib; sibi inco: porētur a ap̄lietur societate mē-
broꝝ t̄mpleto numero predeli matore simul cū eis ad
eterna būtudinis gaudia p̄uermrete. ¶ Mōne tu deus) p-
duces nos ad regnū tuū (qui) tū hē videtur (repulisti
nos) p̄mitendo nos tribulari (et nō egredieris deus
in virtutib; nostris) cōtra eos qui dicūt nobis vbi ē de-
us eoꝝ. sicut olim fecisti patrib; quib; ostendisti potē-
tiā tuā / quibus te auxiliante gentes cesserūt et magna
strage facta/terri p̄missionis obtinuerūt.

Et quia deduces. ¶ Auxiliare ergo tu nobis deus) tu de
tribulacōmb; nos eripe/tuo nos medicamime sana. q̄
(vana salus homīs) salutē p̄stare i hōie nō p̄t indign⁹
salutis / ideoq; sperare i hōie nō debi q̄ p̄prīs virib; p-
batur infirmus. ¶ Et q̄ vana salus homīs populus fi-
delū dicit. In deo faciemus virtutē) nō enī eū diabolo
aut vicīs gladio certādū est/ sed illis virtutib; quib;
xp̄us ip̄e pugnauit/ ut sup̄biā humilitate vincamus / di-
uitias paupertate superemus / q̄ ip̄e cui nullus resistere p̄t
p̄ nobis pugnans (deducet i nihilū nūmicos n̄ros)
delendo de libro vite vbi sibi seripti videbātur elati.

¶ psalmus. lx. in quo monet ad laudē dei.

Vox ecclēsie petentis ut eius exaudiatur oratio dicit.

Axaudi domine deprecationem

meā sup remocōne malorū (intende oracōni mee) sup
imperacōne eterne vite. **I**ntende dico quia. **L**az
maui ad te ab vnuerso orbe terrarū. **A** hoc (in anxietate
cordis mei) ut a te soler/ verū et si q̄dū sū in hac pere
grīmacōe anxietur cor meū tē p̄tacōmbo. nō tū p̄ tua cle
mētia v̄mcor q̄ (in xp̄o qui ē p̄tra firma exaltasti me) i
q̄ om̄is edificatus ē xp̄ianus. **N**ō solū exaltasti h̄ exal
tatū et i fide firmatū. **D**eduxisti p̄ te viā ad te verita
tē et vitā et hoc (q̄ factus es sp̄es mea) i ommi angustia
mea (et turris). i. defensio (fortissima) et in expugnabile
p̄ficiū (a facie diaboli) et sociorū eius q̄ famulos suos
inuita p̄ tectōe custodit. **T**u es sp̄es mea turris forti
tudinis et ideo tutissimus. **I**nhabitabo in tabernaculo
tuo) q̄ in eo cōtra huius mundi picula (alarū tuarū) sc̄i
misericōde et potētie tue q̄ alis p̄paratūr (mūmīne p̄ tegar)
non ad breue tps h̄ (quousq; secula vite istius) diuina
administracōe (pagātur) **I**deo dico firmiter p̄ tegar
in velamēto alarū tuarū. **M**ī sc̄io q̄ tu deus exaudisti
orationē meam) et vere exaudisti q̄ (dedisti et dabis)
futuri seculi (regnū in hereditatē p̄petuā timētib⁹ nomē
tuū) sime distinctione p̄sonarū / hēditatē dico q̄ nō morte
relinquitur h̄ q̄ cū largitore suo p̄petuo munē possidetur
q̄ sic venit ad filios ut a testatore minime deseratur / hec
hēditas nō hab; finē h̄ cū semel suscepta fuerit nunq̄ a
nob̄ p̄mutacōe discedit / vñ seq̄ntr. **P**rophā de eterni
tate hēditatis xp̄i et p̄seq̄ns iustorū colheredū eius ait
O deus p̄. **S**up dies) tpaless (regis) nr̄i cristi quibus
in p̄senti eccl̄ia regnat (dabis dies eternos) ut nō solū
h̄is dieb⁹ trāscētib⁹ regnet i eccl̄ia sua h̄ etiā regnēt cū

illo sancti in eternū et idem repetens sub alijs verbis in-
quit (adicies sup annos) quibus in pūti nobiscū est (an-
nos eternos qui permanēt in generacōne et generacō-
ne) unde sequitur **P**ermanet in eternū populus fide-
lis (in conspectu dei) dei pūtia sp̄ fruēs vbitā erit oīm
bonorum copia q̄ nulla erit ibi miseria / nullusq; ibi mi-
ser (nullus ibi q̄ret misericordia) q̄ nō decrit aliqd de p̄mis-
sis nō solutū et om̄es facie ad faciē videtur deū (nullus
etiā r̄q̄ret veritatē) **S**ic psalmū dicā sic operabor (ad
honorē tuū) nō breui tēpore (h̄ q̄ dū durabit michi hoc
seculū) ut laudes a me tibi p̄missas (et vota) honorū o-
perū meorū (reddā assidue) cōtinuādo (de die pūtis vi-
te usq; in diē) eternitatis ut abic vota nra reddamus et
ibi laudes dñō p̄petua hilaritate cantemus eternas et
gratias in deficiētes exsoluentes.

Psalmus. lxi. in quo monemur ut spre-
tis rebus ciudicis eterna speremus.

Propheta in p̄sona cuiuslibz viri iusti q̄ seculi vicia relin-
quens soli deo se sibz dñi esse oīmemorat dices / otra mu-
dos et carnales vōtētes eū decipe et ad simile eoz vitā
attrahere quid me tēptatis int̄nicis quid ē qd̄ me s̄buer-
tere minimū cur animā meā p̄dere vultis?

Nonne deo subiecta erit aīa
mea) agendo strenue q̄ ad eius honorē oīgnouero p̄ti-
nere / in ipso delectari. in ipso refici / et p̄ter eū nichil aliud
occupiscere. et hoc merito (qm̄ ab ipso est salus mea)
Merito subiecta deo debet esse aīa mea **N**ā ipse est deo
meus) qui creauit me cū non essem (et salutaris meus.)
salutis mee q̄ in adā pierat p̄ passionē suam restituitur

et susceptor meus) sub tua protectione in laboribus seculi
ideoq; tali adiutorio mutatus (non mouebor amplius)
ut p;us fui carnis infirmitate p; grauatus. **Vox ecclie**
hue iusti g;inalis ad persecutores xpianorum / vos stulti.
Quousq; irruitis sup hoies: / innocentes / non vos reuo-
cat timor diuinus (p; ducentes usq; ad mortem) quos deo
deditos esse sentitis q; vobis sentire noluit (et m;ribitis
eis tamq; parieti inclinato ad ruinam et macerie depulso)
putantes q; xpianus p;plus sit sine defensore et q; facile
ruat. vos in mama meditamini q; cu deo sit susceptor meo
non mouebor amplius. **Vox ecclie** otra iudeos / factos xpianos
a q;bi etiam patitur sic a paganiis q; dicit **D**erutn
iudei facti xpiani (coita uert repellere a me p;ciu meum) si-
ue honor e meum. i. xp; m q; p;ciu a honor et gloria mea ene pu-
ro corde ab homib; coleret. illi ita. hego sp (cucurri) p;
mlicia et via proposita inflexibilis (isini) salutis eorum cupient
eorum fide saturari / si ipi ore suo b;ndicebat ut adulatois
me v;bis deciperet (corde suo maledicet) mala in me
machinates. **S**pi me p; tribulaciones / dolos impugnat
Derutn aia mea subiecta esto deo et debes (qm) non a
me habet eo ene pacientia mea) ipse enim paciente et forte ipsius
coib; meis me fecit. Iterum meito subiecta esse des aia mea
Quia ipse ene deus meus) q; vocat me (et salutaris meo)
qui redemit per humilitatem assumptam (et adiutor meus)
ad bin op;adum / video (non emigrabo) ab eius fide non separa-
bor et hoc. q; **I**n deo salutem meum / salutem mea (et gloria mea
a) hic et futuro. et ipse (enem auxiliu) in omni infirmitate
mea (ipses mea in deo ene) non in rebus scilicet. Cu ergo deus nr
talis sit **S**perate in eo omiso gregacō p;pli) aut possitis
secure sperare (effundite) euacuate ab omni sorde (corda
uira) peccata uira v;bris lacrimis fitudo cora illo (sperate)

dico qd (deus adiutor nř in eternū) **E**go monui spera
re in dño. **N**erūtamē filij hominū) ad eū eue hoc nō
attendūt (h̄ sūt vam) terrena appetētes ut auari(mēda
ces in stateris) ut cupidi qui falsis ponderib⁹ student
alios decipe vel ut heretici qui in exponēdis diuinis scri
pturis sunt mendaces/ut simplices in aliquē inuoluant
errorē. studia aut̄ horū in hoc ouemunt qd de(vanitatem
advanitatem tendūt) alios (in dīp̄m) vanitatis ducen
tes ut socios sibi ostiuant.

Vox ecclie. o vos filij **N**olite sperare in iniqtate) i ma
licia qd inde nulla utilitas nascitur h̄ potius eterna dāna
tio p curatur. q ad paupes ait (et rapmas nolite) cupis
cere) auferēdo aliena p violetiā/nō enīpt crīmē rapme
indigentia tollere. et ad diuites ait (diuite si affluant
nolite cor apponere) ut eas sumū bonum putetis. ut ille
qui nō habet nō ambiat/et ille qui habet nō supbiat.
Nolite hec mala facere. q **D**eus semel). i. imp̄mutabi
liter (locutus ē) a eo loquēte (duo hec audiu) que om
nes scripture diuine oīnēt. s. q (potestas dei est) ad pu
mendū malos (et misericordia) ad remunerādū bonos
(qd tu reddes vnicuiqz iuxta opera sua)

Psalmus. lxij. in quo monet recte
conuersari in medio nacōmis prae.
Ecclesia necessitatib⁹ huus vite estuans clamat.

Deus deus meus ad te vīgilo
te solū desiderans et laudare cupiens et hoc excitante
me (luce) tue gratie. **I**deo vigilo quia. **S**it iūt remire
ad te anima mea) fontē vniū in quo plenā inuenire re
fectionē/et inquietā ē donēc quiēscat in te/ sit iūt hoc idē

ad laudē tuā et hoc (q̄ multipliciter caro mea) q̄ multe
tis et ampliorib⁹ causis q̄ anima/ subiacet enī ampliori-
bus miserijs. s. fame frigori et huiusmodi. ¶ Sitiat in
te merito anima mea q̄ p̄n⁹ seculū est. Terra deserta)
quantū ad se om̄i bono (et iuvia) q̄ nullā habet viā p̄ quā
ad te veniatur (et maquosa). i. sterilis et infertuosa et
sic in hac siti degens i mādatis tuis vigilādo (apparui
tibi) p̄ sanctū desideriū meū ut tua luce illustratus (vi-
derē xp̄m virtutē et gloriā tuā) et quia apparui tibi obse-
quēdo te videre merui. ¶ Ideo hec oia ago. Quid nō me-
lior ē misericordia sup̄ vitas) nā vita nature et vita gr̄e et vi-
ta glorie pendent ex misericordia dei (labia mea laudabunt
te) p̄ beneficēs michi ex tua misericordia exhibitis. ¶ Et q̄
misericordia tua est sup̄ vitas. Benedic te i tota vi-
ta mea) bene viuēdo. misericordie tue tribuēdo totā (vitā
meā) ad honorē et gloreā (nominiis tui bona operabor)
Leuabo manus meas in oratione. et hec petā vtnā.

¶ anima mea repleatur) sapiētia q̄ (adeps est) anima
sime qua aīa macrēscit et ita exilis efficitur ut i bomis opri-
bus cito deficiat. nō enī placet macra aīa deo sicut nec ca-
to macra dicebat placere deo i sacrificio/ et aīa replea-
tur pia alacritate sp̄us sancti q̄ q̄ si p̄inguēdo aīe ē (et
labijs exultacōis). i. voce exultāte (laudabit os meū)
nomē sanctū tuū gr̄as referēdo de tuis bñficijs. ¶ Lau-
dabit te os meū i m̄ stratu et i manet hoc ē. Si e memor
fui tui supra stratum meū). s. inquiete p̄ speritatis q̄n solent
būana corda collata bñficia i memoria vix habere (tūc
in matutinis) quo q̄ in bomis actib⁹ (meditabor in te. q̄
fui sti adiutor meus) mihi enī te iuuante bona a nobis in-
pleri non possunt. ¶ Et quia fui sti adiutor meus in pīcu-
lis. In refrigerio qđ nichil facient ale tue exultabo).

ideo exultabo (quia anima mea) feruēti dilectione (ad-
hesit post te) ut te imitetur / q̄ sicut adhesit suscepit me
filius tuus xp̄us q̄ est (dextera tua) alaz̄ suaz̄ vel amie
ptegēdā. Quia suscepit me dextera tua ip̄i p̄secutores
In vanū quiescet animā meā frustrati m̄tētione sua
qui cōtradictōm̄b̄ celestib̄ me extinguere tēptauēt
(introibūt ī m̄feriora īfernū tradētur ī p̄tāte hostiū su-
orū) et cū maliḡms spiritib̄ qui simulata versutia veluti
(vulpes) homīb̄ īsidiāt̄ (erūt sortes eoz) **R**ex ve-
ro xp̄us (letabitur ī deo) p̄re et nos ī ip̄o post resurre-
ctōnē ī digm̄ laude habebūt̄ (q̄ uirāt̄ ī eo) id ē qui ei
mētis īuiolabile obsequiū p̄mittūt̄ p̄solūt̄ (q̄ os lo-
quentiū) o tra eos ī hac vita (m̄qua obstructū erit) ī
iudicō qñ eternaliter ouicta ois īm̄qtas obmutescet.

Psalmus. lxij. ī quo docemur ī passiōib̄ speraē ī dño.
Vox cristi ex persona humitatis.

Affaudi deus orationē meam
quia te totis virib̄ precor (a timore īimici) populi iu-
daici (eripe animā meā) non p̄catur ut eripiatur a morte
quā libens p̄ salutē ommū venerat subire sed a timore
populi p̄sequēt̄s ne. s. propter timorē cederet īimicis.
Drotagas me a ouētu et filio malignatiū mala de
me cogitatiū. s. p̄ncipū sacerdotū et semorū populi cum
me facies resurge/tūc enī q̄ me credebāt om̄um ter mo-
ri resurrectionis mee gloria p̄babūt̄ esse oſuſi (et p̄te-
ges me a multitudinē operantiū īiquitatē) actu ut me
occiderēt. **Q**ui exauerēt ut gladiū l̄nguas suas) ac-
cusando xp̄ma m̄clamādo mortē eius (int̄ederūt arcū
parauerūt dolos) parauerunt īfidias occultas/p̄fidū

quidē iudā datis triginta argenteis sollicitarūt ut esset traditor; q̄ eius videbatur discipulus. ¶ Res amara et om̄i felle deterior ad p̄dicōnē discipulū ad necem / oſeruatoře pecunie p̄mio ſubito fuſſe corrupū.

Int̄ederūt quidē (arcū) malicie ſue (ut ſagittet i oculis). i. occulte ſecūdū ſtultā op̄imōnē eoz immaculatū ſcīlic; xp̄m qui nullā cōtraxit maculā p̄ccoz h̄ celeſti puritate mūdiſſimus ab om̄i delicto p̄batur alienus. **S**ubito ſagittabūt eū). s. q̄ntū ad ſe ſb̄ito enī ſe putabāt iudei eū delete poſſe h̄ tñ potius eius gl̄ia dilatata ē (nō timebūt) tñ ſcelus i deū ſuū tregē p̄petrāt. O cor du rū velle occidē hoīez q̄ mortuos fuſcitabat i inde nō timē ideo nō timuerūt q̄ obſtīmacōe durissima nō veitatis mu minime ſolidata (firmauerūt apud ſe fmonē nequā) q̄n dixerūt reus ē mortis. **P**oſtq̄ firmauerūt iudei apud ſe de occidēdo xp̄m. **N**arrauerūt inter ſe oſilia capi entes (ut abſcōderēt laqueos) q̄b̄ xp̄m capere poſſent dicētes q̄s videbit eos). s. laqueos q̄h̄ diceret nec i p̄e nec eius amici ſic iudei ſcelerata mēte cōfui xp̄m tñmō hoīem putātes maligmitatē ſuā nō credebant agnoscī ab eo cui cūcta celeſtia et terrena veracius patēt q̄ ipa fibi ſint ognita. **S**crutatiſit multo ſtudio i m̄qrentes i m̄qntates h̄ forte i xp̄o repirēt aliq̄s ut i muemrēt q̄ ex cā accuſareūt eū h̄ ip̄i (ſcrutātes) nō ſemel h̄ (ſcrutimo). i. aſ fidua i m̄qhicōe (defecerūt) q̄ i eo i muemē nō po tuerūt aliqd ſephēniōe di gnū q̄ p̄cēm nō fecit nec i muētus ē dolus i ore eius. **I**lli defecerūt h̄. **A**cedet ſpōte (hō) xp̄us (ad) ex e quēdū (cor altū). i. diſpoſiōnē diuum oſili i pa tiēdo p̄ ſalute h̄uam generis (et exaltabitur deus) i re ſurrectōne / occiditir ut hō i m̄paffiōe / et exaltatur ut de us i m̄ ſurrectōe.. **D**efecerūt i iudei ab i ntēcōe ſua. q̄

Mlage eorum facte sunt sagitte puerorum quod nichil nocuerunt sicut canne quibus pueri ludunt quod nichil nocet resurgentem enim Christum furor eorum euauit quod quo duxerunt non implouerunt (et lingue eorum) qui dixerunt custodibus dicite quod vobis dormientibus venierat discipuli qui furati sunt eum (confirmati sunt adeo verecundiā) si enim dormiebant quoniam videre potuerunt si vero nichil viderunt quoniam testes fuerunt contra se ergo mentientes locuti sunt. **C**um innotuisset Christi resurrectio et quod in nomine crucifixi fieret miracula.

Nosturbati sunt ad salutem omnes i.e. aliqui de omnibus generare qui videbant iudeos defecasse et intelligebant ad redempcionē suā sanguinē Christi fusū (et omnis homo sic conturbatus timuit) penā pro peccatis. **T**ales ad Christi fidē duolantes. **A**nunciauerunt opera miraculosa incarnationis misteria gloriā resurrectōis et huiusmodi et facta eius intellexerunt esse diuina quod talia implere non poterat fragilitas humana. **S**isko quod surrexit Christus et ascendit in celum. **L**etabitur iustus non in se sed in domino et speravit in domino et in futuro quoniam pueri damnabuntur omnes recti corde quales sunt omnes qui prectas semitas dominū gradūntur laudabuntur reddetur laudabiles quod et dominū laudat et ab ipso veritate laudatur quid enim laudabilius quod ab ipso iudice in conspectu omnium angelorum gloriose et desideranter audire venite benedicti patris mei et cetera.

Psalmus. lxviii. in quo propheta videtur solari fideles in hoc exilio per spem redicendim supnā ihesum.

Propheta in persona iustorum peregrinatum in hoc mundo
O deus.

Accet ymnus) ut te laudet q vel spe vel re sūt (i syō)
i. celesti bātūdme vbi (tibi reddentur totū votū) nrm nō
solū aia h̄ etiā caro iā p resurrectē incorruptibilis fa-
cta p vtroqz tibi reddemus laudes. **E**t q ibi reddē-
dū ē nbi votū ergo o dñe. **E**xaudi oracōnē meā ut
possim ad te sine macula puenire (scio q antribunal tuū
om̄es hoīes oparebūt) redituri ratōnē eoz q gesse-
rūt in corpe mortali viuētes. **N**ece ē dñe q exaudiās.
q **I**niquoꝝ p̄m nrōꝝ i iniquitate gētilita-
tis viuētiū q docuerūt colere p̄dola et ritus et mores suos
(p̄ualuerūt sup nos) dñati sūt nobis q nos natī terra
eoꝝ secuti sumus mores et ritus gētiliū quibꝝ p etate et
auctoritate obediēduꝝ erat h̄ tu qui pius es (iniquitatibꝝ
nris p̄piciaberis) temetip̄m hostiā offerēdo p nobis.
Dico p̄piciaberis et ille. **H**ēatus eit (quē) tu (elegi-
sti) p grām a massa p̄ditoꝝ separādo (et assumphiſti) m̄
patriā celeste; talis (habitabit in celesti h̄rlīm) quā di-
cīt atria ppter aplitudinē. **V**ere bū tales q inhabita-
būt i atrijs tuis q. **R**eplebūt). i. satiabūt (in bo-
mis) et gaudij (domus tue) p̄rie celestis cuius gaudia
ad liqdū nulla mēs hūana p̄scrutari sufficit q nec ocu-
lus vidit nec auris audiuit nec i cor boīm ascēdit q p̄pa-
rat deus hijs q diligūt eū ecce (scm ē tēplū tuū) nullus
bi admittit nisi ab om̄i forde purgatūs (mirabile ē m̄
equitate) in quo supne bātūdīmis gloria vniuersiqz scdm
digmitatē ē distributa. **Q**uibꝝ homis ut possimus re-
plei. **E**xaudi nos deus salutaris nr̄ ut ab isto exilio
et captiuitate ad celestē patriā trāseamus/ tu q (spes es
om̄is boīm) tā positorū (in finibꝝ) terre q i remotis (i su-
lis maris. **E**t merito in te est spes ommū. qm̄

Tu i^pparasti p^dicatores sicut montes habentes fortis-
tudinem fidei et altitudinem sanctitatis huius sacrae e-
scendit merito celstorum quos misisti ad predicandum et docen-
dum omnes gentes et hoc (in virtute tua) quod per eos fecisti
magna miracula ut magnitudine verbi in credulos con-
uerteret et factorum admiracione durissima corda molli-
rentur. Et benignus potes preparare quia tu es. **A**ccinctus po-
tentia). i. in datus maiestate humanitas enim diuini verbi
potestate precepit a te ut quod homo ex se non habuit virtus diuini
naturae praestaret qui per illos montes id est apostolorum predicationem
(osturbas profundum maris). i. gentilium corda et aliorum po-
tentium seculi demersa profundius quorum etiam predicationibus
opere scis (sonum fluctuum eius). s. maris et fremitum persecutio-
num eorum contra ecclesiam unde sequitur. **T**urbabatur gen-
tes marime turbate sunt ad miracula apostolorum et casum per do-
lorum suorum quod apostolorum potentiam pauere videbunt et in eorum
presentia responsa denegare (et timebunt qui infra mundi
terminos continentur) et hoc propter signa et miracula aposto-
rum tuae virtute facta (et delectabiles facies oueros de pe-
speritate huius mundi et oueros etiam exentes de adiun-
tate eius) itaque utraruorum rerum exitus delectabitur dominus quod
vndeque deuotos per abutantiam sue largitatis acquirit.
Non distasti genus humanum tuo aduentu (quod inebriasti) ea
predicatione apostolorum copiosissima et salubrina (et locuple-
tacem) illius multis modis applicasti. **B**enigne potes
inebriare tuos quod **M**elum. i. misericordia dei quod hic fluminis
operatur quod nec aliqua necessitate per minima nec potacionibus
crebris per expendi (repletum est aqua) domis spiritualibus et
non tamen potasti sed etiam cibastis ut communem domini in nulla parte
esset defectus vnde parasti cibum illorum scilicet credentium
corpus domini ihesu christi cuius sanguinem bibimus et

de eius corpore saginamut qđ non factū est casu sī qm
ita ab ipo deo sparatū et dispositū ē. Et tu dñe. Apo-
stolos et alios p̄m̄tiuos fideles qui de illo replete flu-
mine biberūt (mebria) aqua sapiētie ita replēdo ut sibi
et alijs sufficiāt (multiplica gñacōes eoꝝ) ut p̄dicatio
beata nō deficiat sī multiplicetur vñ catholica semp̄ cres-
cat eccl̄ia et (i stillicidis). i. guttis cadētibꝫ de doctrina
apostolorꝫ letabitur rūdis et nouiter credens quibꝫ^z
inquit apostolus. lac dedivobis potū nō escam.

Et vere facies. qꝫ bñdices multitudinē fidelū p̄ quā
catholica dilatatur eccl̄ia/ quā cū coronā nominat/ sig-
nificat eā esse collectā ex om̄i circuitu terre (bñdices) qđē
(corone) acquisite. s. (anno). i. tpe gr̄e in quo apparuit
(bemigmitas tua) sc̄z que ē ab aduentu dñi usq; ad finē se-
culi (et campi tui) sc̄z. hūiles et fideles (vberes fructus
afferēt) Credētes de deserto gēnitatis ad quos nul-
lus pphā fuerat destinatus. Inguedimē gr̄e spiritus
sancti abūdāter recipiēt qn ad eos aploꝫ p̄dicacō sc̄a
puem̄t et ḡfia dñi p̄ fidē decori facti sūt quos p̄dē ince-
dulitatis macies horreda turbabat (et colles). i. altiores
viri sic martires (accingēntur exultacōne) qꝫ prestante
dño puem̄t ad eternū gaudiū. Arietes ouiu). i. apli
et ceteri sancti q̄ doctrina dono duces stetērū ppho xpia-
no (inducētur exultacōe) gaudētes de fructibꝫ p̄dicacō
mis et doctrina eoꝝ (et valles). s. hūiles credētes (ab-
undabūt frumento). s. frugi bonorꝫ operū de quo om̄es
qui dicitisūt (clamabūt ad dñm laudes dicētes ei)

Psalmus. lxv. in quo de exultacōe resurrectōis xp̄i.
Vox ecclesie.

Iubilate deo in effabilis leticia de gaudio re-
surrectoris omnes habitates
terrae/ iungite iubilacioni bona opera) si gloria resurrectio-
nis eius/ omni timore deposito (annunciate) alijs deum esse glo-
riosum) non ad laudem vestram sed ad laudem ipsius oia referte.

Dicite deo) o fideles confessione laudis (quod terribilia op-
pera tua). s. quod cum deus esses factus es homo/ quod passus/ tamquam
quod mortuus quod resurrexisti. dicuntur autem huiusmodi opera ter-
ribilia quod perfecto dici possunt amabilia/ tu quod in se incompre-
hensibilia sunt tu ut timeas/ si enim gaudes propter predicta
etiam time/ ne quod datum est humili auferat superbo et licet opera tua
christe magna virtute et pietate plena sunt tamen in hac
virtute (mentebatur inimici tui) in diei quando opera tua
signa admiranda non spuimus sed in diabolo ascribemus dicen-
tes te in behebub principem demorum illa facere.

Illis ergo relictis in mendacio. **D**omini honor te adoret
te veneretur. tibi oscinat. te predicit. ac in nomine tuo cuncta
operentur o altissime. **D**emite) o genites per fidem ad christum
et lumine cordis cognoscite operam dei in antiquis primis
facta in nobis esse completa (quod terribilis est super filios hominum)
terrible est cogitare quod unus reprobatur et alius eli-
gitur/ terrible est cogitare quod deus iudeos ex quibus
natus est christus dereliquit/ ad agenites idola coleentes venit.
Ecce opera que superius admonuit intellige. **Q**ui dominus
ouertit mare in aridum) quoniam hebreum propterea per medios fluctus
ire fecit (et in flumine). s. iordanis (transibat pede) sicco
(ibi letabutur in ipso). i. sicut tunc populus israel fuit le-
tatus ita in configuratione predictorum operum veraciter post le-
tatus est plus christianus. quod populus ille per mare transiit
sequens christi baptismum figurabat in quo omnis amaritudo
peccati abluitur. quod vero flumina siccis pedibus sine piculo

populus ille transmeabit/ significat fluēta huius seculi
secuē posse p̄ grām trāhire et ad fluēta p̄mitētie tutissime
p̄uemre/ et ibi. i. m̄ om̄ib⁹ opib⁹ sic opletis ī nob̄ letabim⁹
m̄ ip̄o. s. deo q̄r ī h̄is letat̄ xp̄iam. **In** ip̄o dico deo leta
bimur. **Q**uid dñatur om̄ib⁹ ī virtute sua p̄pria ī eternū
hoc ē p̄priū eius q̄ lic̄ dñari possunt p̄ncipes terrar̄ nō
tū ī v̄tute sua h̄ dei/nec ī eternū(oculi eius respiciunt
sup gentes credituras) ut misereatur eis(iudici vero et
alij meredulī irā dei p̄ uocātes nō exaltetur ī semetip̄is)
h̄ humilietur et dep̄matur. **E**t ideo. **S**ūdicate ḡētes deū
n̄r̄ m̄sona p̄ dicacōe glorificate(et auditā facite vocē
laudis eius). i. firma credulitate suscipite et alij p̄ dis-
cate vocē illā quā p̄ de filio dixit ī baptismo hic ē filius
meus dilectus ī quo michi bñ oplacui/ quā purissimis
ac deuotis mētib⁹ oportet audire ut viuis ac idē creda-
tur dñs xp̄s qui an̄ secula a p̄re p̄ gemitus ē substā-
lis/ ip̄e etiā ex maria v̄gine p̄ creatus dignatus ē nob̄
hieri ī assumpta h̄uamitate os̄milis. **P**redicāda et lau-
dāda ē misericōdia dei q̄ Is̄pe animā meā q̄ peccō mortua
fuerat(reduxit ad vitā). i. ad xp̄m(et nō dedit m̄ om̄o-
cōnē pedes meos). i. fecit ut nō recedā a via recta et o-
perib⁹ bonis. **Q**d aut̄ a multis piculis fit eccia ī suis
mēbris oñdit dñs ī ps̄ona martirū nō ī p̄ceps dedisti
pedes n̄ros/ h̄ bñ. **T**robasti nos)adūhs et tēptacō-
m̄ib⁹(igne) tribulaçōis(nos examinasti) nō sicut fenū
qd ī cinerē vertitur h̄(sicut argentū) qd a sordib⁹ mū-
datur. **I**nduristi nos) ī carceres ī duxisti dico quia
om̄ia tua voluntate constat esse facta(posuisti tribula-
çōnes) flagella et verba(ī dorso n̄ro/ imposuisti hoīes)
peccatores q̄ hic dominarētur(super capita n̄ra) ut de no-
bis sentēias capitales dare possent.

Tte **E**transiimus p ignē aquā) qd utiqz factū est qn
alios martires igm̄s assumpti et alios aq̄ deuoravit (et
eduristi nos) de igne et de aqua (in refrigeriū). s. in lecu
ritatē celestis prie. **S**vñ sequitur. **I**ntroibo in domū
tuā) eterne b̄titudinis (in olocaustis). i. me tuū offerē
do tibi ut nichil remaneat qd nō osumat iḡ mis diuinita
nis qd in resurrectione erit qn nichil manebit corrupti
bile ī carne mea/nichil culpabile in spiritu (et reddā tibi
vota mea). i. laudes tuas sub ppetuitate tua decantē. i cū
om̄i celesti milicia ymnū glorie dicā sp. hec sūt vota q̄ de
sideria (q̄ fideles labiis suis dño obtulerūt) **R**eddā
et iā tibi vota q̄. **L**ocutū ē os meū cū ego i tribulacō e
aliqua) vel in aliquo nc̄itatis articulo positus essem.

Introibo i domū tuā i olocaustis q̄ dū vixero. **O**fferā
tibi meis iū cū medulla int̄imi amoris! et cū acceptabili
oracōis suauissimo odore) sic ex aploz tradicōib⁹ ha
bemus (offerā tibi) m̄quit eccl̄ia (boves). i. pdicatores q̄
p̄ectora humana feliciter exarates eoz sensib⁹ celestis
ibi semia fructuosa odant (offerā etiā hircos) fetidos
in pccis ouertedo ad te. **E**ccl̄ia querat sermonē suū
ad fideles deuotos ut exēplo sue liberacōis aplius co
ficiat in dño dicēs. **D**emite) o vos gentes (q̄ timctis
dū) q̄ parate vos ad intelligentiā (audite) aurib⁹ cor
dis (et narrabo quāta) bñficia (deus fecit aie mee)

Minter ea q̄ fecit anime mee hoc fecit q̄ clamātib⁹ ḡētib⁹
ad ydolat ad lapides ego. **C**lamavi puro corde) re
cta osciētia nō volūtate puersa (ad dñm) q̄ me fecit et re
fecit (et exultavi in eo qd lingua p̄tuli) **E**t q̄ puritas
in oracōe req̄ritur ita q̄ orātis animus nullis cogitacō
nū sor̄dib⁹ polluatūtū/dicit. **G**i iniquitatē asperli cor de
meo) ut op̄lerē eā (nō exaudiēt dñs) q̄ t̄lis oracō nō ē

exaudiō e digna. **P**ropter ea q̄ nō dilexi iñiq̄tātē ī
corde meo. **E**xaudiuit mea int̄endit vō c̄ dē p̄cātōis
mee) et mis̄tus ē m̄chi. **E**t q̄ sic exaudiuit me. **D**ic̄tus d̄ns q̄ plenus misericordia(nō amouit nō re-
pulit(oracō; meā a se) p̄ie enī aures eius semp iūstorū
p̄cib̄ patēt(nec amouit misericordiā suā a me) s̄ ampli
ora misericordie sue beneficia ab eo spero.

Opsalmus. lxvi. ī quo propheta monet
ad laudē dei et ad bene operandū.

Deus misereatur n̄s! et rātes reducē-
(b̄ndicat nob̄) augēdo ī nob̄ bona sp̄ualia(et oñdat)
deus p̄ claritatē filij sui) q̄ est vultus eius/ generi hu-
mano p̄ incarnationē ut ab eo capiamus lucez/ q̄ nemo
p̄t videre nisi q̄ claritate eius p̄fusus est(et misereatur
n̄s) repetit q̄ quē admoduz illumīnacō s̄me dei misericordia
nō p̄t haberi/sic nec habitasme misericordia p̄t serua-
uari. Et ad hoc illuminet. **O**t cognoscamus ī p̄-
senti vita vbi necessaria est cogitō(viā tuā). i. filiū tuū
p̄ quē puenītur ad te/ ī qua via nemo errāe p̄t nisi q̄ ab
eius regulis deuiare p̄sumit/ cognoscamus dico(eū om-
mū gentiū esse saluatorē.. Et cū cognoverit te p̄ fidē.
Confiteātur tibi peccata sua accusando se de eis a ip̄is
peccatis deletis(confiteātur tibi cōfessione laudis(pos-
puli) nō pauci sed(omnes) **Q**uia vero qui iā confessi
sūt peccata sua/ formidare ne queūt futura iūdicia tanq̄
ibi damnādi de talib̄. propheta loquens ait.
Confidentur et exultent gentes) que faciem dei confes-
sione p̄cūem̄re meruerūt/ et ouertens sermonē ad deū

ait (qm̄ iudicas) in futuro iudicō (in egrate) reddēs sm
gulis scdm sua merita humiliū corda sanādo & supborū
colla occidēdo (et gentes i terra dirigis) faciens eas in
hoc mūdos fiteri ut diabolico neq̄ant errore ibuti. **L**o
fiteātur tibi p̄li deus) confessioe laudis (fiteātur tibi p̄li
om̄s qm̄ terra) nr̄i cordis q̄ prius in infidelitate fīstens
spinas & tribulos vicioz pferebat expurgatis sordib⁹
ydolatrie (dat fructū honorū operū) et plurimos fru-
ctus virtutū. **E**t ideo. **B**ñdicat deus) p̄f. s. in hac vita
multiplicado in nob̄ virtutes (et bñdicat nos deus filius/
bñdicat nos deus sp̄us sanctus / et metuat eū) qui ē vñ9
in trib⁹ plenis timore filiali (om̄es hoies de om̄ib⁹ fami-
bus terre) ut suscep̄ta fidē accurata sollicitudine custo-
dient.

Psalmus. lxvii. in quo de exultacōe
cristi & ruina aduersariorū.

Propheta cōfidēter optans resurrectionē cristi in qua
dissiparentur aduersarij eius ait.

Exurgat deus id ē xp̄s a morte (diss penitentia
mimici eius) iudei qđ imple-
tū est in disphōe titia wspaniam (tollātur metu animi) a
p̄ntia dei q̄ ubiq̄ est p̄ns / qui reprobi in iudicō p̄sentia
xp̄i iudicatis euadē cupiēt / licet mimime possint (q̄ o dērē
eū). i. qui i sua p̄tinacia p̄stiterūt **S**icut deficit sumus)
sic in supbia et elatōe sua deficiāt (heut fluit cera a facie
igmis sic pereāt peccores cū an dei facie) in iudicio dedu-
centur. **E**t iusti reficiātur) delicijs diuinitatis (et ex-
ultet positi in ospectu dei) in clara visioe eius (et delectē-
tur i leticia sua) quā nouerūt nullo fine claudendā.

Propheta ouerit sermonē ad fideles qm̄b⁹ tantā spem
dedit hortās eos ad laudes deo decantādas dicēns.

Láitate deo puro atq; fidelis sp aio laudate eū ope
vra in gloriā nomis eius referēdo (iter facite ei) corda
vra purificat a pp arādo q dignetur ipē sanctus dñs in-
troire (q ascēdit sup occasū). i. mortē a mortuis resurgē
do (cui nomē est dñs) absolute. qui p̄est om̄i creature.

Exultate in interiori hoīe i sideracōe p̄mī futuri/q
erūnas p̄ntis vīte mitigat/ideo etiā exultate q (q vos
oturbāt). s. opprossores pauperū viduarū orphānorū
turbabūtur (a facie eius). s. dei qn̄ dicet ite maledicti in
ignē eternū a facie eius dico q ē (p̄t ipatrorus orpha-
norū iudex viduarū) **T**terū pp̄ha om̄edās xp̄m ait.

Deus in habitat i loco scō. s. in agelis & sanctis viris
(q habita ē facit hoīes vnamimes i domo) ecclie & mutua
caritate sociātur/qz ē corvnū taīa vna i dño. **C**alia cō
mēdācō q. s. deus. **E**ducat vīctos de vīnculis pccō
rū & scōs p̄s de carcē in ferī (fortitudis sue robore) al-
ligato diabolo eduxit quos tenebat ille captiuos (fir
etiā eos) eduxit soluēdo eoz pccā (q exasperat) et p̄uo
cāt deū ad irā (q habitat i malaōscētia) carnis volupta
tib⁹ dedit/ taliū enī miseretur aliquī deus & educit eos a
iugo ac fuitute diaboli. **V**ere dñe educes vīctos.

Lū te ip̄mo deus manifestū ostēdes homīb⁹ & fideles
in opib⁹ tuis pietatē potentiaq; ognoscētes ad te cō-
uertētur) et cū (desertis) iudeis (p̄traheris i desertū) ḡ eti
litatis vbi multos absolues pccōz vīnculis alligatos.

Tūc. **O**ota ē terra). i. habitatores terre excitati sūt
ad fidēi hoc q (celi). i. apli (distillauerūt a facie) habi-
tates i eis. do c̄trīmā salutarē. miracula plurima magna
faciētes (facie) dico de veteris legis & antiqui testam̄ti.
Mluiuā do c̄trīme & grē tue (volūtariā). i. ḡtis datā
aliquo meito (segregabis hēditatiue (pplo isrlīaco cui

p̄tialiter p̄dicasti q̄ h̄editas (infirmitata ē). i. exēcata
q̄ noluit recipere x̄bū tuū (vero p̄fecisti eā) supplēdo locū
eius de ḡetib⁹. vñ seqtur **A**lia tua). i. ḡetes q̄ dicūt
aī alia tu q̄ in domite tū q̄ s̄me lege tū q̄ veluti irracōna-
biles cultū dīmū a honorē irracōnabili creatū ī p̄e īmpē-
debāt (habitabūt ī h̄editate). s. eccl̄ia tua q̄ vna cū iudeis
fiet h̄editas tua cū vere religiōis cultū te miserāte p̄cepe
rim (habitabūt) qdē nō meit̄is suis nec sua v̄tute h̄ q̄
(ī dulcimsc̄ dia tua) ab eterno (parasti) hoc (pauperi)
pplo ḡetili ad teōuso ī diuinit̄is supbie carenti. **A**d q̄z
ḡetū dūlīonē **D**īns dabit euāgelizāt̄ib⁹) v̄trūsq; te-
stam̄ti (sciētiā) et ita euāgelizáē (m̄v̄tute m̄lta) v̄bo do-
ctrīne / sc̄itatis exēplo / īmiraculor̄ īm̄mētate. **R**ex
v̄tutū). s. ageloz q̄ potestatū (dilecti filii sui q̄ sup oīa sp̄z
q̄ dilecti) dedit filio suo (diuidē spolia). i. pplos a diabo
hi captiuitate eruptos ordīnado eos ī diuīs ordīmb⁹ qd̄
et fecit oīstituēs ī op̄ ministerij edificacōz corporis sui ali
os ap̄los alios pp̄has / alios euāgelistas alios docto-
res / q̄ ordīmū vājetas q̄ officioz distribucō ordinat̄ ad
speciositatē domus eccl̄ie h̄ speciosū ē corpus distribu-
cōe m̄ebroz. **F**aciet a hoc. qm̄ **S**ivos fideles q̄ escatis
a strepitū oīpib⁹ sc̄li) meditātes dīmarz sc̄pturaz sacra
q̄ oītīetur (inter duo testam̄ta) q̄ i eis delectemī sustu-
lerūt vos (p̄ne). i. v̄tutes q̄b⁹ ad celū celeste r̄wla ē pos-
fitis (p̄ne dico colubē de argētate). i. eccl̄ie q̄ talis dicit̄
q̄ īnocētiā h̄; colubē et dīmī eloquij argētēo cādore re-
splēdet / cui⁹ eccl̄ie a cuiuscūq; m̄ebri eius (vltima ī sp̄e au-
ri) clarificata resplēdet q̄ post q̄ de hoc mūdo discesserit su-
pra aurū eius ḡra lucebit. **E**t hoc ēē faciet nob̄ dīns. q̄
Dū celestis rex) xp̄s post ascēsōz ī celū (discermit) ordī-
nat̄ a dispomit (reges) sc̄os platos q̄ bñ régāt̄señ alios

sup ecclia ipsa et alii eorum predicatoribus ad fidem Christi iusti per fidem et baptismum (sup misericordiam dealbabatur in selmo) quod umbra interpretatur. i. in virtute Christi et obumbracione spiritus sancti qui mons selmo in quo est plenitudo gratiae et umbranob fit. et res fugium nostra estus huius sceli est mons Christus qui est mons pinguis ex quo perpetua et suauia fluenter descendunt qui aquis habet irriguas et celesti suavitatem redditas. **O**nus coagulatus est Christus propter puulos nutriendos qui non esca corporis ta sed coagulato lacte potandi sunt quos lacte teneroris doctrina pascit et nutrit (est etiam mons pinguis) quod fertilitate sua spiritus virginitatis propter maturos quos pane solidioris doctrina cibat et ouertens simonem ad video reprobabat eos qui Christum purum hominem esse credentes dicebat illum aliquem prophetarum esse dicit (ut quid) vos uidei (suspiciuntur montes coagulatos). s. viros secos prophetas ut montem Christum nichil distare ab eis credatis. false creditis quoniam et si alii prophetae propter virtutem et excellenciam operum soliditez montes coagulati dicuntur non attingit tantum ad celitudinem illius montis qui est in virtute montium. **N**on suspicamini hoc uidei quoniam Christus solus est ille. **O**nus in quo beneplacitum est domino habitare in eo personaliter (et inabitabit in eo inseparabiliter) in aliis vero montibus. s. sanctis habitabit per gloriam usque (ducet eos in finem). i. in se deum beneplacitum. **L**icit alii sancti operabiles non sint altitudini Christi qui est mons montium sanctus secundus rex regum et dominus dominium nichil omnibus copulati caritate sunt. **C**urrus dei quem ille velut auriga insedit et ad voluntatis sue ministerium salutari lege moderat et regit. currus dico (dece mille multiplex) i. ex infinita numerositate omnium credentium posuit finitum per infinito quoniam in numero (milia) sunt letatium et hoc quod deus est in eis qui magne exultacōmis et cumulus et bonorum omnium

dulcedo mirabilis / et quare in eis quod obseruat mada
dei quod data sunt (in monte synai sancto) ¶ Prophet a ouer
tens sermonem a christo ait. Ascendisti o christe (in al-
tu) super omnes altitudines ac honores. super omnes celos ad
dexteram patris. et liberatos sanctos pres a captiuitate di-
aboli perduxisti ad celos (et accepisti dona (a pre distri-
buenda) homini. ¶ Inter alia dona in super accepisti quod.
Qui non credebant prius deum inhabitare posse morta-
libo sicut gentiles qui deum inhabitare inter homines non cre-
debant per gratiam sancti spiritus inhabitatur ab eo. ¶ Pro-
pheta peruides tantam misericordiam dandom homini plenus
leticia dicit. Benedictus dominus sit cunctis diebus (omnibus
tempore) a fidelibus laudetur (quod ascendit in altum duxit capti-
uitatem dedit dona homini et propter iter faciet nobis as-
cendendi) quo ipse processit (deus salutarii noster). i. salua
conuincit quod de pluribus periculis liberat nullus ergo de
prospero itinere dubitet cui dux salutaris est dominus christus.
Merito dicitur deus salutarii noster quoniam. Deus est deus
habens potestatem saluandi quoscumque voluerit/qua propter
ipse nos saluos fecit qui per nobis mori dignatus est/et quod
diceret aliquis quod morimur si sumus saluati responso
est duplex secundum duplicitem intellectum huius litterae/ per mo-
non dedigneris si moreris quod (ipius domini) qui sine peccato
fuit (exitus) ab hac vita non aliud fuit (quod mortis) secun-
do noli diffidere si moreris sed spera quod (exitus domini) quo
resurgendo a morte exiuit (fuit exitus). i. destructio mor-
tis quod per mortem suam mortem destruxit unde ipse inde exiuit
et nobis exire dedit/sperare enim saluati sumus. ¶ Licet. De-
us propteratem habet saluos faciendo pereentes. quod tunc iustus
est (ofrimenta capita inimico suo) auctores scilicet iuda-
ice sedicemus scilicet principes sacerdotum et semiores iudeorum

oſtrīnget etiā (vñtice capilli). i. excellētiā et elatōnē ſectas
ſ. hēticoꝝ quibꝝ eleuabātur et ſupbiebāt (pābulantiū)
dico. i. pſeueratiū (i delictis suis) ¶ Quos dā dñs oſtrīnget
et quos dā etiā ouertet. qm̄ Dñs dixit ex baſan) qd̄
interpretatur ſiccitas. i. de huāno genē/qd̄ ſiccitas poſſe-
derat ariditate peccati (ouertā ouertā) pfecto multos de-
gētilitate ad viriditatē ſuā dū illi fluuios ſalutis inſu-
dit (ouertā in pfundū maris) etiā de eis qm̄ in vicioꝝ p-
fundō iacēt. ¶ Drophā admirās ouerſionē aliquorꝝ
q̄ fieri p xpm̄ ouertes ſermonē ad ipm̄ ait. ita cōuertes
eos q̄ an gradiebātur in voluptuoſo mari ut q̄ pūs erāt
inimici hāt ¶ Des tuuſ q̄ portet te p̄dicādo et p noie tuo
certādo uſq; (ad effuſionē ſanḡmis) et ita ut de inimicis
tuis fiāt optimi p̄dicatores/ q̄ veluti (canes) pro te dñe
clamoroliſ latratibꝝ oſtra hostes mui gilēt et domū ecce-
tue/ cauiffima ſagacitate cuſtodiāt/ et hoc non a ſei p̄is
habebūt h̄ ab ipo dño q̄ amara mutat in dulcedimē/ tri-
ſticiā vertit i gaudiū/ egritū dimes detestabiles in ſalutē
Inde aliqui ita mirabiliter ouerſi ſūt ad te o xp̄e. quia
¶ Dideit ingressus tuos q̄bꝝ remiſſi in mūdū et vixisti
in eo/ videlicet in carnacō; vestigia p̄dicacōis q̄bꝝ inno-
cēter i hoc mūdo ſcis gressibꝝ abulaſti/ miraculoꝝ immē-
ſitatē ſanctissimā vitā. ſplēdidissime ſacōis exēpla/ in-
gressus dico (regis mei q̄ habitat in ſcō) tēplo eius. ſ.
in corpe eius i quo ē plenitudo diuinitatis quā p̄fidi vi-
dere nō poterāt. Cōuertetur etiā q̄. ¶ Dñcipes. i. apli-
q̄ (pplorꝝ) credētiū pñcipes fuēt (puenēt eos) q̄ p̄pus
credētes. et ſe alij fidei et bone opacōis exēpla dederūt et
h̄ nō ſoli h̄ (ouinti multis alij) ſua p̄dicacōe ouerſis
laudes dñi non vace tm̄ h̄ bonis actibꝝ pſonātibꝝ et ne
credēſ femineū ſexū oſteptū ſeq̄tū (i medio iuūcularꝝ

þma etate florētiū q̄(timpana) sua hoc ē corporis tēlio:
nē ad dēū laudes gloriāq; verteřt macerātes se ieūnij
carmis afflictōne gaudētes. **P**ropter hec oia bona a
deo suscepta **N**os fideles bñdicite deo nō p̄ diuersa
ouēticula pagānorū nec p̄ hēticoꝝ spēlūcas s̄(i ecēns)
vbi ē locus bñdictōnis vbi recta ē fides a recta confessio.
qui enī extra ecclēhā sūt/dēū digne laudare nō possunt.
Bñdicite dico. **D**e fontib; iſatib;.i. de doctrina xp̄ia-
na quā ḡetib; apli infuderūt fons religiōis inde ad cer-
tas nacōes emanauit. ab aplis ergo doctrinā exēplū
sumite. q̄s dñs fontes doctrine ex iſrl' xp̄s p̄us elegit.
Inter quos fontes siue ecclāꝝ p̄ncipes ē(paulus de
tribu bēmamn) ortus aploꝝ (nouissimis) tpe adolescē
tie vocatus et dūsus (q̄ raptus ē) usq; ad tertiu celū.
Ibi etiā inter p̄ncipes in ecclā st̄titutos sūt p̄ncipes
(iuda).i. apli sancti q̄ descendēt de tribu iuda de q̄ natus
ē xp̄s q̄ cognati eius(q̄ p̄ncipes zabulō. et p̄ncipes nep-
talim).i. sc̄i apli descendētes de tribu zabulō a tribu nep-
talim. Proph̄a accep̄to tā m̄estimabili munē ad prez
ouersus dicit. **O** ñāda deus p̄(xtūtūe).i. xp̄o/q̄dē
ho e. s. (q̄d̄ firmet id q̄d̄ ip̄e deus opatus est in nob;) nos
do cēdo/ resurrectōne suā manifestādo. sp̄m sc̄m mittēdo
ut fides quā nob̄ donaē dignatus ē firma stabilisq; sp̄
maneat. **A**d opatus es dico/ m̄apiēdo **A**tēplo tuo i
iherusalē ibi enī xp̄us p̄sonaliter p̄dicauit/ ibi sp̄m sc̄m
sup aploꝝ misit/ quib; aplis q̄alij̄ discipulis ſirmatis
et fidēostāter p̄dicātib; p̄ orbē multe ḡetes couerse ad
xp̄m (reges) et p̄ncipes (de derūt) multa q̄ magna (mu-
nera) ad edificacō; ecclāꝝ q̄ sustētacō; minſtrorū i eis.
Proph̄eta nūc ouerit oracōne suā ut deus fidei hostes
sua xtūte ſp̄ecat/ videlic; tirānos a hereticos dicens.

Increpa spesce feras. i. tiranos gentiles principes romanos quos feras nominat propter crudelitatem. vñ sepe dabat feris martires deuorados (aridimis) vero q̄ p̄ncipes romani vento vane glie mouebatur spescenda est etiā gregacō (thaurorū). i. hētiorū q̄ sūt ceruicis imdomiti q̄ erecta ceruice seducut aias innocentis et ad suū gregē trahut quos infelici psuashōe decipiūt inter quos leues ad seducedū sūt (vacce p̄lorū). i. mulieres cule vel muliebriter viuētes ducti volūtate leuissime q̄ p̄ fidē doctores tāq̄ thauros sequūtūr horū aut tirānorū et hereticoꝝ studiū ē ut p̄ tornēta aut dolos aut blādimenta (separēt et auertāt) a veritate fidei eos q̄ magis q̄ (argentū) in fornace (p̄bati sūt). s. catholicos doctores. **D**issipa gētes. s. hereticos et alios eis osentītes (que bella volūt) sedicōes omouētes adiūsus ecclā. qđ fiet quia (de egipto). i. de mundo peccati m̄gredime tenebroso vement (legati). i. apli q̄ pacē mūdo attulerūt dicentes genus hūanū deo pri reconciliatū ēē p̄ xp̄m venient dico ad ouertedū p̄plos de tenebris peccōꝝ (ethiopia). i. gentilitas demigrata peccis (puemet manus) id ē vīndictas (dei deo) reconciliata p̄ fidē ad p̄sentia quia prius credet q̄ deus vīndicet de ea. **P**rophā exultans de hac gentiū ouisione ad deū iūnitat om̄es fides ad laudē dei dicēs. **R**egna terre. i. omne genus hominū (cantate deo) cū puritate mentis et (psallite dño) bñ operādo ad laudē eius q̄ mōtē oluenti q̄ ē ad orientē ascendit sup om̄es celos. **E**t q̄ post ascensionē post paulū venturus est ad iudiciū dicit propheta q̄ tūc. **D**oce suā virtuosam faciet ut ad vocacionē suā oēs hoies resuscitear et q̄ tantus est vos om̄es hoies (dat gloriā deo) regnanti sup omnes vidētes deum cuius

magnificentia et virtus) apparebit in sanctis apostolis
et alijs viris pfectis qui aliquantibus nubibus apparantur qd
non solus veniet ad iudicium sed cum semioribus populi sui.

Son de sequitur

Odmirabilis deus in sanctis suis quos post multas tribulaciones eue rit in sublimitate celorum (deus populi christiani dabit plebi sue) fragili et infirme (virtute) resurrectionis (et fortitudinem immortalitatis) quam in sua carne premisit pro tantis ergo bonis a deo nobis promissis dicamus nos cum propheta gratias agentes illi (benedictus deus)

Psalmus. lxviii. in quo de passione Christi

Vox filii ad patrem ex persona humanitatis.

SAluui me fac deus

non rogat ut differatur passio qua genus humanum redimere decreuerat sed ut non diu retineretur in morte (quoniam aquae) id est seditiones et persecutions populi ideo rū (intrauerunt usque ad animam meam) intantum enim seuererunt in me ut auferrent vitam meam.

Saluui me fac oro deus quoniam Infixus sum in limo profundus captus sum. apprehensus sum in manus iudeorum qui sunt limus id est corruptio secundum omnem naturam humanitatis que de limo formata est. sed dicuntur limus profundi propter sceleratam et profundam iniquitatem eorum (et non est substantia) id est carnis virtus per quam exinde euadam misericordias salues.

Non in altitudinem persecutoris in sanguinem iudeorum (et seditionis) concitata per eos (demerit me) in morte.

Et de hoc non sunt excusabiles quia ego clamavi ostendendo ea non esse facta que michi faciebant et hoc

Llamans laboravi) quia nō audiebar a phidisi rau-
ce facte sūt fauces) id est similes rauco q̄ a paucis ex-
audiebar (defecerūt oculi mei) carnales qui in morte ex-
tincti sunt (dū spero in dū meū) qui me cito resuscitabit.
Consequenter plangens multitudinē psequentū ait.

Multiplicati sūt sup capillos capitū mei. qui oderūt
me sine causa) gratis oderunt me qm̄ similiis offendit
om̄b̄ simile merito psecuti sūt me.

Et nō tantū sūnt multi sed.

Confortati sūt p̄ herodem et pilatū et fortes facti
sūt imīmici qui me psecuti sūt iniuste) in qua tribulacō-
ne (exsoluebā) penas pro h̄ns (que nō rapui) id est pro
peccatis que nō pp̄traui. sed prīmi parentes rapuerūt
et ego pro eis suspensus sū.

Vnde sequitur.

Exponens ppter quē passus est ait/tu sancte pater.

Scis insipiētiā meor̄) a me luendā (et delicta) scien-
ter facta (meor̄) que in me suscepī delenda (a te nō sūt
abscondita) delictorū enī sū suscep̄tor̄/ nō cōmissor
Et quia talia nō mea culpa patior/o dñe pcor.

Dicit nō frustrantur) sancti patres pphete et alii iusti
qui detinentur in inferno (qui exspectant) educi per me/
quod fieret/si nō resurgere/et ideo (domine virtutū) cui
mobilim̄possible est non aliter euemat q̄ spiritus san-
ctus per eor̄ ora predixit.

Non confundātur sup me) morientē id est nō huma-
nas insultacōes de mea dormicōne sustineant (qui te re-
quirere cōprobātur. deus israhel) id est videntiū dū.
Merito nō debent confundi in passione mēa qui te exspe-
ctant/ quoniam nō pro culpa mea.

Gustini opprobriū) crucis h̄ ut volūtate tuā explerem (et dñs h̄o) scilicet conspui/ alapis cedi/ velato vultu derideri et tandem dignus haberī cū latromib⁹ crucifigi (cooperuit faciem mā) **E**t exequens passionē ait.

Extraneus factus sū fratrib⁹ meis) id est iudeis qui erant eis sanguinis vicinitate cōiuncti/ quib⁹ extraneus factus est quādo ei credere noluerunt (ei peregrinus) eisdē iudeis (filiis) Imago ge(matris)sue/ simagogam autē matrē dicit/ de qua ortus est dum in iudea gente nasci dignatus est/ quib⁹ fratrib⁹ pegrinus fuit/ quādo eū nō receperūt h̄ potius abiecerūt eum dicētes/ hunc nescimus vnde sit. **I**deo pegrinus eis factus sum. **N**uomā zclus sue amor domus tue) totū me sibi (vendicauit) et absorbunt/ vnde quia domus tue gloriā zelans psecutus sū in eis iniquitates eoz eiciendo venientes et ementes in tēplo indignati sunt contra me/ et machinati sūt michi mortē (et opprobria) que iudei exprobrauerūt tibi miracula que ego tua virtute faciebā attribuēdo virtuti demonū (eccliserūt sup mē) quia occasione miraculoꝝ que tua virtute operabar/ iudei que fierūt mortē mēa dicētes quid facimus quia hic homo multa signaꝝ et cetera. **P**ropter hec erga eos iratū me nō ostendi volens me de eis vim dicare h̄ tristitia quasi pallio **C**ooperui me) quia (ieūnus esse) ab illis nō potes aliquos michi m̄co;pare de eis (q̄ factū est in opprobriū) irrisiōnis et detractōnis (michi) semp enī boni malis opprobrio sunt quādo mīmī eoz scelerib⁹ acquiescent dum illis studiose detrahunt quibus nulla societate iungūtur. **E**t posui vestimentū meū ciliciū) a. tristiciā ondificiens me h̄ s̄lēm illis q̄ vestiūtūr cilicio se;

pemitib⁹. nusq⁹ enī legitur dñm v⁹sū fuisse cílicio(et fac-
et us sūllis i parabolā) de quo fabulas suas irrisorias
facerent. ¶ Vnde sequitur. Ad duersū me loqueban-
tur i publico) vbi ouemebat ouentus plurū q̄ michi
insultabant(et potatores vīm) i tabernis i derisione;
meā(ouertebat cantus suos) ¶ Illi ita sciuūt cōtra me.

Ego vero orationē meā ad te dirigo) quia iurgijs
homīnū nō inflamatis rixis h̄ p̄ns oracōmb⁹ obuiandū
est p̄ eis ut ouertātur. et q̄ ad te ō exaudi me q̄ nūc
est(tēpus bñplaciti) scilicet gr̄e qd̄ tu(deus) p̄ hūano
generi p̄ me sbuemre dispositi⁹/t̄ps qd̄ vīncit oīa secu-
la/t̄ps qd̄ mūdū repaint labentē/t̄pus qd̄ eternitatē at-
tulit et salutē. ¶ T̄ps quidē sp̄aratū fuit a te nō meritis
homīnū. h̄ In multitudine misericordie tue) nā si multitudo
misericordie nō fuisset nequaq̄ redimī poteramus obnoxij/
non enī paruū misericordie fuit que tā ingētia peccata supauit
multitudo quidē fuit delicti h̄ multo numerosior misericordia
illa q̄ vicit q̄ iā ō deus pater t̄pus bñplaciti ē(exaudi
me i veritate salutis tue). i. i. i. i. perfecta resurrectōne quā
i veritate pollicitus es p̄ p̄phetas.

Eripe me de luto ut nō infigar) id ē eripe per accele-
rationē resurrectōnis(ut nō putrefiā) i sepulcro(libe-
ra me ab hñs). s. iudeis qui(oderūt me) quorū odio re-
surgente cristo frustrata vanuerūt(et de populo iude-
orū) qui p̄fundus erat ex maligmitate cōfisi⁹ et seditio-
mb⁹ turbulētus. ¶ Ō me deimergat tēpestas aquē)
id est passionis mee ut diu detinear i morte(nec absor-
beat me p̄fundū) terre i sepulcro ut corpus meū i eo
putrefact/nec puteus līmbi patrū cū ad eū descenderit
anima mea(claudat sup eā os suū) ut inde nō exeat h̄
cito redeat ad corpus et resurrectio cōpleatur.

Expositis p̄iculis orat dices. **E**xaudi me dñe qm̄ be-
m̄gna ē misericordia tua) semp̄q; ad bñfaciēdū parata(se-
cundū multitudinē miserationū tuar̄ respice in me)

Et ne auertas facie a puerō tuo). s. xp̄o qui puer dr̄
tū ppter innocentie puritatē. immumis enīfuit ab omni
peccato tū q̄ i hūilitate carnis apparuit(velociter exaudi
me) nō differas resurrectōne mēā usq; ad omnū oīm
resurrectionē(qm̄ tribulor) pcessit afflictō/seq̄tur velox
misericordia tua. Ergo. **I**ntēde aie mee) considerās q̄ inno-
cētia tibi fui erit(et libera eā) nō rogat ut differatur pas-
chio h̄ ut cīta resurrectōe glorificet. nō tm̄ ppter me ip̄m
me libera h̄ etiā(ppter inimicos meos eripe me) ut vidē-
tes me resurgētē tercia die oīfundātur velouertat̄ ad te
Oeito exaudiē me debes. qm̄ **T**u scis) q̄re i assumpta
carne ista sustineo(improperū in illatū) i v̄bis turpib⁹
et inuriosib⁹(oīfusionē mēā) qn̄ capt⁹ fū ad modū latro-
mis. a(gnomimā mēā) i sputis i alapis. a flagellis mil-
latis/q̄re aut̄ ista s̄mt in illata tu scis. **E**xaudi me dico
ut pumas inimicos meos. qm̄ **I**n oīspectu tue dīmitatis
sūt oēs q̄ tribulat̄ me) p volūtate tua potes eos pūre.
quā tñ tribulacōz spōte sustineo qz(improperū ipoz)
p̄scīes illō(cō meū) volūtate(exspectauit i miseriā) etiā
mortis libēter accepit/deliderō enī deliderauit hoc pasca
māducaē. Et sustinēs ista. **E**xspectauī q̄ simul oītri-
staretur i nō fuit) de tāta multitudine iniquor̄ q̄s aut̄ co-
passus dolorib⁹ meis aut̄ extitit(oīsolator) h̄ oīms leti sce-
lus pegerūt. **Q**ui oīsolaretur i nō muem. h̄ **D**edēt
escā mēā fel a m̄ sit̄ mea potauerūt me aceto) hoc imple-
tū fuisse i euāgelijs legimus **P**redict penā iudeor̄ di-
ces. **M**iat mēsa eō i laqueū) hoc impletū ē qn̄ ip̄is ce-
lebratib⁹ i ihrl̄m oīuūnū pascale/circūdati sūt a rōmis et

oculus sicut aues (in laqueo et in retrubucōes) penaz de-
bitarū ppter mala illata xpō (et i scādalu) tuēdo de ma-
lo i bouū nā fame et peste et gladio pcessi sūt i illa obis-
dione. **P**redictitur pena cecitatis iudeorū. **D**obscure-
tur ocli eorū ne videat) verū solē iusticie nec legis sacra
intelligat/nā q̄ intēdē noluerit dū poterat ipa illis opta-
tur merito pena(ne videat/et dorſū eorū sp incurua) mi-
mio delictorū pōdere p grauatū. **E**ffundit dñe sup eos
vindictā viā) m pñtī et furor indignacōmis tue op̄hen-
dat eos) i futuro iudicō. **N**iat habitacō eorū desita) qđ
impletū ē in euāhōe iherosolīne ciuitatis p romanos (et
i tabnaculis eorū nō sit) ex numero illoꝝ (q̄ imhabitet)
i tēplo et i palacio regio. **P**rophā assignās causam
oīm illoꝝ malorū dicit. **Q**m xp̄m filiū tuū (quē) tu nō
p culpa sua pcessisti p assilitate i morilitate q̄ pena est
hūam ḡnis p redēpcōe et salute oīm p ploꝝ pcessisti/vi-
dei ex malicia(psecuti sūt/et sup dolorē vulnerū meorū)
q̄ erat de eorū pccisa pdicōe (addidest) m mortē q̄ ve-
nerā p salute multorū. **D**ermitte eos addē iniquitatē
nnq̄tati) ruere de vicio i viciū (et nō intrēt i viāwitatīs)
q̄ ducit ad vitā eternā. **D**eletātur de libro viuētū) p hi-
nalē reprobacōz et dānacōz eternā/nō aut dicūt deledi
q̄ ibi scriptū fuerint q̄ q̄ absolute ibi scripti sūt nūq̄ de-
lentur eterna p destīmacōe solidati. h̄ q̄ ibi scriptos se-
ip̄ os iudicabāt/seqtur (et iustorū ordīm nō mterponat)
Illi sūt tales. **E**go sū paup) q̄ cū diuīes es; p om̄ibꝝ
paup factus ē ut diuīiaꝝ eius pncipes efficeremur/et
etiā sum dolens) p om̄ibꝝ ip̄e enī dolores nr̄os i se tulit
(et salus tua id ē diuīitas tua p quā fidelibꝝ medicina
cofertur(me suscepit) resuscitādo a morte. **E**t q̄ salus
tua me suscepit. **A**udabo i me) et i membris meis

nomē tuū cū exultacōe et magnificū p̄dicabo cū) p̄ mē-
bra mea (et laudabo eum) **L**e, t̄ laus illa mea placebit
deo sup̄ om̄ib⁹ sacrifici⁹ legis in̄ qua mos erat ut pro
peccatis (vitulus) vnius anni offerretur / qui iā cornua
p̄ducebat vngulas. **P**lacebit laus mea sup̄ vitulū
et cetera / ideo. **D**ideāt paupes et intelligāt q̄ ob-
lacō deo accepta in̄ mente est / in̄ qua paup equatur di-
uiti nō in̄ exteriorib⁹ rebus / et inde (letetur) et ad pau-
peres ouersus ait / o paupes hoc intelligentes (querite
dñm) per desideriū pedib⁹ fidei sp̄xi et caritatis (et vuiet
anima vīa) vita gr̄e hic / et vita glorie i futura vita.

Querite dñm. **M**in̄ exaudiunt dñs) om̄ib⁹ tēporib⁹
(paupes) qui querūt eū (et vīmetos suos) qui s. legib⁹
vīm ciūtur sive alligātur (nō despexit) ip̄os enī liberat a
laqueis carnalib⁹ quos suis regulis oneros agnoue-
rit. **R**qua ergo ita ē. **L**audēt illū celestia terrestria
et om̄ia in̄ marina natātia et om̄ia q̄ in̄ eis sūt) hec laudāt
deū dū ex eis laudatur creator eoz. **H**inc etiā laudā-
dus ē deus. **M**in̄ deus saluā faciet eccliam) q̄ illū mēte
speculatur i cternū / q̄ hic multis p̄secutōib⁹ multis fati-
gatur agusti⁹ (et edificabūtur ciuitates). i. ecclie p-
ticulares (nūde) .i. xp̄i qui ex origīne iude carnis p̄pa-
gacōne descedit. **L**e, t̄ inhabitabūt ibi) in̄ syon fideles
(et hereditate acquirēt eā) ut possideāt eā in̄ eternū qn̄
ad ilxrusale eternā dñi misericōde pueneit. Et nō vna
generacō sola iustor̄ habitabit i ea h̄ successores. ideo
sequitur. **L**e, t̄ semen. i. imitatores (fuor̄) .i. aplor̄ et
discipulor̄ xp̄i possidebit eā eternaliter et vniuersaliz-
ter om̄es (qui diligūt nomē eius habitabūt in̄ ea) sc̄z
ciuitate celesti eterna felicitate gaudētes.

Psalmus. Ixix. in quo monet ut in
solo deo confidamus et gloriemur.

Vox prophete in persona generalis totius ecclesie quoniam per pacem perfectam habet nequaquam valet ideoque in angustiis et calamitatibus huius vite poita diuinum implorat auxilium dices

Deus quoniam soles uiuare in adiutorium meum intendo co-
tra picula et ne inimici prualeant me ad adiuuandum me festina quod si tardet miscdia gaudiora crescent
picula. Ecce enim edacorum postulatas inimicorum suorum ait.
Confundatur i.e. de pueris tibi suis turbetur et reue-
reatur i.e. formidetur ne per lesa iusticia penas incurrit qui
queruntur aiam i.e. vita mea perde. **A**vertatur retrorsum i.e. a
proposito suo malo et erubescat ne possint implere quod
moluuntur quoniam volunt michi mala. **A**vertatur statim ut a
suo proposito erubescentes velociter sepellatur abscedere
(quod dicunt michi) irrisorie euge euge i.e. gaude gaudere.
Orans per iustis ait. **E**xultet et letetur in te in quo est lux
et non in alio quoniam querunt oportentes te magnificum liberalissi-
mum in dono oportentibus remanent quod diligunt filium tuum memores
saluacionis sibi a deo collate per eum. **V**ox populi christiani
Ecce vero egenus sumus egenus ostine gram diuumta-
nis expectatis et paup ad beneficia tua suscipienda audie-
peras deus adiuua me a tribulacione mundana ubi cum
vicio et aduersitate pugnamus tua misericordia liberando.
Adiutor meus in necessitatibus et de hac seculi clade
(liberator esto domine) et quod non est alia michi spes ideo (domine
ne moreris) licet enim dominus mensurate faciat omnia nos tamen
tardum putamus quod desiderio magno requirimus.

Psalmus. lxx. in quo monet ut in omni tempore
totam spem nostram in domino ponamus.

Vox cuiuslibet iusti.

In te Dñe sperauī nō in honore. nō in mū
dāmis q̄ caduea sūt/ et
ideo nō confundar nō erubescā in eternū sc̄; in illa ius-
dien tribulacōne ubi confundi penale nō est in iusticia
tua) nō mea. q̄ iusticia tua misericordia semp̄ habet cō-
iunctā/ vnde eius ē semp̄ p̄cere supplicati libera me
(a periculis q̄ eripe me) de potestate diaboli ne cū eo dā-
nemur. Inclina ad me) egrotū et iacentē (aure in tue
misericordie et salua me) ab egritudine que intus est.
Et ne ad me veniant iacula inimici oro. **E**sco in in deū
p̄tectorē) q̄ ego me p̄tegē ne queo (et in locū mūmitū)
ut nō tñ sim p̄tectus h̄ etiā securus/ vñ sequitur (saluū
me facias) i alio enī saluus esse nō potero. **O**ro ut sis
michi p̄tector. **M**ī firmamentū meū) dans michi fir-
mitatē ostātie oīra om̄es reptacōnes (et refugū meū)
in om̄i tribulacōne mea. **D**eus meus) q̄ in te sperauī
(eripe me de potestate diaboli) q̄ absolute dicitur pecca-
tor (et de manu cōtra legē agentis) qualis ē uideus et
malus xpianus (et iniquus) ut sūt pagani qui nulla legē
dñi refrenātur h̄ more ferar. faciūt quodcūq̄ libuerit.
O verito debes me eripe. **M**qua tu es patiētā meā) cau-
sa ppter quā om̄ia libeti ammo sustineo (et spes mea). i.
certitudo futuri p̄mī mei (a tpe oueris om̄is mee)
Nō solū a iuuentute spes mea es h̄ etiā a puericia. **M**ī
in te confirmatus sū). i. sustētatis (ex vtero et de vētre mā-
tris mee tu es p̄tector meus) **P**ropter que ad te et
De te laudes cātabo sine fine) q̄ bona tribuisti michi
q̄ aut te solū laudo/ et res seculi respuo (factus sū p̄di-
gū) amatoribz seculi reputatibz me quasi insanū q̄ nō
sequor q̄ amat et seq̄tur peccantibz multitudo/ h̄ oīa

opprobria illa (tu factus es michi adiutor fortis.
Peat ut dignas grās possit reddere dicēs. **R**epleat
ur os meū laude) p̄ tuis bñficijs (ut) toto tpe meo (can-
tem) et p̄ dicē (te gloriosū et magnitudinē bñficiorū tu-
orū) que fecisti michi. **T**u es dñe spes mea a iniūctu-
te mea sic. **N**e xp̄icias me in tempore senectutis mee)
qr̄ fessa virtus mea in diget plus adiuuari/ quid p̄ sene-
ctutē intelligat expomit dicēs (cū defecerit virtus mea)
id est quādo paciētie firmitas quassata mollescat neq;
sustinere potest viribus suis onus tribulacōmis impoñi-
tū (ne dereliquas me) quia intellecta debilitate mea in-
fidiantū feruor accensus est. **E**t hoc ideo dico.

Duia inimici mei dixerūt mala michi) exprobrates
michi (et qui) studio decipiendi (custodiebant animam
meā/ oīlū fecerūt in vñū) conuenientes in eandē volun-
tate nocendi. **D**icentes deus dereliquit eū) mundani
quēvident calamitate crebra fatigantū credunt a deo
desertū (persecūtū) quia fugere nō poterit (cōprehen-
dite) quia reluctari vali dissimus non valebit/ et securi
tenete (quia nō est qui eripiat) **I**psi me ita derelictū
putāt h̄ tu **D**eus ne elongeris a me) diu me p̄mittens
ab illis tribulari (deus meus i auxiliū meū respice) ut si
debeā adhuc affligi dignā michi patiētiā tribuas. nam
quē tu adiuuas malorū cōtricōne nō deficit. h̄ tūc spe po-
tius erigitur qñ tribulacōnū fasce pregrauatur. **M**e
respice. et **L**ōfundātur) inefficaces effecti p̄ficē qđ vo-
lebāt (et deficiāt) virib⁹ ut nō snt (potētes) vlt̄ri ag-
gredi (detrahētes aie mee/ operiāt m̄tm̄ (oīlōe)) q̄ pudo-
re de mala osciētia eorū ut actōes p̄stimas vita meliori
condēnet (qr̄ q̄rūt mala m̄) **A**ueqd alij faciāt quic-
quid m̄ mali sp̄aret. **E**go aut̄ sp̄ i te sperabo et adiciā

sup omniē laudē tuā) quā de mūdi creaōne habes/ ad h
ciā aliā laudē/ q̄ filiū tuū incarnari feceras p̄ salute cun-
ctorū. Vnde sequitur. **D**os meū annūciabit p̄dicabit
alij scilicet gentib⁹ (iusticiā tuā). i. filiū tuū p̄ quē imple-
ta ē iusticia (saluta ē tuū) p̄ quē tu p̄ salutē dedisti mū-
do. **N**m nō ōgnoui p̄ practicā (negociacōes) q̄ ma-
lis actib⁹ ut mēdacijs p̄iurij & blasphemij īq̄nātur
(introibo ī supnā domū) vbi cognoscā potētiā dñi & ibi
(memorabor iusticie tue solus) tūc enī mirabilē & sangu-
lare esse cognoscā cū īmpios ī ielennā & fideles mittes
m̄ requiē sempiternā. **Q**uaia docuisti me p̄ libros diui-
nos et reuelacōne (ab initio fidei me e dū usq; fuerit tps
pnūciabo alij mirabilia tua) maxime mirabilē incarna-
cōis nouitatē om̄e miraculū et nouitatē trāscēdentē.
Et usq; ad vltima mea nō derelinquas me) q̄ tenus
tua fortitudine roboratus usq; ī finē seculi laudes pos-
sim tuas debitas explicare. **N**on derelinquas me.
Donec annūciem (filiū tuū qui est brachii tuū) p̄ qđ
omnia facta sunt & quo diabolus superatus est (genera-
tiōm omnī) per successiones (que ventura est) usq; ī fi-
nem seculi. **R**ursus ne derelinquas me donec annū-
ciem. **I**otentiā tuā) qua saluas homīnes (iusticiā)
qua iudicas omnes secundū meritū vniuersiusq; annū-
ciē dico deducēdo p̄dicacōne meā usq; ī altissima que
fecisti magnalia) circa redempcōne hūam generis (q̄
altissima sūt) et profundissima (o deus quis similis tibi?)
certe nullus/ quomā om̄is creature virtus ī infinitū di-
stat a sublimitate nobilitatis nature tue/ et ī eo preben-
bilitate tue potentie.
Quātas ostendisti michi) p̄ rei expientiā (tribulacō-
nes multas) numero! et q̄litate (malas). i. graues (q̄ dū

me oueristi ad te viuifasti me) vita ḡre (et de abissis
terre). i. de profunditate peccatorū (iterū) p̄ pemtēnā (res
dixisti me) Et michi sic reducto. **O** Multiplasti ma-
ḡnificentia tuā deus) multis modis m̄ magna beneficia
offerēdo (et solatus es me) securū me faciēdo de eterno
p̄mo. **V**ere solatus es me. **N**ā ego o deus ideo
ofite vi tibi) confessioē laudis i decatācōe laudis psalmo
rū (veritatē tuam). s. q̄ verus deus es & verax in p̄missia
(psallā nbi ope) qui es sanctificas omnē vidēntē deū.
Vere cātabo tibi et ex magnitudine deuocōmis. **L**a-
bia mea exultabūt/et aīa mea quā redeimsti. **M**otim
aīa mea cantabit tibi. **S**ed a lingua mea) cū fuerit i re-
surrectōmis gloria (meditabit iusticiā tuā) cātantes in
eternū misericordias tuas. et hoc erit (cūsū fūerim) et
erubuerint qui modo insultant michi)

Psalmus. lxxi. in quo monet ut xp̄m verū.
homīmē a verū deū esse credamus.

Propheta ad patrē loquēs ait. o deus pater
fac quod p̄uideo futurū.

Da iudicariā p̄tātem regi) xp̄o & eide (fi-
lio tuo) q̄ es rex verus (iudic-
cū execucōnē) Jūdicū dā dico **I**judicare) ut iudicet
(pplm tuū i iusticia/ q̄ paupes tuos i iudicō) paupes aut
priſ & xp̄i sūt q̄ mūdana supbia derelicta/humilitati se
p̄ om̄ia tradiderūt/nam et si pauper supbiat non est dei
pauper/et si locuples humilitatē diligat non est seculi
diues/volūtates enim taliū sunt inspiciēde nō nomīna
Potestatē hāc iudicariā da regi xp̄o h̄ prius prescas-
tur iudicaturus p̄ legatos tuos **H**usciāt montes). i.
sancti apostoli qui ad supna firmiter eleuati celesti ḡre
sūt p̄ximiores (mandatū annūciandi populo dei pacē)

id ē xp̄m (et colles). i. alij īferioris gradus q̄ apli sed
tñ altiores populis (iusticiā). i. xp̄m/pax vere dicit̄ xps
q̄ p ip̄m hō recōciliatus est deo/iusticia etiā dicitur qm̄
orbem terrar̄ sub equitate iudicabit et q̄ diabolū p iusti-
ciā magis q̄ potētiē virtute supauit. **O**raui ut daret
regi xp̄o iudiciū/ et vere dabit qm̄ ip̄e. **J**udicabit pau-
pes) p xp̄o volūtarios q̄ sūt (i p̄lo) vbi boni sūt malis
admixti ut q̄ pro eo pauges facti sūt celestis regni di-
uitis locupletentur (et saluos faciet filios pauperū). i.
imitatores ap̄lor̄ (et humiliabit calūmatorē). i. diabolū
supbū crudelē et īsatiabilē/ malor̄ ommū prīcipem/
calūmatorē qui humanū genus suis fraudib⁹ tot secu-
lis probatur īpetere/ humiliabit qn̄ illo cū perfidis dā-
nato fideles se viderint regnare cū xp̄o. **J**udicabit
rex xp̄us/ et facto iudicō. **M**eranebit eius hūam-
tas cū sole). i. semp vmita cū diuinitate verbi qd̄ dicitur
sol iusticie (ante lunā) id ē ōspectū ecclēsie. q̄ semp erit
in pñtia ecclēie ut ab ip̄o ut luna a sole recipiat lumē que
michil a se lumīmis hab; pmanebit dico (in generacōz q
gñacōnē). i. inseculū seculi. **C**ōsequēter pphā ostendens
quō iudex iste prius venit i mūdū ait. **S**icut plu-
via in vellus suauiter sine strep̄tu sine corrupcōne aliquā
et impartibilit̄ (descēdit) ita rex ille qui iudicaturus ē
descendit in vterū virginalē beatissime marie spiritu san-
cto op ante carnē de ea suscepturnus humanā. et id ē qd̄
sequitur/descēdet (sicut stillicidia stillantia super terrā)
que in modum roris summa leuitate descendūt.
Onietur in dieb⁹ eius iusticia) q̄ ip̄e ortus devirgine
est sol iusticie (et abundantia pacis orietur) abundantia
pacis est dū religio xp̄ianorū toto orbe dilatae (donec
auferatur luna) id est usq̄ in finē seculi.

Propheta de amplitudine regni eius ait. **E**t dñabatur sup totā terrā (a mari) circūdatā (et a flumī) iorda ne in quo xp̄us baptizatus est usq; ad terminos orbis terrarū in quib; omib; terris p̄ p̄dicacō; ap̄loꝝ et aliꝝ discipuloꝝ cultus xp̄iane religiomis ī aliqb; planis tatus ēē dimosat. **L**orā illoꝝ rege (p̄cidet ethiopes) i. ḡetes ingre p̄ccis fidē eius hūlter recipiētes eū de uote adorādo (et imīmici eius). s. iudei ī sua p̄tinacia et obſtimacō e p̄māſuri terrā līm ḡet). i. terrena cū magna aviditate et desiderio more ſpentis exquirēt. **R**eges tharsis q̄ in ſule munera offeret) qd opletū fuit de regib; q̄ venēt adoraē xp̄m cū munerib; q̄ venēt de h̄is p̄nūcīs hic deſcriptis q̄ fuerūt ſiguē ḡetū q̄ adoratiū erat. vñ ſeq̄tur. **D**īmes reges terre adorabūt eū/om̄es gen̄tes ſuīt ei) qd mō impletū fuit tpe cōſtātim impatoris q̄ ad fidē xp̄i ouersus fuit cui tāq̄ monarχe obediebat om̄es reges terre quo adorāte vidētur om̄es alij adorasse q̄ etiā p̄cepit vbiq; terraz ad honore xp̄i edificari ecclias/vel si nō mō ſaltē ī iudicio ſoplebitur vel om̄es reges. i. aliq̄ de om̄i ḡnē regū. i. ita om̄es ḡetes. i. aliq̄ de om̄i gente. **S**eruīt dico meito **M**ūaliberauit pauperē). i. ip̄lm xp̄ianū (a potēte) diabolo q̄ liberauit etiā in opē (cui nō erat adiutor) q̄ nec aliq̄s hō iuſtus nec āge lus nec lex nec liberum arbitriū mihi tm̄ leo de tribu iuda rex nr̄ xp̄us. **L**iberabit quidē pauperē/ et illi liberato. **N**arcet p̄ccā dīmittēdo (et aias pauperū) de dño cōfidentiū (ſaluas faciet) primo et tandem corpora eorū ī iuicio futuro ſaluas faciet ſalute p̄petua. **E**t hoc q̄ aias pauperū ſaluas faciet. **X** vſuris). i. reatib; p̄ecorū ab ip̄a iniqtate (redimet animas eorū) a culpa q̄ pena liberabūtūr ī futuro (et honorabile nomē

eoꝝ corā ipo) qui noīe suo fuerūt ſimigmiti id ē qui criſtiam vocātur/ preclarū reuera nomē ut xp̄iam dicantur
ut de ſuo rege reſplendeat et accepta vocabuli dignita‐
te gloriētur. Et viu et rex xp̄us in ſeculū ſeculi(et da‐
bitur ei de auro arabie) vñ poſt resurrectionē xp̄i multi
impatores et reges ad gloriā reſurrectionis eius de‐
rū preclōſa donaria inter q̄ erat aurū arabie ad edificia‐
cōne ecclesiarꝝ et diuini cultus augmentū i quibus eccl‐
ſis adorant xp̄m fideles(et tota die bñdicet ei)

¶ Omni die bñdicūt ei a merito q̄ ip̄e. Et firmane‐
tū labenti infirmitati huane co: da fidēlū i fide ſirmas
in apostolis alijſq; diſcipulis qui pro eminētia ſanctita‐
tis montes appellātur(extollētur ſup omnē cādida‐
cōne) huinis ſeculi(fructus xp̄i). Si ip̄i ſancti qui exeunteſ
de ciuitate ecclſie militatis i ciuitate celeſti(florebunt
hic fenū terre) virētes beatitudine ſemper iterna/ hic enī
tribulacionibꝫ afficiūtir ut ibi perpetua gratulacōe co‐
ronētur. Pro tantis bñficijs q̄ ſanctis hiis offert. Sit
nomē eius bñdictū in eternū) cuius nomē p̄manet aī
omnē creaturā q̄ ſole illuſtratur) Et bñdicētur in ipo‐
dño ihuſu xp̄o om̄es tribꝫ terre) ſicut abrahē dictū eſt/
in ſemie tuo bñdicētur om̄es tribꝫ terre. i. aliquid de om̄i
tribu(omnes gentes magnificabūt eū tanq̄ dñm aſal‐
uatorē oīm. Et q̄ in ipo bñdicētur om̄es tribꝫ terre!
ideo fit. Bñdictus dñs deus vidēti ſe/ qui facit mi‐
mirabilia magna ſolus) ſua virtute. Et benedictum
nomē maiestatis eius in eternū) qđ eſt maius om̄ibus
nomimibꝫ(et replebitur maiestate eius om̄is terra). i.
om̄es ſancti clarificacōe eius replebūt. et q̄ rēvalde
diferabilē optat dicit(fiat fiat)

Psalmus. lxxij. in quo monet propheta ut eterna
amplectamur et pro illis deum laudemus.

Quā bonus es id ē multū (deus videntū)
eum nō tñ omib⁹ sic appa-
ret quia nō in quis a quib⁹ sua bonitas nō sentitur hicut
nec oculis egris delectabilis est claritas solis q̄ sams
est amabilis. h̄ eius bonitas sentitur et gustatur (ab h̄is
q̄ recti sūt corde). i. q̄ opa eius studio pietatis intelli-
gut. Prop̄ha in persona infirmorū q̄ vidētes p̄speritatē
malorū et iustorū adūltates et tribulacōes incipiūt du-
bitaē de bonitate diuine p̄uidētie dicēs. **O** Nei autē pe-
ne moti sūt pedes) mei ad erradū et male sentiēdū de bo-
nitate dīme p̄uidētie (effusi) p̄cipitati et stabilitate sine
vigore mētis (sunt gressus mei). i. effectus mei et opa
mēa. **E**t hoc ideo. **Q**uia zelauī. i. grauiter nūlī et in-
dignatus sū (de in quis pacē) trāquillitatē et palē felici-
tatē (peccorū vidēs) par tñ peccorū vera nō ē h̄ falsa et ca-
duca par q̄ cū conscientia splitigatrix at intrīsecus et cū
hostē nō habeat secū ip̄a decertat. **I**deo etiā effusi sunt
gressus mei. **Q**uia nō ē distīmetō i morte) in q̄z a mor-
te iustorū ita q̄ inq̄ citius moriat̄ q̄ iusti imo sepe otin-
git oriarū (nec ē distīmetō i plagis) hue i infirmitatib⁹
eorū q̄ infirmati inq̄ tardius curentur q̄ iusti imo sepe
inq̄ velocius oualescut̄ h̄ntes i pmptu r̄media curacōnū
pter abūdātiā diuiciarū suarū. **I**deo etiā egressi sūt q̄
inq̄. **I**n labore hoīm nō sūt) isolacōs et delicas viuētes
(nec cū hoīb⁹ iustis tribulacōnū flagellis p̄cutiūt̄ **E**t
q̄ tp̄ali felicitate gaudet **I**s deo tenuit eos supbia/ opti-
nuoluti ex omni pte sūt (inq̄tate) q̄ntū ad pximū (q̄ impie-
rate sua) q̄ otrā dīm blasphemī sūt/ sua diē q̄ nō a deo

hā seipso hō nequiciā suā. **E**t nō sufficit eos ēē ma-
los i se h̄ etiā. **D**ro dñt i apto inq̄tas eoz) et hoc ex
supabūdātia et supfluitate honor̄ huius seculi ut dent
exēplū supbiēdi/ q̄ deposito om̄i timoē (trahier̄t) a via re-
cta (i affectū cordis) ut impleret quicqd cor pūū eoz
desiderabat eūtes post o cupiscētias suas. Et hoc nō q̄ ex
improviso fecerit h̄ cū attēcōe **M**in cogitauerit) intelle-
ctū suū a industriā applicādo ad maliciā (et locuti sūt ne
quiciā) p̄cipiētes suis satellitib⁹ eā exeq̄ ad iustor⁹ affli-
ctōnē sic patet i tirāmis (inq̄tate i excelsō locuti sūt) blas-
phemias dicēdo deo. **I**nq̄tate i excelsō locuti sūt q̄
Nosuerit i celū os suū supba loq̄ntes otra deū altissī
mū quē blasphemabāt dicētes deū vel nesciē mala q̄ dif-
fert i tpe vmdicare vel malor⁹ nr̄or⁹ nō ēē vltorē (et Im-
qua eoz trahunt mēsurā hūamitatis) iloq̄ndo q̄ cū ip̄i
sint imbecilles q̄ fragiles. tenē immōr̄les estimāt digm-
tates. **Q**uib⁹ attētis inq̄t pph̄a. **I**s deo dūtentur pplus
meus). f̄mfirmus (hic) ad sideracō; veitatis opā de p-
spēitati malor⁹ iux̄ adūtitatē iustorū a hoc (p̄ dies ple-
nos) et vigilns q̄ meditacō ib⁹. **R**ui vidētes malor⁹ p-
speritatē. **D**ixerit) querētes q̄ admirātes (quō scit deus
ista) q̄ pmittit talia vel (ad hoc se extēdit p̄udētia dei) ex-
celsi. **O**ndit vñ videat̄ sibi q̄ deus videat̄ nesciē ista in-
feriora. **E**cce) i manifesto ē (ip̄i peccores q̄ abūdātes
in malis huius seculi obtinuerūt diuitias) qđ valde in-
iustū videtur/ vñ si deus ista inferiora sciret a curaret nō
sustineret ista. **A**ttēto q̄ peccores floreūt et abūdāt̄ in
diuitiis. **D**ixi) ipsona dubitātis (ego exēcitatus i ius-
ticia) exclusus a bonis p̄dictis tpalib⁹ quib⁹ peccato-
res abūdant/ ergo (frustra iustificaūt cor meū) cauēdo
a peccatis (frustra mūdaū opa mea iinter innocētes) ut

ess de numero eoz. **E**t frustra sepe tribulacōm̄b̄
(sui flagellatus) sustmū penas ac penuriā (et castigacō
mea) de pccis p̄teritīs (in matutīms). i. nō differt si ve-
lociter adhibetur malis vero vel nulla castigacō vel sera
adhibet. **I**n opositū arguēs ex auctoritate scōz ait.
Dicebā h̄ narrabo h̄c). s. q̄ dixerūt hoc ē/ dēū nō habe-
re scientiā horū īferiorū et curā nō habere seruoz suo-
rū. sicut pdicti hesitāt de puidētia (ecce naconē). i. dicta
(filioz tuoz). s. sanctorū p̄iarcharū pp̄hetaz (repro-
bāui) om̄s enī aliter docēt quib⁹ credere debo. **N**on ne
reprobare viderer dicta patrū. et priori doctrime ita cī-
to tradicere. **E**xistimabā). i. cogitabā dare operā
(ut dgnoscere veritatē) cur. s. in pñti deus p̄mittit pecca-
tores p̄sperari et iustos deficere (h̄ hoc laboriosū) et diffi-
cile (est an me) sup̄ egreditur enī facultatē intellectus
mei. **H**oc labor ē an me. **D**onec ītrē mēte et studio
dicta sacre scripture (que sanctuarīi) dei dicuntur q̄ de
in ea nob̄ loquitur (et intelligā nouissima eoz. s. pumti-
ones maloz. ibūt enī h̄i suppliciū eternū licet hic tpali-
ter floruerint/ et p̄mia iustorū qm̄ iusti ibūt ī vitā eternā
h̄i hic tp̄aliter fuerit afflīcti/ de q̄bi scriptura sacra ī utro-
q̄ testamēto plene loqtur. - Declarat hie dictā determi-
nacō; scđm ea que didicit ī sanctuario et ad ea q̄ ex ad-
uerso ī ducebātur de p̄speritate maloz q̄lōga eoz vi-
ta. dicit q̄ nō ē sic sp̄imo sepe breuiat̄ vita eoz et tpali-
lis eoz felicitas cito euanscat dices. **W**erūtū p̄pter
dolos) et fraudes quib⁹ mali affligūt īnocētes tu deus
(posuisti eis) finē sue tpalis p̄speritatis s̄btrahēdo eos
cito de vita pñti (et sepe deiecasti eos) ab altitudine supbie
eoz (dū adhuc essent ī augmēto) felicitatis sue.
Sūn pp̄ha vidēs nouissima maloz et admirās ait.

Quo^o) qui heri tanta felicitate pollebat rebus omnib^r
priuati tā(ssito defecerūt) de vita pñti(et perierūt eter-
naliter ppter iniqtatē suā) Sicut eoz pspitas euane-
cit. **S**icut sommuz surgentū) q̄ velut homo in somnis
acciens diuitias cū euigilat nichil inuenit sic(gloria
impior̄ cito euanescat/ et inuitu populi tuū gloriā eoz
(ad nichil rediges) **Q**uia inflammatū est cor meū) p
di purā dilectionē(et renes mei omittati sūt) in castitate
p carnalis occupiscentie repressionē q̄ viget in rembo(e-
go ad nichil redactus sū) i mea reputacōe(quesciu)
i me ignorātē reputauī q̄nto enī plus q's deo p carita-
tē dūgit rāto maḡ hūlis i sua reputacōe efficitur. vñ
seq̄tur. **I**ntumentū factus sū apd te) smē murmurē
onus dñi portabo(et ego semp tecū) id ē in tua fide sem-
per perseverabo. **E**t hoc quia. **T**enuisti manū dexte-
re mēe) dulciter in tua pteetione accipiendo a provo-
lūtate tua non meis meritis(deduxisti me) de virtute in
virūtē(et cū gloria suscepisti me) in futuro ad beatam
vitam me transferendo.

Propheta considerans que et quanta electi gaudia ex-
pectent in futura vita dicit ex psona eoz ad nrādo.
Quid michi inquit est in celo) preparatū scilic; ineffa-
bilis gloria quā nec oculus vidit nec auris audiuit nec
in cor hominis ascendit per apprehensionē et dém de q̄-
si redarguens semetipm q̄ terrena cōcupierat dicit(et
a te quid volui sup terrā) quasi diceret/ego veritatis
ignarus qui talia super terrā sperabā ut peccator̄ bona
cuperem habere cōmumia cum tu beneficia parares i e-
termitate mansura.

Attenta magna mētudine inexplabilis glorie tue.

Defecit primo desiderio(caro mea/ et cor) vtrumq;

suspirat ad illū puerum (deus cordis mei) creator et be-
atificator (pars mea deus in eternū) a quo nūq̄ separabor
Ideo facio te partē meā o deus. **Q**uia ecce qui elong-
gant se a te) p̄ turpem in honestā vitā (p̄ibūt) dama-
cōne ppetua (perdidisti omnes qui aliud q̄ te querūt)
tāq̄ vltimū finē. **E**ligāt alij quid volūt diuīcias potē-
tiā et honores et cetera seculi bona. **O**nichī aut̄ adherē
deo bonū est) vera fide et operū probitate contingi. bonū
michi ut deū eligam in quo ommū bonorū plenitudinē
possideā (et ponere in deo spem mēā) quia nihil potest
esse beatius q̄ illi omnia omittere qui nouit suis culto-
rib⁹ o grue p̄ futura prestare. **I**nterim autem hoc erit
officij mei. **O**t annūciem omnes p̄ dicacōnes tuas) q̄
debent ad verā fidē p̄cipiēdā annūciari fidelib⁹ tuis ad
gloriā tuā et utilitatē eorū (in aurib⁹ filiorū ecclesie)

Psalmus. lxxiiij. in quo monet ut relictis figuris ve-
ritas teneatur et o temp̄is trahitoris eterna queratur.
Propheta admirās et o querens de captiuitate populi
israhel ait.

Quid o deus q̄ es creator noster (re-
pulisti nos) quasi alienos a defensione tua ex toto (i ratus ē furor tuus super
oues pascue tue) id ē p̄fūl misrahelicū quē pauisti mā-
na in deserto. xl. annis usq; quo introduceres eā in terrā
melle et lacte manantē. **M**emor esto o gregacōmis
tue (populi sc̄; israhelitici quē ogregasti in egypto et ele-
gisti in p̄fūl peculiarē quē (possedisti) a tpe patriarcha-
rū qui fuerūt (initiū illius populi) **M**emor esse debes
eius o deus q̄ olim. **R**edemisti id est liberasti de pha-
raonis fuitute (populuz iudaicū qui fuit hereditas tua)

quādiū tibi puro animo fuiēbat q̄(ūrgia) dicit̄ ppter
mōysen famulū tuū cui uisisti p̄ virgā magnalia face-
re ut diuina virtute iudei roborati de terra eḡipti egre-
derēt̄ intrepidi q̄ hēdīas ē(mōs syō). i. ciuitas iherlīn
in q̄ est caput regm̄. et ibi est mons syon in quo odiū ē
tēplū(m quo tu) corporaliter(habitaſti) factus homo.
Quia tāta bñficia fecisti hinc pplo. o deus **L**eua vni-
tē potētie tue q̄ videtur fuisse remissa otra eos ad fran-
gēdū(supbias) babilomorū a quib⁹ euersa ē iherlīn et
hoc facias i fine. i. oñdea vide q̄nta(malignatus ē in-
micus). s. rex babilome cū pplo suo(m scō). i. in tēplo. in
sacerdotio. et i ceteris sacramētis. Et qđ sceleratissimū
est vbi sequi debuit penitudo. **G**loriati sunt ut nō solū
peccasse h̄ ipm q̄ malū ad gliam suā traxisse viderēt̄. o
dñe nō ē patiēter hoc ferendū qđ ab hns(q̄ oderūt te)
ad magnū oñcptū cui cognoscitur ēē ppetratū maxie cū
(in medio atrio tēpli) i quo pascalis solemitas solebat
celebrari saclegū om̄fisse dicātur. **N**osuerūt vexilla
quib⁹ i plio vtebāt̄(signa) victorie sup summat̄es tur-
riū a portarū(et nō ognouerūt) in m̄ci hec faciētes q̄ il
la victoria ess̄ ex te ppter peccā ppli isrlitici posuerūt dico
(signa sic solitū ē in exitu) belli q̄ victoēs ponūt vexilla
sua(sup sumū) locū. **E**t exagerādo eoꝝ ne quicā s̄b-
iūgit **M**uah i silua). i. sic hoies(securib⁹) cedūt ligna
i siluis nullo phibete ita isti(ianuas) tēpli absq; vlla re-
uerētia timore pseuerāter i ostāter(i dīpm) vnamimi-
ter fecerūt (in securi & ascia) q̄ sūt instrumēta fabrilia(de-
icerūt eā). s. ciuitatē **I**ncederūt i gm̄ sanctuarū tuū)
tēplū diuino cultui dedicatū. qđ enī nō poterāt excidere
securibus igne conburebant usq; (ad terrā) deicientes
poluerunt tabernaculū nominis tui) nam cap̄to templo

immolauerūt ydolis suis attribuētes eis victoriā haec
bitā. **D**ixerūt in corde suo tota illa hostiū multitudo
quemēs simul osiliariter ut deus hebreoꝝ ꝑplius nō co-
leretur dixerūt ocluſiue i corde suo et deinde ore pule
rūt (quiescere). i. cessaē (faciamus om̄es dies festos dei
a terra) omnēqz cultū dei hebreoꝝ ut ꝑplius nō sit i ter-
ra glia noīs eius. **P**roph̄a inducit verba quorūdā as-
postatarū iudeoꝝ q̄ tūc t̄pis trāſierūt ad caldeos dice-
bāt enim multis tñ mētiētes. **S**igna n̄e libera cōis nō
vidimus) talia q̄lia data sūt p̄ibō n̄is ī xitu de egi-
pto (iā nō ē ꝑph̄a) q̄ annūciet nobis dei volūtātē/ et sic
debemus eū reclm̄qué sic reliquit nos. vñ dicūt (nos nō
cognoscet amplius. **P**roph̄eta tot malavidēs adue-
misse p̄plo israhelitico orat ad deū allegādo eius potēnā
ad subuemēdū dicēs. **D**eus usquequo p̄plus ḡētis
improperabit) p̄plo uideorꝝ q̄ deus eoz nō sit deus ve-
rus cū nō saluet eos ī quo (aduersariis irritat nomē
tuū m̄mis diuī) **O**t quid auertis potētiātuā) vñta-
tā a p̄plo tuo (et virtutē tuā quā videris i synu tenere)
differs extrahere ad p̄cutiēdū hostes p̄pli tui quē sp̄ vo-
usti. **P**roph̄a reuertit ad loquendū de salute vñmuer-
sali hūam geneis dicēs. **R**ex nr̄ q̄ ē deus aī secula) et
nūc hō (op̄atus est salutē ī iherl̄m) ī q̄ salutis n̄e mi-
steria patrauit q̄ dicitur esse ī medio terre. **T**u osfir-
masti ī vñtute tua ḡētes q̄ maris vñcabulo designat̄)
ne fluerēt i vicia (p̄duxisti ad mehilū capita draconū)
i. potētias i supbiā spirituū immūdorꝝ (ī aq̄s) bap̄tis-
matis qñ aias q̄s illi peccorꝝ sordibꝝ īquinant saluta-
ris vnda mūdat. **T**u ofregisti capita) i. supbiā i ptātē
(dracomis) p̄incipis demōmōꝝ leuiatan qñ supbia ei⁹
de celo delecta est i natuā claritatē retinere nō meruit

qui se volūtaria obscuritate maculauit (q̄ dedisti eū escā
deuorandā et sumendā populis ethiopū) id est pecca-
torib⁹ qui antequerionē sūt tenebrosa mente teterimi
qui ad dñm queri escā ceperūt habē diabolū cū de eius
detractōne satiātur/ sic solemus dicere detractōr̄ib⁹/ cur
me rodis: cur me comedis: sic fit ut q̄ a pagamis an re-
nerabilis nūc a xp̄iamis detractōnū morib⁹ corrodat.
Et hoc fecisti p̄ pdicatores tuos qm̄. **A**p̄iusti fontes et
torrētes) sc̄pturas noua veteris testamēti ut emanarēt
liquore sapientie q̄ diuitias fidei (tu siccasti fluuios ethan)
.i. doctrinas. verbositates. vanitates p̄suptuosor̄ hōim
magorū iudeor̄ phariseor̄ et hēticoz. **T**ua ē dies
.i. claritas noui testamēti (tua ē nox).i. obscuritas veteis
testamēti/ utrūq; q̄dē a te emanat/ utrūq; te laudat q̄ bñ
dicit (tu fabricatus es aurorā et solē).i. insipientes et p̄fe-
ctos sapientes q̄mīus sapientes. **T**u fecisti oēs termi-
nos terre) aploz. s. et alij p̄dicatores xp̄i q̄ sic termīni di-
stinguūt fines agroz ita isti were fidei iura defendunt
(estatē).i. feruētes spū q̄ ad martiriuū grā dei puemūt (q̄
ver).i. sobrios et māsuētos hē sūt sc̄i offessores (tu plas-
masti ea).i. oēs ḡdus scoz. i. fūsti p̄ncipiuū eoz oīm vñ
gloriētur q̄i nō acceperint. **P**roph̄a p̄catur p̄ iudeis
piū iudicē ut indulgeat iudeis q̄ ad euouertētur dicēs.
Dem or est o huius) creatuē sup̄ius om̄emorate et p̄
missiois facte iudeis. et h̄ (mīmīcus). s. pp̄lus iudeor̄ q̄
tūc fuēt (impropauit dño) dicens demomū habes q̄ idē
(pp̄lus insipies puocauit) ad irā (nomē tuū) dicēs si fili⁹
dei ē descendat nūc de cruce/ n̄lomīmus indulge et recipē ad
misericordiā remētes ad te. **S**o dñe **N**e tradas besti-
is).i. demoib⁹ (aias offētes tibi) p̄cēa sua seu laudātes
te (q̄aias huūlū ne obliuiscāis om̄mo) s̄ eleuaē eas ne i

peccatis p̄seuereret. **R**espice). i. d̄idera (p̄missiones tūas quas ī vtro q̄ testamēto fecisti) q̄ speratib⁹ ī te esse auxilio et remētes ad te misericorditer susciperes cuiusmodi sūt paupes hūiles / de diuitib⁹ sup̄bis nō loquor q̄ (replete sūt) iniquitatib⁹ (qui obscurati sūt) quia lumē sapientie p̄diderūt terrem̄ desiderijs executati.

O dñe q̄ p̄misisti. **M**on auertatur humilis). i. nō abiiciatur a te qui cūq̄ de sup̄bo factus ē hūlis et d̄fusus / q̄ erubescit de peccatis suis paup̄ sp̄u verus et mops ē qui nichil de se p̄sumit h̄ om̄ia deo tribuit / isti tales laudabūt nomē tuū). Quia ōtēptus est xp̄us a iudeis ambulans ī terra et a falsis xp̄iamis sedēs ī celo inquit proph̄a.

Exurge deus iudica causam tuā ut illi manifesta veritate p̄dicēt qđ prius stulte abnuebat (memor esto impropriorū tuorū eorū q̄ ab insipiētie) obiecta (sūt tota die) **N**e obliuiscaris voces īmicoꝝ tuorū quin eorum blasphemias dep̄mas nō enī ab iniquitate cessabūt. h̄ (supbia eorū q̄ te oderūt ascendit semp̄) in tantū ascēdit supbia regis babilomis ut faceret se adorari tanq̄ deū ī aurea statua quā erexit.

Psalmus. lxxiiii. ī quo monet ne quis supbus de se p̄sumat ne humilis deo desperet. **D**Prop̄ha ī p̄sona p̄pliū daicí q̄ erat xp̄o dño crediturus ait.

Onſitebimur tibi d̄us ^{maiestatē} tuā adorādo (onſitebimur) confessione laudis (et ī muocabim⁹ nomē tuū) ut a te q̄ vo caris ihesus. i. saluator saluem⁹. **N**arrabimus p̄dicabimus vbiq̄ terrarū (mirabilia tua) de crē a cōne mudi de redēpcō e hūam̄ generis / respondet de⁹ p̄plo dicēte onſitebimur tibi et ī muocabim⁹ nomē tuū (cū

accipere tēpus) dispositū scđm ordīnē sapientie mee(sen
tēias iusticie ponā)m effectu reddens tibi pro merito
tuo et alijs similiter/et īpios pumendo.

Et opus est ut nō differā. quomā **L**, iquefacta ē ter-
ra id ē humana natura a stabilitate virtutis et iusticie ut
in diuersas defluat occupiscentias. terrā dico id ē omnes
qui habitāt in ea) liquefacti sunt et corrupti per peccata.
sed ego motus misericordia(confirmavi columnas) q
in passione mea nutauerūt scilicet apostolos meos qui
totius ecclie sūt sustentamentū et p illos acquerētur mul-
ti qui dīgī erūt in iudicio remuneracōne eterne vite.
Et per illos scilicet apostolos. **D**ixi īquis) omnibus
in gñali(nolite īique agere) h̄ cito currīte ad medicū
(et delinqūtibz) cōtra pcepta mea dixi(nolite exaltari
coru) vīm p supbiā dicēdo vos esse iustos et inculpabi-
liter vivere aut p elacōnē peccā vīa defendēdo aut pec-
catū p̄ptū p̄ alios excusando ut p̄ diabolū vel p̄suasores
vel p̄ necessitatē. **N**olite extolle ī altū) supbie(cor-
nu vīm) otrā deū ut dicatis vos culpa creatoris esse pec-
catores qui tales vos creauit/ et quid sit ī altū extolliē
coru exponens ait(nolite aduersus deū loq̄ īiquitatē.
Nolite dico hoc facere. **M**ui nec ab orīete nec ab oē
cidēte nec a desertis mōtibz) nec ab aliqua mudi parte
potest quis effugere iudiciū dei q̄ vbiq̄ totus ostat esse
p̄nis(quomā deus iudex est) iustus. **H**ūc). s. supbū
(humiliat) hic et ī alia vita(et hūc). s. humile(exaltat)
multiplicādo eū ī virtutibz et tandem ī gloria coronādo
(q̄ calix). i. dispensacō diuini iudicij ī q̄ pp̄matur vnicui
q̄ p̄ merito suo sic pp̄matur de calice/calix dico(vīm me-
ri)i quo pp̄matur vñ merū.i. glīa eterna(plenus im-
perio).i. pena q̄ potātur mali vtrūq̄ occurrit ī dīmo iudicio

Et inclinabit) p̄dictū calicē (ex hoc ī hoc) q̄ p̄ illū
calicē et bonis bona et malis mala propinat (verū tamē
fundus calicis ī quo sūt feces nō est euacuatus) q̄ sem-
per remanet ī deo virtus ad puniendū peccatores. et q̄
semp̄ p̄petuo pumētur. vnde seq̄tur (bibent om̄es pecca-
tores terre) sc̄lic; illā penā ī eternū.

Vox xp̄i est ī membris suis. **E**go autē ī mēbris
meis gaudēbo quādiu seculū erit (et cātabo deo) illoꝝ
qui p̄mitentiā agentes quotidie vicia supplātant.

Psalmus. lxx v. ī quo om̄endatur
deus ex multis bonis que confert.

Vox ecclie olim ante q̄ illuminaret crux mundū an-
te q̄ videretur dominus ī terra.

Notus erat ī iudea d̄us ^{cui legē} dederat
atq̄ p̄phas. nō sic erat ī alijs terris vbinō vigebat ve-
rus dei cultus / nec sciētia legis t̄ p̄phas (et ī israhel ma-
gnū nomē eius) qm̄ solus ille p̄plus vñ verū d̄ū adora-
bat. **F**actus ē ī pace locus eius). i. ī aīo hūlia q̄
eto q̄ aduersus mā data d̄niotria volūtate nō litigat.
qui seq̄tur iussa dominatis t̄ ad om̄e p̄ceptū diuinū suū
flectit arbitriū (et habitatio eius ī syō) id ē ī aīa q̄ d̄ū
smēra mēte speculatur. **I**ibi. s. vbi d̄ns pacis habitaē
dignatur pereūt om̄ia īmīca pacis. vñ (ofregit) hic p̄
parte t̄ in futuro totaliter (potētias) quibus diabolus fi-
deles impugnat ofregit quidē (arcū) dolositatis hereti-
coꝝ (scutū) m̄credulorū iudeorū (gladiū) tirānorū (bel-
lū) vicioꝝ. vbi enī aīor pacis remit oīa ista fugiūt.
Tu q̄ ofregisti potētias! es **I**lluminās fideles tuos) co-
gm̄icōe sūmi boni (a mōtibꝫ etermīs) i. p̄ ap̄los tuos qui

montes eterni dicuntur quod eterna et incommutabili sublimitate consistunt (mirabiliter) quod predicatione sua exemplis corroborabat et miraculis confirmabat (turbatis sunt omnes insipientes corde). s. pharisei et seculi sapientes audientes nostra precepta annunciarunt et recedentes a vero lumine tenebrosa mundi desideria sunt secuti. **Q**uid autem hys insipientibus corde contigerit subiungit dicens. **D**ormierunt somnum suum mortis et nichil inuenierunt (omnes viri diuinitarum) cuiusmodi sunt qui pecunias captiuas mente deseruerunt (in mibz suis) siue in parte sua sicut euangelizans a somno nichil inuenit quod se habere putabat.

Inexcusabiles proha ostendit illos incredulos dicens. **A**b increpacione tua deus iacob) cum increpares eos per te et per predicatorum tuos (dormitaverunt) sancta omnia tua negligenter audientes et id eo merito culpabiles rediutur/isti autem sunt (qui ascenderunt equos) id est qui in superbia crescentes quasi equis currentibus mundi istius illecebras peruagantur. **T**u deus) qui hoc fecisti (terribilis es) futurus impensis in iudicio/quaero in gloria maiestatis tue veniam superbos addixeris et humilios corde perpetuam contuleris dignitatem (et quis resistet tibi) id est nullus utique ex tunc apparebit (ira tua) quod nichil ulterius per pacientiam dissimulabis. **D**e celo) id est de summitate potentie (descendet iudicium) tanquam fortissima certaque manus iaculū designatum (terra) id est terrem boies qui diuine sententie auctoritate damnandi sunt (tremet) cum audierint ite in igne eternum (et quiescent) cum in perpetua damnacione recipietur/ sed quiescere sine requie est quod quiescere a malis operibus sed in supplicio non quiescere quippe quod eterna flama cruciandi sunt. **N**on erit hoc. **N**on exurgeret in iudicio deus tunc terra. i. terrem boies peccatores tremet. exurget autem

deus ad iudicium non ad solam damnacionem malorum sed ut sal-
uos faciat omnes miseros et quietos terre) quieti terre
sunt quod nullis viens mundi huius inflamata voluntate rapi-
untur sed equali se moderatio tractates pacem mentis per-
batur habere tranquillam. **P**ropheta locuturus de votis
deo reddendis ait. **C**ogitatio hominis confitebitur tibi
quoniam peccata proterita humilitatis satisfactione danauebit (et
reliquie cogitacionis) id est recordacionis peccatorum post
effusas lacrimas et assiduacordis contritionem proteritorum
criminum (die festum agenti tibi) gratias agendo quoniam sentit
se homo a peccatis liberum. **D**ouete quod qualsib[us] poterit (et
reddite domino deo vro) quod displicet deo infidelis promissio/
non dicit que vota reddamus sed intelligitur ut quod promis-
sumus reddamus quibus aut loquitur subiungit omnes quod
in circuitu affertis munera non quidem hereticis non paga-
nis sed eis qui altari eius munera reddere catholica insti-
tucione festinat in circuitus agitur cum munera fidelium
sacrissimis altaribus offeruntur.

Nolite negligere reddere vota vestra quoniam vobis do-
mino. **T**erribili terribili dico non solum parvus sed (princi-
pibus et regibus quoque auctor spiritu) quod vult nullus
eius enim eorum ultravelle dei vivere potest.

Psalmus. lxx vi. in quo monet desideria
et illecebras seculi calcare et nichil sibi pro-
ponere nisi deum a quo sunt omnia.

Vox ecclesie.

Voce mea ad dominum clamauim
deuocoris nichil aliud quod ipsum expertus sed eum solum super omnia
desiderauim (voce mea ad dominum) et non frustra quod intendit
in benignitate me respexit. **M**axime. **I**n die tribulacionis

meē deū exquisiu) solū(mamb) meis)nō solū credēdo
et orādo h̄ operib⁹ bonis(nocte). i. in pñti vita q̄ q̄uis
lucē habere videat peccator⁹ tñ obscuritate fusca ē(cō-
rā eo/ et nō sū deceptus). i. defraudatus a spe quā in eū p
iecerā. consecutus enī sū effectū oracōis mee. Reniat
consolari anima mea) in ist⁹ rebus mundanis et cadu-
cis h̄(memor fui dei) in quo ē sūma sū auitas(et in eius
memoria delectatus sū/ et exercitatus sū) inquirēdo ma-
ḡmitudinē tue potētie et sapientie/ et eū in oteplacōe mea
tractarē quali potētia omnia otineas / quali sapiētia omnia
disponas et tam multa mirabili ordīnacōe dispensas(de-
fecit spūs meus) quia incompēhensibilis es.

Anticipauerūt vigilias oculi mei) ante alios surgēs
ad oteplandū et in ipa mea contēplacōe(turbatus sū)
recordacōne peccantū/quia hūanū genus in delictorū
precipicia ruere videbā(et tacui) quoniam in profunda
nocte non habui solaciū hūam colloquiū.

Gogitau dies antiquos) quibus hūanū genus pec-
catis tenebatur obnoxii qui caduci sunt ⁊ labili varie-
tate fugitiū et admiratus sū cur labentes dies ⁊ quos
tenere nemo potest tantopere desideret et querat huma-
nitas(et annos eternos) qui semper stant qui nō tēpo-
rū labentū momētis excurrūt. sed eterna stabilitate fir-
mantur. qui soli sūt specialiter appetēdi/negligebamus
contēnebamus nec credebamus esse dū eos in presenti
nō valebamus aspicere.

Et meditatus sū nocte) in pñti vita(cū cor de meo)
i. cū oracōne mea(et exercitabar) ut cognoscerē quid
potius tenendū sit et ut melius intelligerē(scopebā). i.
discutiebā ⁊ mundabā(spīm meū) ne quid sordeſ ne qđ
diuini ſpectib⁹ diſplicēs i eo remaneret. Meditatus

aūt sū dicens. **N**ūquid ī eternū pīecit deus) genūs
hūanū ut nō aduentus sui misericōe respīciat(aut nō
apponet) siue ad det(ut o placitor). i. māsuetor(sit ad-
buc) **A**ut totaliter misēdia; abscedet a gne hūano;)
id ē om̄ tpe. certe nō qm̄ ī nouissima etate mittet filiū.
Aut obliuiscetur misererī deus) certe nō. qz natura mi-
sericors ē et misēdia ab eius maiestate nunq̄ diuiditur
(autotinebit ī ira misēdias suas). i. ira vīcet misēdiā!
certe nō/qz potius misēdia vīcet irā. **H**oc ita cogita-
bā ap̄d me et post hoc. **D**ixi) respondēdo meditacōm
mee(nunc ceipi) q̄i intelligere ē qd̄ fuit tacitū ab eternis
temporib; sc; qz hō reducetur ad ānos eternos et(h̄ec mu-
tatio ē dexterē excelsi). i. fauoris et p̄piciacōmis filiū dei q̄
ē dextera dei p̄ris. qm̄ mīsi corp̄us n̄r̄m accepit/nos miſe-
ricordiā accipe nō possumus et de o dicōne fūili mutem̄
ī filios. Et p̄ hoc intellexi illā mutacō; futurā. qz **O**De-
mōr̄ fūi operū dñi). s. qz creauit hoiez/ et sic eū p̄ mitēdiā
creauit sic intellexi qz eū dē p̄ misēdiā reparabit(qz etiā
memor ero mirabilū tuor̄) q̄ fecisti ab initio hūano ge-
nēti/ eīdē pius miserator i multis indulgēdo/ et sic sp̄ero
qz etiā nūc indulgēbis. **E**t meditabat ī om̄ib; opib;
tuis) et te ī eis artifice potētissimū q̄ sapiētissimū oteplā-
bor(q̄ ī p̄ceptis tuis salutarib;) q̄ tu īuēmsti hūili de-
uocōe(V̄sabo) **P**rophā ih̄ns eruditus ī laudes prū-
pit dicēs. **D**eus) p̄(vīa) remēdi ad te(ē ī xpo) siue p̄
xpm̄ q̄ ait nemo veint ad p̄fēz n̄ p̄ me(q̄s deus magn⁹
hic de9n̄r̄) nullus/imo(tu solus) et nō aliis(facis mira-
bilia) tā ī aia q̄ ī corpe. **N**otā fecisti v̄tutē tuā). i. filiū
tūū q̄ ē v̄tus q̄ sapiētia q̄n̄ eū ī mū dū misisti(p̄e etiā ē bra-
chū ī quo redemisti p̄plm̄ tuū). s. credētes ex iudeis et
electos ex gētib;. **N**otā fecisti v̄tutē tuā nam cū notū

fecisti filium tuum per eum. **D**iderunt. i. ognouerunt te fide
(ppli) de iudeis (et pplici) de gentibus (et timuerunt) potestia tua
visis miraculis (et turbatis) sunt salubriter (infideles) qui
erat sine fundamento fidei erroris suum ostendentes et rem po-
stulantes. **E**t tunc. **O**multitudo somitus aquarum audi-
tus est sonatum in laudibus dei de missione filii confessionibus
peccatorum in gemitu culparum in orationibus in gratiarum actionibus
que somitus puenit quod vocem dedecit nubes. i. predicatores
per orbem terrarum in omnibus gentibus predicando christum. **V**ere de-
derunt vocem suam. **E**s tenim. i. quod sagitte tue o deus. i. vo-
ces predicatorum tuorum corda fidelium medicinaliter penetra-
runt ad salutem et vox ipsa predicationis apostolorum que sonum et
fulgorum et timorem humam pectoribus inferebat totius or-
bis circulum abiitum cinxit non sequitur. **I**lluxerunt per apostolos
(dicta precepta) veritatis lumine (radiantia coruscando) mira-
culis que tenebras hominum (per totum mundum) salutari illumina-
tione fugauerunt. vnde omota est terra id est homines ad conser-
vacionem et tremunt agendo penitentiam pro peccatis eos
autem dicit omotos et tremefactos que verbum fideliter audi-
entes ad conseruacionis studium christi munere puenerunt.

Et per ipsos apostolos sic operates. **I**n mari gentium.
(via tua) nunc que dudu erat in iudeorum populo (et pre-
cepta tua) recepta sunt a pluribus populis gentium et tam
(vestigia tua) scilicet presentia tua corporalis doctrina mi-
racula (non sunt) ab infidelibus iudeis cognita
Cum tamen. **D**eduxisti illum (populum) quondam tuum de
egipto ad modum omnium in manu moysi qui fuit dux populi
(et aaron) quem perfecisti tu deus sacerdos omnium populi.

Psalmus. lxx vii. in quo monet populu
ne sit ingratus diuumis beneficis.

Vox dei qui p moylen legem dedit hebreis.

Attendite corde popule meus legē meā/meli-
nate) p humiliatē (aurē vīi cor dis)
ad intelligendū (vba oris mei) Aperiā os meū in fi-
guris & similitudīm) ex quibz ad alia capietis intelle-
ctū (loquar obscuras questiones) q adhibita discepta
cōe soluēde sūt (ab initio) exitus filiorū israhel de egipto.
Vox aploꝝ seu pp̄ha in persona eoꝝ. **Q**uāta). i. q̄ ma-
gna q̄ mirabilia (audiuimus) bñficia exhibita pplo n-
deorū in egressu suo de egipto/ et in p gressu in deserto et
in egressu terre pmissionis (et ognouimus ea) q̄ p̄res
sc; pphe (narrauerūt nobis) qui tñ iudei in grati fuerūt
Et ita narrantibz patrib;. **N**ō sūt occultata a filiis su-
is / in succedētibz sibi ḡnacōmb) **P**res nr̄i. **Q**ar-
rauerūt opa dei) in quibz merito laudādus apparet de-
us (et virtutes eius q̄ in egipto facte sūt) post q̄ exiēt
de egipto. **E**t postea. **S**uscitauit in pplo iudaico le-
gē) in monte synai que dicitur (testimoniū) locutōis di-
uine cū populo/ et q̄ testabatur hereditatē eternā quā
nobis p̄mitit deus dicit/suscitauit/q̄ lex naturalis q̄ in
lucē redit p legem scriptam/ que somno ignorati vide-
batur oppressa & sopita/lex (et testimoniū) idē sūt sicut
(iacob et israhel)

In qualege. **Q**uanta). id est quā magna et mirifica
(mandauit patribz nostris nota facere filiis suis) id ē
posterioris non tantū iudeis sed (ut cognoscat generacō
altera) id est xp̄iana quā de gentibz constat esse electā.
Et sic consequēter.

Filiū scilicet xp̄iam (qui nascentur) postea ex aqua et
spiritu sancto (et exurgent) sursum habentes cor suū/ qui
vero nati sunt et non renati non sursum est cor eorum (et

narrabūt filijs ꝑ p̄gnacōes/ quod vtiꝝ xp̄iani īpleuerunt qui p̄ dicacōnes sanctas ad animarū salutē conſerendā ſuis posteris tradiſerūt. **E**t hoc ideo.

Dicit ponat ſp̄em ſuā nō ī lege q̄ pumit h̄ (in gratia) occella que redimīt (et nō obliuſcantur operū dñi) ſicut fecerunt perfidi iudei qui oblito auctore ſuo ad culturas ſe demonū trāſtulerūt (q̄ mādata eius exquirat) iſa est enī dei ſūm̄ vera recordatio ſi mādata eius deuotis mentib⁹ īpleamus. **I**deo exquirat. **N**e h̄at hicut patres eoz ḡnatio praua et exasperās) praua. q̄ veritate recipere noluit/exasperās. q̄ a deo exasperauit ī deū ut ī ſaluatorē armaretur/qd fuit ſup om̄es acerbitates et asperitates. **E**t q̄ praua ē ideo. **G**eneratō q̄ nō dī rexit cor ſuū) ad fidē ſuſcipiēdā/ ad diligendū deū a m̄ pceptis eius ambulādū (et nō eſt creditus cū deo ſp̄us eius) q̄ fuit ſp̄ īcredulus p̄miſſiomb⁹ dei. **B**n dicitur q̄ ḡnatio illa cor ſuū nō dīrexit quia nec. **P**ilij effren) q̄ videbātur meliores ī illo p̄plo (m̄tē dētes arcū a mittētes ſagittas ſuhi ſūt ī die belli) p̄ ſimilitudinē loq̄tūr iudei intenderūt arcū et miſerunt ſagittas q̄n p̄miſerūt ſe obſuare legē āmonēte moyle dicētes. quecūq̄ locutus eſt dñs deus n̄ faciemus et audiēmus/ ouerſi ſūt ī die belli q̄n aaron dixerūt/ fac nobis d̄ros quos adoremus. ecce quō ī parabolis et p̄poficōmb⁹ om̄ia explicat.

Quare ouerſi ſūt ī die belli q̄. **N**ō custodierūt teſta mentū dei). i. p̄miſſionē quā deo fecerāt/ om̄ia q̄ locutus eſt dñs faciemus (et ī lege dñi noluerūt ambulare) **E**t obliti ſūt bñficioz eius/ et mirabilū eius q̄ ostēdit eis corā patrib⁹ eoz. **L**orā p̄rib⁹ eoz) moyle aarō alijſq̄ ſeniorib⁹ (fecit mirabilia ī terra egip̄ti ī campo thaneos) que ciuitas regia eſt egip̄ti ī q̄ erat pharaeo

apud quā decē plage egypti facta sūt

Interrupit mare rubrū (et p̄duxit eos) p̄de sicco ad aliud litus (et statuit aquas) ex vtraq; parte ne flueret sed firme starent (si cut aqua in utere)

Et deduxit eos de die in nube p̄ tegente eos ab ardore solis (et de nocte i coluna i ḡ ms) q̄oñderet eis viā **I**nterrupit petrā in heremo in loco sicco a desertō q̄ emanauit fontes irriguos (et potauit eos) at uanter (velut i abisso multa) **E**t eduxit aquā de petra que sequebat eos quocūq; ibant (et eduxit aquas) nō parū h̄ (tanq; flumina) que de uerib; montū copiosa mūdacione pceduit. **Q**uibus bñficiis et miraculis nō obstatib; **A**pposuerūt adhuc peccātē ei). i. nō credere (in irā cōcitauerūt). i. ad irā excitauerūt (excelsū i aquoso) loco nō credēdo dēū posse sibi ip̄is difficultia facere.

Et temptauerūt dēū diffidentes) de eius potentia in cordib; suis ad hoc (ut peterent escas) nō spirituales h̄ carnales (animab; suis) id est propter ammas retinendas in corporib; esca enī retinaculū est anime in corpe.

Et male) et vtiq; male quia falsa (locuti sūt de deo dicentes nūquid poterit dēus parare mēsam i deserto) splēdidā carmū. q̄i dicerēt nō. Ecce blasphemia et diffidētia/ o stulta nimis absurdaq; vēto: dia hūanā impossibilitatē ad diuinā trāstulisti v̄tutē. **E**t rursus diffidentes discut. **N**ū pcussit petrā et fluxerūt aque/ et torrētes) ex magna aquarū abūdātia (nū dauerūt) sequitur q̄ poterit aliud etiā facere. O nimis fatua cogitatio. exēplū maḡ in miraculi dare et eius auctorē in reliq; arbitrari posse deficere. **N**ūquid et panē poterit dare/ aut paraē refectionē splēdidā) et delicatā (populo suo;) q̄i dicerēt dubitādū ē. **S**; māsu etissimus dñs noluit statū pumē

eos sicut bñ metebātur / s̄ ne v̄ideretur nō posse facere q̄ petebāt sic stulte illi dubitabāt. Ideo audiuit et im= pleuit petīcōes (et distulit) penā īferre eis / ut p̄us oñ= deret suā potētiā (q̄ i ḡm̄s). i. ira dei accensus est ī pp̄lm̄ descēdente (de iacob et i israel). Hinc iḡm̄ accēsus ē ī iacoba cetera. **Q**ua nō credidēt deo suo) q̄ possi= lic̄ ex p̄cedētib⁹ miraculis hoc firmiter poterat credere (nec sperauerūt ī bonitate sua) q̄ nō deficeret eis ī necel= sarīs. **E**t mandās execucōm̄ petīcōnes eoꝝ mādauit nubib⁹ desup / et ianuas celi aerei vbi gnabatur manna (apuit) īde descendē faciēs. vñ seqtur. **H**uius illis) id ē dedit p̄ modū pluuiie (māna ad māducandū) et hic (panē celi). i. ī celo aereo angelorꝝ ministerio formatū (dedit eis) **E**t ita. **H**ancē angelorꝝ id ē ministerio eoꝝ formatū (māducauit hō/cibaria misit ī abūdātia) cū quilib⁹ collicheret de eo q̄ntū comedē poterat. Et ad satissimēdū desiderio eoꝝ de esu carniū. **T**raſtulit ven= tū australē de supiore pte aeris ne. s. flāet q̄ (induxit v̄= tute suavētū affricū) q̄ ē vētis occidētalis ut flaret ver= sus vbi erat m̄stītudo magna coturmicū q̄s vētis trāspor= tavit v̄ltra maē rubrū vbi erāt castra hebreeorꝝ. Seqtur **E**t pluit sup eos sicut puluerē). i. valde abūdāter (carnes) viuas ī maxīma copia sc̄ (volatilia pēnata. **E**t ceciderūt ī medio caſtroꝝ eoꝝ circa tabnacula eoꝝ) ut sine om̄i labore et difficultate possent ea cape. **E**t t̄pī māducauerūt q̄ saturati sūt m̄mīs) usq; ad nau= ſeā abūdantiā carniū (sic desiderauerūt attulit eis / et nō sūt fraudati desiderio) imo sunt consecuti illud habētes carnes ī abūdantia. **O**stenho q̄ stulte dubitauerāt de potētiā dei ostēdit ꝑph̄a qualiter pumī sunt a deo de quo ita ait. **A**dhuc esce erāt ī ore ipoꝝ) q̄ multi actu

comedebat et punitio dei descendit super eos. **E**t oec-
cidit potentes eorum repletos diuitiis (et electos israel)
scilicet moysen et aaron et mariam (impediunt) ne ingredieretur
terram promissionis. **I**n omnibus hijs correcti puniti (per-
cauerunt adhuc et non crediderunt in mirabilibus eius)
Et ideo. **D**efecerunt dies eorum quasi languida tabe con-
sumpti (in). i. pro (vanitate) per qua citius perierunt et animi
eorum cum festinacione quod mors multorum fuit accelerata sicut
in rebellione thore. **N**on occideret aliquos de populo a-
lii timores (querebant eum et reuertebantur) studiose (et se-
dulo venientes petebant misericordiam a deo) Reuertebantur
quidem. quod **R**ememorati sunt quod deus adiutor eorum est
in bonis (et deus excelsus redemptor eorum est) a malis.
Et quia ista reuersio ad deum quo ad multos non erat ex-
amore iusticie habens timore pene dicit.

Et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt
ei quod non sic habeant in mente sicut pertinebat in ore.
Vnde sequitur. **V**ox autem eorum non erat rectum cum eo quod
idola colere desiderabat (nec fidèles habitus sunt in testa-
mento eius) ut legem eius obseruarerit sicut in timore punit
tebatur. **I**spe autem est misericors in natura et etiam otra me-
rita ipsorum (habet propria peccatis ipsorum) punies eos citra
adignum (et non disparet eos) totaliter eos deledo sic me-
ruerunt. **E**t abundauit miseria dei (ut auerteret ab eis
vindictam suam) tu de eis sumere ceperat (et non accedit
omne ira suam) quam de eis sumeret omnem pmeritam penam.
Et hoc ideo. quod **R**ecordatus est. i. ad modum recordatis
se habuit quodsi oblitus dum eos affligeret (quod caro sunt) scilicet
carnales et fragiles per quos ad peccatum/hec est maxima cau-
sa quod deum mouet ut se nobis misericordem exhibeat (spiritus)
homo est (vades) in breui de hoc mundo per separacionem

anime a corpore (et non rediens) ad ipsum corpus virtute
apri nature. **P**epcit eis et licet parceret ipsi. **I**spī
tū multo tēs. i. sime numero (exacerbauerūt eū in deser-
to et ad vindictā occitauerūt eū in maquoso) ut digne
eis penas inferret. **E**t ouersi sūt ad ydolatriā (et tē-
ptauerunt deū) dolose perentes ab eo qđ ab illo accipe-
diffidebāt (et sanctū israhel) ad amaritudinē (p uocau-
rūt) **E**t non sūt recordati p̄tatis eius / die qđ redemit
eos de manu tribulantis scilicet pharaonis. **P**reterea
nō sūt recordati. **Q**ualiter posuit ī egypto ligna sua
scilicet decē plegas (et p̄digia ī ciuitate illa regia) vbi si-
gna ista facta sūt id ē signū et pdigū / signū in qua
dei potētiā indicat pdigū qđ ī se dat nobis aliud intelli-
gere. **I**nter quas plagas. **C**onuertit ī sanguinē
flumina eorū et pluviales aquas ne biberent

Oniſit ī eos muscā caminā et pungebat eos grauiter
(et ranas et dispedit eos) qđ ī nullo loco poterat sta-
biles esse ppter ranas. **E**t dedit erugā ī id ē vento
v̄rēti qđ corupit segetes (fructus eorū et fructus p̄ labo-
res eorū pductos locustis) **E**t occidit ī grādīne vi-
neas eorū et moros eorū ī priuina vel ī frigore corrūpe-
te. **T**radidit grādīnū iūmēta eorū existētia ī cāpis
(et possessiones ī ḡm) **O**niſit ī eos effectū ire sue ī di-
gnacōmis p̄ plegas dīctas et sequētes (immissas p̄ an-
gelos malos) qui fuerūt executores diuine iusticie ī p̄-
secutōmb̄ egip̄ti. **N**ā fecit semite ire sue). i. semitā
ī viā ouertit qđ ex quo p̄ p̄ma flagella nō fuerūt corre-
cti plage ampliores sūt augmētate. vnde sequitur (et
nō pepcit ī morte vitas eorū et iūmēta eorū ī morte cō-
clūit) **E**t p̄cessit om̄e p̄mogemū ī terra egip̄ti nō
solū hoīm̄ s̄ etiā om̄iū iūmētōz p̄mogemita (p̄micias

omnis laboris eorum) ut ordeum et lumen et similia quod citius maturescunt (in tabernaculis) Egyptiorum descendenter de (cham) Propheta nunc ostendit quod deus eduxit iudeos de Egypto et induxit in terram promissionis et ipse iterum in gratia offendiderunt eum sic dices Et eduxit de Egypto populum suum Israhel diligenter custodiendo sicut pastor oves suas (et perduxit eum tanquam gregem in deserto) quod erat inter mare et Egyptum Et eduxit eos propter desertum (in spe) venientiam in terram promissionis (et non timuerunt) quia inimicos eorum cooperauit mare) Et induxit eos in terram promissionis quod dicitur sanctificata propter Iherusalem in qua edificatus erat templum (in monte) moria (quem) montes non gladius eorum (acquisivit) sed (dextera) id est potentia eius Hoc modo acquisivit. quod Et iecit a presentia eorum gentes (chananeas) que prius terram illam obtinebat et alios ibi habitantes (et sorte diuisit) singulis tribus (terram) promissionis equali mensura antiquitus tensum (fumiculum) terram diuidebant

Et habitare fecit in domibus villis ciuitatibus et castris a gentilibus edificatis (tribus Israhel)

De ingratitudine iudeorum et eorum otumacia et quid eis irato domino contigerit propheta expavit dicens et istis beneficiis non obstantibus. Temptauerunt deum diffidentes de divina virtute (et exacerbauerunt deum excelsum) prouocantes ad iram et precepta eius non custodierunt.

Et auerterunt se scienter ab eo (et non fuauerunt pactum id est legem quam precepit obseruare quemadmodum pres eorum) qui adorauerunt vitulum et multipliciter offendenter in deserto (conuersti sunt in arcu prauum). insimiles facti sunt arcui prauo/arcus prauus dicit malitia peccatorum quod non emimus peccatum sed in se magis spicula directa conuertit.

In irā concitauerūt eū immolādo ydolis (in collib⁹ suis) q̄ cū honorē deo debitū (sculptilib⁹ suis) īpartatēt (ad indignacōnē) et vīndictā (p̄uocauerūt)

Prophā numerat vīndictē genera quib⁹ punitus ē populus ille p̄fidus dicens. **A**duertit deus p̄dictā populi nequiciā sp̄reuit et ad nichilū rededit valde israhel tradens eū captiuitati alioꝝ pploꝝ post mortē iosue.

Et repulit ppter eoꝝ nequiciā (ciuitatē filo) q̄ fuit destruncta p̄ philisteos ī qua erat dei archa illo tēpore et ideo dicitur (tabernaculū vbi habitavit inter hoies) q̄ ibi deus responsa dabant. **E**t tradi dit ī captiuitatem virtutē eoꝝ). i. archā q̄ erat virtus eoꝝ. quia ea p̄sente semp vīncebat inimicos (et pulchritudinē). i. eandē archā de qua ip̄i gloriabātur sup ōmes gentes (in man⁹ inimici) scilicet philistimōꝝ a quib⁹ capta est.

Et ocluſit ī gladio populuſ ſuū) p̄mittēt eos ab inimicis occidi (et hereditatē ſuā sp̄reuit) **I**uuenes eotū omedit furor vel gladius inimicoꝝ et virgines coꝝ nō ſūt lamētate) q̄ cū quilib⁹ quereret locū ſuā ḡiēdi diſmittebātur mortui ī ſepultū et ī ſlamentati. **G**acerdoṭes eoꝝ) ſc̄; ophm̄ et finees filii heli (in gladio) philisti norū (cediderūt et vidue eoꝝ nō plorabātur) eadē rācōne qua v̄gimes. **P**rophā oīdens vltionē ī ip̄os aduersarios retortā dicit. **D**ñs) qui prius (tanq̄ dorſiens) viſus est q̄ pp̄lm ſuū dimiſit affligi ab inimicis (excitatus est tanq̄ potens īcensus vīmo) q̄ tūc ſunt hoies ad irā faciles et ad v̄tutē potētes q̄n post crapulā de ſomno ſurgunt: excitatus dico ad īferendā vīndictā hostib⁹ ſc̄ilicet philisteis qui archā domini rapiētes locauerāt iuxta deū ſuū dagon.

Et p̄cuſſit inimicos ſuos ī posteriora) ī ſecretioei

parte natū ut etiā viui a soricib⁹ rodentib⁹ eoz anos
excrabili morte pumiretur (opprobriū sempiternū de-
dit eis) qd nullus alter taliter punitus ē/qd i sempiter-
nū diuīgabitur qd diuī scriptura sancta in qua redactū
est legitur. **N**imicos suos ita percussit h⁹ suos reedifica-
uit eligendo tribū p regia dignitate dices. **E**t repu-
lit tabernaculū ioseph) ut inde es; rex (et tribū effrāmī nō
elegit) ad regiā dignitatē. **S**ed elegit tribū iuda) ut
faceret inde regē (montē syon quē dixerit) eligens ad
cultū suū. **E**t edificauit) sup salomonē (sanctū edifi-
ciū) suo noīe deputatū (sicut vīco: mū) qd sic illud amis-
mal non pmittit aliud animal accedere ad cubiculū. sic
deus p habuit alienigenā intra tēplū ministrare (in ter-
ra) id ē in iherlīm (quā fundauit) p cultu suo et solio suo
(stabiliter) qntū fuit ex parte sua q ita fuisse nisi peccā isra-
hel impediissent. **E**t elegit dauid seruū suū) i tribu-
iuda i inter filios ysai quāvis esset iumor (et sustulit de-
gregib⁹ oīuū sequente oīes fetas) accepit eū in regē/
et ita ex pastore pecudū ad regimen boīm ē translatus.
vnde sequitur. **D**ascere). i. elegit ut pascat (populū
descendentē de iacob et iheralē) p plū eundē a deo (specia-
liter dilectū sibi) **E**t gubernauit eos in puritate cō-
scientie/et i operib⁹ ab eo prudēter actis deduxit eos)
ad virtuose et pacifice viuendū.

Psalmus. lxxvij. in quo propheta deplorat
captiuitatē iherusalē tēpore regis antiochī.
Propheta dauid licet lōgis ante tēporib⁹ qd rex existe-
ret antiochus. omia tamen more suo quasi trasfacta re-
fert que spū sancto repletus puidebat esse futura/vnde
deflens pietatis affectu ait/o

DEUS VENERUT GETES IN IUDEAA

tunc hereditatē tuā (polluerūt sanctū templū tuū) sacrificando in eis ydolis suis (posuerūt iherusalē) euertētes eā quasi casula; vel sicut (tuguriū) siue acerū lapi- dū vbi solent custodes pomē ad custodiēda pomēria)

Posuerūt cadauera m̄ sepulta (seruorū tuorū escas volatilib⁹ celi) et nō solū illis h̄ etiā (bestiis terre) scilicet lupis et cambo posuerūt escas (carnes sanctorū tuorū)

Effuderūt sanguinē eorū) in tanta copia et ita vili- ter sine aliquo respectu m̄ scđie sicut effunderent aquā et nō solū m̄ tra muros h̄ etiā in circuitu iherlin/ et nō erat q̄ sepeliret) q̄ par o dico pieuli om̄es muoluerat.

Facti sumus opprobruū omnib⁹ in circuitu) gentib⁹ (s̄b sanna- tio & illusio h̄is q̄ in circuitu n̄o sūt). i. h̄is q̄ nos ad fa- mā tēpli honor abāt despectabiles facti sum⁹ **P**rophā

de precatur dñm p pplo israhel otrā im̄micos et im̄sultātes dices. **I**lsq̄ quo dñe irasceris in finē) q̄ diu hoc sustine- nebimus & videbimus nos ita affligi ppter te et nō vlc- ciseris nos (usq̄ quo accēdetur) & multiplicabitur (ve- lut igmis in dignatio tuae) **E**ffunde irā tuā) i. m̄di- gnacōz tuā abūdantē emitte (in ḡetes q̄ te nō nouerit)

p verā fidē nec voluerūt h̄ sūt ydolatre (et reges qui no- mē tuū nō muocauerūt) in te credētes h̄ demōnia vel ali- quā aliā creaturā. Debes o dñe effundē irā tuā **D**ua israheliticū populū) p magna pte crudeliter (osūpsert) sicut cibus osūmitur (et ciuitates iudee desolauerit) & de- struerūt. **C**ōfiteor dñe n̄ia pēca meruisse ista flagel- la h̄ dep̄ cor pietatē tuā. **M**e memimeris) ad pumēdū (m̄qtatū m̄az̄ atiqrū) nō tm̄ nowiter factarū h̄ q̄s a pa- trib⁹ accepīmus (cito p̄uemant nos misericordie tue)

ne in toto obsorbeamur per desperacionemque omnibus ad minis-
culis (pauperes facti sumus nimis) **A**diuua nos deo
qui in tribulatiomibus sp solitus es saluare nos (et propter
glorię et honorē nois tui dñe libera nos) nō propter meritum
nřm (et propicius esto pacis nřis propter nomine tuū) id est
propter tuā bonditatem nō propter nřaz iusticiā **A**dieuua nos
oro. **N**e forte dicat inter gentiles ubi ē deus eorum qui
diceret vel nō ē vel si est/est tam parvum momentum quod nō potius su-
os adiuuare/et vindicta et a feda in eis ita cito fiat ut oes
nacōes). i. gentes (intelligat deum in eos se vleiscari etiam
(nos oculis nřis videamus) **V**ultio sanguinis fuorum
tuum quod effusus ē in te eat in aspectu tuo/et gemitus oper-
ditorum id ē eorum qui captiui tenentur ut liberentur. **S**ecundum
du magnitudinem potestie tue filios). i. imitatores (eorum quod
pro veritatis defensione occiduntur) scilicet veritatis defen-
sores (posside) et custodine aliqua tribulacionis asper-
itate possint reuocari. **E**t redde viciniis nřis philisteis
et alijs nacōibus quod in circuitu iude positis (vindicta)
perficit et ultione plena (quod septenario numero designa-
tur in synu eorum) id ē in anima/ad quod te moueat (im-
properium quod exprobauerunt tibi dñe) attribuētes impo-
tentie tue captiuitatem nostram. **N**os autem populus tuus et
oues pascue tue confitebimus tibi confessione laudis per
liberacionem nřam (in sempiternū) Non tantum confitebimus
sed etiam (annūciabimus) alijs (laudem tuā quādū ali-
qua generatio erit)

Psalmus. ixix. in quo monet nos
in melius comitari et ad christū dirigi.

Tu deus qui es rex ^{cuius arbitrio et cre-}
stratur vniuersa. rex dico specialiter (israhel). i. eoz qui
te puro corde ospiciunt/ mte de desiderio et petitione scor.
q aduentu tuu desiderat (q deducis) p aplos (yphn) cre-
dente de genibz significatu p (ioseph) ad cautelas dei ta-
q (oues ad pascua) **D**u sedes sup illas sublimes po-
testates celoz appare in mundo) forma nre mortalitatis
assumpta (videat te populi) q p istas tres tribz (effra-
im beniamm et manasse) designatur. **E**xita potentia
tuu et rem). i. manifesta in filio qui est virtus tua p incar-
nacione eius (ut saluos facias nos) de potestate diaboli
Deus virtutu couerte nos) auersos a te/ aliter no co-
uertemur/mhi tu facias q solus potens es/ qui vult vni-
uersa compleri (et ostende filiu tuu/ et saluu erimus)

Dñe deus virtutu celestiu (quousq irat u te oindens
michi seruo tuos) ad te oreanti differendo mittere filiu p
euuis aduentu totiens te rogam. Quousq. **L**ibabis
nos pane lacrimarum). i. permittes nos affligi tot tribula-
tibz et doloribz lacrimosis q vir sanctus ipis suis la-
crimis pascatur et reficitur sciens tribulacione qua pati-
tur vel ppter exercitu vel ppter remissionem peccatorum dari
sequitur (potu dabis nobis i lacrimis) que ratione p dis-
cta sanctis viris sunt potus et refectio que lacrime etu
(in mensura) scz quales sustinere possumus/ quia omni-
potens deus confulens fragilitati nre modicat et qua-
da mensura tperat flagella sua. **N**o suisti nos i otra-
ditione gentibz vicinis nris) q nobis colentibz et pdicantibz
te deuveru tradicunt ab eis multitudine simula-
croz suoz (et imicinii irridet nos) q frustra speran-
tes ut saluu fiamus. **S**ed contra istos.

Deus virtutū ouerte nos) totos ad te ut te te to corde
diligamus (et oī de p̄nū filij tui salu erimus) iſa enī
est p̄ q̄. à laqueos mortis euasimus ipa demq; est q̄ di-
gms et oſtitib⁹ celestia regna largitur. **O**mēā id
est p̄ plimū daicū quē tu excolebas hicut bonus agricola
vmeā suā (trāstulisti de egypto) in terrā p̄ missōis (eie-
cisti gentes) sc; amoreos gebuscos et cetera (et plāta-
sti) firmiter collocaſdo et securē habitare fecisti. **D**ux
ianeris fuisti in ſpectu eius) q̄ in nube p̄ curte p̄ diē et
in colūna i ḡms p̄cūte deno ete manifeſte te eis ostēdi-
ſti (et plantasti radices eius) id ē p̄ncipes sc; moyſen et
aaron et p̄phas q̄ in cultu deiq fide radices et fundamē-
ta fuēt ahor⁹ (et) populus ille (impleuit terrā) p̄ missi
oms q̄ multipliſa conē p̄lis. **O**m̄bra eius) id est cura
et ſollicitudo de eis regēdiſ (operuit) maiores q̄ hic di-
cūtur (mōtes) ne pro ſua volūtate i p̄iagerēt h̄ cura ſbe-
dit or⁹ totaliter intēderēt ei (arbusta). i. exci emēta hu-
iis p̄p̄li (coopuit cedros dei). i. altissimos eor⁹ platos
et doctores. quāto enī magis illa vmea ſue p̄plus cresce-
bat. tāto maiori cura et ſollicitudie p̄platí eor⁹ occupa-
bātur et ita vmea iſta creſcēdo coopuit oīes sanctos
prophetas et patriarchas cura et ſollicitudie. **E**t ex-
tendit hec vmea (palmites ſuos) id ē filios ſuos a ihe-
rusalē (uſq; ad mare) mediterranense quo terminatur
regnum inde (uſq; ad flumē) iordams (p̄ pagīnes ei⁹)
filios filior⁹. **O**dīe cū tot bñficia otuleris illi p̄plo.
Ot quid ergo deſtruxisti macerā eius) id ē cuſto-
diā angēlicā qua eā valla ueras ſbtraxisti p̄ te et onē ei⁹
et ex poſuisti eā gētib⁹ (vndemāt eā) ſpoliādo diripiē-
do / a oculat (omes gētes q̄ uixta eū ſunt) **E**xterni-
nauit) extra termmos patrie ſue elecit (eā) captiuādo

(aper). s. vespaianus / immūdus fortis egressus (de filia) gētitatis q̄ (singularis). i. supb̄ (ferus) iudeis (de paltus ē eā). i. totaliter osupht. **D**ōne deus v̄tutū) q̄
uis extermīnata sit v̄mea. q̄supta p̄ maiori p̄ te ut tñ re
lique salue hāt (ouertere) ab ira tua et (xp̄iciaē ei de ce-
lo/et vide indulgedo ei (et visit a) m̄tēdo filiū tuū q̄ sa-
nat eā egrotantē. **E**t ne pereat v̄mea ex toto. **D**er-
fice eā) i. fide) filij tuū quā meho asti i v̄mbra legali (quā
plātauit dextera tua) xp̄iciacō tua/ et pfice eā (sup fide si-
ln tuū) fundatā q̄ (quē ofirmasti tibi). i. tuū ee filiū natura-
lē oñdisti dices/ hic ē filius meus dilectus m̄ quo m̄ bñ
oplacui. **Q**ui igne pictatis vel cupiditatis. **S**uccēsi et
occultis inq̄tatib̄ (suffossi) ex eadē gēte i. xpm credē
noluerūt (ab imerepacōe) terribili m die iudicij (vultus
tuū). i. filij tuū (pibūt). **Q**ua rādui malī erimus donec sal-
uator adueniat/ ideo. **F**iat manus tua). i. opatio tua
oñdatur potētia (sup virū) id ē xpm q̄ ad dexterā sedet
(et sup filios hois). s. v̄ḡ mis. s. eūdē xpm q̄ ita ē filius
dei ut etiā sit filius v̄ḡmis (quē ofirmasti tibi) sup ē expo-
sitū. **H**oc fac ut orau. **E**t nō discedimus) p̄ auerio
nē (a fide) ultra q̄ p̄us discessimus et (vniificabis nos)
vita grēi p̄nti. i. glie i futuro (inomē tuū muocabim⁹)
illō sc̄; nomē quo deus p̄ appellatis / muocabimus edo-
cū a filio tuo q̄ m̄stitucōne salutari nos docuit sic orare/
p̄i nr̄. i. cetera. **D**ōne deus v̄tutū ouerte nos) ad te pfe-
cte diligēdū (onē de faciē tuā) p̄ aptā visionē (et salutē e-
rimus) q̄ i clara v̄hōe dei i pfecfa fruicōne ōfistit eter-
na salus nřa.

Psalmus. lxxx. m̄ quo monerit contē-
ptis terremis ad celestia mente ascēdamus.
Vox ecclie/ o fideles.

Exultate cordis duocēne (deo) q̄ (nos iuuat)
mōmīb̄ pressuris n̄ris (nibilate) m̄
explicabili leticia (deo) p̄pli fideles designati p̄ (iacob)
q̄ fuit verus cultor dei. Et ut possitis exultare et nibilare
Sumite sequētia instrumēta musicalia. s. (psalmū) id ē
bonā opacōnē (q̄ date deo timpanū). i. laudē cū vīfe car
mis mortificacōe et h̄ns duob̄ adiūgat̄ (psalteriū) iocū
dū cū cithara). i. deuota oracō. **B**uccinate. i. anūcia
te alīs laudē alta vece (m̄ in sig m̄ festo tubarū). s. m̄ in
uocacōe vīri q̄ p̄ septiformē grām sp̄us sancti fit. i. (p̄co
mali voce cantate) cū noue regnacōis gaudia fuerit
os seuti q̄ vob̄ deb̄ esse magna solēmitas. **T**ideo bucci
nate m̄ p̄dicta solēmitate. **Q**ua p̄ceptū est i. israhel il
lis ad literā nobis sp̄ualiter/ et si negligitis timendū ē
vobis q̄ (iudiciū est deo iacob) p̄ceptū enī illud datū ē
p̄ eū q̄ est futurus iudex. **I**llud p̄ceptū id ē legē. **D**o
sunt ons i. pplo iudeo et designato hic p̄ ioseph) cito post
exitū de egip̄to q̄ lex eſh illi (testimoniū) quid eſh facie
dū et quid timendū vñ seq̄tur (cū ille populus exiret de
egip̄to / l̄nguā quā nō nouerat audiuit). i. legē. **A**mo
uit dñs do: ſū) populi israhelitici (ab onerib̄) luticlateis
quiib̄ p̄mebat̄ i. captiuitate egip̄ti (cuius p̄pli manus
seruierūt m̄ coph̄mo) cogebāt̄ enī instrumētis porta
re himū q̄ feces de ciuitatib̄. **P**roph̄a m̄ p̄sona dei reco
lētis bñficia p̄stita populo israhel ut grāvoe estimetur
eius offensa dicit. **I**n tribulacōne dure fuitutis tue
(muocasti me) ut liberarē te (et liberaui te) de captiuitate
educēdo (et exaudiui te i. abscondito angustie tue q̄ tē
pellatis) qñ sc̄; audiētib̄ egip̄tis ad me gemē nō au
debas (et etiā probau te apud aquā otradicōis) vbi
de potētia mea id est bonitate te reperi dubitantē.

Hec bona omnia feci tibi et ideo. **A**udi o populo meus et intellige quod testis ero) veritatis contra te si legem meam transgressus fueris (israel si audieris me) obtemperando preceptis meis (non erit in te deus rectus) deus non nunc fuit recentis nec nouus nec in ipso factus sed antiquissimus sed ab eterno et in eternum (nec adorabis deum alienum) quod nomine non essentia sive natura sit deus. **N**on adorabis dico deum alienum quoniam **E**cce sunt deus tuus qui eduxi te de terra egypcia et non alius (dilata os tuum) ad petendum tibi utilia (et implebo desiderium tuum). Ego sic amonui eos a tame **N**on audiuimus plus qui (meus) deberet esse ad monitionem meam (et israel non intendit nichil) migratus tot beneficij. Et quod attendere noluit ideo. **D**imisi eos ut per suo libitum ad omnes sui cordis voluptates feratur et ipsi subtrahita gratia mea (ibut in peccatis enormibus et erroribus) ab eis nouiter inveniatis. **S**ic dimisi eos. sed si plus meus audiisset me credendo et ipso factus verus (israel si inveneris me ambulans) precepta mea obseruando. **N**on nichilo forsitan. in vere absque ulla difficultate (inimicos eorum humiliasse eos ad nichil redigendo et super tribulantes eos ostendisse potentiam meam) eos interficiendo. Propheta de eorum eterna damnacione loquens ait. **I**mmiti dominum. si iudei quod deberet esse amici (metiti sunt ei) non reddentes promissa quibus se ad precepta oia eius implenda bonis pollicitacionibus obligauerint et ideo (tempus pumicosis eorum erit in eternum). Et merito remittit damnandi. quod **D**eus cibauit illos ex intima medulla frumenti et saturauit eos de melle fluente de petra) in rupibus enim illius terre erat mel copia.

Psalmus. lxxxi. in quo monet credete
xpm verum deum et verum hominem esse.

Dilectus homo stetit in synagoga). i. uictim
uideorū honorū quos dros dicit uixta mo-
rē illū quo dñ dicūt' quicūq; magis viri in medio horū
deorū stetit xp̄us in assumpta natura. secū dū illud. medi⁹
aut' vīm stetit (in medio aut' diuidicat). i. discermit (bo-
nos ac iustos) q̄ maiestatis sue momita fidēq; secuti sūt
a malis. Ad iudices accusans eorū prauā cōsuetudinē
ait. **I**nsque quo iudicatis iniquitatē otradicētes legi
quā vobis dederā prophetas in iuris afficitis quos vob
misera⁹ vsquequo extenditis iniquitatē iudicij vestri qui
iniquū iudiciū facitis sup me q̄ ppter vos rem qui vob
tanta bona feci quē occidē dispomis (et vos o mīores
quare o sentitis iniquis iudicis maiorū) quaē cū insa-
mentib⁹ insanitise. **N**olite ergo iudicare iniquitatē. h̄
Judicate recte. s. xp̄m (egenū) q̄ semp terrenas facul-
tates ostēphit qui cū esset diuīs p nobis factus ē paup
(et pūillū) qui sibi p̄fidū nō quehuiat in terra iudicate di-
co ut cū liberetis (et huīlē et pauperē). i. iustū oīdite (et
p̄dicatē) **E**t vos mīores q̄ plures estis. **E**ripite
pauperē a egenū xp̄m. s. de manu maiorū ne pmittatis
cū amplius capi (et de manu iude) q̄ iniuste psecutus ē cū
(liberate) **E**go ita monui eos h̄ tñ ipi. **N**escierūt nō
agnouerūt xp̄m et quaē hoc (q̄ nō intellexerūt) id ē nō
credidērt sc̄ptū est enī mī credideatis nō intelligetis/
et quaē hoc (q̄ in tenebris ambulat) nō in obscurō vi-
cioꝝ et cecitate infidelitatis detinebātur et signū dans
xp̄ha iudeis quo agnoscāt xp̄m ait (mouebūtur oīa fun-
dam̄ta terre) nā i eius morte terra mota ē et petre scisse
sūt. **E**t tñ. **E**go dixi si vultis credēt et mādata dei
custodire (dñ estis) partipacīone gr̄e mēe. O mira dei
gr̄a cū solus sit virtus et substātialiter deus nō inuidet

participiū noīs sui homībꝫ (et filiū excelsi om̄es) p̄ ḡam
et ad op̄cōnē. om̄is quidē qui sanctis iussiōbꝫ acqui-
escit. **V**erba deflectit ad im̄pios dicens. **N**os au-
tem im̄pij et increduli nō eritis sicut dij viuētes vita e-
terna (si moriēmī sicut hoīes peccatores) in p̄cō m̄fis-
delitatis et vos maiores supbiā vestrā in xp̄m exerceṭes
(cadetis) in p̄fundū inferni ita irrecupabiliter (sic. vñ)
de p̄ncipibꝫ id ē diabolus qui de celo p̄iectus corruīt &
penā sue pueritatis invenīt. **V**os quidez cadetis. si
tu **D**eus exsurge de sepulero (et iudicat terrenos) il-
los iudeos dāna eos qui ita te crucifixerūt/qm̄ bñs re-
pulisti (tu hereditabis in om̄ibꝫ gentibꝫ) p̄vna iudeo-
rū gente quē tibi quondā hereditas peculiaris ex om̄i-
bus mūdi nacōmbꝫ fuit hereditatē accipies om̄es gen-
tes. **P**salmus. lxxiiij. in quo
monet iustos ad pacientiā.

Propheta pr̄euidēs xp̄m in maiestate magnavēntū
ad iudiciū et admirās ait.

Domīne quis similiſ erit tibi
cū ad iudiciū in maiestate tua magno angelorū exercitu
comitante venies. nullus (ne taceas) dare in im̄pios
sentētiā/ite me edicti signē eternū (nec) alīq̄ misericōdē
(op̄scariſ) aut mitescas a vīdicta eorū. hōprīme eos
pena eterna. **P**roph̄a de p̄secutōne antīxp̄i futura lo-
quens ait. Ne taceas dñe dico. **M**ī inimici tui (anti-
xp̄i mēbra tumultuosis sedicōmbꝫ (sonabūt) otradicē-
do doctrīne tue et detrahendo tibi (et qui oderunt te ex-
tollent caput) sibi scālic; antīxp̄m q̄ tanta potestate glo-
riabitur ut se etiā deū p̄sumat dicere excelsū.

Sup populu tuū xpianū (maligno animo sūt os filiati) ad p̄pli tuū depressionē et nō tantū sūt os filiati (h̄ etiam cogitauerūt) quis eoz peiorē sententiā possit dare. cogitauerūt dico non tū aduersus mediocres h̄ (aduersus sanctos tuos). **E**t exhortātes sc̄imicē in suo cōsilio. Dixerūt v̄mitē et disp̄damus p̄lm xpianū de gente id ē de mūdo (et nō memoret nomē israhel). i. nomē xp̄i anū (vltra). **E**t oīdens vñ erit eis tanta fiducia operā di malū dicit **M**erūt multiq; vnamimes. qm̄ (cogitauerūt simul) multi studiose om̄es in vñā prauā nocendi volūtatiē cordātes (disposuerūt aduersūte) pactū firmitū ut adunato studio psequātur sanctos tuos om̄i esq; qui ab eoz errore dissentūt et (disposuerūt) ad hoc (homines terrena amantes et sanguinē s̄tientes) prauos impios qui p habitātes (in tabnaculis ydum eoz a his maelitarū) designātur secūdū eoz interpretacōnes.

Propheta om̄emorat inimicos xp̄i sub vocabulis gentiū q̄ pugnauerūt israhel iuxta interpretacōnes eoz. **O** ab. i. h̄ abutēs lege (agar) id ē h̄ alienus a deo (gebäl) homo simulans humilitatiē (amon) populus turbidus furiosus (amalech) h̄ lingens terrā sc̄; fallaciter blādiens philistium q̄ hic dicūtur (aliemigene) interpretātur cadētes porōne. i. hoīes ebr̄i diuitiis et p speritate seculi (cū habitatiōnē tirū) qđ interpretatur angustia p qđ possunt intelligi possidētes et amantes terrena ppter q̄ multū angustiātūr iste sunt ḡtētes q̄ disposuerūt inter se fedus pugnādi et rāgliā noīs tui oīra sc̄os tuos et eccl̄ia tuā. **E**t asur q̄ interpretatur elatus sup̄b; et siḡmificat diabolū q̄ (veniet cū illis) malis ad psecutiōnē fidelium et h̄ij oēs operāte i se diabolo (facti sūt i adiutoriū filijs lot) q̄ interpretatur declinās. i. in adiutoriū satellitiōb; diaboli

qui a' veritate declinavit. **I**sti ita disposuerūt cōtra te
h̄ tu dñe. **P**ac illis h̄ fecisti populi illis psecutorib⁹
populi tui israhel sc̄z(madiā q̄ filare h̄c iabim) quos om̄es
miraculose debellasti p̄ plm tuum israhel(iuxta torrentē
eyson) **D**ispierūt iuxta fontē endor/ et facti sūt ut ster-
tus terre) q̄r eoꝝ cadauera p̄ putruerūt q̄ remāserūt in-
sepulta sup terra. **D**one p̄sterne et dispge(principeſ inimicoꝝ) p̄pli xp̄iam(sic oreb⁹ zeb⁹ zebrea salma-
na) quos etiā miraculose debellasti p̄ ḡdeonē a trece-
tos viros cū eo. **D**epone etiā dñe om̄es p̄ncipes eoꝝ.

Qui dixerūt ore a ope(possidamus sanctuarium dei)
id ē plm sanctū dei a hereditatē. **D**eus meus pone il-
los ut rotā ut in infernū ecclerrimo cursu deuoluātur(et
sicut stipulā aī faciēventi) ut h̄c stipula omnivento cir-
cūfertur ita illi vbiqꝫ disp̄gātur. **P**reterita mala senti-
ant i p̄nti m alia vero vita. **S**icut ignis q̄ oburit filuā)
ex magna potentia(et h̄c flāma oburēs montes) ex ar-
doris vehementia(ita q̄ sequeris illos in tēpestate tua) id
est in iudicio qđ subito quasi tēpestas venet(et i diē vin-
dicte tue oñdes te eis iratū) penā eternā eis inferendo.
Propheta post q̄ pet̄t dānaconē malorū modo pet̄t
conuerzionē saluandorū dicens.

Eimple facies eoꝝ) sc̄z psecutorū qui p̄iuli sunt ad sa-
lute(ignomīnia) id est fac eos hibi et alijs ignomino-
sos videre ut erubescant de peccatis(et sic querent nos-
mē tuū dñe) ut hiant cristiani q̄ ante erāt obstinati.
De malis obstinatis q̄ ouerti nolūt ait. **E**rubescat de
tūpitatis suis(et turbent) de peccatis duraturis(in seculū
seculū et confundātur) in aia a corpore(et pereat) eternis
tormentis. **N**otūc saltē(cognoscat) p̄ expientiā per-
ne infligere(q̄r cōuenit tibi veraciter hoc nomē dñs) id ē

maḡitudinē tue potētie cognoscāt etiā q̄(tu solus al-
tissimus sup̄ om̄es terrenos) qui potens es d̄ueris par-
cere et obſtr̄atos eterna vltione dānare.

Pſalmus. lxxxiii. in quo monet ad amorē eternorū.
Prophetā i pſona ecclie ad ſupnā iheruſalē puenitē cu-
pietis ait.

Quam idē valde (amabilis patria celeſtis) O
(q̄ deſiderata tabernacula tua) valde p-
ciole ſpecioſe et lucidiffime ſunt māfiones tue (o dñe) an-
geloz (concupiſcit aia mea) intrare (in atria tua / et lan-
guet) pre deſiderio q̄ actu nō ingredit̄. **A**mma mea
et caro mea exultauerūt de ſpe puenedi (ad dēū viuū)
E, teni dñe ſi paſſer q̄rit ſibi domū) in qua pmaneat
(i turrit ſibi (mīdū) querit (vbi reponat pullos ſuos)
q̄nto magis ho racōmis capax deb; quere locū vbi ppe-
tuo queſcat q̄ nō eſt aliis mihi tu deus i quo ſolo p̄t qui-
escere cor hūanū. **N**idus aut̄ quē ſcupiſco inuenire
ſuit. **A**ltaria tua dñe virtutū) manfiones tuoꝝ ſancto-
rū vbi iugiter tibi offerētur ſacrificia laudis (rex meꝝ)
qui me regis in via eunte ad illa altaria (et deus meus)
q̄ me ad hoc creasti. **N**ec mirū ſi cor meū i caro mea ex-
ultat de ho e qm. **B**eatū q̄ habitat i domo tua) celeſti
(dñe / in ſecula ſeculoz laudabūt te) q̄ incoprehensib-
lis pulchritudo dimitatis ſanctis tuis pſens ſemp erit.
Ondit quo auxilio puenatur ad domū dei dicens.

Beatū vir ſpe in hac vita ē (qui habet auxiliū ate)
quia alias nō p̄t / cū beatitudo illa omnē excedat creatā
facultatē p qd̄ auxiliū gratie tue (aſcenſiōms diſpoñit i
cor de ſuo) virtutibꝫ quibꝫ tanq̄ gradibꝫ virtutū ad do-
mū celeſtē ascendere mereatur (diſpoñit) dico i valle la-
crimarū p peccatis (locus quē deus) homini ad merēdū

(instituit) **E**tenim talibus dabit benedictionem suam Christus
(legis) euangelice (lato) et isti (ibut de virtute in virtute)
semp proficiendo in augm ento gratie donec pueniant ad
vitam eternam que consistit in plena visione dei et sanctorum
suum. **P**ropheta orat in persona Christi fidelium associari bea-
tis dicens. Domine deus virtutum exaudi orationem meam dabo
mihi illas virtutes per quas ascendi ad te videndum (ci-
to prece orationem meam o deus Iacob)

O domine deus pater. Protector noster aspice ad pe-
ccates nostras acceptando eas et si non propter nos saltet (re-
spectu meritorum filii tui qui est imago tua)

Ideo domine deus cupio puenire in domum tuam. **M**ulta
melior est dies illa que (una) est continua et eterna cui
nunquam succedit tenebris (in atrijs tuis) in habitacione
celesti (super milia) annorum transcedunt. Et ut ad illa atria
miserar admitti. **E**legi abiectus esse in humiliitate vi-
uere hic in ecclesia militante (quam diuinitus a honoribus huius
seculi abundantare inter peccatores). **H**oc autem ideo elegi.
Min misericordia et veritate diligit deus misericordia peccata
condonando/veritate veraciter adimplendo quod per misericordiam
sanctis suis. scilicet (gratiā) in presenti (et gloriā in futuro)
Dabit quidem veraciter seruis suis gratiā et gloriā quam.

Nō prauabit bonus gratiae et glorie (eos quā ambulat)
et pleuerant (in innocentia) talis non poterit prauimuneribus
dei qui iam hic dona beate ouersacionis accepit/et ideo
(domine deus virtutum beatus homo qui sperat in te) non
in rebus seculi transitoris et caducis.

Psalmus. lxxiiij. in quo monet per fidem ac-
cedere ad Christum ut habeatur eius benedictio.

Propheta p̄uidens futura quasi p̄terita ppter certitudinē narrās ait. Dñe pater q̄ quondā maledixisti terram ppter peccatū p̄m̄ h̄is. modo

Benedixisti recipiente aduentū filij tui m̄fide p̄ quē auertisti peccatū p̄ quo d̄ huānū genus (captiuū) tenebatur a diabolo.

Auertisti captiuitatē. q. **R**emisisti iniquitate; plebis tue ppter quā fuerat captiva per fontē baptismatis (et cooperiasti omnia peccata eoz) ut amplius non remant in conspectu tuo puniēda. **V**ere remisisti quia o dñe

Domnē irā tuā) qua huāno generi iratus eras mitiga sti in aduentū filij tui ita (mitigasti) q̄ auersus es ab ira in dignacōis tue) **P**ropheta qd̄ dixerat fiendum orat ut fiat dices o deus q̄ nos p̄ filiū tuū saluare dispo mis. **O**uerite nos ad fidem filij tui et auerte irā tuā ā nob̄) quā habes ppter pc̄m̄ p̄m̄ h̄is. **A**uerte & auer tes irā tuā q. **N**ūquid in eternū irasceris nob̄) certe nō cū parcē & misereri sit p̄prū tibi (aut extendes irā tuā p̄ omes ḡnacōnes succedētes) certe nō q̄ placabilis eris in generacōe xp̄i. **N**on extendes irā tuā. s. **T**u deus ouersus ab ira viuificabis nos sp̄ualiter p̄ aduentū filij tui (et plebs tua) viuificata letabitur in te) secura de eterna beatitudine. Et ut hoc cito fiat. **I**stende nob̄ dñe misericordiā tuā) mittedo nobis filiū tuū i carne visibilē (et da nobis salutare tuū) q̄i amplectēdū q̄i possi dēdū q̄i munē eterne glorie p̄frēndū/ da ut cū i mente nr̄a celesti dono recipitur/ nullis tēptacōm̄b̄ auferat

Propheta quasi peticōmis sui compos dicit. **A**udiam) attente (quid loquatur i me deus meus) p̄ interna reuelacōnē & audiuit (q̄ loquitur pacē) annūciabit michi filiū suū qui est pax nostra nō ad omes (loquitur pacem

sed in plebe suā) scilicet i sanctos qui domino probabili cōversione placuerūt. **D**ico in plebez suā id est. Super sanctos huos et sup eos omnes qui de omni gente cōvertitūt ad xp̄m) **N**icet xp̄us pacem locuturus sit super omes qui cōuertetur ad eū. **I**herutamē prope uide os (qui soli inter alias gentes timere dicebātur deū) q̄ le gem eius receperāt/ xp̄us nascetur a misteriū redēptoris hūane p̄ficiet (ut terra nostra p̄missionis hanc gloriaz habeat) q̄ i ea ex gente sua saluator natus sit a p̄acē in omes fuerit locutus. **M**isericordia et veritas simul cōuenerūt in aduentu xp̄i) misericordia q̄ filius dei assumptus carnē/ veritas q̄ impleta est p̄missione facta patrib⁹ wteris testamēti de incarnationē filii dei et xp̄o p̄ suā passio nē satisfaciēt p̄ nobis (iusticia et pax cordiā fecerūt) Ideo cōuenerūt misericordia et veritas a iusticia et pax cordiā fecerūt q̄. **V**eritas id est xp̄us (de terra cōta est). i. ex maria v̄gine verbū caro factū (et iusticia de celo p̄spexit) q̄n hūano generi periclitati filius dei mirabilis dispensacōe s̄buem̄t. vñ sequitur **E**cce dñs dabit benignitatē) id est gratiā inspirante p̄ xp̄m (et facultas liberi arbitrij nr̄i) aspera illa benignitatē (dabit fructum suū) id est bona opera. **N**icet deus dicatur et sit benignus **I**usticia tamē (ante eū ambulabit) parās ei viā/ prima iusticia homis est ut pumat se malū et faciat se bonū et hec est via dei ut veniat ad eū et sit in corde eius (posnet in via) sic parata (vestigia sue imitacōmis) deus.

Psalmus. lxxv. in quo monet ad orationē.

Xpus ex forma serui ad patrem ait.

Inclina ad me (aurē) clemētie tue (et exaudi me) ut desideria mea opleātur/ inclina dico (qm̄ mops) ab alio nō habens op̄ (et paup̄) p̄ me.

(sum) ex pte hūamitatis loquar: q̄ ex se nichil habere
potest nisi qđ largitate diuinitatis accepit.

Hin hoc exaudi me p̄r. **V**ustodi animā meā et meo-
rū ab omnib⁹ scādalis otrā mſidiatores (q̄m ſanctus ſu⁹)
m̄ me et mei etiā ſunt ſanctificati in baptismo (ſalu⁹ me
fac) qui ex obediēti a tua formā ſerui accepi ei meos q̄
tibi vnam miter ſeruiūt (deus meus ſperantē i te) **O**di
ſerere mei dñe q̄m ad te clamau⁹ pſeueraſter et n. ſtāter
(letifica animā ſerui tui) que multis amaritudim⁹ con-
tristatur liberādo me ab eis (q̄m animā meā leuaui) per
deuocōnē et ardentē amore nō deoſii declīmai ad ter-
rā ſi leuaui (ad te) vbi ēvera leticia et fine ſecuritas
Ideo animā meā leuaui ad te. **N**ī tu dñe ſuavis es
q̄ post amaritū dīmēz huius ſeculi (dulcis es) ad te re-
currētib⁹ (mitis) q̄ diu ſuſtmes peccatores (q̄ copiosus
m̄ mſecdia) q̄ lic⁹ ſint innumerofa nra peccata multo ab
undātior ē tua pietas q̄ tot relaxat offenſas (om̄ib⁹ in-
uocānib⁹ te) Ideo. **A**urib⁹ p̄cipe oracōnē meā et intē-
de voci depeccōmis mee dando effectum oracōmis mee
quā p̄ mea meis fundo. **T**e pore tribulacōmis mee
clamau⁹ ad te licet enī om̄i tēpore deus ſit exorādus e-
mixtus tñ i tribulacōne ē inuocādus (q̄ exaudisti me)
p̄ tua clementia p̄teritis tēpōrib⁹ m̄ alij meis p̄cibus.
Merito clamabo ad te q̄ o dñe. **N**ō est ſimilis tui in
dñs id est in potestatib⁹ huius ſeculi ſue in celestib⁹ ere-
aturis ſalicet nec in nobilitate ſtantie nec in magnitu-
dine potētie nec i māg inficētia (ad mirabilia operū tuorū)
et q̄naliter non eſt qui ſimilis ſit tui ad quē clamare
potuſſem tu me ſtatim liberare potes p̄ tua volūtate.
Svere nō eſt aliquis ſimilis tui quomā. **D**īmes gētes
id ē aliquid de om̄i gente (remēt) p̄ fidē de cultu ſuo (ad

tuū cultū) tē adorātes et venerātes (et gloriſicabūt no-
mē tuū) id ē gloriōſū p̄dicabūt. **S**vere nō ē tibi ſimi-
lis. **M**ī magnus es tu) cui potestati nullatenus va-
let aliquid ḥparari qui nulla mutabilitate uertitur ſed
ſemp in nature ſue gloria pſeueraſ (et faciens mirabilia
tu es deus ſolus) qui et hi alij faciūt tua v̄tute faciūt et p̄
te faciūt. **O**ratur pro mēbris. **D**educ mē dñe) id ē
meos (in via mādatorū tuorū) que via iuſta a ſancta ē
et poſitus in ea (ingrediar in veritate tua) p̄ficiendo de
virtute in virtutē (letertur co: meū) de ſpe remuneracē mis-
(ſemp tñ timeat nomē tuū) timore caſto. **Q**uod ſi fece-
ris nō ero in gratus qm. **O**ſtebor tibi) p̄felliōne lau-
diſ (in toto corde meo/ et gloriſicabo nomē tuū in eternū)
Mia miſeria tua magna ē ſup meos) qua maior di-
ci nō p̄t (et eruisti animā meā) id ē meorū (ex infernali
vānacōe) Criflus ex pſona ſeni de paſſione loquēſ
ait. **D**eus iniqui). i. iudei (miſurererūt ſup me) vo: ē
teſ me ophendere a nō ſolū inq̄ miſeriores (h̄ etiā ſimile-
go ga potētiū iudeorū queſierūt animā meā) ut me mi-
tericererēt (q̄ nō poſuerūt te in obſpectu ſuo). i. oblixi ſūt tuī.
Ipnita. **E**t iudñe deus miſerator) qua ſingulis crea-
turis miſeria faciēſ (miſericors) q̄ ſemp pia eſt ip̄a na-
tura dimitatis (patiēs) q̄ peccatores fuſtimet a ad votū
dūhomis inuitat (et multe miſericordie) q̄ peccā indul-
get (et verar) impledo p̄miffa. **R**espice in me) hoie (et
miſererere mei) celerrima reſurrectōne ſbuemēdo (da po-
tentia iudicij michi innoctēti) ſup omnē creaturā (et ſal-
vū fac filiū) beate marie que dixit ecce (ancilla domini)
Fac meū) id ē imple in me (ſignū) ione xp̄kie ut hicut
ille ſteſtit iuentre ceti tribū diebū et tribū noctibū ſic eſe o-
tantū ſimi in corde terre quod reſurrectōmis ſignū eris

(in bonū) quia p illud declarabitur v̄tus tua spes credētū
tum cōfirmabitur et iudei qui me oderūt vidētes me
resurgere oīun dēetur intelligētes se male egisse (et qm̄
tu dñe adiuuisti me) in certamine (et solatus es me) re
fuscatādo me a mortuis.

Psalmus. lxxvi. in quo monet toto
corde aspirare ad celestē iherusalē.

DPropheta in laudē ecclesie prorūpens sub noīe ciuitatē
omendat eū primo a fundamentis dicens.

Fundamenta nūs ^{scilicet; ecclesie in}
^{montib; sanctis} scilicet prophetis et aplis qui post xp̄m qui est principale
fundamentū/fundauerūt ecclesiā in fide xp̄i/qui apli
dicūtur etiā montes propter altitudinem virtutū. Secun-
do cōmendat ecclesiā a portis scilicet sacramēta
dicens (diligit dñs portas syon) id ē ecclesie sacramēta
(super omnia figuratiua ac cerem omnia iacultus veteris
testamenti) **T**ercio omendat ecclesiā a celebritate
fame dicens. Gloriola dicta sunt p prophetas nō de il-
la figurali que recidit sed (de te ciuitas dei) **Q**uarto
cōmendat eā a multitudine ciuiū cū in persona xp̄i ait.

Odemor ero nō tantū populi iudeorū s̄ omniū gen-
tiū p (haabā babilō) designataꝝ ut euocetur ad me et
hoc mediantib; (sciētib; me). i. aplis quib; p̄ceptū fuit
cūctis gentib; p̄dicare. **Q**uoꝝ p̄dicacōe ouſe sūt gen-
tes. **E**irus scilicet (et populus ethiopū) horū multi fue-
rūt recepti (in ecclesia) in xp̄m credētes ex quib; ip̄a ciui-
tas dei est obstructa. **N**ūquid smagogē poterit hoc
gloriosū p̄suaderi (q̄ homo natus ē in ea) qui saluabit
eū (et ip̄e idē est qui fundauit eā) inquātū deus qui est
(altissimus) **C**erte sic p̄suaderi p̄t et tanquā verissimū

predicare qm̄ **D**ominus) qui mentiri nō p̄t(narravit
in scripturis prophetarū) que credite sūt populo iudeorū
q̄ xp̄us verus deus erat et verus homo/ hoc etiā narravit
in scripturis (apostolorū qui principes) ecclesiarū fuēt.
Quinto om̄edat cā propheta abeautudine supna m̄co
prehensibili ad quā sumēda est post iudicium/
O syon supna. **D**om̄es q̄ in te habitat iocūdī sūt et re-
re letātur) quia gaudiū et leticia inueniētur in te vbi fe-
licitas pfecta et iocūditas consumata.

Psalmus. lxxx vii.

Cristus ex forma serui ad patrē orans ait.

Dom̄ine d̄ns auctor salutis mee id ē in-
munitatis mee a peccato (omni-
tempore clamaui corā te) id est attēte et pseuerāter.
Et quia ita clamaui. **S**it accepta cōspectui tuo oratio
mea) et a te sit exaudita p effectū. **O**pus ē ut me ex-
audias. **Q**m̄ repleta est anima malis id est dolēib⁹
anxietati⁹. vnde ip̄e dicit tristis ē anima mea usq; ad
mortē (et anima mea in inferno appropinquauit) dū tra-
dor ad mortē. **E**stimatus sū cū descendētib⁹ in lacū)
infernū/putauerūt enī uidei me peccatorē vñ de illis q̄
necessario et iniūti descendūt in profundū inferni (estima-
tus sū etiā ab eis sicut hō similiter sime adiutorio) cū
tñ (inter mortuos) esse (liber) a coactione et liber ab
omni peccato. Estimatus etiā sū ab eis. **S**icut alij vul-
nerati dormientes) somno mortis (in sepulchris/ quoꝝ
nō est memoria amplius) ut ad bonū resurgāt (et ip̄i) q̄
talē me existimauerūt (repleti sūt) o deus (a protectione
tua) qui me sime adiutorio tuo esse putauerūt.

Nosuerunt me reputatione sua (in lacu inferiori)
putauerūt enim me dignū qui in talē deberē descendere

locū et in tenebris et umbra mortis) id est in tenebris
oblivios derelictū quē nemo re quireret nemo salua-
ret estimauerūt me posuisse. **A**rbitrati sūt iudei. q
Sup me cōfirmatus es furor tuus) credētes q ex ira
tua ad passionis picula puemsem(et amplissimas in di-
gnacōes tuas) putant te(induisse super me) cū me p-
tuleris crucifigi. **Q**uō aut amici eius in passione sua
se habuerūt dicit **L**ogo fecisti eos quibz notus erā
scilicet discipulos qui me relicto fugerūt(posuerūt) iu-
dei(me abominacōne sibi) ita ut nomē meū nollēt audi-
re. **T**raditus sū) a proditore discipulo et(nō egredi-
ebar) ad vīndictā. ostendēdo potētiā dīnitatis mīce(q
oculi mei) id est apostoli(infirmati sūt) ita ut petrus ne-
garet et alij fugerēt/ et hoc prēmōpiaveri lumīmis et in-
telligentie sacrarū scripturarū quē dicebāt oportere pa-
ti crīstū et resurgere a mortuis. **C**lamau ad te dñe) in
cruce h̄ely h̄ely et cetera sic tradidī spiritū(operacōes aut
meas expandi) per caritatē(ad te) ad tuā semp referē-
do volūtatē. **O**stendit quibz nō prosunt opa sua di-
cens. **Q**unquid mortuūs) corde et obstinati in nia-
lo(facies mirabilia) certe nō q credē nolūt(aut medi-
ci suscitabūt) mortuos(et illi cōfitebūtur tibi) confessi-
one laudis. certe nō. **Q**ūquid narrabit aliquis) q̄d
diu anima sua mortua peccatis iacet(i sepulcro) corporis
sui(mīscđiā tuā) qua relaxātur peccata/certe nō(et veri-
tatē tuā) narrabit(qui īter p̄ditos opūtatur) **Q**ū-
quid ḡnoscentur in tenebris mirabilia tua) id ē ī pec-
catoribz obstinati tenebris ignorātie et errorū obte-
nebratis/certe nō. impediēte hoc eoꝝ malicia/ p̄termit-
tentēs enī deū sapiētie lumīma p̄diderūt(et iusticia tua
nō coletur p̄ reprobos hoīesē qui īm̄qratū suāꝝ meito

oblitū sūt dēū) **E**t ego ad te clamauī) q̄ potēs es mor-
tuos resuscitaē (mane oracō mea p̄uemet te) q̄ matutī:
na resurrectōe me clarificabis. **D**ot quid dñe repellis
oracōnē meā. auertis faciē tuam a me? ut trāseat calix
iste. **E**go p̄ tui obediētia a tēpore carm̄is assump te.

In duplū et in laborib⁹ a iuuentute mea/exaltatus)
in cruce(hūiliatus) in sepulcro(et cōturbatus) in mor-
te. **I**n me transierūt afflictōnes tue) quas tua volun-
tate nō mea culpa patior/trāsierūt dico nō prestiterunt
(et terrores indignacōis tue) o tra hūanū genus(otir
bauerunt) infirmitatē carm̄is mee qm̄ ex obediētia tua
languores eoz ego tuli et labores eoz ego portauī.
Vincū dederūt me) iudei mundātia grauiū p̄secucō-
nū(circū dederūt mē simul) pharisei cū sacerdotib⁹ p̄se-
latus cū prīcipib⁹ et populis.

Elongasti a me amicū) ectū aploz (et pximū) q̄ mi-
chi aliquā faceret misericordiaz(et notos meos a m. ses-
ria) mea ita ut nullus auxiliū ferre michi posset.

Psalmus. lxxviii. in quo monet ut spem
nō in nobis sed in deo ponamus.

Propheta.

Misericordias dñi in eternū
cātabo) eas s. quib⁹ hoiez peccato mortuū visitaē digna-
tus est p̄ filiū suū. **P**ropheta misericordias dñi cātabo
de reparacōe hūamī generis q̄ éterna stabilitate ostiūt
et p̄petuis sūt celebrāde preconis. fecit enī mirabile ī hu-
mano genere pietatē ut qd̄ pierat requireret et vulne-
rata sanaret. **I**n generacōe) iudeoz (et ī generacōe)
gennū(annūciabo cōplecōnē promissionū suaz in ore

meo) in quo fit confessio ad salutem.

Catabo securus misericordias. **Q**uoniam tu dixisti misericordia p[ro] revelacione spiritus sancti quod in eternum misericordia edificabitur remissio peccatorum edificat dum corruerint vicia plantabuntur virtutes ista misericordia nunquam destruitur sed semper viget semper augetur per apostolos qui celi dicuntur (veritas tua predicabitur et exponetur)

Ite dixisti. **D**isposui ordinarii (pactum) non cum omnibus sed (cum electis meis) euangelicis ut acquisitos per gratiam dei populos vel doceat vel informent (iuram Christi) qui ex semine domini carnem assumpsit usque in eternum preparabo semen tuum) imitatores tue iusticie preparabo ad eternam et semper mansuram felicitatem.

Et continuabo regnum tuum quo regas in populo fidelium (in omnem generationem futuram) Et sicut dixisti ita complebitur. unde **C**onfitebuntur celum id est apostoli mirabilia tua que preparasti in redemptionem humanam generis salvando omnes infirmos (et veritatem tuam) id est a completione promissionum tuarum (in ecclesia sanctorum) in qua sola sacramenta fidei prophetarum archana cum deuocione suscipiuntur et eorum veritas amatur et colitur. **S**ecurus te laudabo. **Q**uoniam quis in prophetis quod nubes dicitur aut de numero aliorum sanctorum (equabitur) in potentia domino nullus aut similis erit domino in substantia (in filio dei). scilicet in angelis et alijs sanctis viris qui sunt filii dei per adoptionem nullus profecto virginitate filio dei potest per equalitatem assimilari quoniam ille in omnibus ad perfectionem pertinet in infinitum excellentior est in viuis suis vere nullus equabitur domino quam ipse est deus. **Q**uid cum precepisti sancto glorificatur a sanctorum agnitione collegio magnorum

potentia. cuius magmitudinis non est finis (terribilis)
id est metuendus propter iudicium quod facturus est. ipse
dico existens (super omnes qui in circuitu eius ei assistunt)
excelsus et reverendus per quem omnes cognoscuntur esse
gloriosi. unde sequitur. Domine deus virtutum celestium
(quis similis tui) nullus utique tu enim (potens es) ex te
solo/nec quis habet potentiam nisi per te (et claritas tue
lucis) expansa est super (omnes qui in circuitu tuo sunt) qui
omnes tua veritate illuminantur.

Vere tu potens es. quia Tu domini potestatis ma-
ris) et cetera non tantum ad literam sed etiam domini potesta-
tibus hunc seculi quod dicitur mare (et per cellas sedicō-
nū et persecutionū) quibus servūt iheros tuos (tu mitigas)
ne tantum possint grassari quantū volūt/ licet non prouersus
semper auferas/ sed relinquas pro parte ad seruorum pro-
baconē. In hoc etiam apparent tua potestia deus q.

Humiliasti deiecasti de celo in hanc aeris densissimam
grassitatem (diabolū) quod singulariter superbo est (sicut vul-
neratus) vulneratus quidem fuit quando splendore digni-
tatis qua prius mituit priuatus de celo corruerat hoc (in
brachio virtutis tue) in quo dispersi sunt iudei in omnes
gentes. Bene autem hec omnia facere potuisti. qm

Tu sunt celi et tua est terra universa. orbem terre et ple-
mitudinem eius tu fundasti/ aquilonem et mare tu creasti/ p-
aquinonem qui frigidus ventus est intelligitur diabolus
qui dixit ponam sedem meam ab aquilone et ero similis altissi-
mo/ et per mare iniquas potestates que contra dominum ma-
data sacrilegis voluntatibus eriguntur.

Et quod ita potens es. Labor et hermon qui sunt montes
hrie id est duo populi designati per eos scilicet populus
iudeorum ad quos primo venit lumen divine cognitionis

qd̄ interpretatur rabor; et populus gentiū qui primo erāt
in anathemate/qd̄ interpretatur hermon/ erāt alienia se-
parati a te ouerhi ad te(exultabūt in noīe tuo) gaudē-
tes q ab eo dicūtur xp̄iam q(tūū brachiū) quo huiliāz
st̄i supbū ē(cū potētia semp ē et erit)¶ Quare oro. ¶ Ir-
metur manus tua) otr̄a supbos(et exaltetur de cetera ma-
iestatis tue) ad huiliāndū eos/ et omēdās xp̄ma iustis-
cia dicit(sedes tua) apparet in iudicio(parata) ad fa-
ciēdū(iusticiā iudiciū) ad iuste iudicādū cū manifeste
separabūt oves ab edis. ¶ Verū tamē ante q̄ facias
iudiciū. ¶ Recedēt faciē tuā misericōdia) qua delez
peccātū(et veitas) q̄ imple p̄missa(beatus p̄pli s q̄ omnē
immensam leticiā suā nō in p̄pr̄ns virib⁹ h̄i dei cognos-
citur posuisse vtute. ¶ Bñ beatus est qm̄ tales ambula-
būt. In illuminacōne filii tui) q̄ tuus dicitur vultus q̄
p̄ eū ip̄e cognoscēis(et exultabūt affidue) xp̄iano no-
mīne(exaltabūt in tua iusticia) qm̄ obtinebūt regnū
celestē p̄ iusticiā quā tu eis dedisti.

Bene dicitur in iusticia tua exaltabūt. ¶ In gloria
virtutis eoz tu es) id ē tibi nō sibi virtutē suā ascribut
et te in de reputāt gloriōsu vñ tibi dicūt(in beneplacito
filio tuo) sup quē bene tibi oplacuit(exaltabitur) id est
ex crescat(fortitudo et virtus nostra) ¶ Et hoc ideo. q̄
Dominus assumpt carnē nostrā dñs scilicet(qui san-
ctificator est israhel et rex noster) in eternū.

Vnde scis hec p̄dicta/quia.

Tunc temporis) assumpt carnis locutus est p̄cve-
la carnē sanctis tuis) sicut zacharie et simeon et anne p̄-
phetisse consolacionē israhel(et dixisti/ posui adiutoriū)
hominiū(sup) filium(potente) cuius potentia est insupe-
rabilis quem tuis fidelib⁹ adiutoriū constitui et iphi

natū (de plebe mea) iudaica (exaltau) usq; ad dexteram
meā sublimā dō. **D**ixisti etiā hoc. **I**nueni elegi (cri-
stū de semine dawid) natū manu forte (scrūū) obdiente
in quo salutē hūam geneis p̄ficerē aideo (oleo sancto)
id est spū sancto (vnxi eū) Ideo potens. q̄ **D**erbū
diuinū hūamitati vntū auxiliabitur et solabitur cristo
homīm) in omībū operib; suis & passiōib; (et idem ver-
bū oſfirmabit eū) contra aduersa ut quā pro salute mū-
di pius redēptor suscep̄erat. p̄positā pageret passionē.
Quousq; oſfirmabit q̄ **N**ichil p̄ficiet diabolus p̄ter
uus hūamitatis (imamicus otra eū et filius iniquitatis) iu-
das sc̄z (nō valebit nocē ei) q̄r lic̄z iudas nocē ei p̄ſiū-
pſeit nullus tñ eoꝝ p̄cēm qđ iuste accusaē potuſſent in
uemit in eo. **E**t ideo. **C**oncidam a facie ipius immi-
cos eius) ſaliz iudeos q̄ ſepe a dño confuſi diſcedebāt
a conspectu dei et diaboloſ (odictes eū in fugā cōuer-
tā) qui corā eo ſepe fugiebat clamantes. cur uemisti ante
tēpus torquere nos. **E**t veritas mea et mſedīa mea
cū ipoꝝ nichil enī diuīſii eſt inter patrē et filiū. virtutes
enī quas hab; pater hab; et filius. veritas enim p̄tinet
ad iudiciū quo iudicaturus eſt mundū mſedīa ad pie-
tātē qua peccata dimittit (et in noīe meo) quo d eſt deus
(exaltabitur fortitudo eius)

Et ponā in gentib; que p̄ mare ſiḡnificātur potestā-
tem & dominacionē eius) in vniuerso orbe dilatabo (et in
principib; quoꝝ cura fluit in populum ſicut flumina in
mare (potentia eius) quod tūc posuit qñ ei plures p̄tī-
cip̄es terre reges et imperatores p̄ fidē ſubdidit.
Et hoc ideo. q̄ **I**ſpe muo cant me dicens pater meus
es tu) secundū q̄ deus (et deus meus) secundū q̄ homo
(et ſuſceptor mei ad ſalutē)

Apse muocavit me pater meus es tu/et ego p̄moge-
mtū cōstituā illū/ ex eelsū pre regib⁹ terre) quia ip̄e rex
regum & dominus dominatū.

Quia potestas data xp̄o non est temporalis subdit.

En eternum seruabo illi m̄sericordiā m̄ eam) ḡratiam
m̄eā nichil ruocādo ex hijs q̄ dedi illi (et fideliter acim
plebo ī eo cūcta que illi p̄ m̄hi) **E**t ponaz ī sc̄lī sc̄lī
semē eius) sp̄uale. p̄lm. s. xp̄ianū qui illū imitatur q̄ sp̄
durabit (et tronū). i. p̄tātē iudicariā (sicut dies celī) id
est p̄petuātē immortale. **E**t hoc dicit. **S**i aut̄ illi qui
debent esse filij eius. i. xp̄i (dereliquerint). i. nulla rō exolu-
erint suscipe legē meā/ et si illi q̄ debet esse filij nō abula-
uerint ī vñs meis. **S**i iusticias meas p̄phanauerint)
aliquo errore aut mendacio (q̄ mandata mea nō custo-
dierint. **N**on exterminabo eos totaliter vt̄edo austē-
ritate iudicis. **D**ilito ī virga) aliqua afflictōne
temporali zelo paterne correctio mis (iniquitates eoz/
et ī vñberib⁹ peccātoz) ut corrīgāt erudiam ut cōuer-
tantur. **O**is sericordiā aut̄ m̄eā nō disp̄gam ab eo) sc̄z
cristo nec mēbris eius/ peniteant peccatores et nullus
desperet (nec nocebo ī veitātē meā) q̄ nolo mortē pecca-
toris h̄ ut duertatur et vivat. **N**on nocebo nec etiāz
(prophanabo) non violabo pactum meum quod pepi-
gi cum patribus antiquis nec promissiones m̄cas sed
rerum fides honorabiles faciam (et que locutus sū per
p̄phetas meos) quia sunt labia mea (non faciam irri-
ta) h̄ implebo. **N**on faciā irrita q̄ locutus sū quomaz.
Immutabiliter ī tui ī me sancto et non mētiat xp̄o
eius populus cristianus ī eternum manebit)

Et tronus eius). i. p̄ls fidelis ī quo ī sedet quie-
scit et iudicat quantū ad animas erit (sic sol) aquātum

ad corpora post resurrectionē erit (sicut luna perfecta) tota
lucida nullā obscuritatē habēs. et huius glorie sancto-
rū (testis fidelis est) ipse cristus (in celo) cuius caro re-
surrexit gloria/ cuius glorie claritati conformes futu-
ris sūt omnes sancti. ¶ **V**ox apostolorū ad patrem quā
exprobrantū ei. **T**u qui promittebas et confirmabas iu-
ramento que promisisti ista fecisti/ quid est hoc eiurasti se-
men cristi in eternū duraturū et (nūc repulisti). i. vide-
ris repulisse usq' ad patibulū (xpm tuū) et respectū dedi-
sti (et distulisti eū) a gloria tradēdo inimicis / et sic vide-
tur qd promisisti nō fit millo implendū. **A**uertisti id ē
videris auertisse (pactū serui tui) p qd promiseras nos
secū regnare (pphanasse etiā videris sanctuarū tuū)
promiseras enī q nō dares sanctū tuū videre corruptō-
nē et iam sepulcro tegitur. **D**estruxisse etiam videris
omnes sepes eius) verbo legis et pp̄harū quibus mume-
ras eū (posuisti nos) ap̄los qui cū eo ambulabamus cū
doceret turbas (formidimē) ita ut i sua captione fugere-
mus ab eo. **D**iruperūt eū omnes transeūtes viā/ factus
est opprobriū vicim̄ suis) iudeis ac principib⁹ saēdo-
tū qui dicebat vah qui destruīs templū dñi. **E**xaltasti
dexterā potentia; deprimentiū eum) et in hac (letificasti
omnes inimicos eius) et mēbrorū eius. **A**uertisse etiā
videris adiutoriū gladij spūs (eius) quia non perfecit
in iudeis sermo p̄dicacōmis eius (et nō es ei auxiliatus
in conflictu passionis)

Destruxisti eū ab emulacōne) quia videtur nichil p-
fuisse passio eius vnde propter ista multi nō receperūt
fidē eius/ et aliqui a fide recepta ceciderūt qua tamen
purificātur et emendātur corda credētiū (et illos i qui-
bus ipse xpus sedere et qui escere videbatur collisisti)

ad terrā in obitu eius. **O**morasti dies tē poris eius
qui cito de vita abstulisti (et perfidisti eum confusione
mortis) **V**ox ecclesie succedētis apostolis. **N**on
quequo dñe auertis oculos tuos a salute xp̄ie nūqđ
(usq; in finē) et ex ardore set ficut ignis ita tuae) nō dñe.
sed potius memorā q nullā est vite mee sbstātia) mī
in eū quē p̄stolor reūti de morte (nūquid vane) id ē fru-
stra ostiūsti filios hominū) certe non sed in spe resur-
rectionis q superne beatitudinis collo casti/ q̄to ergo ma-
gis filiū tuū resuscitare debes. **I**deo dico tibi memoria
re qm̄ alius nō est qui adiuuare posset. nam. **Q**uis ē
homo qui viuit et non expietur mortem. et eruet animā
suā de potestate inferis) certe nemo mī illē solus q̄ ha-
bet vitē mortisq; imperium. **P**ropterea. **N**obi sunt
mīscōdie tue antiquē domine) patribus olim facte/mīsc-
ricordie dico cōplēde (sic uirasti dāuid in wītate tuae)
ficut q̄ semen eius mēternum manebit si xp̄us non re-
suscitatur. **N**ō differas ergo dñe resurrectōe crisi
Omemor esto opprobri illati suis tuis ab infidelib;
multarum gentium exprobratib; q̄ in mortuū hōiem
et crucifixū crederet (qd̄ otini) patiēter (in mēte mēa)
sime murmuracōe. **O**pprobri. **Q**uod exprobraue-
runt tibi inimici tui (scilicet iudei a pagam. memor esto
ad hoc q̄ in pūmitū non dereliquas (hoc exprobraue-
runt q̄ in putabant fidelib; suis cōmutacōnez xp̄i) scz
q̄ hōies solum adorabant hōiem crucifixum a hominez
qui om̄imo perīsset.

Sed prophā inquit exprobratio ista tēporalis est et
hominum insipientium. sed **D**ns est mēternū benedi-
ctus) quod omnes sancti clamant a confirmant dicen-
tes (amen amen)

Psalmus. lxxix. in quo monet ad contē:
pū veteris et ad amorē noue vite.

Propheta in persona ecclie.

Dñe refugū factus es ^{nob̄} ad quē
in omni pīcu-
lo m̄ter angustias et pressuras huius seculi fugientes se-
curitatē inuenimus et hoc (a ḡnacōne) p̄ma iustorū us-
q; ad nouissimā. **E**t licet ex tēpore factus sis nobis
refugū tñ primus es. **A**nte q̄ montes fierēt id ē an-
gelice creature (aut terra) quā videmus formaretur et
orbis). i. ipm̄ firmamentū cū omnib; q̄ cōtinet (ab eterno
et in eternū semp̄ vere es) et immutabilis.

Dñe cū sis refugū. **N**e pīcias hoīem in huius mūdi
occupantia et ambicōnē terrenorū que apud te dñm
abiecta sūt et contēptib;lia sed subleuct cū tua misericor-
dia (tu enī dixisti) p̄ ora p̄ plxtarū (ouertim̄i filij hom̄i)
ad me et ego sanabo contricōnes vestras.

Opus ē dñe ad te ouerti cū nō sit oī dēdū in longa vi-
ta. **M**in om̄e tempus quantū cūq; longū cetermtati tue
oparatu nichil est) vñ sequitur. **E**t hicut (custodia). i.
vigilia (in nocte) trū aut q̄tuor horarū hic (sūt annī nr̄i)
qui apud deum nullius momenti reputātur. **L**uat hō
qd̄ meruit. q̄ hicut herba mutatus a qualitate quā
hab; in nocte in deteriorē (mane) orto sole ita mutatur hō
in deteriorius. vñ (mane) id ē infantia (cito transit) ad al-
liā qualitatē. Itē q̄ (mane) id est in iuuentute (floreat) q̄
(vesp̄e decidat) p̄ mortē (q̄ induretur) in cadauer (et as-
rescat) in puluere. **P**roph̄a assignat causas huius defe-
ctus dices. In hūc defectū passibilitatis et mōilitatis
recidimus. **M**uia subicitur ire tue. vñ dicte tue) quā
nobis inflixisti p̄ peccō p̄ morū parentū in eunis sentēcie

extucōe cū recordanī (turbati sumus) mortis timoē.
Defecimus iuste quidē q̄ peccavimus et tu **N**ō osuist
imq̄rates n̄ras) vitā n̄ra p̄trauā(m̄spectu tuo) ad pu-
m̄endū(seculū).i. totus decursus vite n̄re(totus patet
oculis n̄is)nec te potest latē. **B**n̄ dico q̄ posuisti im-
quitates n̄ras m̄ ospectu tuo. **M**̄ m̄ om̄es dies n̄i ab-
breuiati sūt et quasi(defecerūt) q̄ ad paucitatē redacti
sūt ppter peccatū(et ita m̄ ira tua vita n̄ra) abbreviata ē
plena miseria a laboribus(defecit) **E**cce quō defecit
quia. **H**ommes viuētes m̄ animis n̄ris reputabuntur
m̄anes et mutiles sicut aranea) q̄ sicut illa m̄ane et vile
facit opus ut vilem capiat p̄dam scilicet muscā et m̄ hoc
totā se euiscerat/similiter hom̄es m̄ania faciūt et multe s
labores osumūt ad hoc q̄ adipiscantur ista temporalia ho-
nores diuicias que m̄ania sūt et caduci cito trāseuntia/
et m̄ hoc viscera sua osumūt q̄ aliquādo copius et aiam
p̄dunt(et dies hom̄is ita breues sunt)ut de cōmum cursu
(cōputantur in eis. lxx)

Gi autē) in bene cōplexionatis qui vīces et potentias
corporis habuerint bonos(.lxxx.annī m̄i conuenienti
statu)cōpleti si erint(si amplius) vixerint(labor et do-
lor) cū senectus sit ipē morbo et quidā lāguor. vñ seq̄.
M̄ supuent debilitas) et nature ḡuitas q̄ ex inscri-
cordia dei nobis eueit/tū ut nō diu laboremus infrin-
tatiō et dolorib;. tū ut(corripiātur) ab insolēns n̄ris
abstinentes. **M**uis nouit) quis intelligē potest(cōfici-
tiā ire tue) quā exercēs m̄ h̄ns q̄b; hic parcis(er ira
tuā distingueres) q̄ h̄ns parcit ad penā. h̄s pumt ad
salutē/et hoc non possumus distinguē(premio)e) hor-
rore em̄ p̄cutimur loquēdo de ira tua. **P**rophā orans
p̄ liberacōne ait ad patrē. **F**iliū tuū)p̄ quē liberacōe

humani generis p̄ficē dispositi (sic notū fac) ut ēnīs
exēplo & doctrina discant tui magis appetere celestia q̄
terrena. eterna q̄ caduca / q̄ sic fac notos apostolos tuos
(eruditos corde & sapientia) celesti p̄ q̄s totū orbi notū
faciat filii tuū. **O**dīe qui videris faciē tuā auertere a
nob̄. **L**ouertere aliquātulū oculos misericordie tue nos
respiciēdo & mitigādo tribulacōe & n̄ram (et dep̄cabilis
est sup̄ fuos tuos) p̄ces eoz exaudiēdo. **P**roph̄a
ostendēs se exauditū quo ad statū futurū ait. **R**eple-
bimur i ceteritate mīscōdia tua exultabim⁹ i laude tua et
delectabimur om̄ib⁹ dieb⁹ n̄ris i te siūma dulcedo m̄ et
nū. **R**uātū ad statū p̄nitē dic. **L**etatis sum⁹ i dieb⁹
in aligmis q̄b⁹ nos humiliasti q̄r dedisti nobis potētiām
et leticiā m̄ tribulacōe et iāmis quib⁹ exptisum⁹ angu-
stias & adūsūtates. **P**roph̄a orās ut deus parcat iū-
des peccātib⁹ & si nō p̄ meritis salte ppter opa q̄ in eis fe-
cit ait. **R**espice in fuos tuos tui enīsūt liez peccatoēs
(et i opa tua) q̄ fecisti i eis (et dirige filios eoz) ut hi p̄i
pter iniquitatē suā disp̄hi sit. salte filij i fine ouerki ad ve-
mā puemē meantur. **L**et sit splēdor glie (dīi n̄ri sup̄
nos) metes n̄ras illuminās (et opa manū nostrāz dirige sup̄ nos)
ut crescat dirigat̄ ad celestia (et opus
manū n̄raz) ad vnu finē qui deus est (dirige.

Psalmus. xc. iñ quo monet exēplo
cristi temptacōnes superare.

Vox prophete.

Qui habitat i adiutorio altissim⁹
suam ponens iñ eo qui altissimus est (proteget̄ iñ om̄ib⁹
abus ab eo) ut nec illecebra male blandientis volu-
ptatis capiatur nec timore aduersitatis frangatur.

Dicit deo) vir deuotus recognoscens p̄ teatōnis bñficiū (susceptor mei) infirmi ad curandū (es tu et refugium meū) fugietis a facie inimicorum meorum q̄ semp̄ q̄ (deus meus est sperabo in eū) q̄ nunq̄ in aliquo de me p̄ sumā h̄ semp̄ ad deū in omnī necessitate recurriā. **E**t hoc c̄ meito sperabo. **M**ī ip̄e liberavit me) iam (de fraudib⁹ et dolos captiōnib⁹ demonū) qui animas hominū laqueis insidiarū captare desiderat et (liberavit a tēptacōre que fit p̄ verba aspera) putap̄ malorum insultationē vel p̄ detractiones propter quas quandoq; quis diuertit a via dei. **P**roteget aut̄ te q̄ sp̄eras in dñō sic. q̄ **S**c̄ pulis suis) id est paterna virtute sua (obubrabit tibi) ne tēptacōis estus te exurat et tanq̄ gallina (sib alis suis) p̄teget te ne ab ancipitre rapiaris securus ergo (sib penitus eius sperabis) **S**cuto) misericordie (circūdabit te veritas eius) que nunq̄ deficit in p̄missis ne ab ardentib⁹ diaboli sagittis ledaris et q̄ circūdabit te (nō timebis a diabolo) qui in tenebris semp̄ est et d̄ nocte tanq̄ occultus predo homines inuadere solet.

Non timebis insup̄ a leui et manifesta temptacōne q̄ sit scientib⁹ que dicitur. **G**agutavolans in die) nō timebis a temptacōne graui et occulta que dicitur (negociū pambulans in tenebris) et a tēptacōne graui et apta q̄ dicitur (demonū meridianū) quia tunc viget estus maioris temptacōnis.

Ille qui habitat in adiutorio altissimi nō timebit ab aliquo genere temptacōnis sed o xpe.

Oille) id ē in finiti qui p̄sumūt se futuros i latere tuo tecū sessuos ad iudicadū cū aplis calijs viris pfectis (cadent a latere tuo). i. nō deputabūtur cū illis qui affili et iudices tecū erunt (et dece milia) id est in finiti qui

presumūt se ponēdos a dextris. i. inter saluatos (cadēt
a dextris tuis) q̄r a simistris ponētur. **M**ille dicit a la-
tere cadere a p̄les a dextris q̄r plures sūt illi q̄r p̄sumūt
se saluādos q̄r qui p̄sumūt se cū xp̄o iudicaturos. **A**d
te aut̄ m̄mēbris veris cū quib⁹ vñū es (nullū talū aliq̄
modo appropinq̄bit) q̄r et si carnē aliq̄ illarū tēptatio-
num affligat fidē non tñ ledet. **E**t licet impij te p̄mit-
tente tuos p̄sequātur. **D**erūtamē nō m̄p̄ne q̄r (o-
culis tue disrecōis ō siderabis) malū quod voluerunt
m̄ferre (et retribuōz debite dānacōis ut eis retribuas)
Ideo ego tēptacō es p̄dictas non timeo. **Q**uoniā tu:
es spes mea) m̄ te non m̄ hoie ōfido / m̄ te bene debo spe-
rare quia (altissimū posuisti refugū tuū) m̄ quo solo se-
curitas potest inueniri quia ip̄e altissimus. vñ sequitur.
Non accedat ad tuos malū) q̄r altissimū posuisti re-
fugū tuū (et flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tu:
o) scilicet anime fidi i te speranti quia altissimū posui-
sti refugium tuum.

Et hoc ideo quia sperati m̄ te auxiliū diuinū p̄mittitur.
Angelis) inquit id est nūc̄ns (suis mādauit de⁹) pa-
ter (de te) o vir iuste (ut custodiāt te m̄ om̄ib⁹ actiōib⁹
tuis) **A**ngeli mīmisteio suo dirigēt te) m̄ via (ne forte
pecces m̄ xp̄o) **S**uper om̄es diabolicas temptacōnes
hijs bestiaruz nomimib⁹ designatas abulabis) securus
dei ope adiutus a sanctoz ageloz auxilio vallatus (et
cōcūtabis leonē a draconē) quia om̄es diabolitēpta-
tiones subiciuntur viro iusto.

For dei. **Q**uoniā m̄ me sperant) vir iustus scilicet (li-
berabo eū) ab om̄ib⁹ angustijs (ptegam eum quomaz
nouit veram fidem filij mei) et me ip̄uis patrez credidit
et intellexit.

Clamabit ad me oratio deuote (et ego exaudiā eū) adimplendo petīcōnē suā (cū ipo sū m tribulacōe) semp adiuuās / et de eadē tribulacōe (eripiā eū) q̄ amplius nulla tribulacōne circūdabit eū qđ m fine oplendū est (et glorificabo eū) m celo. Et erectū. **L**ogitūcīe die rū). i. eternitate vite (replebo eū) et i ipa eternitate (on- dā illi) p aptā visionē (me ipm m quo salus oim p̄sistit.

Psalmus. xcī m quo monet m hac vita labora-
re ut tandem exultemus m eterna beatitudine.

Bonū est salic; necessariū (laudare deum et te
homīnis h̄ nois tui o altissime. Laud nra deb; ordina-
ri. Ad annūciandū tēpore p̄ speritatis misericōdīa tuā) q̄
quicquid p̄ sp̄eri habemus p̄uenit ex misericōdia et gratia
dei (et iusticiā tpe aduersitatis) q̄ quicquid asperū et ad-
uersū nobis contingit iusto dei iudicio cōtingi ppter p̄ccā-
nra credere debemus. De quētib; instrumētis hanc di-
uinā laudē p̄ficerē debemus. In decacordo psalterio)
ut cū assiduitate diuine laudis impleamus decalogū le-
gis et adiungamus opa pietatis q̄ designātur p̄citha-
rā et hoc nō cū tristitia h̄ (cū cantico); i. hilari co: de et se-
reno.. Bonū dico ē te laudāe. **Q** uia o dñe (delecta-
sti me) m eo qđ (m me factura tua) tu facis. tu enī fecisti si-
bene ago/ quicquid bonū m me est a te solo est (et m ope-
rib; manū tuā exultabo) id est si quid bonū ago de te
a quo ē exultabo nō m mea felicitate. **Q** uā magmfi-
cata sunt opa tua dñe) m substātia m virtutib; et m alijs
qualitatib; et i tantū ut explicari nō posset (mīmis p̄fun-
de) inscrutabiles et incomprehensibiles sūt (dispensacōes
sapientie tue) quib; talia fecisti et facta gubernas.

Lor) tamē (insipiens) cui nō sapit beneficiū creacōmis (nō gnoscit) diuina beneficia tua meditādo (erstul tus non intelligit) in operib⁹ dei creatorē.

Non te delectet pſperitas tēporalis malor⁹ qm̄.

Nū peccatores exorti fuerint in magnas diuicias et honores et extiterint florētes et virētes (sic feniū/et appa ruerint qui operātur inq̄tate) ad tēpus florētes tēpo rali pſperitate/ quomā ad hoc florent ad tēpus ut mte reant in eternū. vñ seq̄tur. **E**t mtereāt in seculū secu li) ppter suas iniquitates quib⁹ erit defectus sine defe ctu/mteitus sine mteritu/mors sine morte/mteribūt qp̄ pe (tu aut altissimus in eternū dñe) **V**ere mteribūt.

Nm ecce immici tui) scilic; iudei pag am pſecutores p̄pli xp̄iam heretici blasphematores pſeudo xp̄iam plus seculū q̄ dñū diligētes hñ om̄es (pibūt) i die iudicij (et separabūt) a grege societate bonor⁹ (om̄es qui ope ratur iniquitatē) **V**ox ecclesie.

Illi peribūt. **E**t exaltabitur fortitudo vmitatis) q̄ tūc erit sublimis (sic vnicornis) id ē sicut monarcha q̄ imperiū meū obtinebit ḡnaliter p̄ vniuersū mūdū (et sene ctus mea). i. vltima etas mea erit in vbertate misc̄die dei) **E**t ideo. **D**esperit oculus meus immicos me os) cognoscens a vitā illor⁹ esse vtilē et potētiā breuē (et insurgentib⁹ i me malig nātib⁹) pſecutorib⁹ a in me grāssantib⁹ (audiet auris mea) in futuro iudicio dic̄ dis cedite a me maledicti i ignē eternū. **I**ustus nō ut fe nū h̄ (ut palma florebit) o parat iustus palme ppter al titudinem et pulcritudinē et fructus suavitatez et sicut cedrus multiplicabitur) cedrus immarcessibilis ē altior alijs arborib⁹ pſerit in libano. ita iustus erit imputrabilis stola immortalitatis cādidus. **F**ideles aut q̄ nūc

Instantati sunt p fidei (in ecclesia q̄ est domus dñi) finaliter (in atrijs domus dñi) id est in celestib⁹ māsiōmibus (floridi coruscabūt). **A**d huc fideles et si mō nō snt plures tñ (multiplicabūt) in nouissimis vbi ecclēia cū plemtudo gentiū intrauerit erit vberimia (et bñ patiētes erunt) patienter mala huius peregrinacōnis sustinetes et hoc (ut annūcient) id est dignum snt annūciare alijs qđ sequitur. **M**ū rectus et iustus dñs deus noster qui suis pmissa complet (et nō est iniquitas in eo) ut hic permittat pati pro se quos ibi nō coronet.

Psalmus .xen. in quo moner
ad laudē cristi.

Dominus ihesus xp̄s verus hō deus (regna uit) q̄ i sua resurrectōe ptatē su p omnē creaturā accepit (decorē induitus est) cū corpus immortale q̄ gloriōsū i sua resurrectōe assumpt (induitus ē dñs fortitudinē) qn̄ diabolū opprescit q̄ captiuos de inferno potēter eduxit (q̄ p̄cinxit se vītūte) qn̄ angeloz multitudine circūdatus remeauit ad patrē. **E**cce nī fir mavit) in fide (populū fidelē in toto oēbe terrarū qui nō omouebitur) a soliditate fidei ad errores licet oīutiat instabilis tñ et mobilis adhuc essi mihi sua fuisset resurrectōne firmatus. **N**arata ē sedes tua) potestas iudi ciaria (ex tūc) scilicet a passione tua q̄ meruisti illā (tu tñ ab eterno es. **A**pōstoli q̄i. **F**lumina) repleti spū scō (eleuauerūt) fortiter sine timore q̄ alte (vocē p̄dicacōis sue) per totū oēbē terrarū ariditatē gentiū sua doctrīma irrigātes. **P**redicta. **F**lumia). i. apostolicū a iudeis p̄hibēntur loqui q̄ docere in nomine ihesu (eleuauerunt flūtus suos) p̄dicacōes impetuosas et responſiones cōtra

aduersarios fidei (avocib⁹) populoꝝ multoꝝ domouē-
tiū pſecuōnes oꝝtra p̄dicatores.

Apóstolis aut̄ eleuantib⁹ vocē p̄dicatōis sue.

Mirabiles concitate sūt pſecuōnes maris) et īfide-
liū populoꝝ cōtra p̄dicatores euangeli⁹ ſed (mirabilis
īn altis dominus) ſup capita potestatū regū terrenorū
quos ſibi ſubiugat et fremitus eoz ḡpſat quoꝝ mul-
ti poſtea crediderūt et ſubiugati ſit xpo et par data eſt
eccleſie/nō ter reātur ergo qđ mirabiles clacōnes maris
quia mirabilis ī altis dominus.

Et bene mirabilis eſ dñe quomā. **L**estimonia verita-
tis p̄dicate p̄ apostolos et díſcipulos tuos certissima fa-
cta p̄ opa miraculosa ſolitue diuine v̄tuti poſſibilia (cre-
dibilia facta ſunt nimis) id ē valde. hns enim nichil veri⁹
eſſe poſteſt cū tu ſis sanctus ſanctorū qui ecclēſiā mhabi-
tas (domū tuā decet ſanctitudo ī eternū) qđ et fi a' i qui
cadant/domus tñ ſancta toto tēpore pſeueraſt. vnde ī
ſanctitate fidei pmanabit uſq; ī finē ſeculi.

Pſalmus. xcij. ī quo monet ad paciētiā.

Propheta ī pſona ecclēſie.

Deūs qui putabat ab aliquib⁹ nō iudicaturus
malos ē (deus vltionū) vltionē capiet de-
malis / et ut amplius oſfirmet repetit (deus vlcōnū deus
libere egit) quia nullo impediēte iudicabit/nō enī ē ſb-
ditis alicui legi aut regi h̄ libere aget quicqđ voluerit
Et tu qui es deus vltionū qui huilem te oſtendisti.

Exaltaē resurgēdo et ascendēdo q̄ remēs ad iudic-
iū oñde potentia tuā (qui potestate habes iudicādi vni-
uersos de tota terra et red de retribucō; ſupbiis) q̄ ī pec-
catis obſtimati pemitere noluerit. **E**t querēs qñ fieri hoc
inquit. **N**isque quo peccatores dñe gloriabuntur?

de malitia sua/nō sufficit eis peccare s̄ etiā ī malis suis
et nece sancto rū gloriātur. ¶ Vere sūt peccores qz.

Effabūtur omes prauas cogitacō es eoz ī māfē-
sto (et) iactāter loquētur inq̄t atē otrā dē dicētes de⁹
nō curat hevel placent ei q̄ facimus et (loquētur) talia
nō pauci s̄ (omes q̄ operātur ī iusticiā) ¶ Operātur aut̄
hāc ī iusticiā. **N**opulū tuū fideles tibi fuos (huīlia
uerūt) diuersis otumeljs. oculauerūt diuersis tormē-
toz generib⁹ (et) eūdē p̄plm (hēditatē tuā wxauerūt)
Dividā aduenā interfecrūt (q̄ pupillos occidēt)
sic patuit ī psecucōib⁹ martirū. nulli sexū. nulli etati. nul-
li p̄sone parctes. **E**t dixerūt corde tenēdo et ore p̄fe-
redo (nō videbit) nō attēdet (dñs et attēdē nō curabit
deus iacob). i. fidelū credētes p̄uidētiā dñi nō se extē-
dere ad ista īferiora. Prophā redarguēs hūc errorē
ait. **I**ntelligite vos īspītēs de p̄plō vos errare et
credite diuinā p̄uidētiā ad oia se extēdē (et vos stulti
aliqñ sapite) dēt̄ hec oia disponē. ¶ Prophā ad exclu-
dēdū p̄dictū errorē inducit racō es sic/o stulti videte q̄
stulte cogitatis/dicite **D**ū in plātauit auditū ī audi-
entib⁹ (nōne audiet) audiet vtiqz. aut (q̄ creauit oculū ī
vidētib⁹ nōne videbit) videbit vtiqz. nulli tm̄ dedit qn-
tū ī se h̄. **T**ē ille. **D**ui corripit gētes de malis suis
hic multis flagellis (nōne arguet) impios de peccis. fa-
ciet vtiqz et (q̄ docet hoīem sciētiā) erit ip̄e s̄me sciētiā. et
ip̄e nesciat q̄ te scire fecit abſit. ¶ **R**m. **D**ñs scit cogi-
tacō es hoīm) intus latentes etiā mīmutissimas et scit (q̄m
vane sūt) et incerte et īstabiles. ¶ Et ideo. **B**eatus
homo quē tu erudieris) mente eius illustrādo (et de le-
ge tua docueris eū) dando ei intellectū ī sc̄pturis san-
ctis et volūtate. ¶ **B**ut̄s ē quē tu docueris. **D**ū mala

p̄ntis vītē leuius et patiēter ferat) is enī vere beatus est
cui hilaritas et trāquillitas mētis datur(ut mitigetur ei
a diebō malis) id est ut mala que īferūtur patiēter sus-
stineat(donec peccatores ī sepulcris ponātur) et anime
eoz transferātur ī īfernū. ¶ Vere beatus q̄ ex lege dis-
dicerit patiētē ec. **Q**uaia dñs nō repellit plebē suā) ut
abiecta exercet plebez suā nō repellit/ q̄ dñs corripit et
flagellat omnē filiū quē recipit(et hereditatē suā non
derelīquit) q̄ semp ei pro sua necessitate ī tribulacōibz
assistit. **N**on derelīquit dico. **Q**uo usq; iusticia cō-
uertat). i. ponatur(m execucōe) ī iudicio futuro ī quo
reducētur ad debitū ordīnē iusticie. h̄ q̄ sūt illi qui pote-
rūt terrorē diuine iusticie secure expectare respondet/
om̄es(qui recti sūt corde) qui diuine volūtati q̄ summa iu-
sticia ē volūtate suā oformant. **P**rophā i psōna viri
iusti quē vndiq; mala circūstant o querētis adūsus re-
probos et expētētis ad eoz dānacō; diuunū auxiliū ait.
Quis osurget mehi ī auxiliū adūsus malignātes)
ut eos vīncā(aut) si vīncere nō posse(quis stabit) pse-
uerāter(mecū) tanq̄ pugil fortis(aduersus operātes
imiquitatēs) ut nō vīncar ab iniqtate eoz quasi diceret
nullus nisi tu deus. **S**ū cernēs huiusmōi malos p̄spe-
rari ad tātā ī dignacō; lapsus sū. **O**t meritus esse
pems getennalibz tradi mī diuinitatis fūlsem misēdi
manu adiutus. **S**i petis cur aut quō adiutus sū/ re-
spondeo/q̄. **S**i dicebā) deo p̄ oſfessionē accusando me
de peccatis(motus est pes meus) id ē affectō avia recta
ad aliquod illicitū. ibi etiā(misēdia dñi adiuuabat me)
retrahendo me a peccō et me ī bono ope oſfirmando.
O potentissima diuinitatis clementia q̄ ante dat p̄ me-
teri vīmā q̄ expiri penā. **B**ñ misēdia tua adiuuāt me)

q̄m. **G**ecū dū multitudinē dolorū meorū in corde meo) quos patior tā p̄ peccatis q̄ de pressuris et temptacōib⁹ huīus seculi (solacōnes nūt leſificauerūt ammā meā) **N**ūquid iniquus homo sedebit tecū) certe nō q̄ nulla est ouentio lucis ad tenebras (qui p̄cipis. labore ī bo- mīs operib⁹) illos q̄ debent tibi adhacerere. **T**impn̄ aut̄ li- cet nō adhæreāt tibi p̄mittis tñ eos p̄ugere bonos ut tri- bulent. ut p̄ueti bonū cogātur acclamare. vñ impn̄. **C**aptabūt id ē infidiose tractabūt quo seducat (am- mā iusti) et si non possunt decipe (sanguinē lic; īnocētē condēnabūt) **S**ed cōtra hec om̄ia. **F**actus est mi- chi refigū) ne cedā tribulacōmb⁹ a ip̄e (deus meus fa- ctus ē ī adiutoriū spei mee) id est iuuat ad bñ operan- dū ut q̄ obtineo spe adipiscar ī re. **P**rophā oclūdēs ī materia de p̄udētia oñdit q̄ deus non negligit mala h̄ oportune p̄umt dicēs. **E**t retribuet illis meritū inq- tatū suaz) pro merito singulorū p̄umiēdo eos qui ad- uersus dū extollūtūr a sanctos īmūste affligūt (et pro maliciā eorū dispdet eos dñs deus nr̄) q̄ a ḡ regē ele- ctorū separabit eos ī dic iudicij ī qua separacōe īeffa- bilis erit miseria.

Psalmus. xciiij. ī quo monet
deū hilariter et deuote laudare.

Vor eccl̄ie.

Denite nō passib⁹ corporis sed mentis p̄ fidēi de- uocōnē (exultemus dño) ī exultacōe f- inamus illi (iubilemus) cātemus laudes (dño ihu xp̄o) qui sua morte otulit nobis salutē. **E**t p̄ueniamus fa- ciē enīs) q̄ venturus ē iudex ne īpreparati īuemam⁹ et hoc (offitudo p̄cē nřa) ante q̄ ad iudicium veniat ut nō īuemiat quos dānt et h̄ quos remuneret (et locūditatē

quā mente concipimus bonis operib⁹ indicemus)
Merito iubilādū est ei. **M**in dñs) creator ommū est
(magnus dñs) q̄e omnib⁹ dñatur(et rex magnus super
omnes príncipes et dignitates ⁊ potestates celi et terre)
Tē merito iubilandū est. **M**ia in potestate eius sūt
omnes hoīes qui cōcludūtur hīmb⁹ terre ⁊ et altitudines
potestatū ⁊ dignitatū huius seculi in eius potestate sūt)
nullus enī potest eleuari in hoc seculo nisi eo operante vel
pmittente. **Q**uoniam ipius est mare et ip̄e fecit illud ⁊ et
terra manus eius formauerūt) mēsilēni est in eis quod
ip̄e nō fecerit. **D**emite adoremus) adoracōne latrīe
(et p̄cidamus ante dñū) humiliemus nos in conscientijs
nostris/nos hīpos puluerē et cinerē reputātes(et plorē-
mus) pro peccatis nīis (ante ip̄m) lacrima enī extinguit
flāmā peccati q̄ ardēt in conscientia⁊ hoc debemus(qm ip̄e
fecit nos) et ideo etiā(q̄ ip̄e ē dñs deus nr̄) **I**deo ade-
bemus q̄. **N**os sumus p̄plūs pascue eius) cui speciali-
ter modo p̄uidet⁊ nos reficit spūalib⁹ boms a corpe et
sanguine suo(et sumus oues nō tm̄ sanguinis sui pre-
cio redēpte(s̄ potestatis sue manufacte) **V**ox xp̄i
ad iudeos/ q̄ estis p̄plūs ⁊ oues mee. **S**i audieūtis vo-
ce) in lege noua qui prius locutus sum p̄rib⁹ in prophetis
(hodie) id ē tpe gr̄e qm̄ ego ip̄e loquor(nolite obdu-
raē cor dā vīa) Nolite obduraē dico. **S**icut p̄es vīi
fecerūt in irrita cōe facta in die qua tēptauerūt me p̄es
vestri) dubitātes de potētia(et p̄baueraūt me) quid pos-
sem(et viderūt op̄a mea) que tot et tā mirabilia fuerūt
q̄ nullo modo dubitare debebāt de potestate mea.
Et q̄ sic tēptauerūt. **Q**uadraginta annis offensus)
iratus(fui ḡnacōm hīc) ppter in credulitatē ip̄oꝝ
(et dixi) arguēdo eos p̄ moyſen et alios electos meos

bñ hoies semp errat corde) ex certa sciētia et voluntate
quia me impotente crediderūt. ¶ Et licet ista dixissem
eis. Isti tñ nō ognouerūt pcepta mea: si). i. nō (intra-
bunt) isti tales duri et increduli (in requie meā) eterna z
ut immobiliter et irrevocabiliter iuraui eis / bene autem
alij boni intrabunt.

Psalmus. xc v. in quo monet ad laudē
dei edificacōne domus spiritualis.

Vox prophete.

OAntate domino filio dei q̄ ē rex te-
tiū (nouū cāticū) q̄ nouus homo nat⁹ ē in mundo dicētes
cū agelis / gloria in excelsis deo et (cātate dño) nō soluz
iudei (h̄ omes habitātes terrā) q̄ aduētus xp̄i omib⁹
fuit in salutē. **V**ātate dño et bñ dicite nomim eius) qđ
est ihesus gratias agēdo de rāto bñficio (annūciate) o
vos apli et plati (tinue ipm filiū dei p̄ quē genus hūa
nū saluatur) **A**nnūciate p̄dicate (inter gentes ipm
xp̄m ḡlosū) q̄ fili⁹ dei ē (in omib⁹ p̄lis mirabilia ei⁹) vi
delic; naūitatē de v̄ḡie. q̄ mortuos suscitavit et similia.
Bñ dixi cātate. **M**ī ip̄e xp̄s (magn⁹) i potētia (dñs)
omiuū et laudabilis i boītate et hoc (mīmis) q̄ nullus
pt explicāē q̄nta sit ei⁹ bonitas. misericordia. et potētia (ter-
ribilis demōib⁹) q̄ p̄ dñs celebrātur) a ḡtib⁹. vñ seqtur.
Dī omes dñi ḡtū demōia sūt. iste aut̄ (dñs) cui cā-
tādū ē (celos fecit) et mateiales et spūales. s. āgelos et
sanctos viros. **P**rophā de vtilitate cantatiū deo ss-
des dicē / inde ē. **L**ōfessio p̄ccor⁹ (et pulcritudo) m̄lta
rū vñ fitēdo fit hō pulcer / si ergo amas pulcritu
dīmē fitere ut sic sis pulcer. i. iust⁹ (iōspectu eius) m̄de
etīā ē (sanctimoia) aie (magficiētia) operū. q̄ tñ non mihi

(in sanctificacōe eius) id ē ipso sanctificate et donāte fūt.
Do patrie o familię gentiū iā ad xp̄m ouerſarū (afferte dño) pro tanto bñficio (gloriā et honorē) in secreto
et i publico (et ita ouersemimū ut in vob glorifectur no-
mē eius) **T**ollite hostias vos in eip̄os corde tritos
et hūiles (et introite in atria ecclesie) militatis et sic non
intrabitis vacui (adorate dñm in eccl̄ia sancta catholica)
q̄ est vniuersale atrii eius. **O**mnes habitātes terrā id
est amatores seculi (omoueātur corā xp̄o motu timoris
ac reuerētie) cuius causa subditur / et vos iam ouersi (di-
cite) et p̄dicate (In gētib⁹ q̄ dñs ihesus xp̄s regnauit)
id ē regnū sup omnē creaturā accepit in sua resurrecti-
onē et ascensione. Hoc patet qm̄ ip̄e. **C**orrexit orbe
terre ab errore idolatrie q̄a tpe p̄dicatois cristi et a-
postolorū cepit cessare (qui nō mouebitur) ex toto ave-
ritate fidei xp̄iane quantūq; tribulacōmb⁹ impellat
non aut tantū p̄dicate q̄ dñs regnauit sed etiā q̄ iudica-
bit pp̄los in equitate sine acceptōne p̄sonarū reddens
vinciq; p merito. **P**ro hac equitate iudicij in quo
remunerabūtur boni. **L**e, et ceteri celi) id ē sancti supio-
res (et exultet hūliores sancti) moueat seculū ad gau-
dū a minimo usq; ad maximū (gaudebūt humiles et
mitis) et omnes v̄tutes eoz in spe future felicitatis.

Tunc scilicet post ouersionē exultabūt omnes gentes
conuerse ad xp̄m) que prius erat (ligna filiarū) incul-
ta et infructuosa (a facie dñi q̄ remittit) in primo aduentu
ad redimendū (et qui avevit) in secundo aduentu (ad iudicandū omnes habitātes terrā) **Q**ui Iudicabit or-
be terre in equitate singularis reddēs pro meritis (et po-
pulos in veritate sua) id ē secūdū q̄ unusquisq; eoz ve-
ritatē sibi om̄issam dispensavit.

Psalmus. xc vi. in quo monet ad exultacionem. **M**issa
Dominus ihus xpregnauit regnum do-
mini in sua resurrectioe accipies
super omnia creatarum exultet habitationes in terra quod per resur-
rectioem et ascensionem pervenit aliis ingressus ad glorias (le-
tetur) etiam et ad eum etiam in sole multe in quibus propagata est fi-
des christiana. **P**ropheta describit quod iterum venit venturus ad
iudicium dicit quoniam veniens est ad iudicium filius dei veniet in
misericordia cum pietate magna et maiestate que propter eius
incorporeabilitatem dicitur (caligo) ei (correctio) orbis per-
cedens (ex sede). id est pietate (iudicaria eius erit uita) et re-
cte et irreuocabilis. **I**gmaris flagranciam (ante ipsum per-
cedet) quod data sententia iudicis (muoluet reprobos) quod sic
detruatur in infernum. **E**rit ante iudicium. **F**ulgura terribilia (per totum orbem) que videntes homines habitantes in
terra commouebuntur omnes timoris. **T**unc etiam erunt terremotus maximus ut. **O**dotes ruat sicut cera
a facie ignis et omnis terra alteretur et hoc pietate diuina
Non signa manifesta et miracula apparetia in celo ma-
nifestabitur quod proprius sit aduentus iudicis et vis-
cent omnes ipsi gloria eius que visio erit terribilis re-
probis et delectabilis electis. unde sequitur. **C**onfun-
deretur omnes ydolatre qui creaturis exhibet cultu soli deo
debitum (et qui gloriatur in simulacris suis) quod omnia vana
sunt nec adoranda sed solus deus quem angelii adorant. unde se
quitur. **A**dorare eum scilicet christum (omnes angeli eius) et
adoracione latrie quod est verus deus (audiuit ecclesia per predicationem
christi et apostolorum quod futurum est iudicium letatum est) quod materia
exultacionis est per electis. **E**t exultabunt anime fideles
et electi propter hoc quod iudicia tua domine iusta et recta sunt et
sancta quod non es persona acceptior omnes recipis quod ad te

veniūt. **M**erito tibi tunc cūcta sibi cietur. **D**ī tu dō-
mīnus altissimus quo altius cogitari nō p̄t (valde ex-
altatus sup̄ angelos & hoīes sanctos qui a tē gratia tra-
deificantur. **H**inc. **Q**ui diligitis dīm odite malū)
culpe qđ op̄ omittit dilectionem diuine/nolite dubitare qn
possitis vitare malū culpe. quoniam custodit dīs animas
sanctorū suorū qui in tribula cōmībō & temptacōibō to-
to corde ad eū auxiliū refugerint (de potestate demo-
nis liberabit eos) **N**olite timere p̄dere hoc auxilium.
qm̄ **L**ux diuine gratie (orta est) presto est (visto/et
rectis cor de leticia) quia hactenus peccatorū tenebris
obcecati nūc aut̄ recti cor de effecti dīo famulātur.
Ergo vos Iusti letamini i dīo) leticia deuo cōmīs (lau-
date eū gratias agentes quia cū essetis peccatores me-
moe fuit ut vos sanctificaret)

Psalmus. xc vii. ī quo monet ad gaudium
et exultacionē.

Vox prophete.

Antate domino ihesu xpo (canticū no-
ū) noua res nouuz
habeat canticū. qđ filius dei factus ē hō. ī cuius ortu no-
ū canticū cantauerūt angeli qđ nunqđ mūdus tale au-
diuit (qui a mirabilia fecit) nascendo de virgīne/cecos
illumīando/mortuos suscitādo et similia.

Inter qđ mirabilia hoc fecit in signe qđ ip̄e qđ brachiu
et dextera ē patris salutē fecit ī ḡne hūano) ad gloriam
patris et sui. **Q**uē deus pater. **N**otū fecit totū orbī
filiū suū qn̄ eū incarnari misit pro salute omnīa & non tñ
ī iudea s̄ ī cōspectu omnī gentiū notū fecit) p̄ p̄di-
cationē apostolorū et discipulorū (ip̄m xpm iustificante
et sanctificante nos) **V**ere ī hoc. **R**ecordatus ē de
pater misericordie sue) quā p̄misit se facturū patribō p̄

prophetas (et veritatis sue) quā īmplebit (populo) q̄ vi-
det hic dēū p̄ fidē. **I**lderūt om̄es homines a termio
terre usq; ad termīm (oculis fidei) dñm ihesū xp̄m per
quē est salus omnū. **E**t q̄ recordatis ē misericordia sue
et alia nobis salutaria fecit. **J**ubilate deo ī gratia-
rū actōe (om̄es de om̄ib; terre p̄tib;) qui om̄ib; natus
est xp̄us (cantate) ī cordib; v̄ris ī teruis (q̄ exultate)
exterius ī aliquib; figm̄is deuotiom̄is (psallite) bonis
operib;. **P**sallite dñō ī mortificacōne carnis ī dul-
cedine caritatis ī obſuantia p̄ceptoꝝ diuine legis et
ī ope v̄tutis) q̄ designātur p̄ īstrumēta hec musicalia.
Jubilate ī conspectu regis dñi) modis iam dictis
quia attētus est ad laudacōnē nr̄az. aures eius delectā-
tur cū deuote ei psallitur (moueātur peccatores) peccati
amaritudine amari ad fidēi p̄mitētiā (orbis terrarū et
q̄ habitat ī eo) ad idē. **G**ācti viri pleni aq̄s gratiarū
ī virtute fidei et caritatis ḡregati cū exultacone bene
operabūtur) q̄ sancti viri maiores v̄tutib; eminētes q̄ be-
ne stabiles q̄ ideo dicūtur (mōtes exultabūt a conspectu
dñi) q̄ cōspiciēt dēū remuneratoriē suū/exultabūt dico
(qm̄ remit iudicā terrā) boni enī gaudebūt iudice remi-
ente malivero tremiscēt. **J**udicabit orbē terrarū ī
iusticia iustos remunerādo et malos dēnando (et po-
pulos ī eq̄itate) singulis dando equa meritū.

Psalmus. xc viii. ī quo monet
ad laudē et honorē xp̄i.

Dominus ihesus cr̄stus et si p̄us huīlis ī-
ter hoīes apparuit nunc aut̄ post
resurrectionē et ascensionē dñi et (regnū sup̄ om̄es cre-
aturā obtinuit) et quasi deridēs īmicos proph̄a xp̄i
dicāt (pli) nō credētes de iudeis vel de gētib; (irascantur)

nūc quātū cū qz velint qz nō possunt nocere ei (qz sedet sup
omnes angelicas potestates/mouēatur etiā terreni ho-
mīnes) quātū cū qz velint qui quasi stultissimū moti sūt
contra eum qui regnat sup om̄es ordines angelorū.

Dominus aut̄ regnauit (qui scilicet in iudea) natus ē
(magnus et excelsus est sup om̄es populos)

Et quoniam tu es talis. **C**onfiteātur confessione lau-
dis (nomē tuū magnuz) dilatatuī m̄ oīm terra (quoniam
venerabile est vel terribile potētia) qua punit (q̄ sanctū)
bomitate qua parcit vel sanctū id est alios sanctificans
(et honor regis iudiciū diliḡit) id est discrecōnē/vult
enī discrete laudari. nō leui volūtate colendus est sed
fixa deliberacōne et totis viribus.

Tu parasti homīb̄ vias rectas) p̄cepta tua quib⁹
ad te dirigētur/nā docuisti (in populo fidelis p̄ iacob de-
signato iudiciū) quo discernerēt inter bonū et malū (et
iusticiā) ut bonū cogitū faciat et malū deuident. Quia
vero talia facit in nobis/ovos fideles. **E**xaltate do-
mīnuī dēū) adoracōne latrīe q̄ deus nr̄ est (et adorate)
hūamītātē in carnati filij eius in qua maiestas diuinita-
tis tanq̄ sup scabellū stetit (qm̄ sanctū est) oīm sancti-
tate plenū. oīm sanctitate dīgnū. in quo om̄is plem-
tu do diuinitatis corporaliter id est veraciter in habitat.

Oerito adorate dñm qm̄. **M**oyses et aaron) cōputa-
ti in (sacerdotib⁹/ samuel inter p̄phetas) et alii antiqui
patres (muocabāt nomē eius) et p̄phetarūt et adoraue-
runt. vñ seq̄tur. **I**n uocabāt dñm) hūiliter et deuote (et
ipse exaudiebat eos) in colūna nubis loquebae' ad e-
os) sicut de moysse et aaron est manifestū i plurib⁹ locis.
Ideo exaudiebat eos. **M**ua custodiebat testimonia
eius) quantū ad iudicialia et ceremoniaalia que dicūtur

testimonia quedā dei (a p̄cep̄tū). i. p̄cepta moralia (q̄ de-
dit eis) p̄ moy sen/q̄ lic̄ s̄nt plura. s̄it tū ī radice carita-
tis vñū. Dñe deus) virtutū (tu exaudiebas eos) ī ne-
cessitatib⁹ corū a m̄nistris peticōib⁹ (tu propicius fuisti
eis) o donādo eis peccā (et vleiscens etiā aliquādo pec-
cata ex eoz arbitrio īm̄cta. Ex̄plo ergo moy si et
aaron et aliorū antiquoz sanctorū patrū q̄ dñō seruie-
rūt. Nos exaltate dñm dñm n̄rm) laudib⁹ extollendo
(et adorate ī ecclia loco sancto eius) extra quē nō est
locus oracōis (qm̄ sanctus ē dñs deus noster)

Psalmus. xcix. ī quo monet dñū alacriter
laudare et peccā nostra hūliter plangere.

Iubilate dñō id est ineffabili quadā leticia
laudate om̄es īhabitantes
terriā et seruite dñō et hoc non coacti vel cū aliqua tri-
sticia sed cū (leticia) cordis. nō enim placet deo seruitia
coacta. vnde sequitur. Introite id est facite opera di-
gna (m̄ cōspectu dei ī exultacōe) Hoc ideo quoniam.
Scitote qm̄ dñs ip̄e est deus ip̄e fecit nos. nō ip̄i nos)
omne enī bonū nostrū ex ip̄o ē nō ex nobis. Nos au-
tem p̄pliū eius sumus et ip̄e rex (et oues pascue eius)
quas ip̄e pastor reficit spūalibus bonis et etiā cibo cor-
poris et sanguinis sui adūmo pastu sc̄pture. Introite)
confidēter (portas) misericordie (eius) sed a cōfessiōe
incipite ad misericordiam ītrare. et cū ītraueritis (m̄
atria eius) id est ī amplitudinē celestis beatitudinis
(laudate eum) q̄ talē gloriam vobis preparauit.
Laudate dico (nomē eius) et nolite deficē (qm̄ dul-
cis ē dñs) quē laudatis et cito placabilis p̄cib⁹ v̄ris (m̄
eternū misericordia eius) ē duratura. patus enī semp ē indul-
gere p̄ccōib⁹ (veitas p̄missionū eius semp oplebitur)

Psalmus. C. i quo monet bona apperere et mala remuē.

Misericordia quā modo paratus es facere
pemtēbū cātabo tibi dñe id
est laudabo te de hoc ut nullus desperet de sua salute (et
iudiciū) cātabo tibi pariter qđ facturus es in malo p̄fis-
stēbū ut nullus de miseria dei p̄sumat ad impunitatē.
Et ppter hoc **M**isallā. i. in hilaritate bñ operabor (q̄ in-
telligaz quādo venies ad me) ut in me habites velut de-
pñti leculo nequā me suscipias ad tuā gloriā in hoc sez
(qñ immaculate) p̄ bona opa īeedo. **V**ia aut īmacu-
lata ē. **D**erambulabā in īnocētia ī om̄ibū operibū
meis. in īnocētia (eo: dis mei) nō tantū abstinui manus
meas ne nocerē p̄imo s̄ etiā volūtatiē talis īnocētia
totius homīs pfectio est vnde sic nichil placeat deo sicut
simplicitas et īnocētia (in medio domus mee). i. cordis
mei i quo q̄ete habito. **P**roph̄a exponēs p̄tes īnocē-
tie quaz p̄ma ē nichil om̄ine habētiū malis ait. **N**ō
aponebā ante oculos meos) int̄iores (aliquam rem
mūstā) ut diligētē eā aut ī placē illā facē. īmo (tra-
gressores diuine legis odiū). i. a te recedētes dignos
odio iudicau. **N**ō adhesit michi prauū cor) tortū nō
informatū dñe volūtatiē (maligñū declinatē a me) cathe-
lice viuēte q̄ntūcūq; es̄ michi p̄imus quantūcūq; es̄
in supior diḡnitatiē cōstitutus si puertebat semitas re-
ctas (nō approbau) illū. **D**etrabentē secrete siue i ab-
sentia p̄imo suo. hūc p̄sequebar ad pumēdū spe cor-
rectionis nō osensu maliḡnitatis. **S**upbi et auari osor-
tia studio ōfissime declinabā qm̄ nō p̄seebar nec delecta-
bar i societate eoz s̄ **D**eculi mei ad fideles terre). i. sis-
cut detestabat iniquos ita me fidelū delectabat osorū
(abulās i via īmaculata hic michi ministrabat) horū

solu delectabar obsequijs q̄ erat ab om̄i errore et prauitate separati. **N**ō habitabit in medio domus mee qui facit supbia. i. ferre nō p̄nituit in om̄iuonē mee habita- cōmis recipere eū quē sup alios tumor mētis erexerat (q̄ loqtur iniquā nō fuit acceptus in aspectu oculorū meorū) et ideo hos longe a sortio meo submouebā.

Fvor xp̄i de fine malorū. In matutino. i. in futuro iudi- cio qn̄ vera lux incipiet oriri bonis (interficiā om̄es q̄ ha- bitat terrā) moriētes impunitētes (et disp̄dā de societa- te sanctorū om̄es operātes iniquitatē) permanētes in volū- tate peccāti. et mittā eos in ignē eternum.

Psalmus. Cī in quo monet om̄es auertere suā mi- seriā petere a deo misericordiā. **E**x persona peccatētis.

Dñe exaudi orationem meā
et clamor meus (q̄ de toto corde profertur) acceptus sit corā te. **M**e auertas faciē tuā a me (pemitēte/despici- endo peccatiā meā) in quacūq; die tribulorū inclina mi- chi hūili aurē clemētie tuę. **I**n quacūq; die inuocau- ro te nō differas (exaudire me) **O**pus ē dñe ut ex- audiās. **Q**uia defecerit sic sumūs (q̄ cito a cito disparet (dies mei) q̄ nichil vere vilitatis attulerūt. Itē ppter hoc opus ē (q̄ anima mee vires) ab om̄i hūore deuo- tiōnis deliccate (tanq̄ crenū aruerunt)

Mercussus sū a malo falciatore sc̄z diabolo (ut fe- nū) qđ ad ardorē sc̄lis cito hictat (aruit cor meū) steri- litate p̄cēi (q̄ oblitus sū me reficere st̄eplacōne dei mei qui vite p̄mis est) **D**ropter nimū gemituū meū et afflictionē quā suphi p̄ peccatis meis ita exsiccatus sū q̄ (os meū cuti mee adhixit) **P**eccata mea considerās et dolēs fugi aspectū hominū. **S**imilis factus sū solitario

hicut pellicanus amator solitudinis/et factus sum quasi
mictorax inter parietes absconditus) nō ausus cōparē
Digilau) nō potes dormire pre anxietate animi(et
factus sum hicut passer solitarius tota die)
Volente me sic de peccatis meis et penitentie. Irridebat
michi tota die) hoies mudam(nimici) salutis mee di-
centes quid tamen te maceras/peccata tua nō sunt ita magna
ut sic debeas affligere(et laudates me derisorie aduer-
sum me spirabat) detrahendo michi. **S**ed q̄ expro-
braret michi immicimi nō curabā **M**ia cinerē) ipam-
se; huilitate. deiectōne. et irrisione(tanquam panē suauem
māducabā) reficiebar adeo q̄(poculum meū). i. desider-
iū celestis patrie p̄ dilacōe eius cū lacrimis miscerā.
Hic aut̄ fletus inde michi. **M**ia consideravi irā in di-
gnacōis tue) quā merui actualiter peccādo et timui val-
de(q̄ eleuās) in honorē faciendo me ad imaginē tuam
qua omnia aīalia superamus grauius(allisisti me)michi
enī hab; hāc peccati miseriā et gelenne timor ē mihi homo.
Dies mei sic vmbra) cū summa festimacōne(euanuerūt/
et ego quasi senū) pre seruore doloris(defeci)
Nō sic dies mei tu. **T**u autē dñe in eternū permanes/et
memoriale quo memores nr̄i(m generatione) p̄nti q̄
(per generacionem) futurā/quia promissionē habemus
vite que nunc est et future.
Fonde. **E**u exsurgēs) ad regnādū qui quasi dormiēs
distuleras(misereberis populi tui) h̄i p̄pus iudee vñ fuerunt
aplicatā p̄mi credētes(q̄ rem t̄pus) redemptionis
noſtre ſecundū q̄ fierat p̄ prophetas diffimiliū.
Misereberis sp̄o ſue iudee p̄mo. **Q**uoniam placuerūt
fuis tuis) apostolis edificatorib⁹ ecclie(lapides).i. fi-
deles(de iudea)cōuerſi ut pote ſolidi firmi et stabiles in

bonis operibus qui primi fuerunt in edificatione spirituali ecclesie positi tilli serui (miserebuntur terre syri) exhortando et predicando. et miracula faciendo ubi ad predicationem eorum multa milia crediderunt ponentes ad pedes apostolorum pecia rerum suarum. **H**oc autem non tantum factum est in iudeis sed etiam in gentibus unde predicabat apostolis tuis. **T**imebunt gentes nomine tuum quod prius ydola metuebant et de monos ruminaria inuocabant et non solum vulgares recipientes sed etiam reges et principes seculi timebunt gloriati per tentationem tuam quod maxime complebitur ante finem mundi.

Hoc modo agitur. **N**atura edificabit dominus syon scilicet ecclesia super fundamentum apostolorum et prophetarum et ex duobus parietibus scilicet populis duobus iudeorum et gentilium et tandem edificata syon videbitur in gloria sua cum omne corpus eius transformauerit ad similitudinem imaginis glorie eius. **S**vere edificabit dominus syon quod prosperitatem suam adimplendo petentes eorum et non spernit peccates eorum sed aduentu suo visitavit mundum quod summe olim desiderabatur. **S**cribantur haec quod digna sunt memoria ut generaciones sequentes de hoc habeant noticiam ut quod in prophetis eis est re promissum in se cognoscatur esse adimplatum quod si factum fuerit et populus qui regnabit fonte baptismatis laudabit dominum.

Hece scilicet scribantur quod deus.

Prosperit de excelso sancto suo peccatores longe positos oculis misericordie sue quod fecit quoniam visitavit nos oriens ex alto in sua incarnatione.

Prosperit autem. **N**ot audiret ut per ipsum mediatorem filium audiret gemitus sanctorum patrum qui in inferno erant compediti et ut solueret avunculis peccatorum filios mortuorum in peccatis.

Ad hoc absolvit ut ip̄i soluti. **A**nnūciēt in p̄nti ecclē-
sia (nō mē dñi) eius fidē libere offitēdo/ quod aut nō au-
debāt cū interficerētur (et laudes ei debitas) annūcient
(in eadē ecclia) **I**ta annūciēt nomē dñi. **E**t faciat
pplos displos p̄ diuersas p̄tes orbis ouenire in vnitate
fidei. et morū/ et reges ut seruiāt dño redemptori n̄o.
De hīs ecclia gratias agēs. **R**espondit xpo non līm-
gua s̄ vita assentiēdo sue vocacōi et obsequēs p̄ceptis
eius et ambulās (m̄via v̄tutis sue) ostāter p̄sistendo in
bono/ verū q̄ quidā dicebāt ecclia; cito defecturā petit su-
per hoc certificari/ dices (paucitatē dierū anūcia michi)
quia pauci sūt secundū op̄inionē aliquorum.

Et q̄ om̄e qđ finitū ē orat ut etermitati adiūga-
tur post istos exiguos dies dices. **N**e reuoces me
id ē non definā (m̄ istis dieb̄ dñmidns) s̄ pfice eos usq̄
ad finē sc̄li (et poste a adiūgar am̄is tuis q̄ sūt etermi)
Bene dico q̄ am̄i tui sūt etermi. **Q**uā tu dñe nec initū
habuisti nec finez habebis/ non initū habuisti (quia in
initio terrā fundasti) ergo ante terrā fuisti s̄me initio vñ
etermitate p̄cedis om̄ia (et op̄a maniū tuarū sūt celi) q̄
tu eos fecisti. **Q**uod finē nō sis habiturus patet qm̄.
Ispī celi peribūt non quantū ad substantiā s̄ quantuz
ad aliquā disposicōnē vel qualitatē (tu aut p̄manebis).
om̄imo immutabilis (om̄es sicut vestimentū veterascent)
ā statu in quo sūt quia secūdū corrupcōnē hoīm ip̄a ele-
menta quasi corrūpuntur veluti terra que est iam minus
fertilis q̄ prius et aer nimis salubris.

Et sicut operorū mutabis eos) celos et elemēta q̄
manente eoꝝ substantia in qualitatib⁹ mutabūtur (tu
aut idē ip̄e es) semp̄ penitus immutabilis (et am̄i tui nō
deficient) quia etermi sunt.

In qua eternitate. **F**ilius id est imitatores (fuorū tuorū) aploꝝ (habitabūt tecum) post terminū huius vite (et opa eoz) semp actu et continue (ferentur) in te deū nunquā cessantes a laude tua.

Psalmus. Cī. ī quo incitatur fidelis
populus ad laudandū deū.

Benedic benedictōne laudis (anima mea dōmino et om̄ia que intra me sūt) scilicet intellectus. volūtas ceteroꝝ potētie et vīres nulla discrepet. bñdicite (nomini sancto eius) quia corde totisq; aie virib; laudādus est deus. **E**t quia hoc maxie faciendū est iterū reperio. **B**enedic anima mea dño et ut semp bñdicas (noli obliuisci bñficia sua) q; ī numerā sunt. **I**te benedic aia mea domino quia ip̄e est. **Q**ui propiciatur omnib; īiquitatib; tuis) eas remittēdo. **I**te quia ip̄e est (qui sanat om̄es infirmitates tuas) nūc fouendo blādis. nūc secādo asperis. om̄ipotenti enī medico nullus insanabilis lāguor occurrit. **C**eterū bñdīc aia mea domino q; ip̄e est. **Q**ui redemit per p̄cū sanguinis filii sui (animā tuā de īteritu) ppetue dānacōmis benedic iterū dño q; ip̄e est (qui te iustū sua mscdia et ī suis misericordib; coronabit) corona glorie ī eternū. **P**reterea benedic aia mea domino. **Q**ui replet ī bonis desideriū tuū) et solus ip̄e q; fons om̄is bonorū ē replere p̄t/qđ tūc facit cū sanctos suos trahire facit de hoc seculo ad domū beatitudinis sue vbi sancti omnib; bons replebūtur (et renouabit ut aquile iuuentus tua) ī resurrectōne ī q; sancti ī etate iuuenili resurgēt mutati de corruptōne ī incorruptōne. **A**mplius benedic aia mea domino qm̄ ip̄e ē. **F**aciens misericordias) est etiā faciens (iudicium) id est vñdictā (omni) ī iuriā

paciētib⁹ ut op̄fīs īmp̄hs erigat paupes suos.

Prophā narraturus misēdias quas deus fecit patrib⁹ antiquis inquit. **N**otas fecit moyſi p̄cepta legis q̄ sūt viēremēdi ad salutē i mādata suē volūtatis exp̄ssiua) per moyſen nota fecit (filiiſ israhel)

Et ip̄e ē. **M**iserator) actu exhibēsnob multa bñfīcia ſme merito nro et idē dñs (est mſericors) ī natura ſua (longanimis) q̄a exspectat nos diu ad penitēnā et ipſe idē est deus (multum mſericors) quia quotidianaq̄ innumerabilita donat nob⁹ pccā cito enī flectit ad mſericordiā. **S**onde. **N**ō īm̄petuū irascetur) electis ſu is (nec ī etnū om̄abitur) illis. h̄ finaliter placabitur i pñti tñ pcutiet ex amore ad emēdacionēz. **B**n̄ dixi q̄ ē multū mſericors qm̄. **N**on ſecundū pccā nrā fecit nob⁹) qm̄ nos merebamur irā i mortē eternā i p̄evſus ſumma clemētia dedit nob⁹ om̄iuū pccatorū remiſſionez (nec ſe dñm īm̄qtates nrās retribuit nob⁹) maiora enī flagella merebamur. **B**n̄ dixi q̄ nō ſe dñm īm̄qtates nrās retribuit nob⁹. **M** ī ſe dñm magnā mensurā mſericordie ſue corroborauit misēdias ſuā ſup timētes ſe) q̄ eos iugiter pte git i ſirmat. **Q**uantum diſtat lux a tenebris lōge fecit a nobis īm̄qtates nrās) liberādo nos a malo culpe. **B**ene dixi q̄ miſtus ē dñs nobis timētibus ſe qm̄. **S**icut pater aliquādo blāde (ſolatur filios) aliquādo voto pie correctōis flagellat miferēdo illius ut meliorē reddat (ita dñs miferē ſuis) ideo q̄dem miferetur (qm̄ ip̄e ognouit fragilitatē nrāz)

Hn̄ ſeq̄tur. **R**ecordatus ē qm̄ puluis ſumus) quanto ad corpus (homo eſt ſicut fenū) ad modicū tempus vi- renſ vita etiū i fortitudi & ſplēdor eius (tanquā flos agri) hic leuiter (efflorefbit). i. marcescat. **E**t hoc vere

Min spiritus) racōnalis qui in hōie est (ptransibit ab eo et nō subfistet) hō quia dissoluta oīnctione aie cū corpē nō est hō (et amplius in hac vita non viuificabit hōe corpus mortale) mī diuina vtute opante. **O** Disse ricordia dñi ab ēterno) pmissa (et usq; in eternū) pmāsura (sup timētes eū) timore filialis reuerēte. **E**t iusticia illius) retribuēs mercedē (operib; bonis hns qui suāt pcepta eius) corde retinēdo et opeo plēdo. **E**t memores sūt mādatorū eius) nō ad audiēdū tñ h (ad faciendū ea) nō enī auditores legis tñ iustificabuntur apud deū h factores. **E**t memores esse debemus mādatorū eius. q; **D**ñs ī celo parauit sedē suā iudicariā) et de omībo iudicabit. et ne īpotentē iudicē putes seq; tur (regnū). id ē potestas (ipius omībo dñabite) nullus enī resistē poterit eius īmpio. **E**t qm̄ deus tā vμuersalis est dñs ppheta monet etiā alias creaturas ad laudādū deū dicens. **B**enedicte huic (dño om̄es angelī eius potentes vtute/ adimplentes mandatū illius) patrissimi et volūtarī (ad exequēdū vōcē pceptorū ei⁹) ilico quo fuerat locutus. **B**ndicite dño om̄es ordines angelorū) vōs dico (mīstrī eius q; facitis volūtate eius) **B**ndicite dño om̄ia opa eius) celestia et terrestria (in toto mundo in quo dñatur) id est date michi materiā bñdicēdi dño quomā om̄es creature laudant dominū (tu anima mea benedic illi.

Psalmus. Cīm̄ quo monet ad laudē dei.

Benedic anima mea dñm

pro tātis bñficīs et munerib; gratiar; eius / et ouersus
ppheta ad deū ait (o dñe deus) bene deb; aia mea te bñdicere qm̄ (magmificatus es) magnus natuē nobilitate

magnus p̄tate. magnus sapiētia. magnus iuscedia/et
hoc (velxemēter). i. incōphēsibiliter quare maior es om̄i
laude. **B**ene magnificatus es. **Q**ui habes angelos
et homines sanctos decorē eterno splendidos. et lumi-
nosos te incessanter laudantes. et lux vndiqz tibi ē) qui
habitatis lucē immarcessibilē. **M**erito magnificatus
es qm̄ maḡitudo potētie tue relucz in om̄ib⁹ creaturis/
tu es qui. **C**elū) quasi rētorū sup emisperū n̄r m(ex-
tēdis) s̄m. e labore ac si q̄s extēderet pellē tu es qui te-
gis superiora eius) sc̄; celū fidereū aquis. s. celo cristalli-
no qđ pp̄ter dyaphaneitātē aquā cū nominatur.

Tu es qui visibiliter ascēdens ī celū. **N**os uisisti nu-
lēm ascensū tuum/ qui si peras omnē velocitatē rētorū)
qui vbiqz es presens.

Tu es qui. **S**p̄ituales sb̄stātias facis nūcios tuos a
ministros tuos plenos dilectōe dei ut etiā alios vrant)
et ascendat ad dilectōe sui creatoris ascensoſ et effica-
ces ad execūtōe tue volūtatis. **T**u es. **Q**ui funda-
sti terrā ita stabilēq firmā q̄ nō inclinabitur ī sc̄lm secu-
li) terra enim meternū stat. **O** dare oceanū q̄ si vel timē
tū circūdat terrā) vndiqz excepta vna pte que disco-
perta remāhit pp̄ter vitā hoīma animaliū terrestriū (sup
montes stabut aque) pluviales q̄ ḡnāntur ex nubib⁹.

Ad beneplacitū tue voluntatis mouebunt se aque)
flati rētorū a te cōcītatorū de loco ad locū (et a clāgo re
tom truorū et fulgurū quē generātur ī nubib⁹ ad mo-
dū form dātis se habebūt) q̄ p̄terribiles rētos deicca-
tūr. **R**ubib⁹ aq̄s fugiētib⁹ siue motis. **A**scendunt
id ē apparent alti(mōtes et descendūt) id ē apparēt(cam-
pi) ī hūili loco s̄ nō om̄es ī eadē altitudine vel ī eadē hū-
militate s̄(secūdū q̄ disposuisti eis) **T**ermīnū posuisti

- aquis matis occamī (nec queritur opere terrā) si-
cuit fecerūt tēpore diluvii quod c' tū mūdiū occupauit.
Diu emittis fontes in duallib⁹ q̄ de montib⁹ fluunt
aque in valles (et aque) fluentes (ptrāfib⁹) de loco ad
locū (inter mediu⁹ monti⁹) ad sustētaconē vniū. vñ se
quitur. **N**otabūt om̄es bestie agri et reficiētur ona-
gri in siti sua. **S**up ea que dicta sūt mōtes et valles
et fontes (volucres) in aere volantes (habitabāt et de
medio) foraminū (petrarū dabūt voces) cantādo.
Tu es. **R**igās montes de nubib⁹ pluuiosis generās
sup mōtes (q̄ de effectu pluuiarū q̄ sūt opa tua fecūda-
bitur terra). **N**roducens fenū iumētis vñ ipa nutri-
āt (q̄ herbā ut fuiāt hoīb⁹) q̄ ppter hoc facta sūt. vñ seq-
tur. **S**ustētas aut iumēta. **O**t educas frumentū et talia (de terra) ad sustētaconē hūane vite (q̄ vīnū leti-
ficeret cor homīs. **T**u es etiā. **N**roducēs oleū ad odi-
mentū ciborū) natura enī olei ē ut multū foueat carnē (et
reddat hilarē) et pams cor homīs oſfirmet siue roboret.
Et ex pluia. **M**umectabūt arbores capi ad eoz
nutrimentū q̄ fructificacōnē (et cedrilibam quas plāta-
int dñs illie). i. in cedris (passeres) aialia minuta (midifi-
cabūt). **H**erodn qui rex passerū dicitur midus ē in ce-
dris / montes exceli sūt refugū ceruis / et cauernos alo-
ca refugū erīmachi⁹) q̄ aialia parua spmosa ēē dicūtur.
Nosuisti lunā ut distinguuat et variet tpa et sol hic de-
termīnate tēdit ad occasū ac si habēt cogmētōz. **N**o-
suisti tenebras (in emisperio nro. p occasū solis) (q̄ facta
est nox in ipa ptrāfib⁹) de loco ad locū (om̄es bestie hil-
ue), illud enī tēpus ē diuina dispositōne pdoneū in quo
bestie querāt sibi victū. vñ seqtur. **C**atuli leonū pptrāfi-
būt (famelici⁹ leones ipi) et aliae bestie (ut rapiāt et q̄rāt

escam sibi) **R**ui. **C**apta p̄daq orto sole reuertitur
ad cubicula sua) **O**rto soleq; iā bestijs collocatis.
Exibit hō ad op̄ suūq; ad opacōez suā) continuandā
(usq; ad vesperā) **C**ū om̄ib; istis inspectis admirabiliſ occurrat altitudo diuīme potētēq; in cōphibilis altitudi
duīme p̄ uidētia p̄phā et secū q̄lib; fidelis admiratue
dicit. **N**alde magnificata sūt ope tua dñe) excedunt
hūanū sensū (oia i sapientia fecisti impleta ē terra) hoib;
et aialib; q̄ cetera (q̄ sūt creatuē tue) **N**on solū celū et
terrā tua p̄ uidētia regis h̄etiā. **H**oc marē magnuz et
spacōsu māib;) nauigatiū. i q̄ h̄i possunt nauigaē mult
i (illic). i iho e mari (reptilia) pisces diuīaruz maneierū
q̄ naturarū (quorū nō ē numer9) cert9 apō aliquē hoiez
In q̄ mari pisces. **D**aruiq; magm̄ mōstra maxia ut
cete grādia) discurrūt. q̄ q̄ uis totq; tā magna monſtra
sint i mari tñ (illic naues trahibut) illeſe q̄ de vna tia ad
aliā necessaria deportat **I**nter hec aialia ē etiā i mari ce
tus grādissim9 pisces. **D**raco) dict9 q̄ deuorat alios
pisces q̄ liez hit magn9 et fortis pisces faciliter tñ illudit
et occidit (quē formasti ad illudēdū ei) non sic m̄telli
gas q̄ li ad illudēdū assumat finalit. s. q̄ ad hūc finez
hit format9. h̄ tenet' osecutie q̄ illuſio seq̄t' odiſcōz eūſ.
vñ cū ille pisces velit deuoraē alios pisces illi pisces na
turali instīctu fugiūt ad ripā vbi cer9 nataē nō p̄t p̄
pter aq̄ p̄uitatē q̄ ideo cer9 eos insequēs imp̄iḡit se ad
terrāq; ibi a p̄scatoib; occidit q̄ hic illusus sua spe fru
stratur (om̄ia) tñ aialia viuētia m̄ terra et m̄ aquis (ate
exspectat ut des illis escā m̄ tēpore) oportuno secunduz
odiſcōz cuiuslib; speciei naturalē. **M**uē aialia. **D**āte
tē colligēt aperiēte te manū tuā) p̄ diffuſioez tue boni
tatis m̄ effectib; (om̄ia implebūtir bono cōueniēti sue

nature). **A**uertente autem te faciem tuam) denegando predictam diffusionem bomitatis tue(turbabut) ex defectu nutrimenti(auferes spm eorum et deficient) a vita(et in materia vni sunt formata quod pro magna parte est terra reuertetur) **E**mittes tue voluntatis effectum de novo formabut in eadem specie secundum cursum nature(et renouabis faciem terre)sicut patet in estate in qua terra renouatur herbis. floribus. et fructibus quibus priuata fuerat in hieme. Enumeratis diuinis operibus predicta inquit. Impeditur dominus laus) et honor debitus non ad tempus sed in eternum/letabitur dominus in creaturis suis) ad suam gloriam ordinatis. **Q**ui visitat homines habitantes in terra) in moris status(et faciet eos tremere) de peccatis/melius est enim tremor humilitatis quam fidetia superbia(qui tangit) ominus coerule aliquo flagello persecutom(mores) id est potentes qui plus erant superbiam lactantes se(fumigant) lacrimosa compunctione peccata sua plorantes. **Q**uia hec predicta fecit dominus et ideo hys inspectis. **L**audabo dominum quod diu vivam) hic et in futura vita(psallass deo meo quod diu sum) **N**ocaudum gratum acceptum(sic illi). s. deo(celoquum) laudis mee(ego vero delectabor in diuinis consolacionibus non in terrenis. **D**eficiat) peccatores iniqui obstatim malo(ita ut non sint) iniqui sicut prius habuisti pro omnibus hys beneficis de. Benedic anima mea domino.

Psalmus. Canticum in quo monet ad laudem dei.

Laudate dominum pro beneficiis ab eo
in nomine eius) per oblationesque gratitudo de predictis beneficiis est optima dispositio per futuris impetrandas(annuntiate inter genses opera potestatis sue) et bomitatis declarativa sic enim de vita salute solliciti estis hinc de aliorum salute

Latate ei ore et corde laudando (psallite illi) bona opera
et narrate (narrare) alijs predicando (oia mirabilia eius) vobis nota vel aliquod de omnibus quod nullus potest omnia narrare.
Facite bona opera in quibus merito. **L**audemini et hoc
(in nomine sancto eius) ad eius gloriam bona via dirigendo
qui dedit velle et posse quamvis caro molestus affligatur
mens tu (letetur cor querenti dominum) in spe patrie celestis
ut cum hilaritate et iocunditate diuina perficiatur. **Q**uerite
domini ex studio et intenta mente bona operando et illuminatio-
nem in agendis (et confortamini) in caritate Christi ut bona
opera inchoata perficere possitis (quod per misericordiam eius) non ad
horam sed (semp) ut hic habeat eum agnus coezeret
et in futuro clare eius faciem intueamini. **Q**uia ad quem
dum deum maxime disponent memoria fidei antiquorum patrum
et operum que deus fecit illis ait. **O**mnia mirabilia
eius que fecit filii israhel educendo eos de Egypto (et sis-
agna) quod patrata sunt in Egypto (et precepta oris eius)
Dico memetote horum vos quod estis **S**emen). i. imitato-
res fidei (abrahame filii dei) ut sicut abraham cuius semen
estis deum spiritualiter quesivit et ei in fide fuiuit ita et vos
facere debetis/ vos dico etiam (filii iacob electi eius) quem
si imitamini lucidus contra vicia et contra carnem inter electos
dei non erabimini. **E**t ne putas filios abrahame tamen esse in
una gente secundum carnem ait. **I**psa deus noster in vniuersali
terra habet iudicia sua in vniuersa terra sunt iacob et isra-
hel. i. fidèles quibus iudicia suis manifestat se non alii genit
quam christiane. **O**mnia dico dei quod ipse. **O**mnia fuit
implendo promissa (testamenti sui) noui duratur in eternum in quo promi-
titur hereditas eterna (verbi sui) etiam memoria fuit (quod
mandauit in omnes generationes) credentes in eum hoc est
verbū fidei. verbū euangelij quod extenditur in omnes

generationes p quo seruato reditum pmissu; eternu; qd p testamtu; ate sig mfi: aut qd nō madauit s; pmissum est q accipere debemus mandatū; qd hoc facē debemus hoc est fides ut iustus ex fide vivat a hinc f. dei pmittitur hereditas. **T**emor fuit vbi. **Q**uod dis- posuit ad abrahā cum ei dixit p me metipm uirau; q fe- cisti rem hāc et cetera. sequitur bñ dicā tibia et cetera (et iura menti sui ad isaac) cū ait ad abrahā in isaac uocabitur tibl semē. **E**t statuit illud vbu; f. dei de cultu rūmus dei (iacob in pceptū) ad faciēdū et obseruādū (et isrl') qd idē est qd iacob eiusdē pcepti adimplētī mercedē q fidelib; etnā et incommutabilis eit. **D**icēs tibi dabo terrā chanaā figurā eterne (hēditatis) q terra pmissio- nis (sumculo) distribuēda erat in diuersas partes. **H**anc terrā chanaā pmissit. **L**umilli qb; pmissit (es- sent numero breui) aut breui q (paucissimi) q abra- ham isaac et iacob tm̄ erant quorū merito pmitteretur et erat cū hoc aduene nō ciues terre pmissiois vr. de qh extranei ibi habitabāt. **E**t perāheit de gente in gen- tem alterā vñ abrahā exiuit de terra chaldeorū et venit in mesopotamiam et demde in terram pmissionis (ei de- regno ad p̄lm alterū) vñ in egip̄tu filii psaac de terra chanaā peregrinatus ē. **Q**ui p̄trascūdo tot varias gētes durare potuerit q dñs. **N**ō pmissit hoīe; nocere eiis (notabili no cumto (et corripuit p eiis reges) q vo- lebant nocere sic pharaonē q abstulerat abrahā sarām et abimelech q abstulerat isaac rebecham. **D**icens. **N**olite rāgē x̄pos meos). i. vñctos mea ḡia (ei in pplexis meis) cuiusmōi erat abrahāysaac et iacob (no- lite mali ḡne agē). **N**arras p̄pha quō feci fit q pdgī sancti p̄res p̄trahuerūt de gente in gēte. et cetera ait.

Et vocavit). i. uulsiit (ut famis esset super terra) p. quā famem (omne sustentamentū panis) p. magna pte (criuit) et p. hoc coactis in egyptū recita ad aliā gētē trahire et p̄cessit eos ioseph. **V**n seqtur. **O**dit atque eos iacob & filios eius (virū) ioseph in egyptū qui (in fuitū venditus est a fratribus suis) **H**uius auerūt (egiptiū) in cōpedib⁹ pedes eius) ad accusacionē dñe sue et (dolor) de infamia (timor) de morte (ptrahuit aiam eius donec veniet) in terptacō somni pharaonis q̄ fuit (verbū eius) sic dicētis a dñi sic inspiratis. **V**n seqt. **E**, loquū dñi id est spūs reuelās misericordia (ignuit cū) viua citer excitat ut futura dicēt. et q̄r somnia ita exposuit (misit rex) pharaon (et soluit eū) de vīculis q̄b⁹ trahebat (princeps) ipse (pploz) egip̄ti (dimisit eū) ex toto liberum.

Cognoscēs autē pharaon p. in terptacō somniū sui q̄ ioseph habet spiritū dei. **L**ostituit eū dñm domus sue et p̄ncipē omnis possessionis sue) **N**ō tamen ut habet curaz palū h̄. **D**icit crudelē p̄ncipes eius sicut semetipm de diuinis quoꝝ illi noticiā nō habet (et senes eius prudētiā docēt) de his q̄ dei erant. **I**ntrauit israhel cū filiis et familiis eoz et hoc ad mādatū ioseph ibi regnantis ut possint ibi vivere tpe famis (et iacob accola fuit in egypto) q̄ dicit terra chām filius noe p̄bus habitauit.

Et ibi auxit dñs p̄plū suū vehemēter) qm ex septuaginta homib⁹ sexcētamilia armorū eduxit (et firmavit eū sup inimicos eius) q̄r tpe moy si multis egyptiū eduxit eos deus et illos multis modis affixit.

Proph̄a narraturus q̄ fecā sūt in egypto dicit. **C**onut̄ p̄misit deus cor egyptiorū ut odiret p. inuidiā (populus israhel) et dolū faceret in fuos eius) laborib⁹ aggrouan do ut lutū et lateris operib⁹ oppressi minime eretur fui dei.

Ad quorū liberacōēz el egit deus ministros de q̄b̄ ait.

Dixit moysen suū suū ad liberādū eos ad pharaonē et associātū ei (aarō quē elegit) ad hoc ministerū.

Et posuit ī eis sc̄; moysen et aarō legatis suis (virtutē faciēdi miracula) mīmora et maiora (in terra egip̄ia) ad verba moyſi et aaron que sequuntur.

Dixit tenebras palpabiles (et obscurauit tpus) ut nullus ḡnosceret aliū (et nō exacerbavit om̄es f̄mōes suos) q̄r cū pharao penitētā p̄mittebat deus remouebat plagā et sic dulcorabat f̄mōes suos licet sciret eos futuros obstinatos et durissimos. **C**ōuerit aquas ī sanguiñē et occidit pisces eorū. **I**mpleuit terrā eorū rāmis (nō modo ī locis exteriorib⁹ et cōmūnib⁹ h̄c ī secretis cubilib⁹ pharaonis et p̄m̄cipū eius)

Dixit et venit cinomia sc̄; musca camina (et cimphes) q̄ intrabat eis ī oculos et hoc non ī paucis locis h̄c ī om̄ib⁹ simib⁹ eorū. **P**osuit pluvias eorū cū grādime et ignē oburentē sc̄; fulmina (ī terra ipsorum)

Et percussit grādime et fulminib⁹ vīneas et fīculneas eorū et strīuit lignū simū eorū. s. arborēs fructuosas.

Dixit id est volvit (et venit locusta et brucus) fētus eius (cuius nō erat numerus) **E**t comedit locusta et brucus comedit omnē herbā ī terra eorū et comedit om̄e fructū terre eorū. **E**t percussit om̄e primo gematum tā hoīm q̄ aīaliū ī terra eorū et p̄mīcias om̄iū frugū) **P**roph̄a exponēs bñficia collata pp̄lo isrl̄ ait

Et eduxit filios isrl̄ cū argēto et auro (q̄r vasa aurea et argētea que ab egip̄ijs mutuauerat p̄cepto dñi deportarūt et nō erat ī tribub⁹ eorū infirmus) qđ valde mirabile fuit q̄ ī tāta m̄ltitudine nullus infirmaretur. Et tunc sc̄; post submerſionem exercitus pharaonis.

Verata est egyptus) id est illi qui remanserant quia
inde iudei pfecti erat et hoc (qr timor eoz incubuit sup
egiptios) ne rediret iudei reliquias egypti osumeret.
Narrat bñficia data illis postq; eduxit eos deus in deserto
Expandit nubē in pectō eoz ne vrerent ab ar-
dore solis (et ignē ut lucet eis) otra tenebras (p noctē)
Deterunt carnes a remt coturmix in maria multitu-
dine (et māna descendēte de celo) aereo (saturauit eos)
Disrupit petrā et fluxerunt aque abierūt in deserto lar-
ga fluenta que sequebantur eos per desertum.

Hec bñficia non fecit eis deus p meritis eoz q pp̄lus
rebellis fuit et murmurās otra dñm s. **M** in memor fuit
pmmissionis quā fecerat abrahā fidelī seruo suo dices
ibi dabo terrā hāc et in semīne tuo bñdicētur om̄es gen-
tes. **E**t eduxit post mortē moysi de deserto (populuz
sū) sub ducatu iosue in terrā pmmissionis (in exultacōne/
et electos suos in leticia) qr murmuratores dñi furore
pcussi interierūt. **E**t dedit illis regiōes gētiū vbi ha-
bitabāt gētiles ciuitates castra (et possessiōes laboribz
aliorū acq̄itas possiderūt) **E**t hec bñficia fecit eis de-
us nō ut luxu defluat vel puersa securitate torpescant sed
Not uiste) viuat scđm mandata eius (et legis mīste-
ria diligenter intelligent.

Psalmus. C. v. in quo monet ad geminā
confessionē scz laudis et peccatoris.

Confitemini domino confessione lau-
dis (quomāz
bonus) et solus natura bonus. solus pfectus nō solū in
se bonus ē h̄ diffusiōe boītatis sue sup om̄es creaturas/
vel confitemini dño peccā via ut coseqm̄ in remā quomām

bonus id ē misericors et facilis ad indulgedū (qm̄ in se-
culū) sc̄ pñs tm̄ (misericordia eius) m̄hi enī hic cōuerſi
fueritis in futuro misericordiā nō inuenietis. ¶ Sed.

Muis loquetur ad plenū (opera q̄ potēter operatur/
et narrabit om̄es laudes eius;) nullus utiq̄s quia cum
sit infinite bonitatis super omnē laudem est.

Et si nullus sufficiat enarrare laudes eius. **B**eatū
tū hie beatitudine spei in futuro beatitudine rei (q̄ ha-
bent discretionē qd̄ sit bonū et quid malū) et habita dis-
cretionē faciūt execucōez bonor̄ operū om̄i tēpore.

Omemento nr̄i dñe in bñplacito tuo) id ē in filio quē
ex solo beneplacito tuo nō ex hoīm meritis ad redēpti-
onem misisti/ et ut hoc sit (visita nos p̄ filiū tuum in quo
saluemur saluacōne eterna)

Visita dico. **N**ot videamus te facie ad faciē p̄ boni-
tate) gr̄e quā p̄stas electis tuis visita nos ut delecte-
mur in leticia (elector̄ tuor̄) q̄ ē tu ip̄e sūmū et verū et
incomutabile et beatificū bonū (ut lauderis a nobiscū ce-
tera hēditate tua) ¶ Peto q̄ visites nos qm̄ opus est.

Deccaui mus enī ut p̄s nr̄i) eor̄ peccā inmitantes
(muiste eḡimus) o tra p̄ximū (miqtatē fecimus) peccā-
do o tra deū. **D**atres nr̄i in egipto nō intellexerūt mi-
rabilia tua) que p̄ eis feceras in egipto (nō fuerūt me-
mores misericordie tue) facte eis in liberacōne eorum a
seruitute pharaonis. ¶ Nō fierūt dico memores imo.

Irritauerūt in moysē deū (ascēdētes) de egipto ver-
sus (mare rubrū) diffisi a potestate sua.

Non obstatē autē eorum murmuratione et diffidētia.
Saluauit eos ab inseqñtib⁹ egyptis nō ppter meri-
ta eor̄ h̄ (pter nomē suū) apliādum et gloeificandum
(ut nota faceret potētiā suā) ¶ Saluauit autē sic q̄,

Increpuit huc incepit maē rubrū) nō voce s̄ope
et p̄cepto(et exsiccatū ē/ et deduxit filios isrl̄ in illa plu-
ditate maris h̄c in deserto) id est in loco planoc̄ sicco .

Et saluavit eos de p̄tate egyptiorum) persequētum
eos(et redemit eos de captiuitate pharaonis)

Et operuit aqua)pharaonē et egyptios (tribulātes
eos a vnu ex eis nō remālit) qui nō submergeretur.

Qub̄ miraculis vihi s. **L**rediderūt v̄bū dñi et moyhi
(et laudauerūt laudē eius) dicētes illud cātemus dño
gloriose enī. et cetera. **L**ito fecerūt) patū stetēt in lau-
de eius (obligi sūt operū eius) quib̄ eis p̄uiderat in pe-
riculis maiorib̄ (et nō exspectauerūt patiēter) tempus
quo deus disposuerat eis subuenire sc̄d in (cōsilii volun-
tatis sue) sed peruerēt murmurādo smē racōne.

Et cōcupierūt) nō solū naturalem cibū ut panem et
aquā sed (concupiscentias) id est delicatos cibos (in de-
serto et temptauerunt deū in deserto in quo erat penuria
aque dubitantes de potentia sua.

Et hie deū tēptaret. **D**edit eis petīcōnes eorum) q̄
ho e usq; ad plēntudinē (misit enī saturitatē in animas
eoz) **E**t michilominus nō cessauerūt a malo/nā hono-
re ambientis dignitatis sacerdotalis. **I**rritauerūt
moylen in castris aarō (secratū deo) chōre a sibi adhe-
rentes inuidētes q̄ aarō et filii eius soli habuerūt sacer-
dotiū. **P**ropter quā irritacōez. **A**perta ē terra a de-
glutiuit dathan/ et abiron cū sua familiā sup om̄es se
clausit) **E**t exarsit ignis in ogregacōe) cōsentiente
istis pdictis de thuribulis eoz q̄ m̄tm (q̄ flāma cōbus-
fit peccatores) sc̄licet quinquaginta ducentos qui offe-
rebāt incensū illicite vendicātes sibi sacerdotiū aaron.

Propheta describens peccatum adoracōm̄is vituli ait.

Et fecerūt vitulū in orēb) et absentiā moyhi q̄ ascēde
rat in mōtē ad dñm nō tolerates (adorauēt sculpūle)
vel oflatile. **E**t sic faciēdo. **O**ut auēt gliam suā
i. dēū q̄ erat eoz glia(m silitudinē vituli cōmedētis fe-
nū). i. gliaz a honorē debitū deo attribuerit nō vero vitu-
lo h̄ simulacro vituli. **E**t sic oblii sunt dēū q̄ saluauit
eos ab egip̄tis (q̄ fec̄ magnalia in egip̄to) egip̄tios
flagellādo multipliciter (terribilia in terra chām) id ē
in eadē egip̄to (terribilia in mari rubro) pharaonē et
exercitū eius sb̄m ergēdo a mare diuidēdo. **E**t p̄-
pter ista peccā (dixit) dominādo (ut disp̄deret eos) q̄ dī-
gī erāt om̄es p̄ire/ et disp̄di diss̄i (si nō moyses elcūs e-
ius stetiss̄ i stradicōe) suis oracōib) impediēdo ne dis-
perderet eos. **S**tituit ergo moyses in cōtractōe.

Ot auteret irā eius ne disp̄deret eos) et nō tm̄ p̄di-
cta mala fecerīt h̄ ecē (terrā) p̄missiōis (desiderabilē) flu-
entē lac a mel quā dñs eis p̄mis̄erat (p̄ nichilo babue-
rūt) **E**t hoc īdeo q̄. **N**ō credidēt v̄bo eius) q̄ p̄-
mis̄erat eos ītroducē in terrā illā. q̄ reūis explorato-
rib) suis cū nūciarēt terrā illā bonā esse hoīes tñ terre il-
luis tales ecē q̄z v̄nus cētū uideos poss̄ occidē timue-
ſit (a murmurauēt in tabnaculis suis dicētes. q̄ramus
nobis duce a reūtam̄ in egip̄tu melius enī eſſ nob̄ ad-
huc esse ī fuitute q̄ ī pugna istoz p̄ire (et nō exaudi-
uerīt vocē dñi) q̄ dubitauēt de terra quā deus p̄mis̄erat
eis. **E**t tūc (eleuauit manū suā dñs) i. parauit se ad
v̄idictā faciēdā (sup̄ eos / ut p̄sternēt eos ī deserto)
tūc enī lata ē diuīma sentētia ut om̄es qui numerati fue-
rāt a viginti am̄is a sup̄ non īgrēderētur terra p̄missi-
omis h̄ in ore rēetur ī deserto p̄ter caleph a iōsue.
Nō tñ leuauit manū v̄ndicē sue ī eos sed etiām.

IEt deiceret semē eoz p̄ diversas nacōes) a regioz
nes/ hec autē pena p̄cib⁹ moyhi fuit impedita. **E**t mēito
disp̄deret eos. **M**ia iniciati sūt). i. cōsecerati. osecre-
uerūt enī se ydolo (beelfegor) beel ē ydolu/fegor ē mons
vbi colebat/ et nō solu sacrificauēt ydolis h̄ etiā (com-e-
derūt de carmib⁹ ymolatis simulacris mortuorum) hoim
quos deos dicebāt ut ioui mercurio. et cetera a hoc caufa
veneratōmis. **E**t tūc irritauerūt eū in peccatis ab eis
pprio īgēmo male disposito muētis) et studiose factis
(et multiplicata ē in eis ruina) q̄r tūc occisi sūt ex ipsis.
vigintiquāq̄milia. **E**t stetit ph̄mees) cōstāter cōtra
ydolatras accēsus zelo dei. et trahens coēutes sc̄i iudeum
et madiamitē (placauit dñm) sic faciēdo (et cessauit pla-
ga p̄pli) **E**t dñs qui nouit quanta caritate populi et
zelo dei ph̄mees illud fecerit (reputatiū ē ei ad iusticiā)
id ē reputatus est in hoc iustus et hoc (mōnē ḡnatio-
nē usq̄ ī sempiternū) nō solu ī p̄dictis locis irritaue-
rūt iudei deū h̄ etiā. **I**rritauerūt eū ad aq̄s contradic-
tōis) q̄r impatiēter et cōtentiose locuti sūt contra moyses
pter aque defectū et p̄ cōsequēs cōtra deū (et turbatus ē
moyses ab illis) et hoc q̄r (exacerbauerunt) id ē iratum
et acerbū fecerūt (spiritū eius) intantū ut nimia importū
mitate populi succensus diffidenter excepuit dices
nūquid de petra hac poterimus vobis aquā eicere?
Et ita manifeste ostēdit moyses (in labijs suis) ī
modico loquēdi hesitacōez cordis sui quā habuit ī hoc
miraculo et hoc (distixit) et separauit hoc miraculū a cete-
ris ī q̄b⁹ nullo modo dubitavit. turbatus enī moyses
murmure p̄pli īfidelis nō tenuit fiduciā quā debuit p-
pter qđ statū fuit a dñō rep̄bētus et ī penam ab īgressu
terre p̄missiōis exclusus/qđ q̄r moyses nō sponte fecit

sed illoꝝ malicia p̄uocatus ī deo t̄m̄ t̄p̄o: aliter nō eter-
naliter pūtis ē. Tē p̄plus ille peccauit qm̄ cū filiū israel
intrassent terrā p̄missiōis (nō disp̄ diderūt ḡetes) habi-
tates ibi (sic p̄cep̄at dñs) ne ex eoꝝ ouictuſ celeibꝝ im-
uoluerētur a ad ydolatriā traherētur sic factū est.

Fonde seq̄tur. Cōmixti sūt inter ḡetes terre illius
otra p̄cepta dñi (et didicēt opa eoꝝ) idolis fui're fili-
os molare iuxta ritū cananeoꝝ (et factū ē illis in ruinā
et offensionē) vñ sequitur. Ēt imolauerūt filios suos
et filias suas demonis latetibꝝ in idolis sc̄dm̄ osuetu-
dine illarū ḡetiū. Ēt effuderūt sanguinē innocentē. S.
filioꝝ suox et filiarū suarū quas sacrif̄auerūt sculpti
libo cananeoꝝ. Ēt imperfecti sūt sp̄ualiter gladio
grauissimi peccati hoies p̄dicti habitates terrā effun-
dendo sanguinē innocentē et imolādo illū idolis (et co-
dēnatī sūt) in peccatis suis (et pulluti sunt adulteris
superstitionibus suis)

Et iratus ē furore) id ē gravi'ra (dñs in populo suo
et abominatus est filios israel qui dicebantur heredi-
tas eius) quasi nō curās defendere eū. **V**n̄ seq̄tur.

Tradidit eos in manus ḡetiū) idolatrarū (et dñatī sūt
eorum qui oderunt eos)

Et tribulauerūt eos inimici eoꝝ / et humiliati sūt) id ē
afflictī (sub mamb̄ eoꝝ) resistere eis nō valetes et m-
echilominus dñs v̄sus pietate sua (spe liberauit eos)

Iphi autē) hanc misericordiam liberatois nō attēdentes
(ad huc exacerbauerūt deum consiliū eoꝝ malū sequē-
tes) et īdeō (propter iniquitates suas humiliati) et mo-
dis multis afflictī (sunt)

Verum quia in afflictione illorum non defuit misericor-
dia dei īdeō sequitur.

Et vidi oculis misericordie sue (cum tribularetur) et miseratus est eis audiens orationem eorum et liberauit eos.

Et memor fuit pro missi sui quod disposuit ad abraham de filio suo incarnatione et ideo precepit eis si enim omnes propter eos peccata occidi permisisset non nasceretur de eis Christus et ita vanus fuisset predicta pro missio et ideo (permisit eum) aliter faciendo quod videbatur facturus et hoc non quod illi iusticiam haberetur sed (scilicet multitudinem misericordie sue) opatus est.

Et dedit eos in misericordias in benevolentiam in reverentiam (in aspectu genitum que perat eos) ut quos prius de-

spectui habebant haberent metuendos et honorabiles.

Propheta sua prophetacione pro liberacione populi Israhel reassumes ait. **G**alios fac nos domine deus noster de seruitute et angustiis quibus plus tuus in diversis terris affigitur (et congrega nos de gentibus) inter quas dispersi sumus.

Et ad hoc congrega nos. **I**gitudine teamur confessione laudis (nominis sancto tuo et gloriemur in laude tua) de quod sequitur. **B**enedictus dominus deus Israhel ab eterno et in eternum et dicat omnis populus tam de iudeis quod de gentibus (fiat fiat) id est benedictus sit deus.

Psalmus. Cvi. in quo commendatur misericordia dei multiplex facta populo Israhel.

Confitemini domino confessione laudis (quoniam bonus quoniam dulcis et suavis et vere (quoniam in eternum misericordia eius) quoniam negatur peccatis ibi. **D**icit nunc laudes deo (qui redempti sunt a domino) a quibuscunque piculis (de manu inimici) eos affigentis (de regionibus) ubi erat dispersi (congregavit eos) in terra sua iudea. **C**ongregauit quod est eos (a solis ortu et occasu ab aquiloni et ab astro) quatuor climatis mundi. **E**rrauerunt in solitudine

ubi nō erat aqua) errauerit q̄ nō īuenierit (stratā) ducē
tē ad alioq̄ (cīvitatē habitabiliē) vbi possent habitare
q̄ ī deficiētis nō sūt tales vie. ¶ Et q̄ errabāt ī locis de-
ficiētis vbi est ī opia victualiū secutā est q̄ ī tantum.

Esuriētes et sitiētes redderēt (ut virtus eoz defi-
ceret) **E**t q̄ anima id ē virtus eoz p̄ ī opia deficie-
bat ideo suicti (clamauerūt ad dñm cū tribularētur)
errare et fame ut liberaerēt eos (et de malis eoz īeuītabi-
libus eripuit eos) ¶ Eripuit dico q̄ **E**, duxit eos ī
viā rēi sua p̄uidētia nō hūana (ut irēt ī ciuitatē habi-
tacōis) i q̄ possent habitaē securēt et de victualib⁹ p̄uidē
De q̄b⁹ bñficijs ḡrās agēs ait. **L**ohiteātur dñō) cō-
fessiōe laudis homies quib⁹ facte sūt (mīscōdie dei/et fili⁹
ho minū quib⁹ mirabilia dei sūt exhibita)

Ideo debet dēū laudare q̄ nō solū duxit ī viā s̄ a fame li-
berauit. **Q**ua satiauit animā debilitatāz ex deuio iti-
neris (et animā esurientē satiauit bonis) Ideo et lau-
dare deberēt dēū q̄ liberauit miraculose. **C**aptiuos se-
detes ī tenebris locis q̄ hñt vmbra mortis/victos
id ē afflictos (duricia catenarū et austēitate et paucita-
te victus) ¶ Causa captiuitatis eoz fuit. **Q**ua ex a-
cerbauerit). i. otepserūt (eloqua dñi) loquētis p̄ legez
et prophetas (et filiū altissimi) qđ erat q̄ iuste viuerent
(spreuerit) ¶ Ideo. **H**umiliatiū et deiectū ē a supbia
(cor eoz afflictōe dāte eis intellectū/et īfirmati sūt)
id ē debilitati virtute vidētes se nichil posse p̄ se (et non
erat q̄ adiūuaret) q̄ p̄ sset eos liberaare de captiuitate.
Deficiēte ergo om̄i auxilio hūano. **C**lamauerit ad do-
minū cū tribularētur) p̄dictis malis de quib⁹ (liberauit
eos) ¶ Liberauit aut̄ hoc mō q̄. **E**, duxit de tenebris
et vmbra mortis/et vincula eoz dītrupit)

Propter q̄ bñficia dñgnū ē ut. **L**ohiteātūr dño) ofessi
one laudis a ē ut sup̄. **O**eito laudādus ē deus ab il-
lis. **Q**uia truunt m̄ eis oſuetudines vicioſas) q̄ q̄hi por-
te nō ſmebāt exire de pccō(q̄ dyabolicas ſuggreſtiones)
q̄ q̄hi rectes fortes firmabāt̄ roborabāt̄ p̄dictas por-
tas ereas (ofregit) **E**t. **G**uſcepit eos de via m̄qra-
tis) ad p̄mitētiā et ad correctōe; ſic p̄ſuſcipit filiū ad
caſtigādū/bñ dico de via m̄qrtatis q̄(p̄petrāt̄ m̄iūſtīcias
ſuas huiliati ſūt̄) id est deiecti uſq̄ ad m̄teritū.

Ita ut. **D**omnē eſcam ab om̄iata ē aīa eorū) infirmita-
te m̄graueſcēt̄(et approp̄m̄ quauert̄). i. vere deuenerūt̄
(uſq̄ ad portas mortis) ex desperatōe recuperāt̄ deſalu-
tis. **E**t bac neceſſitate coacti clamauerūt̄ ad dñm
cū tribularēt̄. et de neceſſitatib̄ eoꝝ liberauit eos
Hoc modo liberauit eos. **O**dit̄ v̄bū ſiū). i. impera-
uit(et ſanauit eos) ſed̄ illud. dic t̄m̄ verbū et ſanabitur
puer meus. dicere enī dei eſt facere/ et ita(eripuit eos
de infirmitatib̄ ducentib̄ ad m̄teritū mortis)

Propter q̄ dignū ē ut. **L**ohiteātūr dño m̄ſe die eius)
a ē ſic ſup̄. **D**ico cōfiteātūr. **E**t ſacrificēt̄ ſacrifici-
um) nō pecudū ut quō dā h̄ laudis q̄ laudes bñ prola-
te pro ſacrificio reputāt̄ur(q̄ annūcient opa eius) m̄ ſe
ipis experta p̄ mirabilē ſanacōes q̄ hoc nō cū tedio et
meror eſed(m̄ exultacōne) deuotiom̄s.

Prophetā oñdit q̄ etiā gratiarū actōes fiende ſunt p̄
liberatōe a piculo maris ait. **Q**ui deſcedūt mare m̄ na-
vibus/ faciēt̄ ſoperações multas) et laboriosas gub-
nando naues et dirigēdo m̄ aquis multis.

Iſphi viderūt opa dei) q̄ multa et m̄ſolita vidētur m̄
mari(et mirabilia eius) q̄ ſepe ibi opat̄ur et maxime(m̄ p̄
fundō maris) **I**n cuius profundo ſepe cōtingit q̄.

Dominius imperavit et excitatus est ventus et fortificatus commouens mare (et exaltati sunt fluctus eius) Nam. Ascendit usque ad magnam partem aeris que dicitur celum et descendit usque ad profundum maris quod dicitur abissus et aia nautigatis in malis tabescet deficiebat ait propter piculum imminentis naufragij. Et ex magna commocione maris. Turbatus est existentes in nauibus in certe rebro (hic ebrius) et turbatur caputa vires sensitae quibus turbatis impedit actus intellectus et persequens (comis sapientia eorum deficit) Et disti clamauerunt et cetera ut supra. Liberavit autem eos dominus hoc modo. Quia duxit tempestatem in aurum suauem et tranquillam (et cessauit fluctus eius) facti quieti. Et letati sunt homines in nauibus existentes (et eduxit eos in portum desideratum) Confiteantur ergo domino et cetera ut supra.

Et exaltata illa debitas laudes reddidit (tamen loco congregacionis plebis quam in loco congregacionis doctorum) Propheta ostendit quoniam deus liberat a sterilitate terre quemque infligitur propter peccata hominum dicentes. Nihil sicut flumina in desertu. id est desecauit ea (et fontes aquarum posuit in ariditate) Terra fructiferam posuit in sterilitate et hoc propter malitiam in habitatu in ea) et talia facit deus in pusilio et habitatu. Et quoniam dei misericordia semper perstans est permisit ideo succedente illorum premitentia dicens propheta. Nihil sicut desertum. sed locum desecatum in copiam aquarum et terra) quoniam erat sine aqua in exitu aquarum dabo terras et fontes et flumina in ea. Et collocavit illic habitatores reducendo eos quoniam propter sterilitatem nimiam inde fugerant et repantes loca quoniam propter erat ruinosa constituerunt loca ad inhabitantium. Et semnauerunt agros et plantauerunt vineas et fecerunt fructum naturale et bonum.

Et bñdixit eis multiplicando bona spñalia et tñpalia
(et multiplicati sñt nimis et numerata eorum nõ minoravit)
sed potius multiplicauit. **P**ropheta ostendit quõ etiã dñs
liberat a malo dissensiõis et discordie inter ciues que ē
nimis piculosa dicēs. **D**auci facti sñt cōciues alicu-
ius ciuitatis vel cōpatriote (et verati a tribulacōe malo-
rum) inter eos surgēte. **E**x eo. s. q. **E**ffusa ē ostend-
tio sup pñcipes eorum iusti dei suo iudicō deus (permisit
eos errare in inuio) deuñado a iudicō recte racōis (et nō
in iuria) p quā possent habē intētū. **S**; dñs.

Daupem hñile (adiuuit de mope) diuitē faciēdo (q i-
ple familiā multiplicando) **E**t q talis liberacō ē cā leti-
cie bonis dicē. **V**idebūt rār letabūt (q) trario q ma-
lis et superbis occasio ē tristicie seq̄t (ois hō iniquus ob-
struet os suū) ex sua deiectōe fñcis tacēs et mutus.

Muſis ergo sapiēs vidēs q deus sic adiuuat paupe-
rem et superbos excecat (custodiet h̄ec) ut sit paup hñi-
lis nō diuies superbo (et intelliget misericordias). s. q ab oībo
malis liberat nō p merito hōim s p misericordias suas.

Psalmus. Cviij. in quo monet ad bonā opacōez.

Propheta

Daratu cor meum dñs ut te voca-
pib⁹ glorificē (cātabo) corde (psallā) ope et hoc faciam
q tibi totis virib⁹ meis suiā (gloria mea) ē. **E**xurge
dicebat pñpha dñuid instrūm̄is suis in qib⁹ dictas laus
des dec̄atabat (exurge psalterū et cithara exurgā di-
luculo) hora. s. qua deuoti hoīes soliti sūt surgē ad laus
dādū dñi. **P**ropheta pñcēs q psalmi eius forent in
futuris gñacoib⁹ dec̄atādi in ecclia dicē. **C**onfitebor tibi
confessione laudis (in populis) cristianis (et psallam

tibi in nacōib⁹) om̄ib⁹ in q̄b⁹ filius tuus p̄ ap̄los ē ma-
nifestatus. Et merito. **M**aria magna super sp̄iales
creaturas misericordia tua) q̄ etiā āgeli bñficijs tuis fruūt
nec ē aliq̄ creatura q̄ misericordia dei nō egeat (veritas tua
magna ē usq; ad nubes) ostendenda. i. ap̄los a p̄dicato-
res sanctos q̄ velut nubes ō pluāt ecclia; aqua celestis
doctrīne. **Q**uia ergo misericordia tua magna ē. **E**xal-
tare) ōndendo potentiam tuā (et sup̄ om̄es āgelicā naturā)
altū et sublimē te ōnde (et sup̄ omnē terrā) et ut tibi sit
gloria (liberetur dilecti tui) de p̄tate dyaboli. Reliq̄ ver-
sus sūt supra expositi psalmo. lix.

Psalmus. Cvin̄ m̄ quo monet Ju de malis
cā declinare et xp̄i humilitatem imitari.

Vox xp̄i ex pte humamtatis ad patrem O.

DElls p̄ otra improgia q̄ immici mei loquuntur
aduersū me (ne tacueris laude meā) sed
fac me cognoscere laudari p̄ totū mundū sic p̄ nacōes ab
ap̄lis notificari fecit a hoc ideo (q̄ os p̄ccoris a dolosi). s.
iudei a p̄pli iudaici (otra me aptū ē) dicendo multa falsa
ad dēp̄ssioez meā. vñ seq̄t. **L**ocuti sūt aduersū me
līngua dolosa) iudei et iudas fil̄ tractādo de traditione
mea (ex odio circūde dēt me sermōib⁹ mūrōsis) di-
centes samaritanus es tu et demomū habes et h̄moi (et
expugnauerunt me sine causa iusta)

Vere ḡtis expugnauerūt me q̄' cū. **I**nro bñficijs q̄
stuli eis deberēt me diligere detrahēbat michi) negan-
tes me esse filium dei et dicentes q̄ in bēlzebub eicio de-
mōia (ego aut̄ orabā) etiā p̄ illis. p̄ignosce illis a c̄.

Et reddiderūt michi mala p̄ bom̄s) q̄ feci eis (et o-
dū p̄ dīlectōne) quā exhibui p̄plo iudaico. Quia ergo
hic est. **C**onstitue super populū iudaicū dyabolum)

ominiū vicioꝝ p̄ncipē ut ex quo noluerit me in regē ha-
bēat dyabolū (et dyabolus stet a dextris eius) tāq̄ p̄po-
fitus eius vel sup̄ eū. i. iudā ostiue dyabolū ut q̄ xpo no-
luit esse subditus habeat dyabolum sibi dñantem.

Judas vero. **L**ū iudicatur exeat cōdēnatus/et oratio
eius fiat in pccm) vñ penitētia iude ouersa est illi in pec-
catū q̄ se suspendio īteremt. **M**āt dies eius pauci
sic fuit q̄ post p̄ dicōnē cito se lūspedit (et episcopatū)
id ē digmtatē apostolicā accipiat alter sc̄; mathias.

Oorientur filiū eius orpham) patre carnali (et uxor
eius vidua) p̄ quibꝝ sustentādis sur erat a latro.

De pena iudaici p̄pli loqñs ait. **N**urātes). i. vagi ī-
stabilis ī cī quo vadāt (trāsterat) de loco ad locū. et
omni p̄ficio destituti (mēdicēt) a omnibꝝ bonis suis spoli-
ati (eiciat) de habitacōibꝝ suis) sic opletū fuit p̄ Thitum
et vespasianū. **E**t serutet fenerator) hue ex auctor (om-
nē sbam eius/ et diripiāt alieni diuitias laboribꝝ ei⁹) ac
q̄sitas sic adimplete ē p̄ Thitū a vespasianū p̄ncipes rō-
nos. **N**ō sit illi populo (aduitor) qui īsurgat ad de-
fensionē eius (nec sit qui misereatur pupillis eius)

Sed. **M**āt nati eius ī īteritū). i. moriātur morte tē-
porali/ vñ filiū eoz q̄ occiderūt xp̄m īterēpti sūt gla-
dio romanorꝝ (et ī generacō evna deleatur nomē ei⁹)
ut ī posterū nō faciat p̄pli habētē terrā a dñiū ī mūdo
Imqtas) iudaici p̄pli q̄ īterfecerūt xp̄m (redeat ī-
ospectu dñi) ad ultiscēdā (et pccm) iherusalē (m̄ris eo-
rū) qđ p̄phas occidēdo ī morte xp̄i cōm̄it (nō dele-
atur) h̄ p̄mitat. **T**o;. **M**āt otrā dñm sp̄ iudei enī q̄
remanserūt p̄ maiori pte semp̄ remanēt obſt̄mati ī m̄fi-
delitate (et dispereat de terra memoria eoz) sc̄; iudeorꝝ
ita q̄ nullus iustorū aliqua p̄ia affectationē moueatur

super eos p eo (quia) id ē iudaicus p̄plus (non est recor-
datus facere misericordia;) m xp̄m quē occiderūt et m apo-
stolos quos psecuti sūt sed us sūt multa crudelitate.

Conseq̄tur. **E**t psecutus ē p̄plus ille iudaicus (homī
nē). s. xp̄m (mōpem q̄ mēdicū) q̄ p nobis paup factus ē
ut nos diuites faceret (et cō punctū) i. afflictū (coide) de
eoz ingratiudine. i. psecutus est cū non ut aliquod de
tpalib⁹ eius auferret h̄ (ut mortificaret) **E**t dilexit
populus ille iudaicus (maledictionē) que imp̄catur p-
secutorib⁹ innocentū m sacra sp̄tura (et veniet illi et no-
luit bñdictionē) i. que in lēge imp̄catur opib⁹ mseri-
cordie (et elōgabitur ab eo) **C**vñ romani nō fuerunt
eis mfti. **E**t fuit circūdatus foris maledictōne) id ē
pena mortis xp̄i (sicut vestim̄ cū) circūdatur homo et m-
tus (intravit maledictō siē aqua penetrās mteriora ei⁹
et sicut oleū m ossib⁹ eius) **F**iat cī ip̄a maledictio si-
cuit vestim̄ cū quo cooptitur / et sicut zona qua sc̄mp p̄cī-
gitur ut sit sp ea strīctus. **H**ec m erces et pena dāna-
tionis ē iudeoz q̄ detrahūt michi ap̄d dēū) negantes
mē esse filū dei et xp̄m quē lex et pp̄hete p̄nunciauerūt
(et qui loquūtūt mala aduersus animam meam) impo-
nentes michi crīmina ut mē esse peccatorem maluolum
demōnum habere et similia.

Xpus ad patrem loquēs osūmās oracōnē inchoatam
ait illi/ita loquūtūr. sed **T**u domīne deus angelorum
et hominum (fac mecum msericordiam) me refuscatōdo
et glorificādo (ut nomen tuū glorificetur) per meam ex-
altationē (q̄ suavis est misericordia tua) qui p me qui nō pe-
rieram queris qđ perierat. **I**ta ut q̄ fac meū.

Liberā me de h̄moi corpis infirmitate p̄surrectōz
(q̄ egenus a paup sū ego) q̄ diu m̄uolior h̄mūs catm̄s

corruptionē et eo: in eū ītra oīrbatū ē timore mortis.
Sicut umbracū de clīmat ablati sū de vita p̄senti per mortē (et fugatus sū) in ap̄lis meis a p̄secutorib⁹ (si cū locusta de loco ad locū hī: ḡiēdo q̄ in mea passiōe d. sp̄fi sūt. **V**enua mea). i. fortes mei. s. apostoli subtracto me p̄ pane q̄ de celo descedi a p̄ntia eoz (infirmitati sūt) et defecerit (a reūmo) q̄ diūm v̄bi refectōnez nō habet āt (et caro in ea immutata ē) in melius q̄ in gl̄ia immorta litatis et hoc (pter inhabitātez ḡram diuinitatis)

Et inferebāt michi in passiōe opprobria/ vidēt me) in cruce pendētē (et mouet capitā sua) in signū derishōis illudētes michi a dicētes vaeh q̄ del̄ruit tēplū dei.

Adiuua me dñe deus meus/ saluū me fac sc̄ dñm misericordiā tuā) in passiōe oīfortādo ne deficiā et saluum me fac resuscitādo. **D**icit hoc (sciāt) a intelligāt om̄es iudei q̄ nō ip̄i p̄ualuerit in me (hī mea et tua volūtas fca ē) ut patiar. **S**ed. **I**lli. s. obſtiati iudei (maledicēt) detrahētes auxilio qđ vidēt in me vñ iudei gl̄iam resurrectōis xp̄i nō credētes maledicebant apostolis p̄dicantib⁹ illā (et tu bñdices) p̄ dicacōem apostolorum miraculis oīfirmādo (cofundātur q̄ insurgūt in me) p̄tantes p̄fēcētra me (seruus aut̄ liberabitur) de opacōe facta p̄ ip̄m. **I**nduātur oīshōe et pudōe). i. vbiq̄ ex om̄i pte oīfundātur (qui detrahūt michi/ et opiantur coīfūtione sua) intus et foris corādeo et homībus.

Ego autoſritebo: dño) oīfessiōe l. uidis (valde) palaz a hoc nō corā paucis hī (in m̄edio multorū) laudabo eū. **E**um quidez merito laudare debo. **M**ia astitit a deo tris mei paupis) me semp in bonis opib⁹ oīseruando/ astitit dico (ut saluam faceret a p̄sequētib⁹ animaz meā) ne eis cederem vel morte possent me retinere.

Psalmus. Cix. In quo monet subici
xpo tanq; vero deo et homini.
Vox prophete.

Dicit dominus pater (dño) filio qui do-
minus (meus est/ sede a-
dextris meis). i. expleta militia tua et peracta obedientia
quiesce in portioribus bonis meis/ hoc aut factum fuit in as-
censo. **S**ed dico. Donec ponam inimicos tuos in
periodo tuo subiectos vel adoptatos vel viatos ut (sub pe-
dis) tuis subiecti omnes locum teneantur volentes vel nolentes
voluntate vel necessitate. **P**ropheta ostendit vnu regnum xp̄i
inceperit ait ad xpm. **M**irgā. i. regia potestate dominare
(ututis tue dabit tibi dominus pater ex syon) quod ex iudeis
originaliter inchoatum est in credentibus regnum xp̄i (dominare)
ergo o xp̄e vel dominaberis (in pacordias) per fidem quodam
(inimicorum tuorum) et modo iam ouerorum et tibi iam propria
voluntate subiectorum. **D**ominare dico et hoc erat rationabilis-
ter quod ego pater. **G**um principium vnu eridet eum eadē
domandi potestas et principā di auctoritas est michi tecum
et hoc apparebit in die claritatis ceterne quoniam manifesta-
bitur omnibus sanctis qui fulgebut sicut sol quod tu es in-
me et ego in te per unitatem essentie potentie et maiestatis
et hoc quod ego ex intima et secreta mea substatia ineffabi-
li gemitura genui te) anno in type h[ab]i (ante omnes creaturas)
propheta de sacerdotio xp̄i ait. **I**uravit dominus pater
xp̄o (et incoquata veritate firmavit) et nūquam mutauit (tu es
sacerdos in eternū) sacerdos est quod semetipm obtulit
deo patrem in arca crucis et deum patrem interpellat per nos/br/
tu es sacerdos dico et hoc secundum ordinem melchise-
dei) quod per anē et vnu obtulit in sacrificio et tu ita facies
in consecratione corporis et sanguinis tui.

Propheta cōuertēs sermonē ad p̄em ait. o dñe pater.
Dñs ihus sacerdos iste(a dextris tuis) sedes (con-
fringet). s. in die iudicij quādo apparebit ira et vīndicta
sua (reges) q̄ nomē xp̄i delere volebāt vñ seq̄tur.
Et ip̄e. Iudicabit in futuro (in nacōib⁹) omib⁹. q̄ iu-
diciū finale generale erit tūc (implebit ruinas) co:pa
mortuorū resuscitādo que p mortē ruerūt a p̄nī vita et
implebit ea aiab⁹ p̄p̄rijs que illa viuificēt et gubernent
(et cōquassabit capita). i. conteret supbiam et altitudi-
nes (multorū) hereticorū et tyrānorū grauiter pumendo
etiā in vita p̄nti in q̄ sepe de multis supbīs hūiles facit.
Hoc aut̄ facere habebit p̄tātē passiōis sue merito q̄.
De torrēte et fluxu mortalitatis nře et turbulēta passi-
one bibet nascēdo et moriēdo et hoc (i via) p̄ntis vite (et
pterēa) q̄ humiliatus est factus obediēs usq; ad mortē
(exaltabit) deus pater (caput) eius dando ei p̄tātem
iudiciariam et omnibus dominandi.

Psalmus. Cx. in quo monet ad laudē dei per-
petuam ppter tam admirabile bñficiūm.

Vox prophete.

Confitebor tibi domīne confessione laudis (ex
toto cor:dis affcū) ut nulla pscordis mei sit q̄ nō sit in
tuis laudib⁹ occupata/ et hoc nō in ouētūlis hēticorū
aut puerorū hoīm h̄c(m̄ gregacō e iusto) q̄ volūta-
tem tuā et ohiliū sciūt et sequūtur. **I**deo laudabo quia
O magna opa dñi) magna opa creacōis faciēdo ea de
mēbiloq̄ in tāto numero et tā m admirabili diuītate/ma
gna opa recreacōis de impijs et pccōrib⁹ facē pios et iu-
stos / opa dico (exq̄hita in om̄es volūtates eius) q̄ om̄ia
quecunq; uult eximiē et mirifice facit. **L**aus et

decor: opus eius) q̄ oīa q̄ facit laudabilia sūt a de corā et
ip̄m eoꝝ artificē laudabilēt maḡficū oñdūt (iusticia
illius) q̄ reddet vni cui q̄ scđm opa sua. vel qua ordīnat
vnūqđqz i. finē debitū (manet incommutabilis in scđm scđi)
Ideo etiā laudare debemus q̄. Dñs misericors) natura
(et m̄iserator) exhibicōe huius in effectu/ quādō remittat qn̄
pati voluit (escam). i. refectō ex corpīs et sanguīnis sui in
sacramēto (de dīt) nō tñ om̄ibꝫ q̄ nō offendētibꝫ (sed
timētibꝫ se) quā escā dāndo (fecit m̄emorā in tablū su
orum) at̄ quis exhibitor. op̄lēdo in significatis quo d
p̄signauerat in figuris. q̄ cū nobis escam corpīs sui de
dit/memores nos fecē māne p̄figuratis hāc escam.

Proph̄a de efficacia huius sacramēti cōsequēter ait.

Demor erit in scđm testamenti tui). i. huius sacrificij
qd̄ dicitur testam̄tu in euāgeliō ut sp̄ maneat in ecclēsia
(virtutē effectuū eius annūciabit p̄plo suo) vñ p̄ semet-
ip̄m annūciauit apostolis a primitū ecclē dicēs/caro
me aveř ē cībus et sanguīs meus vere ē potus et si quis
manduauerit ex hoc pane viuet in eternū.

Que aut̄ sit v̄tus et efficacia huius sacramēti cōquitur.

Igit̄ illis h̄ēditatē gentiū). i. v̄tā eternā ad quam
introducit hoc sacramētu/ vñ q̄ māducat mēā carnem
et bibit mēū sanguinē habet v̄tā eternā/dicit̄ autē vita
beata h̄ēditas gentiū/q̄ ad eā om̄es gentes eo q̄ ad
ymaginē dei create sūt aptitudinē h̄ēt (opera manū
eius) maxie in hoc sacramēto (veritas) q̄ in eo ē corpus
xpi verū/nō ē ibi fallacia.nō fantasia f̄r̄veras p̄nīe xpi
(et iudiciū)vite. sum̄tibꝫ deuote/ et iudiciū mortis indig
ne sum̄tibꝫ. **F**idelia oīa mādata eius) et maxie māda
ta de oīeracōe et usu huius sacramēti q̄ habētur in euāgeliō/
fidelia q̄ a fidelissimo sunt mandata/fidelia/ q̄

fidelib⁹ sūt utilia (ofirmata) miraculis (scā in veitate). i.
ab eo qui nō mētitur (et egrate). i. ab eo q̄ nihil iniquū
mandat. ¶ Assignās ppheta tēpus īstitutōis sacra-
mēti qđ fuit in cena immēte passione ait/tūc. ¶ Redēp-
tionem misit dñs pplo suu) qđ xp̄us ex obediēta dei pa-
tris venit ad suā passionē per quā redemptū est genus
hūanū/et tūc (mādauit) id ē īstituit eucharistie sacra-
mentū qđ (testamētū) dicitur in euāgelio math ei. xxvi.
īstituit dico (meternū) nō ad t̄pus sic ut sacrificia lega-
lia q̄b⁹ succedit hoc sacrificiū/huc aut nullū aliud suc-
cedit m̄hi vita beata in qua est plena fructio xp̄i cōtēti in
hoc sacramēto. ¶ De fructu sacramēti huius ait. Ḡ actū
est nomē eius sc̄m ē i se/ et sc̄m ē effectuē qđ digne ac-
cedētes aplius sanctificat (terribile) qđtū ad īdigne
accedētes quos dānat (minū) aut (saporis) et illūnacō-
ms in hoc sacramēto (ē timor dñi) qđ purgat palatiū ab
amaritudine pccī et facit bñ sapere qđ sapidū est.

¶ Vn̄ seq̄tur. Intellectus) dignitatis sacramēti eucha-
ristie (ē bonus) sc̄utulis sumentib⁹ illud. h̄js qui sicut
intelligūt ita ad eius suscep̄tōem se disponūt) cuius sa-
cramēti laudacō manet) in ecclēsia (in seculū seculi)

¶ Psalmus. Cxi. In quo

monet ad laudem dei.

Beatiss Vir qui non p̄ deuia huius mudi q̄-
rit beatitudinē sed (qui) timore
filiali (timet dñū) offendere/ide o beatiss beatitudie spei
qđ talis (mādata ei⁹ cū vero affcū amoris adimpler seu
adimplere cupit) ¶ Prop̄ha de p̄mio timētū dñum ait/
opus timētis dñū rex cāitate adimplētis mādata eius
faciet eū. ¶ Notes in terra) riuētū ad emēdū regnū
celoz a merendum vitā beatā et (imitatores iustorum

benedicetur eterna retribucōe. **C**itē. **G**loria de' pueritate osciētie (et diuitie) sanctarū virtutū (in domo timētis dēū/ et meitū iusticie eius manet in eternū) **N**ec inde sūt uiro iusto q̄. **E**xortu ē nob̄ q̄ (in tenebris) era mus (lumē) de lumē deus verus de deo wro ut pccōz te nébras pellat à hoc (rectis corde) q̄z cor recte tendit p̄ amorē in dēū sic in p̄ncipiu et ultimū finē eius/qd̄ lumē est ille q̄ (ē misericors) natura (et miserator) exhibicōe (et iustus) p̄missor adimplecōe. **I**socidus). i. letus in secreto osciētie aḡtus deo ē (hō q̄ miseret) hylariter egentibz (et comodat) pecunia auxiliū et fauore gratis tribuit petētibz/talis enim diligēter (osiderat) qualiter (respondebit dño in iudicō) de miseria arguenti/et ob hoc facit opa misericōie. et talis (nūq̄ a gl̄ia beatitudinis sepabitur) **B**n̄ dico nō omouebitur/h̄ **I**n memoria eterna erit iustus) cū laudibz (ab audicōe) aut (mala) quā audiēt in misericōdes. s. ite maledicā in ignē eternū (nō timebit) h̄ bonā audiēt quā audituri sūt misericōdes sc; **V**enite benedicti et cetera. **D**ico non timebit q̄ **C**or iusti semp̄ ē paratū sperare in dño) nō in mūdo. nō in rebus caducis (cōfirmatū ē cor eius) in caritate et pacientia ut nulla res sci. nullis temptacōibz frāgatur/ nullius minas formidet/ et q̄ spes sua tota posita ē in dño (non cōmouebitur) anima eius a spē sua (donec) res remat/ **S**p̄ seqt̄ (donec) existēs in terra viuentū inde (despiciat inimicos suos) quo oscūqz. **E**t ppter hoc. **D**isp̄hit). i. (dedit) ppter amorē dei iustus liberaliter sine spe retribucōis terrene (paupibz) nō diuitibz. nō adulatoriibz seu hystriomibz (iusticie eius remunerator manet eternaliter) et fama eius erit glorioſa. **P**ropheta de malorum pumicōne ait. **D**eccator videbit viri iusti

exultacionem et suā miseriā (et irascetur) omotus et etiā
ē turbatus ppter illā (detib⁹ suis fremet) p̄ inuidia de ho-
nor⁹ gloria quā amhit (et tales erit) nō potēs ī plere
qd̄ desiderat (desideriū enī peccator⁹ p̄ibit) ab eis ut mi-
chil desiderabiliū habē possit nec p̄tūnec futurorum
et inde cruciabuntur in seiphs.

Psalmus. Cr̄. In quo mo-
net ad laudandum deum.

Laude fui hūles dñm/laudate nomē dos-
mimi/eius facta et v̄tutes p̄dicado
in q̄b⁹ ip̄e laudabilis apparet. **L**audate dico non ad
horā h̄. **S**it nomē dñi bñdictū avobis bñdictōe lau-
dis (et hoc sine fine). **L**audate dico nō in uno loco tm̄
sed semp et vbiqz qm̄. **A** solis oeti usqz ad occasū/lau-
dabile est nomē dñi. **E**t hoc merito qm̄. **D**ñs excel-
sus sup omnes homines cuiuscūqz p̄tatis et dignitatis/et
sup angelicas v̄tutes est gloriosus. **V**ere excelsus
et gloriosus ē dñs sup omnia qm̄. **Q**uis q̄tumcūqz
excelsus est sic deus? nullus (q̄ habitat in agelis in-
fīs) p̄ eminētiā v̄tutū altis (qui hūles respicit) eis cō-
descendēdo (q̄ hoc in celo in terra) in celo hūles ange-
los firmādo et in terra homines hūles peitētes iustificādo.
Et vere humilia respicit dominus quoniam ipse est.

Suscitās p̄ suā ḡiam (a terra in opem) v̄tutib⁹. susci-
tando in eo v̄tutes/et (de loco vili erigēs paupem) nō
habentē op̄a v̄tutū dādo ei ḡiam bonor⁹ operum.
Et hoc. **N**ot colloget cū cū pr̄incipib⁹ agelicis et cum
apostolis q̄ (pr̄incipes sūt p̄pli xp̄iani) **N**ullus certe ē
sicut deus noster. **Q**ui sterile habitare facit in domo
matrem filiorum letantem.

Psalmus. Cxiiij. in quo monet ad cultum et laudem veri dei.
Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita populo israelitico dicit.

Dum populus israhel qui dicitur de misericordia iacob exiret de egypto propter barbaros infideli et aspero. Facta est iudea locus sanctificacōis eius quod in ea templū domini edificatum fuit ubi cultus fuit dei et doctrina legis et prophetarū (et isrl' fēs ē exercitus eius) ad bellum ad cananeos.

Odare rubrum quod si intelligeret voluntate dei se impetus diuinitati retrahēdo se a medio ut plus pede sicco trahiētur et quoniam venierat ad iordanem (iordanis ostus est retrosum) Iesus locum sui originis ut faciat eis viā. **M**ōtes et colles materialē exultacōis dederat quod in transito fluui aaron scapuli inclinati videbāt aplaudēter aduentui filiorū isrl' et trahitui eorum. **P**ropheta ut excitet admiracōem interrogat quoniam venierat hec mirabilia quod facta sunt dicēs. **Q**uid ē tibi mare quod fugisti et tu iordanis quod ostus es retrosum?

Mōtes exultastis sicut arietes et colles sicut agni oviūs Idem propheta respondens ait. **A** voluntate dei omnipotētis cui obediunt etiam insensibilia ista processerunt sicut enim ad dei nutum (mota ē terra) quoniam absorbuit dathan et abyron ita mōtes et colles et aqua in omnibus ad nutum dei mouentur.

Ipse etiam est. **Q**ui in deserto ouerat petram in stagna aquarum et rupem in fontes aquarum.

Propheta in persona bonorum iudeorum qui non meritis nostris precedentibus facta sit ista sed tua misericordia.

Nō nobis tribuat gloria de predictis miraculis et beneficiis sed per gratiam tue ut nomine tuum glorificetur in generalibus. **V**nde sequitur. **T**alia facta sunt. **D**e misericordia tua id ē ad declaracionem misericordie tue qua plus israel licet

plurimes te offenderit misericorditer tu de parte genitum
liberari sunt etiam (de veritate tua). i. ad declaracionem verita-
tis tue/qua promissa patribus abrahe psaume et iacob adim-
pleuisti(ne quoniam dicat gentiles) ydola colentes(vbi est de
hebreorum) si enim non ac impleuisses promissiones pribus fa-
ctas videretur gentibus quod virtus tua defecisset.

Ad questionem gentium quare rentium ubi est deus noster respondet sancti.

Deus autem noster in celo dicitur; enim ubique sit per essentiam potentiam et presentiam/ specialiter in celo esse dicitur quod ibi magis reluet partis eius / in celo est potest super omnem creaturam quod oia quandoque voluit in eo: propter quod spuilibus fecit per quod omnipotens apparuit. **P**ropheta improbrans ydolatriam ait / deus noster est in celo potens super omnia/ sed.

Domi genitum quod sicut simulaera quod ad similitudinem alieuius hominis mortui fingitur non sicut verus dominus (argentum et aurum) quo ad materiam de qua sicut in forma vero sicut opera manus hominum. **P**ropheta deridens ydolatriam stulticiam describit simulacrum eorum impotentiam dicens.

Domini habet et non loquetur oculos habet et non videbunt.

Aures habet et non audiunt/ narres habet et non odorabunt

Omanus habet et non palpabit/ pedes habet et non ambulabunt non clamabunt in gutture suo.

Similes illis sicut quod faciunt ea. scilicet artifices ydolorum ut hinc ydola non videant nec aliquem sensum habent/ ita factores ydolorum prouentur omni vigore aie et non solus quod faciunt sed omnes qui confidunt in eis ab eis quasi a deo petentes auxilium. Propheta utilitate christiane religiosis comedendas ait gentes confidunt in simulacris que uiuare non possunt.

Domus autem israel sperauit in domino ipsum deuote colendo (et dominus adiutor est eorum) ad bene opandendum (et protectorem eorum) contra hostiles incursum.

Domus aaron) summi sacerdos (sperauit in dño) et
non sine fructu (adiutor eorum et pector eorum est)

Quid pro singulae omnes de quaevq; adicōe **D**omi timēr
dñm sperauerūt in dño) et auxiliū in eo inuenierunt quia
(adiutor eorum et pector eorum ē) **S**vere. **D**ns ad-
iutor est qm̄ dominus (memor fuit nostri) dicunt filii isra-
hel nō meritis nostris h̄ ex sua misericordia (et bñdixit
nobis) multiplicādo in nobis spiritualia et temporalia.

Benedixit domini israhel/benedixit domui aaron.

Benedixit omnibus qui timent dñm/pusilli cū ma-
ioribꝫ reges assbditos/equalis ē illi om̄i cura de omnibꝫ.
Nec bñficia fecit vobis et adhuc. **A**dīciat dñs alia
bona cōferēdo (sup vos/et sup filios vros) **B**ñdicti
vos) tā maiores q̄ minores fitis (a dño) per gratie sue
infusionem qui bene potest fideles suos bñdicere quia
ipse ē (qui fecit celū et terrā). **C**elū celi) qd̄ ē celū empir-
reum. quo d̄ ē locus beatorꝫ (dño) sibi retinēs tā q̄ domū
glorie sue q̄ in eo magis reluet gloria eius in angelis
et beatis (terrā aut̄ dedit filiis hominū) pro habitacōne
in vita presenti. **A**d hoc p̄cor ut bñdicas. ut iustifica-
ti digne te laudare possumus/q̄. **O** Doctui) in peccatis
(nō laudabūt te dñe) placita laude. q̄ nō est speciosa
laus in ore peccatoris (nec aliquis descendētū in īfernū).

Sed nos qui vivimus) vita gracie (bñdicimus dño)
bñdīcōne laudis/incipites (ex hoc) p̄nti et cōtinuātes
et perseverantes in laudibus dei (semper sine fine)

Psalmus. Cxiii. in quo monet ad laudē dei
pro bñficio liberacōmis a malis hūnis fecuti.

Prophā deū quē dilexi p̄us ppter se a sup omnia.

Oille fili nuncardetius (qm̄ exaudiuit dominus
vocē oracōis mee) in angustijs.

Spero q̄ in agustijs exaudiar. **M**ua iam dominus
(inclivavit aurē suā m̄chī) odescedendo petitione mee
et in hoc expertus misericordia; suā audacter (muocabo) eū
in diebus miserie mee) quos michi feci peccādo qui sunt
plem labonis. et doloris. **I**n q̄b̄ diebus necesse habeo
inuocare eū qm̄. **C**ircūdederūt me dolor es mortis
id ē peccā vñ p̄cedit dolor et mors aie a tēptacōes gra-
uissime q̄sūt (picula inferni inuenerunt me) errate; a te
et depositū malis. **N**e me inuenerūt et ego.

Tribula cōez. et dolor ē) in h̄mōi p̄spēritatib̄ sc̄li laten-
tem in q̄b̄ oblectabar (muem̄) q̄b̄ tribula cōib̄ mō-
ritus (nomi ē dñi inuocau) ut liberarer / **V**n sequitur.

Ddñe libera aiam meā) de om̄i imp̄dimēto l̄eli. quia
m̄hi adiuues captiua ē (misericors dñs) in natura (iust⁹)
corrigēdo peccā/ et vere misericors dñs) qđ pat; p effem̄
(et deus nr̄ miseretur) actu. **V**ere misericors et iust⁹/
quia. **D**ñs custodit huiles) a peccatis et ab iniurias suis
/ experto credite quia ego (hūiliatus sū) mēte pūilus
factus co:ā deo (et liberavit me) ab onere peccator̄. et p:
sequētibus me sua gratia et virtute.

Et q̄ sic dñs liberavit aia; meam ideo. **L**ouertere aia
mea) in huius mūdi turbacōibus demersa (ad deum in
quo est vera requies mētis) qđ facere debes (q̄ dñs bñ-
fecit tibi) multipliciter. **C**erte bñfecit tibi.

Mua eripuit te de morte peccati) q̄ (oculos meos a lacri-
mīs) afflictōis p timore pene (pedes a lapsu) recidim.
Et quāvis in p̄nti deo placeam non tamē ita quēadmo-
dum in futuro/ ubi. **I**lacebo) perfecte et ex om̄i par-
te (domino) vbi nullam in me offenditionem inuemeret (in

regione viuorum) ubi nec lacrime nec luctus. lapsus per
dum. nec triste aut infirmum aliquid esse potest.

Psalmus. Cxv. In quo monet
ad laudem dei pro domino fidei.

Propheta

Aredidi scilicet quod placebo domino in regione viuorum
(propter quod aperui os meum) ad lau-
dandum deum (ego autem humiliatus). i. afflictus (sum nimis)
a persecutione inimicorum.

Ego autem in altitudine stetit placitis dei positus et intel-
liges quod homo nihil boni potest habere a se (dixi). i. prout aui-
(omnis homo medax) quatuor est de se. **C**um ergo homo
nihil boni proprii habeat. **Q**uid retribuam domino pro om-
nibus beneficiis (quod ipse retribuit mihi) **E**go tante re-
tributio nihil dignum inuenies quod carius est tibi. sa-
crificabo. **A**cipi animi desiderio (calice passionis) pro
eius noite sanguinem fundere non formidans et quod calicem
passionis bibere non est virtus humana sed gratia dei (nomine domini
muocabo) ut non me derelinquit in die tribulationis.

Dota mea reddam domino. i. pro plebo ope quod desiderabam
id est me ipsum sic optaueram passioni offeram actu (coram
omni populo eius) ut ceteri exemplum capiant ideo sic reddam
vota mea quod (preciosa). i. cara placens et grata est (mors san-
ctorum eius pro nomine et fide eius assumpta) **D**omine quod
merito ego mori pro te debere tamen (quod ego seruus tuus) iure
creatiois tamen quod (ego sum tuus) iure redempciois tamen quia
(filius alicille tue). i. ecclesie. **T**u etiam quod tu. **D**irupisti
vincula peccatorum meorum quibus eras strictus et quod hoc non
meritis meis sed ex misericordia tua gratias ages (sacrificabo ti-
bi meipsum in laude tuam et nomine tuum muocabo) ut quod
restat ad proficiendum futuris tue implere valeam.

Quia ergo ego seruus tuus sum. **D**orta mea domine reddam. i. meipm in seruitute tua (in conspectu omnis populi eius) ut alios exemplum laudis exhibeam et hoc non in omni loco sed (in atrio domus domini). i. in propria ecclesia in qua esto quod extra ecclesiam non est verum sacrificium reddam aut vota mea domino iam positus spiritu (in medio tui iherusaleni) celestis in qua est eterne pacis visio.

Psalmus. Cxvi. In quo monet omnes gentes ad laudem dei.

Laudate dominum omnes gentes

i. gentiles (laudate eum omnes populi) in deo vero ad fidem christi euocandi. **L**audatus est dominus. **M** in confirmata est super nos misericordia eius (se; repatio hominis misericorditer promissa quoniam dicatur confirmata quod propheta circa hanc promissionem per aduentum christi compleuit (ei veritas dominum) siue in his que promisi prophetis et iustis. siue in his que minatur in prophetis et peccatoribus (manet in eternum).

Psalmus. Cxvii. In quo monet ad laudem dei. Propheta invitans omnes ad laudandum deum ait.

Confitemini domino confessione laudis omnes generaliter (quoniam bonus) et solus per se et essentialiter bonus.

(quoniam in eternum misericordia eius) semper subueniens deum reurentibus eum. **S**pecialiter invitans fratrem ait.

Lobite auctoritatem domino confessione laudis israel (quoniam bonus / quoniam in seculum misericordia eius) **I**n uitatis tribu sacerdotalem ait.

Lobite auctoritatem domino confessione laudis (domus aaron quoniam bonus / quoniam in seculum misericordia eius)

Inuitas oes de qcūq; gēte et nacōe et o dicōne ait.

Loſiteātur dño) oſſiōe laudis (oēs q̄ timēt dñm qm̄
bonus/qm̄ in ſclm mſcdia eius) **B**n̄ dico q̄ fit bonus
qm̄ in me pat; q̄. **I**n uocauī dñm de tribulacōe et exau-
diuit me de agustns liberādo (et in gaudior; latitudi-
nē in duxit me) **C**ū aut. **D**ñs fit michi adiutor; non
timebo hoiez quātumcūq; ſeuiat) **N**ō tñm hoiez non ti-
mebo ſetiā q̄ ip̄e. **D**ñs eſt michi adiutor; ego despiciā
im̄imicos meos) malignos ſpiritus et vicia et pſecutores.
Et q̄ dñs ē adiutor fortis. **B**onū eſt cōfidere in do-
mino) q̄ nō deficit in necessitate/ et vitam potest preſtare
eternam (q̄ cōfidere in boſiōe) cuius ſalus vana eſt.
Bonum eſt ſperare in domino) qui in ſe ſperātes nū-
quād dereliquit (q̄ ſperare in p̄mcipib;) qui ſeipſos
a morte eriperenon poſſunt.

Prophā oñdit exēplo ſui q̄ bonū fit ſidē in dño dicēſ.
Dñmes gētes) ſ. im̄imici mei (circūdederūt me) q̄ cū ab-
ſalon q̄rebāt me interfice (et in noie dñi). i. nō p̄ me ſed
per auxiliū dñi cōtigit cōtrariū (q̄ ultus ſui in eos)
Circūdātes circūdederūt me) pſeueraſtes michi in p̄-
pria pſona mala in ferēdo et in eos tā graues pſecutores
(ultus ſui in noie dñi) ut ſup̄ ciuius era vexillo munitus.
Circūdederūt me ſicut apes) volentes me pungere
gladijs tā q̄ aculeis (et exarferunt) inuidia inimicis me
velociter ſumere (ſicut igmis ſpmas cito cōburēs/ et in
noie dñi) cōtigit otrariū (q̄ ultus ſui in eos) q̄ ea q̄ mi-
chi inuilerāt in eos refuſa ſūt. **B**onū ē ſperare in dño
q̄. **A**mpulſus eiſiſ ſumut caderē) in mortē h̄ (dñs)
quē ſolū adiutoriem queſiū (ſuſcepit me) ne caderem.
Quia. **F**ortitudo dñi) utrūq; ſec. ſ. q̄ impulſus nō cor-
ruat eūſiſ ſteū iđeo. ip̄e michi (laus erit) ipſu cōcīnam

ipsum fortitudinem meam dicam. qui in hac tribulacione
morte factus est michi in salutem)

CQuo circa. **V**ox exultacionis et salutis resonet in se-
cretis cor dñi iustorum qui facti sunt tabernaculum
domini per in habitantem spiritum sanctum.

Qualiter autem dñs fit factus fortitudo et sibi salus ait.

Dextera). i. potentia dñi (fecit virtutem) dādo michi vi-
ctoriam de hostibꝫ (dextera dñi exaltauit me) qꝫ ab hu-
militate diversarū passionū virtute eius eleuatus sum.

Ideoqꝫ. **N**on moriar morte eterna rata virtute stipa-
tus (huius) vita g̃re in xp̃o ppetualiter a qꝫ diu hic ero.

(narrabo alijs opa dñi) qꝫ michi sp̃a ubiqꝫ auxiliatur.

Non moriar qꝫ et si aliqꝫ mala intulit michi dñs ad cor-
rectōne fecit qm. **C**astigas castigauit me dominus
ad emendationem (et morte) eternae (non tradidit) sic
solet castigare suos in multis verbis ut emēdatos
eruat a morte perpetua.

Cū autem saluatio huius generis facta sit p fidē xp̃i pa-
si et glorificati pphā in persona huius generis petens in-
gressum huius fidei dicit. **A**perite õuos apostoli dei
et ecclie doctores (michi accessum ad fidēi sacramenta ee-
clesie q̃ iustificat) a p q̃ dat ingressus ad locū celestis
glie (et ingressus in eas laudabo dñm/ hec porta dñi)
dei pris ē ipse dñs xp̃s q̃ ait nemo veit ad pr̃ez nisi p me
Itē ego suū hostiū p me si q̃s introieit saluabit. **S**ūn seqꝫ
et iusti intrabūt in eā et p illā intrabūt in glaz eternā.
Et ideo o dñe. **L**ohitebor tibi confessio e laudis letus g̃-
tias agēs (qm̃ exaudiisti me) in aduentu filii tui quē prio-
res iusti tanto desiderio expectabāt (et ita fūc̃ es michi
in salutē) pteitū p futuro ppet certitudinē ppheticē ponit.
Et vere in salutē nā. **R**apidem quē reprobauerunt

sacerdotes et doctores iudeorum ad quorum sacerdotum officium exspectabat (edificare) in fide et moribus plim hic (fucus est in caput aguli) sonentes per fidem in semetipso duos parietes unum. scilicet plim iudaicum et plim getile et ita ex abibus ostituit unum corpus ecclesie cuius ipse caput est.

Ad domino patre (fucus est mediator noster) et eius (et est mirabile) hoc incarnatus ministerium (in oculis nostris) spiritualibus que eum credendo suscipimus et clementiam admiramur. Hec est dies salutis et gratiae (quam) specialiter merito (fecisse dicitur dominus) quod specialiter in eo gloriam humano genitum exhibuit et ideo (exultemus). scilicet corpus (et letemus) mente (in ea) quod in hac die redempti sumus. Et quod dies salutis est. **D**omine quod potes es (saluum meum). i. particeps meus (fac) huius salutis (quam) mundo attulisti (o domine prosperum facito iter illud) quo ad te post multos labores reuertor et spero quod ita erit quod benedictus. scilicet christus (qui venit in nomine domini) patris sui.

Propheta in persona apostolorum et sacerdotum nos sacerdotes. **H**oc diximus vobis sub dictis nostris (de ecclesia domo domini) de qua sumitur baptismus et eucharistia et alia sacramenta in quibus benedictio gratiae datur vel augmentum/hanc autem benedictionem non damus ex nobis nec a nobis sed a deo qui gratiae sue radijs (illuxit nobis) et hanc partem ocessit. **E**t vos iam benedicti.

Constituite dies solenes (sicut nativitatis resurrectio mis et ascensionis quod honoris dei per ecclesiam sunt consecrati et hoc non tempore et segniter agentes sed (in condensis) id est in frequentiis (usque officium). scilicet (altaris sacrificium) sit finitus) ita ut ante benedictionem sacerdotis nullus presumat de ecclesia recedere. Constitue dico die solene quodlibet dicat mecum. **D**eus meus es tu et ideo (confitebor tibi) confessione laudis (deus

meus es tu/exaltabo te) altitudinem tuam perdicando quia
ate ab humilitate sum eleuatus. **L**audate eum qui exaudiens
fuisse laudis (quoniam exaudiisti me/et factus es michi in sa-
lute) ut me cum sanctis tuis in celestiis iherusalim sociares.
Propheta oculum hunc psalmum superbit exordium ait.
Laudemus teum dominum et cetera) mones ut ab initio creduli-
tatis nostre usque ad finem in deum nostrum fiduciabientes ei
laudem perseveranter confitemur.

Psalmus. Cxviii. in quo datur perfecta
doctrina ad beatitudinem consequendam.
Propheta in persona omnium sanctorum loquens ait.

Beatissimi beatitudine spiritus dei. dignum introduci ad vitam
eternam qui sine macula per ecclesiam mortalis sunt
(in via) vite puris (qui in lege domini mandata eius adimple-
do perseverant) **B**eat qui scrutantur diuinam scripturas qui
(exultent in misericordia dei) ut intelligant cum peccauerit se coram te-
stibus deliquerisse (et in toto corde). si intellectu amoris af-
fectu (exquirunt deum) ut habeant anniculum quem deum in scriptu-
ris videant. **B**eat dico qui abundat in lege domini. Non in
iniquitate quia (qui operantur iniquitate in viis eius non am-
bulauerint) lex enim domini inmaculata est. vie eius. vie pulcre.
Et quia merito lex tua sancta custodienda est. **T**um mandasti
mandata tua custodiri valde non tepido corde non disso-
luto animo. sed fortiter cum magna diligentia et sollicitudine.
Ex quo tu domine iubes mandata tua custodiri precor.

Feliciter dirigantur opera et actus mei qui per se tortuosi sunt
(ad custodiendam mandata tua) quia nisi a te dirigantur
vie mee ego michi non sufficio. **E**sperantur dirigantur vie mee quia. **T**unc non confundar in
futuro iudicio (cum) perfekte (experero in omnibus mandatis)

tuis) cognoscēdis a custodiēdis / in om̄ib⁹ dico ne pec-
cando otra vñ efficiar om̄iu reus quo ad penā dām.
Si direreis vias meas nō ero tibi in ḡtus q̄. **L**ófite
bor tibi confessio e laudis (in corde meo dircō) et iustifi ca-
to a te (p eo qđ didici) a spiritu sancto interius loquē-
te michi vel a sanctis patrib⁹ (iudicia iusticie tue) inter
que ē q̄ obfuanſ p̄cepta tua iustificat̄ hic a peccatis et in
futuro oſeq̄tur vitā beatā. **D**ico laudabo te recto cor-
de aīmsup. **I**ustificacōes tuas custodiā) opa iusticie
faciēdo et q̄ scio dyabolū circuire ad impediēdū (non
me dereliquat gr̄e tue assistētia) q̄ si ad memētū ſubtra-
xeris mādata tua meritorie adimplere nō potero.
Propheta edocēs adolescētē etatē corrigerē vitā suā di-
cit q̄rēdo. **I**n quo corrigit adolescētior vitā; ſuā) de-
prauatā ſequēdo paſſiōes et ſcupiſcētias iuueiles co-
rigit et ad pbitatis normā reducit / r̄ndet o dñe (in cu-
ſtodiēdo fmōes tuos) q̄ et paſſiōnū rep̄tēſiōe; a mētis
rectitudinē opant̄. **E**t q̄ in custodiēdo fmōes tuos
ē co:rectō adolescētis ideo. **I**n toto corde meo exqui-
ſhi te ita ut nulla p̄ticula cordis mei vacet ab inq̄ſiōe
tui (et p̄cor ut me adiunies ad implecōe; mādatoꝝ tuo-
orū). **I**n corde meo i memoria mea (abſcōdi p̄cepta
tua) diligēter memorie om̄ēdā do ſciēs nō aliter a peccatis
me abſtire posse mihi affidua eoz recordacōe/ et hoc ē
quod ſequitur (ut nō peccē tibi) **B**ñdictus es dñe
omni bñdictōe; et laude dignus de bono qđ in me ince-
pisti erudiēdo me in eloqu⁹ tuis (doce me iustificatio-
nes tuas) p̄ficiēdo quod inchoatum est q̄ fruſtra ab-
ſconduntur in corde eloqua mihi ſequātur opa iusticie
Doce me dñe eloqua tua **R**ua) hiſ doctus (p̄nūciaui
alns) credētib⁹ q̄ digm̄s (oia iudicia q̄ dicidi p̄pp̄has

et apostolos tuos q̄ sūt os tuū) **I**n via testimoniōrū
dilectionis tue ad nos q̄ sūt incarnacō natiuitas mors
resurrectio et h̄mōi (delectatus sū) Itē in via testimoniōrū
que est xp̄us ī quo sūt om̄es thesauri scientie dei
abscōditī delectatus sū (sup om̄es diuinitias seculi)
Et q̄ rante suavitatis sūt testimonia tua ideo dēceps
assidue. **E**xercebo ī mandatis tuis cogitādo et
opando ī m̄ h̄s exercitatus (considerabo) perfectus
cognoscēs (vias tuas) **E**x illa exercitacione euemiet
etiā hoc q̄. **I**n iustificacōib⁹ tuis meditabor; nō obli-
uiscar fmōes tuos illas meditabor ī h̄s exercebor.
Dico nō obliuiscar fmōes tuos ideo. **R**etribue seruo
tuo q̄ te solū verū dēū agnoscō hoc sc̄z (iustifica me) vi-
ta gratie tu q̄ vita es et sic iustificatus mādata tua dum
p̄sens vita voluit (custodiā sermones tuos)

Sed q̄ nō possunt sermones tui custodiri p̄ obediētiam
m̄hi p̄us videātur p̄ intelligētiā ideo. **R**euela abster-
ge (ab oculis cordis mei velamē littere) q̄ fac me sp̄uali
sensu legis tue mirabilia ostēplari (considerabo) q̄dē de le-
ge tua q̄d. s. sp̄ualiter significēt (mirabilia) q̄ ī lege (tua)
cōtinētur. **R**euela et illuminā p̄co; q̄ **I**ncola ego sū
pegrinus sū (m̄ hoc mūndo) ideo (nō absco das a me
mādata tua) tāq̄ a pegrino h̄ reuela michi tāq̄ amico
et cōmensali ut ī obsequiū tuū seruus tuus defudet.

Nam. **C**ōcupiuit aia mea maximo affectu ut amplius
(desiderarem iustificacōes tuas) id ē opa iusticie tue
nō ad horā ut mali faciūt h̄ (omitpe) etiā ī aduersis.
Ideo utiq̄ cōcupiui desiderare q̄. **I**ncrepasti flagel-
lādo (supbos) dyabolū. s. ī celo Adam ī padiso terre-
stri q̄ se eleuaerūt ī supbia et modo p̄ tuos doctores ī-
crepas aduersarias p̄tates. mēbra dyaboli. hēticos vel

malos homines (maledicti) in futuro (quod declinat) per superbiam et temptationem a maladatis tuis quibus dicturus es. Te maledicti in igne eternaz. ¶ Quia maledicti sunt qui declinat a maladatis tuis ideo peccati. Aufer a me opprobrium huius maledicoris (et temptationis) transgressiois (quod testimonio tua exquisitum) ad meam instructioem non ociosam somnolentem habere strenuer et vigilat. Ideo aufer opprobrium quoniam. ¶ Principes i.e. spiritus maligni (studiosae tractauerunt quodlibet me possent deinceps per temptationem maladatorum tuorum) sed (fuius tuus exercebatur in iustificatione benevolentia tuis) et rato magis quanto fortius me impugnari ab eis precipiebam. Ex exercitor dico quoniam. ¶ Deditacione mea iungiter (vobis satur circa testimonio tua et osiliu meum) est seruare iustifications tuas (quod vitam pollicentur eternaz. Adhuc id est uncta est anima mea corpori terreno) et corruptibili sentiens ei ad aliquod illicitum ne ergo inualeat peccatum (fortificans me) vita gratie dabo michi facultatem ne anima conscientia corporis scio enim quod occupacione carnis morte operatur vivificatio dico (scilicet in vobis omnibus) ¶ Vobis illud non in folio pane vivat homo sed in omnibus vobis quod procedit de ore dei quod sicut pane corpus roboretur ita vero dei robur metis augeretur. Quod peto obtinere fiduciam quod. ¶ Dia mea malas et iniquas in quibus incesserant habito (enunciavi et exaudiisti me) peccata mea dimittendo et quia dedisti veniam ideo o domine (doce me iustifications tuas). i.e. de cetero fac me operari secundum precepta tua. ¶ Quia non est satis bona agere nisi fiat debito modo a ordine ait. ¶ Dia iustificationum tuarum quod legis littera pulchritudo (instrue me) da michi verum et plenum spiritualis intellectum. et ego sic instructus (exercebor) in sapientia opacitate (in mirabilibus tuis) quod in figuris latet Exercebor dico sed quandoque. ¶ Animam meam dominum invenerunt

id est a bono ope terpuit (per odio) imbecillitatis corpore
si tu domine confirmame deinceps (in verbis tuis) ut ablato
peccati somno instanter in eis vigilere. ¶ Pot possum firmari
o domine. Desiderium illud per quod ad peccatum venitur seu dyabolus qui est omnis (via iniqtatis amoue ame) tua gratia.
ne possit michi pualere in aliqd viciu mgerere (et secundum
legem tuam) apud te institutam quae ut semper miserearis (mis-
serere mei) ¶ Miserere domine quia iusta. ¶ Legi viaritatem
id est christi mutantur et eius legem sequuntur (et iudicia tua) quibus
iudicas et iudicabis ut est illud omnis qui credit in filio hominis
habet vitam eternam/ et illud qui non credit iam iudicatus est (non
sum oblitus) sed illa teneo in memoria et ea mecum semper tra-
ctavi. ¶ Non sum oblitus iudicia tua sed potius. Addebet
firmitas et stabilitas fui in perceptis tuis quibus voluntate tu-
am testaris) et quod hinc adheres anteriorum peccorum indul-
gentiam merui (quod ne patiaris me de iteracione peccatorum fun-
di) ¶ Non tam adhuc testimoniis sed etiam. ¶ Curri expedi-
te (viam mandatorum tuorum) ope exequenda hoc ideo (quod
dilatasti) aplasti cor meum caritate/paciencia logam in ta-
te et hilis spiritibus. ¶ Dixi noli me confundere sed potius.

¶ Legem pone michi domine perficere volenti non veterem in
tum minime onerat et imperfectam sed (ea que ad perfectorem
iusticie) deducat quae est sola lex noua et ea habitare (ex qua)
in ea perficio (semper) quod diu viua. ¶ Et quod non est satis in qua
rere mihi intelligam quod exquirro. Da michi intellectum
ut ad eius alta pueniam in quibus tota lex pendet et pro-
phete et habito intellectu (scrutabor legem tuam) perfe-
ctius cognoscendo (et custodi illam in toto corde meo) om-
nes vires meas ponendo ut possim mandata tua a dimplere
Legem pone dico et etiam. Deduc me per gratiam tuam
(in semitam mandatorum tuorum) id est altiora et strictiora

confilia tua data in euangelio (quod ipsaz) s. semitā (volui)
tāq̄ tūtiorē pulcriorē et breuiorē. Et quod ip̄. bona volū
tas a te ē oro. Inclīma cor meū ut magis a feruētius
ac deuotius ferat (in testimōia tua et nō in auariciā) alii
quā altitudinis vel pecunie que est ydolorū seruitus.
Dico non inclīnes cor meū in auariciam sed potius.

Auerte oculos interiores (ne occupiscāt vana seculi)
nec delectētur in hijs terremis que vana sūt et caduca/
aut ppter vanitatem bonū faciant sed (in te in ipsis qui
es verā vita viuifica me)

¶ Quia vero timore auertit a vanitate precatur dicens.

Statue i. firma immobiliter (seruum tuum in eloquio
tuo) ut ei firmiter obediat (in timore tuo) in quo declamat
omnis homo a malo.

Bene dico auerte oculos meos a vanitate et etiam.

¶ Amputa falce tuē grē (obprobrū). i. peccati ex quo
seqtur obprobrū si qđ occultū nescius habeo (quod) tñ
coſiderata hūana fragilitate (suspicatus si) ne aut in
die iudicij de eo possem oīunci tibi iudicii audeo coſiteri
(quod iudicia tua dulcia sūt) obitēti. nō severa. Et quod dul
cia sūt iudicia tua. ¶ Ecce occupiu mādata tua) adim=
plere (in eq̄itate tua viuifica me) hoc enī ēvnū misericō=
mis tue donū ut eloq̄a tua custodientes in tua equitate
vivificemur. ¶ Cōcupiu mādata tua. Et ut ea p̄fici
am (euemiat) de celestib⁹ (sup. me in sc̄dia tua) qđ mesal=
uandū p̄misisti quā ut sequar (veniat xp̄us redimere
nos sc̄dm p̄missiōz tuā) fcaz abrabe quod in semine eius be=
nedictetur om̄es generacōes. Si veneris redimere
nos. ¶ R̄ndebo audacter (obprobriose loquētib⁹ de fi
de mea) illis a quib⁹ crucifixus es vel quib⁹ scandalū est
vel stultitia quod ybū caro factū ē/ et non timebo (quod sperau

in sermonib⁹ tuis) q⁹b⁹ dicit⁹ est. Nolite cogitare quō
aut quid loquam⁹m/q⁹ sūt michi bona arm⁹ fortissima
turris fortitudinis a facie m̄imici. ¶ Quia vero multi vr-
gentib⁹ malis negat fidē p̄co: q⁹. ¶ Ne auferas). i. au-
ferri smas (v̄bum veritatis) v̄bū fidei (de ore meo) in p-
secucōe mea (usq; quaq;) i. p omnia ut ipaz fidē negem
(q⁹ metu iudicor⁹ tuor⁹ plus merito sperau⁹) a te q⁹ nō
auferas de ore meo v̄bū veritatis. ¶ Et si nō abstuleris
a me verbū veritatis (custodiā legem tuā in omne tpus)
vite p̄ntis. ¶ Non seq̄tur. ¶ Et abulabā in latitudine ca-
ritatis in qua tota lex p̄det q⁹ in deū i. in p̄ximū dilecti-
onē mēa extēdo nec nō in imīcos qđ maius ē (q⁹ mā-
data tua q̄fui) diligēt ea p̄scrutās ut crederē i. intelli-
gerē. ¶ Ambulabā. ¶ Et etiā (loqbar) cōstāter i. m-
trepide (in ospectu regū) i. p̄ncipū et p̄fidētū qui terē
poterāt (de testimonijs sc̄pturarū tuar⁹) certās p̄ veritate
usq; ad mortē (i. nō sfundebar) timore vel pudore ut ce-
derē eis a tacerē ppter eos / si ē in beatis martirib⁹ patet.
¶ Et meditabar in mādatis tuis / q̄dilexi / ut opus me-
ditacōis i. dilectionis perficerem fructum.
Et q̄ meditacō mādatoz sola nō sufficit sine ope ait.
¶ Et leuavi manus meas / a peccō mūdas / ab effusioē
sanguinis innoceatis alienas (ad mādata tua) adimplē-
da (q̄dilexi i. exercebor / in iustificacōmb⁹ tuis) sollicite
mētis affcū r̄voluēdo ut q̄ in h̄is p̄ litterā in dicāt spūa
liter possim adūtere. ¶ Vir iustus ut ego in exercitacō
ne mea strenue labore in labore habcā osolacōem.
¶ Demor esto v̄bi tui / fā (fuo tuo) in sc̄pturis sanctis
pmisiōis vite eterne (in q̄ michi spēm dedisti) ad ipsi-
cēdī vitā eternā. Hec spes (osolata ē me in afflictōe
mea / quia eloquū tuum michi) in h̄is angustiis posito

eternae vite pabulū subministrat) ¶ Verco solatus sū
in afflictione mea qz. si. Supbi imq agebat valde iu-
stos et bonos multipliciter pseqndo. verū tñ q̄tum cū qz
me impelleret ego (alege tua nō declinavi) ad qd tñ m
stabat supbi. ¶ A lege aut tua nō declinavi h.

¶ Demor fui iudiciorū tuorū q̄bū a principio mudi) obe-
diētes remunerat et impios dānas / et quō vnuſquisqz
sanctorū pmissu tuo affligit̄ in pñti / ut solacōne acci-
piat in futuro (et solatus sū) ego q̄ognoscēs smē dei or-
diacōe nullū interfici posse solatus sū in tribulacōibus
meis certū me sciēs remuerādū a te. ¶ Vir iustus licet
in se solatus ess̄ dolebat tñ de peccoribz. ¶ Vn̄ ait.

Defectio). i. afflictōa dolor (tenuit me p peccoribus)
nō p michi mala inferētibz h (p dereliquitibz legē tuā) q̄
sunt multi valde. ¶ Pro illis deficiebā h ut auferre tenui
a mē cātabātibz psalmos et ymmos in corde meo vñ.

Lātabiles) et ad dicēdū delectabiles (michi erāt lau-
des tue / in loco misere vite pñtis) in qua pegrinamur a
dño. ¶ Demor fui in cātādo tibi laudes nō solū de die h
ec (de nocte) nō solū tpe p speitatis h ec adūlitatis (noīl
tuī). i. ognoui te esse dñm me suū et iustus esse q̄ dñ suū
corrigat (custodiuī). i. patientia habui q̄ p̄cipit̄ (in legē
tua) Hec nox adūlitatis (facta ē michi) ad utilitatē
(quia) in hac adūlitatis nocte (iustificacōnes tuas ex-
quifui) homo enī in adūlitate magis q̄rit iustificari q̄
in p̄spēritate. ¶ Propha in persona viri iusti qui reliquit
mudi supbiā honorū fastigia diuinitarūqz iactātā ait. O
Dñe tu es (porcō mea) nō elegi michi in pte aurū vel
aliqd mūdanū h te solū q̄ es vera via ad beatitudinē / et
q̄ te in pte meā elegi (deliberavi decreui) apd me ipm
(custodiē legē tuā) ¶ Proposui custodiē legē tuā h q̄

viribüs meis nō oſido. **D**epeſatus ſū faciē tuā in toto
cor de meo/miferere mei ſcđm eloquū) p qđ pmfisti ut
peccatorē in mortē nō obrueres h̄ mifcdia cōſolares.

Miferē depeſor qđ. **L**ogitau) diligēter(vias meas)
priores ⁊ agnoui qđ nō erat recte ⁊ ideo(ouerti pedes
meos). i.affectus meos (in testimoniā) pceptoꝝ tuoꝝ
ut ibi haberēt viā qđ illa nō ſmūt errare. **P**ropofui cu-
ſtodiē legē tuā ſic qđ etiā. **H**aratus ſū) prompta vo-
lūtate(ut cuſtodiā mādata tua ⁊ nō ſū turbatus) aduer-
ſis me vndiqꝫ cīrcūſtātibꝫ qđ ppter x̄pm patiſ ſū adiūſa
om̄ia ſuſtīnere. **N**ō turboꝫ in adiūſitate patet qm̄.

Funes id ē decepcōes. iniqua exprobratiū iacula et
alia impediſmēta quibꝫ imimici mei poſt ſe me retrahere
conabātur(circūplexi ſūt me) ex omni pte fruſtra tñ qđ
(legē tuā nō ſū obliuſ) **V**ere nō ſū obliuſ qđ.

Oedia nocte ſurgebā ad laudādū te) de omnibus
gratias agēs etiā(de hoc qđ me iudicabas flagellādūz
ut iuſtificares) qđ hoſcignū ē qđ ſū de familiā tua.

Quid p ſmgula. **H**articeps ego ſū om̄ū timetiū te)
timore filiali(er cuſtodiētū mādata tua) **D**e cōſtan-
tia in adiūſitatibꝫ in dñō cōſido qđ. **O**Disericordia dñi
plena ē terra) qđ om̄ia dat nobis ex ſua mifericordia qđ
ſolem ſū ſuſtīri facit ſup bonos ⁊ malos(madata tua
doce me) ut intelligā. p dicem ⁊ ope adiūſe am.

Odñe ppono in bono firmiter ſtare ⁊ debeo quia.

Gomtātē feciſti cū ſeruo tuo) peccātē ad penitētiā ex
ſpectādo. penitētez ad pfectū pmoūedo. pſciētem ad
gloriā pducēdo/ et hoc feciſti nō ſcđm meritū meum h̄
(ſcđm pmissionē tuā) ne peccātē in ira pūmres. h̄ miferi-
cordia cōſolares.

Vit amplius in gratia proficiam.

Bonitatem doce me inspirando caritatē ut ex amore
opereret̄ sit mihi boni delectacō (disciplinā doce me) in
tribulacō paciētiā tribuēdo et sciētiā doce me illūando
intelligētiā (qr mādati s tuis credidi). i. ea ope opleui.

Doce me qr cōfiteor qr. **D**eliqui p actualem culpā a
qua culpa nō poterā liberari m̄hi p disciplinā/deliqui dī-
co (priusq̄ humiliarer) a te p correctōnem (pterēa) ne
rursus flagellis humiliarer (mādata tua custodiū)

Deinde laudat iudicē ut impetrat dicens. **B**onus es
tu) in te q̄ essentialiter bonus (doce me opa iusticie) co qr̄
bona snt sic et tu bonus es. **E**t necesse ē ut doceas. qr̄

Multiplicata est sup me iniquitas sup borz) demonum
intentū impellere in peccātū tū refriguit in me caritas
qr̄ (ego toto corde meo scrutabor mādata tua) solati-
onē requirēs in eis. **M**ultiplicata ē sup me iniquitas
sup borz. qr̄ **L**oagulatū). i. induratū (est cor eoz sup
me) otra quorū obstinacōem (refrigeriū suscepī in me-
ditacōne legis tue) **D**isciplinā dixi doce me quia.

Bonū michi qr̄ humiliasti me). i. qr̄ me diueris tēpta-
tiōmb̄ exercuisti qr̄ p hoc (didici mādata tua) implere
que nō in supbia sed in humilitate discuntur.

Bonum michi lex euangelica (ore tuo prolata) qr̄
vbiq̄ et in omnib̄ me solatur (super quātascūq̄ diui-
tias et quecūq̄ amabilitia huius seculi)

Bonū michi lex oris tui tuistū est quia o domine.

Bonus tue) potētia et sapiētia tua quib̄ volūtas tua
omnia operatur (fecerūt me) ad ymaginē et similitudinē
tuā (et plasinauerūt me) sedm corpus et ideo qr̄ ob hoc
obligor ad seruiciū tuū (da michi līmitudinem intelle-
ctus) illūna intellectū (ut mandata tua clarius intelli-
gā) sepius in meditacōe reuoluā et deuotius opletar.

Propheta in persona ecclesie/ da michi domine intellectum.
quod si feceris. **Q**ui timet te timore filiali. i. sancti viri fi-
deles tui (videbut me) sic illuati (et inde letabuntur) de-
spectu meo spirituali hic et in futuro. Item propter hoc debes
date intellectum (quod in verbo tuo) id est filio tuo/ vel verbo tuo
quo bonis bona permittis (super spiritu) **I**deo da intellectum
quod in iusta. **O**gnoui quod (in dicta tua) quod tu iudicas faci-
entes maledicta et non facientes sunt non tantum equa sed (equestris)
quod a iusto et equo non quod dividuntur. Ognoui enim quod (iusto tuo
iudicō me humiliasti) in his miserijs dicitur me in necessi-
tate moriēdi propter inobedientie superbia propter parentum
ut corrigeres. **S**otrabas miserias propter. **F**iat mi-
sericordia tua michi suo tuo ut quod ad tempus fui humiliatus
eterna gaudeamus solacium (sed in promissum) quo promisi
ut post humiliatatem afflictos tribueres per fidem solacium.
Nemāt michi misericordias tue). i. affectus pie affecti
omnis et misericordia tue (et vivā) vita gratiae in presenti/ et vita glo-
rie in futuro quod solaverat vita est qua quod vivit non timet mori/
et hoc ideo (quod lex tua meditacio mea est) quod disponit ad
gratias habendas ad habitam augendas. **S**ic me vivifica
per misericordias quod humiliiter obedio. sed **L**ofundatur superbiū
peccatis suis (ut ognoscatur inique egisse aduersus me/
ego autem in mandatis tuis adimplēdis ostendens eis
exemplariter que oporteat eos facere (exercebor)).

Et quodtra impugnaciones malorum opus est auxilio bonorum
ait. **L**ouertate in auxiliū meū omnes (timores te) filii
ali timore (quod nouerit testimonia tua) intelligendo et opando
Pro me specialiter propter. **F**iat cor meū immaculatum
per remissionē omnium peccatorum (in opib⁹ iusticie) quod iustum fa-
ciunt hominem (ut iudicō dānamonis finia me non offendat)
cū impijs quoniam dicetur eis. Hoc maledicti et cetera.

Fox ipse in persona sanctorum primus ecclesie. Defecit
omibus anima mea solius saluatoris accessa desiderio quod in
bun tuum quod in principio deus erat apud deum super misericordia mea
super spem ut ab eo redemptus in proximis reducatur. Anima
mea defecit ab omni appetitu terrenorum et ecclae. Oculi mei de-
fecerunt oculi mei interiores per magnitudinem desiderij in pro-
missum tuum quod de celo venires defecerunt oculi mei dico dicere
te quoniam solabitis me mittendo saluatorem. In defectione
spiritualium oclorum. Secus sum in quiete. vigilando. orando et in
alios spiritualibus exercitiis sic uter in prima ab ardore
peccati infrigidatus et a noxiis desideriis mortificatus (percep-
ta tua) quibus hoies iustificari non sum oblitus quoniam ea sp-
cuso direta adimplerem. Cum secus sum sic uter in priuina
ad dominum. Quot sunt dies serui tuis. id est diu patiar ego
istas miseras quod diu retardabor in huius mundi temptationibus
et necessitatibus quoniam in superfacies de persequentiis me
iudicium. scilicet de dyabolo et satellitibus eius contine velociter
sub pedibus nominis quoniam nos persequuntur. Opus est ut fac-
tias iudicium quod. Narrauerunt michi iniqui heretici et pa-
gani multa fabulosa et ficta ut me a veritatis traiente
detinarent scilicet non sunt michi ista placita sicut lex tua que
est lex immaculata lex veritatis. Unde sequitur.
Non sicut ut lex tua quoniam. Omnia mala data tua veritas nullum
errorem nullam falsitatem promiscet ut potest quod ab ineffabilis
veritate et inobfuscabili divinitatis luce sunt derivatae talia
autem non sunt hereticorum precepta sed falsa vana erronea et quod in
predicatione deducunt et quod tu a veritas me delectat persecutum
sunt me multa mala inferre donec saltet me per hoc sine volu-
tati subicerent sed tu dominus adiuua me ostendit deinceps et
persecutiones. Opus est ut me adiuues dicit ecclesia/ quia tot fideles pro defensione veritatis tue ab inquisi-

infidelibus occasi sūt q. **I**n dñu oculis
mauerunt me in terra) q̄ ē afflictōis locis sic celū o sola
tionis h̄ nō valuerit in toto me extinguere/qm̄ (ego) in
mītis mēbris meis (nō dereliq̄ uitatē mādator̄ tuor̄)
Sicut possit pseuerare usq; in finē ait. **G**eū dū misericordia diā tuā ut possim viriliter resistere psecutorib; meis
(et custodiā q̄ in lege mādasti) vel in euāgeliō p̄tulisti.
Merito debeo custodi dire testimoniā tua quia. **L**iberū
tuū). i. obſuātia mādator̄ tuor̄ (meternū pmanet) in
celestib; spiritib; qui dei mandata semper obſeruant et
nūq; ab eis per transgressionem recedunt.

Et q̄ nō solum in celestib; creaturis permanet verbum
dei h̄ etiā in terra ait. **I**n generacōe prior̄ iustorum
(et in generacōe iustor̄ noui testamēti pmanet veritas
tua) q̄ nūq; defuit in sanctis tuis (fundasti ecclesiam) in
utroq; p̄plo in fundamēto uno qđ est xp̄s pmanet veri-
tas in ea et hoc dispositōne dīnuna. **V**nde sequitur.
Dordimacōe tua pseuerat lex) veritatis tue in ecclesia i-
racō ē(qm̄ om̄ia) tr̄palia et eterna (seruūt tibi) om̄ia enī
p tuo nutu dispōns et si diuerso modo. **C**ōfitebor q̄
lex tua ita valida ē oīra afflictōes huius seculi q̄
Nisi q̄ lex tua meditacō mea ē) et non tm̄ ut sciā h̄ ut
p̄ficiāz(fere p̄lsem in afflictōe mea) **E**t q̄ meditati-
one legis tue me a pdicōe liberasti ideo. **N**ō obliuiscar iustificacōes tuas) p totāvitā meā (q̄ h̄ ip̄is iustifi-
cacōib; viuifasti me) per eaz meditacōnē p̄seruando
me a morte peccati. **E**t q̄ viuifasti me. **T**uus si ego
seruēs tibi p om̄ia/ et ideo(saluu m̄efac) p̄ducendo
ad eternitatē (q̄ iustificacōnes) in lege tua contentas
(studiose exq̄sum) ad intelligendum et cōplendum.
Necesse habeo ut saluum me facias quoniam.

Onus expectauerit peccores) q̄hi in hi dñs latitātes oportunū tpus ad ydoneas decepcōes q̄rēdo ad hoc (ut perde ret me) faciēdo me osentire ad malū s̄ in de nō pernī (q̄ testimōia tua intellexi) q̄ me decipi nō pmittebat. **I**nq̄ bus testimōns tuis intellexi. **D**omīs v̄tuose pfectōis hue osumacōis finē esse latū mādatū tuū valde). s. pceptū caitatis. fīmis enī pcepti caritas. qd̄ pceptū ita latū ē ut ad im̄micos se extēdat. **V**idi legē caitatis q̄ ē fīmis osumacōis ideo. **Q**uō). i. q̄ fortiter q̄ velxē m̄ter (dilexi legē tuā dñe) in cuius signū (stūce meditacō mea ē) Et ideo. **S**up im̄micos meos) iudeos. paganos. a hereticos (intelligente me fecisti) veritatē tuā (q̄ mādatū tuū) ducit me ad etermitatē qd̄ nō facit im̄micos q̄ illi vel nō intelligūt spūaliter s̄ puerse/ vel nō opantur. Et nō tm̄ super im̄micos meos prudētē me fecisti sed. **S**uper om̄es docētes me) scribas a phariseos q̄ se clauē sciētie habere dicebāt (intellexi) sacre sept̄ture veritatem/ et hoc ideo (q̄ testimōia tua meditacō mea ē). i. diligens inq̄hicō in spū nō in littera. nō enī in littera s̄ in spū quiesco q̄ meditacō nō est illorū q̄ falsa ibi sentiūt et doceant. **N**ō solū sup docētes s̄ etiā. **S**uper senes). i. antiquiores sacerdotes a pncipes (intellexi) melius enī intel ligit nouus ppls q̄ hic loqtur qui accepit q̄ ille semper iudaicus/ et hoc ideo (q̄ mādata tua q̄hui) interius nō exterius. **Q**ue hui mādata tua a ppleui vñ. **A**b om̄i via mala) q̄ ducit in pdcōem (phibui affectus meos/ ut custodiā v̄ba tua) qd̄ aliter fieri nō poterat/ **N**ō enī peccā a mādata se opatiūt. **A**iudicis aut̄ tuis) q̄ p̄tinēt ad regulā viuēdi otētis in lege tua (nō declinawi/q̄ tu) cui obedire debeo (legem posuisti michi) q̄ si ab h̄is declinarem iudicis/ meternū iudicō odēnarer.

Merito dilexi legem tuam et diligo quia.

Eloqua tua facta sit michi valde dulcia) viribus aie
mee/dulcia dico(sup mel et fauū) q̄ ita dulcia sit ut eisdē
gustatis omnis erroris amaritudo de corde cōfestim re-
cedit. **N**er obediētiā mādatoꝝ) vēmēs ad altitudineꝝ
sapiēne(mtellexi) nō esse abulādū cū imp̄is(p̄ptere
omnē odii viam iniqtatis. **D**ilexi dñe legē tuam p̄p̄
dulcedineꝝ quā inde sensi. etiā diligo/qr. **L**erbū tuū)
p moy sen et alios p̄phetas ad nos delatū(e lucerna) in
testaꝝ veritas sub figura(affectibꝝ meis dirigēdis ad
te) lucerna q̄dē in huius sc̄li nocte lucēs ut p̄caueaz la-
queos sumū.i. a p̄cipicō fouearū q̄s dyabolus nob̄ p̄pa-
rauit/q̄ p̄uidētia mea vitare non possem(er lumen semi-
tis meis a) hoc lumīe p̄eunte / dum via huius semitas
gradimur ad illam quē viavera est perducamur.

Et ideo. **I**urau custodire iudicia iusticie tue tāq̄ verus amator
eius a p̄ illā. **H**umiliatus sū valde) h̄ o tu(dñe viuifi-
ca me) aliter parū valeret hūilitas mea sedm v̄bū tuū
ut sedm verba tua viuam et oīa cū discrecone faciam.

Et ideo dep̄cor ut. **S**acrificia laudis) caritate nō timo
re oblata(bñ placita et acceptabilia et delectabilia snt
tibi dñe/et iudicia tua doce me) ut illa intelligā et ope cō
pleā. **D**oce me opus ē.s.n̄c errem qr. **A**mima mea)
id ē mors et vita aie mee ē(sp in maibꝝ meis).i.in opibꝝ
qr si desmo bñ opari/morietur aia mea(et legē tuā non
sū oblitus)imo iugū meditacōe illam retinui ut regulaz
opacōis mee. **L**egem tuā nō sū oblitus qr licet.

Deccatores) et spūs maligm(posuerit michi laque
os) scilicet minas blandimenta seculi. quascūq; malas

persuasiones et persecutōes ut caderem/tū (de mādatis
tuis nō errau) male intelligendo vel otra opando.

Nō errau dico īmo. **H**ereditate acq̄slui i. firma pos-
sessione q̄ (testimōia a p̄cepta tua hēditas mea ī eter-
num/ q̄ ī eis exultat et delectatur cor meū. **E**t ideo.

Inclīmai cor meū ad faciēdū mādata tua) p̄seuerat'
usq̄ ī finē vite mee (pter retribucōnē) vite eterne ut
illam merear p̄cipere. **V**ox p̄phete ī p̄sona ecclie.

In signū q̄ dilexi legem tuā. **N**imquos nō q̄ hoīes s̄
q̄ malī. i. mī quoꝝ vicia (odio habui/q̄ legem tuā dile-
xi) cui ip̄i adūsantur. **C**ū imquos deuitē et custodiām
legem. **A**dūtor meus) ad bona faciēda (et suscep̄tor
meus) ad mala p̄cauēda (es tu) vel adūtor ī p̄sentī et
suscep̄tor ī futuro (et ī ybo tuo) nō ī legē nō ī p̄phe-
tas s̄ ī diuinitatis p̄fidū ī quo nullus decipit ī quo
a morte absolumur (superesperau) **I**deo.

Declinare a me) vos (o maligñi) separe vos a me
consortio ī quorū p̄ntia diuinā nō valeo tenere religi-
onē/ et vobis declinatis a separatis (scrutabo māda-
ta dei mei) que nichil spēm prestāt ac solamen.

Cupio dñe scrutari mādata tua et ut hoc bñ possim.

Suscipe me) ad te fugientē/ tuā doctrinā cupiētē a ma-
lorū impugnacōib⁹ liberando (scđm eloqū tuū) illud. s.

Venire ad me omnes qui laboratis a ego reficiam vos
(et viviam) ī anima vita gratie (et nō sfundas me ab
exspectacōne mea) vite eterne s̄ da obtinere qđ spero.

Non sfundas dico s̄ potius. **A**duua me) ī hac vita
ad bñ operādū q̄ p̄ me nichil possum (et saluus ero) tuo
auxilio adūtus (et meditabor ī mādatis tuis) s̄ me fine.

Ideo meditabor ī mādatis tuis quia attendo q̄

Spreuisti omes descēdentes a mādatis tuis) et hoc

ideo(q̄ iniusta cogitato eoz) ē a vere iniusta q̄ volū-
tarie recedūt a iusticia. **N**reuaricātes) a lege dei na-
turali siue scriptura(reputati p̄cōres terre) q̄ terremis
iniuoluntur delictis/ et ideo ne de numero horum inueniar
(dilexi testimonia) q̄ in lege(tua) sūt. **D**ilexi dñe testis
moma tua tne mouear ab illis. **L**ohige op̄me refre-
na(timore tuo carnales occupatias meas) tecū oueni-
re. tibi cōmori/ tecū d̄sepeliri patut sū/ ut in futuro tibi re-
surget merear(a cōfideracōe futurorū iudiciorū tuorum
timui) **T**imui et ideo. **F**eci iudicium) d̄figendo car-
nes meas(feci iusticiā) opus iusticie exeq̄ndo(nō per-
mittas me tradi calumnantib⁹ me) spiritib⁹ maligmis
q̄ sp̄ nocē michi inoliūt. **N**ō tradas me h̄ potius.

Suscipe) me ut patronus(seruū tuū) non alterius(in
bonū). s. quē illi impellūt ad malū ut.s.(calumna non
superēt me supbi). s. dyabolus t̄ mīstri ei⁹ q̄ supbissimi
sūt. **D**ebes suscipe qm̄. **D**culi mētis mēe a se defece-
rūt) attenuati sūt ardēter int̄uēdo(in salutare tuū)xpm̄
ut ab eo remiat auxiliū michi quia nō possum ppria v̄tu-
te cōsequi salutem/ defecerūt etiā oculi mei(in eloquium
iusticie tue) rimando eius secreta quia transcēdit h̄ua-
ne intelligentie facultatem.

Et ideo. **F**ac cū seruo tuo scđm mīscđiam tuā) nō secū-
dum merita mea ut per tuā grām suppleas h̄uane infir-
mitatis defectū(et iustificacōnes tuas doce me) ut earū
utilitatē sic sepius optauī possim adiutere. **B**n̄ dico
fac cū fuotuo q̄. **S**eruus tuus sū ego) et quia fuus de-
bet intelligere voluntatem dñi sū ideo(da michi intelle-
ctū ut sciā testimonia tua) d̄gmicōe plēmori t̄ implecōe.
Et debes facē q̄. **L**epus ē faciēdi) ut.s. des michi intel-
lectum vberiore legis tue per quā possum defendere tra-

hereticos q̄ (dissipauerūt legēm tuā) in dei heretici nō
recte s̄ puerse eā interptātes. ¶ Illi dissipauerūt ego
aut ecōtratio. ¶ Dillexi mādata tua veraciter intellecta
ad defendēdū (sup aurū) qđ p̄ciohus est in ter metalla
(et super topation) q̄ om̄ū gēmar p̄lceritudmē vicit.
¶ D̄ropter ea ad omia mādata tua toto studio (diri-
gebar) implēda (omnē viam iniquam odio habēs)
Ad mādata tua dirigebar meito q̄. ¶ O dirabilia. i. di-
gna admiracōne sūt (testmōia tua) bonitatis dū video
q̄ et qualia et quot olim in abrahā et filijs isrl' et in cete-
ris fecisti (idco scrutata ē ea aīa mea) querendo eoꝝ
intellectū/ut cetera te declarāte ognoscaꝝ. ¶ Et scrutās
ea inuenio q̄. ¶ Declaracō ſmonū tuorꝝ q̄ in lege et p-
plexis oīnctur p nouam legeꝝ facta tenebras nostras
(illuminat) et dat (intellectū humilibꝝ) ut intelligant.
Quia mādata tua deliderabāt nō erat michi bñ vñ pos-
sem. ¶ Periuos meū petīdo. pulsando (attraxi) bonis
meritis (spiritū) sanctū quo facerē qđ per me facere nō
poterā. ¶ Et q̄ desideio rebemter oro. ¶ Aspice in me)
oculo pietatis (et miserere mei) sic iudicas miserendūz
alijs (diligētibꝝ nomē tuū ita de me iudica) ¶ Miserē
dico et Ihesus meos dirige nō scdm carnales volu-
ptates s̄ (tua iusta) ut nō qua ego volo s̄ qua tu iubes
ſemita incedā (et nō dñet̄ mei aliq̄ iūſticia) q̄ tu ſu
famulatui om̄mo mācipatis. ¶ Et etiā Redime libe-
ra (me a falsis criminacōibꝝ hoīm) ut libere et quieto ami-
mo (custodiā mādata tua) ¶ Et ut possim illa custodire
Faciē tuā illumia sup fuū tuū dādo michi spūalem le-
gis intelligētā (et doce iūſtificacōes tuas) ut qđ in illis
cerno per ſpeculū certa oīe placōne oſpiciam.
Oraui et debeo a te dñe exaudiri quia et si alias peccauī

verām tū penitētiā egi. **L**opiosas enī lacrimas deduc-
xerūt oculi mei/qua non custodierūt legem tuam)
Merito deduxerūt lacrimas oculi qz scio qz. **I**ustus es
dñe/et rectū iudiciū tuū) hec enī duo om̄i sūt metuenda
peccati. **R**ectū iudiciū tuū dico/vñ. **O**ndasti per
multos et multo tpe(legem tuā) otinētē(iusticiā et testis
momia tua)cōtinētā(veritatē valde obseruari)ita ut
nullo obstāte p̄termittat. **E**t qz im̄mici mei negligūt
custodire legēz tuā. **T**abescere deficere(me fecit zelus
meus)sup domo dñi dolens (quia obliti sūt) batua im̄
mici mei)obliuiscētes enī p̄cepta legis fecerūt domum
tuā spelūcā latronū. **I**deo iste zelus ē michi quia.

Eloquiū tuū ē valde igmitū) exurit vicia et accēdit
hoiem ad amorē dei et domus eius et otra īmpios illumī
nat(et seruus tuus dilexit illud) **E**x psona pp̄li xp̄ia=
m/zelus iste ē michi a si. **E**go adolescētulus sū) etate
seqñs pp̄lum veteris legis (et etēptis) quia ī principio
ab īfidelib⁹ m̄spliciter afflictus michilo minus(iusti-
ficacōes tuas nō sū oblitus) quin semper meditarer et
cōplerē. **M**erito nō sū oblitus qz. **I**usticiatua iusti-
cia ī eternū) quia qui eā sequitur gaudebit ī eternū
(et lex tua veritas) ī nulla sui pte otinēs falsitatē/veri-
tas est/nō vimbra.nō figura sic lex mosayca. h̄ res ipsa
pmissa. **P**ro qua veritate legis pp̄ha multa p̄ferēs
ait. **T**ribulacō et angustia muenerūt me)nō tñ fugi-
entē h̄ paratū ad om̄ia sustmenda et quantūcunq; seui-
ant im̄mici tñ(mādatatua meditacō mea ē) nulla emm
tribulacō me a lege tua diuellere potuit.

Ideo testimonia tua meditacō mea sūt qz. **E**, quitas
testimonia tua) quia sp̄ iusta sūt/michil īiquum/michil
ībōnestum p̄cipiētā(et ī eternū) regnum ducentia

(et intellectū da michi) eorum ut p eoꝝ intelligētia (vitā
possim capere sempiternā) ¶ Quia vero tribulacō et ans-
gustia m̄u enēst me. Clamauī in toto corde meo) qꝫ
vndiqꝫ sūt hostes visibiles et inuisibiles (exaudi me dō
mīne) qꝫ potēs es (iustificacōes tuas requirā) ut faciā.
Clamauī in sup (ad te) toto cordis affectu (saluum
me fac) hoc genere saluacōis (ut custodiam mandata
tua) q̄bꝫ vita patitur eterna. Ex magno orādi affū.
¶ Reue mihi oportunā) in qꝫ solet fieri oracō/poccu-
pam faciē tuam ut letus et vigilās tibi occurrerē (et cla-
mai) p fundo cordis clamore (qꝫ in pmissiōibꝫ tuis sup
sperauī) sp cresces in spe qꝫ facies. ¶ Et etiā. ¶ Reue-
nēst oculi mei mane ad laudādū te) ad modū strenu-
operari q̄āte lucē surgit ad opādū (et ut meditarer e-
loqꝫ tua) ad intelligēdū et faciēdū ea qꝫ suavia sūt et in-
flāmativa tui amoris. ¶ Quia clamauī in stātū puenī
gilāter/pcoꝫ dñe. ¶ Docē mēa exaudi se dīm misericordias
tuā) nō aliquo meritoꝫ meoꝫ respectu (et se dīm iudicū
um tuū) nō quo in futuro iudicabis h̄i quo supplicibꝫ par-
cis et se clamātes absoluīs (viiuifica me) mortuum lege
peccati. ¶ Et opus ē ut iustifices qꝫ persequētes me ver-
bis et factis. Appropīm quauerūt) et alligauerūt (se in
q̄atā ex qua psequāt̄ me) et ad quā mitūtur me trahere
(a lege aut̄ tua) qꝫ phibet pseq̄ innocentēs (lōge factis sūt
Licet aut̄ inimici appropīm querūt h̄i tñ nō nocuerūt qꝫ.
¶ Rope es tu dñe) sanctis tuis ut eos adiuves et in
imicos repellas (et om̄es vie tue veritas) qꝫ hue me per-
mitas affligi hue me ab illa liberes totū iuste facis.
Et hoc vere scio qm̄. Ab initio) quo racōis usū habere
cepi hoc (ogni de v̄bis tuis qꝫ immutabilit̄ vera sūt)
Tu dñe prope es. Vide ergo humilitatem meam)

qua tibi humilior (et eripe me q̄ legē tuā nō sū oblitus)
qua dixisti qui se humiliat exaltabitur.

Duilitatē dico vide et eripe/et etiā Iudica). i. discerne
(causam meā) quā ōtra dyabolū qui genus humānū te-
net captiuū ago (et redime me) sanḡne tuo ab eius cap-
tivitate (viuifica me). s. vita eterna (pter eloquū tuū)
quo dixisti qui credit m̄ me non morietur m̄ eternum.

Viuifica me oro dñe q̄. **L**onge a peccatorib⁹ pfidis
iudeis (salus) nostra xp̄us/et hoc (q̄ iustificacō es tuas
non exquisierūt) ut intellegent eū m̄ eis figuratum.
Et si a peccorib⁹ lōge fit salus tñ nemo desperet qm̄.

ODisericor die tue multe dñe certe multe palā enī ap-
paruisti nō querētib⁹. vocasti refugietes. regasti iug-
naros/te p̄ omnib⁹ obtulisti (scđm iudicū tuū) quo p̄cis
obtentib⁹ (viuifica me) **I**deo obido a te exaudiri q̄.

Oulti sūt q̄ persequuntur me) fugādo de loco ad locū
(et tribulat me) affligādo ut a lege tua m̄ reto: q̄re vas-
terent (ego tñ a p̄ceptis tuis nō declinavi) h̄ fortius ad-
heli. qd̄ persecutōis martirū tpe adimplētū vide m̄.

A testmōnis nō tñ nō declinavi h̄ de decliatorib⁹ dolui.

Lidi enī p̄uaricātes) a lege tua et pre dolore (deficie-
bam); elo caritatis/p̄uaricātes aut sūt (q̄ eloqua tua)
dulcitatā vtilia (nō custodierūt) **E**dne tu verax es a misse-
ricors/ego vero ostās et zelator legis tue et ideo p̄co.

Dide qm̄ mādata tua dilexi) zelans p̄ eis m̄ me et m̄
alns t̄ video m̄ p̄mū postulo (viuifica me) p̄ grāz tuā illā
m̄ me augmētādo/et hoc (m̄ miseria tua) q̄ merita mea
non sufficiunt. **Q**uod utiq̄ facies qua hoc dixisti m̄
scripturis tuis que. **L**ere sunt. a principio enī quo
locutus es (omnia v̄ba p̄cedunt a veritatē īcreata) q̄
īeffabilis est scđm quam iudicādū est de omni veritate

creata et ideo in eternū sūt stabilia et firma (oia iudicia
iusticie tue) ¶ Vox ecclesie huius cuiuslibet iusti dixi in
misericordia tua iustifica me et necesse est quod. ¶ Principes hu-
ius mundi rectores (prosecuti sunt me) iniurias otumelias et
molestias affligendo (sime ulla causa) ego tu fortis in pas-
sione quod (a verbis tuis) quibus dixisti quod negauerit me cor a
boib; ego negabo eum cor a; pre meo (formidauit cor
meum) ¶ Et hoc facies. ¶ Letabor super eloqua tua quibus
locutus es/ cum vos prosequitur propter iusticiam gaudete et ex-
ultate quoniam merces vestra multa est in celo/ letabor dico sic (quod
muemus spolia) vestra victis hostibus. ¶ Letabor dico etiam
in hoc quod. Namque tanta odio habui ab omnibus suis tan-
quam quod vilis et dannabile (legem autem dilexi) tanquam quid ho-
nestum et utile et delectabile iugiter meditando.

In cuius signum. Septies. i. super toto tempore vite mee quod per
septem dies volueret vel septies. i. honestitatis ut moris
est religiosis (et hoc confiteo omnia iudicia tua) recta
esse/ et iusta licet nobis incomprehensibilia. ¶ Dilexi legem tuam
merito quoniam. Pax multa interius in mente (diligentibus
legem tuam) quoniam enim amat deum pacem cum fratribus necesse est quod
habeat (et non est illis scandalum) quod nulli sunt occasio ruine.
Pacem habui et etiam. Exspectabam Christum tuum in lege
michi prophetasque promissum. sed ne frustra exspectarem (man-
data tua) quoniam in diei et proximi existimat dilectione (dilexi) propter quod
salus et pax aequaliter. ¶ Non autem tantum mandata dilexi sed etiam.
Vigilavi ut aia mea testimonia tua quoniam in lege et prophetis
mandata fuerunt (et dilexi ea veritatem) ut patius sim pro
te animam ponere. ¶ Non autem dilexi tantum sed etiam
illa quoniam pertinet ad cultum latrie quoniam sunt quoniam iustificatores diuini
mitatis quoniam tu melius nosti quod omnes cogitationes mee

desideria et opera sūt ante cōspectum tuum manifesta)
Quia dilexi t̄ huāi mādata ideo o dñe. Appropīquet
dēp̄cātō mea usq; ad thronū misericōis tue) nec oratio:
nem meā a te repellas/hoc dēpcōr(dā michi intellectū)
quo sapiā i intelligā nō sed m̄sciētias mūdanās(h̄ iux:
ta eloqū tuū) ne p hūanā prudētā euānētā. ¶ Nō soluz
appropīquet dēp̄cātō mea. h̄ Intret postulatio mea
usq; ad dōspectū tuū) ut exaudiās eā/hoc peto(erip̄e me)
a malis īm̄mētib⁹ scdm̄ pmissionē qua pm̄fisti tribu:
latis auxiliū i liberacōe;) ḡue enī ē tādiu luctari hic cō
tra carnē mūdū i dyabolū. ¶ Da michi intellectū et tūc.
Exultabūt labia mea ymnū laudē i honorē glorio
hi noīs tui et hoc faciā(cū docueris me iustificacōnes tuis
as) q̄r aliter labia nō exultabūt m̄si ip̄e doceas.

Quod si ita feceris nō solū labia mea exultabūt· sed
¶ Ronūciabit l̄mgua mea) alīs pdicādo(eleoqū tuū)
et iustū est(q̄r om̄ia mādata tua eq̄tas) nichil enī ē ali:
ud ī eloquīs tuis m̄si pax/m̄si equitas/m̄si vita.

¶ Da intellectū et cū hoc. Fiat manus tua).i.adiuitorū
tuū sup me(ut salues me) ab īm̄icoz īcursu qđ hac
fiducia peto(qm̄ mādata tua elegi)p̄ om̄ib⁹ honorib⁹
diuitijs huius seculi ad faciēdū et alīs pnūciādū quia
homīb⁹ sūt ad salutē. ¶ Ideo manus tua saluet me qm̄
Locupliui) sumo desideio(saluaconē eternā) quā nō
m̄si a te solo habere possum(et ideo lex tua) q̄ ad eā dis:
ponit et dirigit iugis(meditacō mea ē) ita ut īde non
autar aliq̄ cura seculi. ¶ Fiat manus tua ut saluet me
hic ī futuro. ¶ Dūcet aīa mea) dūcta tibi qui es fons
vite/vita glorie/vera vita et ī illa vita(laudabit te) lau:
de pfecta(q̄ iudicia tua) q̄b⁹ iudicabis ī futuro bonos. et
malos singulis reddēs iuxta opa sua(adiuuabūt me)

Dam michi verā vitā ad quā p me nō possū; puenire quin
ymmo. Errau) a piculo se(ficut oius q̄ perijt)m pñti
parentis trāsgressiōe m quo om̄es peccauerit(re q̄re ser
uum tuū)cētesimā ouē scapulissq̄ posita reporta ad pas
cua vite/ et dignus sū ut q̄ras(q̄r mādata tua nō sū obli
tus) sic enī deus negligētes se negligit ita q̄s reqrētes
se requirit.

Psalmus. Cxix. m quo iustus petīt
liberari de malis huius seculi.

Vox iusti.

Dum tribularer suggestiōib⁹ demonū.
linguis adūsantiūq̄ m
iuris pseqñtū(clamaui)m ore feruēter(ad dñm) exau
diuit me liberādo mīscorditer. **C**lamavi et īter a
lia hoc potissime. Dñe libera aia; meā a labijs imiq̄s) a
iudeis q̄ xpm dñm nō solū nō credūt s̄ etiā immūdis la
bijs blasphemare nō metiūt(et a l̄miqua dolosa) ab hē
tico ⁊ doctrinā q̄ nos a recta fidei līmea extirbae mitūt
Justus autē hētans et remediu q̄rens ait. Quid aia
mea(dabitur tibi). aut quid apponetur tibi) auxiliū vel cō
filiū vel remediu quo te mūias otrā(l̄miqua dolosam)
que imiqua suadet! pfecto difficile erit muemire.

Cui īterrogacōi rñ detur/Cōtra l̄miquā dolosam tāq̄
arma dabūt. **S**agitte potētis dei acute). i. Vba dei q̄
bus sagittatur cor ad amorē dei cū exēplis sanctorū pa
trū q̄velut(carbones mēsh) alios igne caritatis mēcedūt
et vastat m̄ fibi pximis carnales affectiōes a secularem
amorē. **C**lamavi opando ī tribulacōne et etiā suspi
rando dixi. **H**eu). i. gemitus magnus ē michi(q̄ m
colatus meus)m̄ h̄is miserijs(plōgatus ē) pegrina
tio mea et exiliū a vera patria ī longū m̄mis pducitur

quā et si breue sit tpus tñ desiderio nimio essendi cum
xpo lögū videt. Ideo etiā heu ē michi q̄(habitaui cum
habitati b) cedar). i. cū malis a m̄q̄etis pccor̄ tenebris
muolutis / m̄ter quos dūsans(multū ḡuata ē aia mea)
Fuit incolatus meus ḡuis michi q̄. **L**ū h̄js q̄ oderat
pacē erā pacificus) nō iratus. nō turbulētus. cupiens cū
om̄ib⁹ si fieri potest pacē habere/h̄(cū loquebar eis)
verbum veritatis phibēs eos a malis illi mali obstinati
non solū nō audiebat h̄ multis tribulacōib⁹ (impugna
bant sine aliqua iusta causa)

Psalmus. Cxx. in quo monet fideles recurrē ad san-
ctos ut p eoꝝ intercessionē diuīnū auxiliū acqrāt.
Prophetā in psona cuiuslibet iusti.

Lellaui oculos interiores in sanctos an-
gelos & alios sanctos as-
sistentes p̄ntie dei qui(montes) dicūtur q̄ alti dīgtate/
firmati etermitate/mflāmati caritate & solis iusticie luce
illūiat(a q̄b⁹) eoꝝ interuemētib⁹ meritis & oracōibus
(veniet auxiliū michi) **Q**ui aero auxilia p̄stita p̄ san-
ctos sicut p̄ ministros p̄mo et sūt a deo sine quo nullus
sanctor⁹ qui q̄ p̄t auxiliū cōferre ait. **A**uxiliū meū a
dño/q̄ fecit celū & terrā) omnē creaturā supmā & infimā.
Justus aut̄ letis & securus de auxilio dei aie sue loquēs
ait. **N**e timeas o aia mea q̄ ille q̄ custodit te. s. deus.
Non dabit affectum tuum in cōmotionem) ut cadat
in peccatum(nec dormitabit) id est non p̄mittet te te pes-
cere in fide eius(qui custodit te) **E**cce patens est
q̄(non dormit abit neq; dormiet qui custodit israhel) q̄
sme ulla intermissione a deo custoditur qui eū spiritualis
ūm oculor⁹ intentione prospexit.

Sicut petrū ad dñm ut nō det ī mōmō e; pedē tuū ita erit
qz. **D**ñs custodit te) ī bono/īpe q̄ fecit celū et terram
(dñs p̄tectio tua sup̄ manū dexterā tuā). i. proteget ne
opus tuū dextrū se; bonū pars impedita immixa.

Site p̄texerit. **N**ec p̄spēritatis fulgor te uret elacōe
nec defectus terrenoꝝ uret te) ut dēp̄ssiōe aduersitatis
succubas siue frāgaris. **E**t hoc ideo qz. **D**ñs custo
dit te ab om̄i malo) ab om̄ibꝫ misi dñs ī m̄mici et utinam
(custodiat semp̄ animā tuā dñs) ne ei ps̄ dñctur p̄tatis
aduersitatis. **C**ustodiat aīam tuā dñs) sic p̄fecte ut custo
diat ī troitum tuum) ī sanctōrum congregatiōneꝝ ut
sana fide ī tres et humilis (et exitum tuum) ut cū a cor-
pore recesseris (atīnue et om̄i tpe) sua custodia p̄tegat
te ne ī chaos īferni precipiteris.

Psalmus. Cxxi. ī q̄ monet ad desideriū celestis p̄rie.
Propheta.

Letatus sum ī hīs que dicta
sunt michi) a spiritu sancto ītus ī me p̄ spiracōneꝝ lo-
quete et ab alīs p̄phetis et doctōribꝫ ī sc̄pturis suis lo-
quentibꝫ videlic; qz (ī domū dñi) id ē ī celestem iheru-
salem (ibimus) et p̄ueniemus ego et alī michi consimi-
les ut ciues efficiamur sanctorum ī domestici dei.

Vir iustus ī hīs que dicta sunt sibi letus īde quā
iam esset ibi ait/o Iherusalem) celestis (stantes erāt)
iam sp̄e (ī penetrabilibꝫ tuis affectus nr̄i) nō labentes
nō omoti sed stantes īmobiliter quia omnia ibi stant
michil transit michil ibi cadit.

In atrīis tuis iherusalem. nō terrestris iherusalē que p̄-
phetas occidit sed Iherusalem que ī celis edificatur

ut ciuitas) nō saxon̄ molib⁹ h̄ viuis ex lapidib⁹ q̄ vir.
tutū soliditate osurgit et sanctor̄ societate nūq̄ dissol
ueda extruitur (q̄ edificatur ac̄ fīliū dñmē ciuitatis) q̄ in
ea ē ciuiū vmitas maxia/ vñ seqtur (ciuius ciuitatis p̄ci
patio ē in idipm) h̄c enī vñ ē sumū bonū qd ab omnib⁹
diligit⁹ ⁊ p̄cipat⁹ / ita vñus aīmus. idē affectus omnib⁹
in est. **B**n̄ dico q̄ nos ibim⁹ in domū dñi q̄. **A**llue
se⁹ ad illā celestē iherusalē (ascēderit trib⁹) nō queci⁹ q̄
h̄ (trib⁹ dñi) q̄ ognoscētes dñm seq̄ nō distulerit/tribus
dñi sūt q̄ p̄ bona opa (testātur q̄ sūt vere isrl̄). i. vidētes
deū p̄ fidē p̄ dilectionē opantē/ascēderit qdē ad (laudā
dū nomē dñi) **V**ere ibimus. **M**ua illic. s. in domo
illa celesti (sederit apl̄) sancti in qb⁹ deus sedet⁹ q̄escit/
sederūt dico (in iudicō) futuro cum xpo iudicātes (sup
domum dauid) id ē super familiam xpi.

Propterea ad omes loq̄ns ait. **O** vos omes q̄ cupitis
peruemre in celestē ciuitatē. **I**nquirite q̄ ad pacē cōse
quendā pertineat ipuis ciuitatis et exeq̄mī ea) ut per
dilectionē pacis fructū cōsequamī eterne felicitatis
(et abūdātiā pacis diligētib⁹ te) q̄ qui relictis caducis
te deū sup oia diligit abūdātiā bonor̄ celestū p̄fruet⁹
Et ideo p̄p̄ta orat dices o dñe **F**iat ergo pax in vir
tute tua) ut nos vīculis caritatis astrīngas / fiat etiā
celestū bonor̄ (abūdātiā in h̄is q̄ si perennētes tā-
quā turres) fortissime hanc ciuitatē et virtutē mununt
et proceritate decorant ut fluant alīs.

Dico fiat pax et ego iā. **L**o quebar hā p̄dicabā alīs
(pacē de te) o iherusalē id ē p̄dicabam pacē in te abūs
dare et q̄ ad tuam tranquillitatē hic viuentes sine vera
pace nō possent peruemre / et hoc loquebar alīs ppter
(fratres meos, et p̄ximos meos) ut ipi vīculis caritatis

astricti ad os sumaco[n]e huius edifici se p[ro]f[ession]is exhibeant
No[n] solu[m] p[re]dicau[er]it pacem tuam o[ste]n[der]it iherusal[em] h[ab]et
es domus dei q[uo]d sicut et attraxi p[re]dicando v[er]bū salutis mul-
tos ciues ad te ut elector[um] numerus citius op[er]eretur.

Psalmus. Cxiiij. in quo monet ad ascensu virtutum.
Propheta in persona viri iusti.

Ad te leuaui oculos meos ^{cordis} a cor-
poris (q[uo]d habitas in celis) vñ credimus vere n[ost]rū p[ro]ficiū
Et o[n]dēs quō leuant ait. **E**cce sic oclis suor[um] auxilio
indigētiū (in mambio dñor[um]) ut aliqd bñficiū ab ip[s]is re-
cipiat. vel si p[ro]mutur liberetur. **I**te. **Sicut acille simi-
liter in mambio dñe respiciunt (ita oculi n[ost]ri) nūq[ue] a cōtē-
placō e eius descendēt (quousq[ue] misereatur n[ost]ri) a tribula-
tiōnib[us] liberādo. vel q[ui]cunq[ue] bñficia largiendo.
Et ideo. **M**iserere n[ost]ri dñe q[uo]d corpus n[ost]rum passiōib[us]
laborat (miserere n[ost]ri) q[uo]d ammis n[ost]rū opprobrijs affigi-
gitur/ nece[re] ē ut miserearis q[uo]d abūdāt passiōes in quib[us]
(despecti sumus et derisi a malis) deridetur enī fideles
ab h[ereticis]/ paupes a diuitib[us]/ huiles a supb[is]. **I**deo
etia[m] miserere q[uo]d nō tñ corpus h[ab]et. **A**mma repleta ē ama-
ritudie multū ut nulla ps eius sit inimicis (sumus enī
opprobriū abūdātib[us]). i. diuitib[us] huiles scilicet qui deridet
paupes (et despectō supb[is]) q[uo]d despiciunt humiles.**

Psalmus. Cxiiij. in quo monet omne
bonum nostrum deo esse ascribendum.
Mistiognoscētes a solo deo liberari a malis huius seculi
dicunt.

Dicit nūc israhel populus dñi gratias agens(m̄si q̄ dñs erat ī nobis) p̄ speāle auxiliū nullatenus euahissimus.
Nisi q̄ dñs erat ī nobis. **N**ū insurgerēt carnales homines pseq̄ndo nos/ forte viuos deglutiſſent nos.
Itē m̄si q̄ dñs erat ī nob. **N**ū exardescēt furor eorum ī nos/fere īmūdaciō tribulacōnū absorbiſſh̄ nos)
Quia dñs erat ī nob. **A**nima n̄ra pertransiuit illesa (torrentē) psecučōis. dices tu aliquis q̄ etiā si dñs non fuisset ī nobis (anima n̄ra p̄transiſſh̄) īmpetū tēptacōnū aut furiās demonū aut īmiorum hominū persecutioſes humana virtute ītolerabiles. certe non.
Imo q̄ trāſhiū auxilinate deo/sit **B**enedictus dñs/qui nō dedit nos īvenacōe dentib⁹ crudelitatis eorum.
Et q̄ sua grā. **A**nima n̄ra sic passer) qnq̄ eripitur de laq̄o(erepta ē de laq̄o īvenatiū) spiritū malignorū qui advenādū aias laq̄os extēdūt ī o cupiscētis seculi et dulcedme p̄ntis vite. **E**t nō tm̄ aia erepta ē sed.
Naq̄us otritus ē) p̄ dñm q̄ psecučōes sanctorū ad mechilū redacte sūt/cū capere neq̄unt quos decipe tem prabāt(et nos liberati sumus) **Q**ui gaudiētes ei exultantes ſitemur q̄. **A**d iutoriū n̄rū ī vītū dei est.

Psalmus. Cxliii. ī quo monet cofidere ī solo deo.
Quā autē bonū sit cofidere ī dño patet quomiam.

Qui cofidūt ī domino toto corde habitantes
fide caritate formata iherusalē ſpūalē ſ. eccliaz(nō pmo-
uebitur) a bono ppoſito ſue a xpō(hic ut nec mons syon)
id est xp̄us ī quo fundata est ipsa ecclēſia.

Confidens in dño nō omouebit qz. **O**ntes i. angelis pphē apli qm modū pceritatis mōtance supereminēt cūctis in sanctitate sūt (in circuitu eius) quāli murus et (dñs in circuitu pphli sui) ut mūmī et alta defensio (ex hoc nūca usqz in scdm) sic ipē dignatus ē polliceri dicens / ego vobiscū sū usqz ad osumacōnem seculi.

Vere non omouebūtur fidētes in dño. **Q**m nō relim quet dñs p̄tātem pccorū sup iustos electos suos (ne forte iusti) in longa tribulacōne desperātes cōueritātur ad malū et (extēdāt ad iniquitatē manus suas) Et qz boni firmi merētur p̄mari ait. **B**enefac domīne bonis opere (erectis corde) benefac dico. defende conforta. exalta. corona et glorifica eos.

Et qz malī merētur etiā pumri ait. **D**eclimātes aut a iusfis dei (adducet dñs in obligacōes) pene eterne (cū demomib⁹ obstinatis in iniqtate) tūc tādē erit (pax super israhel) discordiarū omnū p̄ncipib⁹ oſuſis.

Psalmus. Cxx v. in quo mōet ad gaudiū p̄ liberacōe
Prophetā in persona redemptorum.

Qū cōuerterit dñs uniuersum
mundum) sub dyaboli p̄tāte captiuū (facti sumus vere
oſolati) **V**nde seq̄tur. **T**ūc cū dñs conuiteret (re=pletū ē gaudio os nr̄m) p̄dicando pacē mudo. p̄dicando salutē (et līngua nr̄a exultacōne) non enī sufficimus tantas explicare laudes p̄ gratia qua saluamur.

Tūc post oūfionē multorū (inter gētes) aliq̄ nondū oūfi admirātes de tāta multitudine oūforū atāta maiestate miraculoꝝ q̄ fiet p̄ sanctos ogaudēdo dicent.

(magnificauit dñs facere cum eis) sc; fidelibus.

Quod sancti affirmātes dicūt ervere. **O**mnia magnificauit
dñs facere nobiscū nos nob̄ malefecimus qui sub pccō
nos vēdidim̄us s̄ redēptor̄ nos liberās nob̄is benefecit
(vñ facti sumus letātes) q̄ prius eramus captiu.

Et q̄ magnificasti facē nobiscū ideo. **L**ouertere dñe
captiuitatē nīam) qua captiu sub dyabolo tenemur (hic
torrens in austro) ut hic torrēs q̄ ē ligatus frigore hie-
mis flāte australi vēto soluitur et currit ita flante spiritu
sancto soluti a pccis curramus in patriā celestem.

In quo cursu licet labor sit s̄ nō ideo desistendū quia.

Qui seminat in lacrimis) in hac valle ploracōis (in
exultacōe metet) fructū eterne beatitudinis quē colli-
gent ex operib; bonis que seminant.

Istī tales pficiētes pficiebant. **E**untes) de virtute in
virtutē (flebant) sup calamitate huīis vite (mittētes)
quāsi ante se premittentes in illo seculo futuro (semina
sua) opera sua bona.

Predicti. **E**untes ibāt et flebāt) s̄ postea (venientes
autem vēmet) ad iudicium quod erit cōmune ommium.
Vement dico (cū exultacōne pferētes dño bona opera
sua) vnde remuneracōnem recipiunt.

Psalmus. Cxxvi in quo monet ne aliquis
bonū q̄ d in se cermit p̄pr̄ns virib; ascribat.

Prophā in bonis opib; letati sumus totū tñ attribuēdū
est deo quia.

Nisi dñs edificauerit domū
quamcūq; spiritualē. s. ecclesiā hue animā aliquā ut de-
sit habitacō (muanū laborauerūt qui ad eā edificādam

predicando aut sacramēta ministrando labo:āt. nō enī
q̄ plātat aut q̄ rigat ē aliqd h̄ q̄ dat īcremētū deus.
Sicut p se nō p̄t aliqs edificare/sie. **N**isi dñs custo-
dierit ciuitatē edificatā sc; ipaz eccliam q̄ de multis esto
collecta et bñ mūmt a v̄tibz fruſtra vigilat qui custo-
dit eam) v̄anus est omnis labor. vana omnis custodia
m̄hi dominus operetur.

Et queris ad ministros ait. **V**anum est ergo (v̄o
bis) o ministri (ante lucē surgere) q̄ xp̄us ē qr qui sur-
git ante lucē nocturnas tenebras palpat (v̄os autem
post q̄ exspectaueritis in hūilitate surgite). i. surgeatis
ad p̄cipiacōnem diuine glorie/hūiliant b̄z enī se debe-
tur ascensus et ex a tacō/ v̄os inquam surgeatis (qui mā-
ducatis panem penitentie) ī hoc seculo.

Sed q̄n erit hoc factū. **V**um dederit dñs dilectis su-
is somnū mortis tp̄alis et cū dederit (tūc apparet qui
sūt hereditas/dñi apparet q̄ sūt filii) quoꝝ (merces)
erit xp̄us (fructus) bñdictus (ventris) virginalis.
Et vñ facta est hec hereditas quia.

Sicut sagitte ī manu potētis) et fortis hois ad feriē-
dum (ita) apostoli (filii) p̄phetatū qui dicūtur (excussi)
qr clausa et co opta sacramēta q̄ cōtinebāt/deus excusavit
illa et mafemistauit m̄ssi sunt de manu dñi usq; ad fines
terre q̄ corda hominū diuino amore trāſfigerēt.

Psalmus. Cxx vii. ī quo monet caste timere deū.

Timete deū qm̄.

Beatī omnes cuiuscūq; o dicōis snt (qui
timet dñm) timore filiali. cu-
n̄modi snt (qui ambulat ī p̄ceptis suis) obediendo/
que sunt vie v̄eniendi ad eternam vitam.

Propheta ouersus ad ipsos timentes deū quasi ad vnu
loqñs ait. **H**eatus es sp̄e hic (de labore et bene tibi
erit) in futuro de fructu. q̄ operū tuorū q̄b̄ desudasti ut
ad eternitatis fructū puenires mercedē a dño recipies.
Ceterū si timueris deū. **D**ixit tua cui in diuiduo a-
more copularis (sic vitis abūdabit homis opib⁹) et o-
dore fame (in illis qui tibi in xp̄o adherent).

Preterea si times deū. **D**ixit tua bona ex p̄dicta
vxore gemita sic nouell⁹ oluarii virēt v̄tib⁹ et carita-
tis et pacis oleovncta (ex om̄i pte mēte tuā reficiūt).

Ecce sic benedicitur homo qui timet dñm h̄ns itaq̄
locupletam diuitijs.

Cū aut̄ tot bona sp̄arātur timeti deū o times deū ora q̄
Dindicat tibi dñs in quē credidisti vniūtemē secundū
carnē (ex syon et videas bona celestis iherusalē) q̄ non
trāseūt s̄ eterna sūr (om̄ib⁹ dieb⁹ vite tue). i. ī meternū.

Et retribuōnem operū tuorū capias et videas pacē
eternitatis q̄ omne malū excludit que videntib⁹ deum
hic per fidem dabitur in futuro.

Psalmus. Cxxviii. in quo monet ad
tolerantia exemplo omnū sanctorū

Ecclēsia quasi respōdens querelis infirmorum queru-
lantium q̄ tot mala preferant in presenti seculo ait.
O fili nolite admirari et turbari quoniam.

Sepe expugnauerūt sepe afflictōibus
trem omnū fidelium a p̄mo tēpore etatis mee vñ in abel
expugnata sum a fratre malo et perditō chayn.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea/ etenim non

potuerunt michi) pualere ut me traheret in osensu peccati
quod dominus pro te etio mea est. **S**ed cum palam nocere non possent/
michi sunt occulte nocere. vñ **E**xtra dorsum meum fabricauerunt
peccatores mias. i.e. ex ea parte mias fabricauit ex
qua velut a dorso positi facile videri non possent (a longo
tempore continuauerunt iniuriam suam)

Sed hec persecutio non durabit quoniam. **D**ominus iustus
ad humilitatem reducit colla super dororum et cervicis lo-
rum peccatorum confundantur de iniuriam sua quod
erit cum viderint se damnari (a conuertantur retro sensu)
id est inefficaces et impotentes appareant (omnes qui ex
odio sanctam ecclesiam persecuti sunt).

Fiant aridi et siccii ab omni humore gratiae et sine fru-
ctu bonorum operum (sicut fenum tectorum quod quodvis
tempore ceperit crescere tam cito arescit)

De quo feno. i.e. de quibus malis (non implebit manus suam)
aliquo bono ope ad offerendum deo angelus (qui) in fine
mundi (metet). i.e. separabit bonos a malis (et simili suum) non
implebit inde angelus. i.e. aliquis bona opacitate quod sit remu-
neracione digna quod nullus in talibus fructus operietur quod
manu vel simu ab angelis portetur (qui) secundus angelus (ma-
nipulos). i.e. iustos (colliget) hunc congregabit.

Quia superbis maniter opantibus nulla benedictio dada est
ideo illis malis. **N**on dixerunt sancti (quod peribant) nos
ad celestia (benedictio domini super vos) nec etiam dixerunt (bene-
diximus vobis) ex parte nostra (in nomine domini) quos noue-
rant in futuro iudicio iudicandos.

Psalmus. Cxxix. in quo monet ad penitentiam.
Propheta in persona penitentis/ o

O Domine ad quē ē recursus verus (clamauī
ad te) corde feruēti (de profundis)
miseriarū culpe et pene in q̄b⁹ oppressus iaceo q̄dū hic
vivo (domine) ad quem solū recurro quia solus potes
liberare clamantes (exaudi vocem meam)

Exaudi dico īmo p̄cor q̄ **O Misericordia et clementia**
que aures tue dicūt (intendat in vocē de peccatis mee)
ut relaxet peccata mea. **P**eto ut peccata dimittas qz. **G**i
nnq̄tates). i. peccata q̄ aut cogitacōe aut f̄mōe aut ex r̄to
ope omittimus (obfūaueris) ut scđm eas iudicare velas
(dñe quis sustinebit) te iudicē certe nullus.

Sed hęc ē vna sp̄s mea. **M**ua apud te p̄piciacō est
qm̄ bēm̄ḡnus et misericōs esa et p̄stabilis sup malicia (q̄
pp̄ter legē tuā) q̄ p̄mittit pem̄tēb⁹ misericōdiam (sustinim⁹)
patiēter (te) flagellatē et p̄mia differentē ex pectās mis-
ericōdiam liberantem et iusticiam retribuentem.

Propheta ouersus ad auditores etiā ait/utiqz.

Sustinuit aīa mea) fidenter (in Vbo eius) quo pro-
mittit et redit sustinetib⁹ adiutoriū īmo etiā post ux maz
regnū qd̄ verbū dei q̄ nūq̄ fallit semp qz verū est securē
(sperauit anima mea ī domino)

Sic anima mea sperauit et **I**ssabel) scilicet vir iustus
(speret ī dño et hoc a puerica usq; ad mortē) aliter em̄
nō potest sperare ī dño mihi sperauerit usq; ad finem.

Merito sperandū ē ī dño. **M**ua apud dñm misericōdiam
cum p nobis homo fieri dignatus est (et copiosa apud
eū redēptio) cum non auro et argento sed precioso san-
guine suo nos redemit qui sufficiens est ad mille mun-
dorum redemptionem. **E**t ipse filius dei qui solus si-
ne peccato est et non aliis potest redimere.

Vnde ipse qui potes est misericors et copiosus (redimet
israel) propter fidelem (ex omnibus iniqtatibus eius)

Psalmus. Cxxx. in quo monet ad humilitatem:
Propheta docet quia humilitate debet brevir iustus ait.

Domine non est exaltatum

intus (cor meum) ut in meis viribus fideli es de me quasi ex
me aliquod sublime sentias (nec elati sunt oculi mei) exterius
ut aliquod signum ostenderem superbie.

Nec abulauim magna (imo despixi oiamque apud ho-
mines seculi magna videtur/ non diuitiarum cupiditas non
honoris abiatio in me fuit (nec aliquid supravirtute mea
et statu meo attrectauit unde mirabilis et gloriosus ho-
mibus apparerem. **E**ed humiliiter sentiebam de me
ipso/ si exaltaui meipsum per superbiam auctoritate gloriando
(ita fuit de me punitio) sicut sequitur.

Ita peream ego. **S**icut periret puulus incepens super ma-
trem suam indigens sonueris mu matris et ablactetur). i.
sepetur a lacte matris. **S**peret plus fidelis et humili-
us domino semper sine fine quo usque ad eternitatem veniat.

Psalmus. Cxxxi. in quo monet ut
nos et alios edificemus domum deo.

Non perfectus cupiens edificari domum domino in persona omni-
um iustorum ait/ O domine pater.

Memento dauid spualis. i. xpi qui de se
in me dauid secundum
carnem descendit/ eni dignitatem et meritam respiciens

(et omnis mansuetudinis eius) que tanta fuit ut ductus ad victimam non aperiret os suum.

Ad hoc memeto dauid. **D**icit impletat quod firmiter et ex voto voluntatis promisit domino quem coluit iacob promisit aut ex votu voluntati ad ductu sue incarnationis recimeret genus humanum. **J**urauit dauid nam domino ita dicens.

Non introibo in tabernaculum celestis palacij quod est habitaculum meum/nec ascendam sellurus ad dexteram patris ubi est reges et finis laborum. **N**on dabo somnum mortis (oculis meis et palpebris meis dormitacionem). **I**dem.

Et nec requie temporibus meis). i. non prius ascendam currem morti proximus (donec prepararem habitaculum dignum deo patrem cordibus electorum per fidem)

Ecce nunc dauid adimplevit quod promisit/promisit quod non requietceret donec domus domini esset edificata.

Ecce iam audiimus per prophetas (eam) futuram (in effigia). i. bethleem in qua natus est ipse edificator principalis et fundator; et sic audiimus in iudeis ecclesia inchoata ita postmodum (inuenimus eam in capite silue). i. in gentibus quod prius erat silue/diaboli cubicula ubi erant vepres prodolatrie sed nunc capi facti sunt vomere predicationis arabiles et deo fructificantibus.

Nos vero audientes in prophetis quod ecclesia edificata sit.

Introibimus et inhabitamus in unitate fidei in viculo caritatis uniti in domum quam de effrata veniente audiimus (et adorabimus ubi) audiuntur predicationes apostolorum qui quasi (pedes) sustentantes totum corpus ecclesie sunt.

Et conuersus propheta ad dominum ait o domine iam expleuisti iuramentum tuum/reddidisti votum muemisti locum deo iacob/iam produxisti ex salutari tuo ecclesiam (surge nunc) a mortuis (in requie tuam) in patriam celestem non solitus

sed et eccl̄ia tua quā sanctificasti sanguine tuo q̄(archa)
dicitur q̄ in ea ē manna. i. sacramentū eucharistie in ea
tabule legis. i. doctrinā veritatis in ea virga aaron. i.
pt̄as sacerdotalis. ¶ Et te eūte ad p̄f̄ez p̄cor ut.

Gacerdotes tui seruic̄tes tibi deuote in duātur iustitia
q̄ om̄es v̄t̄es opletur q̄ sūt ornam̄ta aie (et san-
cti tui) ip̄i met sc̄; sacerdotes et eoz subdit (exultent)
de celestib⁹ bonis. ¶ Itē insup p̄cor te dñe p̄ q̄.

¶ Propter meritū xp̄i q̄ de semie dauid formā seruilez
suscepit nō aut̄as pem̄tus a iudeis noticiā xp̄i) quin alis
q̄n ondas eis salte p̄p̄enouissimā tpa ut reliquie israhel
salue hant. ¶ Propter dauid nec diffido q̄ Iurauit
dñs dauid). i. firmiter p̄misit (veritatē) q̄ sic p̄misit sic
opleuit (et nō frustrabit' eū). i. nō ē mētitus ei/ iurauit dī
co ita dices (de fructu v̄tris tui ponā sup sedē tuā) id est
xp̄m iuxta illud ageli ad mariā/dabit illi deus sedē da-
uid p̄ris sui. ¶ Vox p̄ris ad xp̄m. ¶ Filii tui) p̄ te in fi-
de p̄ gemī etiā (sedebūt in regno eccl̄ie) p̄nē pes p̄lati si-
ue iudices tecū (si custodierit) corde credēdo et e p̄te
implēdo p̄cepta legis et p̄phetarū q̄ (testimōia) p̄frūt
fidei q̄ (docebo eos) p̄ te et tuos. ¶ Et nō solū ip̄i filii tui
xpe h̄ etiā. ¶ Filii eoz) et successores eoz (sedebūt sup
sedē tuā) in regno eccl̄ie (in scl̄m scl̄i) q̄ sp̄ usq; ad sum-
mationē scl̄i p̄manebit plator̄ pt̄as et ann̄etas in eccl̄ia.
Et hoc nō meritis eorū h̄. ¶ M̄ dñs) sola grā (elegit
sibi syon) videlicet ecclesiam ut hic in p̄ntim habitt in
cordibus electorum p̄ fidem.

¶ Itē pater ad filiū ita elegit syon ut. ¶ Requiesmea) in
qua requiesco non tm̄ in hac vita sed (in eternū) nō ideo
dicit syon esse requiē suā q̄ ip̄e aliquādo lassatus requi-
escat. sed quia nos in illo requiescamus in hac eccl̄ia

(habitaro quoniam ad hoc elegi eam) ut ibi imhabite
hoc est in cordibus electorum.

Didicuam eius). i. aiaz desertā omni auxilio mundano
mī solius dei (bñdicēns bñdicā) bñdictione grē ī pre-
senti et gloriose ī futuro (et paupes eius hūiles) corde
michil de se presumentes s̄ ī misericordia sola dei sperantes
(saturabo pambū) id ē bonis spiritualibus reficiam.

Sacerdotes). i. platos ecclie (ī duā imitacōe vite sal-
uatoris) ī quo pfecta sanctitas fuit ut ex omni pte luce
ant virtutibꝫ et doctrina (et sancti eius) sc; fideles bap-
tismo sanctificati iungi exultacōe mētis et corporis (exulta-
būt) ī futuro sempiternas suscipiētes coronas glorie.
Hn dico exultabūt sc; de xpō qm̄ Illue) id est ī ecclie
ha quam ad habitacōem elegi (extēdā altitudinē re-
gim̄ xpī) quod nullis extēditur qbꝫ dictū ē. beatī paupe-
res spiritu qm̄ iporū ē regnū celorum/ et etiam ante hoc
(parau lucernam xpō meo) sc; iohānem baptistā qui
predicando et baptizando viam xpō dño sparauit.

Immissicos eius) incredulos et peccatores obstinatos
(īduam offusione) ī futuro iudicio cū audituri sunt di-
scendite a me maledicti (sup ipsū autē xp̄m efflorebbit san-
ctificacō mea) quia eius sanctificatio et gloria que ma-
nifestabitur ī fine seculi erit īmpercussibilis.

Psalmus. Cxxij. ī quo monet ad diligēntē fraternā.
Propheta cōmēdans fraternā caritatem ait.

Ecce quā vnu uale (q̄ iocūdū) et delca-
bile ē (habita ē fratres ī
vnu) vmitate caritatis et voluntate concordes quorum
est vnum cor et vna anima ī domino.

Bene dico utile et iocundū ē habitare in vnu q̄ sup fratreſ habitateſ in vnu. **D**escendet dei bñdictō h̄c vngentū ḡre ſp̄is sancti existēt (in capite) xpo (descendet) in die penthecoſtes (in barbā). i. in aploſ viroſ pfectoſ p̄ximō xpo adherenteſ (barbam) dico (aaron) id est xp̄i quem prefigurauit aaron.

Quod vngentū ḡre ſp̄is deſcedēt a capite nō ſolu. **D**eſcendit in barbā h̄c etiā (in orā vſtīmēti eius) id ē in omneſ fideleſ et in extremoſ qui erūt uſq; ad finem mundi. fideleſ emīm vſteſ diſcūtūr xp̄i quia iudicatēt eiuſ fide nra vſtīniuſ et religione honoram⁹ ſic vſtīmenta dñm/orā vſtīmēti diſcūtūr vltimi sancti q̄ erūt in ecclēſia/ſicut ros gracie xp̄i qui (deſcendit) ſuper apoſtoſ (in monte ſyon) congreſatoſ.

Ideo aut̄ bonū et iocundū habitare fratreſ in vnum. **D**uo mā illiſ) in concordiæ habitacōne (promiſit dominus hic benedictionem) gracie ſue et virtutum multiplicacōnem et in futuro (vitam eternam)

Pſalmus. Cxiiij. in quo monet ad diligēdū deū.
Bonū iocundū ē habitare fratreſ in vnu/ vos ergo fratreſ q̄ eſtis p̄iter ogregati p̄fici te qđ reſtat vob̄ ſc̄z.

Nunc benedicite dño laudate deū (o voſ omneſ ſerui eius) Benedicite dico omeſ et voſ maioreſ et perfectiores. **Q**ui ſtatiſ in ecclēſia domo dñi) in penetralib⁹ eius pſeueranteſ parati ſicut strenui ſerui ad ſeruiendū dño et voſ minoreſ a minus pſecti q̄ etiā ſtatiſ nō in intamis et penetralib⁹ ſed (in atrijs) id in ē in gressu (domus) dñi tanq̄ incipientes et imperfecti.

Bⁿdicate dⁿo et maxime. In noctib^v) adūsitatuⁿ non
tm̄ in dieb^v p^speritatis (extollite) sursum ad deū (manus
vestras) cor disq^t corporis deuote orādo in (sancta). s. in-
tencōne/ut intētione eternoꝝ opemī (et bⁿdicate dⁿo)
michil boni vobis attribuentē sed totū deo.

Prop̄ha orās bⁿdici p^slm fidelē ait. Bⁿenedicat tibi
dⁿs ex sy on). i. celesti iherusalē qui potens ē quia ipse ē
(qui fecit celum et terram)

Psalmus. Cxxxiij. in quo monet laudare deū maxi-
me ppter excellentiā potestatis.

Proph̄a inuitās om̄es fideles ad laudādū deū ait.

Laudate nomē domini^{vita līm} glua ipsū
laudabilem extolle do qd p fidē ognouisti esse super
omne nomē (om̄es serui dñi) qm̄ michil iustius michil
digmus xl gratius q̄ q̄ seruus laudet dñm.

Laudate vos maiores. Quin statis in ecclia domo do-
mmi) ut columnē fortes/laudate vos m̄iores (qui sta-
tis in ingressu domus eius)

Vos tales. Laudate dñm q̄ bonus dñs) nā bonus
in se & ex se omnū bonorꝝ fons in deficiens (psallite no-
mim eius qm̄ sua uae) est enī nomen dñi ihesu mel in ore/
melos in aure/iubilus in corde.

Psallite domino/et maxime populus israheliticus hoc
facere tenetur. Quoniam ipse dominus elegit iacob)
vnde assumpta humamitate nasceretur (et israhel in pos-
sessionē sibi) id est in gentem suam.

Ideo laudate. Quia ego spū ppheticō illuminatus
(ognoui) et euā noticia fidei et experientia (q̄ ipse deus.

noster magnus ē dñs) potētia et sapientia (p omib⁹ dñs)
sc; sanctis angelis qui dñi p grām dīgm sūt vocari.

Et vere ipse deus magnus est sup omib⁹ dñs quia.

Domina quecūq; voluit fecit in celo et in terra in mari et
in omnib⁹ abissis) causa emīm ommum que fecit voluntas
eius est et nulla necessitas.

Ipse dico ē. **E**ducēs vapores hūdos ab īmo terre
vel a mari oceano qđ ē terminus terre habitabilis vñ
ut plurimū generatur nubes (et fulgura) in de generata
(ouertit in pluias) **I**pse etiā ē **D**omi educit vētos de
locis occultis hoīb⁹ qđ pcussit p̄mogerita egip̄ti ab hoī
mine usq; ad pecus. **I**pse ē qđ. **E**misi signa et p̄dī
gia) p̄ ppli israel liberacōe (in pharaonē et in om̄es fuos
eius. **I**pse est. **D**omi pcussit gētes multas) in cōspe
ctu filiorū israel post egressum de egip̄to (et occidit re
ges fortes) sc; (seon. s. regē amorreorū et regē basan
et om̄ia regna canaan) **E**t dedit terrā eorū hēditate;
israel p̄plo suo. **E**t qđ hec oīa fecisti repletū ē os meū
laude et dixi. **D**ñe nomen tuū). i. fama tua et laus erit
(in eternū) et bñficiorū tuorū memoria erit (in omib⁹ ge
neracōib⁹ succedētib⁹) **E**t hoc erit memoriale eius in
eternū. **D**ua iudicabit dñs p̄plm suū) sc; iudeos non
credētes iudicō eterne dānacōis qđ populus īgratus
tot bñficijs extitit (et in suis suis). s. fidelib⁹ (dep̄cibilis
erit) exaudiēdo oracōes eorū. **P**rophā dūtēs se ad
exprobrāda ydola dicit. deus noster magnus est.

Simulacra gētiū sūt aurū aut argentū) qđtū ad mate
riam (et opa manuū hoīm) quantū ad formam.

Que hilacra vana sūt et utilia qđ. **D**is hñt) figuratiue
(et nō loqñt oculos hñt). s. depictedos (et nō videbūt)
Aures habent et nō audient nec ē spūs in ore iporū)

illa enī mēbra exteriōra artifex potuit dare s̄ nō sp̄m dare sic sup̄ in psalmo. In exitu isrl̄ fuit expōitū. **G**imiles illis fīat q̄ faciūt ea hac s. in tēcōe ut colātur ut s. fīant ita q̄ ad silitudinēy dolorz careāt sensu disrecōmis et motu bone opacōis (et om̄es qui fidūt in eis)

Tales fīat ydolatre s̄. **I**os q̄ estis domus isrl̄) dēū sc̄; vidētes fideformata (bñ dicite dñm q̄ vos domus aaron) vos. s. collectō sacerdotū. **D**omus leui). s. collectio mistroy et familia sub sacerdotib⁹ oſtituta (bñ dicite dñm) q̄ vos ppl̄ om̄es (q̄ timetis dēū bñ dicite dñm) Bñdicite dñm sic ego bñdices dico. **B**ñdictus deus dñs q̄ venit ex syon) homo factus (et q̄ habitat in iherusalem) celesti vbi videbimus eū in eterna pace.

Psalmus. Cxxxv. in quo monet om̄es ad laudem dei. Propheta invitat om̄es ad confessionem diuīme laudis propter excellētiā diuīme bonitatis dicens.

Oſitemini domino confessioelaudis (qm̄ bonus) a quo sic a fonte om̄e bonū fluit in nos bonos nos faciēs. Item ſitemini dño (qm̄ in eternum misericordia eius) q̄ in hac vita p̄ misericordiam donat peccātū ſert multa ſpūlia bona t̄m alia vita remunerat fidelis ultra merita. **C**onfitemini dño) q̄ ip̄e creator angelorū et aliorum sanctorū qui p̄ticipacōne diuīme gratie dñ dicuntur. **O**ſitemini dño qm̄ ip̄e ē q̄ dñatur om̄ib⁹ dñis) et p̄ncipibus huius mūdi in cuius ditione cūctā ſunt pohtā et non fit qui poffit rēfisterē voluntati eius. Confitemini dño qm̄ ip̄e eſt. **Q**ui p̄priavirtute facit mirabilia) non m̄digens auxilio cuiuscūqz.

Confitemini dño. **Q**ui a ipse fecit celos per suā mē
te disposuerat per sapientiā suam non ab alio edo etus
nec secutis exemplum alterius.

Item confitemini illi. **Q**ui firmauit terrā iuxta aquas.
Confitemini illi. **Q**ui fecit luminaria magna scilicet
solemut esset lux illuminans diem(lunam et stellas) ut
possint illuminare noctem.

Confitemini illi. **Q**ui percussit egyptum multis plagis
propter liberādū pplm israhel(cum pmo gemis eorum)
Confitemini illi. **Q**ui eduxit israhel de medio egyptio
rum) in ostensione sue invincibilis potentie et in fortissim
epercussione egyptiorum.

Confitemini illi. **Q**ui diuisit mare rubrū in diuisiones
Et eduxit israhel p mediū eius ptenens ei iter siccū.
Et excussum id ē extinxit(pharaonem) regez egypti
(et exercitum eius in mari rubro)

Qui trasduxit pplm suū post transītū maris rubri(p de
ptū). xl. annis. **Q**ui percussit p filiis isrl(reges magnos/
et occidit reges fortes) **G**eon regē amore reorū aog re
gem basan. **E**t dedit terrā eoz hereditatē quātū in se
fuit. **H**ereditatē dedit nō cuilibz h(isrl seruo suo)
Ideo hec omnia nob fecit. **Q**ua in deiectōe nostra) in
qua eramus deiecti et cōtempiti sub seruitute egyptiorum
(memor fuit nostri) liberādo nos ab ea. vñ seq̄tur.

Et redemit nos ab inimicis nostris)
Confitemini insuper illi. **Q**ui dat escam omni generē
hominum corporalem qua corpus pascitur/spiritualez
qua anima vivit et nutritur. **C**onfitemini deo) qui est
creator(celi) et gubernator atq; pmissor.

Scūl iste sic a laude inchoauit ita i laude eternā ait.
Confitemini dño dnoz) qm̄ in eternū misericordia eius.

Psalmus. Cxxvii. in quo docet flere/ tu p inco-
latu p̄nitis vite/ tu p dilacōne celestis patrie.

Prophā in persona iustorū p̄ incolatu p̄nitis miserie ait.

Super flumina babylonis^{sup bo}
^{na dele}
et abilia huius oſuſibilis mudi que more fluminū fluunt
et refluunt (illic ſedebimus et flebimus) vidētes imferā
in qua ſumus et (dum recordaremur celeſtis patrie) q̄ ē
vera terra noſtre promiſſionis.

Et q̄ flētes ſumus inter hoies malos inſructuosos et
diſſiciles ad traſhendū ad rectā fidē q̄ ſūt. In medio
babilomie). i. in plenitudine oſuſhōis (ſuſpedimur) ſbtra
ximus. s. (organa nīa). i. ſcripturas diuinas utriuſq; te-
ſtamenti et p̄miſſa dei annūciare illis tāq̄ ab īdigmis/
ab hīs enī porcīs et camībꝝ ſcripturas auertimus.

Affligimur inſup. **M**ia) in hoc babilomico mundo/
peccores miſtri demonū q̄ v̄ba et exēplo (deduxerūt olim
nos) in peccātū ſēptātes et irridētes (in terro gauerunt)
cur non cātabemus et deduceremus dīes in hoc ſcelo in
gaudio ſi ī ſi. **L**et hī illi (q̄ adduxerīt nos) ad has
miferias p̄cepīt dicētes irridētes (ymnū cātate nob̄ de
cātīcīs) q̄ cātabatis in ecclīa ex quo vos dicitis hoc eſſe ad
laudē dei. **I**ta illi dicūt hī nos rūdemus. **M**uō cātabi-
mus cātīcū dīm) existētes (in terra aliena) vicijs dedita/
vos nō noſcītis, cupētiſi q̄ fluit in tpe etīna ineditari ig-
noratis/ pleni eſtis cupiditatibꝝ malis, tlibꝝ nō debemus
cātare/nec amicicias eoz habē/ne incipiamus delectā
in rebus ſclī. Ceterū nō cātabimus vob̄ q̄ nō petitis ut au-
diatis hīmōi cātīca ſyō hī ut irrideatis et blaſphemetis vñ
tacebimus. **V**ir iustus inter mala poſitus ait.

Si oblitus fuiro) ac si dicat q̄ uis malis vndiqz affligat et ab impijs opprobria et irrisioes patiar si tū mter ista oblitus fuiro(tui celestis iherusalē) ut illis oplacē velim(obliuiscatur me de tera tua). i. nulla meor opm mēto apd dēū habeat. **A**dhereat ligua mea fauicb meis) ut om̄mo mutus hā si nō iugit memoria tua v̄se tur in corde meo) **P**rophā oūsus ad dñm orat ut ho stes pūiat q̄ si dicēt ego ita me habeo h̄ o dñe.

Memor esto) ut pūias in futuro iudicō maliciā isto rū carnalū hōim q̄ iustis adūsan̄ sic esau iacob ē psecutus/memor esto(filioz edom) qđ interptat̄ terrena et sanguinea.i. hōim q̄ nr̄m effundūt sangnēt nos in appē titū terrenoz inducē volūt/ et tūc dico memor esto(m die iherusalē). i. i die iudicij qn̄ appaēbit clitas fideliū **M**emor esto.ydumeoz filioz edom q̄ dicūt nō v̄bis h̄ fās soeñs suis hue mis̄tris cupiētes totaliter euacuare omnē religioneq̄ sanctimoia; de ecclia. **E**ximamite ex imamite). i. euacuate euacuate q̄cqd iusticie q̄cqd sc̄itatis ē m eaofundite.ofundite eā(usqz ad fundam̄tū) h̄ dei qđ ē xp̄s p̄matis. **I**lliita dicūt h̄. **T**u cōgregacō maloz filia oñuñois misera) es i ipa exultacōe et i ipa p̄ supcōe tua(btūs q̄ itribuet) penā tibi debitā p̄ malis q̄ fecisti nob̄(q̄ beatus r̄tebit ciues tuos) dū sūt puuli ne v̄teruis crescat(q̄ allidet eos ad petrā) xp̄m ut om̄mo eorum cupiditates dū tenē sūt moriāt̄ anq̄ in malicia obdurescant.

Psalmus. Cxxvii. in quo monet ad laudādū et exaltādū dēū p̄ liberacōe facta p̄ xp̄m.

Prophā in psona viri iusti p̄ liberacōe facta p̄ xp̄m ait.

Confitebor tibi confessioe laudis et gratiarum actionis (in toto corde meo) cum omnibus viribus animi mei (quoniam audisti verba oris mei) quod scilicet misisti filium tuum incarnari ut nos eruerit de potestate diaboli de qua ad te clamamus assidue.

In aspectu angelorum tibi assistentiū (psallat tibi) laudabo te secundum angelos imitando (adorabo ad templū sanctū) celestes; iherusalem diuinitatis tue maiestatem et angelorum socius factus (laudabo te)

Laudabo te super id est. Propter misericordiam et veritatem fuit misericordia illius quod nullis nostris meritis precedentibus remire dignatus est ad nos redimendos (veritas) autem dei fuit quod oia quod promisit in lege et prophetis adimplevit in euāgelio. laudabo dico (quoniam magnificasti Christum tuum super omnem nomen) quod noiatur in hoc seculo et in futuro.

Et quod ita fecisti ergo. In quocumque tempore in uocauero te exaudi me) quod si feceris (multiplicabis in anima mea virtutem) per quam otria mala in gruenteria possim resistere.

Confitebor tibi in ueritate. Confiteatur tibi omnes reges terre (et) cognoscentes te deum et dominum saluatorem omnium (quod iam audierunt verba) id est que ore tuo per filium tuum obseruare precepisti quod in omnem terram exiuit sonus eorum.

Confiteantur dico ut ipsi reges posint. In viis preceptorum tuorum (cantent) id est annuncient alii dicentes quoniam magna est gloria domini

Eterre magna est gloria domini. **M**in exelsum dominus super omnes creaturem eminens et in comprehendibilis est maiestatis/ qui licet ita exelsum sit (humilia) tamē corda hominum (respicit) oculo misericordie sue ut exaltetur (et alta) id est superba corda hominum (a longe cognoscit) ut deprimatur. a longe dicitur deus super eos cognoscere quod

nō appropinq̄t illis p ḡrāz h̄ potētia q̄s tū pfecte vīdet.
Et q̄ iūstis cōtingit tribulacō/deus adest adiutor eo-
rum. ideo pphā m̄ psona viri iūsti ad deū ouersus ait.

Giābulauero m̄ medio tribulacōis) humis sc̄li que sp̄
instat saltē ad diabolo(letificabis me) liberādo me a psecu-
torib⁹ meis (et sup̄ irā imimico ⁊ meorū) q̄ ex ira non ex
merito meo fuit michi mala(extēdes opacō e; tuā) eos
fortiter affligēdo ne dūtiū liceat eis oterere me(et sal-
uum me facies) m̄ felicitatē eterna. **E**go nō retribuo
imimicis meis/ ego nō me defendo/ q̄ nō possum nec de-
beo/ h̄ vīdictā remitto dño. **Q**ui retribuet p me) pena
psecutorib⁹ meis/ et vir ip̄e iūstus motus pietate pcatur
pro imimicis ut eius fiat misdia dices o **D**ñe misdia
tua pmanet ī eternū) q̄ sp̄ es patis recipere recurrentes
ad ip̄az (opamānuū tuarū). i. ip̄os hoīes q̄ dicūt speci-
ale opus tuū(ne despicias) q̄uis snt pccores q̄ tu eos
creasti.

Psalmus. Cxxviii. ī quo monet a deo nō esse fugi-
endū h̄ ad eū redēdū ab irato ad placatū.

Vox mēbroz xp̄i q̄ sedēt oſitētes pccā sua ⁊ surgūt iu-
ſificati ḡra dei/dicit ergo vir iūstus/o

Domine probasti me et cognoui-
sti me id
est ognoscime fecisti(tu⁹ ḡnouisti ſessionē meā). i. q̄ ī
hūilitate patientiā habeo et oſiteor pccā mea(et resur-
rectōnē meā). s. q̄ iūſificatus p ḡrāz resurgo et ī ſpe vi-
te eterne erigor. **I**ntelleſisti cogitacōes meas) ab eē
no(et ſemitā meā). i. occultū affectū meū(et ſumiculū). i.
iudiciū et discretionē quā ego habui inter bonū et malū
(iūſtigasti). i. pfecte noſti. **D**m̄es vias meas) om-
nia opa(puidisti) ante q̄ essem ī reruz natura. et ſcis q̄

(non est sermo) sine veritate (in lingua mea)

Vere puidisti omnes vias meas q. **E**cce tu dñe cog-
nouisti omnia que sūt et erūt et fuerūt quātumcūq; sūt
alij ab abscondita (tu formasti me) principaliter (et posui-
sti super me manum tuam) conseruantem me in esse.

Quibz consideratis dñe. **O**dirabilis ē sciētia tua. super-
greditur me) nō possum scire tua secreta (eleuata ē ut in
 profundū sapientie tue (nō possum intrare) **E**t deliberas a
 deo nō fugiēdū dic. **Q**uo ibo atēpo q̄ es spūs) q̄ vbi
 q̄ ē quo plenus ē mūdus (quo a pñtia tua fugias) hoc
 em ē impossibile. **Q**uia. **S**i ascēdero in celum tu illic
 es) p̄ refulgētiā tue glie (si descēdero ad infernū ades)
 p̄ exercitiū tue iusticie nulla altitudo te altior/ nullū pro-
 fundū te profundius/ occidēs et oriēs in tua oīnē manu.
 Certe fugere nō possum q̄ etiā. **S**i haberē pēnas) qui-
 bus possem velociissime volare tanq̄ auicula pennata et
(diluculo) qñ vacua ē q̄ sic possem puenire (ad extrema
 maris remotis) ab hoibz nō fugiā a te. **E**t tenilluc si
 volarē (manus tua deducet me) q̄ sine te trahire non po-
 tero/ et me deductū (oportebit q̄ potētia tua teneat) ali-
 ter deciderē in nichilū a sic nō possem effugē pñtia tuā.
 Et cū viderē q̄ euadere nō possem/ fugiēdo cogitau si
 euadē possem latēdo. **E**t dixi apd te oferēdo (foris
 tā tenebres culcabūt). i. abscondēt (et sic nos erit illū acō
 mea in delicijs meis). i. cōso! acō mea. q̄ libere et auda-
 cter fruar omnibz delicijs in illis tenebris. Et oīdēs q̄
 nichil valuit cogitacō sua de sic euadēdo ait.

Nō bñ cogitau. **M**ā q̄ fūt in tenebris nō abscondēt
 a te) q̄ nichil i eis existēs latēte. vñ (eq̄ tibi manifesta sūt
 que fūt in tenebris sic q̄ fūt in plena luce) **Q**d eque
 videatur a deo res in tenebris ei in luce patet.

Mīm possedisti rēnes m̄ eos). i. īteriorēs affrēcōnes
īn p̄tāte tua habēs eas (suscepisti me) educeōdo me tāq̄
tuū (de vtero m̄ris mee) īn q̄ tāq̄ ītenebris latebar.
Et q̄ dñcē tāte potētie a sapiētie es q̄ te fugere v̄l late-
re nō possuz ideo nō fugiā h̄ **C**onfitebor tibi īfessione
laudis ī meito (q̄ terribiliter). i. mirabilit̄. īcōphēnsi-
biliter (magmus es) et ec̄ (opa tua sūt mirabilia) mirabi-
lia sūt opa creacōis q̄ de nichilo/mirabilia opa ī crea-
cōis q̄ de pprio sanguine. mirabilia opa iustificacōis q̄
Sme merito/mirabilia sūt opa miraculorū tuorū q̄ modo
īnsolito/mirabilia opa glorificacōis q̄ plena īeffabili-
gaudio (et aia mea) fide p̄ te illūata (conabit̄ valde)
q̄ tū potēit (ad cognoscēdū) opa tua. **Vox ecclie.**

Amma m̄ea īgnoscet q̄. **N**ō est occultatū os m̄eu a
te) id ē īfirmitas mea īterior (q̄ ē abscōdita) hoībus
tibi nō q̄ ē m̄ia nosti h̄ tu q̄ pfecisti eāvides q̄ frangi nō
pt/occidi enī p̄nt sancti h̄ Heclī neqūt (et substātia mea
ē ī īterioribz terre) id est ī carne fragili confisto/et
tū os non cedit malis. **Vox cristi.**

Aliquos ī corpore meo fecisti fortes ut ossa et etiā am.
Neculi misericōdie tue et pietatis viderūt īfundēdo radī
os grē tue (imperfectū m̄eu). i. imperfectos meos q̄ etiā tū
tubātes respicis ut petrū ne pereāt (et ī libro tuo). i. me
quē dedisti formā iusticie hoībo (scribetur). i. īstruētur
(om̄es) nō modo pfecti h̄ imperfecti/nō ergo desperēt (di-
es). i. apli (formabūtur) ī me a quo pfectōnē grē susci-
pient/et meo nō iabitur nomīne (et nemo ī eis) forma-
bitur ī esse grātie nec ab eis nominabitur/ut a petro
petrī sed a xp̄o dicūtur fideles xp̄i. **Vox xp̄i.**

Sed tū. **D**alde honorati sūt a me amici tui deus) sc̄z
apli quos ad aplatū p̄tātu cui q̄bo p̄tāte miraculorū dedi

válde (os fortatus ē pñcipatus eoz) facti enī sūt pñncip
pes duces a pastores ecclie / q̄b̄ dictū ē q̄cūq̄ ligauitilis
sup terrā erūt ligata et in celo. ¶ Merito ofortavi eos /
q̄ ego nō aliis. ¶ Inumerabo eos) quos in fide genu
erūt et ipi credentes enumerati (multiplicabūtur sup are
nam). i. sup plebē iudaicā q̄ arene dure steriliq̄ in fructu
ose opatūr a h̄ec multiplicacō puenit ex hoc q̄ (surrexi)
a morte (et) licet surrectio p̄pria virtute sit ligñs diuinita
tis tñ (ad huc sū) occultus pluribz (apd te) q̄ nō ē ma
ifesta omibz mea ptas q̄ tādē in iudicō erit omibz co
gnita. ¶ Sic honorabiles sūt michiamici tui deus / ita
mimici detestabiles / et ideo. ¶ Quū occideris deus pecca
tores) morte gehēne dicā a ego ad eos (viri sangnū)
i. peccorū (declmate a me) q̄ etiā horreos videre / illos
enī q̄s tu viuificas ego viuifico / illos occido q̄s tu occi
dis. ¶ Ideo declmate a me viri sangnū. ¶ Quia dicitis
in cogitacōe vīa) deridendo bonos fideles (acciūt)
isti p̄dicatores / plati (ciuitates suas). i. bona eterna q̄ fi
bi p̄mittūtur / derisorie loquuntur q̄ p̄mittūtur dico (in va
mitate). i. nō in veritate sua / ecce falsitas opimōis loqñ
tiū. ¶ Si oderis deus peccores. ¶ Rōne) cordās iusti
cie tue (q̄ te) corrigēte et dānante (oderāt oderā) certe
sic a omibz hoibz deberēt esse odiosi (q̄ otrā mimicos tus
os resolutebar) dolore interuis. zelo iusticie otrā eos ira
tus q̄ te et nō nomē tuū impugnabāt. ¶ Oderā) dico
(p̄fcō odio) sic nec ppter vicia oderām hoies nec ppter
hoies vicia dilexerī (et mimici fū sūt m̄). i. me odio ha
buerit. ¶ Et qm̄ timeo qđ aliq̄ dlateat tibi displicibile.
¶ Droba me). i. pbatū oñ de p̄ aliq̄s tēptacōnes (et
fac me scire) ea q̄ latēt (in corde meo / et fac me cognos
scere semitas meas) facta et cogitata p̄ me.

Et fac me videre si aliq̄ culpa in me ē) faciendo aut
osentiēdo à negligēdo q̄ negligēda nō erāt ut p̄ penitē-
tiā emūder ab illa culpa (et deduc me ad viam) q̄ ducit
ad beatitudieꝝ (eternā)

Psalmus. Cxxix. in quo moner-
orare deum contra mala seculi
Propheta in persona eccl̄ esie vel cuiuslibet iusti.

Eripe me dñe ab homine

malo) nō vno tm̄ s̄ a toto ḡne maloruꝝ a principe suo di-
abolo (a viro in quo eripe me) **Q**ui mali cogitaue-
rūt iniqtates in corde otrā me q̄ (tinuesstituebat p̄lia
scismata et heresies otrā q̄ pugnarē. **E**t oñdēs quibꝝ
plijs p̄sequāt̄ eccl̄ias ait. Acueit l̄nguas). i. acutas et
exq̄sitas sentētias pauet libivn possent trāffigē cor-
da hoīm simpliciū auidentiū (sic serp̄tes) per l̄nguas
virus mittētes q̄ venenosa et nocuia erant v̄ba eorū sic
morsus serpentis nec mirū h̄vba eoz erant venenata
q̄ (sub labijs eoz). i. sub l̄nguis eoz erat (venenū)
id ē odiū et inuidia otrā eccl̄ias (aspidū). i. incurabile q̄
ab eis nō p̄t extrahi per p̄dicatores dei sic nec venenum
ab aspide p̄ incitatores. **Q**ui q̄ nō solū labns s̄ ope-
re p̄sequūtur ait. **D**ñe custodi me de p̄tate diaboli et
ministroz eius (et ab hoībꝝ imquis) qui sūt eius mem-
bra (eripe me) ut cessent mala q̄ michi faciūt. **Q**ui). s.
hoīes imqui (cogitauerūt supplātare). i. retrahē (gres-
sus meos) a via dei et supbi velut heretici q̄ de se p̄sumūt
(latēter parauerūt laq̄um). i. decepcōez (michi) ne percī
perē et cauerē. **P**ersequūtur aut̄ supbi p̄dicti me latē-
ter et ec̄ patēter q̄. **M**unes). i. peccā sua ppria q̄ michi
suadent facere malum (extenderunt in laqueum) ut me

traherent ad faciēdū sūia et q̄si pedib⁹ laqueū ita (scān-
dālū) in quo cespitarē p culpā et cadere in gebennā (iu-
xta iter) ut facilius me capē possent si a rectitudine fidei
declimassem. ¶ **V**ir iustus vidēs se tot modis impugna-
tū et q̄ nullū aliud r̄mediū erat sibi nisi clamare ad dñm
et ideo clamās ait. **D**ixi dñe in quo solo oīdo (deus
meus es tu) cui libenter seruio (exaudi vocē depeccōis
mee) ut me liberes a psecuōne īmīcorū meorum.

Bñ dixi deus meus es tu q̄ tu. **D**omine vere (dñe) es
(virtus salutis mee) dando michi vires pseuerandi ut
pseuerādo sim saluus (obūbrasti) p grām (mētē meaz)
mē ptegendo in pugna/qua luctor̄ fons oīra fictos et
intus oīra oīcupisētias et passiones meas.

Exaudi me domine etiam in hoc ut. **N**on smas me ca-
dere in desiderium prauum alicuius peccati ut locus hiz
diabolo (cogitauerunt contra me) īmīci mei mala h̄ tu
dñe (ne dereliquas me) subtrahendo gratiam (ne) de
me victo (triumphant et gaudient)

De malis q̄ supuēmēt īmīcis suis ait. **C**aput circu-
tus eoz q̄ mala cogitat oīra me. s. diabolus q̄ sic nūq̄
recte incedit ita malos ad rectā viā puenre nō simit h̄
in circuitu ambulāt pdet illos (alabor: labiorū suorum)
id ē mendacia afigmēta q̄ cū labore īuēmūt et fingūt
(īuoluent eos) morte eterna. vnde sequitur.

Cadēt sup eos carbones / ignis īfernalis (et ī mi-
seris nō subfistēt) q̄ pena īfernalis ē īsupportabilis.
Illi defendūt peccā sua labijs mēdacijs h̄ **D**ir liguo-
sus). i. q̄ amat mēdacia nō cauēs quid loqtur (nō diri-
getur in hac vita) ad bona opa (virū īiustū mala capi-
ent ī interitu) suo. **M**ala dico capiēt īiustū ī interitu
suo q̄ ego p spiritū sanctū. **C**ognoui qđ tñ illi mali

non puidet (q) tādē faciet dñs iudicū ī opis). i. iu=
sti q̄ esurit iusticiā a q̄rit sententiādo p eostra malos (et
vindictā pauperū) spū. cōfundēdo eoz oppresores:
Sic iudicabit p iustis oīa iūstos. **D**erūtam ē iu=
sti) q̄ liberati sūt q̄ de īmīcīs vīdicatū nō sibi attribuent
h̄ tibi dñe vñ (cōsītebūtur) laudādo a exultādo a grās
agēdo (nō mī tuō/et habitabūt) ppetualiter (recti ī p̄
sentia tua) mēxplicabili etne vihiōis gāudio pfruētes.

Psalmus. Cxl. ī quo dōcetur iustus ī
suis afflictionib⁹ ad dñm clamare.

Propheta ī psona iusti malis circūdati ait.

O domine clamaui ad te

et clamabo (et cū clamauro exaudi me/ et ītendevocā
de p̄tacōnis mec) pētīonem meam ā dīplendo.

Dratio mea sit a te exaudita et accepta tibi (sic īcē=
sum) qđ tibi offerebatū ī odore suavitatis (et operacō
mea bona) placeat tibi (sicut sacrificiū) qđ tibi ī veteri
lege offerebatū (ī vespere) quod tibi īter om̄ia plus
placebat ī figura sacrificij quo dīmīlādo scīpm ad
vesperam tibi obtulit dñs noster ihesus crīstus.

Ecce dñe clamabo a īter alia. **D**one dñe custodiam
orī meo) ut nō peccē stulta a īcōgrua a ociosa loqñdo
h̄ om̄e qđ loquar sit sanctū et dignū deo (et ostiū pone
dīnētie om̄ib⁹ sensib⁹) ut mūmatur tota mea domus et
non habeat aduersariūs vnde īgrediatur a dī etur.
Et si dīgat me peccasse aliqd̄ loqñdo nō loqñdū p̄cor.
Mon permissas co: meū īclīmari ī verba malicie) ue
pertinaciter a suple defendā peccata mea (excusatio m̄b⁹)

fallis) sicut solēt imprudentes facere q̄ fortune aut necessitatī nature aut t̄pis qualitatī aut societati mala sua imputat cū tñ in p̄tāte n̄a sit peccare w̄l non peccare.

Et si hoc feceris. **M**on ero vnuis de illis qui excusant sua peccata et nō tm̄ cū n̄morib⁹ h̄ etiā (nō cōmunicabo cū electis eorū) scilicet cū potētorib⁹ et maiorib⁹ ut p̄reorum cōsortiū excusem peccata mea sicut ip̄i faciunt.

Nō cōmunicabo cū istis malis p̄tendētes excusacōes in peccatis h̄ recipiā libēter correctōem si. **C**orripit me iustus in misericordia et increpabit me oleum aut peccatoris scilicet falsa laus. simulata dilectio adulatoris (nō delectabit mentē meā) **E**t vere sic erit. **Q**uoniam adhuc futurū est q̄ (oratio mea) qua oro dēū ut ouertātur (placebit eis) cū auertētur a peccatis et incipiēt timere iudicium dei et si sūt qui tradicāt ut eoꝝ doctores et heretici nō est curandū (qm̄ iuncti huc compat) doctrinę cristi (absorbentur) et vincuntur et in sua vanitate deficiunt quia et si videantur aliquid dicere tñ nichil sūt dicta eoꝝ / Stulta enī est sapientia eoꝝ.

Quid ergo de eis erit dicit. **A**udiēt yba mea qm̄ fuserūt yba potēta ad penetrādū corda et iusta et honesta/ vñ qui ad me venerūt verbis meis vmeti sūt et delectati sūt in eis et ouersi sūt ad me. p̄sūt eis verba mea/ p̄sūt etiā mors mea et sanctorum q̄ (sicut cū crassitudo terre erupta ē sup terrā) id ē cū sumus eūis ē despersus super Campos facit ip̄os fructificare sic crux in eo et sancto rum martirū fecundatus est mūdus. vñ sequitur.

Dissipata sūt ossa) martirū meoꝝ / sed ex dissipacōne ossū eoꝝ summa utilitas remit mūdo. vñ tantū inde mundus accepit piguedinis ut inde seges eccie latius pulcharet/ hec est mors sanctorum que contemptibilis est

seculo h[ab] p[ro]ciosa agricole q[uod] nouitib[us] vtilitate; q[uod] vberem
fucum vñ creuit ecclia. **D**issipata sūt dico ossa mar-
tirū secus īfernū). i.ad modū reor[um] qui reputātur di-
g[ra]m īferno/h[ab] q[uod] ad te dñe dñe ocl[er]i mei sūt dirā sic ad
p[ro]tectōnē meā/ et q[uod] ī te sperau nō p[ro]missas aīam meā
separari) a ōspectu grātie tue quicquid sit de corpore.
Nō auferas aīaz meā dico h[ab] potius. **C**ustodi me a la-
queo) decepcōis (quē statuerūt michi) spūs malig[m] (et
a manifestis p[ro]turbacōib[us]) īq[ui]etorū boim (opantū īq[ui]-
tate) **M**e quidē tua grācia custodies/p[er]ccōres aut ru-
entes de vicio ī viciū. **C**adēt ī reticulū de mōis siue
īmōitatis. ego aut cū talib[us] nō ābulo) nec assotioe ī ali
quo (donec trāseā) de p[ro]ntivita ad requiē beatorum.

Psalmus. Cxli. ī quo monet nos
ad orandū p[er] malis plentis vite.
Vox cristi ex parte assumptae humitatū.

Aōte mea īteriori nō strepitū labiorū (ad do-
minū) p[re]z clamauroce mea ad
dñm dep[er]catus sū) assidue ad eū orans. **E**t adhuc.
Effundo copiose (ī ōspectu eius oracōnē meā) la-
crimis plenā (et tribulacōnē meā ante ipm p[ro]nuncio)
In tanta angustia sū q[uod]. **D**efecit ī me spiritus meus)
et tamen tu pater (nōsti om̄es semitas) id ē om̄es ope-
rations (meas) īteriorēs et exteriores.
In via hac p[ro]ntis vite (qua ambulabā abscondeſt)
aduersarij (supbi laqueū michi) id ē latenter mortē.
Ipsi queſierūt michi mortē īferre. et ego cū essem captus.
Considerabā ad potiore partem) scilicet discipulorū
qui relicto me fugerūt (et non erat quiognosceret me)

esse deū in carne tectū. cū prius dixisset petrus in persona
ommū discipulorū tu es xp̄us filius dei viui. **D**erht
a me fuga) ego nō fugi s; potius permisi me in mortē da-
ri p liberacōe aliorū (et nō ē inuētus aliquis q̄ reqrat vi-
tā meā) ad saluādū eam. **E**t ideo. **V**lamax ad te
dñe) pr̄(dixi tu es spes mea) spem meā in te posui. cui enī
am morti approximās ppriā aia; omēdau (portio mea)
pars mea (in terra viuetū) **O**dñe in quē spero.

Intēde ad dēpacōnē meā/q; valde afflētus sū) ab
impijs me perdere querentib;. **S**ic quidem intēde.
Libera me a perseqn̄tib; me) et opus ē(qm̄) fortati-
fūt) te pmittēte in tm̄ (sup me) ut manus michi in gere-
rēt aī in cruce suspēderēt. Libera me a **E**, duc me de in-
ferno) vbi aīe fidelū a diabolo detinētur a custo diuitur/
nō patiaris (aia; meā) in claustris infernalib; detineri
ut de mea liberacōe (laudet nomē tuū a me) et ab alījs
liberatis p me/ et nece ē ut educas qm̄ (me exspectat iu-
sti) liberatorē sūū (donec retribuas michi) suscitādo ter-
cia die gliaz resurrectōis q̄ esse debz abiecte passionis
retributio. **P**ropositio

Psalmus. Cxliij. in quo monet

ad penitentiā et orationem.

Propheta in persona cuiuslibet penitētis.

Dñe exaudi oracōnē meā ^{auib;})
clemē-
tie tue (percipe dēpacōnem meā in veritate tua a iusticia
exaudi me) q̄ penitētib; a se accusantib; m dulges.
Exaudi dico. **E**t nō int̄res in iudiciū cū suo tuo) ut se
cū dū merit a me iudices/ego misēdia in dīgo ego fu-
gitiuus ad te redeo/pacē q̄ro/nō ergo int̄res meū in-

in dictu⁹ qđ nec ego volo intra ē tecū (qđ) i tu⁹ opacō e(nul-
lus viuētiū aut hō aut ḡelus iustificabitur) qđ solus es
in quo peccm̄ cadē nō p̄t/m cuius ospectu ec̄ astra nō sūt
mūda. ¶ Precor ut nō m̄ tres in iudiciū cū suo tuo.

Quia inimicus meus i. diabolus (psecutus est aia; meā et dep̄ssit vitā meā) ut terremis inharet.

Conatus ē etiā inimicus meus qđ tū in se ē. **V**ollocare
me in tenebris (peccorū sic ceteros desperatos (et anxias-
tis ē sp̄us meus) vidēs vicinitatē piculi (et turbatū est
cor meū) qđ ex me nesciebā quō de hac captiuitate posse;
exire. ¶ Intatis aut tribulacōib⁹ dep̄tensus ad hoc re-
medū me otuli. **O** demor sui dierū antiquorū in q̄b⁹
alij p̄mitētib⁹ misericōdīa exhibuisti (meditatus in omnib⁹
opib⁹ tuis) ut in eis aliq̄ michi pararē osolacōnem (et
in factis manū tuarū) que misericorditer fecisti qđ me-
pitacō ad spei erexit fiducia ut p̄sumere in potius de tua
pietate fidere qđ de meis iniquitatib⁹ desperare.

Et nō tm̄ meditabor h̄ etiā cū exhibicōe bonorū operū.

O Janus meas ad te in oracōe leuauī/et sic terra smē
aqua desiderat irrigari) ut fructū faciat (sic aia mea de-
siderat te deū fūi) ¶ Peto. **D**elociter exaudi me) et
debes facere nō differas qđ (prope defectū ē sp̄us meus)
et miserere mei. ¶ Dñe exaudi me in hoc scilicet ut
Non auertas faciē tuā a me) tāq̄ offendus a me/ qđ
si auertas (smilis ero descendētib⁹ in lacū) in ferni.

Nō autas faciē tua dico h̄ potius. **A**uditam fac michi
velociter smē tardacōe (misericōdīa tuā) qđ in te sperauī
nō in alio. ¶ Et. **N**otā fac michi via; in qua abulem
dux michi sit veritas tua/ et gressus mei tua ḡra dirigāt
(quia ad te) fontē pietatis (leuauī omnēs fidēti am-
me mee) ¶ Et ne impedar avia;

Eripe me de inimicis meis diabolo et membris eius et hac fiducia peto quod ad portum pietatis tue (me) tulisti fugias / doce me tamquam ignoramus tuus impius et nihil de sua virtute presumet / facere voluntatem tuam et debes (quod deus meus es tu) cuius voluntate debeo sequi in omnibus.

Doce me dico quod utique facies / ergo. **S**piritus tuus bonus deducet me per semitam iusticie in terra recta). i. viuentum quam soli recti possidebunt (propter nomine tuum) non propter merita mea (vniuersificabis me) vita gratiae per cuius virtutem remam ad vitam glorie (in equitate tua vniuersifica me) que est bonitatis tue condescendit / quia exigit equitas tua ut vniuersices illum qui se tibi humiliat.

Vniuersificabis me. **D**educes de tribulacione huius seculi (a iam mea) quoniam me de isto carcere exire iussus ut in te habet quietam letam (in misericordia tua) non in meito meo (dispones inimicos meos) diabolum et eius sequaces. **E**t haec pietate michi indulge non quod iustus es (quod filius tuus sum ego)

Psalmus. Cxliij. in quo monet ad gratiarum actionem pro victoria.

Propheta non in solestem de victoria sed humiliter gratias agens deo in persona sui et cuiuslibet iusti pugnantis et triumphantis contra diabolum ait.

Benedictus dominus deus

qui docet manus meas ad plium) quod de prope fit / per me enim nesciissem alia goliath / et digitos meos ad bellum) quod de longe fuit a remotis fit: **V**ere benedictus deus meus quoniam ipse est. **O**discretio cordia mea (quibus non solus misseretur mei sed etiam me misericordie fecit (refugium) a quo constantia mea sumit infirmitas (susceptor) quod pugnantem

mebip̄stas ne cadā(liberator)q̄ tribuit ne dūmicas vul
nerer. **D**roctector meus ne sc̄lar(m q̄ sperau) m om
mbo laborib⁹ a p̄l̄ns meis(q̄ subdit p̄plm meū sub me)
vel p̄plm meū sc̄ rebellū cupiditatē a motū carnalū des
ideriorū/legi mentis mee/p auxilū gratie tue subditum
facit/ut racō dñetur m regno aīe. **P**rophāsiderās
genus hūanū bñficijs dei m dignum admirans ait.

Dñe quid est homo)q̄ tāti pendis tāti existimas(q̄
innocuisti ei)id ē q̄ ei p̄ assump tā hūamitatē innotescē
res diuinitatē q̄ p̄ se vilissimus erat(aut filius hoīs)q̄d
est(q̄ reputas eū)id est q̄ eū tāti facis et tāti p̄cū ut
pro eo filium tuum vñigematum des.

Ideo dico quid ē homo q̄. **H**omo similis vanitati fa
ctus est)pecādo.i. alicui vane a cito trahiture rei simi
lis/factus dicit q̄ creatus fuit m̄ pfecēde a stabilitate/
aut similiſ veritati. h̄ violās obediētā fecit sc̄ip̄m vanū.
mortale a trahitorū. vñ(dies vite ei⁹ sic ubra p̄tereūt)
O **D**ñe)ex quo nō obstāte q̄ homo similiſ factus sit
vanitati.tua sapientia disposita redimere eū ouē errabū
dam q̄ sanari nō p̄t m̄hi tuis humeris reportetur p̄cor
(m̄clma altitudinē maiestatis tue)nō locum mutando
(descende)h̄ nrē hūamatis formā sumēdo/redimatur
homo/qđ m̄hi m̄clmata diuinitate fieri non p̄t(tange
montes)id ē potētes a supbos huius vite/gratiā tuam
interius infundēdo(et sumigabūt)crebris suspirijs a
lacrimis suorū p̄corū opūctōne cōmoti.

Tange mōtes a etiā. **F**ulgura coruscacōne)id ē oñde
tue vñtis potētā crebris miraculis coruscādo(et diss
pabis)seu dissolues spiracōes eorū(emittē)p̄ aposto
los tuos(sagittas tuas)id ē vñba tua q̄ corda hominum
transfigūt(et turbabis eos)ad penitentiam.

Deinde propheta aduertit christi precibus ouitis ait
ut hec fiant. **E**mitte filium tuum de sublimitate in quod est te-
cum et induat carnem in qua visibilis appareat in mundo
(et eripe) de potentia diaboli (et libera me de aquis multis)
id est de mundanis et malorum (de potentia filiorum) quod de adiutorio
patre diabolo nati sunt. **I**deo eripe me ab eis quoniam ipsi
sunt. **Q**uorum os locutum est superbia (actus tamen se habet scientiam)
quorum tamen scientia vana est (et opera eorum opera iniustitiae)
Eripe dico quod si feceris. **D**eus certum nouum catabo tibi
id est per filium tuum incarnatione gratias agam (et in obfuscatione dece-
receptorum legis) tibi defuniam (tibi psallam) tibi gaudebo. ti-
bi catabo. **C**atabo tibi etiam. **Q**ui das salutem gratiam re-
gibus. i. fidelibus quod bene regunt seipso qui redemisti dauid
fum tuum de gladio goliad (maligno) pessimo idolatria
de potentia diaboli (eripe me) **E**t erue me de manu fili-
orum alienorum quod filii ecclie non sunt quorum os locutum est vanita-
tem. s. quod in terrenis consistet nostra beatitudo (et opera eorum
opera iniustitiae). **P**ropheta ea in quibus mali felicitatem po-
nunt enumeras ait. **Q**uorum filii in columnis sunt (sic no-
ue platicones in iuventute sua) **F**ilii eorum opositi et or-
nate in capite et in corpe auro et sericis (sic ornatis templi)
Mromptuaria et cellararia (eorum) ubi reponuntur vestitus
alia (plena) genovino et oleo et bmoi super effundentia ex
hoc in illis) **V**ives eorum fetose plene fetibus abundantes
in egressibus suis boues eorum crasse **R**on est ruina non
dico in muris ciuitatis sed nec (sepis) non est transitus nec e-
gressus non possunt fugere quod detinunt captiuos non est tumul-
tus non vulnus (non clamor in plateis eorum) sed quiescit
pax. **Q**ui nescientes et cupiditate terrenorum excecati.
Beatum dixi propter cuius hec sunt putates in huiusmodi
temporalibus bonis consistere felicitatem nostram sedisti

grauius errat qm̄ ille solus (populus beatus est cuius
est dñs deus eius) beatitudo sua et eterna felicitas.

Psalmus. Cxliii. in quo monet ad laudē dei.
Prophā in persona ecclesie laudē p̄mittēs deo ait.

Exaltabo te deus meus rex

confitendo a p̄dicādo alijs dignitatē tuā (et bñdicā nomi
ni tuo) bñdictōe laudis a grārū actōmis (in sc̄lm). s. hic
(et in sc̄lm). s. in eternū q̄ enī hic nō incipit te laudare
in futuro mutus erit. **B**ñdicā dico hic in vita mea nō
semel h̄. **N**er singulos dies bñdicā tibi q̄r singulis
boris tuis bñficijs vivim⁹ (et laudabo nomē tuū in sc̄lm
sc̄li) incessanter tibi grās agēdo. **O** erito laudādus
est deus q̄. **O** magnum dñs magnus in essentia/mag-
nus in virtute/magnus in potētia (et laudabilis valde)
in opib⁹ suis et in bñficijs q̄ cofert suis fidelib⁹ (q̄ mag-
nitudinis eius nō ē finis) ē enī mōprehēbilis cogi-
tacōne/vn q̄ magnus ē sine fine/laudabilis ē sine fine
Non solū ego laudabo h̄ om̄is. **G**eneratio laudabit
opā tua) ut pote altitudinē celi/pfunditatē abissi/stella
rum multitudinē/terre altitudinē/refluxū aqrū/mp̄tū
ventorū/sapiētiā /vōim/simplicitatē āgelorū (et potētiam
tuā p̄nūciabūt) dicētes q̄ magna potētia dei soluis.

O magisfētiā glorie tue) mistri eloq̄orū tuorū (loq̄n
tur) p̄dicādo et laudādo (et magisfētiā sanctitatis
tue etiā loq̄ntur) dicētes nō ē sanctus ut est dñs (et mi-
rabilia) q̄ sup naturā oparis (narrabūt) dicētes/mirabi-
lia opera altissimi soluis. **C**eterū. **V**irtutē terribili
um iudiciorū tuorū) metuēdo q̄b⁹ impios p̄mis (dicēt

et magis mitu dñm tuam) cuius nō est finis (narrabunt)
narrabūt aut cū talē esse laudabūt. **P**reterea.

OMemoriā abūdantie suavitatis tue) qua vocasti eos
ad tuā grāz deuoto corde (pferent) q̄ narrabūt (q̄ iusti-
cia) vel quā eis infundis ad iustificacōnē vel quā scđm
merita eis tribuis beatitudinis gloriam (exultabunt)
Laudabūt sanctitatē et potētiā dei et dignū est quia.

OMiserator) ē aetū misericōdī exhibendo (et misericors)
natura in se ipo a quo fluit miseratio (patiēs) exspectā-
do. tolerādo peccores ut ouertātur (q̄ multū misericors)
peccā quātum cūq̄ magna. quātum cūq̄ multa donādo
vere pēnitētib⁹ / multū misericors ē largiēdo tā ineffabi-
lem mercedē suis fidelib⁹. **M**isericors dico imo ges-
neraliter. **S**uavis est dñs vniuersis) q̄ omib⁹ creatu-
ris dat esse. qd̄ ē desideratissimū scđm se. vniuersa suaui-
ter disponit. suavis maxime bonis gustatib⁹ q̄ suavis
est dñs (et misericōnes eius sup omia bona eius) diffu-
sio enī bonitatis eius sup omnē spargitur creature vul-
tum faciens solē suū oriri sup bonos et malos / vñ quic-
quid creauit p̄pria misericōne gubernat et regit.

Ergo. **L**audent te domine omnia opera secundum
modum suum per se si sunt creature rationales / si ratio-
ne carent sua utilitate sua pulcritudine dando materi-
am laudis laudantibus te (et sancti tui) scilicet et homi-
nes et angeli (tiam laudem concelebrent)

Laudet te dico dicētes et p̄dicātes. **G**loria regni tui). si
q̄ notanter q̄ sapiēter et q̄ imribiliter quicqd facis in
regno tuo / et dispomis (et potentia tuā) que magna est
qua regis et ordinas superiora et inferiora et omnia in eis co-
tēta (loquitur) **N**o loquitur dico ad hoc utiq̄. **O**It notā
faciat filius hominū potentia tuā) ne p̄ ignorantiā mīmus

te timeat vel diligat suum tuum (et gloria; magnificet regnum tuum) quod id est quod gloriosum et magnificum est regnum tuum.

De cuius regni magnitudine et stabilitate ait.

Regnum tuum regnum omnium scolorum qui regnum tuum non erit finis omnia enim scilicet regnum tuum a domino auctoritate volvitur et dominatio tua in omni generatione et generatione qui potest tua potest eterna et regnum tuum quod non corrumpetur. **E**t ipse dominus est laudandus quia. **F**idelis est in omnibus verbis suis omnia enim quod prophetas locutus est adimplevit et quicquid pronosticavit dedit (et sanctus). **i.** irreprensibilis (in omnibus operibus) sicut videatur a stultis quedam iniuste disponere.

Certe dominus sanctus est in operibus suis quia. **A**lleuat omnes quod corruerunt in peccato et alleuari desiderat ne in eterna ruina mergantur (et erigit omnes electos) sanando eos lesos si penitentie velithic enim est sanguitanus quod alligauit vulnera sauciatus.

Quia enim tu domine es quod alleuas corruentes et eriges electos.

Deculi omnium in te sperant et tu das escam illorum) siue spiritualem siue corporalem non tamen semper quando petitur sed quando tu sapiens medicus cognoveris esse (tempus opportunitum)

Das escam dico et liberaliter quam. **A**peries manum beatitudinis tue large dispensando beneficia tua (et impletas omnem animali) capax benedictionis (benedictione) conuenienter ex tua enim largitate est quicquid benedictionis assequitur anima vniuersitatisque fidelis.

Consequenter propheta laudans deum de iustitia ait.

Iustus est etiam dominus (id est non solum liberalis est in pundiendo sed etiam iustus in disponendo) iustus est in omnibus dispositionibus et voluntatibus suis cum ipse sit regula iusticie et veritatis (et sanctus) non solum in se sed etiam vult quod nos qui sumus opera eius sancti efficiamur

dicens sancti estote quoniam ego sanctus sum. **B**unus apparet
quod dominus iustus et sanctus sit quoniam. **I**n rope est propicius
est omnibus in uocatibus eum in veritate in uocare deum in veri-
tate est pia et immaculata intentione causa salutis aie ad
dominum clamare. **E**t vere prope est dominus ipse. **D**oluitatem
timentum se timore filiali quod est annexus caritati faciet
id est apprehendit filii taceant et de peccato coram si sit pia
et per se ipsa pseueras exaudiens et saluos faciet eterna salu-
te in nouissimo. **O**ndes quoniam sit iustus deus in bonos
et in malos ait. **L**usto dicit dominus omnes diligentes se tan-
quam grana in horreum et gemmas in auro cuiusmodi sunt huius
qui dilectionem dei inuidans dilectionem suorum pertulerint et omnes
peccatores displicerent qui amori dei obstinata voluntate Icli
amorem anteponunt. **E**t quod omnia ita se habent.

Laudacione domini loquitur os meum euidenter predicando et
catando et exemplo meo (bunus dicat omnis caro). i.e. omnes fide-
les. dominus et filii. pueri. senes. omnes quodammodo laudare. bunc dicit.
extollere. atque predicare debemus. per quem vivimus. per quem a-
sumimur aeterni sumus (nominis sancto eius). et hoc in presenti et in futuro.

Psalmus. Cxlv. in quo monet ad laudem dei.
Spiritus iustus exhortans se ad laudandum deum ait.

Lauda anima mea dominum
cui animi respondens ait (laudabo dominum in vita mea) hic
quaedammodo potero. s. tenuiter et exiliter quod peccatis primis
superfecte laudabo cum ei perfecte in hesso in vita eterna quod est
vera vita (et psallam deo in eo) opando oia ad honorum eius
(quod diu fueris) **E**t quod laudari bunc deo non possem ponendo
spem in ipso solo ait. **N**olite confidere in principibus

Spem ponēdo in eis quāq̄ sunt potētes. nolite confidere in imperatore. non in regibꝫ. non in p̄fectis. non in iudicibꝫ seculi (nec in filiis hominū) qui amare temporalia suadent qui seipos saluare non possunt nec alios.

Vn̄ dico q̄ in nullo talium est salus qm̄. **E**xibit spūs eiꝫ de suo corpe cito vel subito quādo nō vult vel facit q̄ spiritu exēte corpus (reuertetur in terrā suā) vñcepit originē in die illa mortis sue (pibūt om̄es cogitationes eorū) que in diuersos ambitus seculi se extendebant.

Propheta oseq̄nter ostendens de quo sit p̄ncipaliter cōfendū ait. **B**eatus cuius deus (quē coluit iacob est adiutor eius / et spes eius) nō in p̄ncipibꝫ. nō in filiis hominū. nō in diuinis seculi sed (in dñō fuit / qui fecit celum et terram et om̄ia que in eis sunt)

Et p̄bās q̄ in solo deo sit ostendēdū / in ducit q̄ deus sit iustus dices / ip̄e ē. **Q**ui custodit iustitiae meternū non enī mētri p̄t. Itē ip̄e (facit iudicium iustū in iuriā patientibꝫ) eos de iuriatibꝫ vñdicando / ip̄e etiā (dat escam) vtrāqz corporalē / spūalē (esurientibꝫ) supplēdo defectū eorū. **I**psle solvit etiā p̄ḡram (cōpeditos) peccatorū vñculis astrictos (et dñs illuminat cecos) id est luce sue sapientie ex inspiratio[n]e fac sapientes. **I**psel etiam.

Dominus erigit elisos / hue claudos / quos enī dyabolus elidit. dñs erigit (dñs diligit iustos) quos locat in eterna beatitudine. **I**psel etiam.

Dominus custodit aduenas / extra terrā nativitatis eorū existētes (et p̄p̄illū viduā) hūano destitutos auxilio (suscipiet) sib sua cura speciali ut speret in deū / et etiā qui habēt terrena et nō in eis cōfidūt pupilliq̄ vidue dei sunt (et vias) id est processus (iniquorū) psequētū bas personas impotentes dominus (disperdet)

Tanta est dei potentia et iusticia o syon o ecclsha.

Dominus) quem reuereris deus, in quē credis/tuus
quem diligis (regnabit) non ad modicum sicut reges
mundam sed (in eternū)

Psalmus. Cxlvi. in quo monet
ad laudandum deum.

Propheta excitans ad dei laudem ait.

Laudate dñm quoniam bonū

est psallere) ad gliaz; a honorē maiestatis eius / psalmo
dia enī de laude dei dicitur bona q̄ dulcedimē habet an-
nexā et meret̄ vitā eternā (laudatio) aut̄ exhibēda deo
debet esse (iotaūda) ex deuocōe cū facta debet esse (deco-
ra) vite morib; speciosaq̄ nō ē in ore pēcorū q̄ bone cāti-
lene malis obſtreput morib;. **L**audandus est vere.
Dñs) q̄ ē (edificas iherusalē) celestē quā de viuis la-
pidib; exſtruit / edificat aut̄ sic q̄ (displos fideles) per
orbē (gregabit) in vna fide spe et caritate ut de illis edi-
ficiū celeste formetur. **I**pse etiā ē. **Q**ui sanato tritos
cor de offerētes deo sacrificiū cordis cōtribulati cōdo-
nando eis peccata (et alligat) apponendo sacramenta
(vulnera eoꝝ) qui sc̄; faciūt penitētiā donec solide-
tur qđ fractū erat. **I**pse etiā ē. **Q**ui multitudinē stel-
larū in certo numero posuit et omes virtutes earū (et no-
mina nouit) **Q**uid plura. **O**magnus dñs noster et
magna virtus eius / et sapientie eius nō est numerus
quia infinita et incomprehensibilis. **I**pse etiā est.
Guscipiens in gloria (mansuetos / huiliās aut̄ pecca-
tores) superbos . cōtrarios mansuetis (usq; ad terrām)

mansuetudo emi ad celum vocat / superbia in terra detrahit
angeli superbi in terra currit / hoies huius ad celum vadunt.
Quia dominus mansuetos in gloria suscepit. Preceitate domino
in confessione laudis (per salutem deo nostro) voce et bonorum operum consonantia.

Et memorias propterea opa per quas patras dei ostenditur dic ipse est.
Qui operit celum nubibus ad hoc (quod pareret terre pluvias
am) ut secundetur ad terre nascientium productionem.
Qui perducit in mortibus fenu et herbam seruitutem hominum.
Qui dat iumentis escam iporum et pullis ciborum clamantibus
qui a parentibus ante quod magis rescant nichil nutrimenti
recipiunt tribunt enim alantur scilicet rationem celi.
Mansuetos autem diligit haec. In equis fidem habet in sua
fortitudine magis quam de deo (non erit bene placitum ei nec in
pedibus) fidem habet de robore suo magis quam de deo / est bene
placitum ei / quia homini homines superbi et fatui audaces
sunt quos deus odio habet. Bene placitum autem est domino
super timores eius quod per timorem peccatum expellitur quod deo
displacet (et in eis qui sperant super misericordiam eius)
quia timor non valet sine spe remane.

Psalmus. Cxlvii. in quo monet ad laudem dei.
Propheta exhortans iherusalem id est sanctam ecclesiam
ad laudandum deum.

Lauda iherusalē celestis iam secura (do-
minus) / lauda deum tuū
spon). i. sancta ecclesia quod per fidem deum specularis in via.
Lauda dico iherusalē non secure. **Q**uoniam confortauit
sue confirmavit seras portarum tuarum id est vnde dignus te sua
protectio munierit clausa enim est ianua quia nemo exit

Vnde doleas. nemo intrat quem timeras. non exit inde
amicus. non intrat illuc alienus si cut nunc in vita present
fit vnde sicut scadala (et benedixit filii tuis) quos olim
pepisti omnimoda benedictione qui iam quiescunt (in
te) non foris peregrinantur. **B**enedixit ille.

Qui posuit fines tuos pacem ut ex nulla parte possis
concuti aut turbari et quicquid intus est pace fructatur et
in pace illa est saturitas et nulla indigentia (qui satiat te)
plenissime (ex adipe frumenti) id est diuinitate Christi.

Ipse est. **Q**ui emittebat verbum suum in carnem ei vero
caro factum est et habitavit in nobis (velociter currit)
id est diffunditur per totum mundum (sermo) predica-
tionis (eius) et tanta velocitate ut in brevi tempore imple-
uerit mundum veritatis cognitione.

Propheta loquens de beneficis que ostulit nobis aduen-
tus Christi circa questionem peccatorum ait. **Q**ui scilicet fons
Christi (dat mihi) id est peccatores frigidum et fragilem
(sicut lanam) ut inde fiat vestis calida et pulchra per gratiam.
quasi diceret peccatores de frigiditate culpe querit ad
calorem gratiae et decorum. Itē fons dei (nebulam) id est caligi-
nem peccati (spargit) tollit et dissipat per humilitatem penitentie
que significatur per cinerem. **I**te. **O**mittit cristallū suā
id est induratos et obstinatos in peccatis quos quidem pre-
destinavit quod non facile ut in se soluuntur (mittit ut frusta
pamis) id est tales fecit ut pascat alios Vobis dei et per dicentes
veritatē quam prius ante questionem in pugnabat sicut de
paulo patet. mirabilis perfectio artifex qui de misericordia facit
lanam de nebula cinerem. de cristallo panem lana calefacit
frigidum. cum lauant sordidum pamis reficit famelicum sic
gratia peccatorum et sequitur (ante faciem frigoris quis sustinebit)
id est miseri deus soluerit cristallū sicut misericordia hominem

in duratu m̄ peccis! quis poterit sustinere pemētiā frigo-
ris viciorū et obſtacōms eius: quash diceret nullus.
Et si uillus possit sustinē aū faciē frigoris nō tñ ē despe-
randū q̄. **E**(mittet) deus p̄(ybū) filiū(suū) in carnē
et ybo euā gelice pdicacōis (liquefaciet) a mollet(ob-
durata corda peccorū) **E**(t) flāte spū sancto sup īpi-
os feruor caritatis in tm̄ corda p̄ploꝝ accēdet ut retor-
daciōe p̄teitorū criminū(ex eoꝝ oclis erūpāt flumina
lacrimarū) **F**lauit spūs eius inq̄. **M**ui annūciat re-
uelacōne de xp̄o de tribu iuda) nascituro p̄plo israheliti-
co de q̄ p̄ iacob erat nasciturus (et legē a iudicia sua po-
pulo isrl̄) **N**ō fecit taliter om̄i natōm) sic p̄plo israhel
de quo carnē assumpit cui p̄phas dedit cui p̄ seipm ybū
annunciauit de quo p̄ncipales apl̄os elegit (et iudicia
sua manifestauit eis) quod non fecit alijs.

Psalmus. Cxl viii. in quo monet ad laudem dei.
Prophā hortās om̄es creaturas ad laudē incipit a su-
perioribꝝ dicens.

Laudate dñm creature celestēs laudate
eum qui estis in excelsis) throni dñacōes p̄ncipatus pt̄ates cherubim & seraphim
Laudate eū om̄es ageli eius) id ē vōlīpi quos ip̄e
mittit ad legacōes suas in mūdū (et vos om̄es angelī
noīati v̄tutes) p̄ quos dñs fecit mirabiles effectus qui
in admiracōne diuīme pt̄atis et laudē eius inducūt ho-
mmes/non ideo p̄plexa inuitat angelos ad laudem dei
q̄ aliquādo cessent vel qđ eo monēte magis laudēt sed
sic ammonendo oñdit affectū suū scilicet q̄ fibi est gra-
ta laus eorum. **C**onsequenter monens ad laudem
celestēs creaturas corporeas ait.

Laudate eū sola luna/laudate om̄es stelle et om̄ia
lucentia in celo) que eo dicuntur laudare dēū qz ex sua
puleritudine et virtute inducitur hōies ad laudandum
deum. **L**audate eū celi celorū id est celū empireū qd
est super om̄es celos/dicitur aut̄ in plurali celi ppter di-
uersas māsi ones que in eo esse dicitur iuxta illud. in do-
mo patris mei mansiōes multe sūt (et aque que sup ce-
lo sūnt) id ē celū crystallinū quod dicitur aqueum ppter
similitudinē cū aqua in dyaphaneitate (laudent nomen
dñi) id est materia sit nobis laudandi deum.

Laudate dico tū pmo **L**auda verbo dñi om̄ia ostant q̄
creata sūt in celo et in terra) et qz inter velle suūa facere
nihil distat ait (qz ip̄e dixit). i. bū genuit et p ipsum
(facta sūt ip̄e mādauit) verbo suo (et creat a sūnt).

Item dico laudate eū que dicta sūt qz. **S**tatuit ea) p-
mansura (in eternū) quo ad substātam licet mutabūtur
quo ad qualitates (qz statuit) cursū siue motus et influ-
entias (et nunq̄ pteribūt) ordīnē eis impositum.
Et iuitans ad laudem dei creaturē inferiores incipi-
ens a creaturis irrationabilibus ait.

Laudate dñm vos creaturē q̄ estis de terra/draco-
nes) et om̄ia genera monstroꝝ aialū (et abissi). i. pro-
funditates aquarum latentū et maria om̄ia.

Laudate ignis gradō mix glacies et vēti) oītātes
pcellas in mari q̄ om̄ia faciūt illō ad qd ex diuina dispo-
sitione sūt ordīnata. **L**audate mōtes et om̄es colles/
ligna fructifera et om̄es cedri)

Laudate bestie et vīmūa pecora/serpētes. volucres et
om̄ia volatilia) p aerē. **E**t iuitas pphā creaturē ra-
tionales ad laudandū incipiē a maiorib⁹ ait.

Laudate reges terre dñi et om̄es populi) sic consules

principes (et omnes iudices terre) **I**suuenes a **V**iginis
senes cu*m* iurib*m* laudet nom*e* d*n*i / q*r* exaltat*u* e*n* nom*e*
et*u*s) om*is* p*t*as om*is* et*u*s . om*is* sexus laudet nom*e*
d*n*i n*r*isaluatoris cui p*r* dedit nom*e* q*d* e*n* sup om*e* nom*e*.
Quid p*s*ingula. **C**onfessio laudis dei e*n* sup cel*u* a ter*ram*) quia om*es* creature tam celestes q*p* terrestres de*b*
tent eu*u* laudare / e*n* et*u*a sup eas q*r* maior e*n* supior om*is*
laude ear*u*. t*u* et*u*a laud*u* d*u* e*n* (q*r* exaltauit deus pater
cornu populi sui) id est x*p*m p*pli* sui red*e*pt*o*re / qui dicis
t*u* cornu q*r* supior est to*to* corpore p*excellenti*a / durior
carne p*u*stici*a* / mollior osse p*misericordiam* / exaltauit qui*dem*
m*in* sua passione q*r* p*ea* mund*u* de captiuitate rede*mit*
/ exaltauit m*in* resurrect*o*ne m*in* qua eius corpus surre*x*
xit glorios*u* / exaltauit m*in* ascensi*o*e m*in* qua t*m* ascendit
q*p* sed et ad d*exter*a p*ris*. **I**smnus) id e*n* laus cu*m* c*atico* si
et deo (ab om*ib* sanctis eius p*petuo* / sanctis dico s*(fi*
*l*hs israhel) i*.* fidelib*m* x*p*iamis q*p* ill*u* fid*e* p*qua* abrah*u*
placuit deo . israhelite fact*u* s*unt* i*.* videtes de*u* fil*u*s israhel
(populo) fidei caritate (ap*propinqu* anti sibi)

Psalmus. Cxlix. m*in* quo monet ad laud*e* dei.
Propheta exhortans fideles ad nouum cant*u*cum a*it*.

Antate domino sanct*u*^{nouum} *de operi*
bus nouiter fact*is* in t*pe* grat*e*. s*.* q*p* mater fuit **V**go. q*p*
deus homo factus sit a*p* repatus sit m*undus* p*passio*
nem fil*u*s eius. It*e* de nouis m*adatis* ut dilect*o*ne im*imi*
cor*u* / de nouis o*h*il*u*s ut de abiect*o*ne t*palu* / de nouis p*missis*. ut de adop*cione* celesti*u* bonor*u* (laus eius) id est
ei grata e*n* (qm*m* ecclesia catholica a*sanctis* fit)

Cantate dico in ecclesia et. **L**eetur populus cristianus spe interiori cordis leticia (in eo qui fecit eum) in esse nature et in esse gratie (et ecclesie fidelium exultent in christo rege suo) et sacerdote.

Maudet nomine eius in choro). i. in modo dia morum et virtute caritatis (in timpano). i. in mortificacione carnis (et psalterio psallat ei). i. ope opere pleatur quod vox canticatur. Psallite et cantate. **M**ulta beneplacita sunt deo in populo suo. beneplacita sunt cum ouertit auersum / cum iuuat pugnantes / corona sunt vicecentem (et exaltabit mansuetos in salute) eternam. Unde sequitur. **E**xultabunt sancti in gloria quae facta resurrectione nostram in anima spiritu in corpore etiam erunt gloriosi et quae tunc adimplenus erit omnis appetitus eorum (letabuntur in oscietis suis) siue in celestib[us] manib[us] distributis eis secundum gradus beatitudinis eorum.

Exultabunt sancti dico hoc modo quae. **E**xultacōes). i. laudes dei cum exultacōe facte erunt (in corde eorum) et linguis de omnibus prefectib[us] suis attribuētes ei quicquid boni glorie et honoris habeb[us] / de prefectis viris subdit (gladii scandentes ex utraque parte). i. partas iudicandi de malis de quibus capietur vindicta (in manib[us] eorum)

Ad quid erit gladii in manib[us] eorum. **A**d faciēdā vim etā in nacionibus. s. in illis quae legē non habuerint (et in crepacōes in populis) in illis quae male legē est sūt. **Q**Et. **A**d alligādū reges eorum reges terre impios (in pedibus) in eternis penitēt ex quibus nullo modo potuerunt se exsoluerē (et nobiles eorum) de omnibus (in manicis ferreis) quae pumēt manus eorum quibus in punita vita malū iniusticias intulerunt. Quid singula enumerē ad hoc gladios sancti habebūt in manib[us]. **O**t faciat in regibus et populis iudicium) non quod cuique habet (deserptū) in punita dei approbatū ab angelis

et in pluribz sacre scripture locis memoratū (gloria hec ē
omnibz sanctis eius) pfectis qđ p xp̄o oīa terrena relique
rūt / ecce quāta gloria et gaudiū tunc erit qñ paupes qđ hic
erāt derisui habebūt p̄tatem iudicādi in supbos.

Psalmus. Cl. in quo monet ad laudē
dei ppter beneficiū glorificacōm.
Propheta iurans ad laudandū deum in sanctis iam
in cœlesti iherusalem receptis ait.

Laudate dñm in sanctis eius
id est in consideracione sanctorum quos ip̄e misericordi-
ter iustificauit et mirabiliter remuneravit (laudate) etiā
in consideracione (firmamentū virtutis eius) id est pro eo qđ
mortē ipam cū auctore suo nequissimo potestate sue virtu-
te vicit et credentes ad celū perduxit. **L**audate eū
in virtutibus eius id ē p gloria angelicis virtutibz da-
ta qui sūt eius creatōne quo ad naturā et confirmatōe
quo ad grām (laudate dñm scđm multitudinē magni-
tudinis eius). i. scđm gloria magnā quā extēdit ad mul-
titudinem electorum ex diversis partibz mundi vel lau-
dantem deū sine fine sicut magnitudinis eius nō ē finis.
Propheta quomo do sit deus laudandus p similitudi-
nes misticas ostendit dicens. **L**audate eum in sono
tube / laudate eū in psalterio et cythara / tuba concurrepet
regi psalteriū canat deo cythara cū reliquis instrūmtis
canat sponso / laudate eū in sono tube qđ vos in bello vī-
cere fecit conterente dño satian sub pedibz vestris / lau-
date eū in psalterio qđ vos implere legem prestiterat /
laudate in cythara qđ carnem vestram vivificauit.

Laudate eū in timpano) q̄ mortificatū corpus vrm
immortalitate donauit (et in choro) q̄ choris angelicas
vos associat (et in cordis & organo) q̄ p̄ ciborii abstinen-
tia retortis visceribus cōcupiscētie & viens carnalibus
digni huius estis regno dei addocinēdas dmas laudes.
Laudate eū in cimbalis bñ sonātib⁹ in cimbalis u-
bilacōis) eo q̄ corrupte carnis sanguisq⁹ depulsa for-
mat⁹ ad imāgīnē creatoris omni plenitudo spei op̄leta
fulgetis sicut sol in regno dei et q̄ ista īstrumēta vult
propheta spūaliter intelligi q̄ talia īstrumenta ī celesti
patria nō habet locū sed ad designādū magnitudīmēz
diuine iocū danis hic īterponūtur oclūdes ait (omnis
spiritus) siue angelicus siue humanus (laudet dñm)

Reuerendissimi cardinalis tituli sancti Sixti domini
iohanmis de Turrecremata expositio breuis et utilis
super toto psalterio Moguntie īpressa/ Anno domini
Mccccxvi. decima die marchij p̄ petrū Schopffer de
gernh̄heim feliciter est consumata.

12 January 1876

六〇九

8-22-45

Perfect (last blank
cut away)

H. B. Quimby, Jr.

[P.S.]

Dec. 1930

TURRECREMATA, JOANNES. *Expositio Psalterii.* 10 March, 1476.

Hain *15,699; B.M.C. I, 31. St. T410

Printed with gothic types, in folio 185 × 115 mm. Initial letters in red form, 35 lines to a page. It has 173 and blue, with a large ornamented leaves. The size of a leaf is 282 × letter at the beginning of text. Bound 202 mm., and the text measures in old calf, rebacked.

THE name of Cardinal Turrecremata is memorable in the history of printing because it was he who gave permission to Conrad Sweynheym and Arnold Pannartz to print the first books on Italian soil. As Abbot of Subiaco, the Cardinal befriended the two Germans, who, in search of a suitable place to settle down, at last set up their workshop in the monastery. He was by that time in his seventy-sixth year, yet he welcomed the new invention. And further, he did not insist that the printers produce one of his own books, although he was a voluminous author, many of whose works are unpublished to this day.

The Cardinal's Spanish name was Juan de Torquemada. Descendant of an old Castilian family, he early entered the Dominican Order. Having been called to Rome, he was entrusted with important diplomatic missions to Germany and the Netherlands, and was made Cardinal in 1439. The Abbey of Subiaco, together with other abbeys and bishoprics, was under his jurisdiction.

The Exposition of the Psalms was written in his old age. As he explains in the preface, his mind "was often distracted by the weight of years, frequent illness, and the depth of wisdom hidden in the psalms." Nevertheless he went on preparing the work, which, he hoped, "could be owned and understood by the greater part of the clergy, even those who are poor." His method is simple. Taking the text of the psalms — their words enclosed in parentheses — he attaches his commentary to every phrase, often quoting the opinions of Jerome, Augustine, Cassiodorus, and others.

The work was first printed by Ulrich Han in Rome in 1470, and became so popular that nearly twenty other editions were issued in the century. Schoeffer published an earlier edition in 1474; but the present one is particularly handsome. It has a special interest in that the first words of each psalm are printed with the large type of the Great Psalter of 1457.

Bought in November 1939, from the Benton Fund.

